

КОСТА ПЕЕВ

РЕЧНИК

НА МАКЕДОНСКИТЕ ГОВОРИ ВО
ЈУГОИСТОЧНИОТ ЕГЕЈСКИ ДЕЛ

ТОМ 4

Тысяча и одна тысяча

КОСТА ПЕЕВ

РЕЧНИК
НА МАКЕДОНСКИТЕ ГОВОРИ ВО ЈУГОИСТОЧНИОТ
ЕГЕЈСКИ ДЕЛ

Коста Пеев

РЕЧНИК
НА МАКЕДОНСКИТЕ ГОВОРИ ВО ЈУГОИСТОЧНИОТ
ЕГЕЈСКИ ДЕЛ

Рецензент

акад. Божидар Видоески

Директор
Д-р Томе Груевски

Уредник
Д-р Зоран Костов

Програмери
дипл. инж. Тихомир Атанасовски
дипл. инж. Владимир Лазов

Компјутерска обработка
дипл. инж. Владимир Лазов

КОСТА ПЕЕВ

РЕЧНИК

НА МАКЕДОНСКИТЕ ГОВОРИ ВО ЈУГОИСТОЧНИОТ
ЕГЕЈСКИ ДЕЛ

ТОМ 4

Др. скар. 1465/а
Др. скар. 1465/б
С. скар. 1465/в
7. 6. 06

НИП "Студентски збор"
Скопје, 2006

KOSTA PEEV

DICTIONARY

**OF MACEDONIAN DIALECTS IN THE SOUTH-EAST
AEGEAN PART OF MACEDONIA**

BOOK 4

**NIP “Studentski zbor”
Skopje, 2006**

До пред неколку години, Речникот се работеше како дел од проектот на МАНУ "МАКЕДОНСКИТЕ ДИЈАЛЕКТИ ВО ЕГЕЈСКА МАКЕДОНИЈА", под раководство на акад. Б. Видоески. По неговата смрт, за жал, соработката беше прекината, проектот затворен и работата врз Речникот се префрли во ИНСТИТУТОТ ЗА МАКЕДОНСКИ ЈАЗИК. Во составувањето на Речникот е користен архивот на Дијалектолошкото одделение при Институтот како и оној во МАНУ. Поголемиот дел од материјалот е собран од авторот на Речникот. Освен тоа вршена е ексцерпција на голем број дијалектолошки и етнографски студии од кои се земено широки контексти, со цел да се илустрира не само значењето на лексичката единица, туку и да се документираат моменти од материјално-културното живеење на еден дел од македонскиот народ, кои поради познатите историски фактори, неповратно тонат во заборав. Познато е дека основниот постулат на дијалектот е територијата каде што тој се зборува. За жал нашите југоисточни говори во Егејска Македонија во поголем дел за време на Втората балканска војна, делумно и во Граѓанската војна во Грција, останаа без тој природен постулат. За илустрација да споменеме дека познатиот македонистички центар Кукуш, во летните месеци 1913 г. под ужасен притисок на грчката солдатеска беше буквално избришан од географските карти, таму, не остана ниту еден Македонец – староседелец, а и денеска нема автохтоно македонско население. Наша задача беше, преку анкетирање на бегалци, да го "защитиме и одбраниме од заборав" (како што напиша проф. Бл. Конески во рецензијата за трудот "Кукушкиот говор") народниот живот на населението од односнава регија со сите негови манифестации: обичаи поврзани со одредени настани од личниот и семејниот живот, хигиена, болести (нивно именување и лекување), верување и суеверија, именувања во врска со меѓусебните односи, обичаи поврзани со раѓањето и смртта, веселби и забави, именување и одбележување на народниот календар и празници; куќата (изградба и именување на деловите), приготвување и видови јадења, имиња на посатки, именување на делови на воденицата, чување и одгледување на домашните животни, терминологија во врска со земјоделството, именувања во врска со ловот и риболовот (средства и обичаи), одгледување на свилената буба, термини во врска со пчеларството, природни појави и верувања во врска со нив. Од истите причини: да се регистрира сето она што претставува дел од животот на прогонетите Македонци од југоисточниот егејски дел, се вадени лексички потврди и од народната поезија, односно е претставен и извесен корпус од топономастичката номенклатура.

Авторот

Посебноста на овој речник, подобро кажано, на овие говори, е во тоа што тие го загубиле автентичниот простор на употребата, па нивната територијална припадност и внатрешна диференцијација е своевидна реконструкција (со исклучок на исписите на постарите дијалектолошки студии), направена врз основа на анкетирање на информатори кои живеат надвор од автентичниот простор; тоа е, значи, речник на дијалектите што веќе ги нема. Истовремено, тоа се говори во коишто при исфразувањата не се регистрира само актуелната состојба, туку низ архаизмите се бара и дијалектната основа на кирило-методиевскиот јазик, поради што тие привлекувале и привлекуваат внимание не само на домашни туку и на странски слависти.

Освен фактот дека речникот содржи изнимно богата лексичка, фразеолошка и текстовна граѓа, делумно дури енциклопедиска, важни се уште два фактора: 1) делото, заедно со обемната авторова монографија за едниот од говорите од ова подрачје, т.е. за кукушкиот говор, претставува величествен споменик на Македонците, кои во 1913 година биле прогонети од нивните родни села од Егејска Македонија и се расеани на сите страни на светот, дури и преку океанот, и 2) обемната напорна работа - секако и со користење на граѓата од заедничкиот проект - веќе трета деценија ја врши авторот сам, проф. д-р Коста Пеев. Речиси 30 години на редактирање, внесување податоци во компјутер и речничка обработка - сето тоа, бездруго, за секого што не се чувствува погоден од судбината на земјациите кои останале без дом, би било неприфатлива жртва. На оние што пишуваат, а немаат работа со бројните посебни знаци за фонолошки запис, 1000 страници можеби нема да им се чини многу, но сите оние коишто се занимавале со тоа секојдневно и знаат дека и чудесната компјутерска технологија сè уште нема донесено комплетни решенија за одделни проблеми, можеме само да се восхитуваме на авторовата трудољубивост, истрајност, трпеливост и

непоколеблива волја. Колку тежкотии и одрекнувања, а и неопходна поддршка од страна на најблиските во сите тие години било потребно, можеме да заклучиме од посебните попатни текстови - посвети и заблагодарувања на авторот.

Горенаведеното можеби некому ќе му се чини речење на детали, но факт е дека тие се клучни за создавање на делото за коешто можеме само да посакуваме да биде остварено до крај, до последната македонска буква, т.е. до III. Така Македонците ќе го добијат својот далеку најобемен дијалектен речник, а оние што се занимаваат со споредбена граматика, односно со етимологија ќе добијат обемна граѓа од јужниот раб на јужнословенските јазици.

prof. dr Vera Smole, Filozofska fakulteta

"Jezikoslovni zapiski", 12\1, Ljubljana, 2006

Јазикот на Македонците од Егејска Македонија има особено историско значење, бидејќи тој е продолжение на јазикот на Светите браќа Кирил и Методиј. Со книгите "Кукушкиот говор" и тритомниот "Речник на македонските говори во југоисточниот егејски дел" Коста Пеев не само што го прошири етимолошкото богатство на сите сродни јазици, туку прави голема услуга на македонскиот народ, бидејќи го спаси тој драгоцен и изворен материјал од заборав.

д-р Јозеф Шалерт, проф. на Универзитетот во Торонто,
извадок од промотивната реч ("Македонски вести", бр. 2,
2006 г.)

Професорот Пеев за прв пат го имам сретнато пред 20-тина години во Редакцијата на "Студентски збор" во Скопје. Ние тогаш ги започнувавме нашите кариери, а тој го печатеше своето големо научно дело – "Кукушкиот говор", неприкосновено поставувајќи стандарди во нашата лингвистика од кои нема отстапки ниту денес. На тие средби д-р Пеев оставаше длабоки впечатоци врз мене и ред други македонски новинари и писатели, кои, еве веќе навлегуваме во зрелото доба на нашите животи и слободно може да речам имаме длабока почит кон посветеноста на д-р Пеев да ги промовира исконските говори од Кукушко, Воденско, Солунско, Серско и др.

Д-р Сашко Насев
амбасадор на Република Македонија во Канада, Отава (извадок
од поздравното писмо)

Посвета

*Трудот им го посветувам на моите
родители, личности што усрдно се грижеа за мене и го
разбудија мојот дух.*

Авторот

б (<го) ргон 'кратка форма за директен објект од он' ~ *о-завáруве* *дек сá-ýме, му-веле: "Тáте, шó сá-ýмиш?"* [ПД,144]; ~ и *трéтјо: пáт мóмта пá óде нá-кáд Кéл'јо – тáкá гу-ј-скáрáли ýмто... О-закá-рáли, нé уф-кунáцте, цáро имáл гáскáрник, тáм уф-гáскáрнико гу бýтне* [ПК,2(231)]; ~ и *пáве свá-дба, óде тóо – ýч нé о брáснат (= не му обраќаат внимание)* [ПК,2(231)]; ~ *сјá: шó-к сá-рóде, áко-ј пá мáшко к-о-фáрл'ум нá-гýбрáто. И пá мáшко... зéме фáрлýла-о нá-бунýштто* [ПК,2(233)]; ~ *И тáвá мáч-то о-фáште у-стáно, гу клá-ве уф-мéбо. Замáркнáло вéчáртá, ýде дóмá и нéго о-клáве тáм прá змýйáтá* [ПК,2(262)].

о (<од) ргаер 'укажува место од каде нешто се одделува' ~ *цáрјут беиш собрал собор, тога викнал, хá донесе жената и двете малки от-прет соборот. Хем му рече же-ната на цáрјут: "цáрју, дали ки можии да познаиш, кој малко е твој о-тиа двата"* [V,PM,233]; ~ и *кату гу фтаса на пáнтјут, му вели: "е ти, побратими, што знаиши, чá за падна о-дарвото, знаиш и кога за умра! молим да ме кажиш"* [V,PM,223] – во контекстот се забележува присуство на остатоци од назалниот изговор (**пáнтјут**); в. од.

о:, о:, о: interj 1. 'за изразување пријатно чувство' ~ *о:, о:, о: - гу гл'енда м'éчката - кáк сá пукáци Тарта-нóхч'а тáмáна* [MS,t,51]; 2. 'за поканување, односно за повикување' ~ *отýде пáк на оновá грáт, сá чинý тевдýл и фатýл да продáва смóкви... Тогáс отýде при цáрјуви-те конáки, викнá: "о смóкви, о!"* [V,PM,29]; ~ *тогај му вели јудата Зарзавила: "о!! ти си ида на цар наш дете? Мене ме пусна татко ти да ти земам. Јазе сам аскер на него"* [V,PM,155] – во случајот имаме 2 посебности: прво во врска со линеаризацијата, имено атрибутот доаѓа зад именката на која се однесува: **цар наш**; второ – изразување на заменската придавка 'негов' описно со 'на него': **јазе сам аскер на него**.

Обајата top. 'име на село во Валовиште'; според Ј. Иванов од тур. **oba** 'времено живеалиште на цигани, чергари' [ЈИ,МИ...,с. 165].

обала f 'морски, односно езерски брег' – иáко информáторот го употребува зборот **обала** сепак е свесен дека се работи за позајмен збор и го објаснува со народскиот "крај" и вика: "А бé сáкум дá-мá-извóзиш", *рáчéл, мáлце. "Ми, áј, рáчéл, влéзи". Фл'áзéл, испáднáле тáкá стутýна мéтра ут-крáјта, викаме ни, уд-обáлта нá-фнáтре* [ПД,146].

обане (се) pf 'се искапе, се избања' ~ л'у ја виде, и му се наумило да ја залиби, ела не може ништо да устори, дур не земе изим от стара си мајка. Ја дур да иде да пита мајка си, тија може да се обане и да иде при маж'о си [V,PM,265].

обела pl.tt. 'волнени завивачи, како ленти, се замотуваат околу нозете (под колената)' ~ пámнум и дрúго, сé уф-на́с чéтта а-нусува́а. Кá ки-дóјдат, тáтко си-ублéче: двé чифта обела, ку́жyф, бáлтoн. На-дрúмут к-óот да-ј-прáчéке, зá-дá-дóјдат уф-на́с. Чýко на ки-брáне кучи́нта [ПК,2(294)].

обере* pf 1. 'собере (плодови од овошно дрво)'; 2. 'опљачка' ~ девојка́та ста́на да си íде на сéлуту и са ч'удеше, дáл зéме н'ашту, и си рече: "Сегá неká са кóртоли́сам, и сéтне пак и́та са вáрна да си óберам змíјуви сарáе и сýнку да си кердóсам". И ста́на ма́ла мо́ма та си оти́де [V,PM,260].

обесе* pf 1. 'со стегане јаже околу врат задави некого' ~ така и царјут, кату чу така, л'у утрината порáчал да гу обесат... истом фáрлиха вáжсету да гу обесат, тогас веки детету му рече [V,PM,57]; ~ царјут му вели на харамииата: "а бре луд дилиа, как не си си уплашил ут мене, да не кладам моја л'уди да ти врáзат и да ти убесат" [V,PM,211]; ~ тја му вели на царјут: "ја́зе за го сторја да отговори н'амојут!" И она кату не можја, земаха да ја обесат [V,PM,192]; 2. — (се) ~ да зна́еш óти ки гу изја́диш имáниту, та сéтни не́ ти ча́ка дрúго, са́мо да íдиш éту на оно́ва дарво висóко, што је нетрí аф бахча́та, да фáрлиш едно́ вáжси да си обéсиш [V,PM,7]; ~ и то́јнака веки не мо́жииш да тарпи пéзите,

еди́н де́н зема́ едно́ вáжси, ...кату как му порáча тáтко му, да си обéси [V,PM,7]; 3. 'закачи нешто некаде и го остави да виси' ~ оти́д-оха ма́ра пáт и на пáтју на́јдóха еди́н водинча́рки ка́мин. Рече́ барли́-воју: "брáте, éту на ма́јка ми прéсли-нот!" Гу зема́ и гу обеси́ на по́јасот [V,PM,126]; ~ кату чу така Гру́ју Шкиндерлиа, му са виде ло-шу, и заедноч извади неговата о-стра сабја, фати пáрво стар Хај-дара, стар харамииа, гу чини чет-ри парча и гу обеси на чeтри пáтишита [V,PM,78]; ~ тјанака как отиде на баирот, тогас тојнака излезе от врекиту, та таму от вáнк кáштата имало едно теле, што пасјаши, отиде гу фати те-линто, гу врази нетри на врекиту и гу обесил зарди него [V,PM,104].

обесен* adj 'закачен, оставен да виси'

~ кату влезоха у старата каиш-та, виде детеното обесени много кожси човечески; питаши на само-вилината мома: "варај самовилина хубава мома, оти́то са тиа кожси така обесени тука?" [V,PM,217]; ~ здигнала очите и, виде аф чин-гел'ут имаши обесана една мрáша от човек одран [V,PM,62] — нере-гуларна употреба на предлогот аф 'во', наместо 'на': аф чингел'ут и-маши обесана, во истиот контекст може да се следи и присуството на гл. конструкција има (нема) + гл. придавка, и тоа од првичната фаза кога придавката се сложу-вала по род и број со предметот на кој се однесува: виде аф чин-гел'ут имаши обесана една мрáша; ~ га погледна сос грозност и га вели: "е, балдузу, сега и тебика ти докарах тука! Гледаш тиа мрáша обесени? Тиа са твоите двете сестри!" [V,PM,63] — во контекстот

имаме нерегуларна употреба на кратката заменска форма **га (ја)** во функција на неправ предмет, наместо **ѝ**: **га вели**, покрај редовната: **га погледна**.

обесовани п 'настанот кога некој ќе биде задавен со јаже' ~ *отивах кита вечер на лалавата кајшта, но некоја лошотија не чиних, само ме гледаха и ги гледах, дури веки ми докараа на обесовани* [V,Р-М,58].

обешта* pf 1. 'вети нешто' ~ *тэнака имáli еднá лэл'а от мајка и сестра. Она пуснá, гу земá тáсу сós марифэт, та тјáнака не можá да чини оновá, што обештáла, и цáрјут га изгóни* [V,РМ,141]; 2. 'порача' ~ *ем мо вел'ат и говорат: "море, крали, наш гос., ела да видиш крапачината жена, да се пречудиш, като неа нема на дун'ата". А крал'у му обештал на сеизите, да одат да мо ја донесат с крапачино во конакут му* [V,РМ,243]; ~ *а сиромáхо крапачин и отишел крај морето, кату как мо обештал жена му, и мо дал арапино 40 јајца* [V,РМ,243] – уште неколку примери за "несигурната" реализација на неакцентираните **о** и **у**, во случајот се работи за "обратна редукција" – неакцентираното **у** се реализира како **о**: **мо обештал; мо дал; да мо ја донесат и сл.**

обземе* pf 'приграби за себе, земе' ~ *на нáс бáрчйна íма адíн дру́к зми́ју, та то́ј íскашја да та гра́бне, пак ја́, óти му надв́ивам и привáрих та та́ обзéх, и сегá то́ј ма мло́гу гáрезíи и тэ́ра кола́ј да ма отрэ́не* [V,РМ,260].

обиде* pf 1. 'посети некого, нешто' ~ *говорíа, и му сá рекле на нéго: Мíнан си тíи ут Галилéа? Пáлај си, и óбиди óти Профíтин човéк уф Галилéа не испáги. Да пак вíки Ис...*

а вика́, ém вéле: Já-сам víделот на сфétут; ко́ј íди пу мéн, нé í кабíл да си пуóди уф темни́ца [MV,K,262];

2. 'го испита вкусот, квалитетот' ~ *обид-га мánцáта, да-нé-í сулéна* [ПК-(Грам)]; 3. 'проба да стори нешто' ~ *ка си наблiжíи óн, му питá на нéгу, и му вéли: Шо сáкаш да ти чíнам? И-јóн рéкал: Афéндо, да разлéдам. Ис... ричé на нéгу: Обиди; вéрата твóа ти лекувá. И на тóа саáт си привидé, и óдиши пу нéгу и му слáвиши на Бóга* [MV,K,280] – во контекстот имаме нерегуларна употреба на кратките заменски форми: дативната **му** наместо фор. за прав предмет 'го': **му питá на нéгу**.

обиколи* pf 'помине по пат што врти, т.е. оди наоколу, а не право' ~ *"кога ќе да дојди?" – "Да ти кажа. Аку обиколи, скору ќе да дојди, ама прав пáт ако дојди, ќе да забави"... "Не саках да обикол'ам, за да не забавјам"* [V,Р-М,55].

обикóлка f 'прошетка во блиски или далечни места' ~ *"... ти м-испáти и-áс пристáнах, станáх зéт! Сéа, вíка, шó-е, зáедно ќе-живéема". Нанóво гóзба. Станáле пријáтели. Е дóбро. "Сéга сós-нев'áстáта, кажáл, ќе напáрјми еднá обикóлка от Амéрика ќе-дóјдими у-Сóлун"* [ЛС(К),126].

обичеј m 'стара манифестација, установена во народниот бит, длабоко вкоренета, често поврзана со религијата, семејните односи и сл.' – сп. го описот на обичајот **отбратки** (в. таму): ~ *На субота на часот на 9, сватот за собере неколку мажи и жени. За везмат л'ап, вину, јадени. За подат на нивјастинската кашта, да повидјат младиту. И на обичеј конец. И на мене радост*

[V,PM,251]; и: **обич'ај** ~ двете преднини плешти от овенот не ги варјат, туку така сорево месо, едната ја заневат на попот у дома и едната на кумот. Тава обич'ај са чини на жертвите [V,PM,252].

обичин* adj 'нешто што не се разликува од другите слични работи' ~ каде нас ний само обично правяме, обично сирне, инае каикавал, такви работи не знајме да правяме. Гу-клавяме уф-салмюра [ПД,156].

обично adv 'кога нешто се случува често, односно секојдневно' ~ аку сакиш млёку да-путквасиш, за-да-стане он кисало млёко за-чукне, обично и-гу-јадяме тоа... уд мат-ницата ки-туриш уф-него и-он са-фашите [ПД,156].

облагна (са)* pf 1. 'кога некој ќе се најаде слатки работи, т.е. ќе се заслади' ~ дојде врјяме, узрел'аа јаболките, ки дојдиши ламјата, га јадииш јабалките. Јади едното, са облагна ламјата, дојде друг вечер, га јади и другата [V,PM,135]; 2. fig. 'кога на некого ќе му се допадне нешто и често се навраќа на тоа' ~ видох на врџх кирамидите ласкаши едно нешту, и јазе кладох една скала, са укачих на кирамидите и најдох неколку карагроша. Кату га најдох, си облагнах та фатих по сичката каиша да терам [V,PM,40]; односно 'се подлаже' (според Ст. Романски) ~ кату га најдох, си облагнах та фатих по сичката каиша да терам [V,PM,551].

облак m 1. 'згусната водена пареа, високо во небото од која може да заврне дожд' ~ му кажува: "синку, кога ки видиш некој облак и да дажди, тинака да заприш на една страна, дури да промине об-

лакот!" [V,PM,93]; ~ зададе се темен облак, [од врв Пирин Планина, [не ми беше темен облак, [тој ми беше турски зган [БВ,100-101]; ~ и стана нас магла гол'ам облак. И тој като стана... ага бјеше на вратата на нештерета, и нат нек от горе дојде другие облак и по-гърмја сас оган, са фърли гръм [V,PM,260]; 2. изр.: **фати облак** (= заврна силен дожд), односно: **мина облакот** (= престана да врне дожд)

~ са уми лицето, са прикарсти и киниса да иди. На патју гу и фатил един даж, един страшин облак. И заеднош му фтекна на него, што му речи дјадоту, и запрјал на една страна, дуриде мина облакот [V,PM,93]; сп. благослов: **куту облак да са туваре** (= кога некој пожелува дрвото да даде многу род) ~ Госпуд да даде колко листе толко груздаци; куту облак да са туваре, да бериш да не са дуберуве [ТГ,333]; (сп. уште: **облач'е-ту** dem. [MS,s,77]).

облач'ну (и: **облаш'ну**) adj 'се кажува кога времето е тмурно и има облаци' [MS,s,77].

облекава impf, в. **облече** ~ Срадин Оца отишал на-свадба, ама отишал скинат, не-облечан. Сите седат, него не-го канат... Изл'ава от-вратата, си оде дома. Се-облекава кар барон, оди там. "О, добре-дојди Срадин Оца". На-најубавото м'асто го-седат [ЛС(К),120].

облэкло p'она што го облекуваме, алишта' ~ посли кал'матата киму-тури таквото одгори, рубити, шор-ки-му-дај кал'матата, папуци, фустанчи, ако-е девојче се, ц'ало облэкло [ЛС(К),136].

облече* pf 'стави облека врз телото' — кога некој ќе тргне на пат, најблиските го советуваат: "си облечи

ѡбѡр (и: **убѡр** – степенот на редуцираноста често варира, причините се различни, за ова в. граматичкиот дел) m 1. ~ *сѡ-вѡке зѡгрѡдѡнто, шѡ-ј зѡ-стѡка, не пукрѡјно, двѡро на пукѡтта, тѡ-ј убѡр* [ПД,126]; 2. top. **Обѡр** 'име на с. во Пазарско' ~ на во место течат ув морјто читири "јужно"-макидонцкју рекју:

место' [ЈИ,МИ...,165].

обра̀нова (си) impf 'се обраќа', в. б-
ба̀рне (се) ~ *сига тива на-друга*
удин'ица и тамо пак кусе дир-
минци'ија нава. Ме-вилі: "Ра̀сто-
ва̀ри това̀рот!" Си-обра̀нова му-
вилі: "та̀тко-ми ми-реч'и: на-ку́се
дирминци'ија да-н'а-ме́л'а бра̀ш'но".
Си обра̀нава му-вилі дирминци'и-
јата ...[ВБ(В),344].

обра̀нч' m 1. 'железна направа, лента
во вид на круг, служи за стегање
на штиците на буре или бочва' ~
пра́јат обра̀нч за ба̀нчва [Пс,С(3)-
66] – сп. остатоци од назализмот:
обра̀нч; 2. 'кружна лента од дебело
железо, служи за стегање на
деловите на тркалото од запрежна
кола' [MS,s,77].

обра̀са* pf 'помине со крпче по неш-
то, избрише' ~ *по вечерата му*
артиса малко ширбет, гу покри
сос чиста брасалка; кату легна,
заспа. Стана тас мома, отвори
сандукот, гу јади ширбетот и сос
брасалката са беши обра̀сала ус-
тата ѝ [V,PM,235].

обра̀шта impf 'се обраќа, покажува
интерес' ~ *Сради́н Ои́а оти́шал*
на-сва́дба, а́ма оти́шал ски́нат,
не-облечан. Си́те е́дат, не́го не-го
ка́нат. И он ни́кој не-му-обра̀шта
внимáнии [ЛС(К),120]; уште една
потврда дека "падежниот систем"
кај заменките е редуциран, во слу-
чајот формата за номинатив он се
јавува во функција на датив, мес-
то 'нему': **и он ни́кој не-му-обра̀шта**
внимáнии (м. 'нему ни́кој не-му-
обра̀шта внимáнии); други примери
од овој тип в. кај заменката он.

обу́фки pl 'она што се става на но-
зете кога се движиме надвор, чев-
ли' ~ *тиа живе́ели ваф-Миса́но-*
та́миа. Тука кај-Царе́ното мо́ри...
и милува́ј-го ма́лото, се-му-купо́ва,

но́ви обу́фки, но́во тва́, оно́ва. Ти́а
бра́ти ка́ко бра́ти го-зави́жда́ли
[ЛС(К),111].

оба̀рне (се) pf 1.'се сврте назад, на-
страна' ~ *Тогас царјувут син, ка-*
ту виде нетри у водата да нема
ништу в кури́тата, да и видел
образот на сандукот. Тогас си
оба̀рна та и видел гори на дрја́во-
то, та и видел сандукот, што
ла́скаши [V,PM,214] – во текстот
имаме употреба на сврзникот да во
комплетивни, интенционални да-
реченици: **кату виде нетри у водата**
да нема ништу (м. 'кату виде нетри
у водата дека нема ништу'); и:
оба̀рне ~ *и, кату си напи́ла мно́гу*
вода, патката са оба̀рна да ја
види, и л'у са оба̀рна, и заеднош
сва́ста му са зе [V,PM,279]; однос-
но: **обурне** ~ *му вели на јуна́кот:*
"...ма́јка ми ки до́јди по морету,
ки ти тера, ти да не си варниш
да ја видиш, ча, л'у да си обурниш
да ја видиш, тја́ сва́ста за ти
езми" [VPM,279]; 2. 'се наведна со
лицето надолу' ~ *Ква́ ки у́мри*
же́на́та, по́ла све́т па́днува за-
ма́жб. Или ма́жб ква́-ки-у́мри за-
же́на́та... а-ас ква́ ки-у́мра, а́ко
милу́ва зем'а́та не́к се-оба̀рни на́о-
па́ку све́то па́днал за-ме́не [ЛС(К)-
120]; 3.'се поврати' ~ *оба̀рни си*
на́зут на Сфе́ти Ав... и де́ти Ева-
нге́лиа; ли́ста 75 [MV,K,311].

оба̀рт m 'засечен кружен дел покрај
ивицата на дното на буре, таму
влегуваат страничните даски, во
западните говори: **јатор'** [ПК,2(82)].

Ова́ орта́ top., според Ј. Ив. од тур.
ова 'поле', orta 'среден' (Д. Порој,
Валовишко) [ЈИ,МИ...,165].

овди (< овде – со редукција на неак-
центираното е > и) adv 'на ова место,
тука' ~ *"А-би за́што си-ма́чити*
ви́а с'акој де́н' да-до́ати овди, на́го́ри

надо́ли за-во́да. Ас сам-ре́шал да-нап́раа еди́н канáл" [ЛС(К),117]. Во збороформата **мáчити** се работи за превид на фонетско ниво, било од страна на информаторот, било од страна на запишувачот, зашто: "на местото на старата носовка од заден ред во коренските слогови во кулскиот говор имаме рефлекс **ǎ** со алофон [ǎ] во неакцентирана позиција".

ОВЕН* m, zool. 'машка овца' ~ кату излезе многу царски аскер, ги најдоха харамии аф една гора, аф едни студни води: овни тичаха да јадат таму [V,PM,66]; ~ двете преднини плешти от овенот не ги варјат, туку така сорево месо, едната ја заневат на попот у дома и едната на кумот [V,PM,-252]; ~ тјánaка му вéли: "éту тáмо íма двé овни́, еднó бéло, еднó царно: áко вја́хнииш на царното, ки ти изва́ди áф ца́рна зéмја понадо́лу, ако вја́хнииш на бéлото, тóј ке да ти изва́ди на бéла зéмја" [V,PM,135]; во Гевгелиско е запишано: **овин** (со редукција на неакцентираното **е** во **и**), со следново објаснување: младото од овцата во првата година се вика **јагне**, во втората година машкото се вика **пи́леже**, женското **звиска**; во третата година машкото се вика **коч** или **овин** [ТГ,374]; top. **Овнáрска ста́рга** 'место меѓу карпи' (Зилџаховско), сп.: **ста́рга** 'сточарски термин – тесен простор низ кој поминуваат овците кога ги молзат' [ЈИ,МИ...165].

ОВЕНЕ* pf 'кога растението ќе престане да вегетира' ~ влегла мома во градинче, [цве́ке да бере, [как што брала там заспала, [под трендафилот, [- Стани, стани малкај моме, [стига си спало, [твојто цве́ке што с-убрала, [ти

овенало [...].

ОВРЕЈИ* m 'некој што е од еврејска националност' ~ и тја са исмами, беши ја заколила кокошта, ја направи харно. Пак оврејнот вели на неа: "ама со сé да ја готвиш, да не оставиш ништу от неа – и глава, и курем и сичко"...

ОВЧИШКИ* adj 'нешто што се однесува на овца - овчи' ~ беши изл'ал на чаришата та земал една овчишка глава, ја готви за да вичери, и кату седна сос тајфата да вичерат, дошла котката, му ја зе главата [V,PM,211]; сп. **бфч'о**.

бвǎрт m 1.'краен дел од нивата каде што орачот врти со ралото' [ПК,-2(82)]; 2. изр. **бвǎрт-завǎрт** (= постојано: помини, замини) ~ **бвǎрт-завǎрт на-рику́нта**; исто: **дэ́цта бвǎрт-завǎрт на-лэ́бо**. Димéк, глáд-ни сǎ́, ки-пуми́нат, ки-зами́нат, ки си-скǎришат лéпче [ПК,2(187)].

ОГАСНЕ* (и: **јогасне**) pf 1.'направи да престане да гори огнот' (со тоа што не става дрва во огнот, односно што го покрил со пепел); 2. изр. **срце да јогаснам** (= да се заситам со вода, да се успокојам) ~ не сум ти јас лудо прилика за тебе, [на теб лудо младо дода сум ти јазе. [Вода Ленче да ми дадеш, вода да-с напијам, [грло да разлада, срце да јогаснам [...].

ОГИН m 1.'нажежени гасови што светкаат – процес на горење, оган' ~ зна́ат óти нé-ј нéгáва та: пáишкǎта и рéкли: "Ај ки-навáл'ме óгин, ки-ри́пме дǎ-ви́јме ко́ј ки-ри́пне о́гно" [ПК,2(225)]; во Солунско: **вогни** ~ изл'áзи дóл, сǎ́ прим'áни́, гу пíта паш'áта: "хíч' ни ви́д'а д'áгунда пуиди́н во́гни?" "ви́д'ах" – му вили тој [MS,t,54]; за време на силните летни горештини (околу Петровден) народот кажува: ~ А Свити Петар

(пишува: *Питар?*) *ка е стагнал огинут* (= силно го запалил огинот) *оди да, да таја крава не са сваре* (м. 'не се сварува' – присуство на перфективен презент) [ТГ,15]; ~ *Турците бот да-пл'ачкат и наш село Крџаво. И-них ги заловат там, ги напалнават уф-кашита, напраскали гажја. Сакали некуј да-излезе, биле глафте му-били горе. Имало таване нели, за-да-испаднат уд-огино* [ПК,2(...)]; според Д. Иванов: основното занимање на бабата во селските куќи е да го *стаке огинот* [ТГ,271]; 2. кај Верковиќ: *оган* 'светкавица' ~ *и стана нас магла гол'ам облак. И тој като стана... ага бјеше на вратата на пештерета, и нат нек от горе дојде друго облак и погармја сас оган, са фарли гръм* [VPM,260]; 3. 'место каде што гори оганот, огниште' ~ *ој направи огино, сакум да-перум* [ПК,2(82)]; 4. изр. : *са-фрле уф огин* (= се кажува кога некој ќе добие висока температура); народско лекување: на болниот му се дава да испие една чашка лута гроздова ракија во која има ставено мелен црн пипер... ако пак болеста доаѓа прво со ладна треска, треба да се причека, *на кога ки са фрле уф огин* тогаш му се дава чашката ракија со црн пипер [ТГ,229]; *жив огин* (= вид болест што ги напаѓа малите деца кога по телото ќе добијат црвенило, како да се полиени со вруќа вода, тогаш викаат дека детето добило *жив огин*). Болеста "ја лекуваат" на многу суеверен начин... [ТГ,124]; *Свити Илијув огин* (или: *Свити Илијув пек*) – така се вика времето на две недели пред Свети Илија, народот кажува (во Гевгелиско): во тие денови може на човека и мозокот да му зоврие [ТГ,15]; *уф огино флџе* (= се однесу-

ва пожртвувано, без да се жали себе си) ~ *за другар, за детто уф огино флџе* [ПД,137]; *ним флџе уф-огинут* (= избегнувај ги конфликтните ситуации) ~ *аку некуј са-тепат ти ним са-мџи, ним флџе уф-огинут* [ПК(Ал)]; *седе на-багнут* (= се грее, се топли покрај оганот) [ДК,106]; *огин вање* (= се кажува кога е голема горештина) [ПК2(187)]; *огино пучнал* (= почнале воени дејствија) ~ *спруму-Питровдин на-вечарта не са-пугудили Гарците и Бугарто... Фатили вујна, бти Солан сакала Балгарија да-гу държе. И ка-ј зафакат на-нашите, уф-жџе, голи, голи бигали. Огинут пучнал ут Срезаво, прѣма Амбар Кож* [ПК,2(Креж-308)]; со исто значење: *са-запалил огино* ~ *ас осум гудини биx. Мајка ми-расправише ка са-запалил огино. И ут-там, нашите жнијали некуј, татку-ми уф-дикано. Флизели Гарците, дек нај-дели кул'али, тупали. Уф нашто кој бише устанал... и-збрали уф-царкафта, а запалили царкафта* [ПК,2(Гар-321)]; исто: *огино дуде (врас наска)* ~ *А, ми ка, шоб биде! Ми ето огино дуде врас наска. Запалиа Солун, уд-долу кукушките села, солунските села и-запалиа. Ниа дур-дојме ду-Кукуш, дур дојме ду-Крундирци, наши-село гу-запалиа* [ПК,2(Драг-339)]; *утвурџ огин* (= почна да стрела со огнено оружје) ~ *уф-село Бабјани се-сфали Димитре Бабјански, дуде на-такви... сијмените шор-беа... му викна Димитар да-се-придадат. Тие утвурџа огин и пучна стрџение* [ВЕв,295]; ~ *ко и-гледа четникут застанат су-пушката таква затскриено и утвара (огин) ут-горе су-пушката. Горе патон имаше. Ут-патно фати да-пука. И утвурџа*

огин [БЕв,295]; исто: **ка-се-уткри** **огинут** ~ *тије сѣа шо-бѣа тѣму ф-сѣлѣто, шо-и-фѣтија пѣчес дѣши и-субрѣа. Жѣнте су-кѣндѣл'ките свѣтат* (кѣндѣл'ка = вид примитивна ламба). Они су-итѣкуви тѣка и-измушкѣа тѣе, и-утипѣа тѣја сѣдум дѣши. Не мужѣа...**ка-се-уткри** **огинут** ...и *друзи кѣ-бѣреа* [БЕв,298]; **оган држеше** (= стрелаше со огнено оружје) ~ *првата пушка шо пукна, [Марко вујвода г-убија. [Втората пушка што пукна, [... на му распрсна дружина, [Дине Дирманчов устана, [пет дена оган држеше, [у тоа село Пѣтѣли...; сме пумѣнни прѣки трѣ* **огина** (= имаме многу претргано, многу сме измачени) ~ *зѣт-ми и брѣт-мо ѣмаа пѣтсто-тѣни ѳѣци, сѣмо нѣх ги зимѣа ... ги-дукарѣ прѣс-Билѣсѣа, прѣки Сѣј-Лѣки и-нусаа нѣ-Рѣлѣката Пѣнна. Е-е, нѣа сме пумѣнни прѣки трѣ* **огина** *брѣ, зѣр адѣн-ѣј нѣшѣо. Ми нѣа сме гѣрни, прѣгѣрни гѣре* (употребата на кратката зам. форма **мо** наместо 'му' не е превид, ниту печатна грешка) [ПК,2(341)]; **слѣзи** **огин** *ут нѣбито* (= удри гром) ~ *рѣкле: Афѣндо, сѣкаш да рѣчимѣ да слѣзи* **огин** *ут нѣбито, да му изгѣри на нѣх, кѣтѣ как чинѣл Илѣа?* [MV,K,329]; **идин** **вогни** *и дава* (= запалува нешто, обично објект, односно имот) ~ *исл'ѣва ман'ѣс'ѣ, идѣн вѣгни и дѣва на кѣш'тата, ја згур'ѣва и си отѣва* [MS,t,12]; ~ *напѣум на долиѣут* (Баа-бегувут) *кунак, ут ка му дадеа иден огин нѣ аерут и сѣмѣлѣкут ни ут биглѣк ни уд нишѣту не сѣ виде* [ME(P),89] – зборот **аер-ут**, што се среќава во контекстот е позајмен турцизам и значи 'помошна просторија во куќата за чување на добитокот'; во книгата односниов збор се третира за нејасен,

односно непотребно упатува на можноста за "фонетско скратување" на зборот 'аскер'; **нѣ** *ми пудѣти* **огинто** (= не ми зборувај за непријатни и тешки работи); **огин** *и плѣмѣн* **ѣј**: **а.** (=се кажува кога на пазарот е голема скапотѣја); **б.** (= се однесува на дете што е многу темпераментно) [ПК,2(187)]; верување: **огин** *уѳ* **куќи** *да сонѣш* (значи: кѣ ти се случи голема несреќа) [ТГ,313]; клетва: **огин** *да те изгоре, (пѣпал да не устане ут тебе)* [ТГ,313]; ~ *ниѣе влиземе Пѣтѣли, [пусто да устане Пѣтѣли, [оган да изгоре ипиуни, [скоро, на сѣтут кажаја, [силна путѣра пристѣгна [...].*

огинѣ* n, dem. од **огин** ~ *ѳди Мѣѣо, зѣва ѣднѣ мѣгѣре, тувѣра ѣднѣ кѣло и пѣл ичумѣн, турѣва нѣ тѣмѣлѣто ут-згѣрѣта гѣзија ѣднѣ тѣниѣија, му-клѣдѣ* **огинѣто**... *изгѣ-рѣа* [БЕв,296].

огладн'аи* pf 'кога некој кѣ почувствува потреба од храна' ~ *ти кажувам и на тебѣка: "...да сѣа-чиш една парѣа месѣ от таја мрѣ-ша, да изготвиш, та, кога кѣ да дојдам от работата ми, да јадеми; ама тѣнака аѣу огладн'а-иш по-напрѣт, да јадиш!"* [V,P-M,63].

огнѣвѣт* adj 'нешто што гори, што може да се запали' ~ *та утиде мајѣа му да пита и Бѣга, та и Господ хи даде изѣм и ја вели: "Кога дојде на небѣто таја жѣ-на, да не сѣди фѣф ваѣе сѣраја, отѣ ваѣите сѣраја са огнѣвѣти и ѣа ја испогорѣт"* [V,PM,265].

огниш'ти n 1.'оградено место (в куќи или надвор) на кое се запалува огин'; 2.'место в нѣва на кое има посадено семе (во случајот од лубѣ-ниѣа)' ~ *иднѣ вр'ѣми с'ѣх на-крајѣт на-ѣѣлот иднѣ огниш'ти либин'ѣѣи с'ѣми. Н'ѣкна дѣл, фѣтѣ да-расте*

идна властѣнка, кади́ го́лот, пуле́ка
пуле́ка на́расна тѣди ута́так го́лот
[ВБ(В),344].

огоди (са)* pf 'се сврши' ~ и сѣтне
момата са огоди́ за еди́н дру́к
от сѣлоту и са оже́ни и поро́ди
до три сѣна, што́то сегá ч'ол'ак
кату тја́х не́ма на јуна́сту, што́
са врјадни да ди́гат ду не́тсто-
ти́н окѣ [V,PM,260]; ~ та́ китка́
сла́нцогрѣв била мома́ много гиздава
и умна, угодила са́ за сла́нцáто, и
а́дна година ходили угода́ни и са́
л'убили и миловали, а са́тнѣ та
оставила сла́нцáто и са огоди́ла за
зорни́цáтѣ [V,PM,287].

оголи (са)* pf 1. 'остане без облека';
2. fig. 'остане без материјални мож-
ности, осиромашѣ' ~ о-тамо си
зема нивјастата му, оти́де на
ками́нот и нал та́мо двете му
братја́, дѣп са беа ого́лили, ги
зема о-татак, ги занесе на татко-
вината му [V,PM,238].

ограда f 'земјиште што се обработува
покрај селото, градини', во стсл.
зборот оградъ, освен 'градина' оз-
начувал и 'кошара', сп. тор. Мари́-
нова Ограда́ [ЛИ,МИ...,165]; в. јог-
рада.

огрее* pf 1. 'кога прв пат ќе се поја-
ви сонцето (наутро), или месечина-
та (невечер), односно кога ќе изле-
зат од зад облаци' ~ огрејала ме-
сечѣна, огрејала месечѣна, [крај-
Јовановѣте по́рти, крај-Јовановѣте
дво́ри [ЛС(К)95]; 2. fig. 'кога некој
ќе доживее среќна околност, од-
носно ќе му се случи нешто при-
јатно' ~ и ме́н ки-ма-угрее́ уд-
не́где са́мо че́кум да́-м-са́-ва́рнат
де́цта [ПК(Мор)].

огри-сланца p 'страната на светот од
каде што изгрева сонцето, исток' ~
во село е е́дин чифлик на трѣмина
сајби́ји: Беса-бег, Сали-бег и Саул

Модијано, се наогја на иден кимо-
метр узгора уд друмѣт на **ветр**
[МЕ(Р),69] – со лексемата **ветр** се
означува северна страна.

огрѣзн'а pf 'кога некој ќе почне да
зборува зарипнато' [ЛС(К),95].

од ргаер I (со пространствено зна-
чење) 1. 'за означување на место
од каде што потекнува нешто, одно-
сно доаѓа некое дејство' ~ рибáри-
нот му отговори́ на сиромáхот и
му ве́ли: "са́каш ли да га зе́миш,
да́ј еди́н грѣш, зе́мај га!" Тогáс и
ка́рпа́чи́нот извади́ от па́звата му
еди́н грѣш, му даде́ на рибáринат,
га зе́ма рѣбата [V,PM,17]; ~ и
тој му вели на нѣхни ба́рзоходе́ца:
"стани, побратими, редот дојде
на тебика!" И тојнака отиде при
ламјата, и отидоха от далеку
месту да си припуснат [V,PM,45];
~ и тој му вели: "дај ти Бог
добро!" Пак дјаволот му вели:
"отдека идиш, дека хождаш!". И
тој му вели: "от селото ми кини-
сах, на Стамбол да пода" [V,Р-
М,200]; 2. 'упатува на оддалечување
од некое место' ~ Кулу́ф на не́го
са иска́за за сѣ́чку, му ка́за и за
та́ја лажá, што ка́за на кади́ата,
и му са примѳли, как да чѣ́ни, да
гу отѣ́мни от та́мо [V,PM,12]; II
(со временско значење) 1. 'по' –
упатува на термин подоцна од некој
означен настан или време, односно
кога почнува нешто ~ кату си
лѣгнахми на по́стел'а, от не́колку
ча́с ло́шу со́н засонѣх, и сегá са
чу́дим [V,PM,12]; ~ му вели на
ца́рјут: "ца́рју, ја́зе сега ки ида
да чина́м хаза́р л'аков и после от
три дни ќе да дојда да си фа́тја да
ти излекувам" [V,PM,36]; предлогот
се јавува и во редуцирана форма
о(т) ~ и о(т) три дни сѣ́тне са е́ви
ади́н ч'ол'ак на окно́то и ру́кна:

“Побра́тимје, на́ ти за захме́те и за млаку́то, што́то ма храни́е!” И фърли прѓс (sic!) окнѓто адна́ зашине́на то́рба и ште́ше сабри (во фуснота: ‘сабори’) кѓштата, катѓ фърли то́рбата [V,PM,261]; од примерите што ги споменавме и од оние што следуваат излегува дека предлогот **от**, кога упатува на временско значење (по нешто), често го среќаваме покрај прилозите **после**, **сетне** – ка-ко удвоен сигнал: ~ тогас змиата излезе, фатила пак да играи, хем му речи на него: “јазе от три дена сетне за си умра; ти да ме везмиш, да ми закопаш во твојут двор” [V,PM,194]; ~ и тја са беши научила дѓп харно сичките работи. После от малко времја и клала момата да ткаи една тенка камуха [V,PM,194]; ~ и кубѓлата роди́ две жрја́пчета. От ма́лку врја́ме се́тни жрја́пчета са чинѓли ба́рзи ко́ни [V,PM,144]; ~ беши собрала кокалито, ги кладе на јасилот, четиријси дена ги лижиши тамо, и от четиријси сетни си чиниха кокалиту златени дрехи [V,PM,205]; 2. ‘упатува дека нешто станало пред некој термин’ ~ му ве́ли: “амѓн, на́ша ефе́нди, ја́зика ѓмах едѓн ма́ш и бил ѓифаири́ѓа мло́гу бога́т. От пет гудѓни на-пре́т сос хизмика́рот тѓде да про-да́ва ѓифаи́ри и, нја́ знам, на пѓтјут гу утепа́а” [V,PM,27]; – додатниот сигнал, во случајот ‘на-пред’: **от пет гудѓни напре́т**, во примерот што следува отсуствува: ~ имало един чувек млат, женет от три година, и Господ му даде едно ма́шко чендо [V,PM,155]; 3. ‘за точно означување на времето кога станало нешто’ ~ детенто са чини от три години, го пуснаха на скол’у-то да са учи, и детенто са беши

научило харно [V,PM,215]; ~ кога са чини от петнајси години, беши чуло, ча една царѓка мома ја беха зели самовилите, та ја затвори́ха у една златна кула, и са клали крив самовил да ја чува, да ја не откради некој [V,PM,215]; ~ и тојнака оти-де един ден на мајка му и га вели: “мале јаз си чиних от петнајси година јунак, и чуем децата да ми вика́т авѓиоли” [V,PM,41] – во контекстот среќаваме уште еден случај на употреба на сврзникот **да** во интенционални, комплетивни реченици, наместо сврзникот ‘дека’: **чуем децата да ми вика́т**; III – со други значења: 1. ‘за означување од што е нешто направено’ ~ тогас ве́ки са чинѓ това́рот: сиромѓхот направи́ та́мо еднѓ гимѓа се́ от зла́то, га напѓлни алта́ни [V,PM,14]; 2. ‘за означување на припадност’ ~ и дошел на едно место на пѓтјот, излезе царјут от мравјатја: фа-тиха да работат мравјатја на пѓтјут, да го глѓтнат ѓјал [V,PM,157]; ~ и така зема пушката и отиде да улови, дека да најди, от чешимата мајката, и терајке-терајке га најде и га затѓкна [V,PM,43]; ~ тогас то́ј земѓва едѓн чингѓл (= железна направа со остри куки, служи за закачување), отѓва на бунѓро, фърли чингѓл’ут и вели на папади́јката: “Папади́јка, дали́ ѓмаши по́пот бра́да?” – “Ам как, бре́ синку, по́п би́з бра́да би́ва ли?” Тогас изва́жда от бунѓро от ко́зата гла́вата [V,PM,43] – во контекстот имаме случај што потврдува дека во односниве говори се губи и во-кативната форма: **вели́ на папади́јката**: “Папади́јка, дали́...”; ~ те́нака имѓли еднѓ лѓл’а от ма́јка и се́стра. Она пусна́, гу земѓ та́су со́с марифе́т, та тја́нака не можѓ

да чини оновá, што обештáла, и цáрјут га изгóни [V,PM,141]; ~ дарвоту е бíло хрáлопо, хем е било пáлно сос драгоцени и млогу скáпи кáмини, штото, когá си разби врáхот от дарвоту, са беа истурíли млогу иифаири [V,PM,7-8] – како што беше истакнато односнава употреба на предлогот од (да изразува посесивност) претставува потврда дека јужните македонски говори биле силно опфатени од влијанието на балканската јазична алијанса и таа специфичност претставува алка за поврзување со западното наречје; 3. 'за означување на причина, мотив' ~ млогу си мóлиши на Бóга и сéкој дéн и дава́л милостíна на сиромáси; и от млоготу му мóлени Гóспод дóчу нéговата мóлба [V,PM,7]; ~ друг му-велиши: “от умó ти такá стрáдаш”; друг му вéлиши: “таквá глáва íмаш, таквá кáпа ти перл'áга” [V,PM,7]; 4. 'за означување на потекло' ~ ја вели: “мале, мила мале, јазе за ти пита н'ашто, ама праве да ми кажши... јазе дали от татко ми сејан сам, или от игуптин!” [V,PM,182]; 5. со значење на други предлози: а. наместо 'за' ~ и кату за си исфáриш таја работа, тогас от јунакот за врáзат една кáтка, за ја варакосат с фарак...и един прáстен од мјад [V,PM,245]; ~ да ти кажими: “аку га најдиш да спиј, гледај да ја закачиш за косата í, та да нема сила да са врати, л'у аку га фатиш от друго место, ки ти изјади!” [V,PM,52]; ~ нá-свикарвáта ки-зéвáа ки-му-á-изгóриа шáмíáта, нá-свекурут кáпáта. И пóсле ки-зéвáише нивéс-тáта дá-дарúва прéд дá-á-свáл'áт. Ки-зéвáише сфéкурут ки-á-сфáлеше... Ки-á-фáтиише уд-рáкáта и ки-á-сфáлише [БЕВ(Ил)307]; ~ тогај каса-

пот за го труколи увенот, да го заколи. Утрината за го варјат да на една тапсја хлеп месјат от цáрква, сетне на ручокот за викнат комшијте си и роднините [V,PM,251]; б. наместо 'освен' ~ и тој пак га викна момата пред гостут. Пак гостут га пита: “дивојку, от татку ти друг когу имаш?” И тјанака му вели: “от татка ми друг имам дјадо ми” [V,PM,55]; в. наместо 'низ' ~ “кога ки видиш матна река да иди, да не миниш от неја, дурде не утихне реката” [V,PM,93]; ~ от-тамо дојде на едно место, најде една рјака, штото много силно вáрвјаши, и нејната вода проминаши от стредја от морету и са не збрáковаши сос мурету [V,PM...]; ~ и как влезе нетре от портата дјатенто, фати да ражси тајчинто, вел'áјке: “да не јадеи, калеко, от маңцата динеска, оти ки утрујат с зехир!” [V,PM,158]; ~ хич да не си карат, л'у да отворат на градот портата, и “кој за промине нај-напрет от портата да дојди нетри, него да гу земите, да гу сторите цар” [V,PM,231]; ~ ету и наречниците му излезоха, му вел'ат: “и това гледај, он кога спие кандилата му гори, тинака кандилата да га изгáснши!” И тојнака отиде, кандилата га изгасна, јурганут гу зема, от портата излезе [V,PM,75]; ~ тојнака га вéли: “жéну, снóшти засонíх, ча еднá какарáска на бéлујут ол му фл'áзи от устáта му, та му изл'áзи от гáзот” [V,PM,30]; г. наместо 'по' ~ кинíсаа да íдат кату нá Стамбол; та едíнојут отíде от дрúг пáт, дрúгиот отíде от дрúг пáт [V,PM,144]; ~ му вели: “братку...

ету това кесе ти гу оставјам на тебика дар и, што пари дребни да туриш аф това, сѐ алтјани ки си чинат! Л'у ти са мол'а да ми кажиш, от кој сукак да ида аф царјувут конак?" [V,PM,34]; ~ тјјанака му рече: "ѐла, братку вечертá!" Кату му даде умјјни да са умји, гу познала от прѣсти-нот, ча је неин мѣж љ; заеднóч сá познаха, са пригѣрнаха, са ба-цаха, са чини голѣм рáдос меѓу нѣхка [V,PM,110]; ~ и тојнака теб-дил са чини, са преобрази со са други дрехи, вјахна на харин кон-та от друг пат отиде та ги срјати на един орман нетри [V,P-M,92]; д. наместо 'до' ~ един ден, кату отиваши заран на училиштето, на пѣтју гу стрјати царјут. Тојнака как виде, на царју му чини дури от земја поклон [V,PM,95]; ~ пак повтор гу викнал; тогај стана момчету, отиде на царјут, му са поклони дур от зем-јата, и царјут му стори една по-литика [V,PM,191]; ѓ. наместо 'покрај' ~ му вѣли: "сегá да ми вјáхниш и, кáк ки промѣними от злáтната јáбáлка, да глѣдаш да искѣниш едѣн дáл љ да побѣгними, чá áко усјáти лáмјата, и тебика и мѣни ки ни изјáди" [V,PM,113]; е. наместо 'зад' ~ дјáдото му вѣли: "кáк ки влѣзиш, л'у нѣтри от пóртата љма еднá чѣшма жѣва вóда. Ти са мол'а, нá ти и еднó шишѣнци, да нал'áши мѣра вóда да ми докáраш, да си омѣам óчите ки ми оздрáвл'аат!" [V,PM,40]; ж. наместо 'со' ~ му вѣли: "цáрју, пѣлету на твојта зѣмја нѣ е, тѣку да ми дáѣш еднó пѣсмо от рáката ти (= писмо што си го пишувал со своја рака), да му закáрам на оновá цáр, што га повѣли онáја зѣмја!" Цáрјут от рáката

му му даде пѣсмо [V,PM,121]; ~ и така секој цар што зададе речта на некој човек от устата му (= збор што го изговорил со своја уста), не са вѣрнува, а не кату тебе... сега да са вѣрниш [V,P-M,185]; ~ по дно времја имало един Стојан авѣиа, се от лов са хра-ниши (со лов се хранеше) [V,P-M,170]; з. наместо 'на' ~ тогај дјáдото источи остра сабја, да ја посечи змиата от стредја. Тогај змиата половината влезе на моминото сáрце и половината падна вун [V,PM,174]; с. 'кај' ~ пóпо на-онóа вр'áме комáнда. От пóпо си-прáшали. Ама љтар, мѣдар... вѣка: "Дрáги сел'áни, ки-си-помóлими на-Гóспó, нóгу сѣшá-и вѣка, áс као свештѣнáк, áс ки-си мол'áм, áмá селóто дá-бѣди слóжно" [ЛС(К), 113]; б. изр.: от Бога да најдѣти (= Господ да ви плати за злото што ми го направивте) ~ тога тјанака вели на татко и: "от Бога да најдѣти, тате, мале, и сички мој роднини, што ми оделихти от касметјут!" [V,PM,91].

ода f 'безбојна, прозрачна течност, соединение од водород и кисло-род, ја има во изворите, реките, езерата, а во вид на водена пареа ја има во облаците - вода' ~ ди-вóјку, мáри, љзгору леле, [јут Бóга нáшила твојата мáјка, [шту теј пратѣлá, дивóјку мáри, [шту теј пратѣлá рáну за óда [АС(З), 145]; ~ за јáм и јáс л'áп, за пóда сáс óлувѣто да му дáм óда да пѣјат [MS,t,65] – во текстот се забележуваат две граматички посебно-сти, прво проширена употреба на кратката заменска форма за не-прав предмет му од еднина во множина: да му дáм на óлувѣто, и второ присуство на двоен акцент

во лексемата *олувѐто* – специфичност за крајните источни говори; ~ за *митат враш'илуту*, за му *турнат ода*, да са *накасни враш'илуту* [MS,t,67]; ~ и *р'еч'и*: “*клат' казан'ут, да ступлиш' ода да стора бан'а!*” [MS,t,68]; ~ *удата, ш'у им'аха за пијени у варелит'а, му битиса...* “*дирму н'емами ода, да зл'азими на ниш'иту да езмими ода*” [MS,t,84]; ~ *с'ајутрај д'ен' хождаха са сара за ода сас м'ахот* [MS,t,74]. Сепак испуштањето на иницијалното *в-* не е до крај спроведено, има случаи во кои паралелно егзистираат и едната и другата форма (*вода* и *ода*) ~ *рече ади́на зми́ј на ч'ол'ака*: “*Претел'о, зе́ми ко́жета та ид до́неси во́да да пи́еме!*” И *то́ј ста́на та зе́ ко́жета и от ма́л е ди́гна, за да́ иде на о́да* [V,P-M,262].

одави *pf* 1. 'кога дишните органи на некогo ќе му останат под вода и нема можност да дише' ~ *тојнака флезе сос кон'у аф реката да мини. Кату беши мошне силна водата, гу зема надол, гу одави сос кон'у барабар* [V,PM,93]; 2. – (*си*) ~ *дакле Кулу́ф аф морету а ту́ка да си ода́ви, а та́мо, далги́те гу извади́ха понапрет та́мо, де́ка са́каши да излэ́зи, гу фърли морету на сухо* [V,PM,8]; ~ *тога Чингиз-дилибѐја рече да не си ода́вет и ги зема́ со́с марифе́т, на една́ ада́ ги фарли́* [V,PM,141]; ~ *и стом отидо́ха аф стреду морету, ету глédат е́дин чо́век на морету...* и *кату гу ви́доха от далéку, гу пожáлиха, ча са́каши да си ода́ви* [V,PM,24]; ~ *жената и била мош-ни умовитна: знаиши, ча на уверејската книга е писано... сите христиани да си одавјат на мо-*

рету [V,PM,193]; 3. 'кога со силно стегане, односно со затворање на грлото некој ќе остане без воздух' ~ *и тој, л'у излезе отпрет, самовилата гу одави него, му зема нивјастата, и царјут му даде царчината на него* [V,PM,226]; ~ *вечерот, кату и дошел крив самовил у дома му, момата оттук о-там гу замај муди ја каза, ча сос едно кокалче гу одави попова сина* [V,PM,226]; ~ *един ден зема́ едно́ вѝжси, оти́де на бахча́та, кату как му порáча та́тко му, да си обéси, фърли вѝжито на врѝх дѝрвото...(но) си разби́ вѝрхот от дѝрвото и то́ј не си одави* [V,PM,7]; ~ *мáчката, как бе́ши глáдна, фати та́мо, едни́ ми́шки ода́ви, дру́ги изтепá, дру́гите побегна́ли и фрет са́ искрѝха*; 4. 'се отруе' (?) ~ *флезе аф казано, са кáпá и са чини́ едно́ јуна́че мláдо, од дјун'á-гузели́ по-хáрно. Кату гу ви́де царјут, флезе и то́ј да са кáпи аф мл'акото, си одави́ не́три, зашто́ мл'акото бе́ши зихирли́а* [V,PM,124].

ода(ј)а *f* 'просторија во куќата, соба'; во Солунско **удаја**: 1. 'просторија, општо' ~ *вечерот туриха жената аф една́ одаја́ без свети́ло и Кулу́ф от вáнка га чини́ха ни́ка́х и така́ гу тури́ха и не́гу не́три при жената* [V,PM,11]; ~ *онова сахат он направи на Лиму кехајовите кука една одаја башка, та отишел на Солун* [V,PM,164]; ~ *и трите дивојки имали башка удаја, што седјали. Нај-малкат каде бахчјата и глендаши одајата и* [V,P-M,159]; и: **одае** ~ *и на една́ одае фне́тре имаи́а злáтна суфрá и позлáтни сто́лове, и фс'е́кога иде́ха да-еда́т фне́тре. И на-софрáта имаи́а ца́рцки ма́нѝси* [ВД(ГБ),328]

– уште еден случај во кој предлогот 'во' е заменет со **на** (укажува на внатрешност): **и на една бдае**; 2. 'просторија во која не са пали оган' [BS,120].

одајушка* f, dem. в. **ода(ј)а** ~ **та** фаишја ноџ гавол, го клава нетре у един сандџак, го товари на хама-лино та го занесе на чилиби Тео-дораковата кука, го оставу- ва тамо при одајушката [V,PM,165].

одајче n, dem., в. **одаја** ~ **цетата** лајат по дворовите, [колите тро-пат по калдрмите, [галена Рада оште не станува. [Отвори стри-но шарено одајче, [покрени стри-но ресено килимче [БВ,40].

одалечи (си) pf 'се истави, отиде на страна' ~ **и кату** хождаха на пџн-тјут, на един орман нетри си одалечи аскерот от царјут неколку место пџнт [V,PM,210]; ~ **кату** одаличиха от нас земја нетре на морету, крал'ут позна што му ја открадоха момата [V,PM,212].

оданџ adv 'онаму' ~ **тојнака кату** излезе оданџ, најде чешма, на чешмата беиш Маркова керка: ка-ту слџнце светиши, кату месе-чина греиши [V,PM,77]; ~ **га вели**: "не ти кажувам, рибу, дурде не ми извадиш оданат морету!" ...и **рибата гу зема пак на гџрбо и гу** промина оданат [V,PM,100]; ~ **на** моите греди, как ки кладиш остра сабја и как ки проминими приз тамунака, мрјажите кџ си сечат, та така ке да проминими приз таму. Ки идиши оданџ морету [V,PM,77].

одбере pf 1. 'меѓу повеќе различни работи се определи за она што е поважно, односно подобро' ~ **ед-нош** поискали трите дивојки по една либиница от бахчеваџиата, и

он пусна калеку да одбере три либиници, да занесе на царските дивојки [V,PM,159]; ~ **добро јут-ро** мои шурети. [Дај Бог добро наши зету, [ти да јодиш на трло-то, [да јодбереи девет браве, [девет браве сите исти, [ки ти дајме бела Рада [БВ,35]; ~ **Кара Ташо** стар војвода, [одбрал момци за слобода, [што ки бије турски жган, [Заплакале стари буки [БВ-113]; 2. 'оддели едно од друго' ~ **му вели**: "40 кила житу, ичмен, чиница, рџж, мисир ки ги турими на един куп, ки ги разбџрками аф една удаја нетри и ки ги закл'у-чам. Ако можии на един вечар зџрно по зџрно да го одбери... то-гас момата ми ки га дам" [V,P-M,97]; ~ **та си лџгнало дџтето**, пак дџадото срукал мрџвките, ти отбџрали сџмјатата сџџко на баиш-ка. И катџ стџнало прџс отринтџ дџтето, отишлџ на пџртите, по-хлџпало [V,PM,258]; ~ **отишџл от-ринтџ** и му насџпали на еднџ вџршиџло по еднџ мџџра от фрџт сџмјата и го накџрали "до џтре рџно акџ мџжеш да гџ отбџреи – хџрно, и шта та загобџме" [V,P-M,258]; 3. 'препознае' ~ **и фнџтре** фаф-пеиштерџта, тџм му бџеиш кџиштата... и бџ пригиздџна фнџ-тре сџс-с'акџкви прилигџџа (sic), штото не-мџж'а ч'ул'џк да-одберџ направџта-хи, бџи ни-е-ч'улџиш- та нџправа, ами от-јџди [ВД(ГБ),328].

одберџн* adj 'нешто што има висок квалитет' ~ **еднџ врџме** едџн чо-вџк са чинџ падџрин, сџлските лџз-џа да ги чџва, и, когџ узрџлџџа лџзите, дофџдиши еднџ самовџла, нџџ-одберџното грџзди тџџнака гу јџдиши [V,PM,139].

одбур m 'кога се бере грозјето се изделува она што е поквалитетно и

се чува дома послано на леси, тоа грозје се вика **одбур** (дека е одбрано); се јаде кога другото ќе заврши' [ТГ,347].

одвечар adv 'времето откако ќе зајде сонцето, кога се стемнува' ~ *Ка бигаме? Ниа нел' кажаме утвечарта, ут-мојто село, ут-Ициларе, са-фатиј бојо, и ка бигаме одвечар чувците сите си-туварија кол'те, димек* [ПК,2(282)].

одвичера adv в. **одвечар** — тоа е време кога сонцето заоѓа, тогаш вулуварто со стоката тргнуваат за на кај дома; со исто значење и: **надвичера** [ТГ,10].

Одваде top.'име на место, ниви и градини од **оваа страна** — поименчена форма' (според некое маркирано место), Савек, Валовишко [ЈИ,М-И...166].

одварзе* pf 'ја отстрани врвката со која е врзан, затворен некој предмет (во случајот вреќа)' ~ *ква севератили дома, а-он парити безда-видат тиа, ква-са уф-одајата внетри, чувалити надвор, тој одварзал едін чувал и ги-пуштај парити внетре* [ЛС(К),113].

одговара impf 'кога некој дава одговор на поставеното прашање' ~ *горо-ли, горо зилено, еј-зилено, еј зилено, [имаш-ли с'анка дибела, еј дибела, еј дибела! [... и-јодговара гората, еј-гората, еј-гората* [ЛС(К),131].

одгори adv 'кога нешто се наоѓа, или се става на повисоко место, односно врз нешто' ~ *посли кал'тата кимутури таквото одгори, рубити, шор-ки-му-дај кал'тата, папуци, фустанчи, ако е девојче сè, ц'ало облеко* [ЛС(К),136].

о-де (< отдека) adv 'за место, односно правец' ~ *пак дјаволот му вели: "отдека идиш, дека хождаш!"*. И

тој му вели: "от селото ми кинисах, на Стамбол да пода" [V,P-M,200]; ~ и *френгот му вели: "ти ли си Господ?" И царјут му вели: "не ме знаиш мене кој сам?"* - "О-де да знам?" [V,PM,165].

оде* impf 1.'се движи, се оддалечува' ~ и *кажјаа нашите бизјанци: секуј да-си-трагне бразда, да не му-от бизјанците, да-не-мо-брат* [ПК,2-(222)]; ~ и *веле: "Е, да-та-фукне, ој (скратената форма < оди) ти проси кумате, а ја твојо маи две лири ми даде, скријал-еј ут-тебе, на-мене, веле, миј-даде"* [ПД,1144]; ~ *Галик минавише праж-нашито поле, ојше Алексуво; он бише граница* [ПК,2(187)]; ~ *зе две јажца, к-оде, ки-занесе. Оде патут и са-мисле: "А бре, си веле, шо к-одам су-него да-са-давам, секи ден да-му-носам пу-две јажца... ами не зем ину-гулем камен — а да-му-стора-рам у-главата"* [ДК,142]; — во двата контекста среќаваме примери за употреба на додатокот за место без предлог (*ојше Алексуво* м. 'одеше за Алексуво' и *оде патут* м. 'оде пу-патут...'); 2. 'доаѓа на местото каде што се наоѓа тој што зборува' ~ *кани ного л'уди, и а пошти на измикарут истум на вечерата, да и наречи канетити да си одат; а велеши: Елајте, ету сата са азијр си чиниле* [MV,K,278]; 3. изр.: *оди пу-цивдемо* (клетва = оди по фаволите) [ПК,2(187)]; *ка ти оде?* (= дали си успешен?) ~ *излизел ад-наш деду Госпут да-си-извиде л'уж-ту на-земјата...Ка наблизил ад-ну-село...влизел у-дворут...* (рекол): "Пул'ам как ткајш; нивесту, и сакам да-та патам, ка ти-оде работта" — "Ка ки-ми-оде? — ка сакам, така ми вярве" [BB,309]; *нама да-оде* (= бргу ќе се случи,

нема да помине многу време) ~ истарчал, ојдел там, а-он адна леа вјрти, има уште два-три пџта да-извјрти зивгџро и-да-завјрти. “Да-дојдиш, вјка, да-пџчат сџденето”...—”Нџма да-џде полвџна саџт, ки-џџдам” [ЛС(К),123]; џди-ми, дојди-ми (= се кажува кога некој често оди и се враќа, т.е. не се задржува на едно место) ~ шџ не седнувши на-адно мџсто, туку џџл ден џди ми, дојди-ми (правиш) [ПК,2(187)]; оди пу-џарско — да-та-виде госпо (= оди по “правиот” пат за да немаш непријатности) [ПК,2(187)]; џј тџ сџди (= тешко се опстојува некаде, невозможно е) ~ удџме Сикирник, дџ-сџдме, адни турџки кџшти пџлни џубре. Шџ вјкат воџки, сџчко, џј (оди) тџ сџди [ПК,2(341)].

одели (си)* pf 'кога некој го напушта заедництвото, кога се разединува било од поединец, било од мнозинство' ~ тогас тојнака зема на старио рџката му, га баџа и му рече: “сполај ти, дџду! Тинака пак това што ми чини на меника, ки ти проџтавам, дур дека сам жив”. И така си оделиха, тојнака на татак, старио на тамука [V,PM,34]; и: **отдели** ~ уф-џунакџви двџри[слџнце прџтичџло,[уф-мџмини двџри[рџса зџрусџла[џт-џили-се мџма[од-мџјка ут-мџтко [ВГ,271].

одере* pf 1. 'симне кожа од телото на животно со помош на нож' ~ дџадоту му вели: “скору, побрати, да најџити една крава, да га заколити, да га одерити коџата, да га чинити мџах, да дојдити тука” [V,PM,63]; ~ тогас калугерот му вели: “тинака да иџиш да фџтиш един калугер кату мџни, да гу заколиш, да одериш ко-

џата, та да га наџиниш тинака, да си чиниш калугер!” [V,PM,75];

2. fig. 'ограби некого' ~ ниџтичко не му устџџа, му га удџаа коџж-та [ПК(Мор)].

одеруве impf в. **одере** ~ попо ка видуве *оти-џџгџнто-џ* зџб уф-нџгџрв-та кџшта, зимуве, гџ-рџдеруве *џџгџнто* (му-сиблџчуве коџжста) и гџ-пуџтуве *дџка-сџк'е* да-џде [В-Д(Пат),285].

одештими adv 1. 'одејќи, додека одел' ~ и рекле: “Оди си скоро, да не дојде мајка ни, да та изеде!” Одештими са момата и паднало едно клопце от конџи; она одила, оно са мотало по неа. Ка доџла самовџлта, надуџила и рекла: “Што ми мирише на човек!” [V,PM,269]; **одештимиса** ~ бегал ут дома, утиџал да пале касмет. Одештимиса по пџтут, стретел едни л'уде и тџтал: “Дека седе Дџдо-Госпуд!” [V,PM,266]; 2. 'летајќи' ~ оралут рекал: “Заколи три бивула, напџлни три меа вода, качи и врџз мене и ти качи се, да ке та извадум!”... Дџтто зготвџло месото и водата, и качило врџз оралут, и оно са качило. Одеџти ми са, каде викнувал оралут “Га”, му давал мџсо, каде — “џју” — вода [V,PM,271]; — во примерите кон формите на активниот партиџп на презентот **одеџти** се приџоџадени и кратките заменски форми **ми**, **си**.

џџзџве* pf 'џџговори на повџкот' ~ сџ-пџаа на-три-и-пул, не-сџке дџ-с-рџзџве [ПК(Мор)]

џџја f 'јџдна тџнџтура' ~ леџарство со кое се лекува коџната болџст **прџвџника** или **прџвен ветар**; пред да се стави на болната коџа **џџјата** се меша со **прав** од тутун или **катран** (пак од тутун) [ТГ,233].

одлучи pf 'рџши' (во народниот исџаз

пообично е да се употреби гл. 'реша', но информаторот го употребил "модерното" **одлучи**) ~ *таа ви́ка мо́и, о́наа ви́ка мо́и. И-о́н не-мо́ж да-о́длу́чи. Од-де́ка ки-о́длу́чи о́н чи́и е-де́те́то. И- о́н ви́ка на ми́лато: "До́неси е- дѝн ме́ч и-де́те́то де́ли-го"* [ЛС(К),110].

одмена f 'помош', в. **одмене** ~ *трии бласеј му на та мајка, [ка изгледала добар син, [добар син за одмена* [БВ,19].

одмене pf 'помогне во вршење на некоја работа, замени' ~ *трии бласеј му на та мајка, [ка изгледала добар син, [невеста да му донесе, [мајка да си одмене* [БВ,19]; ~ *оди кѣрко оди, вода да напѣлнеш. [Чекај Ленко чекај и јас ќе дом со теб, [и јас ки дом су теб стомни да ти одменам* [БВ,175].

одмори* pf 'почине' ~ *ви́кат: "Еј дру-га́р! Шо пра́јш, до́бар де́н!" "До́бар де́н"! Еве о́дмо́рам ви́ка"*. [ЛС(К),116]; ~ *"Ти-ли-си Ил'о?" "Ас-сум". "Е ка́к е та́ ра́бо́та?" Ви́кум: "Та́ка и-та́ка, то́а дру́га-ро, ви́кум, о-изгуби́х". "Ки-до́јде бе́лки. Ој ти ле́гни си, о́дмори"* [ПК,Д,172].

о́дма́н adv 'близу, веднаш' ~ *пупа́ди́ата че́сто па́та са́-на́јду-ва́ла ус-е́ди́н ни́јн куми́и́а. По́пут на́-му́жѝ́л да́-гу-пи́ка́се то́а. Он се́кѝ́а ни́де́л'а а-ва́ѓа́л ца́ркѝ́а́та. Ца́ркѝ́а́та би́ла о́дма́н ду-ни́јнта ку́ка* [ВГ(Г),275]; и: **одма** ~ *"Ка́де-и са́нду́чито?"*. – *"До́ма!"* – *"Ба́рго д-би́ш да-гу-зе́ваиш"*. *Сус-ко́јна гу-префа́рли́ле ду-се́лутѝ́а, гу зе́ле, гу-но́са́т. Ко́ ки-гу-ви́де, ства́рно са́нду́чито не́јно. Одма ги-зе́ма ца́реви́ут си́н са́та* [ВЕв(Круш)303]; ~ *то́а тарго́вецо, та́ка-е на́ли, бо́га́т'о чо́в'а́к се́ ми́сли на-па́ри́ти,*

не-за́спал о́дма [ЛС(К)107]; ~ *и на́м ут-та́ ка́пи́нта ки-си-кла́виш на́-се́мто, ки си-ски́ниш ли́с, ки-кла́јш, то́ о́дма ки-са-на́ле́не и ти ки-си-и́и́риш ту́ка, ки-си-кла́виш на́-о́да-рут или ма́са* [ВМ(Струп)317].

одна́двор adv, opp. на 'внатре' ~ *А, му-с'а́чи, ми́ро му-ту́рат, ко́сичка му-с'а́чат и-но́сли на-ца́ркѝ́а́та ка́ ќе-е о́шти ка-ки-му-ту́рат и́митѝ́а прет-да вл'а́зат а́в не́тре, о́д-на́двор ки-му-ту́рат и́митѝ́а* [ЛС(К),136].

одне́ва* impf 'однесува, носи' ~ *и охче́ре, ка́то чу та́зи лака́рѝ́е, ослѝ́ше го и му одне́ваи́је ка́та о́трина прјасно мл'аку, и змије́та го изја́ваи́је* [V,PM,261].

одне́си* pf в. **одне́ва** ~ *"...слу́шајти, мо́ра да-ме-спрове́дети до-до́ма. Да-ми-о́дне́сити"*. *И ти́а а́јди. Двои́ца го-но́сат до́ма, има́л два-си́на, а-до́ма н'а́мал ни́што* [ЛС(К),117].

одо́здола adv в. **одо́л** ~ *одо́здола иде едно лудо младо, [се песни си пее и пушки си фрла, [тој е Ариф ага, тој е море бегот, [право тој ми трга у нашите дворови* [БВ,124]; ~ *еј одо́здола едно лудо младо неже́нето, [а на анамче вели ем го́вори: [Аман анамче, колко го даваиш твојто бело лице* [БВ,200]; и **оздо́ла** ~ *тамо имаше еден војвода, [тој си имаше девет момчи́јна: [А бре момчи́јна, храбри јунаци, [оздо́ла иде силна поте́ра, [фака́јте пуи́ки, тру́би тру́бите* [БВ,137]; в. **јо́здола**.

одо́л ргаер 1. 'подолу од дадениот предмет, отстрана' ~ *тогај царјут и клал тел'али да вика́т, колко јунаци има и нема, да промина́т одо́л ко́наку́т му* [V,PM,159]; ~ *и Госпо́т послу́ша него́вата молба, гу стори пи́ле, и летнал, отиде, ја најде не́тре на бахча́та, дека беи́ш вези́ла те́нка ка́муха одо́л*

бел триндафил [V,PM,227]; 2. 'кога некои работи се ставени една врз друга, т.е. едната е одоздола' ~ царјут... го извади да му го даде, хем му наринџа на чобано: "ету ти го давам да го кладеш отдол јазико ти, ама глендај да не кажиш на жена ти, зашто, л'у да кажиш на неа, лошју ке да умреш!" [V,PM,170].

ОДОЛ adv 'на пониско место од нешто друго, долу' ~ тојнака на браќа му вели: "браќе, мени ми са пикаи! Ки са поника от тука". Браќа му вели: "сакан, браќо, одол има човечи" [V,PM,126]; ~ и му рекоха самовилите: "тука о-дол има един страшин арапин, арапинот има една сабја, што вреви: јако можеш да ја донесеш сабјата, ниа за ти дадеме тасот" [V,PM-237]; ~ тогас брат му му вели на лудојут: "сакин, брате, да не ги пуснеш, зашто одол има базиргани, седјат, за уклавиш подин, да сетни бил'а за орандишими" [V,PM,229].

ОДОНАТ top.'име на место, ливади од онаа страна' (според некое маркирано место, во случајот од онаа страна на Бутковското Езеро) — поименчена форма, Валовишко [JI,MI...,166].

ОДРЕВЕ* pf'одговори, прозбори' ~ тогас жабите, кату чуха така, заедноч одревеха: "и ниа, сестру, ки излезими". И фатиџа да излеват по една по една, и тојнака ги утепуваши да не одревет ништу (со значење "нешто") [V,PM,29]; и: **ОДРЈАВИ** ~ авџиолиа, кату чу така, му одрјави на царјут: "молим ти, царју, да ида дур на дома ми, та типара ке да дојдам да ти кажа" [V,PM,42]; ~ немаши веки сос каква хвалба да гу хвали авџиолиата и му вели: "што му е бакишут на тиа,

авџиоли?" И тојнака одрјави: "две аспра" [V,PM,42].

ОДРИ pf 1. 'нанесе удар, натепа, удри' ~ и кату гледаши, зема барливојут една балтиа, и кату гу одри на попот сос балтиата, гу отепа, му га сјачи главата [V,PM,125]; ~ тогас попов син му вели: "е, крив дјавол, дур сега ти беши живот!" и гу одри една бозлугана, гу закопа со се нетри на земјата [V,PM,226]; ~ и он фати с стапот да ја намјари на главата да ја отепа... Он кату ја одри сос стапот, она по стапот си здигна и си завила на неговата шија [V,PM,175]; и: **ОДРИЈ** ~ как мо рече така, си разл'ути тој и салдиса косата, да гу одриј, и не можса. Тогас чамурџиата една бозлугана салдиса [V,PM,233]; односно: **ОДАРИ** ~ и тога, като виде гиздава девојка, одари си раки от главата и си тија рече: "Нека си земех л'у-што то да исках, кога бјах фчера тукана!" [V,PM,260]; ~ и таман ага б'еше на-вратата на-пештерета, и нат-нек от-горе дојде друго облак и пугарм'а сас бган, са-фарли грџм та падна та одари змијета, штоту б'еше на-коне [ВД(ГБ),328]; 2. 'погоди со куршум, застрела' ~ јуде изл'ала една змиа л'ута от морету, дур наврах дарвоту си окаци да и јади малките пилија. Ја тој здигна си пушката, ја одри змиата, ја отепа [V,PM,172]; — формата **ОДРИ** место 'удри' не е печатна грешка; може да се допушти дека честата редукција на неакцентираното о во 'у': **ЧУВЕК**, **КУЛЕНО** и сл. допринесла да се појави и "обратна редукција"; уште една потврда за тоа имаме во претходниот контекст кај кратката замена 'му' што е регистрирана како **МО** (как мо рече

така); како втор услов за односна промена треба да се споменат честите случаи на асимилација и елизација: *му го* > *'мо'*.

бдрина f 1. 'лозје во кое лозите се кренати на високо, на кревет врз кој се распослани лозниците' ~ *бих на-бдринта* [ПК,2(82)]; 2. в. **бдър** 4. ~ *ка ки флэзе дóма, уф нэгүвот двóр íма бдрина (асма), кá: сублече кушүл'та, кá: зáкáче тáм нá бдринта, нá дирéкут. Ут кушүл'та óтвурто сá уф мустáкте (во шлемот)* [ИГ,114]; 3. за заглавниот збор (одрина) во Гевгелиско е регистрирана гатанката: **цáрно мéче дрén трéсе** (одговор: 'одрина') [ИГ,122].

одромбни* pf 'проговори, одговори' ~ *кадиáта, кату не чíнише хáз да íма таквíј мáлки дéца прéт нéгу, заштó удромáн'аха óни сéкакви лáфови, и такá му речé на чорбáциáта, да ги изгóни децáта от тáму, да не чу́јат штó врéв-јат двата* [V,PM,25].

бдър* m 1. 'кревет' (основно значење) ~ *го пита жената му: "што ли си така, мáжу!" Он и рекла: "кату не сам харно, жену, оморил сал динеска!" Ноа вечјар си зас-пал харно; утринта, кату стана от одáрот, си уму лицето, вели на жена му...* [V,PM,169]; сп.: **да пумíниш пуд бдарут нá Исус** (ри-туал во црквата пред "Христовото воскреснување" кога децата поминуваат под некаква маса која што претставува кревет на кој "лежи" мртвиот Исус); 2. 'дрвена рамка на која има наредено врвки од тутун за да се сушат' ~ *вáркáјте дá-збéрме бдáрто óт ки-завáрне* [ПК(Мор)]; 3. 'заковани штици како кревет, поставени на дрво (на нива), оттаму стопанот го надгле-

дува бостанот или лозјето, односно ги чува од крадци'; 4. 'направа во вид на кревет (во дворот) врз кој е распослана лозница' ~ *нáправи бдáр нá-лб-ста да нé сá-рáсíне грóјсто* [ПК,2(82)]; 5. 'дрвена направа како маса врз која се одгледува свилена буба' ~ *чим пурáсне гулéма, гá-нáрédат нá-гулéми бдáре и гá рáнат гулéми грáнки. Одáре, крéвите им-пáват, крéвите уд-леси и уд-дáрва* [ПК,2(187)]; ~ *и нáм ут-тá кáпíнта ки-си-клáвиш нá-сémтo, ки-си-скíниш лís, ки-клáјш, тó бдма ки-сá-нэлéне и ти ки-си-шíриш тý-ка, ки-си-клáвиш нá-бдáрут или мáса, тóгин бéа мáлце пá-мóжииш нá-синíја* [ВМ(Струп)317]; 6. 'веранда, чардак'?! ~ *вá вéчáр ки спím нá бдáрут* [СК,332] – објаснувањето е од Саков, возможно дека тој направил превид, имено ако на верандата имало лежај (**одар**) и на тој начин ги помешал поимите.

бдърче n, dem. в. **одър** 5 ~ *сémтo шо-ки-пл'ýске, шó ки-сá-рóе тó, ки-си-клáвиш иднá-нóвина нá-тó ед-ну-бдáрче, ки-си-пáјш или мáса, шó íмиш ки-си-клáјш и нáм ут-тá кáпíнта ки-си-клáвиш нá-сémтo* [ВМ(Струп)317].

бжак m 'стап за разгорување на ог-нот во **пешта**'? [ЛС(К),95]. Објаснувањето треба да се прими со резерва, бидејќи по сите истражувања што ги имаме вршено во долновардарските, или пошироко во југоисточните говори, заклучокот е следниот: називот **оцак** (или **ожак**) се јавува со следниве 3 значења: **а.** 'сосидан отвор над огништето, стигнува до над покривот на куќата и низ него поминува димот', **б.** 'поткренат простор до огништето, служи за одмарање, обично на постари луѓе' ~ *тиá билí три,*

четири брата. Тиа работат, он седнал на бајата, на-омако [ЛС(К),110]; в. 'привремено огниште во дворот заградено со неколку камења' – слични се објаснувањата и кај В. Будишевска. Веројатно работите се измешани со називот **ужег** 'запалено но недогорено парче дрво, гламја' во кој се крие гл. **'жегнува'**. Односна збороформа ја констатиравме во спомените на Трајко Ќехаев од солунското село Ватиллак, објавени од Љ. Милетиќ во сп. "Македонски преглед"

ојени pf 1. 'организира стапување во брак на маж со жена (обично младич со девојка)' ~ тогас тојнака му вели: "брате, јазе познах, ча ми милуваи и сакаш да ми ожениш. И јазика некем да ти престанам речта, но богата мома некем да зема" [V,PM,85]; ~ та хомата тога ки најди едн човек со с пари, ки гу чини пазар едн вечер да гу ојени со онаја жена; васа нонит на мрачно да са; ниту тој да га види, ниту жената негу [V,PM,11]; ~ аку сакаш, да ми ожениш, треба да ми га дадеш хизмикарката ти... Брат му, кату чу таков одговор, заедноч отиде... и гу ожени [V,PM,86]; 2. – (са): а. 'стапи во брак девојка (жена) со младич (маж), се омажи' ~ са исмами уверката, гу зема, са ожених двата, и дур на годината, уверката родила две децунка от него [V,PM,224]; ~ и сетне момата са огоди за едн друк от селоту и са ојени и породу до три сина, штото сегга ч'ол'ак кату тјак нема на јунасту, штб са врјадни да дигат ду петстотин оки [V,PM,260]; ~ имаија адн човек ста-ра мајка много, што не можеше ниту да ходи, ниту да гледа ут

старус. И рече на сини си: "Синку, ниту да ни ти е просту, аку ни ма ожениш" [V,PM,263]; б. 'стапи во брак младич со девојка, се ожени' ~ и косето остбрили лакардиа сас баиша си, визирја: кој ита земе от незикана момби? – кој донесја живата вода. Ја косето ни гледал да са ојени [V,PM,257]; ~ на-раките-му ималу гулама книга и на-книгата билб написану: "Катб пручатеш тас книга, ја ита-станга и ита-са-бжан'а за-теб'а" [ВД(ГБ),330]; ~ кату ја зе детенто момата, си ожених. От две-три дни сетне ету ти едн крив куц от самовилите иде каде него [V,PM,226]; ~ едн човек по дно времја и седјал на едно касаба, имал сирмае, харно работиши; дојде на шикиа, си ожени за една вдовица жена. Кату си ожени, припадна много сирмах, и жената му тешка са чини [V,PM,161]; 3. изр.: **г-ужини-ли** (= дали стори некоја непријатност, пр. дали скрши нешто?).

ојадни* pf 'почувствува потреба од пиење течност, обично вода, ожедни' ~ пуснал сугарите на езера, водата ја беа смракнули; тогас сопразна винуту на езера и, кату ојаднаха ламите, го испиха виноту, си са опиха [V,PM,185]; ~ кату и дошел на самовилскиот бунар, беиш ојаднал за вода, и бунарот кова не имаиш [V,PM,207]; ~ да туриш сунгарот нетре на езера, да смракни водата, и да туриш на вода место виното: ламите кату за ојаднаат, за гу пијат винуту [V,PM,185].

ојивен адј 'кога нешто егизтира бурно, активно' ~ ер как да би-да друмут и ако не е като по-

наприд, ама па сè си останува оживен сус лјуда и су тарговија [ME(P),72]; ~ во маде като ув елимико време така и ут ка дуј-деа Турците па и ду сеа ѓј идно уд најојживените су л'уда п'тиши-та [ME(P),72].

ојувјаи* pf 'кога нешто што не покажува знаци на живот ќе заживее, пр. цвеќе, но во приказните и за човек' ~ видел нетри мома умрјана. От-тука, оттаму фати да ја побарова, ја фати за гърлото малко, зърното кајдиса от вунка, момата ојувјала [V,PM-214]; ~ дојдоха две змии да фатиха тамо да са борјат; кату са борјаха, едната змиа падна, са оклава, другата пак зема една трјавчина, ја маза по устата на оклаваната змиа и ја ојувјала [V,PM,217]; и: оживее ~ она стана н'ва типир'уда, ква-ки-гу-пробуши, ква-ки-ојживее, нали! От-тии пепер'уди оставјат с'ами [ЛС(К),136]; ~ напкум царувут син а зел за жена. Братјата и чуле, зашто оживела сестра им, ама не знајале дека е. Рекле: "Ад да са чиниме просјаци, просештими са по куките, ки а најдиме!" [V,PM,270].

озат' adv, opp. на 'напред' ~ там де фати'ха да-жнат сифте зл'ава и-дин зајац и му-ф'арл'ават страп'от-му си-уидиса драж'алит'о-му, фл'ази на-газ'от. Фати' да бага за-јуцут, за-да-си-скриј на ти'ен'ицата и страп'от озат' в'ира жн'е [ВБ(В),344].

озг'ора adv 'од горната страна на нешто' ~ и т'и'а с'агласили, решили да-го-уте'нат...А-он м'удар. К'ал ед'ин т'ру'п озг'ора и-го-покрил со-кебито, он пот-кревито. И-т'и'а фли'зат, нок'но вр'ами... ба'га, бу'га, ба'га, бу'га,

изли'зат, одат, си-лезна'ли. Ранто... си-ми'и и в'ика: "Еј таа в'ечар, в'ика, едни м'уви, едни ко'мари ме-ја'д'еа" [ЛС(К),117]; и: озг'ори ~ така ки-нап'рајми в-една со'ба вис'око, кат на-кревит, и озг'ори ки-пост'ели-ми б'ал чарш'аф и-ки-наф'арл'ува'ми лис-та от-царни'ца кат-ки-изл'а'зат ц'арвито [ЛС(К),136].

оздрави* pf 'кога некој ќе се ослободи од болеста, т.е. ќе се излечи' ~ на Б'ога си мо'лиши, сад'е здрави да му дава на негу и на жената му. И Б'ог даде, приниха ма'ра жената му и пол'ека-пол'ека оздравјала, са чини х'арно [V,PM-14]; ~ рибата гу зема на г'арбо, гу извади оданат морету и му вели: "ти са мол'а да питаи и за мојта рана со што да ја оздравја", оти рибата имала лоша рана на г'арбо и [V,PM,86]; ~ ц'арјут, што сед'јал аф он'и'а кон'аки, и бил мо'лини бо'лин... кал'инката на ц'арју га закар'а по-н'уда. Ц'арјут, как х'апна от кал'инката, оздравја [V,PM109]; ~ ти са мол'а, на ти и едно шиш'енци, да нал'аиши ма'ра во'да да ми дока'раи, да си ом'ам о'чите ки ми оздр'ав'аат! [V,PM,40].

оздравјава impf 'се ослободува од болеста', в. **оздрави** ~ по две-три дни фатиха да му услекнуват добиците, и едно дете от млогу-ту сипка, што имаиши, дури веки кокалиту му са гледаха, ама ниту омираиши, ниту оздравјаваиши [V,PM,40]; ~ он па му вели: "јаз от-напрет на Стамбол, на царскиј син му ослепех и двете очи; и колко хекимци си собраха, не можјаха да го оздравјајат, и ц'арјут сите ги заколи" [V,PM,167].

ОЗИ (СИ)* (< вози) impf 1. 'се движи седнат во некакаво превозно сред-

до-царѡви двѡруве [ПК,2(229)]; од истиот корен во малешевските говори (со кои граничат југоисточните) запишавме: **не хте** (= не сакаше), но комплетната парадигма ја немаме констатирано.

ок m 'дрвото што го поврзува плугот со јаремот, во други говори **гредел** [MS,s,77]; сп. **ок** 'воиште на кола кога ја влечат 2 коња' [ПК,2(82)].

ока f 'стара мерка за тежина, поголема од кгр. (1280 гр.)' ~ му *вѣли на царју: "ја́зе, царју, ти са цја́нем на те́бека да ти но́сам да́рви со́с 40 мули́нта, а́ма те́рам да ми напра́виш де́вет оку́ еди́н чакма́к"* [V,PM,107] – во текстот се среќава проширена употреба на множинската наставка **-и** кај именки од ср. род: **но́сам да́рви**; за ова в. во граматичкиот дел; ~ и кату ги виде ерген цар, и рекла на бахчеванџиата да му даде неколку оки јабалки – случај на употреба на именка во служба на атрибут, како придавка: **ерген цар** наместо 'царски ерген'; ~ *тиа тинкиј, пу-петнајсе кила да-лагиши адна тинкиа има. Дванáјсат адно́ вре́ме те́глише ста́рјут, двана́јсат оку́. Сјаа петна́јсат кила иде адна́ тинкиа* [ПК2(288)]; ~ *ахтари́нот беи́ш мно́гу сиромáх, и нетри на ду́канот му немаи́ш мно́гу сирми́ја: ако имаи́ш една ока орја́хи, една ока ими́ш* [V,PM,34].

ока́т adj 'снаодлив, т.е. тој што се движи, односно контактира "со отворени очи"' ~ *да-зна́; ока́т са́-ви́ке то́; да́-зна́: шó трéбе да-пурда́ве, шó трéбе да кúне* [ПК,-2(241)].

окачи* pf 1. 'постави нешто на високо место' ~ *ја најдо́ха умрја́на момата...ја кладо́ха нетри у сан-*

дукот, ја здигна́ха, оттамо́ ја зане-со́ха на царската че́шма, близу и-мало дрја́во високо, тамо́ ја окачи́ха [V,PM,214]; 2. – (**си**) 'се искачи на повисоко место' ~ *и кату виде дја́волот, ча гу те́ра увере́нот, си окачи́ на еди́н брја́ст на врахот. Уврја́нот гу виде, ча си окачи́л, отиде и тој си окачи́ на брја́стот* [V,PM,224]; ~ *си окачи́ умовитно́јут гори, и лудо́јут, как виде него, и тој сос гринда́та и сос ками́нот си окачи́ гори* [V,PM,228] – во текстот среќавеме остатоци од некогашниот назален изговор (**гринда́та**); ~ *заедно́ш ламја́та са варна да бе́га, но тој ниту свети́луту изгасна, ниту са опла́ши от неа, туку си окачи́ на ја́балката* [V,PM,219]; ~ *Тогас си обáрна та и виде́л гори на дрја́вото, та и виде́л санду́кот, што ла́скаши. Си окачи́ гори, санду́кот дол гу извади́* [V,PM,214] – во текстот го среќаваме глаголот **извади** со значење 'симна'; сп. уште: **окаци** (**си**) ~ *јуде изл'ала една змиа л'ута от морету, дур наврáх дарвоту си окаци́ да и јади малките пили́ја* [V,PM,172].

окачува impf в. **окачи** 1. ~ *кату чу царју́т, мно́го си нал'ути́ и от ја́д пукна. Тогас чамурџи́ата зе́ва кон'ут, ја окачува́ нивја́стата, и царјувото дете неговото кон вја́хна, и чаморџи́а пи́шак, отидо́ха на татковина́та му* [V,PM,234].

оклаве* pf 'убие' ~ *беи́ш услекнала на ја́гнето ма́јка му, да остана без ма́јка; да фати́х една кучка, чо (sic!) беи́ш роди́ла тогас, окла-вах кучинта́та, да кладо́х ја́гнето, саи́ши (= цица́ше) от кучката* [V,PM,182]; ~ *и еди́н ден, кату иг-раи́ха, си скара́ха, едната змиа а удри́ на друга́та, ја оклава́, пак трета́та зема една трја́вичка, ја*

кладе наврах уклаваната змиа, та ја ужува [V,PM,209]; ~ отиде на тајл'акот, му вели: "ету царјут ми пушта на езера да оклава двете лами" [V,PM,185]; односниов глагол (без префиксот **о-**, во формата **ка́лве**) го имаме констатирано во други долновардарски говори со значење: 'удира, тепа' ~ *онака́лва́ де́тто за-ни́што*, односно: 'реже, прави да биде ситно' ~ *нашчи́ца си-ка́лвахме ме́со* (со удар при со секирче го ситнеле месото, наместо со машина за мелење) [ПД...].

оклаван* adj 'убиен' ~ *дојдоха две змии да фатиха тамо да са борјат; кату са борјаха, едната змиа падна, са оклава, другата пак зема една трјавчина, ја маза по устата на оклаваната змиа и ја ожувјала* [V,PM,217].

окно п 1. 'преграден дел од прозорец' ~ *и о(т) три дни се́тне са е́ви ади́н ч'ол'ак на окно́то и ру́кна: "Побра́тимје, на́ ти за захме́те и за мл'акото, што́то ма хра́неише!" И фя́рли про́с (sic) окно́то адна́ заи́иена то́рба и ште́ше сабри ка́штата, ка́то фя́рли то́рбата* [V,PM,261] – предлогот 'прес' во долновардарските говори се јавува и во формата *про́с*, како што е во контекстот, но тоа не му било познато на редакторот и затоа зад односниов збор напишал (sic!); 2. 'еден дел, преградка од дисагите' – вид торба од дебело платно со 2 "окна", згодна за товарење или за носење ~ *веле, веле ем гојворе: ["Ајде мајко, ста́ра мајко, [напа́лни-ми ма́ле мишинли́ј диса́ги, [едно́то окно́ ту́рчки жа́лти ли́ри, [дру́гото окно́ бе́ли миа́дји"]* [ПК-2(273)]; 3 'преградка од направата во која се оставаат лажиците' [ИГ-,127]; 4. 'дел од направата **примка**

којашто служи за ловење птици, еребици. **Примката** е составена од повеќе крукчиња направени од влакната на опашот од коњ; тие крукчиња се викаат **окна**' [ТГ,388].

око́лиа f 1. 'реон, покраина' ~ *са причу́ на си́чката око́лиа та́мо, ча и доше́л еди́н траго́вец мло́гу бога́т, и си́чките чове́ци гу ви́ждаха, ама не мо́жсаха да гу позна́јат* [V,PM,15]; ~ *фатиха тил'ал да вика по сичка око́лиа, вел'а́јке така: "чу́йте, сел'ани, от царјут има повелиа, на тој си-ромах никој ништу да не чини лошу"* [V,PM,15]; ~ *а́рно а́ма са-настрви́ла еднá ме́чка и се́куј де́н му-земувáла пу-еднá о́фца. И вба́ чувек разгласáве (погрешно пишува: разгласáве) низ-неговта око́лија дали ка́-се на́јде не́куј да-а-уни́ште ме́чката, нбо́го ке-гу-награ́де* [ВГ(Мир),273]; 2. 'близина, околина' ~ *фатили од ма́ра дни сетне прави́јате да влеват сами нетре на морету, да са одава́т тамо: ближните си одавиха сички, и от око́лиа оставили чобаните* [V,PM,193].

ОКОЛО (и: **о́кулу**) праер 1. 'за означување на приближна вредност' ~ *Дими́тре му-ви́ка на-панду́рут: "Ми́цо, о́ди зе́вај а́дно ки́ло ичу́мен, сто́ ки́ла (ки́ло ки-би́де о́сум кути́и, ти́ја-са́ пу-два́најсет, о́кулу сто́ ки́ла). Оди зе́вај, ви́ја пце́та не́-се при́дават, да́-и-изго́риме ту́ка"* [ВЕв,296]; 2. пространствено (укажува на заобиколување на некого или нешто) ~ *ки-тра́гниа за́-ка́д-зетут... ко́а ки-сти́гнеа до́ма, ду-зетут, тие шо-беа устанáти та́му ки-за́па́лиа о́гин... и са́та ти́ја су-ко́јна, ко́ли, си-ва́ртиа, а́-ва́ртиа ниве́ста́та уко́лу о́гинут (дел од свадбениот церемон-ијал)* [ВЕв(Ил),-

307]; ~ тога вл'али короко̀нц'урето и ја изјали, чрев'а̀т'а̀ хи клали о̀коло воденичките камене, пак биските хи на цифоне [V,PM,-287]; 3. временски: 'приближен термин' ~ о̀ку-лу Питро̀вди... ~ о̀колу... 17 година тога рече на мајка му: "мале, да идиш да ми тераш царјувата керка! Сакам да са женим" [V,PM,88]; ~ а̀рно а̀ма тоа б'ило но̀го л'уто (пишува: л'уто) и с'ите офча̀рски кучи́н'а са-разбе-га̀ле. О̀колу срет-но̀к ме́чката и́де. Офча̀рските кучи́н'а са разбе́гават, а мале́чкото к'уче и́-се-фрли́ло на-вра́то на-ме́чката [ВГ-(Мир),273].

о̀кул-о̀кул adv 'наоколу' (скратена форма од **о̀коло**) ~ и си фарли́ уч'и́т'а, пугл'еда на стр'а́ш'та А ле́ксандро̀ту и ви́д'а инó м'а́сту мло̀гу ху́баву стули́сану о̀кул – о̀кул с'е са́с стр'е́бру и ма́ламу [MS,t,60];

октако̀ш'а num 'осумстотини' ~ са јас са́ руди́х на хи́л'а октако̀ш'а е́нини́нда ин'а́ [MS,t,87].

окто̀мбри m 'есенски месец (X)' [BV,120].

о̀ку n 1. 'орган за гледање кај човек или животно' ~ и́маш' ка́к и ти да му гу зва́ш' на н'е́гу у́ко́ту, ама́ тр'а́бува да ти гу зва́ј то́ј и дру́гугу о̀ку [MS,t,57]; ~ му-ве́ле: "Ки-ти-гу-изва́дам о́куто". – "А бе, ка́к ки-ми-гу-изва́јш?, ве́ле. Јас у́д-о́гнут та́-изва́ду, на о́куто ки-ми-гу-изва́јш?" [ДК,137] ~ ути́ди на бра́т-и́ му-р'е́ч'и: "ми бра́ка идно́ о́ку?" [MS,t,51]; ~ риче́ Го́спот: Сфити́ло на сна́гата и о́куту му. Оку́ту а́ку ти и чи́сто, са́та сна́га ти сфетена; на а́ку ти́ и о́куту ло́шо, са́та сна́гата ти и те́мна [MV,K,264]; к: **о̀ко** ~ му рекла: "Иди направи е́дин са́ндак

толек, и́тото да можеш в́нтрe в нег да стоиш прав, на сред'а́т'а̀ да кладеш едно са́рче колко једно око, изв́нтрe да са́ закл'уча и да са откл'уча" [V,PM,280] – специфичното образување **толек** наместо 'толкав' (форма нотирана во Зборникот на Верковиќ), иако не е типична за македонскиот јазик, особено не за говорите што немаат допир со српскиот јазик, сепак ја сметаме за реалност, бидејќи при дијалектните истражувања во Гуменца (јужно од Гевгелија, за жал денеска во Грција) запишавме: освен **то́лик** и **ко́лик**; ~ сади́ла Ге́ла босил'ак, [на су́ха хри́да без јо́да, [јо́да не́ма да го ва́ди, [плета́ не́ма да го гра́ди, [Ге́ла си о́чи ца́ди́ла, [та́ си босил'а́к вади́ла [ПсС(3),70]; 2. изр. **му ни фа́ти у́ко́ту** (= остана разочаран од нешто, не му се допадна) ~ "и ти́ и́маш' ха́к да гу уклаве́ш' н'е́гу, да са́ пукáциш' на м'а́мијата, то́ј пак да сту́и удо́л, да са́ фа́рлиш' ти́ на вра́х н'е́гу!", са́ почу́ди но́с, му ни фа́ти у́ко́ту, за да ја сто́ри та́с ра́бута [MSt,57] – во контекстот има специфичност во линеаризацијата: кратката заменска форма и глаголот се разделени со негацијата: **му ни фа́ти у́ко́ту; на око му влези** (= му остави силен впечаток); ~ излези една мечка, идиши по негу. Попот са ва́рна и га виде, мошни на око му влезе и га зал'уби; мечката от попот остана трудна [V,PM,106]; со блиско значење: **б'чте да-ти-у́ста́нат уф-на́** ~ лигну́ве-си; а́ма та́а згра́та пули́ло, куту пули́јна зла́то, б'чте да-ти-у́ста́нат уф-на́, ла́ске [ПК,2(263)]; **имах на око** (= планирав, сакав нешто да сторам) ~ ув неа јас имах на око пра́вно и пра́вно... (недостига натамошниот текст) [ME(P),70]; та́ка ми-испа́дна у́д-б'чте

(= силно го замразив) ~ *то: сѣга сáмјо кáжáл: “Тó: дѣф тáкá ми испáднá уд óчите, дáјте-ми éдна бáлтíйá кó-дум и нѣго ко-фáтум, кó-дунѣсум и дѣфо”* [ПД,160]; **да ти не-је уд око!** (= се кажува кога некој добро изгледа, односно кога е поправен) [ТГ,247]; **óчи прáвум (бáркум)** (= ништо не работам, го губам времето) ~ *шó нѣ испáднувиши нá вóнка мáлце, шó прáвиши цѣл дѣн дóма? – Очи прáвум (бáркум); óчте ми-пубилѣе* (= така се изразува, се жали тој што многу време очекува некого, со поглед управен кон правецот од каде треба да се појави); **да си отвориши óчите** (= да бидеш внимателен, да не дозволиш да те измамат) ~ *ету тóлку пари ти остáвам, тóлку стока, ниви, лозја, бахчи, кашти, олови и другу, што íмам фрѣт тíнака ки ги повéлиши, áма да си отвóриши óчите* [V,PM,7]; **óште óчте му глѣдат** (= се кажува ако вдовица се премажи бргу по смртта на мажот í) [ПК,2(187)]; **за побегна, де ми глендат óчи** (= ќе заминам одовде, ќе одам било каде) ~ *í вели: “мале, мила мале, јазе как за вјакна таткова ми кон'а...за побегна, де ми глендат óчи, и ошти еднош да си не видим тука”* [V,PM,183] – сп. специфичност во збороредот: глаголот и заменката се разделени со негацијата (**да си не видим тука** м. 'да не се видим тука'); ~ *“дíрму тáј рáбутáта, скóру да стáниши' хазáр' и да си пóјти, д'е ва глѣндат óчи, éзми си и тýс синдýч'а, нáтр'а тíсá сáч'кат'а парá!”* [MS,t,57]; **пóчнáл да-и-белѣе óчте** (= се кажува кога некој губи свест) ~ *сá-грабнáле и Ѓуптино пóчнал да-и-белѣе óчте, а змѣо гó-питáл шó тóлко сá-кукóте* [ВГ(Мир),272]; **пуглиднáл**

пуд óко (= кога некој на брзина ќе погледне некаде со намера да не биде забележан) ~ *и лисицáта ки-му-рѣче нá-вáлко: “Ама ко-ки-влѣзáме уф-мѣне, сáмо прáт-тѣбе дá-си-глѣји. дá-нѣ-дíгиши глáва нá-гóре”*. Уф-тó: врѣме вáлко пуглиднáл нáгóре пуд óко и шó ки-вíде; **рíби** [ВД(Пат)286]; **и си-фáрлí уч'ít'а** (= го усмерил погледот, погледнал во одреден правец) ~ *си фáрлí уч'ít'а, пугл'ѣда на стр'á-ш'та Алѣксáндрóту и вíд'а инó м'áсту мlóгу хýбаву стулíсану ó-кул, óкул с'ѣ сáс стр'ѣбру и мáла-му* [MS,t,60]; ~ *лѣже тáм пуд-áнá-сѣнка, ко-пýле áну-пýле цífка нá áнá-дáрвíче и вó ко-си-фáрле óчи-те, пýле тáму áнá-змíа сá-дѣбе ду-сидѣлту дá-му-ј-зѣвá пилишчáтá* [ВВ(Крон),312]; со исто значење: **убáрнáл óчи** ~ *“Арну, чѣду, áрну! Ами кóј тá-нáучí тáкá спóрно дá óрáш, сíне?” Урáчут убáрнáл óчи нá-нѣбту: “Гóспут, дѣду, Гóспут мá-нáучí, óн е-врѣдин зá-сѣ нѣичу”* [ВВ,310]; **ни óко нѣ удвáрзýвa** (= не погледнува) ~ *му-дунисýвa кáфе, ни óко нѣ удвáрзýвa кади-нѣа тó дѣтíто. Пýле, óн му-á-прá вáи рá-бóта* [ДК,132]; со исто значење: **óко нѣ фáрл'а** ~ *вóјден тáка, ýтре тáка; двѣ-трí пáти тíишле – нѣма. Дѣтíто нѣ пругувурýвa су-нѣа íч. Око нѣ фáрл'а. Ину-дѣн сá-рáзбул'ýвa тáтку-му, крáлут* [ДК,132]; **óчи ни дѣка, тáм ни глáва** (= се кажува кога некој е без ориентација и движењата му се непланирани) ~ *чíчо вíке: “Ас íмум двѣ кѣрки, ти íмиши снáј мláди, тáмо áк ги-устáвме тáа ки-стáне гулѣма бел'á. Пóáрно, вíке, óчи ни-дѣка, тáм ни глáва”* [ПК,2-(357)]; клетва: **гóспо зá-óчте дá-му-фáне** ~ *“Дѣка-ј, вíке, тáтку-ти?”*. *“Тáтку-ми, óдáхме уф-Исín чаýш,*

зимá гу-издаде-гу на-гáрчкo: евзул". "Арáм, вíке, да-му-бíде, гóспо за бчте да-му-фáне, тóлк гудíни шó-сте гу-рáнили" [ПК,2(357)] – во контекстот среќаваме несоодветна употреба на кратката зам. форма за неправилен предмет му наместо формата за директен објект 'го' (гóспо за-бчте да-му-фáне); со ова и со многу други примери се потврдува она што го имаме истакнато во граматичкиот дел: дека нивелирањето на падежните форми кај заменките во овие говори е прилично напреднато; сп. уште: **лоши очи** – трудната жена не треба да шета по селото бидејќи има луѓе *сус лоши очи* па можат да а урочат (= да ѝ сторат некоја маги- ја) [ТГ,104]; – ако непознат човек дојде во кука-та каде што има новороденче, пред да поминат 40 дена, и ако го помилува детето, тогаш, по заминувањето на гостот детето го ставаат на местото каде што тој седел и ќе го *затракал'ат* (= превртат) за да не гу фате уд очи – да не гу уроче [ТГ,116].

ококрѣрен* adj 'кога некој има втречен поглед', в. **очеклен** ~ *чíниши сáке да-т исплáше, утвурíл адни бчи ококрѣрени* [ПК(Грам)].

окумáш adj 'образован, способен, начитан човек' [СК,332].

ол* m, zool., Bos Taurus (в. **вол**) ~ за *јáм и јáс л'áп, за пóда сáс блувé-ту да му дáм бóда да нíјат* [MS-t,65]; ~ за *сá нáјада хубáја, за му дáм и на блувéту да идáт, за му дáм и пл'áва* [MS,t,65]; ~ *сегá ти порáчувам: ету тóлку пари ти остáвам, толку стока, ниви, лозја, бахчи, кашти, олови и другу* [V,PM-7]; ~ *една жена си имала еднá сојá дáштерја и другá завареницá. Нехинáтá си миловала много, пак*

завареницáтá ненавижда, бахтала и ја праштала да паса оловето [V,PM,286]; ~ *да му ни устáни ни урáлу ни ш'бгуд'а и блувéту да му б'áгнат* [MS,t,77]; во примерот што следува има траги од назалниот изговор ~ *тýс бл íма на грáббó фрáнгáрáц* (= црв јагорец) [ПсС(3)-67].

олацáк 1. adj 'вистински' ~ *тáтку му и мáјкá му олацáк си прáкáжува-ле: "цáрут гулéма вујнá утвурíл, војскáта а здрубíл; имáло нíкоа дујнá-гузилíјка тáм, за нéа сá ти-нáл"* [ИГ,114]; 2. 'можен, иден, што се очекува да биде', сп. ~ *зét олацáк* (кога постојат индикации дека тој ќе биде зетот) [ПК(Мор)] – турц.

олеле interj 'изразува болка, жалење'

~ *тојнака пита на жена му и на баба му, дека е дјатету. Баба му, сос сáлзи плачејке му вели: "олеле зетју, на свадбата јáнгáн са чини, дјатету изгорја!"* [V,PM-94].

олски adj 'нешто што се однесува, односно што му припаѓа на вол' (во крајната источна периферија се реализира како **ол**) ~ и *тојнака отиде, зема девет олски мрáша, ги враза усад кон'а сос девет чингел'а... И кату са очиха усад ко-н'ут олските мрáша, фати да ја-де и си закачи за деветја í глави сос деветја чингели* [V,PM,78]; ~ *слáнцето им вéлиши: "и вíа сти хáрни, áма нáј-мáлката, Ангелíну, е нáј-хáрна". Тéнака од јáд што да чíнат? Отíдоха, га измáжсаха сós блицка лáјна* [V,PM,132]; во контекстот прави впечаток дека личното име од ж. род **Ангелина** во номинатив завршува на -о, односно со редукција на -у: *нáј-мáлката, Ангелíну, е нáј-хáрна*, што претставува потврда за нефункционирањето, или на делум-

ното функционирање на категоријата род во југоисточните говори.

блущум m 'синко' ~ нѝм о́ди са́м, блущум, о́ти е стра́шно [СК,332].

блѝн interj 'бре' ~ блѝн Ми́цо, зѝш'о стóјш ту́ка са́м? [СК,332]; ~ шó сѝ-смѝш блан; ма́н-ми се уд-глаго́л-та, блан [ПК,2(82)]; ~ това сир-омах кату си напи вода, рече на дјатету, без да знај, ча он га има правена чешмата: "их олан, побратими, какви будали л'уди има по земјата? Да имам толку пари, јазика хождам да открадам куумиовата жена, а не да чинам тука чешма да пиат светот!" [V,PM,67] – во текстот среќаваме употреба на конструкцијата **има (нема) + глаголка придавка** и тоа во првичната форма: **га има правена чешмата**; ~ и л'у гу виде, му рече: "поможѝ Бог, јунак!" – "Дај ти Бог добро!" Пак авиолиа му вели: "ама јунак што си, олан побратими!" – турц.

омадри́ pf 'стане разумен, послушен' ~ и то́ј, катó не мо́жеше да е омадри́ на лафувéте, са зач'уди, как да напра́ви. И бјéше времéту зѝма, и фатѝ адѝн сн'ак, адна́ форту́на, и хи рече: "Ма́јку, аку мо́жеш да приспѝш тази нѝш на керамѝдите отгóре на кѝштата, ишта та оженем" [V,PM,264].

омажена* adj 'жена што е во брак', ~ ако си дојш пред Ѓурѓовден, [ти ке ме најш армасана, [армасана немажена, [ако си дојш по Ѓурѓовден, [ти ке ме најш омажена [БВ,164].

ома́ла f 'вид лесна несвестица од премора и глад, односно од голема жештина' [СК,332]; **во случајот**: од преголема изненаденост ~ уз-бѝлти́та, а-бре, а-бре гу-нѝсэчуве, то: дѝрвүто пѝждѝне, пѝри пѝлѝн

уф-нѝтре. Уддѝл пѝ нѝ-брѝт му-кѝжѝл. Уддѝле зѝдно. Пѝрте кѝ видѝл, знѝчи, о́мѝла да му-пѝдне [ПД,161].

омакан* adj 'натопен во течност' ~ така сетне домакино́т покло́нува три покло́ни, и по́пот земува ли-тургиата, ипсосо́ва и псалит "до́с-тојно ест", хем раздава по́пот на сички по една хупка, омакана сос вино [V,PM,251].

омами (се) pf 'кога некој ќе стори нешто што не треба, т.е. ќе се излаже' ~ с-легна Марко, дремка го навали, [па достаса Јуда самовила, [она беше на висока тумба, [омами се това летно сланце, [да го свале Јуда самовила, [се фатија на јуначки нозе, [се фатија борба да се борат [БВ,28].

омдѝса impf 'очекува, се надева' [В-V,121]; ~ ич нѝ-не́го нѝм да-ум-дѝсиш (= немој да се надеваш дека ќе ти поногне) – турц.

омира* impf, в. **омре** ~ по две-три дни фатиха да му услекнуват до-биците, и едно дете от многуту сипка, што имаши, дури веки ко-калиту му са гледаха, ама ниту омираши, ниту оздравјаваши [V,PM,40].

омира́ло p 'смрт, умирачка' ~ ту́ка на гóрата излѝзоха дѝветми́на хѝ-дүти, на соблѝко́ха, на гу зема́ха сѝчкото имѝни, и от омира́ло, што куртулѝсахми, пѝк берикѝт [V,PM,22]; ~ о́ниа другите л'уди, што бе́ха на кора́бјут сос мома-та, сос лошо омира́лу бе́ха умрѝјали, ги фарли́ха нетри на морету [V,PM,212]; ~ и кату останала трудна, ја не имаши от радост. А ли дошло времја за да роди. Пѝрво викнали две стари баби, за да ја отродат. Царицата, от многу болки, дојде дури на крај омира́ло

[V,PM,275] – се забележуваат 2 посебности: прво во врска со збороредот – глаголот и заменката се разделени со негацијата – **ја не имаши** от радост, второ: присуство на адверсативниот сврзник **али** – **али дошло времја за да роди**; ~ **га земá човѐкот змиáта, га кладѐ на пázвата му, чинí илик на змиáта, га куртулисá от омиráлото** [V,PM148] – во текстот имаме употреба на предлогот **на**, кога покажува нешто во внатрешноста, наместо предлогот 'во' (га **кладѐ на пázвата му**).

омислѐн adj 'тој што има грижи, замислен' ~ **казал на бјазаргáнина**: “За две рáботи шта та пíтам и, ако ги свáриши, зíмај рíбата. Да ми кáжеш, кóлку уки вóда íма фаф барáта, и кóлку ариíна íма от земјáта до нибéто и михлét до трí дни, ако нé, шта та зáгобја”. И си отишél бјазаргáнина **омислѐн** [V,PM,255].

омјас m 'изглед' ~ **адин омјас сá** (= слични се, имаат исти црти) [ПК-(Мор)] - грц.

омјас(в)а impf 'личи, напомнува на некого' [BV,121]; (и: **умјаса**) ~ и момчéта са чинíха јунáци, си научíха, ферманлиí си чинíха (пишува: **си чинíхат**) и фрét са омјасаха кату брátка [V,PM,144]; ~ цар-јут повел'а на негови л'уди, му донели увреинот отпрет него, го заколи сос нож, заколеа и едно прасе. Кога гленда, сáрцата омјасат [V,PM,194]; ~ куумицата гледа, кату неговата жена умјаса нивјастата. Тогас му вели на дјатету: “Лудо младо! Уишици, прáстен, бил'уцуга един мастор ги чини. Ами и куумицата и нивјастата са омјасат” [V,PM,70] – грц.

омори (са)* pf 'кога некој ќе почувствува замор' ~ **го пита жената му**: “што ли си така, мáжу!” Он и рекла: “кату не сам харно, жену, **оморил сам динеска!** Ноа вечјар си заспал харно; утринта, кату стана от одáрот, си уму лицето, вели на жена му...

[V,PM,169]; ~ **ету излезел един арапин, му вели**: “што дјадо така пеишаи тука и викаи: **ох?**” И он му вели: “е ајол си **оморих**, та затова викам: **ох!**” [V,PM,234]; ~ за дá го изедѐ ламјáта, дáл му едín сáт и го испрáтил да донесѐ от назикáна вóда. И катó пат'увало детето, **оморíло са, заспáло на пáтја** [V,PM257].

омѐс conj 'за спротивност – ама' ~ “за ја згурíш, ш'тѐ да ти прáв'а? **омѐс** јас мѐјту прикѐ ш'ту гу íмам ут мáјка и си гу знáја!” [MS,t,11]; ~ **д'áтито омѐс за-да-н'а забáви, цáл ѓр'ах му-гр-бутнá на-газѐт. Тѐ ѓр'ахѐт фатí. Н'ик-на и му-изл'áзи ут-грабѐт-му** [ББ-(В),344]; и: **омус** ~ **си вíд'а омус** и **ранкáта прáстин'у**: **н'áј н'ѐјн'у** [MS,t,22] – во контекстот имаме остаток од назалниот призвук: **ранкáта**, уште и беспредлошки состав: **ранкáта прáстин'у** (м. 'на **ранкáта прáстин'у**) и трето: неакцентираното **а** и неакцентираното **á** имаат иста реализација, и оттаму формата **ранкáта**, иако големата носовка во односние говори се јавува со континуант **á**; ~ **да пѐш' да му рич'ѐш' на ч'урбаи'ијата**: “б'á-луту ч'ѐрну стáнува, ч'ѐрнуту б'áлу стáнува, пíсанѐту **омус** са ни рас-пíсува” [MS,t,14] – грц.

омѐт m 'јарем'(?) [ЛС(К),96]. Веројатно се работи за превид, **омот-от** (или: **омѐ-от**) значи: 'парче дебела кожа која што ги поврзува

гределот со **јаремот**, ги спојува да се држат заедно' (во некои говори), додека 'јаремот' е "дрвена рамка" во која се впрегнуваат воловите кога орат, или кога влечат кола. На поширок простор наместо **омот**' се употребува: **привој (приву)**, сп.: *вѣли*: "брати, на ти а таја кожа да си чиниш едно приву за оралото" [V,PM,125].

омре pf 'престане да живее, почине'

~ и детето му са примóлило и зарéкло, óти нéк да остóри сýн на баи́та си и да му даде́ неговите дрéхи, пак то́ј да за́ме неговите и са прикléло да о́мре та, áко стáне на по́фтор, тогá да ка́же на баи́та си, óти е то́ј сýн [V,PM,257]; и:

омре́ ~ хи *вѣли*: "Сéди сегá тýк да сáмне, та ку́гá сáмне, аку си жéјува, ишта та óжсене́м". И то́ е остá и мýслеше, данó да о́мре́, немóј за тувá да збуру́ва [V,PM,264]; ~ от зóре до́јде дрýгие óблак и погáрмјá сас óган, са фáрли грóм та пáдна та одáри змијéта... та гу отрé-па... и тáм катó о́мре́ја, отíде си дрýгата мáгла [V,PM,260]; односно:

омреá ~ свáршила са клетвата, иштó са проклéло детéто на кóсето, óти, акó о́мреá та нá пофто́р да стáне, тогá да ка́же на баи́та си нá визирја, чи то́ј му е сýн, пак кóсето не [V,PM,258-259]. Може да се претпостави, како што беше истакнато, дека поради неинтензивниот изговор на неакцентирани вокали дошло не само до замената (редукција) на **о** со **у** (чувéк м. 'човек'), туку и до обратна редукција (замена на **у** со **о**: **омре́** м. 'умре'); има и други такви случаи што се објаснети на соодветните места.

омрјал adj в. **омрен** ~ и от два́ дни сéтне гу глéда едýн от хизмика́р-јато катó о́мре́ја, та гу попи́тал:

"Оти си такá, ч'орбáжý?" И то́ј му рекáл: "Заи́што ма пи́таш? Ни é то́ја рáбота" [V,PM,256]; ~ и охчéре са оплáши, óти ни му плати́ мл'áкуту, иштóто го хрáн'е-и́је 40 дни. И си отíде офчéре домá си и са ч'óдеи́је, иштó да стóри, и бјéше катó о́мре́ја стá-нал [V,PM,256]; – во контекстот имаме употреба на минатиот активен партицип-2 (што во литературниот јазик се среќава во глаголски конструкции како л-форма), во функција на придавка, атрибут (**омрјал** = умрен).

омре́ш m 'смрт, умирачка' ~ на *вiи* му са рéкле на нéго: Ето за Ис..., шо са чини́ човéк Профýтин, стра́шин и на лáфот и на рáбота кри Бóга, и на сáто инсáн; да как гу прудусувáле Книговiтите и Старéите за тéшка о́мре́ш, да гу ставросáле [MV,K,253].

омрен adj 'тој што не е жив' ~ и она му рече: "добрја да дојдиш! И јаз имам маж на курбет, дајма го чекам да дојди: има сега петнајси година ни го чух, ни ме чу и он, не знам жив је или о́мрен" [V,PM,163]; в. **омрјал**.

омудри (некого) pf 'направи некој да биде смирен, мудар' ~ ниа чјух-ми, оти имаш јунак зент, иштóто стра́шни лами фати живи, белата бесна кубила ја фати, ја о́мудри, молим на вашо вéличество да го пусните [V,PM,186].

ому(j)e* pf 1. 'измие, исчисти нешто, најчесто со вода' ~ умовитојут му вели на лудојут: "а бре, ти, ако дојдиш по-напрет от гората, да кладеш малко вода да са топли, да ја омуиш на мајка главата" [V,PM,228]; ~ и от сја нататак, кој ки иди да мели на воденицата,

хак да не зеваш, туку, кога ки испрашташ човекот, тасот да гу омуваши, та тој ќе ти дава по една жалтица [V,PM,278]; ~ и му вели лудојут на умовитојут: "јазе, брате, ја умух на мајка главата и и л'у ја омух, отворила устата и сакаши да јади, зех и јаз едно ише, ја дадох да јади" [V,PM,229] (случај на употреба на кратката заменска форма за директен предмет ја наместо дативната 'и': ја дадох да јади); во истиот текст и: **омие** ~ тогас јунакот седна да чува воденицата и, кату му поранчала младата самовила, тај праел: л'у да омиваши тасот, един алтин добиваши [V,PM,278]; 2. – (са) ~ рану за ста̀на ут спан'ету, за са́муја по̀напр'џт' [MS,t,65]; ~ "ти са мо̀л'а, на́ ти и едно́ ишиџе́нци, да нал'џиши ма̀ра во̀да да ми дока̀раши, да си ом'џам о́чите ки ми оздрџл'аат!" [V,PM,40].

ОН ргоп 1. 'лична зам. за 3л. едн.; во источната периферија се употребува и тој' ~ и она отидел, гу бакна ра̀нката, и тој ја дава един алтин мно̀гоџенно [V,PM,164] – во контекстот се присутни неколку граматички посебности, прво, случај на нарушена конгруенција: она отидел, што претставува убав пример дека не треба случаите од типот "он рекла" да се објаснуваат со зачуван и вокализиран краен ер. односно вторично појавен (в. Ј. Иванов, М. Малецки, Зб. Голомб и др.), туку дека е во прашање нефункционирање на категоријата род (ова веќе го имаме коментирано; в. во граматичкиот дел); второ, неразликување на функционалноста на прав и неправ предмет: тој ја дава (м. 'тој ѝ дава'); ~ и она ра̀боте ме́сц-и-пул, за́ви́ве она. За-

ме́сц-и-пул пура́снуве и за́ви́ве (станува збор за одгледување на свилената буба) [ПК,2(...)]; ~ о́де о́на да-ше́те, да́-рабо́те, да́-кра́де, о́н ус-де́цта се́де [ПК,2(234)]; ~ пу́шта: пуна́ди́ката и о́на гу-на́се, на́се, гу-дука́ре. Оно на́ грџа́, грџа́, на́ ва́гл'џне ја́де [ПК,2(233)]; 2. 'он' во функција на директен објект', поконкретно: о́на со значење 'неа' ~ цви́ка ка-ту́риши уф-бака́ро (бакар = котел), ка-пудва́риши, ка-пра́џе́диши. Се́тне по́дварта ка-иска́риши, и на́: ка-пра́џе́ји и о́на уф-циди́лка ка-ту́риши, са́-чи́не та́м [ПК,2256)]; ваквата нерегуларна употреба на номинативната форма он, она, освен во материјали од Кукушко е констатирана и во Серско: ~ а пелика́но ѝма на́правено седе́ло и ми на́зи, на-мо́јата ка́ишта ѝма седе́ло, ви́ка, и-о́н га-лекува́х (м.: 'и него го лекувах') [ЛС(К),129]; и во други регии: ~ најпосле чини една кратунка, га издџалка добре, га тури аф чеишмата. Она веки га оставиха, не га открадоха (м. 'неа веки га оставиха') [V,PM,67]; ~ тинака некоја богатска мома да не земии, туку брат ти, што има една хизмика́рка, она да га земии (м. 'неа да га земии') [V,PM,85]. Во "Кулакиското евангелие" ја сретнавме споменатава номинативна форма он во функција на датив (м. 'нему') ~ да му ве́ли на не́гу: Прија́тил, как си ду́жде ту́ка, шо нема́л си ру́ба за сфа́дба? Па о́н му падна́ тешку (м. 'нему му падна тешку') [MV,K,270]. Во "Историја на македонскиот јазик" (Конески, с. 147) среќаваме: "Во нашите говори се забележуваат некои пона-тамошни израмнувања во промената на личните заменики... Во западното наречје се забележува

процес на навлегување на долгата форма за акузатив и во сферата на индиректниот предмет: *нас ни* (спрема: *нас не*), *вас ви* (спрема: *вас ве*), *нив им* (спрема: *нив и*). Се слуша и обратна замена: *ним ги*. Во 1 и 2 л. мн. имаме во некои говори (преспанскиот и др.) еднакви кратки форми за датив и акузатив: *нам ни* – *нас ни*, *вам ви* – *вас ви*. Значи констатирано е дека мешањето на формите главно се случува на ниво: акузативни и дативни форми. Но од нашите примери излегува дека во југоисточните говори односнава појава (нерегуларна употреба на падежните остатоци кај заменките) е понапредната, бидејќи е опфатен и номинативот. “Сите овие појави се израз на општата тенденција во развојот на нашиот јазик за редуцирање на морфемите во деклинацијата” (с. 147).

оназ rron 'за покажување на неког или нешто веќе споменато, односно што го гледаме но не е во наша непосредна близина – **онаа'** ~ *нап'ал'на ги в чувал и отива на тиклата... Оназ тикла – дигни се, дигни се, похлупи са, похлупи са... Ни мој да излезе!* [ВД(Кал),334].

онака adv 'на оној начин' ~ *трговецот вика: “Слушај, вика сти-сиромаси л'уди. Колку пари терати да-ми-го-продадети детето”... Тија сиромаси л'удето... се-чудат, се-прат. Сега нитакá, ни-онака* [ЛС(К),107].

онакеза adv 'исто така' ~ *попо на са-разл'утуве и зиме си-утепуве и другото дете. Напкум пушт'уве и момичката. И сус-нјаа така бидуве* (погрешно пишува: **бидуве**). *На-кусуро пушт'уве попадиката. И-сунјаа онакеза* [ВД(Пат),285].

Онамната Маала top. 'селско маа-

ло што се наоѓа на “онамната страна”', с. Липуш, Валовишко; сп. **онам** 'отаде' [ЈИ,МИ...,166].

онбашија m 'офицер во некогашната турска војска – од низок ранг' [BV,121]; ~ *тога отиде и Кул'уф на ојска, и Господ му даде јакос млогу и марифет: са чини онбашиа, от онбашиа јузбашиа и прочее* [V,PM,9]; – турц.

онд'ен (и: **ондин**) adv 1. 'преку еден ден, задутре' [MS,s,78]; ~ *сивичирале арно, си-правиле кѣјф цела вечер. Наранто: “А бе гаур, му-веле, а бе каурче, зевџ две лири и ој-си! Утре не, онден на да-дојш! Утре не – онден. Да са удмориш идну-ден”* [ДК,134]; сретнавме и случаи во кои прилогот се јавува во членувана форма: **ондинту** ~ *на-утруту на-ондинту кинисал, оде там на-то месту. Наојга там палати. Таму најдел три дивујчијна* [BB(Крон),312]; 2. 'по неколку дена' [MS,s,78].

ондулак m 'данок, десеток (10 % од приходот), што во Турско го земала државата', уште се вика и **ашар** [ТГ,339]. Во соседниот струмички говор веројатно се употребувал словенскиот збор **десеток**, што го имаме запишано во топонимот **Десетски Гумна** 'место каде што од снопјето се изделувал, земал **десетокот**' (с. Дукатино).

онеме pf 'кога некој ќе ја загуби способноста да зборува' ~ сп. верување: во секоја кука постојат *арни* и *лоши работи* што не са за кажување. Во тие лоши работи се вбројува и *куќната змија*, која што не треба да се убие ниту да се зборува за неа, зашто оној што ќе го стори тоа може да *ослепе*, или ако пушти глас може да *онеме* [ТГ,301] – суеверие.

ониј rron 'за покажување на неког

или нешто што не е во наша близина, но сепак го гледаме — оној' ~ после три или четири дена отиде *ониј* човек на кадијата и му вели: "кади ефенди, јаже отидох да си рашетам покрај морету и гу најдех това човек тамо" [V,PM,9]; и: **оно** (за м. род) ~ оно ден и царјут изл'ази пишак и тебдил да ходи по земјата му, да види што има [V,PM53]; и: **онова** (за м. и с. род) ~ и така детету останалу да чува джуканот и, дур да дојди ахтаринот, детету и продал за неколку гроша нјашту, парите ги тури аф онова кесе, што му и дал старио [V,PM,34]; ~ тој бил многу богат чов'ак. Имал четири, пет сина, богат, кој офци, кој *онова* [ЛС(К),118]; ~ да знаеш оти ки гу изјадил иманиту, та сетни не ти чака друго, само да идиш ету на онова дарво високо, што је нетри аф бахчата, да фърлиш едно вџи да си обесиш [V,PM,7]; ~ Ох, ам дека отиде онова радос от онаа моми? Они фатиџа да плачат, ча ги беши страх, царјут да не ги расипи [V,PM,10]; за ж.род **онае** ~ сега удајата е харна, ама сега да имаш и ламината керка, онае дјунја-гузели, тогас веки кату тебика друг нема [V,PM,43]; сп. изр.: **онова саат** (= во моментот, бргу) ~ ету на онова сахат дошли карталите, сакаха човекот да го изјадат [V,PM,222]; ~ му вели на царјут: "ету тос мој пезодром ки пусними да ја посака за мене". Еи царјут, да не расипи на синот му хатири, го викна онова саат оштити дјатенто и му вели:... [V,PM,157]; ~ онова сахат он направи на Лиму кехајовите кука една одаја башка, та отишел на Солун [V,PM,164];

тва онова (= било што) ~ *отиват таму и-стигнали там*. "Добра вџар, тва онова..." Он, гва ги-виде ги-позна от-му-са-брата [ЛС(К),113]; ~ *исто прај он-па*. И на-исти начин. Ги-просретал *финро*, тва онова, и-тиџ пари ги-врат'а [ЛС(К),113].

онлук m 'стара турска монета', сп. обичај поврзан со свадбениот церемонијал: ~ и кату за го брич'ат, зентјут изважда неколку стребрени пари или онлуци, метнува нетри на тавлата, та ја земуват две-три деца, хождат на водата, ја треснуват тавлата и ги земуват парите [V,PM,248].

о-о-леле interj (извик со кој се изразува чувство на болка) ~ и *вако ѿ-стигнал и а да-са-фърле вџз-не*, а она *фатила да-бх* ке и *жало да плаче*: "о-о-леле глџичка, о-о-леле глџичка" [ВД(Пат),286].

бп interj 'се кажува кога нешто се случува на брзина, изненадно' ~ и *рекле*: "Е, Госпуди *тиа каминто да-станџт сја* адни *каштити*"... и-мало *карпи гулеми*... И *тиа он стџнале каштити каминто* [ПК,2-(228)]; ~ "Наџчи *ништо*?" (зн. 'Дали научи нешто?' — отсуството на прашалната честичка "дали" сигнализира на елементи од балканската јазична алијанса), *во му веле*: "Не *наџчи*!" Шаап, *идна-ил'ѿ-каџица м-удира*. Другото ден *така*, другото ден *така* — *ооп*, *са-испџнаја читирдесит дена* [ДК141]; ~ е, *рекал*: "*сја д-има*, *чафките на-пулџнта да-станџт офци*"... О-он, *чафките офци станџват* [ПК,2(228)]; ~ "... *повеке ми-ј-скџраа бџте*, а не *па тџојут*, *ич па не ки-мџж да-пуглџднум*". После *кандџсе*, му *капџве малко*, *о-о-п*, *ѿрно* [ПК,2(231)]; ~ *така*, *така*,

пудигнах си-главта, глédум пукрушта двујца сéдат... Јас óп сá најдéх на-среди [ПК,2(359)].

опак adj 1.'се кажува за човек што е злобен, што се однесува лошо' (в. **наопаку**) ~ **велии** на **сфétут**: Шéс днi са уф недéл'а, шо и простéно да си рабóти; на вiи днi вiки да iдити да си лекувати, да нiмо на дéнут на сýбута. Гуворi Ис... на нéгу, да му рéкал: Опак човéк, сéкуj ут вáс нé си пýшки вóлут или магáриту ут јáс-лата уф-сýбута, и а нóси да и напóи? [MV,K,278] – во текстот, во збороформата **субута** големата носовка се рефлектирала во **у**, што претставува црквенословенизам (**вилика субута**); 2. 'нечесен, лицемерен' ~ **áку** не **пруштáвати** на **л'удито** **кабаáтити** на **нiх**, **нiто** **Тáтко** **вáи** **ки** **ви** **прóсти** **вáи** **грéхови**. И **кóга** **пóстити**, **ним** **да** **си** **чiннити** **кату** **óпак** **жалóви**; шо **си** **расипýат** **лицито** **нiхно**, **да** **си** **пýл'ат** на **сфétут** шо **пóстат** [MV,K,282] – во изводот среќаваме изразување на посвојноста со форма на личната замена, наместо со присвојна придавска замена: **áку** не **пруштáвати** на **л'удито** **кабаáтити** на **нiх** (м. 'нивните кабаáти' = греови).

Опака, Опаката Рјака top. – во првиот случај има поименчена придавка, сп. стсл. **опакы** 'обратен, не на лице' – Ј. Иванов истакнува дека споменатава река навистина има обратен правец на течење, според реките во соседството [ЈИ-МИ...,166].

опако adv 1.'кога нешто е поставено на обратната страна' ~ **тогас** **баба-та** **зема** **една** **честина** **и** **брашно** **и** **един** **бакър** (сад) **и** **една** **пируска**, **та** **отиде** **праве** на **брјастот** **удол** **седна**, **фатила** на **опако** **честината** **и**

клала **брашно** **да** **тсеи** [V,PM,241];

2. 'кога нешто е сторено обратно' ~ **амá** **идно** **пурáмнувајна** **на** **тијá** **гудiни** **су** **сигáините** **сá** **пулјá** **оти** **тогáј** **јáрджiјте** **на** **погулемите** **мал-сáјбиј** **биле** **по** **арни**, **сеа** **на** **опáку** **ув** **помáлечките** [ME(P),85].

опарни́к m 'место изложено на ветришта' ~ **нiм** **о-дáржи** **дéтто** **натóо** **опарни́к** [ПК(Мор)].

опашан adj 'заобиколен' ~ **сáто** **поле** **опашано-ј** **су** **неколку** **ридишита** **едри** **и** **малечки**, **ка** **са** **пулја** **ут** **Постул** "паралелни" **планини**, **шо** **са** **зафајкјат** **ут** **Пајик** **и** **одат** **пишин** **на** **југ** **и** **на** **зајди-слáнца** **ду** **Водин** [MEPp,70].

опаше (се) pf 1.'половината си ја стегне со појас' ~ **ке-се** **опáше** **пóјас** **и** **прéзач** **со-алтáн'е**; **тури** **на-рáците** **грiмни** **стрéбрени**, – **ти-ја** **ги** **кажуваме** **кóлби**; **iма** **грiмни** **от-мéда** – **мéдени** **грiмни** [БЕВ-,301]; – уште еден пример во кој атрибутот доаѓа зад именката, што се третира за балканизам: **тури** **на-рáците** **грiмни** **стрéбрени**; ~ **ја** **тја** **на** **мајка** **и** **вели**; **мале**, **мила** **мале**, **јазе** **как** **за** **вјахна** **таткова** **ми** **кон'а**, **и** **ки** **опаша** **с** **таткова** **ми** **остра** **сабја** **и** **да** **кинисам** **за** **нивјаста** [V,PM,183]; 2. 'на појасот, односно на ременот закачи некој предмет' ~ **тјанака** **са** **ублечи** **сос** **мáжски** **дрехи**, **са** **опаси** **сос** **остра** **сабја**, **вјахна** **на** **бáрзата** **кубила**, **киниса** **на** **пáтјут** [V,PM,71]; ~ **без** **изун** **татков** **стана** **та** **си** **опаша** **сос** **тешка** **и** **остра** **сабја**, **си** **зема** **и** **тешка** **бозлугана** [V,PM,-215]; ~ **и** **тóјнака** **земáл** **40** **му-лiнта**, **опаши** **чакмáкот** **на** **пóјас**, **земá** **и** **балтиáта**, **кинiса**, **оти́де** **на** **горáта...** **и** **тóјнака** **фати́** **да** **сéчи** **дáрва** [V,PM,107]; (– **чакмак**

= челична направа со која се удира во кремен камен и се запалува оган);

3. 'се спреми со оружје' ~ тогас царјут му даде бърза кон'а и пет шес другари; и си опаша сѓс ниш-тоха и пушки, вјахна на бърза кон'а и кинисаха [V,PM,111].

опашка f 'израсток на задниот дел од телото на животните' ~ отиде царјуф син на чаирите, легнаха двата близу-близу; ама истом по ранината хратленту со опашката си земуваши от реката вода и напраскаше околу момата тревите [V,PM,71].

опаша са* (и: **опаше** се) pf 'се напие алкохол и покажува знаци на пијанство' ~ пуснал сугарите на езера, водата ја беа смрѣнали; тогас сопразна винуту на езера и, кату ожјаднаха ламите, го испиха виноту, си са опаша [V,PM,185]; ~ гостето ке-вечерат, вино ке пијат, ке-и-каршат мисурито, ке-се-опијат...ке-играт, ке-лудуват — бро играт, тапанут коа чука [ВЕВ(Бар),301]; ~ калугириту земаха ракиата, пијаха сос детенто, дури веки гу опаша, гу стуриха дип кор-кутук, си ја земаха калугирету момата [V,PM,230].

опаша* pf 'запраша' ~ кажи го, кажи брат ти Марко дека-ј. [Еј бре вие геги, геги Јарнајути, [сега тука беше, не знам дека утиде. [Ох, му сичеја нејна руса коса, [и ја повторија, пак ја опашаја. [Ој мори моме кутра Елено, [кажи го, кажи брат ти Марко дека-ј [БВ,68]; ~ е, сега царут ки-и-пита шѓ занат и-мат. Опаша пѣрву уд-гулему на ду-мѣлечку. Гу-пита гулемуот брат: "Ти, ми-веле, шѓ знајш?" [БМ,195].

опашува* impf, в. **опаша** ~ па идни-вујниџи имше там сус-нас. Тие

та опашуваат шѓ работте, шѓ пружбѓ си-извајкте у сѣлто, как си пуминувте, шѓ повиѓе работте — 'начи ступаниџи работи на питаат. А, во куче само заир пѣлно, отруф [БМ,193]; ~ и то-гаш, на-то-такво шѓ-на-опашувише и шѓ-на-чинише, на-то другарин-му са-виде лебут пут-пѣлтту шѓ-му-беше [БМ,192].

опко п 'опачина, т.е. задната страна од нешто' ~ секоја ругузина има лице и опко (опачина) [ТГ,353].

оплаши pf 1. 'стори нешто од што некој почувствува страв' ~ тогас кадиата му вели сос лѣтос за да гу оплѣши, да га остави жената: "а бре беззакѓник, зашто пристапкаш заѓкономот спрѣти пазарлѣкот, што чини! Зашто не земуваши алѣаните и да га оставиши жената?" [VP-M,12]; 2. — (са) ~ му вели: "брѣтку, колку за дрѣхите, што ми даде да си облека, благодарим ти, ама за насѣт не мога да си вѣрнам, ча си оплѣших мѓлѓгу" [VP-M,21]; ~ и лѣ го видѓха, сѣчки, што беа аф гимѣата, си оплѣши-ха от негу, зашто не беши чѓвѣк кату нѣх [V,PM,24]; ~ му вели: "а бре кајурин, ја парите дај ми, или за та зан'а на пашата да ти заторја!" Тогас христенинот са беши оплѣшил мѓлого, дур му си расипа чехриту [V,PM,193]; ~ му рекѣл: "Јас реѓкох да ма ни питаши за по-гол'ѣма работа, а то за тѣзикѣна моѓже и хизмикѣрја да е свѣрши". Та са оплѣшил царја и сѣм си рекѣл: "Хизмикѣрја му тоѓлку знае, ја ч'орбаѓѣата колку знае?" [V,PM,256].

оплашин adj 'тој што чувствува страв' ~ сиромѣхут кату оплѣшин му вели: "варај, господине вѣладика, што и това што ми кажуваши?"

Јазе ти знам тебика кату татку и ти казах правината" [V,PM,39]; ~ и така оплашен на жена му говори: "ох, жену, динеска ... тил'ал викаше: "кој знаи, таја болка от дека испаднала на правцјата, да кажси на царјут, много мижде има да везми!" [V,PM,194]; ~ Тогас христенинот са беши оплашил много, дур му си расипа чехриту. Кату гу виде увреинот така оплашен, му вели: "а бре будала, што си си оплашил така!" [V,PM,193].

опне pf 1. 'затегне нешто' ~ **опн'оо** тоо сици́мут (= затегни го); 2. -- (се) а. 'се испружи, легне комотно' ~ **убуво-ј лётто, опни-му-се** на-сла́нцито **цёл дён, ки-сј-спэчиши** куту **риба** [ПК,2(187)]; б. 'се спротивстави' ~ **дóбро-ама, ма́рува́јки-гу, зна́чи, са́-спуи́ти́л дéфо уф-не́тре, до-ме́рѣт та́ман. Ка́ му чу́кне дисти́на кирфи́ј узго́ре и-дéфо уф-не́тре фа́тен. "Е, опни-са́ ра́чел се́га, да́-ви́думе да́ли мо́јш да-гу-утво́риши"** [ПД,160]; ~ **но́го, но́го ак са́ке да́-зна́а, опни-му-се и ти́, ни́м му мо́лчи**; в. 'се зафати сериозно за да се заврши некоја работа' ~ **ус-а́јн ма́стур, опни-му-се, за́-ме́сиц-два ка-на́правиши** куту **ни́што**; 3. изр.: **м-упи́нат ку́теко** (= кога некој е изнатепан) ~ **га́рчко: по́п да́ржа́л ца́рка в-Але́ксуво... Фа́јка́т адна́ са́бајли́н, н-е́дин Ви́лидин, га́рчко: по́п да́рже ца́рка, м-упи́нат ку́теку́т** [ПК,2(306)].

опознае* pf 'запознае' ~ и му **ка́за вси́чко, о́ти то́ј гу напсóва, пак дру́гга закла́ха, та на нек оста́на хала́јтката, и о́ти реч'а: "Го́спот да ми даде́, а то́ от ца́рја па́ри ни́шта"**... Тога́ излала и хала́јтката та са опозна́ли са́с ца́рја [V,PM,255].

опопи (си) pf 'се замонаши, стана свештеник' ~ и как гу виде владиката, му речи: "ела сега, што ти даде Господ чедо, поп ке ти чинам!" И тојнака отиде на владиката, си опопи и работил на Бога ду 16 година [V,PM,88]; ~ по-дно време имало един човек, мислиши да се опопи. Но кату не имал чендо, зарди това много ахтлиа беши [V,PM,215].

оправи* pf 'даде тек на нешто, среди' ~ "Ами сега ошти една лажса ки ти питам, наистина дали ки га оправиши?" -- "Кажси ми, царју, што сакаш от меника?" Царјут га вели: "пет јајца тројца души да ги дел'ат, сички по три да земат -- таквас дјалба дали ки можши да ги делши?" [V,PM,101].

опре* pf 'нешто стигне до некаде, допре' ~ после повелил и на сланцето да изгрее та шта види, што ште стане. Сланцето изгरेло и си и опрело зарите на бахчето и гледало, што ште стане. Как гледало, видело, че на сред бахчето стои едно момче и една мома [V,PM,266].

опрегна pf 'впрегне, стави во јарем (пр. волови)' ~ едно време имаши едѝн сиромáх човек. Едѝн дѝн ста́на за́рано, опре́гна о́ловиту, кини́сал, оти́де на ни́вата да о́ри [V,PM,30]; ~ да зе́ми две о́лови, да́ опре́гни, та да и́ди да о́ри, а́ма е́дино́јут о́л на че́ло да гу боде́, дру́го на ка́чут [V,PM,114]; ~ и ја́зе вја́хнах на паи́ката: отидо́хми да ја бра́ками муха́та, та ја најдо́хми на едно ра́мно поли, дека ја беши опрегна́л един чифчи́а сос един биву́л, та сос них о́рјаши [VPM,202].

опрегнант* adj 'кога добитокот е ставен во јарем, за да може да

бра калису 'поздрав, пожелување = среќен ден' – грц. [MS,s,78]; се употребува и скратената форма: **ора кали** ~ *кату чу и калек, лизнува на космите му, и дошел бързата кон'а со сѐ takim да вјакна, киниса и ги фтаса зентјувите на пѣтјо. Он му и рекла еднош: "ора*

кали"! И ошти еднош не могли да го видат [V,PM,160] – во извадокот има 2 случаи на нерегуларност во употребата на родот – именката е во машки а атрибутот во женски род: **дошел бързата кон'а**, во вториот случај субјектот е во машки а предикатот (л-формата) во женски род: **он му и рекла**.

Ораково Вършило top. 'ниви во Зил-јаховско', сп. тур. *orak* 'срп, жетва' + слов. *вършило* 'гумно' [ЈИ-МИ...166].

орал (и: **браљ**, односно **урел**) m, zool., Aquila 1. 'крупна, црна граблива птица' ~ **к-одаме уф-на-царо дворо ки-браме, шо-има живо сѐто ки-изорме... Ка ки-испадне царската мома орал'то ки-стот на-каштта, ка-грабнат, ка: донцат** [ПД,154]; ~ **оралут** рекал: "Заколи три бивула, напљни три меа вода, качи и врѝ мене и ти качи се, да ке та извадум!"... Детто зготвило месото и водата, и качило врѝ **оралут**, и оно са качило. Одешти ми са, каде викнувал **оралут** "Га", му давал месо, каде – "нју" – вода [V,PM,271]; ~ **един ден – ка са шетал, видел един орал, дека писке. Го питал: "Што пискии?" Оралут му рекал: "Една змиа иде ката гудина, ми јаде пилците, и сега иде, па да ми и изеде"** [V,PM,271]; 2. изр. уд-**урел на будел** (= нешто направено нередовно, со прескокање); **брили нбсе** (= се кажува кога нешто испушта интензивна смрѓава) [ПК(Иц)].

оралу* p 'земјоделска направа за разривање на земјата, рало' ~ **тој-нака, кату ги најде алтѝните, пак ги зарѝ на мѝстоту им, и за-едноч здигнал оралуту и си отиде аф-домѝ, без да кѝжи ништу на жѝената му** [V,PM,30]; ~ **и тој отиде на брата му, му вѝли: "бра-**

те, на ти а таја коѝжа да си чѝниш едно прѝву за оралото, ча јаѝе гу заколих олот, гу продадох месото на гѝргите!" [V,PM,125]; ~ **като спал тој, ѝдно дѝволча дошло да му открадѝ воловѝто, и, как ги отпрѝгал от оралото, чѝл го чл'а-ка и станал та го фатил** [V,PM,290].

орана (**нива**) adj 'нива што со помош на рало (или плуг) е приготвена за сеење' ~ **нива ѝку не-ј рѝз-рѝботѝна, устанѝна не бѝрна сѝ вѝке цѝл'на** [ПД,120].

орѝт (вол) adj 'вол со кој се ора' [ПК,2(82)].

брѝх m, bot., Juglans regia 'овошно дрво, расте високо, плодот му има тврда кора; називот освен на дрвото се однесува и на плодот' [MS,s,78]; ~ **пѝк на жрѝпчето хранѝта му е бѝла: стафѝди, мѝгдали, орѝѝхи, лѝшка, и друѝи такѝи** [V,PM,120]; ~ **фѝтихми, чукахми од орѝѝх л'ушпи, ја вѝрахми раната. На раната беѝи зникнал орѝѝх един корин, и си чѝни гол'ам орѝхот** [V,PM,202]; ~ **и пак што има на земѝата дѝрѝва, кѝтки цѝвете и друго нешто, на едно кадро да ги извадиш и аф орѝѝхо нетри да ги изберѝш!** [V,PM,89].

брахч'и* p, dem. в. **брѝх** ~ **с'ѝтн'ѝ нѝс дѝфуту з'ѝва копану, гу чѝка кѝцур на мѝсту Ирѝнѝот; л'у рас-крѝва оргѝн'у, гу гл'ѝнда кѝцур. Ту-гѝѝи фѝти да сѝ чѝка дѝфуту; и Ирѝнѝот имѝѝи бѝрахч'ѝнта, си ги разбѝѝѝѝи сѝс ч'ѝкѝнѝиту** [MS,t,50].

орач* m 'човек што ја ора земјата' (со пошироко значење = земјоделец) ~ **тоги Април отиде, му каѝа на орачут: "Така, така, рѝче, они сѝкат да ти преземѝт бирикѝтут, колко една инка што бере да ти**

остават" [V,PM,294]; ~ стани ми стани галена Радо,[стани ми стани чупче чујено,[орачи сидат за Рада зборват,[стани ми стани галена Радо, стани ми стани чупче чујено,[дрвари сидат за Рада зборват [БВ,40].

орве* pf 'откине плод' ~ бабата му вели: "синку, как за појш, тасот да гу земии и да побегнии! Зере тамо има много имиши: сакан да не си смамиш, да орвеш от имишите"... Кату бегаш, беши видел едни смокви хубави, орва една смоква [V,PM,219]; ~ заеднош ламјата са варна да бега, но тој ниту светилуто изгасна, ниту са оплаши от неа, туку си окачи на јабалката, ја орва и фати да ја тера ламјата [V,PM,236].

орган m 'музички инструмент' ~ и тој седна на един крај, ча момите при едн хавуз едни пѣсни пѣха, други свѣрка свѣрјаха, едн мѣзика и сѣкакви органи [V,PM,9].

оргован m, bot., *Suringa vulgaris*, и:

аргован ~ дека седе Делјан Грозда,[Делјан Грозда бојацијата,[бојацијата вапцанијата,[да ми вапца два бајрака,[еден зелен, еден црвен,[ја зеленио за Велигден,[ја црвенио за кавгата.[Оргованот му цутеше, на градите му паѓаше [БВ,150].

оре interj 'за повикување (обично на лица од м. род)' ; в. **море**, **јоре** ~ А лексо vele гојворе:[Оре бре попе, мор попе,[ако бре попе ти си Грк,[вратут ти да си искриши.[Ако си попе нашинец,[чини се ду мен поблизу [БВ,128]; за ж. род: **ори** ~ **ори** Недо леле млада чорбацијке,[од вишни дивани на рамни дворови,[мене да ми платиш што сам работило,[што сам работило токмо три години [БВ,186].

орлав* adj 'нешто што се однесува на орел' ~ рекло: "Каа! Пушти ме ваа састра јас да гу носам и оште сус пејна да ѝ гу дадум!" И каата гу пуштил. Си рекал детто: "сеа да ѝам орлава сила!" Са чинил орал [V,PM,295].

орле n, dem, в. **орал** ~ пиринчко орле, орле крилато,[високо леташи, далеку гледаши, што пушки пукаат, Турците ухат.[Дали Русија Плевен разбива [...99].

орлија* adj 'нива што се ора' ~ ним шетај Демо слободен,[низ тије нивје орлије,[низ тије нивје грозлије,[распахан Демо растурен [БВ,98].

Орлици pl 'група ѕвезди: Рало-то, Орачот' [ЛС(К),96] – називот за предметот со кој се ора овде гласи **орало** м. 'рало' и оттаму називот на ѕвездите **Орлици**.

ормај m 'вид слатко овошје, урма' [БВ,122] – турц.

орман m 'шума, дрвја, освен на ридско земјиште може да биде и среде поле' ~ отиде на нивата да бри. Отиде не отиде три-четри бразда, ету едни хајдути излѣзоха от орманот, гу земаха детето, зашто гу знајаха, ча беши чорбацијску [V,PM,26]; ~ му вели царјут на сиромашут: "еј побратими, ајди да влезими двамината аф орману та да излезими четроица!" [V,PM,54]; ~ тамо има чешма и една висока топола, ти да си искачиш на тополата, јако да си дѣржиш, јазе пак за са искриа на орманот [V,PM,54]; ~ и тојнака тебдил са чини, са преобрази со са други дрехи, вјахна на харин кон та от друг пат отиде та ги срјати на един орман нетри [V,PM,92]; Ј. Иванов наведува повеќе топонимски образувања од односнава регија: **Орманџа**, **Орманџи**, **Орманто**

ортак* m в. **ортакча** ~ кату чинили
здро́во жи́во, са исказа́ха се́кој по
што ра́бота кини́сали, и така са-
чини́ха троји́ца орта́ци: колку ке да
добиа́т да гу де́л'ат кату бра́тја
[V,MP,8]; ~ реко́ха меѓу ни́х: “ајде,
побрати́ми, да го исма́ми тос
дебелогла́в ба́лгарин, да стани́ми сос
него орта́ци, да го изва́ди по
гурбе́т, да го загуби́ми дего́нде”

[V,M P,178].

ортаклаќ m 'договор за заеднички економски настап' [СК,332]; ~ и тјанака му вели: "Синку, да направиме един тјумјусук, и да идиш на царју да му речеи: царју, мој дјаду и тој татку имали един ортаклак, та една делва алтани останаха неделени" [V,MP,100].

ортакчија m 'човек што има договор со неког за заеднички економски настап' [СК,332].

бртума f 'направа од сплетени конци од коноп, служи за врзување — јаже' ~ носат синијта, лажјици, сјдаве, да-са-вичере. Лено — да-пуливат. Тук и тоо, сијмено. Адин ут-кумитто за-д-газо носе бртума, ел'меко наплавин, моо туруват на-ишита [ПК,2(335)]; и: **ортома** (без редукција) ~ малкајут брат им вели на гол'амите: "ади братја, за ва враса сос ортома и да ви пусна нетри на дупката, да терати ламјата и, ако си оплашите нетри да клатнити ортомата" [V,M-P,220]; ~ Големјут брат рекал: "Варзајте ме сус една ортома, пуштејте ме уф дупката и, кога ки а драјсум, да ма искариите?" [V,PM,16]; однос-но: **ортама** ~ и-махме адна ждри бица, брат ми га-учише тугај ус-кустеци да-оде, раван. Кустеци знаји шб-ј? На-нојсто клават кустеци да-може раван д-оде. Ортами, кустеци [ПК,2(351)].

оружје n 'метална направа за стрелање (за напад или одбрана)' ~ збогум ти моја другарке, [збогум, јас те оставам, [мојто срце ми нарача, [да те оставам бре сама, [јас ки јодам на борбата, [сос оружје во раце [БВ,117-118].

оружен adj 'дотеран, спремен' ~ то-гас бабата, кату гу виде такъв

приминет, оружен, му вели: "синку, тези дивојки не са за тебика; лу кога сакаш тинака луба, јазе да ти најдам; ела по меника!" [V,MP,8].

оса f, zool. Vespa, в. **васа** ~ вукна писна Асан бегот, [кај ке оставам млада анџмка, [млада анџмка дробни деца, [дробни деца клети сираци, [голи боси, како оси [БВ,150].

осамдасе num 'сто без дваесет' ~ и там дујде, фронт направиа вике, дека-ј то: Цумајата, укупираа се Бугарто. И куту-нас стари осамдасе гудини чувечи, неублечни, така-ј карат на-фронт [ПК,2(219)]; и: **осомдесет** ~ тел'алот фати да вика шејсет хил'ади за каиштата, друг га артирица седамдесет хил'ади, ајде пак карпашиот осомдесет хил'ади [V,MP,18]; односно: **осудесет** ~ да беиш нозу стара, пу мажукт уживе седум гудини напакун ут чиста душа нијна; да беиш удвџца осудесет и читири гудини, шо не испагиши уф валтарут, ден'а нока а постиши [MV,K,314] — во извадокот имаме проширена употреба на предлогот **уф**, се јавува наместо предлогот 'од': **не испагиши уф валтарут ден'а нока** (м. 'од олтарот'); за ова поопширно во граматичкиот дел.

осим (< осем — со редукција) num 'број = десет без два' ~ нонут сахатут гу им'аш'и у ранката и гу гл'ендаш'и, куга да дојди осим [MS,t,68]; ~ ут там, н'а закараха у Бад'емч'ифлик и там с'ад'ахми пу на с'едим, осим м'ајини'а [MS,t,2]; ~ на гудината стана теи'ка и на осим м'ајини гу руди сабалин [MS,t,3]; и: **осом** ~ и кату битиса свадбата, осом дни сетне тој зема лирата му, отиде на змиината дупка, свириши три дена и три

остава impf (в. **остај**) 'дозволува' ~
*кату чух твојто име, ча си хуба-
ва, дојдох тука аф градо, си нау-
чих, ча твој мајж е јадлив и да
не остава друг мајж да ти види*
[V.PM,68]; ~ *татко му гу не ос-
тавиши да пои, ама тој от много
иштах, сам без таткова му изун-
отиде да чува, запали и тој шан-
даните, кату другите му братја,*

и седнал да чува [V,PM,219].

остај* (и: **устави**) pf 1. 'стави нешто некаде, за да остане таму (на неопределено време)' ~ е-е, *колк има пу-пшто закопино. К-умре, ко-закопат, к-умре, ко-закопат. Устава-вали пу-пшто и дечка. Колк има е-ее, ногино пу-пшто: завиј-го, остав-го* (спомени за трагедијата на бегалците од 1913 г., кога мајките бегајќи, под налет на разјарените грчки војници, си го оставале на пат третото дете за да ги спасат двете деца што ги носеле со себе) [ПК,2(308)]; ~ *ните арапино: "Дек ко-ношиш тоо дете бабо?" "Ко-носум на-занаат до-учум". "Бабо, ви́ке, ак-сакиш оставј-о: ту́к, прѐ-мене, ас ко-учум"* [ПК,2(268)]; ~ *сѐтне и-оста́вил кучи́н'ата. Она и-ва́рзала со синци́ре јак'и, му кла-де́ле на-уши́те буба́к за-да-не-му-се слу́ша* [BC(Град),295] – во извадокот среќаваме неколку граматички посебности, некои од балканистички карактер; прва: проширена употреба на предлогот **на** кога упатува на внатрешност, наместо 'во' – **му кладѐле на-уши-те буба́к**, втората посебност е во врска со линеаризацијата – место-то на атрибутот во постпозиција во однос на именката: **и-ва́рзала со синци́ре јак'и**; трета – проширена употреба на кратката заменска форма за дативен предмет, еднина **му** во множина наместо 'им' – **да-не-му-се слу́ша** (на кучињата), 2. 'напушти некого (односно нешто)' ~ *тогас и жената гу позна́ и му ве́ли: "аман моја ду́ша Кулу́ф, тинака ли си ту́ка, што до́јди? Ах моја ду́ша, ти са мо́л'а би́ти еднóч да не ми оста́виш са́ма!"* [V,PM,11]; ~ *дека к-одиш луда Кал'о, [дека ки си оставиш Кал'о, [твојта мајка ји татко. [На чужда мајка и*

татко, [мајко и татко да викаш [БВ,21]; ~ *Ив... на му удираши на́зут, и му ве́лиши: Јас има́м бо́ри да си кра́стам ут те́б, и ти́ иди́ш на ме́н? Говори́ Ис... и риче́ на не́гу: Оста́ви сеја́, о́ти така́ ли́чи на нас да си пла́тиме се́коа пра́вина* [MV,K,308]; ~ *до́р да изре́че лака́рди́јата о́фците ста́нале ча́фк'и и летна́ле. Сѐтне де́тто и се́страта оста́виле ко́нака́т* [BC(Град), 295]; ~ *ја ни́та дѝш'тир'аму: "д'е́ј з'е́н-т'у?" – "хич' ми м'а ни́таш' та́ти, оста́ви м'а, на м'е́н'а иди́н ко́н' да ми дука́раш' и иди́н ка́т му́ш'ка ру́ба"* [MS,t,29] – во солунските говори големата носовка се рефлексирала во *а́*, евентуално со на-зален призвук, и оттаму изненадува рефкесот -*у*- во придавката *му́ш'ка*, за кој не може да се рече дека е стар дублет, ниту пак српско влијание (поради географската оддалеченост) – останува претпоставката за евентуалната лабијализација; 3. 'даде нешто, подари' ~ *сега́ са це́ни́х и ја́зе сос не́гу да и́да! и е́ту ми даде́ де́сет хил'а́ди грóша на́прет да ти оста́вам ту́ка, да хра́ниш тајфа́та, дур да до́јда и ја́зе'* [V,PM,13]; ~ *"Ај, ви́ка, да-не-ве оста́ва бес-пари́, ја на-те́бе то́лку, ја на-те́бе то́лку, да-не-си бес-и́ч пари́. Зна́јти, ви́ка, о́ти ас са́м ко́марци́а"* [ЛС(К),125]; ~ *аку Госпот рече, пак некој пѝт да са видими, не знам, туку ету това пѝрстен ти гу оставем. От то вечер аку останеш трудна и аку родиш мома* [V,PM,55]; ~ *му-ве́л'аха: "а́јде бе́гај от нас! Не ти е сра́м! То́лку имáни што ти оста́ви та́тко ти, гу-изја́ди. От глава́та ти теглиш"* [V,PM,7]; 4. 'ослободи, пушти некого, или нешто,

на слобода' ~ тој не ги оставиши. Нај-после им рече на падариту: "закáлнети са за вашата господарка, аку ништу не ке да му чини на нашијут господар, така ки ви оставам!" [V,PM,45]; ~ за óра пулуви́н ер'áтин', за ха óстаја да пуч'íнат блувéту; [MS,t,65]; ~ хајдúти́нот амáн му рече: "брáте, познáх, ча си по-јунáк от мéника и затовá ти са мол'а: óстави ме жíв да ти кáжса, дéка са нáшите магазíи, да зéмиши злáту и срéбро, кóлку што сáкаши!" [V,PM,21]; ~ óстави м'а мáн'и'и, ми м'а бáраш', јас умíрам, ти сá газó си игрáш'! [MS,t,13] – рефлексот а за големата носовка во лексемата газó претставува само привиден исклучок од нормалната замена – во прашање е резултат од неинтензивниот изговор на неакцентирани вокали при што дошло до совпаѓање на а и á (истово објаснување важи и за случајот мажó од наредниот контекст); 5. 'остави жена' (= се разведе) ~ пак мажó и сáкаши да га зéми, зашто нејната гиздавíна не можси да си искáжси, áма тóрскиј зáкон такá кату не дáва, зашто Тóрците, кога óста́ват жéните си, им дáват никáхот сетни пак да си зал'убат...; ~ легнали да спет, и тја го запитала, а тој хи вревил: "На тебе што ти трјабува да знајш?" Тја му рекла: "Ил ми кажи този даро от што је, ил шта та оставе" [V,PM,283]; 6. 'дозволи' ~ дошло на осомтја дена, му вели на попот: "тате, јазе за вода ки ходам". Попот гу не оставиши. Тој не послуша на татко му, туку зема един бардак на ранката му [V,PM,225] – во текстот среќаваме три морфо-синтаксички посебности, прво во врска со линеаризацијата: глаголот и крат-

ката заменска форма се одделени со негацијата: попот гу не оставиши (м. ...не гу оставиши), што не е обично во литературниот исказ, второ директниот објект се јавува придружен со предлогот на: не послуша на татко му, трето – употреба на предлогот на во функција на 'во' односно 'со': зема един бардак на ранката му (м. ... во (со) ранката му); ~ му вел'ат: "дéка ки идши, побратими, от тóка, та такá вíкаш? Не знáиши ли, ча тóка íма дéвет брáтка хајдúци, што нé остават човéк да промíне прíz тóка, биз да му зéмат, што íма на дисáкот?" [V,PM,21]; ~ от јунаците сос авзиолиа стана буко-свиец, ги фати падарите, сакаши да ги свие кату вазжета. Они фатиха да му са мол'ат да ги отпу-сни, да му остават и мулетата да пасат аф ливадите [V,PM,45] ~ умрентујут длаговал на три ар-наути по сто гроша, и арнаутите не оставиха да гу зарáжат, туку гу бијаха да им даде тристате гроша [V,PM,33]; ~ си мол'ам на тебе, царју, да ми оставиш да идам на господаро ми да му закарам тиа верисии, што му собрах от човециту, ча и он не знај, дека си нахождам, и, ако е касмет, пак можси јазе да си чинам твој зет [V,PM,22]; 7. 'одложи нешто да се стори во иднина' ~ тогај зева пушката да ги отепи и двата там, дека си науми, пак вели сам: "по-харно е да оставим за утра таја работа". И остави си пушката, та си легна да спии [V,PM,163]; 8. изр.: оставем ти сос здрави (поздрав кога некој заминува) ~ и јунáкот са благодарí от тáја реч, извади една шéнна алтáни, даде на дветé мálки и на жéната и рече: "остáвем ти сос здрáви, мáјко" [V,PM,23]; останахме гладни (=

немаме средства ниту за основните потреби) ~ един ден и рекла: “мари жену, ки ходам јазе на корбет, белке по дин кисмет излева...” И жената му вели: “да поши, манжу, зере глендаш, останахме гладни и голи” [V,PM,161]; **нема така да-го-оста́ве** (= ќе го казни) ~ **а́рно а́ма Ѓу́птино о́сети́л о́ти зме́о не́ма така да-го-оста́ве ва́а но́ќ и зџто́а са-спремил** [ВГ(Мир),273].

остане pf 1. 'се задржа на истото место каде што бил' ~ **ца́рју́в син просрја́ ра́ка да га фа́ти, га фа́ти за паи́ката, и остана́ опаи́ката на не́гу** [V,PM,73]; ~ **нај-гол'а́моју́т на едно́ село си-фа́ти гувида́р, да пасе́ селските гуведи́, и остана́л та́му** [V,PM,20] – уште еден случај на проширена употреба на множинската наставка **-и** кај именки од среден род (**селските гуведи́**) – оваа појава има пошироки размери, в. во граматичкиот дел; ~ **и така детету́ останалу́ да чува́ дју́канот и, дур да дојди ахтари́нот, детету́ и продал за неколку гроша́ нјаи́ту, парите ги тури аф онова́ кесе, што му и дал стари́о** [V,PM,34]; 2. 'заземе функција' ~ **тамои́ниј ца́р са случи́ да јумри́, и остана́ло санот му на ца́рчина́та. И на о́ниа дни́ има́ши кавга́ сос дру́г ца́р, беи́ши собра́л ојска** [V,PM,8]; 3. 'се лиши од нешто' ~ **гу-изја́ди сос побра́тимиту́ му и сос посестри́мките: тој остана́ кату́ про́сик гол, и фати́ха свја́тот да му са сме́јат** [V,PM,7]; ~ **устана́х бис ска́ршен дина́р, устана́х го́л**; 4. 'кога некоја состојба ќе остане непроменета' ~ **нак тја́нака: “ах мале, човек има, скрихом ми земува хупките”**. Ду-вечера́ха, здигна́ха софрата́; она

останала́ гладна́, си легна́ сос ма́јка и́ тја́на да спи́и [V,PM,34]; ~ **ли-си́цта а-видела́ пу-делто́ ка́ оде́**. “А-бе, ве́ле, де́до шó та́а лиси́ца пу-те́бе оде́?” – “Остај, о́стај ба́бо, та́а лиси́ца, сја́а ни́а ки-ј-да́јме адна́ ква́чка...” [ПК,2(266)]; ~ **кај река́та се́дам кра́ви. Ра́нити, дебе́ли, го́ени, а́ма по́сли ни́ф изл'а́зали сла́би, одва́ј о́дат, ги-из'а́ли на-го́ени́те, а-на́ исти о́стана́ли, не-се-по́прави́ли** [ЛС(К),112]; ~ **л'у отидо́ха при-ца́рските ко́наки, Ца́рнодреха́ си зака́чи за пенџи́рјате и ка залепена остана́**. Колку́ си ма́чиха да га отка́чат от пенџе́рета, не мо́жаха [V,PM,53]; 5. 'кога нешто нема да се потроши до крај' ~ **вуденича́рут имáл ро́сници и-оти́шила леси́цта, са́-на́ја́деле су-русни́ци и та́: шó-му-оста́на́ си-а-на́ма́чка гла́вта и си-избега́**. По-па́тут ко́га-гу-стигна́ во́лкут и-фа́ти леси́цта да-му-се-пла́ка на во́лкут... [BM(Cap),316]; ~ **и през на́ишта натоварва́ ги не́з мулета́ умр'али́те и ги испусне́ ка́де иска́т да ида́т мулетата́... На но́а чув'ак са останали́ парите** [ВД-(Кал),316] – во контекстот имаме употреба на л-формата со значење на гл. придавка: **не́з мулета́ умр'али́те** (м. 'умрените'); 6. изр.: **устана́ на су́у** (= кога некому нешто ќе му биде ускратено, односно нема да му успее); **остана́ сос имја́** (= кога за некој ќе се стекне извесно сознание, односно кога некој ќе добие прекар) ~ **та то́ј, от што бе́иши сиромáх и ка́рпа́чин, са чини́ са́тника еди́н богáт: кату́ негу́ друг не има́иши**. Остана́ со́с имја́, ча бра́т му от Ста́мбол му даде́ па́ри и са чини́ богáт [V,PM,19]; **останала́ чу́дна** (= се загрижила) ~ **тога́с жена́ му му ве́ли: “ва́рај, ма́жу, това́ со́н ло́шу е – едно́ дете́ има́ми, мо́жи и това́**

да ни умри". И така жената му влезе на млогу гајл'а и останала чудна [V,PM,30]; **останала тешка** (= забременила) ~ по дно време имало две кумиши, и двете чендо немали. От неколку време сетне Госпот на едната кумишијка ја даде, та остана тешка [V,PM,241] – во текстот се забележуваат две посебности, едната фонетска (зачувани траги од некогашниот назален изговор: **чендо**, другата морфо-синтаксичка (натамошно упростување на падежниот систем кај заменките: употреба на кратката форма за директен објект ја наместо дативната 'ѝ': **на едната кумишијка ја даде**; ~ и от млогуту молени Гóспод до́чу неговата мо́лба и му даде́; жената му останала тешка [V,PM,7]; ~ и еднош излезоха по гората сос жената му, на Бога се верно мол'а-ха... И пак от гората са вѣрнаха и си отидоха у дома. От нус час жената му останала тешка [V,PM,215]; односно: **останала трудна** ~ аку Госпот рече, пак некој пѣт да са видими, не знам, туку ету това пѣрстен ти гу оставем. От то вечер аку останеш трудна и аку родиш мома ... [V,PM,55]; ~ имали еднѣ кучка и еднѣ кубила: коските онѣа ги јадоха. Жената му, кучката и кубилата фрѣт останали трѣдни от рѣбата [V,PM,144]; ~ тѣјанака му вели: "тѣнака, сѣнку, тѣнку ѣмаш едѣн пѣп, зашто он бѣши дошѣл едѣн дѣн на горѣта да набѣри дѣрва та тогѣс ми бѣши фатѣл, та от негу останѣх трѣдна и ти родѣх тебека" [V,PM,106]; **останѣл сѣрак** (= му умреле родителите – двајцата или еден) ~ еднѣ врѣјаме еднѣ чорбаѣијѣко дѣјате останѣло си-

раќ от тѣтко, отѣваши нѣ ско-л'ѣто, са учаши кнѣга [V,PM106]; **иштѣх му остаѣна** (= остана со голема желба за нешто) ~ едѣнојут ко́рин ѣмаши сѣл еднѣ смѣква. По-гул'ѣмојут брѣт га изѣди смѣква-та, на по-мѣлкојут иштѣх му остаѣна, кѣк и тојнака не можѣ да не кѣси от смѣквата [V,PM,28]; ~ ки остаѣнам тѣка, ки чѣкам дѣр на дрѣгата годѣна да си чѣнат смѣквите, и јѣзе да накѣсам о-тѣа смѣкви, ѣти иштѣх ми остаѣна [V,PM,28]; **хатар да не ти останѣ** (= да не се навредиш) ~ му вели: "калитати, ти са мол'а да ми дајш твојта кубила да ида на воденица да мел'а едно кило чиница!"... – му вели на криштанлако му: "хатар да не ти останѣ, јѣзе, кубилата ми е трудна, не ти га давам" [V,PM,94] – употреба на номинативната заменска форма **јѣзе** наместо општата 'мене': **јѣзе, кубилата ми е трудна**; ~ ами царицата и рекла: "нека земи кривото муле да и он нека дојде с тебе, хатир да му не остане" [V,PM,159] – во текстот одново прави впечаток линеаризацијата, имено кратката заменска форма и глаголот се разделени со негацијата: **да му не остане**; ~ му вели по́пот: "јѣзе ти са́кам да ми си ијѣниши хизмика́рин от кѣк до кѣк и хатѣр да не ти остаѣни, чѣ на ко́го хатѣр ки му остаѣни, по еднѣ фѣша царвѣли от грабѣт ки са извѣди" [V,PM,127]; **не остаѣна глас веке** (= се кажува кога некој продолжително и многу плаче) ~ ами невестата на морету не остана глас веке да плачи, ала с умот си молеши на Бога, да ја откини от морету [V,PM,166]; ич' ѣстави сѣ (= нема смисла да се зборува за тоа) ~ наѣѣкува т'ѣ: "трѣчѣти кумишијѣ!" и

кумиијиту трачат, пѣтат: “и'тѡ стѡнахти?” “и'ч' ѡстави сѧ, тѡс гѡстину... смѣкни иди'н кѡкал... и'и'тии'и да сѧ удави” [MS,t,38]; **не остава рент** (= немаше погоден момент) ~ **си отиде приз друг пѣнт по-ближно**; на мајка му и не **остана рент** да пита за поранките на слѣнцето, ча беиш близу пу Ѓор-ѓуѡден [V,PM,199] – во извадокот се забележуваат остатоци од носните гласови: пѣнт, рент; **да не му остави севда** (= да не остане со неисполнета желба, со недоживеана љубов) ~ **после пуштил крапачино малкото дете от три дана, да земи жената му, да ја донесе на конакот, да ја види и крал'ут, да не му остани севда за неа** [V,PM,244]; **остани сос Богом** (= поздрав кога некој си заминува) ~ **тогас тојнака са чини тиле, касна на паратино и рече на нивјастата: “остани сос Богом”** [V,PM,91]; со исто значење: **останите с здрави!** ~ **Тогај вели на домашните: “останите с здрави!”** И домашните говорат на нив: “сос здрави да појти! Бог да даде хај-рлија касмет” [V,PM,245]; ~ **пуглиѡал ѡѡду Ѓѡспут, пуглиѡал и си-тѡргѡал: “Остани су-зѡраѡе, нивѡсту!”** [BB,310]; сп.: **оставем ти сос здрави** ~ **извади еѡна шѡнна алтѡни, даѡе на дѡетѡ мѡлки и на женѡта и рече: “ѡстѡвем ти сос зѡраѡи, мѡјко”** [V,PM,23];.

останува impf 'следува' ~ **сега за нивјастата си карат, кој да га земи. Лалата га сака, зашто от царјут на негу останува** [V,PM,47].

остари* pf 'кога покажува знаци на старост' ~ **татко ми беиш богат мѡлгу та сегѡ запаѡдна: хем остар-ја, хѡм жѡви са и тѡтко ми и мѡјка ми, и јѡзе сегѡ раѡѡтем по шејсѡт пѡри на ѡѡн да ги хрѡним**

[V,PM,...]; ~ **тогас Ѓѡрѡиту реко-ха еѡин на ѡруг: “е, побратими, истина Бѡлгариту са били бѡдали на земјата: ету остарја, отиде, пак пита за времената”** [V,PM,179]; ~ **ѡурѡѡ бѡх мѡлат и врѡ-тјѡх кѡминоѡ да да мѡли водинѡ-ѡата, бѡх хѡрин, и ме зѡбеа, и ме пѡѡха, и ме чѡшеха, ѡма сегѡ ос-тарјах, ету ме изваѡѡха тука на снеѡ** [V,PM,138].

ѡстѡри pf 1. 'направи, стѡри' ~ **и хми кѡзал пѡк: “Ѓу кѡј замине прис хѡна, кѡлку харч да ѡстѡри, парѡ да ни зѡмат'а”. И тѡј си отишѡл сас халѡјтката на ходаѡета** [V,PM,255]; ~ **и детето му са примѡлило и зарѡкло, ѡти нѡк да ѡстѡри сѡн на баишѡ си и да му даѡе нѡговите ѡрѡхи, пак тѡј да зѡме нѡговите и са приклѡло да ѡмрѡ та, ѡко стѡне на пѡфтор, тога да кѡжѡ на баишѡ си, ѡти е тѡј сѡн** [V,PM,257]; ~ **та от нѡзикѡна рѡја фѡтали кѡта ѡѡн по еѡна рѡба. ѡѡ две, ѡѡ три уки дохѡѡѡала. И такѡ еѡин ѡѡн кѡѡ ѡстѡрил плѡт за рѡбата, кѡј да е зѡма, и ѡтриѡѡли на ѡѡрѡ да е ѡѡват** [V,PM,255] – во крајните ис-точни говори кај повеќесложните зборови се има развиено и вторичен акцент, т.е. зборот се јавува со 2 акцента (основен и секундарен): **нѡзикѡна; 2. изр. ѡстѡрили лакарѡѡа** (= се договориле) ~ **и кѡсѡто ѡстѡрили лакарѡѡа сас баишѡ си, визѡрѡја: кѡј ишѡ зѡме от незикѡна мѡми? – кѡј дѡнесѡ жѡѡвата вѡѡа. Јѡ кѡсѡто ни глѡѡал да са ѡжѡни** [V,PM,257].

ѡстра adj (m,f) 1. 'нож, секира и сл. ако убаво сече' ~ **а третѡта, нај малката, му вели: “тѡте, неѡј гајле бериш за тоѡа туку иди, на мѡника да ми купиш еѡно хѡртле**

малку и една бърза кубила, и една остра сабја и мајски дрехи: јазика на војска ке да идам!" [V,PM,71];

~ тјанака са ублечи сос мајски дрехи, са опаси сос остра сабја, вјахна на бързата кубила, киниса на пџтјут [V,PM,71]; ~ му р'ечи сфџт'џта "млџгу џстра нџш' џмаиш'" [MS,t,78] – во случајот формата за женски род **остра** го покрива и машкиот, што е резултат на нефункционирањето на категоријата род во овие говори; сепак ја имаме забележано и соодветната

форма за среден род: ~ така вечерот, кату заспали кумишиите и домашните всите, тогас излезе жената дол на будрумџт и зела остро нохче, да беиш заколила прасинџто [V,PM,193]; 2. 'кога некаков предмет (во случајот камен) е стеснет кон врвџт со нерамнини што можат да сечат, односно да предизвикаат некаква повреда' ~ прџпл'увџла нџ пуминџла вџдџта. Чинџла да-ј-прџфтџсе. "Брџте, фџрли, рџкла сџстрџта, брџчут, да-сџ-чџне џстри кџмџјне да-нџ-мџж-да-нџ-стџгне" [ВГ,269]

~ нџ-ј прџстџгнуве, нџ пу нџх. Фџрле брџто брџчо, станџли кџмне џстри... Тџткџто прџвџл шџ прџвџл, пуминџл и кџминџто [ПК,2(228)] – во контекстџт има уште еден пример за споменџтата специфичност во линеаризџцијџта: кога атрибутџт доџџа зад именкџтата (кџмне џстри,...).

остраами* pf 'направи некој да се чувствува виновен, посрамотен' ~ му вџли: "Мџжу, тџнака тџџа дџџа тџџа, кџк ги научџ, нџкој нџт ки ти острџмџт, л'у џт сегџ да фџтиш да му са кџраиш" [V,PM,25]; и: **осраме** ~ кажи, кажи Гоно шџ му е болкџта? [Право да ти кажам бре мили бај Дино: [твој-

та керка Софка дали е дивојка, [дали је дивојка или е нивџста, [ако-ј дивојка бре мили бај Дино, [ако-ј дивојка наскџро ја мажи, [наскџро ја мажи да не те осраме [БВ,48]; ~ тогас ламџтата гу пл'уна на образџт и му искара капџтата и му вели: "џту ти а капџтата ти!" Тој дојде џт тебџка понапрџт, има шџс саати. Тогас тој-нака си осрами [V,PM,46] – во случајџт срекаваме удвоџен сигнал за посвојност: **џту ти а капџтата ти!**

острамоти* pf – в. **остраами** ~ дојдоха и царските зџнтџуфџци до него и го питџт: "дали можими да најдими тука џт пиле млеко?"... и тој им рече: "по една дамџа ва удривам на ганзџт". И они си острамотџха, ама шџто да чинџт! [V,PM,...]; ~ тогај чџбанџт ед-нош викнал на имџто лџнџиџца, и лџнџиџџата бе излџла џт царскџтата пџзуха. Как виде царџт, така мо-шине си острамотџ, дури падна на земџтата, си залиса [V,PM,176]; ~ и ја приучџва невестџтата му сам џн, хџм ја вели: "џту утри ни дојдат тука базирџганиџту. Да глендаиш да не ме острамотџиш!" [V,PM,164] – случај на употреба презент џд перфективџен глагол со значење на идност: **џту утри ни дојдат тука базирџганиџту** м. 'џе ни дојдат'.

островџчка f 'парче земџа среде вода, остров' ~ и тај кџто варџџал с тџџах, стџгнали ду едџо гол'џмо море. Всред нег имџло едџа островџчка, там сџа запрџџали чџп-лоџците да починџт [V,PM,285]; ~ и нџз ден сџа забахџтџло морџто и исфџрлило на островџчкџтџ толџко жџјувини, шџтџто сџа напџл-нило сџчџко на там [V,PM,285].

острило п 'остриџт дел џд секирџтата' [ЛС(К),95].

осумна pf 1. 'кога ќе се обзори, наутро пред да се појави сонцето' ~ *васа нóшт на мрачíло да сá; ниту тóј да га вíди, нíту женáта нéгу, та утринтá бшти по зорјата да га остáви пáк женáта сáма. Кога́ ки осумна...* [V,PM,11]; и: **осáмне** ~ *пáрвио нарéшник му-вíка: "Твá д'áти да- е-зрáво и жíво". Втóрио вíка: "Срéка гол'áмá да-íмá", а-трéтио вíка: "И-на-тбá тáргóвецo да-му-jáди имáнитo". Тóј е-чу́л. И-сéа осáмнáло* [ЛС(К)107]; 2. 'наутро кога ќе се пробуди' ~ и *харáпина ни са вíдел, што стáнал, и ч'овјáка си лéгнал сас халáјтката цáрцка и осáмнали зрáви* [V,PM,254]; ~ и *на хáна íмало еднá ходајá хубава, та л'у кóј да приспí в нéа, ни осáм-новал... пак тóј ни ослýшјал, ами отишéл фаф ходаéта сас халáјтката да приспíјат* [V,PM,254]; ~ *цéла нóш нé спáх, такá усáмнáх* (= нокта ја поминав без да заспијам); 3. *изр. дудéк на адíн нé му са-стéмне на дрúк нé му осáмнуве* (= често се случува несреќата на еден да се совпадне со среќа на друг); *клетва: да нé усáмниш* (= да не го дочекаш утрото, да не се пробудиш); *сп. Самнóул'ка* (= име на звезда Деница) [ПК(Гар)].

осуше pf 1. 'кога растение ќе престане да вегетира' ~ *дека брала там заспала, [меѓу цвеќето, [поминало лудо младо,] крај градинчето. [– Стани, стани калеш Шијке, [доста си спала, [ке повене калеш Шијке, [ружиното цвеќе. [– Ак повене нек се осуше, [друго ќе берам* [БВ,224]; 2. *fig. 'кога човек многу ќе заслабне, најчесто од некоја опака бо-лест' ~ сá-исуши́л, вéјка стáнал* [ПК(Мор)].

осáди* pf 'одреди казна на некој што е виновен' ~ *вíка: "Утри сáдо шо-ки-стáни, тéби ќе-ти-осáждат на-*

смáрт". И такá íсто стáна. Дéн', двá, тбá го-пушти́а, онбá го осáждат [ЛС(К),112].

о-тамо adv 1. 'од тоа место, од место-то за кое се зборува, оттаму' ~ и *те му рекоха: "ниа не можими да наситими един јунак". И него ошти да му дадат леп оттамо* [V,PM,234]; ~ *о-тамо си зема нивјастата му, отиде на камиот и нал тамо двете му братја, дин са беа оголили, ги зема о-татак, ги занесе на татко-вината му* [V,PM,238]; ~ и *тој стана о-тамо, отиде, уседла белата бесна кубила. Тогас кубилата му рече: "тајл'акот остави го тука..."* [V,PM187]; 2. 'потоа' ~ *една бозлугана ја одрива, та ја клавила нетре на хурната, ја испекова. О-тамо па са варна на три-те моми* [V,PM220]; ~ и *реката му стори пáнт, промина. Оттамо достигна на едно место, две планини една от друга са бииха, са караха* [V,PM,199] – во текстот среќаваме уште една потврда за присуството на остатоци од назализам во овие јужни говори: **му стори пáнт**.

о-там ргаер 'поради таа причина' ~ *тогас мајка му му вели: "нема мајко ништо. Ден везден л'уди глендаш по сичката земја и о-там на човек ти мириса"* [V,PM,199].

отара* impf 1. **в. отвори** (pf) ~ и *рекоха на неа: "ти, стара баба, можси да знаиш, дека си нахожда дјун'а гүзели, ти са молими, бабо, да ни кажиш, нејната врата как са отари"* [V,PM,232] – пример за употреба на номинативната наместо вокативната форма: **рекоха на неа: "ти, стара баба, можси да знаиш"**; ~ *царјут извади аскер многу, и катарциата, как отворил оно нај-малкоту чарчаф, покри не само*

фрет аскерјут, туку и царскиут
 конак гу покри, ча то чарчаф, колку
 да сакаши катарџиата, толку гу
 отариши [V,PM,79]; и: **отвара** ~
 тогас старата змиа му ја даде
 кабакката, хем му наринџа: кога
 сакаш да ја отвариш, да велиш "ач
 асандра" [V,PM,176]; 2. 'кине плик
 од писмо' ~ он-га-кини тва́ и ниши
 на-жѣна-му: "Ква-ки-до́јда тва́ д'а-
 ти шр-ки-донѣси писмото́ да-га-да́ји
 по́младата кѣрка..." Ква-отвара́ она
 писмото́, то́а оно́а и-жѣната мо́-
 ра, на́ли. Мажо́-и и-ниши та́ка
 [ЛС(К),109]; ~ го-да́ват писмото́
 на-ба́бата, да-ка́жими, на-жѣна-му,
 та́а го-отвара́, а́ма он, и́ч, ни да-
 се-ше́гува со́с кѣрките, да-ка́жими,
 н'а́што, не́, ка́о да-не-зна́ј ни́што
 се-пра́ви. Ти́а че́кат да-ка́жи н'а́ш-
 то, на́ ни́што [ЛС(К),125]; 3. 'ја
 отстранува врвката со која е врзана
 "устата" на вреќа' ~ та́а не-зна́ат.
 И та́а ги-вра́т'ат су-се́ тва́рови.
 "За́што не-вра́т'ати?" "Та́ка
 на́ре́ди ца́ро". Ти́а се-вра́тат,
 отвара́т чува́лити и внѣ́три ча́ша
 [ЛС(К),113].

отат adv, в. **о-тамо** 1. ~ отат иде
 лудо младо, [дури си́лин, дури ви-
 лин, [ка се ви́је, ка се крше́, [куту
 прчка царничкова, [куту гранка
 миндалова [ТГ,177] – во гевгелис-
 киот (од каде што е контекстот),
 како и во другите долновардарски
 говори некогашното вокалното **р** се
 реализира со призвук, но Тановиќ
 тоа не го одбележил; сп.: **ка се**
крше́; исто така рефлексот од **голема-**
та носовка + р ги предава како
 вокално **р**: **прчка (царничкова)**.

о-татак adv, в. **о-тамо** 1. ~ и нал
 тамо двете му братја, дин са
 беа оголили, ги зема о-татак,
 ги занесе на татковината му [V,Р-
 М,238]; сп. топ. **Ота́так Ла́ката** 'од
 онаа страна на лаката'; сп. **лака** =

место каде што врти реката
 (Елешница, Валовишко) [ЈИ,-
 МИ...,168].

отбира* impf 'прави избор' ~ на они-
 ја дни един цар отбираше јунаци
 за неговата мома, да чини брак
 [V,PM,184].

отбрати pl.tt. 'на недела по свад-
 бата младоженците одат на гости
 кај родителите на невестата, таму
 остануваат и на ноќевање' ~ до́јди
 нид'а́л'ата, ги калѣса та́тку-ји на
 отбрати́ [MS,t,15]; ~ на четва́р-
 токот ма́јка и́ за пусни две мал-
 ка, да ги акалесат на отбрати́.
 И те на пентук вечерот часот
 на един за везмат едно деверче сос
 них, за подат на татка и на от-
 братките. И как за подат на дво-
 рот, перво за извадјат статјавата
 от земјата нивјастата и зентјут.
 Така сетне влезат у дома. Тамо,
 колко роднини има нивјастата, за
 му бакнат ра́нцата, после и кола-
 кот големојут двамата ки го
 разбијат на два комати, да така
 за седнат, да сторјат здраво-живо.
 Го питат зентјут как промина сос
 нивјатата, и нивјастата сос
 зентјут. Така сетне вичерат. На
 субота на часот на 9 сватот за
 собере неколку мажи и жени. За
 везмат л'ап, вину, јадени. За подат
 на нивјастинската кашта, да
 повидјат младиту. Друга една малка
 свадба са чини нос ден, часот на
 12 секој на каштата му за пој.
 Тогај хождат побратимиту, ги
 зеват младиту, ги заневат на зен-
 тјувата кашта. И на обичеј конец.
 И на мене радост [V,PM,251].

отвѣдја pf 'допрати, однесе' ~ и то́ј
 заведја ца́рја за рака́та, та го
 отвѣдја при каза́н'а, и му ка́за
 вси́чко, о́ти то́ј гу напс́ова, пак
 дру́га закла́ха, та на нек оста́на
 хала́јтката, и о́ти ре́ч'а: "Го́спот

да ми даде, а то́ от ца́рја па́ри ни́шта“ [V,PM,255]; ~ то́га ца́ро зара́дуван пра́шил ја́, што́ иска да́ хи да́де? Тја́ му иска́ла нова ка́дилук, от де́ тја́ била, осем то́вара алта́нја́ и двесте ду́ши ојска́, да ја́. отве́дат ду́ градо́ хи [V,PM,283]; ~ та́ го за́питало, ка́де са нахо́жда во́да да пи́јат. А ко́сето знаја́л, ка́де има́. Отве́л го на е́дин бо́нар бли́зо при па́тја. Фл'а́л ко́сето в бо́нарја напи́л са во́да, флэ́зла и де́тето в бо́нарја, пи́ло и то́ј [V,PM,257] – во извадокот имаме уште еден пример за нарушена контруенција: субјектот е во машки, а предикатот, л-формата во среден род: **пи́ло и то́ј**.

отвори pf 1. 'отстрани некаква преграда, односно направи нешто да биде достапно' ~ л'у от ма́ра ча́с се́тника отвори́ си учі́те и прогледна́ на гори́ каде́ да́рвото и, кога́ виде́ ха́рно, да́рвото е́ било...па́лно сос драгоце́ни и ска́пи ка́мини [V,PM,7]; ~ пак касметјут му вели: “да иди́и да земи́и едно вре́ке и тука да дојди́и на лозету́, да клади́и носите́ ти не́тре... и да отвори́и уста́та от вре́киту” [V,PM,83]; ~ ути́ишл кум-Во́лчо: “Кума-Ли́е, о́твор-ми, кума-Ли́е!” “Ки-ти-утво́ра́м, кум-Во́лчо, ама́-у-го́ре на-тава́нут да́-не изгле́диши!” [БМ,203]; ~ влезе́ не́три само́с, зе́ма кні́га, отво́ри пе́нцирја́та, фа́ти горе да́ изва́жда јурне́к схеди́о [V,PM,18]; 2. 'со помош на клуч (во овие говори паралелно со **кл'уч** се употребува и: **отгур**) направи некаков влез да биде слободен (пр. од просторија) ' ~ му ги наброи, и кади́ата му да́де кл'учо́вету. И то́јнака ги зе́ма, отиде́, га отвори́ каи́тата, влезе́ на́тре [V,PM,18]; ~ тја́нака му

даде́ на бишкаринат си́чките кл'учо́ви и му рече́, си́чките ода́и да ги отво́ри, са́мо една́ удаја́ да са чу́ва, да не га отво́ри [V,PM,116]; ~ це́тата ла́јат по дво́ровите, [ко́лите тро́пат по калдрми́те, [га́лена Рада́ оште не ста́нува. [Отвори́ стри́но ша́рено ода́јче, [покрени́ стри́но ресено́ килимче [БВ,40]; ~ и л'у отиде́ слепи́от на ка́пиата му, отвори́л ву́нкаи́ната ка́пиа, влезе́ не́три на дво́рот, та не и знаел, ча́ и дру́г човек иди́ после него́ [V,PM,188]; ~ излезе́ до́л, зди́гна́ пот ска́лата што́ бе́иши мерме́рот, најде́ кл'учо́виту, отвори́ ма́гази́ата, влезе́ не́три [V,PM,18]; 3. 'распростре, пр. постилка' ~ ца́р-јут изва́ди аскер́ млогу, и катарџи́-ата, как отвори́л оно́ најма́лкоту ча́рчаф, покри́ не са́мо фре́т аскерјут, ту́ку и ца́рскиут ко́нак гу покри́ [V,PM,79]; 4. 'раскрили страници на книга' ~ ве́черта ва́са но́шт отвори́ една́ книга, се́ си пе́јаиши; при нивја́стата не при́ближи, ни́ту ја́ фа́ти сос ра́нка [V,PM,79]; 5. 'со кинење на плик ја направи достапна содржината на некое писмо' ~ тва́ д'а́ти оти-ва́јки се́дна́л, л'а́тно вр'а́ми би́ло, под-една́ го́рница... Ви́ка “шо-не-г-отво́ра то́-писмо́ ас” [ЛС(2),108]; 6. **отвори магази́а** (= кога некој магазин (продавница) за прв пат ќе почне да работи) ~ му даде́ де́вет ше́нпи алта́ни и му ве́ли: “а́ди сегá, и́ди си па́к да отво́риши ма́гази́ите ти, да си гле́даиш рабо́тата здра́ва и да не́ ве́лиши би́шти еднóч, ча́ саде́ на тво́јта ка́ишта е Бо́г!” [V,PM,153]; 7. изр.: **вујна́ утвурі́л** (= започнал со воени дејствија) ~ та́тку му и ма́јка́ му олаца́к си пра́кажува́ле: “ца́рут гуле́ма вујна́ утвурі́л, во́јската а

здрубил; имало никоа дујна-гузилијка там, за неа сѣ типал” [ИГ,114]; со блиско значење: **огин утворија** (= припукаа) ~ а бре брака, браните се, [... огин ќе утвориме, [бајрак ќе развиеме, [бајрак за Македонија [БВ,82]; **му отвори очте четри** (= го натера со големо внимание да проследи некоја работа) ~ кату ја виде царјувото дете, падна тамо кату умрјант, проглендот. Как виде така чамурчиолу, му удри една пл'асканица на царјувот син, му отвори очте четри [V,PM,232]; **а утурима лакѣрдијата** (= почнавме разговор за нешто) ~ сеа сакам да речам оти ут виа ангариј мадаф, чунким а утурима лакѣрдијата за ангаријта, оти ут та мадаф има и ангарија на бегут [ME(P),74]; **ки-утворе рабѣта** (= кога се очекува нешто да земе негативен развој, пр. некоја болест) [ПК(Мор)].

отворин adj 1. 'кога внатрешноста на нешто, пр. на просторија, е достапна' ~ пусна о-там надол пита-та, и тој после неа, та пак питата отиде праве на нос конак. Кату беше отворена портата, влезе и тој нетри [V,PM,214]; ~ сакаше да гу глатни цјало детендо: толко беши отворена устата му, штото единојут додак му беши на земјата [V,PM,215]; ~ да как испаднал ут вѣдата, а виде небито отфорѣн, и Сфѣти Дѣх на слѣзиши кату гулуб навраз негу; и глас му дујдѣ ут небин'ата: Ти си мојо син милослѣф [MV,K,308] – во текстот среќаваме интересна множинска форма **небин'ата**, што секако не означува вистинска плурална форма од именката **небо**, туку се работи за извесна експресија (в. Бл. Конески, Граматика, с. 223); 2. изр.: **да ви е вратата отворена** (= да имате от-

ворен пристап до нешто) ~ им вели: “господѣри мой, вѣа, што длагѣвати на мој господѣр ету толку грѣша, макус за вѣс сам дошѣл да ми платѣти, и пак да ви е вратата отворѣна” [V,PM,20]; **сас утурина уста** (= се кажува кога некој е крајно изненаден, непријатно) ~ сѣ пукѣци тој гор'а на бр'ѣстѣ, си јѣхнува конч'ѣту, вратнува кл'ѣч'у, си прул'ѣтнува утам. И инсану устанѣ сѣс утурина уста да хѣска на гор'ѣ ... вил'ѣха: “Гѣспут' бѣш'и тос” [MS,t,...].

отвун adv '(од)надвор' ~ един ден старата баба парамана излѣла отвун порти, да налиш вода с две бардаци [V,PM,165].

ѣтвур m 'метална направа за заклучување и отворање – клуч' ~ дѣј ми ѣтвурут ут амбарут [СК,-332]; ~ ѣтвурто сум си-ги-забравѣл [ПК,2(82)]; ~ ка ки флѣзе дѣма, уф негувот дѣвр ѣма ѣдрина (асма), кѣ сублѣче кушѣл'та, кѣ зѣ-кѣче там на ѣдринта, нѣ дирѣкут. Ут кушѣл'та ѣтвурто сѣ уф мус-тѣкте (во шлемот) [ИГ,114].

отвурче n, dem., в. **отвур** ~ слѣзи си доло јов јудајче, [земај си алтѣн јортвурче, [оттвори алтѣн чекмеценце, [земај си пари небрујени [ТГ,211] – во контекстот среќаваме именка употребена како атрибут, според турски образец: **алтѣн јотвурче** (м. 'алтѣнско јотвурче', т.е. позлатено), исто така: **алтѣн чекмеценце**.

Отвѣдните лѣзја top. 'место со лѣзја што се наоѓаат на оваа страна' (во однос на одреден, познат објект) – с. Савек, Валовишко [ЈИ,МИ...,168].

отвѣнка adv 'однадвор', в. **отвун** ~ влева нетри жѣната му, си за-клушта нетри, са искри. Га дојде арапинот отвѣнка, што да види:

ниту алтунѣ има, ниту от жените му подна има, сал сандукот стои тамо [V,PM,235]; и: **отвунка** ~ изл'ала да си рашета, и тој отвунка и ч'увал, пак ја зема и побегна сос неа [V,PM,239]; ~ сега на патју как ќе идиш, три прачка (м. 'прачки') ќе да најдиш: една зелена, една жѣлта и трета царвена. Жѣлтата и царвената отвунка царјуевите конаци да ги закопаш [V,PM,275].

отвѣрзѣ pf 'кога некој ќе ослободи нешто што било врзано (во случајот Гаволче)' ~ и като набрал много дарва, накупил ги на едно мѣсто, запалил ги и утишал да отвѣрзѣ дѣволчато и да го фѣрли в оганѣ, да изгори [V,PM,290]; ~ и тај го отвѣрза от дарото и го фѣрли в оганѣ, та изгорѣ [V,PM,290].

отвѣрте* pf 'замавне, удри' ~ истум зготвил, па дошал педа човек лакут брада, му пусакал малце чорбичка. Он, ка го отвартел каменил, гу удире еднош, му скапуе главата [V,PM,271]; сп. **зѣвѣрти** му адѣн шамѣр (= удри му една шлаканица).

отгдѣ adv 'откај' ~ зѣла кадѣна бардѣко, [мѣр да отиде за јѣдѣ от нѣја рѣка далѣко. [отгдѣ ја вѣде Турчин, [и он отидѣ по нѣја [ПсС(3),71];

отговор m 1. 'тоа што ќе го каже некој во врска со одредено прашање' ~ и ја вели: "ох, жену, крал'у ме најдѣ тешка работа, да мо најда едно дете от три дана, каршилик да мо даде, отговор да му отговори" [V,PM,244] – во извадокот имаме 2 примера за нерегуларна употреба на кратките заменски форми за директен објект во служба на датив: и ја вели:

"ох, жену, крал'у ме најдѣ тешка работа" (наместо: и ѣ вели: "ох, жену, крал'у ми најдѣ тешка работа"; ~ аку сакаш, да ми ожениш, треба да ми га дадеш хизмикарката ти, та немој бериш гајле сетника за мени. Брат му, кату чу таков одговор, заедноч отиде... и гу ожени [V,PM,86]; 2. изр. **даде отговор** (= одговори на некое прашање) ~ му вели царјут на сиромашут: "еј побратими, ајди да влезими двамина аф орману та да излезими четроица!" И на това сиромашут са кунѣш, ча не знаѣш да даде некој отговор [V,PM,54]; ~ и заедноч и пуснал човек, гу зема гувидарино от гувѣдите и гу чини риѣл, и гу кладе на конакут да сѣди. Гувидарино как си седна, не знаѣш да дава отговор на некој [V,PM,95]; – во случајот имаме употреба на множинската наставка -и со именка од среден род: гу зема гувидарино от гувѣди-те.

отговара* (пишува: **отковара***) impf 'дава одговор', в. **отговори** ~ пак мајка и наистина беши станала крава, та отговори на неа кату крава: "му! му!" Пак тја ја вели: "што, мале, така кату крава ми отковариш?" [VPM,205]; ~ ејди Марко, јунак Крали Марко, [јазе тебе, не та жалам, [тук ми дојде таа црна ламја, [гу прилапа нашто машко дете, [отговара јунак Крали Марко: [пусистримо ти да ја пристигниш, [да пристигниш солунската ламја, [да го најдиш мојто машко дете [БВ,28-29].

отговори pf 1. 'даде одговор на одредено прашање' ~ му вели гимиѣната: "господѣне, бѣшти нѣма да ѣдими на господѣро?" Отговори тој и му вели на гимиѣната: "ѣ

гимиџија, бра́тку, би́ти не е вре́ме да и́деми на господáро” [V,PM,14]; ~ тогáс тóјнака му отговори́ на бра́та му: “до́бре ти најдох, бра́те! Јазе оти́дох, шета́х мо́ри и су́ха зéмја” [V,PM,14] – во илустративниот текст имаме уште еден пример за проширената употреба на множинската наставка **-и** кај именки од ср. род, сп.: **мори** место ‘мориња’ (шета́х мо́ри и су́ха зéмја), за ова в. поопширно во граматичкиот дел; ~ гу стрја́ти еди́н го́л чо́век и му вели: “де́ка и́диш така́, бе побра́тими?” И то́ј му отговори́: “и́дам да бера верисе́нта от та́ја касаба́ ту́ка, што си гле́да” [V,PM,14]; ~ да фати сега татко му да го пита: “што си ти на та́ја жена?” Он отговори: “ја́зе и сам син на неа” [V,PM,163] – во извадокот имаме описно изразување на зам. придавка ‘нејзин’: **ја́зе и сам син на неа** (м. ‘ја́зе сам нејзин син’); 2. ‘се вклучи во разговор и понуди решение за нешто’ ~ вели едната самовила на другите: “да знај Костандин сега колај, излева отука!” Тогас една отговарја, как има колај да излезе [V,PM,228].

отгори adv 1. просторно: ‘згора врз нешто’ ~ тогас дјаволот најде врјаме, зема капако, една гол’ама плоча тури на капако и седнал отгори [V,PM,97]; ~ и приближи́ при неа, тури́ ухото му аф момин курém отгори и, кога́ чу́л хárно, не́три аф мо́мин курém жа́би уд-рэвixa [V,PM,29]; ~ и то́ј, катó не мо́жеше да е омадри́ на лафу-вeте, са зач’уди, как да направи. И бјeше вре́мету зи́ма, и фати́ ади́н сн’ак, адна́ форту́на, и хи рече: “Ма́јку, аку мо́жеш да прис-ни́и тази нáш на керамидите от-

го́ре на ка́штата, шта та о́же-нем” [V,PM,264]. ~ фати хамали да носјат керпичите на корабјут, тој пак и нареваши нетре на корабјут: от долу оние клаваши, што имали мифаири, па отгори нареди празните керпичи [V,PM,190]; 2. ‘упатува на издигнато, повисоко место’ ~ си најде на едно место, штото имало тамо един конак голем, на един дирек стоиши, и високо много от конаку отгоре вода течаши [V,PM,167]; ~ татку му не беши онова час дома; детету плачаши на дворот и, кату плачаши, отгори пажда един карагрош, му удри на прáстате [V,PM,38]; ~ пак от ма́ра час се́тни са посера́ тóјнака отгори. Базирáните фати́ха да вел’ат: “о-хо-хо! ло́пова лопови́ца по дја́дова бради́чка!” [V,PM,126]; ~ ја вели да изл’ази долу; тја не изл’ава. Собера аскер много сос балтиш, да отсекаат брјастот, за да ја трокул’ат отгори, да ја везми [V,PM,241]; 3. временски: ‘после, по извесен период’ ~ по́сле мара вре́ме богáтиот си разбол’а те́шка бо́лка, гу зафта́кна гáрло; на два́си че́три са́та отгори умрја́, и гу зарáха [V,PM,14]; ~ така куумџиата от јад, от кахър, на две дни отгори падна, разбол’а си и умрја [V,PM,70].

отдека adv ‘покажува место, од каде’

~ тогас тој отиде, надјана чизмету на носите му и запка́но на ра́ниците и тра́гнал да бра́ка, слáнцето отдека угрева да гу најди, да са пита на него, как да стори [V,PM,198]; ~ и тој му вели: “дај ти Бог добро!” Пак дјаволот му вели: “отде- ка идиш, дека хождаш!” [V,PM,200].

отделеко adv, opp. на ‘одблизу’ ~ ста-нал, отишал и тамо. Кога да виде

отделеко, била убава кату сланце.
Ем са бајнала уф морето [V,PM,293].

ОТДОЛ ргаер 'под' — укажува на положба кога нешто се наоѓа пониско од нешто друго ~ тојнака отиде да га ори и да га сеи чиница и, как ориши, отдол един камин најде един казан алтани [V,PM,86]; ~ крушата, кату круша, как да вреви, и он, кату барливи што беши, фати сос баптиата да чука на крушата, да га осјачи,... и тојнака га извади крушата, отдол коринот најде един казан алтани [V,PM,125]; ~ кату проминали отдол орјакот кираши, метнували, кој гјрмуди, кој камини да трокал'ат орјаките [V,PM,203].

ОТДОЛ adv 'здола, одоздола' ~ от далеку как виде, јабалките трипараха от сланцету и заедноч как промина отдол, прострја раката му, искина един дал сос десет јабалки [V,PM,113].

ОТЕМНИ pf 'отргне, спаси' ~ Кулуф на него са исказа за сичку, му каза и за таја лажса, што каза на кадиата, и му са примоби, как да чини, да гу отемни от тамо [V,PM,12]; ~ фати да гу вика: "скору тарчи, братку, да ми отемниши от тас душманка змиа, ча ки ми изјади и меника, и двете ми малки?" [V,PM,23]; ~ и тој тогас фати му каза сичко, как са чини: как тепа деветмина хајдучи...и как на пџјут тепа змиата и отемна онаја жена сос двете малка на рјаката [V,PM,23].

ОТЕПА* pf 'убие, уништи' ~ он сас-којно пус-се пу-него — фтаси-го, тепи-го, пус-се пу-друго — фтас-го, тепи-го, пус-се пу-друго — фтас-гу, тепи-го. Бише расипал пе-шес деца [ПК,2(336)]; ~ имам да земвам толку хил'ади грџа от

тиа човџи, они ми са плачат, ча хајдучи гу земаха иманиту... та сега да ви кажам, кој ги тепа, ама ми е страх да не страдам нешту [V,PM,22]; ~ тогас и тој му вели: "братка мои, јаже сам ги тепах осомтјамина заедноч" [V,PM,22].

ОТЕПАВ adj 'убиен' ~ го-скорнала син и и-тој, изморан,... застанал, детето тук, Мечо, син-му го-н'ама, тепав-е [ЛС(К),109].

ОТЕПУВА impf (в. тепа) ~ тогас педачовек лакот брада, кату здигна топуката и фати да тепува, ниту царја остави, ниту от аскерот некој [V,PM,80]; ~ го-скорнала син-и и-тој, изморан, флагал уф-сџата, седнали и-сџа не-знае кој отишал да-и-носи конито. Ква-отишал да ги пои, го-тепуват. На-синго го-утепуват [ЛС(К),109].

ОТСАДИ adv 'најпосле, назад' ~ дунсеа дупл'ан (мамудиа), два стамбола (алтајне), пџуци, чурџе, каврак, един за клајнајне, два, за пукријувџне един, три... на свекурут бухчалџак, на свекџвата едношка, на чџири девире, на сџте бухчалџи, на зџла, на чин му, на вџку му, на негвут тетин, на кумут (но-отсади) [ИГ,116].

ОТИ (и: от) adv 'по која причина, зошто' (прашално) ~ един увчар, гу викале Стујан, иде една ден пра селски поп и гу питал: оти ни уф един калиндар нема Св. Стујан? Поп-куту секуј поп му веле: Не знам оти нема Св. Стујан, ама, ако сакиш... [ТГ,26]; ~ Даве... Тџо от не ублекџл рџба, само сџ глидал така, сџ-пуглиднувал. "От така мџр кџмо лесо сџ-гледе"? [ПК,2(233)]; ~ посли дес-тина, петнајс деџа, на се-срџили.

Оцата му-вика: "От-бе Пётре, така направѝ ти? Наѝли ки-зѝмиши, вѝка, лажѝти, ки-дѝјдиши" [ЛС(К),130].

от(и) сопј 1. 'дека' (исказно) ~ си гу клáди у нѝч'ката, да ја згури, ш'у кáза, óти ја убá дирминѝ'ијата [MS,t,78]; ~ Рáдо ле Рáдо јубава,[...Дáли си чула, разбрáла,[от ки тá тебе јустáват [ИГ,-107]; ~ малѝе дунеси, ама сус се срѝе дунеси! От ки дунесиши ѝал леб, Госпуд не са свал'уве да руче или да ти рече: "Аферим? Ти најгулема пугача дунесе?" [ТГ,220]; ~ си клáј сáс умó, óти Гóспут сá ни нахóж'да (= си помисли дека Господ не може да се сретне) [M-S,s,78]; ~ му вили: "јáс да т'а врáза т'ука да сá саалáм, óти за м'а ч'áкаш" " [MS,t,77]; ~ с'áкан-д'а имáш'и дијадóсану (му имáш'и пурáнч'ину) ... óти на кутрá скáла да пóјат, да ги ни устáв'ат да јáхнат на гимѝјата [MS,t,58]; 2. 'бидејќи, затоа што' (причински) ~ уд-Гáрбáшѝл' удѝме уф-Кукуш. Прáво вáрвѝме низ Кукуш, нѝ ус-танáме... Вујниѝте пучнáа дá-дáват бискувиѝти, óт имáли дѝчка дóма [ПК,2(296)]; ~ на вѝл'ат Фар...: Вóа човѝк нѝ ј уд Бóга, óти не а дрáжѝ субóтата. Дрúзи на вѝлеа: Как мóжѝ човѝк грѝшин такфѝи чóдби да чѝни? [MV,K,259]; ~ брáме мисѝрки, ги-нáпáлнѝме тавáнто ду-тúка уф-нáтре, óти пустѝл'ни дáски [ПК2(279)]; ~ за гулѝмјут нишáн (дел од ритуалот на свршувачката)... ки-дóат на читвáртóкут вѝчáрта; óти дилѝко, уф нáс спáа; сáбáлин-та уф питóкут и дáрувáме и си утѝдаа [ИГ,116]; ~ "и, ми, рѝкáл, ми за-рúби лѝсно-ј, áс ки-ј-дáм, мóјте". Дáве... Тóо óт нѝ ублѝкáл рúба, сáмо сá-глицáл тáкá, сá-пу-

глицнувáл [ПК,2(233)].

отѝва* impf 1. 'оди, заминува' ~ не хóждаши на брáта му да си мóли вѝки; и, дѝка отѝваши сѝ вел'аши: "имам на главáта ми, ама нѝмам на нáзвата ми; ѝмам ѝм, áма нѝмам нáри" [V,PM,13]; ~ тогáс зѝтјут му вели на дјáдо му: "е дјáдо, сегá зѝтјут отѝва при нив-јáстата или нивјáстата отѝва при зѝтјут?" Тогáс цáрјут му вели: "нивјáстата, сѝнку, отѝва при зѝтјут" [V,PM,113]; ~ Зарзавила-та напреѝт и он после, отивајке, отивајке, го извади дјатенто на едно поле [V,PM156]; ~ удека и чула една стара баба та отива на цáрјувут син, му вели: "ох, сѝнку млого си минкал за онаја мома, туку јазе да ти сторја да излези" [V,PM,241]; 2. fig. 'живее, се снаоѓа, поминува' ~ вели на татка ѝ: "тате, јáзѝка ке да земам сос меника и гáлáбот мој: да видими, как отиват сестрите ми, ки ти пусна писмо сос гáлáбот" [V,PM,63]; 3. изр. **отѝва напреѝт** (= напредува, успева) ~ касметлиа беши големојут, понеже неговата работи га благослови Господ, отиваши напреѝт, и си чинил тој најбогат от сички тамошни [V,PM,82].

отјува impf 'оди', в. **отѝва** ~ из-л'áват пак, вáрв'ат. Брои-ги пак, пак ги брои – чѝтириѝесе дуѝи, изл'áват си, пак чѝтирѝесе дуѝи. И тој оттам отјува на тиклáта: "Ач аврáм!" Отвори се тиклáта [ВД(Кал),333]; ~ тој отјува... Има такво, еј такова жѝлезó имахме ние, токмáк го викахме. Ај тáј жѝлезó, на дáрво навр'ано. Отјува – от глáва на глáва, от глáва на глáва – та ги истрепал [ВД-(Кал),333].

оти́де* pf 'замина, се оддалечи' ~ *то-гас то́јнака му отговори́ на бра́та му: "добро́ ти најдох, бра́те! Јазе оти́дох, шета́х мо́ри и су́ха за́мја"* [V,PM,...]; со редукција и елизија: *ојде* ~ *ни ма́јка жсáл'ум, ни ста́ри ба́шта, [ту́ко си жсáл'ум најрвото ли́бе] – на во́јна о́јде, о́јде не́ до́јде, [ко́јнут му до́јде, не́го го не́ма* [ИГ,108]; ~ *и се́тне попад'áта казва: "Ех, ба деверчо – казва – наши́ја поп го нема! От кога си ојде и нема го". – "Во-о! – казва... Убиха го харами́те!"* [ВД,(Кал),334].

отка́жи pf 'кога некој ќе прекине некоја врска, ќе престане да комуницира, односно ќе престане со одредена дејност' ~ *оти́ с'áкој све́тци сè са-мáчини тiа, за́тоа са-све́тци, нáли. Добро́ се́а. И-Бог дозвóлил, то́ј н'áма да-се-отка́жи, áмá се́а са́танáта ки-го-мáчи. И, пáсeјки офци́ти... н'áкаквa грóм, то́ва, онóва и-оф-ци́ти г-изгóре* [ЛС(К),118].

отка́к сопј 'по завршувањето на одредено дејство' ~ *мо́ри Да́но, ма́лкај-ле Да́но, [отка́к сме се армасáли, [не сме се виде́ли де. [Са́мо еди́н пáт, мури Да́но, на бунáро* [ПК,2(335)]; ~ *да́војко ма́ри, изгóроле! [отка́к си са́ла рáн боси-л'áк, [не си го виде́ла, вади́ла, [чини́ ми са́ чeста плани́на, [под не́го л'уди седа́ха* [ПсС(3),74].

отка́ра pf 'однесе, допрати' ~ *тој-нака праве́ га отка́ра кожата на царјут. Царјут, как га виде, си зарадува́ многу и му рече на ав-иолиа: "што му е бакиши́о на това?"* [V,PM,41]; ~ *и ку́га са́мна, ру́каи́ја на синá си: "Сiну, е́ла ма свáли и ожeни́ ма!" И то́ј са зач'уди пак, што́ да е пра́ви, ами́ ста́на та е зимá та е отка́ра фаф горáта* [V,PM,264]; ~ *и пá*

га сре́ите ва́лко на-пáто, дутéнин... и му-са́качи́ла на-га́рбо. "Кáч-ме на-га́рбо, отка́р-ме нá-таа тумбáта. Та́м ма-изéди, на-тифири́ч" [ПК,2-(225)] – во текстот среќаваме две посебности поврзани со императивот, прво: скратени форми, без наставка – *Кáч-ме ... отка́р-ме*, втората посебност е во врска со линеаризацијата: кратката заменска форма доаѓа пред заповедната глаголка форма – *Та́м ма-изéди...* Подолу, во материјалот сретнавме уште еден пример: *"ба́ре ма́-иска́ри нá-та́ тумбáта, та́м ма́ ја́ди"*; односнава линеаризација може да се следи и во претходниот контекст (под истиот заглавен збор (**отка́ра**), но сепак од друг извор, што зборува за раширеноста на односнава појава: ~ *Сiну, е́ла ма свáли*. Извлекувањето на кратката заменска форма пред глаголот претставува особеност на западните македонски говори и се вклучува во "балканизмите", овде е интересно дека се јавува и во императивни форми, што е регионално ограничено; за ова в. под заглавниот збор **облече**, односно во: "Необична иновација во долновардарските говори" (од П. Хр. Илиевски – К. Пеев, *Македонски јазик*, 34, Скопје).

отка́че* pf 'отргне' ~ *л'у отидо́ха при царските конаки, Цáрнодрeха си закачи за пенци́рјате и ка за-лепена остана. Колку си ма́чиха да га отка́чат от пенци́рeта, не можáха* [V,PM,53].

отки́не pf 1. 'со влечење оддели нешто, пр. лист или плод од гранка'; 2. 'спаси некого, го ослободи од некои тешкотии' ~ *им рече: "скору мои л'уди, мо́ја братка́, да иди́ти гори на земјата, да најди́ти некој стар човек, да пита́ти, как мо́жати да ми отки́нати от тука!"*

[V,PM,63]; ~ *зивајте а риче мојта сабја риче, [сичејте ми а русата глава и јас да са уткинам, [и тогај ми а зе Михаил'чувата сабја, [али пуста сабја риче Михаил'чева, [друга рака не а утвара* [ME(P), 51] – присуството на адверсативниот сврзник **али** (во овој текст): **али пуста сабја риче Михаил'чева, [друга рака не а утвара**, претставува нај-сериозна потврда за тоа дека неспоменувањето на односниов сврзник од страна на П. Лавров во описот на граматичките посебности на приказните во *Lidové povídky jiho-makedonské...*, не значи дека тој (сврзникот **али**), не се употребува во југоисточните говори (мислење за кое се залагаа одредени слависти; за ова в. во граматичкиот дел), бидејќи песната, односно извадокот од песната, што погоре го цитиравме е запишана имено од Лавров, при дијалектни истражувања во с. Постол, Ениџевардарско (изворот е погоре означен); ~ *ламјата са при-моли на дјатенто: “молим, јуначе, отсеци а змиата да ме откиниш, и што сакаш да те дам”* [V,PM,183]; ~ *ами невестата, на морету, не остана глас веќе да плачи, ала с умот си молеши на Бога, да ја откини от морету* [V,PM,166]; 3. – (си) а. 'се оддели' ~ и *тјанака си разбудила, са маскаши многу за да си откини от негу, ама никак не можса да чини; л'у фатила да са моли на царскиј син* [V,PM,52]; б. 'се спаси' ~ и *така помина от мравјате, дојде на пчелите. И на них му даде метот (не: 'медот') 40 товара, и така си откина и отиде по-нататак до карталите* [V,PM,157]; ~ *христианинот му вели: “ба!! Таја работа бива. Утри ошти зарано можси да ти до-несам от детенто ми сарцето”*.

Така сиромашот са откина нос час от уверишот [V,PM,193]; 4. изр. **кбл'ко ки ти си отк'ни от сарцето** (= колку сакаш толку ќе ми дадеш) ~ *“ја́зе са́кам ве́ки да си и́дам. Да ми да́деш хако́т, што ти работи́х шес година, ко́лко ки ти си отк'ни от сарцето, и на́к, а́ко е ка́смет, ки до́јдам!”* [V,PM,110].

отклони pf 'отргне, отстрани некого, од нешто' ~ *му-ви́ка на-Го́спо: “Ас мо́рам да-гр-отклóнам от-те́би”, зна́чи от-Го́спо, он си-веру́ва мно́гу на-Бо́га. Ви́ка: “Ни-когаш не-мо́жии да-гр-отклóнии. За́што да-гр-ма́чими чо́в'а́ко!”* [ЛС-(К),118].

откл'уча pf 'со помош на клуч стори да може да се отвори нешто што е заклучено, пр. врата' ~ *му рекла: “Иди направи един са́ндак толек, штото да можеш внетре в нег да стоиш прав, на средата́ да кладеши едно са́рче колко једно око, извнетре да са́ закл'уча и да са откл'уча”* [V,PM,280] – од гледна точка на образувањето интересна е заменската придавка **толек** (са́ндак) 'толкав', сп. стсл. **толикъ**; в. кај заглавниот збор **око**.

откоба conj 'откога', в. **откак** ~ *то́а чувек о́де уф-сёлто и ни́те де́ка-е то́а уфча́р. И отко́а му-кажуват, он о́де уф-трлото* [ВГ(Мир),273]; ~ *и-ре́кла: “Та́а же́на не-ј та́кв'а же́на, та́а је-ба́бата Сре́да, и ва́а но́к ка́-та-ва́рше те́бе... ко́ к-оди́ши до́ма ка́-иј ви́книи: “Ра́шл'анди́јче мури́, ку́кта ти-изгуре́ и де́цата ти-изгуре́а уф-не́а!” Отко́га ки-ј-гу-ре́чиш то́а, она́ к-избе́га”* [ВГ-(II),276].

откопуве impf 'со копање извадува нешто од земјата што било закопано' ~ *му река́л: “Си́н-му ут-*

цáрут да-знáј шó íма нуд-вá дáр-вичту – иден кáзáн лíри íма... ама не-знáе”. Вó, óти му-кáжáл змијта, разбирáл... си-утиíиáл дóмá, си-зéве идна-купáчка, óде си-ј-откопу́ве тие лíрте [БМ,199] – во содржината имаме уште еден пример за посесивна употреба на предлогот од (сúн-му ут-цáрут), што во досегашната литература многу често се третираше за регионална особеност на западното наречје, односно се вбројуваше во групата диференцијални карактеристики во однос на источните говори; втора особеност што остава впечаток се нерегуларностите во конгруенцијата: му-кáжáл змијта, или: шó íма нуд-вá дáрвичту, што многу сериозно сигнализира дека категоријата род е сериозно засегната во овие говори (поопширно за ова в. во граматичкиот дел).

открава* impf 'зема нешто кришум, што не е негово', в. **откраде** ~ и така един ден, за да поверува и да нема шубе да не ги откават кату жниеше, ги вáрзуваши и сноните [V,PM,82] – во множинската форма “сноните” одново среќаваме проширена употреба на наставката -и, кај еднословни именки што обично се јавуваат со наставката -ови, односно -је (на односнава појава веќе имаме укажано и со примери од претходниот материјал). Ова го толкуваме како позајмен образец, в. поопширно во граматичкиот дел.

откраде* pf 1. 'скришум земе нешто' (в. **открава**) ~ тјанака му вéли: “зашто, мáжу, да не кáжса, не ги откράдох да ми е стрáм? Јазе казах на сичко селу, ча цáрјут на помилува, зашто бехми сиромаси” [V,PM,32]; ~ тојнака, кату чу така, заедноч си зави сос кепиту и си загуби заедноч от тамука;

отиде пак на онаја удаја, дека беши царјувата керка; един вечер га откради [V,PM,35]; 2. 'грабне девојка (во случајот од самовилите), за да му биде жена' ~ отиде на татко му, му вели: “тате, јазе за пода, царската мома от самовилите да ја открада, да ја зема на мене жена” [V,PM,215].

открадне* pf в. **откраде** ~ пак тјанака му вели: “сега, кога да е, меника ке да ми откраднат от тебика, но тинака пак да ми тераш, дур да ми најдиш!” [V,PM,53]; ~ на трéтиј ден гу пратили нá еднá зéмја, имáло еднá злáтна јáбáлка, штó га чуваши стрáшна лáмја, да откράдни от тáмо злáтна јáбáлка [V,PM,113]; ~ му рекоха: “ади иди, немој ти е страх! Кога протудраку ки спие, тинака да идиш от гн'аздата да открадниш гáлáбите и заедноч да побегниш!” [V,PM,74].

открие (се)* pf 'се покаже' ~ “Зáш-тó га-откράднахти?” “Амá не га-откράднахми нíа?” И нé-га-откράднали, тóј га-стáви нáли! Е тóгá се откρίл óти е-брáт [ЛС(К),113].

откупи pf 'даде пари за да дојде до нешто што се продава' ~ кату видоха така неговата дружина, сакаха кожата да га откупјат от негу, му даваха пари безброј и гу фалеха многу, ча отепа фил'у [V,PM,41]; ~ и тој отиде тамо на децата, им даде десет пари, ја откупи котката, ја зема, ја занесе у дома му [V,PM,203]; ~ тогас, кога си куртулиса змиата (пишува: земната) от децата, и рекла, “кој тос човек, што ми откупи мене от децата? Нека дојди при мене!” [V,PM,53].

отлак параси m 'во минатото (пред Балканските војни) од Гевгелија за

Солун се патувало со запрежни коли, таксата што требало да ја платат **кирациите** на селските пандури, доколку останале да ноќеваат покрај некоја селска чешма, се викала **отлак параси** [ТГ,431].

отлипи (са) pf 1. 'кога нешто што било залепено ќе се одвои'; 2. 'се истави, се отргне' ~ и тјанака, как гу виде, гу позна и заедноч са отлипи от пенџерата и му седна на skutот [V,PM,53].

отлупе* pf 'извлече нешто од некаде, во случајот камен од сид' ~ и харáпина тугá гу заведја за раkáта и на едно куше фаф ходаёта отлупил му едйн камен, и пот камен'а едйн казан алтáн'а [V,PM-254] – рефлексот **а** за големата носовка (раkáта) се должи, веќе имаме речено, на неинтензивниот изговор на неакцентирани вокали поради што разликата во артикулацијата меѓу **а** и **ã** се затемнила и така наспрема **рака** имаме **раkáта**.

от-мáл adv 'одвај' [V,PM,551– ?] ~ рече адйна змиј на ч'ол'ака: "Претел'о, зéми ко́жета та ид дóнеси вода да пíеме!" И тој стáна та зé ко́жета и от-мáл е дигна, за да иде на óда [V,PM,262].

отнапрет adv 'порано' ~ он па му вели: "јаз отнапрет на Стамбол, на царскиј син му ослепех и двете очи; и колко хекинци си собераха, не можјаха да го оздравјајат, и царјут сите ги заколи" [V,PM,167].

отнетри adv 'одвнатре' ~ арапинот гу издигнал сандуко, отиде на стредја пáнтју, рече да почини, пак тас отнетри сандукот викаши: "ти видох, ти видох" [V,PM,235].

отонат* adj 'потопен (во течност)' ~ колите тропат по калдрмите,[

галена Рада оште не станува.[
Отвори стрино шарено одајче,[
покрени стрино ресено килимче,[
Радини очи мрежа замрежени,[
Радино лице жолто поблидено,[
Радино грло крф отонато [БВ,40].

отопи pf 'направи нешто да стане мокро, натопи' ~ кату сторили на-зарлик, отиде јунакот на полету, гу припусна тајл'акот по полету, го назнои, веки вода си отопи [V,PM,185].

оторен* adj 'кога некој простор е достапен', в. **отвори** 1. ~ тогас и тој киниса, отиде на крајната удаја, ја отори сос онаја трја-ва, влезе нетре и, га гленда, ламјата сос оторена очи спала [V,PM,220].

отори pf 'стори некој простор да стане достапен', в. **отвори** 1. ~ тогас и тој киниса, отиде на крајната удаја, ја отори сос онаја трјава, влезе нетре и, га гленда, ламјата сос оторена очи спала [V,PM,220].

отпира impf 'става нешто така да се наслонува, да биде стабилно' ~ мајка му беши умрјала от врјаната вода, и са беши отворила устата и зинанта устана. Ја зева лудојут, ја отпира на фтисот... зева тој едно ице та ја клава на устата и [V,PM,228] – формата **фтис** 'сид' освен во југоисточните ја имаме констатирано и во југозападните егејски говори (Костурско); в. **отпри**.

отпрега* impf 'ослободува впрегнато добиче од јаремот' ~ като спал тој, а́дно дјаволча дошло да му открадã воловãто, и, как ги от-прãгал от оралото, ч'ул го чл'ака и станал та го фãтил [V,PM,290].

отпред граер 1. 'укажува на положба откај предната страна на нешто (на некој), односно кога нешто се наоѓа напред' ~ там, дека

плачаши, ету стариот пак си најде отпрет негу и му вели: “што плашиш, синку, али сос кеситу и сос кепиту не можса да чиниш некоја работа?” [V,PM,35]; ~ сакајке от мајка му пари да му закара на даскалут, падна от неботу един карагрош отпрет негу и от мара саат после падна друго [V,PM,38]; ~ тогас змиата излезе отпрет негу и му вели на татка и: “тате, што е това, што ке да чиниш? То човек да не беши, јазика беши на два мојто живот” [V,PM-81] – во контекстот како посебност се јавува нерегуларна употреба на номинативната заменска форма (јазика) наместо општата (‘мене’): **јазика беши на два мојто живот**; 2. ‘кога нешто се случува во присуство на некого’ ~ *сінку, тїнака їмаиш тātку, цār је на земјата... когā бѣх трūdнa сōс тѣбика, отпрѣт нѣгу прāднāх, и ѓн си разл’утї и мѣ изгонї* [V,PM,154]; ~ *царјут беши собрал собор, тога викнал, ха донесе жената и двете малки отпрет соборот. Хем му рече жената на царјут: “царју, дали ки можии да познаиш, кој малко е твој о-тиа двата”* [V,PM,232]; ~ тогас со-празна винуту на езера и, кату ожјаднаха ламите, го испиха вино-ту, си са опиха. Тогас тој ги фати ламите, ги занесе жјуви отпрет царјут [V,PM,185].

от-прес ргаер ‘пред’ ~ и *катѡ са сварї сѣднаха да едāt, сѣдна и человекa сас т’ах да едѣ. И зми-јувѣте, катѡ едјāха месѡто и ко-калїте, клавахā си от-прес т’ах. И новā человек, катѡ едѣшїа и тој мѣсу сас т’ах и приз рамотѡ си фāрлешїа кокалїте, и ни остāвешїа кѡкал от-прес нѣк* [V,PM,262]; и: **отпреш** ~ *ни остāвешїа*

кѡкал отпреш [V,PM,...].

отпри pf ‘затвори, потпре (врата)’ ~ и *кату влезѡха нивјастата и зет-јут аф удајата, зетјут вели на нивјаста: “нивјасто затвори и от-при харно вратата! И да не си оплашиш, оти грмеиш страшно ке да биди, штото земјата ки си затреси”* [V,PM,90].

ѡтпуска f ‘ослободување на војникот за извесно време (пр. 20 дена) од животот во касарна (обично за посета на своите), отсуство’ ~ *гу-стри-тѣме, а-нā āс му-сум-брāтчѣт нā-тѡа. “У, у, здрāво кāl’тāта”. “Здрāво”. Вїке: “Нā-отпўска к-ѡјте!”* Ас дур да-му-удгувѡрам, тѡа другāро вѣле: “Отпуска” [ПД,172].

отпусне pf ‘дозволи на некого да си замине’ ~ *от јунаците сос ави-олиа стана букосвиец, ги фати па-дарите, сакаши да ги свие кату важжета. Они фатиха да му са мол’ат да ги отпусни, да му оста-ват и мулетата да пасат аф ливадите* [V,PM,45].

отпуштение (на гревите) п ‘просту-вање’ ~ *домакинот поклонува три поклони, и попот земува литурги-ата, ипсосова и псалит “достѡјно ест”, хем раздава попот на сички по една хупка, омакана сос вино. И така са чини отпуштение* [V,PM,251] – називот е црквенословени-зам.

отпушти pf ‘престанува да држи не-што’ ~ *е, видѣл не-видѣл, нā-а-кqчїл кума-Лїїа нq-гāрбут, нā а нѡсе, а нѡсе ду-дўпкāта. Рипнāла – му-са-скрїлā... пўште нїкуј-стāп у-дўпкāта. Фāти нїкуј жїлā: “Жї-лā тѣглиш кум-Вѡлчо, ѡтпушти ја!”* [БМ,204].

отрѣди* pf ‘определи, се согласи за нешто’ ~ *та от нāзикāна рјāка*

фáтали кáта дѣн по еднá рíба. До две, до три укí дохóдјала. И такá едíн ден катó остóрил плúт за рíбата, кóј да е зíма, и отридíли на цáрја да е дáват [V,PM,255]; ~ кáто излáла от морáто и ни нашла корбан момá, разлúтила сá, та влáла в градо и изáла повáкá от сто моми. От тога сá уплашили граж-данáто и отрáдили закон, сá рáд катá годинá да хифáрлáт по áднá момá [V,PM,255].

отрѣпе pf 'убие, уништи' ~ на нáс бáрчíна íма адíн дрúк зми́ју, та то́ј íскаи́ја да та грáбне, пак јá, óти му надвíвам и привáрих та тá обзéх, и сегá то́ј ма млóгу гарезí и тéра кола́ј да ма отрѣпе [V,PM,260]; ~ и стáна нас мáгла гол'ám óблак... и нат нéк от гóре дóјде дрúгие óблак и погáрмјá сас óган, са фáрли грóм та пáдна та одáри змијéта... та гу отрѣпа [V,PM,260]; ~ И катó ч'ý змиéта, са осрáши, и рекохá си двáта зми́уве адíн на дрúк: "Тузí ч'ол'áк нáс ита расíпе. Да мáчиме да го отрѣпеме!" [V,PM,262] – во контекстот среќаваме две посебности: прво отсуство на кратката форма на лично повратната замена **се**: **да мáчиме** м. 'да се мáчиме' (ова не е случаен пропуст на Верковиќ, истото ние го имаме констатирано при анкетирањето на бегалци од Кукушко) и второ отсуство на удвоениот објект: **тузí ч'ол'áк нáс ита расíпе** м. '... нас ита нè расíпе'; в. **отѣпа**.

отридѣн* adj 'определен' ~ и такá едíн ден катó остóрил плúт за рíбата, кóј да е зíма, и отри-дíли на цáрја да е дáват, за да са ни кáрат за нéа... и катó до-ишéл сётне цáрцкиá ахчíа, за да зéмја отридѣната рíба, и рибáр-ја му кáзал: "это нóзикáна безар-íанин зé рíбата" [V,PM,255]; сп.

случаи за секундарен акцент: кај повеќесложни зборови за да се избегне четворосложното акцен-тирање, на вториот слог од крајот се јавува нов, секундарен акцент – **нóзикáна**.

отрина f 'времето кога почнува де-нот, утро' ~ и охчéре, катó чу тáзи лакардíе, ослóше го и му однéвашје кáта отрина прјасно мл'аку, и змијéта го изјáвашје [V,PM,261].

отринтá adv 'наутро' ~ и цáрја поми-нáл нази нáш фаф ходаéта и отрин-тá, когá сáмнало, попíтал ханжé-ата, кóлку му прáви харчтá, а пак то́ј му кáзова: "За íме Бóгово парí не зíмам" [V,PM,255]; ~ та си лéгнало дётето, пак дјáдото сру-кал мрáвките, та отбрáли сémја-тата сјáко на баишкá. И катó стáнало прéс отринтá детето, отишíло на пóртите, похлóпало [V,PM,258]; ~ отишéл отринтá и му насíпали на еднó вáришíло по еднá мјáра от фрет сémјата и го накарáли "до úтре рáно акó мó-жеш да ги отбéреш – хáрно, и ита та загобíме" [V,PM,258]; и: **отринáта**: и там приспá дýр да сáмне и сíчката нáш ни заспá, та мíслеше кáк да иде пáк отринáта при тјáх [V,PM,263]; – за обратната редукција на неакцентираните вокали **о < у**: **отринтá** м. 'утрината' в. кај **омрѣ**.

отрова f 'нешто што содржи отровни материи', в. **отровачка** ~ по гроз-ди време и собрала една кош-ничка грозди, и со една игла зарната ги дупиши и на дупките дребна отрова посипа [V,PM,213]; ~ момата, кату гу испрати татка í, си вáрна у дома, от мајчиној грозди едно зáрно зема та хапнала, зáрното останало на

моминото гърло. Момата от отровата са утру, умрја [V,PM,214]; ~ “Мале, мила ма- ле, ти стара ле мале, [...јотруј мале, јотруј, млада ми невеста” [...си је ми станала Стујанова мајка [...она си јотиде на нова пазара, [...она си купила риба ми јангула [риба ми јангула и зелен ми бардак, [и зелен ми бардак за пара јотрова [ТГ,98].

отровачка f'материја којашто ако влезе во организмот може да предизвика смрт', в.: **отруф** ~ тогас жрјатчету му вели на авиолиа: “нивјастата ки вари утри един казан мл'аку; аф-мл'акуту ке да тури отровачка, за да утруи царја. Царјут тебика сака напрег да тури аф казанот!” [V,PM,47]; ~ кату чуха така сестрите и, от јад ки пукнеа, пак собраха една кошничка грóзди, му туриха отровачка и кинисаа да терат Ангелина: сакаха да га најдат да га погубјат [V,PM,47].

отроди pf 'кога некој ќе помогне во раѓањето на бебе, т.е. ќе породат трудница' (во минатото тоа го правеле приучени баби) ~ други баби докарали, царицата да куртулисат, дури веќе на онаја земја баба не остана... Тогас царјут са чудииши, как да стори, та и пушнал л'уди на друга царчина, баби да тера, да отродјат неговата царица [V,PM,275]; ~ и кату останала трудна, ја не имаши от радост. Али дошло времја за да роди. Първо викнали две стари баби, за да ја отродат. Царицата, от многу болки, дојде дури на крај омирало [V,PM,275] — уште една потврда, меѓу многуте други, дека во Долновардарско се употребува сврзникот **али** со адверсативно значење: **али дошло времја за да роди** (= но дојде време да се породат), за ова в. во граматичкиот дел.

отрује (са) pf 'кога некој ќе голтне отров и ќе умре' ~ ки те питам, чедо, питам ем распитам: [“Дали ти је мила младата невеста?” [“Мале, мила, мале, ти стара ле мале [ного ми је мила в'срце ми је флегла!” [“Стујане, Стујане, ти сино на мајка, [дај ми изин сино, мајка да с'утрује” [“Мале, мила мале, ти стара ле мале, [ти што к'са јотрујиши, мила стара мале, [јотруј ма- ле, јотруј, млада ми невеста” [ТГ,98].

отруф m, 1.'материја што содржи отровни состојки', в. **отровачка**; 2. изр.: **заир пално, отруф** (= состојба на преголема нечовечност) ~ пидни-вујници имше там сус-нас. Тие та-отитуват шó рáбóтте, шо пруживóд си-извáјкте — 'нáчи ступáнци рáбóти на пítат. А, вó кúче сáмо заир пáлно, отруф [БМ,193]— (турцизмот **заир** го објаснува со нашиот збор **отров**); **са-пáлнум сáмо отруве** (= трпам навреди, имам големи грижи) ~ дудека бiше малéчка íмах áрин живóт, ут-кá пурáсна са-пáлнум сáмо отруве (или: гúмуве) [ПК-(Грам)].

отсекова (си) impf, в. **отсечува** ~ дошла една котка, едната јарибица ја зема о-тамо. Виде жената, ча останала сал едната јарибица, са беши оплашила... си отсекова едната í биска; ја кладе на тен-иерот [V,PM,155].

отсече pf 1. 'со помошта на остар предмет, пр. со нож, оддели едно нешто од друго, односно направи нешто на парчиња' ~ и змиата му вели: “ти са мол'а, јуначе, отсечи ја ламјата на две комадја да ја приглитнам, ча цјала не мога да ја глътнам, да сетне јазе знам што да ти дам” [V,PM,184]; ~ и тја му каза: “е,

манам манжу, едната јарбица ми ја откраде котката, та ми беше страх от тебе, да не ми се караи; отсекох едната ми биска, та ја готвих" [V,PM,240]; ~ ја вели да изл'ази долу; тја не изл'ава. Собера аскер много сос балтии, да отсекаат брјастот, за да ја трокул'ат отгори, да ја везми [V,PM,241] – забележливо присуство на нерегуларна употреба на кратките заменки: формата за прав предмет ја наместо дативната 'и': ја вели да изл'ази; 2. 'убие, уништи' ~ му вели: "далеко от мене! Јазе на татко ми сам ќе си ида и сос спајо човек не си збраќам. Далеко, далеку! Зашто ки извадим сабјата, ки ти отсе-чјам кату диавол" [V,PM,155]; ~ Стојко си сабл'а извади, [на-наша глава-ј отсече, [праснаи сватове да бегат [ПК,2(236)]; 3. 'прекине со давање нешто, пр. јадење, помош' ~ тој утрината и поранчел на перетите да му доневат за двамина таин (= јадење, порција). Дошло време, царјувот син отиде на кавгата и поранчел, таин да заневат на удајата му... Кату чули, ча царјувут син гу оклаваха на кавгата, фатиха, му отсекоха таинот, не гу заневали [V,PM,234]; 4. изр.: **отсекат папучлук** (= кога родителите на девојката и на младоженецот пред свадбата се договорат какви и колку дарови ќе донесе невестата во новиот дом) ~ преде една нидјал'а или един месјац за пуснат хабар за бракот да си чинат хазир. Тогај една нидел'а напрег папучлук за отсекаат [V,PM,246].

отсечува* impf, в. **отсече** ~ мо вели: "јазе не сакам покрај мене ти да приближиш, зашто сега изваждам остра сабја, да ти отсечувам главата" [V,PM,155].

отслабне* pf 'кога некој ќе стане

немоќен, слаб' ~ и охчере отиде. И вели му змиета на охчере: "По-братиме, ја сам змиј, са бахтахме сас адин друк змиј и ми надви, та ма сега тук фърли, и сам сега отслабнал та не мога да ходем" [V,PM,261].

отстрешта adv 'отспротива' ~ са чудиха, што да сторјат там. Дека са чудиха, ету најмалко- то дете иди отстрешта [V,PM,231].

отстапе* pf 'се повлече' ~ пак близу-е градут, мож да-дојде војска-та и мораше да-отстапнат. Вандо су-четта утиде уф-Пајак планина [БЕВ,299]; ~ фронтот гу скинаја, Турците напреднаја, [ногу исир фатија и ногу убити паднаја, [назад не отстапија, назад на кај Измир [БВ,171]; ~ осум души от-стапија, [седум души там падна-ја, [си паднаја и умреја, [за чувечки правдини [БВ,101].

оттам adv, в. **оттаму** ~ давојко мари, избороле! [откак си саља ран бо-сил'ак, [... чини ми са честа пла-нина, [под него л'уди седаха, [л'у-ди седаха, офици пладнаха, [от-там помина л'уд гидија [ПСС(3),-74]; ~ изл'ават пак, вярв'ат. Брои ги пак, пак ги брои – четирисе души, изл'ават си, пак четиресе души. И тој оттам отјува на тиклата: "Ач аврам!" Отвори се тиклата [ВД(Кал),333]; и: **о-там** ~ и ошти един ден отидоха и дојдеха меѓу две пантиситја: си-ромахот да си раздели каде ка-сабата, и калугеро о-там нагоре [V,PM,...].

оттаму adv 1. 'од тоа место' ~ от-таму детето отиде на един град, там дека беиш царјувата столни-на. Кату немаиш пари, што да чини, отиде на един ахтарин [V-

PM,34]; ~ и тамо в царскио двор
имаши една штерна, што налива-
ха вода оттамо царските л'уди [V-
PM,156]; ~ "Далеко, далеко! Зашто
ки извадим сабјата, ки ти отсечјам
кату диавол". Тогај он си махна
оттамо, и дјатенто ходиши право
на пунктот [V,PM,155] – присут-
ството на рефлексот -у- за големата
носовка (со назален призвук: -ун-) во
лексемата **пунктог** претставува
реткост, за разлика од некои други
примери, како **субота** (сп.: **велика
субота**), што може да се третираат
за црквенословенизми, овде остану-
ва да се помисли на лабијализација;
за другите случаи со зачувани траги
од назализам укажуваме на соодветни-
те места; 2. 'потоа' (за време) ~
оттамо пак човекот фати да са
молѝ на змијата и да вѣли: "аман
змију, ти са мол'а, бишти на едно
нешто да са питами, та сѣтни да
ми изјадѝ!" [V,PM,139]; ~ от-
тамо дојде на едно место, најде
една рјака, штото много силно вѣр-
вјаши, и нејната вода проминаши
от стредја от морету и са не
збраковаши сос мурету [V,PM,155];
~ от-тамо как побегнал, он отиде
аф една гора неври; тамо најде
една страшина змиа, са маџаши да
изјадѝ едѝн ѣлин [V,PM,111]; 3. 'то-
гаш' (од тогаш) ~ от една нидја-
л'а отидоха на царквата да го
крастјат, му закачи на попот за
брадата; оттам ошти го познаха,
ча јунак за стани [V,PM,215].

Оттаѓашното вѣршило top. 'вѣршило
(=гумно) што се наоѓа на онаа стра-
на' (с. Черешово, Драмско) [ЛИ-
МИ...,168].

от-толко сопј 'нако' ~ тогај тја о-
тиде на брата и му каза. Утрина-
та, от-толко зенгинин, што беши
зентјут, познаха писмото, му земаха

сичкото имани... гу тури гѣски да
му паси [V,PM,198].

оттука adv 'од ова место' ~ тогај
дјатенто тури на вогин от кар-
талите мишјано, и дојде илџа от
них и му вели: "да му кажиши на
карталите тас зговѝши тос веч-
јар да си махни оттука!" [V,PM-
158]; ~ ка-ки-сл'азити по-мѣни и
ки-вѝкати: "Тѣрами да-јадѝми чо-
в'ѣшко мѣсо!" , ѣс ки-ви-вѝкам:
"Мѣри оттука, смѝрити-сти!" И
добрѝ [ЛС(К),118]; и: **о-тука** ~ и
тој вели: "скоро златното пиле
да ми го најдиши, џа побегна о-
тука!" Ја картал'ут еднош как
си пусна и, тука и таму, го најде
пиленто, му го даде [V,PM,173];
во употреба е и скратената форма
оттук ~ "мајка ти така фтјала.
Ету таја пита оттук надолу за ја
пусна, и ти да поѝши по неа: дека
питата за поѝ, тамо ти е кас-
метјут" [V,PM,213].

оттука-оттамо adv 'ваму-таму' ~ фа-
ти да га вѣли: "ѝх, мѝлата ми
сѣстра, от кога ти не вѝдох, ѣма
сегѣ как са чинѝ вѣки царѝца, не
сакаш да знаѝши за нас!" Оттука-
оттамо га зема, га бѝдна сѝс
една губѣрна ѝгла, га утѣпа, га
зарѝ неври аф царјувата бахџа
[V,PM,134]; ~ тогас тја влева неври
на удајата, дека беши царјувото
дете, фатѝха двата да играјат,
оттука о-тамо, момата сос много
милвента гу умира детенто [V,PM-
209]; ~ вечерот, кату и дошел
крив самовил у дома му, момата
оттук о-там гу замај муди ја ка-
за, ча сос едно кокалче гу одави
попова сина [V,PM,226]; ~ дојде
редѝ да рѝди царјувата жѣна, га
викна бабата. На бабата га фтек-
на, зема едно маџле и едно кѝтле,
та така отиде оттука, оттамо

змиѣта на охчѣре: “Побра́тими, ја сам змиј, са ба́хтахме сас ади́н дру́к змиј и ми надви́, та ма сегá тук фáрли, и сам сегá отсла́бнал та не мо́га да хо́дем, и ти са мо́лем да ми донéваш катá у́трина мл’áкуту от охцéте прја́сно” [VP-M,261] – прави впечаток линеаризацијата: атрибутот доаѓа по именката (балканистичка посебност): **мл’áкуту от охцéте прја́сно** (независно што именката и придавката не се во непосреден контакт); 2. изр.: **о́фцити загубéни** (= библиски израз, се однесува на оние што ја

изгубиле "вистинската вера") ~ и Учениците си дошле кри него, распитаа на него, ем гу велеа: А пушти а на неа, оти сè вика пу нас. Ис... говори, да риче: Не сам дујден за друго ништо, туку пу офцити загубени на Из...ка земн'а [MV,K,272] – во контекстот има уште една потврда дека во југоисточните говори кратките заменски форми за прав и неправ предмет се мешаат: употреба на кратката заменка за акузатив го наместо дативната 'му': **распитаа на него, ем гу велеа.**

офч'арина m 'човек што пасе овци' ~ **мјасије** катоб ч'ол'ак, и очите му бјаха много гол'ами и светеха катоб бган. И са оплаши офч'арина та са вярна да бјага. И нозі бјеше змиј, и си дигна змије очите каде охчере та го рокна [V,PM,261].

офч'арка f 'жена која што пасе овци' [ЛС(К),96].

офч'арски* adj 'нешто што се однесува на **овчар**' ~ **арно** ама тоа било ного л'уто (пишува: **л'уто**) и сите офч'арски кучин'а с-разбегале. Околу срет-нок мечката иде. Офч'арските кучин'а с-разбегават, а малечкото куче и-се-фрлило на-врато на-мечката [ВГ(Мир),273].

офчка* f, zool., dem. од **офца** ~ **бего** ги-даве нифте, ги-даве нивите на сјурмаси. Сјурмаси работат... Кoj с-имше офчки, кој с-имше гувѐда [ПК,2(251)].

офч'ку **маслу** n 'масло добиено од овчко млеко, се користи како мрснотија кога се приготвува јадење, но исто така се јаде и само со леб' [MS,s,77]; во записот што следува (од с. Зарово), имаме зачувани траги од носовката од преден ред: **офч'о мѐнч'о** [ПсС(З),68].

ох interj 'искажува чувство на болка, односно на немоќ' ~ **тогас** му

вел'ат сватовиту на просикот: "ох, зентју, дека за поими сос змиата! Царјут за на спанди" [VPM,198]; ~ **ка** излѐгал то чувек уд-бунаро: "ѐ, шоб бабо, за-шоб пѐтиш!" – "Не бре сино, с-умурих, ох ричѐх" [ПК,2(255)]; ~ **кату** чу така царјут, си разл'ути млогу и заедноч са скѐза за цар. Ох, ам дека отиде оновѐ радос от онѐа моми? Они фатѐха да плѐчат, ча ги бѐши стрѐх, царјут да не ги расѐти [V,PM,10]; ~ **голојут** му вели: "ох братку, не са далѐку; ету тѐка осѐт таја планѐна са, л'у ти са мол'а, вѐрни са насѐт, бари тѐнака да не пѐтиш ништу, зашто бни са лѐши човѐци, да не ти отѐпат" [V,PM,21]; и: **оф** ~ **Димка** ја палак, ја најдек, [Димка е мома за мене. [Викнала Димка да плаче: **Оф** леле Божѐ до Бога, [ах што ми било писано, [турѐка робинка да станам. [БВ,59]; ~ **Рѐтка** си-влѐгла гѐдѐнка, [сѐкак-фо цѐке да-бѐре, [оф-оф, Рѐтко бре, [ѐмир, зѐгѐнѐм зѐ-тѐбе [Д-К,159]– уште еден пример за употреба на додаток за место без предлог: **си-влѐгла гѐдѐнка** (м. '... во гѐдѐнка').

оха-оха interj 'извик со кој се тераат воловите кога се ора'; уште: **гѐре-дѐлу, бѐзда** [ПК,2(82)].

ох-ох-ом interj (извик за пријатно чувство) ~ **м'ѐч'ката** сѐ курдѐсува да јад'ѐ кадѐнфатм'а. "Ох-ох-ом, бѐгу Тартанѐхч'а" [MS,t,54]; исто така: **о-хо-хо** ~ **нак** от мѐра час сѐтни са посѐра тојнака отѐбри. Базирѐните фатѐха да вел'ат: "о-хо-хо! лѐпова лѐповѐца по дѐјѐдова бѐрдѐчка!" [V,PM,126]; ~ "Охохохохо?" 'извик што се слуша кога играат русалиите' – за **русалиите** (нивната игра е специјална, се игра главно во Долновардарско, се

надоврзува на божиќните празници), в. кај односнава заглавна единица). Сп. илустрација: пред да почнат со играта водачот малку ќе истрча, и сите други по него, и откако ќе ги вкрстат ножевите и ги удрат така за да се слушне звук *ки са продвигнат*: “Охохохохо?” [ТГ,224]; ~ *много зорт му дојде, са ника отгори наврах базирѓаните. И базирѓаните фатиха да вел'ат: “охо хо...о хохо! От Бога топла росица дојде”. Лудојут му вели на брата му: “брате, ме добол'а рамото, за си пусна вратеното и пресленот”* [V,PM,...].

óхи part 'доколку стои пред глагол дава одречна смисла на целата реченица - грц.' ~ *ни мój'и да сǎ ступлǎ билé, óхи да сǎ сфǎри* [MS,s,77]; ~ *фǎт'аха да сǎ см'ǎ-јат валǎту и паш'ата “хǎч' бакǎ-ру (сад, котле од бакар) на т'ǎ-п'ǎту, сф'ǎш'тǎ на курин'ó, ни мój'и да сǎ ступлǎ билé, óхи да сǎ сфар”* [MS,t,55]; ~ “за пулувǎн саǎт' трǎгнува пампóр'ут за у А мерикǎ!” нив'ǎстата фǎти да плǎ-ч'и: “ми хój'дǎш'!” “óхи! за нó-дǎ!” [MS,t,84]; ~ “óхи! ха ни з'é-вам, на т'éб'ǎ н'éка-сǎ!” [MS,t,83].

óхке impf 'кога некој со стенкање искажува болка' ~ *и вǎлко ǎ-стиг-нал и ǎ дǎ-сǎ-фǎрле врǎз-нэ, а óна фǎтила дǎ-óхке и жǎлно дǎ плǎче: “о-о-лэле глǎвичка, о-о-лэле глǎвичка”* [ВД (Пат),286]; и: **охка** ~ *та: кǎша си-нǎмǎжувe нǎ-глǎвǎта, а нǎ-тóǎ пǎшкǎта му-скинал, нǎ-вǎлко. Сǎ-нǎјдэле нǎпкун пǎк, та: óхка, глǎвǎта, мóзуко и истичэл* [ПД,157].

óхтика f 'болест туберкулоза' [СК-332]; и: **óфтика** ~ *лóша бóлис бǎише; (и óн) уд-óфтика-ј фǎтин* [ПК,2(82)].

охчер* m 'човек што пасе овци', в

офч'арина ~ *мǎсǎије катó ч'о-л'ǎк, и очǎте му бǎха млóго гол'ами и свéтеха катó óган. И нóзи бǎеше змǎј, и си дǎгна змǎе очǎте кадé охчэре та го рóкна* [V,PM,261]; ~ *и охчэре отǎде. И велǎ му змǎета на охчэре: “Побрǎтиме, ја сам змǎј, са бǎхтахме сас адǎн дрǎк змǎј и ми надвǎ, та ма сегǎ тук фǎрли”* [V,PM,261]; и: **офчǎр** ~ *ја-сам оф-чǎр ǎрин, ǎрин офчǎр дǎша-та-м сǎм давǎл за óфцити. Измикǎрут нǎ, и тó шо нé јǎмǎз офчǎр, шо нé са óфцити нéгуви, а глédа вǎлкут шо си ѝди на óфцити, и а устǎва óфцити, да бéга* [MV,K,311]; ~ *таму си го најде, [таму да му плати, [никого при него, [саде један овчар, [на овчар се моли, [аман, заман овчар, [подај ми раката, [од всда д'излезам* [BB,16].

охǎлен* adj 'растревожен, засрамен'

~ *поплакоха и двамината, и така си поделиха един на друг, и си отиде царут нататак. Сиромашката мома останала охǎлена при татко ѝ* [V,PM,34] (– сп. проширена употреба на предлогот **на** наместо 'од': **си поделиха един на друг**); и: **охилен** ~ *ја лалата от много јадови, што имал на Ил'а, му и дал една јаспра дар. И тој го зема дарот, го и врǎзал на вракозунјут и си отиде на дома му охилен* [V,PM,171].

оцéј* (< отсее) pf 'исчисти жито или брашно од нечистотии со помош на решето или сито' ~ *утринтǎ сабǎлин за стǎна, за óција с'ǎ-м'ǎнту дǎ-ј ч'ǎсту, за гу клǎда у вр'ǎтиш'тǎт'ǎ* [MS,t,66] – пример за присуството на двоен акцент во периферните источни говори: **вр'ǎтиш'тǎт'ǎ**.

Оцрешту top. 'место, ниви што се

наоѓаат наспроти од с. Куманич (Драмско)'. Ј. Иванов наведува дека се работи за фонетска промена од **Отсрешту** (ц < тс), наведувајќи го уште и примерот **опутре** (< от-сутре) 'наутро' [ЈИ,МИ...,168].

очаен adj 'натажен, во очај' ~ од врх **Пирин Планина**, [очаен глас се чује, [Македонија плаче, [Европа цела беснее, [Англичани и Немци, [Италијани и Френци, [сакат да нè поробат [БВ,151]; сп. **охаљен**.

очеклен* adj 'со отворени очи', в.

ококорен ~ **кон'у** му **вѐли**: "нѐмој ти е **страх**! Зѐми двѐ лѐтки и вѐјѐх-ни ми, и, кога ки иди ми на жѐивата вода, таму има **страш**ни самовѐли, га чуват водѐта, и, ако имат **бч**ите **очеклини**, тогас **спѐат**" [V,PM,113].

очеш (са) pf 'ја среди косата со помош на чешел' ~ **утрината**, **кату** **стана момчету** **от халиштету**, **са** **уму**, **са очеш**, **рече** **на мајка** **му**: "мале, дај ми **мара** **л'ап** **да јам**" [V,PM,87].

очи (са)* pf 'се виде, се забележи' (?) ~ **и тојнака отиде**, **зема** **девет олски** **мрѐша**, **ги** **враз** **узад** **кон'а** **сос** **девет чингел'а**... Таму-нака **как** **гу** **виде** **ламјата**, **излезе**, **сакаш** **да** **гу** **изјад**... И **кату** **са** **очиха** **узат** **кон'ут** **олските** **мрѐша**, **фати** **да** **јаде** **и** **си** **закачи** **за** **деветја** **и** **глави** **сос** **деветја** **чингели** [V,PM,78].

очикувачка f 'надеж, очекување' ~ **ув** **пѐлна** **очикувачка** **оти** **сѐ** **е** **ка** **шо** **трибува** **ув** **селту** **и** **оти** **за** **сѐ** **сѐ** **криви** **силјајито**, **бејзте** **најпо-**
викја **зѐрди** **менѐта** **на** **живечкѐта** **и** **погулеми** **арѐуве** **сѐ** **повикја** **и** **повикја** **и** **рѐсипувѐт**, **газѐт** **напрежните** **тукмечки** **и** **и** **ближѐт** **селѐ** **ду** **турвајне** [ME(P), 86].

очубѐл m 'болест на очите' ~ **дѐтто** **о-фати** **очубѐл**, **ка** **му** **са-залипили** **бч**те, **ка** **му-пуцѐрвинѐли**, **сѐлси** **му-**

тѐчат, **на-мош** **да-пуглѐдне** [ПК,2-(82)].

оца m 'духовник муслимански' ~ **има**ше **ѐдно** **турско** **сѐло**: **испадна** **бч**ата [BV,120]; и: **уца** ~ **идну-** **кумиѐна** **на-Настрѐдин** **уѐа** **дѐшѐл** **дѐ-му-гу-** **пусѐка** **мѐгѐрито**... **бч**ата **му-рѐкал** **дѐка** **мѐгѐрто** **нѐ-е** **дѐма**. **А** **дудѐка** **бни** **мѐбитѐле** **мѐгѐрто** **сѐ-рѐзрикѐло** [ДК,155].

оцак m 1. 'направа во куќата низ која излегува димот, димник' ~ **ѐде** **дѐ-гу-пѐла**. **И** **ѐде** **у-испул'ѐва** **уд-** **уѐакут** - **дѐуто** **си** **сѐде** **на-бѐгѐнут** [ДК,117]; 2. 'огниште' [BV,120]; 3. 'просторија во која се наоѓа огништето' [BS,120](?).

ош'ти adv 1. 'кога нешто е присутно, изразено и продолжува да трае' ~ **ниѐ** **ѐдѐме** **ус-зѐлвата**, **ѐна** **бч**ите **биѐше** **мѐма** [ПК,2(251)]; ~ **и** **ви-** **л'ѐт**: "фѐт'ѐхми **толкус** **дѐуш'а**, **алѐ** **идѐн** **ч'ѐв'ѐк**, **как** **ја** **виѐд'ѐ** **фѐтугра-** **фијѐта**, **фѐти** **да** **плѐч'и** **и** **бш'ти** **плѐч'и**" [MS,t,25]; ~ **му** **вили** **на** **нѐгу**: "пѐт' **мѐјч'ин-ти**!...ч'ѐ **з'ѐн-** **т'у** **спѐ** **бш'ти**; **как** **да** **гу** **разбу-** **дѐми**?" [MS,t,17]; ~ **и** **на** **А** **лѐксандрус** **с'ѐстрит'ѐму** **д'ѐн'** **и** **н'ѐса** **бш'ти** **ж'ѐви** **сѐ** [MS,t,-61]; ~ **вил'ѐт** **пѐш'ѐта** **и** **валиту** "бш'ти **н'ѐма** **за** **ни** **дад'ѐш'** **дај-** **д'ѐми**?" "Н'ѐј **варѐна** **мѐнѐ'ѐта** **бш'ти**!" [MS,t,55]; 2. 'нешто во поголема мера' (ѐш'ч'ѐ) ~ **р'ѐч'и** **сфѐтут**: "биѐш'и **бш'ч'и** **пѐбѐстра**, **си** **брич'ѐх** **таш'ѐциту** **си** **ускаби**" [MS,t,78]; ~ **к-ѐдѐт** **за** **бѐришно** **дѐ-тѐрат** **ут-тиѐ** **шѐпките** **там**, **уд-Бугѐрто**. **Ка** **ки-н-сѐ-пѐштаѐ**, **виѐше** **тѐјко**, **ус-каѐине**: **у-у**, **виѐкаѐ**, **бѐже**, **у-у**. "Виѐ **цѐли** **Гѐрѐци** **сте**, **бч**ите **на-мѐгѐрто** **на** **стрѐна** **ка** **сѐјте**, **сѐ-знѐјте** **ѐт** **сте** **Гѐрѐци**, **а** **уд-Гѐрѐци** **бѐжте**, **тѐк** **ијте**. **А** **дѐ-**

с-јојте па у-ваши́то” [ПК,2(322)]; 3.

'придавање, односно повторување на означеното' – во скратена форма:

ош ~ “Сјаа, ви́ке, ки-ит-изе́дум, ви́ке ва́лко”. – “Ош по-н-го́ре к-о́дме, дру́к шó-к ка́же, ви́ке, ура́чо”

[ПК,2(265); ~ и а́рно а́ма ту́к ка́ дујде́ме ту́к устáнаме; на́-му́жеме до́јме до-ви́јме Ку́куш ош адно́ч [ПК,2(252)]; сп. ошт-иди́ши 'повторно'

~ е́м риче́ на не́гу: Ду́хо биз гла́с и глу́х, ја́с ти пове́лам: и́спадни уф-не́гу, и ошт-идни́ши да не флэ́зиши на не́гу [MVK,285] – во контекстот предло-гот на се јавува со функција на 'во' – да упатува на внатрешност: да не флэ́зиши на не́гу (м. 'во него'), понеобична е употребата на предлогот уф со значење на 'од': ја́с ти пове́лам: и́спадни уф-не́гу.

П

па adv 'повторно, одново' ~ на *ут-рѣта дѣн сабѣлинта, на сѣ фѣши-кѣт, са бѣрат ду вѣчѣрта. Пѣ на мужѣл да нѣдвѣе нѣ тѣа, нѣ тѣа* [ИГ,113]; ~ *с-гѣ ги-нѣсѣт и тѣа парѣ шѣ-ни-бѣа варнѣти и-нѣсѣт и-дрѣги парѣ на да тѣарѣт, да-зѣмѣт. Исто прѣј ѓн-па...* Ги посрѣтал фѣно, тѣа, ѓнѣва, и-тѣа парѣ ги-врѣт'а [ЛС(К),113]; ~ *пѣсле нѣко: минѣта му-вѣле дѣуто: "Оди, вѣле, зѣми фѣлѣѣнто". И то: дѣте ѓде, на чукнѣве нѣ-врѣтта. Цѣро, ѣдна шѣкѣ нѣрѣ му-дѣве* [ПД,145]; ~ *вѣл'ат на на слѣпѣт: Тѣ шѣ вѣлиш зарди нѣго, ѓн ти упулѣ ѓчитѣ? И ѓн рѣкал: Профѣ-тин ки бѣди. Нѣ верувѣле Чѣфѣутѣе за нѣго да бѣши слѣп* [MV(К)-259] — во контекстот го среќаваме сврзникот *да* со декларативно-интен-сионално значење, наместо 'дека': *нѣ верувѣле Чѣфѣутѣе за нѣго да бѣши слѣп*.

па part (за засилување) ~ *Тѣа му-вѣкат: "Па-нѣ-и лѣшѣ да-гѣ-повѣ-ками. Кѣко јѣнак сѣс-нѣшѣта гѣу-па да-с--склѣпи"... Главниѣ вѣка: "Нѣшѣо друшѣво такѣ с--слѣжѣ, да-ти-прѣми сѣ-нас ѓко милѣваши"* [ЛС(К),116]; ~ *Кумишѣитѣ нѣгови, и друѣи шѣ гу знѣја пѣскоро ѓти бѣши слѣп, вѣлеа: Нѣ и вѣа шѣ сѣдиши да прѣсиши? Друѣи вѣлеа:*

Вѣа ј. Друѣи па: Оти кѣтѣ на нѣго мѣјѣса. Па вѣа вѣлиши: Оти јѣ-сам [MV(К),258]; ~ *бѣле кѣрки нѣ-нѣкуѣ цѣр. Нѣјгулѣмѣта бѣла лѣчѣна кѣу свѣ-зѣа, сѣрднѣта кѣу мисѣчѣна, а нѣј мѣлѣчкѣтѣ-па кѣо слѣнѣе. Тѣ гулѣм-та а-тукмѣл нѣ-гулѣмиут бѣрат, тѣ сѣрднѣта нѣ-сѣрдниут, а мѣлѣчкѣта ѓн ѣ-зѣдѣржѣл* [ВВ(Кр),312].

паап interj 'подржување на звукот од удар' — *"Ај бе дѣ-влѣзѣм кѣди-нѣтѣре бѣки врѣтта утфурѣна-е". Влѣга нѣтѣре. Паап, врѣтта ѣ ут-ворѣва. Кѣа сѣукнѣле, жѣнта вѣле: "Тѣтѣу-ти, бѣре, си дѣе". И сѣ-зѣушѣнѣле* [ДК,127].

Павле 'м. л. име запишано во Гевгелиско' [ТГ,115].

Падѣлиштѣто top. 'место во близина на планинскиот премин **Прѣсекѣте** (с. Трлис, Драмско)'. Ј. Иванов ја допушта можноста дека овде во средните векови имало **ан** (зграда за одмор на патниците) и го поврзува со старото значење на **падалиште** 'место в планина за одмор' [ЈИ,Ми...,168].

Падѣло top. 'место каде што има водопад' [ЈИ,Ми...,168]; сп. **Арамѣцѣко Падѣло** — Калопот, Зилѣаховско [ЈИ,Ми...,70].

падар* m 'чувар на полето, нивите, лѣзѣтата' — *нему му е поверѣна лѣ-тинѣта, бѣдејѣи тој кога се зафѣтил за таа работа се заколнал дека "право*

ке гледа и право ке гуворе" [ТГ,-279]; ~ и таму, дека хесап чиниха, ету дојдоха ламините падари, ги собраха мулитата [V,PM,44]. Поради замената на носовката од заден ред со **а** (сп. гл. **паде**) нормално е да се очекува дека збороформата ќе гласи: **падар**, но поради неинтензивниот изговор на неакцентирани **а** и **а** дошло до неутрализација меѓу нив и оттаму: **падар**. Потврда за кажаното наоѓаме во примерите што следуваат ~ *вија па си имаат кату падар, кату измикара, иши – сијмејна* [ME(P),84]; ~ *ут прибруждејна дур на тригуската, састра и ката вечар падајрјуту носат пу две кошници грозда* [ME(P),91]; со зачувани траги од назализмот: **паңдар** ~ *зеват сеа пулека-пулека дек к-бат – на-лојзито. Одат, са-најајжмат грезде уд-лојзито. Са-најајжмат грезде и о-дат на-калвивата на-паңдарут. Висока калвива, су-скала са-качфаја. Викат: "Ој паңдар, ој паңдар!" Нема паңдар* [BK(Tr),323].

падарин m, в. **падар** ~ *Кату чу татку и, ча побегнаа, ха и зел после да а тера и а пристигна на паңтјут. Ама младата самовила знајала млогу, та фати на јунакот, гу удри по земјата, са чини кату бустан сас либиници, пак тја са чини падарин, гу и чувала* [V,PM,279]; ~ *едно врјаме едн човек са чини падарин, селските лозја да ги чува, и, кога узрелјаха лозите, дофадиши една самовила, нај-одбераното грозди тјанака гу јадјаши, и тојнака, кату не можши да види, кој гу јадје гроздиту, зема една стапница* [V,PM,139].

Падежо top. 'дол' (Липуш, Валовишко); Ј. Иванов го изведува од *пад-* [JI,-Ми...,168].

Падините top. 'ридна месност со длабнатини' (името е познато во Серско, Драмско, Валовишко; разновидности: **Падина**, **Падинето**, **Падената** и др.) [JI,Ми...,168].

падне (и: **падни**) pf 1. 'нестане, се загуби' ~ *кој ки јади от тиа смокви, ке да му паднат роговиту!* [V,PM,35]; 2. 'отиде, излезе' ~ *е бре, дивојче јубаво, [седни де да пуседиме, [гледни де се пугледиме, [јоти ки се разделиме, [далеко ки си падними* [ТГ,-100]; ~ *си-имале ин-чуна и инудете. Е, то кат-ден удел на-лоф. Дунесал ину-ден ин-ирибица. Жент-му си-а-клашала таму, паднала пу-друзи работи* [ДК,115]; 3. 'изгуби рамнотежа и се најде долу (на земјата, на подот)' ~ *са убрна насат' да види и гу гледа куту партал туш'каш'т'ем на в'атир-падна у мур'ету* [MS,t,58]; ~ *стор н'а ин-куна, заш'то за падними и са удријми* [MS,t,62]; ~ *си сугна нугата и хитра Петри падна ут далот у ин-ја трани* [MS,t,75]; ~ *устанува сас ин-крџу кону и фаш'та да си паже-да на зим'ата и така си падна у идн гламбок дол гулам* [MS,t,23]; ~ *кога гу-рекал то: "ел у тате!", забуравал сирумау дека на-плештите носе гярне и-раширва рците и стапу су-се паднал, са-искаришл, са-истурила и биницата* [ДК,152]; ~ *и тугас си р'еч'и Кра-лу Марку: "н'а-сни в'ејки за ж'ивот!" и падна са уклава и така му устанаха кокалето на портит'а* [MS,t,39]; и: **пани** ~ *иса н'емладисат крилата, за ти утин-ајат да за паниш' у мур'ету* [MS,t,58]; 4. 'удри (гром)' ~ *и са небјето заоблачи за да фати даи,*

•

ки падне, ки му искърме бчте". Дѣтто сѧ пучудил... си рѣкло на ѹмут: стој да паднум и јас ед-наш, да видум, шб ки-правѣ воа тѧтко [ИГ,114]; 9. 'добие' ~ му-риче на дефут: "На ти на тебе дибелто месо; на оралут — цѧр-венто месо, на мравата коски-те". Риче дефут: "Куту ка саках, такоф дел ми падна" [V,PM,35]; 10. 'стигне' ~ навѣчѧрто си-идѧт братјата-му уд-лов дека биле. Пул'ѧт кривѧтут — моме лигнѧ-ту. Одат а-скорнѹвѧт. Му рѣкле: "Шб тѧкѧ?" Му рѣклѧ: "Тѧкѧ и тѧкѧ, сакѧа да-ма-закол'ѧт и станѧ јѧзыка бизѧј и дѣка паднѧј — у-вѧшите рѧци" [БМ(ЗБ),198] — кратката дативна форма за м. род му се јавува во две нерегуларности, прво: употреба наместо дативната за ж. род 'ѧ': одат а-скорнѹвѧт. Му рѣкле; второ: наместо дативната множинска форма 'им': му рѣкле: "Шб тѧкѧ?" Му рѣклѧ: "Тѧкѧ и тѧкѧ, сакѧа да-ма-закол'ѧт"; 11. 'се случи' ~ и виѧа, такѧ и-такѧ. Он му-виѧа: "Тѧтко, многу лѣсно-е тѧвѧ, виѧа, ки-падни гол'ѧма сѹша. Сѣдам годѧни ки-биѧди гол'ѧма сѹша, н'ѧма ништо да-ѹма" [ЛС(К),112]; 12. 'се симна' ~ "Кѧ ки-падниш, рѧчѣ, нѧ-дболу уф-лиѡѧјте, тѧм ѹма, рѧчѣ, ки-тѧ-прѧсрѣтнѧт двѣ кучијна, едното, рѧчѣ, бѣло, едното, рѧчѣ, цѧрно... Кѹчишиѧта кѧ ки-сѧ-пѹшиѧт уф-тебе, пѹшкаѧа биш кѧ кѧ-зиѡиши да-нѧпѧлниши [ПД,147]; 13. 'кле-кна' ~ ка му дујдѣ идѣн шо му длѧжиши дѣјсет илјѧди грбшови. Чѹнки нимѧле да му и дѧди, пувел'ѧ цѧрот да сѧ прѧдѧди, и на нѣгу, и на жѣна му, и дѣцѧта му, и сѣ шо ѹмаши, и да си плѧти борѹот. Тѧга паднѧ измиѧарот да му си молѧиши на нѣго: Афѣндо, ти сѧ мол'ам да

ми *чѣкаш* [MV(K),68] – во извадокот се забележува следнава посебност: директниот предмет е придружен со предлогот *на* – *да сѧ прѣдѧди, и на нѣгу, и на жѣна му* (оваа специфичност ја познаваат и западните и јужните периферни говори); ~ *нѧшѧ идѣн ут измикарѣто шо бѣа зѧино су нѣго, да му длѧжиши на нѣго стѧ грушѧви: да гу фѧтѧ ут гѧрклѧнот, ки му удѧваши...* Му паднѧ тѧа сѧромѧх на нѧзити му, му си мѧлиши [MV(K),268] – во извадокот среќаваме нерегуларна употреба на предлогот од наместо 'за': *гу фѧтѧ ут гѧрклѧнот, ки му удѧваши...* – за ова поопширно во граматичкиот дел; 14. 'капне' ~ зимнидѣле *ѧмше ѧма пѧ-мѧлко. Пѧјаа чувѣцте нѧго вѧно. ѧмше цѧрно грѧзде, јѧка шл'ѧпка, дибѣла, нѣ сѧ-јѧше, за-вѧно бѧше, ѧдно цѧрно вѧно – вѧцѧвише дѣк ки-падне* [ПК,2 (215)]; 15. изр.: **паднал гол** (= останал без облека, гол) ~ *мѧжѧ нѣ кѧндисѧл, рекал: “Нѧс не: зѧбрѧнно”. “Нѣ е, рѣкѧл, вѧ лѧжѧл тѧѧ шо-ви-зѧбрѧнѧл, јѧ-дѣјте”. Е, фѧтѧли тѧѧ дрѧѓѧ: дѣн тѧѧ дѧрво, шо рѣкѧл Гѧспу: ут-тѧѧ дѧрво дѧ нѣ јѧјте, фѧтѧли, јѧдѣли, јѧдѣли, паднѧли гѧли. Нѧ-дрѧѓѧ: дѣн ѧде Гѧспо им-вѧке: “Елѧјте, елѧјте”, вѧке* [ПК,2(237)]; **вѣјште му паднѧа** (= многу се посрамоти) ~ *нѣјке да-флѣзе, вѣј-ште ки-му-паднат* [ПК2(155)]; **паднѧ бѧлин** (= се разболе) [ПК,2(150)]; ~ *цѧрјут от мѧра дни сетне са беши разбол'ал от тешка болка и са фѧти от вѧрла чума; кату гу изчука, падна четиридесѧт дни болин, после умрѧ* [V,PM,195]; ~ *димѣк дѧ-падне бѧлин, тѧлко дѧ-услѧбѣе дѧ нис ѧглини ѧши да мѧш дѧ-пумѧне, куту кѧниѧ* [ПК, 2(182)]; *уд-магѧре ки-падне чувѣк* (= му се

кажува на некого што премногу се ангажира, без одмор) ~ *нѧм сѧ-вѧрки тѧлко, уд-магѧре ки-падне (чувѣк), пѧ ки-с удмѧре* [ПК,2(204)]; *уд мене падни, куту на камин падни* (= така “порачува” магѧрето на човек кога го јѧва) ~ “уд мене падни, куту на камин падни – на место устѧни!”, додека коњот обратно порачува: ~ “уд мене падни, на дупек падни, на еднѧш стѧни!” [ТГ,79]; *му паднала тешка дремка* (= му се приспало) ~ *јуридил си, дуздисал си ду два сивѧ којна, [кинисахте, Вангѣлино, пу бели друмуве, [ка дујделе, леле ѧанум, ду среди на пѧтот, [му паднала на Јуванче дури тешка дремка* [ТГ,40]; **капа да ти падне, да не са врѧиш да си а земѧш** (= кога човек има големи непријатности од нешто и сака побрзо да се отстрани) ~ *ако при ткаењето жиѧците се заплеткуваат или се кинат, тогѧш таа што ткае кѣ каже: псеѧшка работа! Капа да ти падне, да не са врѧиш да си а земѧш. Седни на прапѣви! (како кога се оплакува мртовец)* [ТГ,364]; **нѣма дѧ-т падне ѧстѧ** (= нема да ти се случи ништо лошо ако прозбориш со луѓето) ~ *ѧк кѧјш ѧдно дѧбѧр дѣн нѧ-чувѣк, нѣма дѧ-т падне ѧстѧ, прѧгувѧри, зѧшѧ си-чувѣк* [ПК,2(180)]; **шѧно ѧ паднѧ** (= повредена ѧ е гордоста – иронично) ~ *еѧ, сѧѧа дрѧѓут цѧр пѧ-с-мѧл куту нѧѧ кѧ ѧмме дѣн, нѣли прѧзник. Сѧ-збрѧли, и о вѧкѧле нѧрѧдо. Цѧрѧѧ пучѧстѧвѧла, пучѧстѧвѧла нѧ гѧстѧто, ѧма кутѧ чувѣк сѧ-јзлѧжѧла нѣли, сѧ-јспѧрдѣла. Цѧрут му-паднѧл шѧнут, ѧти сѧ-јзпѧрдѣла, зѧме гѧ-нѧпѧдѧве* [ПК2-(Кре-300)]; ~ *бре шо и са кажѧ-*

ло, пѧ сѧ л'уте, шѧно ѓ пѧднѧл....; нѧма ѓгла дѧк да пѧдне (= кога на едно место има насобрано многу луѓе) ~ нѧ-пѧзѧро ѓгла нѧма дѧк дѧ-пѧдне, тѧлко нарѧт нѧ бѧло [ПК,2(166)]; **ми-пѧднѧ нѧ-ѧкѧло** (= се присетив за нешто) ~ ги-убисѧла рѧбите нѧ-тѧвѧно, и пѧ си-излизѧла дѧ-бѧрке нѧкуј дрѧк килиѧур. Сѧ-иуишкѧла тѧка-тѧм, и ѧт-ти-ѧ вѧлко прѧд-нѧ: "Дѧк си кинисѧла, мури кѧмо лисо, нѧ-мѧне пѧ-ми-пѧднѧ нѧ-ѧкѧло дѧ-дѧјдум пѧр-тѧбе, дѧ-т-ј-ѧ-вѧдум кѧиштѧ" [ВК(Пат),286]; **жал ми паднѧ** (= почувствував жал, се о-жалостив) ~ три дивојки сусам берат, [сусам берат, песма пејат, [песма пејат спрутив мене, [жал ми паднѧ, ѧн дивојко? [си искарах шарен кафал, [си засвирех спурти нѧхка, [ми с-испушти дробно стадо, [си направи гулем зарар (= голема штета) [ТГ,338]; ~ царјут гу виде и му рече: "не идиш на меника да си цениш?" Мајдон му вели: "идам". И така са цени на царјут и са куртулиса от протудраку. И млогу са зарадува Мајдон, а протудрак млогу жал му паднѧ [V,PM,73]; ~ нѧкуј гу-учѧл дѧјту нѧгу. Ех, си-вѧрнѧлу дѧјту дѧма, гу-нѧјдѧва тѧтку-му дѧнѧмѧнѧ. Му-пѧднѧ жѧлус нѧ-дѧјту зѧ-тѧтку-му кѧ гу-видѧ [ВЕв(Кор),303]; со исто значење: **му-паднѧло грех** ~ сѧчко сѧ-устѧвѧли нѧ-нѧвите и сѧрпѧве и сѧ. Пу-пѧтииштѧ, нѧ-мужсѧли-сѧ дѧ-нѧсѧт, и мѧлѧчките дѧца сѧ-ги-устѧвѧли пу-пѧтииштѧ. И мѧјтѧ бѧбѧ, тѧѧ шо бѧлѧ рѧдина уф-сѧло Спрѧзуво, чѧчу-ј, адѧнјѧ гѧ-устѧвѧл нѧ-пѧто, а нѧ пѧгулѧмјѧ му-пѧднѧло нѧго грѧх, сѧтне утѧишѧл, ѧн гѧ-зимѧл, си-рѧкѧл: "Дѧк сѧте, дѧк нѧиште дѧца к-јмрѧт и-ѧнѧ нѧк јмре". И сѧ-зѧминѧли нѧ-вѧки. Стрѧма сѧ-гѧ минувѧли, нѧго

тиликутиј сѧ-имѧли. Сѧтне сѧ-јѧвѧла нѧкѧ: бѧлис, испѧнска бѧлис, ги-зѧтрѧнувѧли уф-нѧкоѧ вѧр, ги-фѧркѧли уф-нѧкуј дѧпки [ПК,2(Ним-275)] – автентични кажувања на информаторот Милан Гогов роден во с. Ниманци, Кукушко, за голготата низ која поминале Македонците летото 1913 г., кога грчката солдатека со оган и меч ги принудила да ги напуштат родните огништа; исто: **тѧнѧ ми паднѧ** ~ тѧнѧ ми ј пѧднѧлу зѧ тѧбѧ [ПсС(З),67]; **гу-пѧднѧл мѧка** (= почнал да завидува) ~ имѧло двѧјѧца брѧте, а нѧго убуво пуминувѧле. Дѧбро-ѧмѧ гѧвуло ги-видѧл ѧти нѧго убуво пумѧнувѧт и-едѧн дрѧк сѧ-рѧнѧт... И-тѧкѧ гѧвуло гу-пѧднѧл мѧка ѧти тѧлку ѧрно дѧ-пумѧнѧт [ПД,165]; **му паднѧло криво** (= се нашол повреден, омаловажен) ~ на дѧдо Госпуд криво му паднѧ и тоги праклѧнѧ: "Уд сега и дѧјнѧ и нѧкѧ да работиш, и кѧ кѧ дуработиш па пуд мишка рабутѧнто да си гу земиш" [ТГ,365]; ~ кога пуминувѧ дѧстина дѧнѧ, нѧкуј чувѧк па му вѧле: "А, утрѧ кѧ дојме уф тебе на ракијѧ, утрѧ е Св. Јуван!" – А кога му дујдѧл уште един Св. Јуван увчарут му паднѧло криво и гу пите попут: "ѧмѧ, попе, уште колку Свити Јуванѧвѧци имѧ?" [ТГ,26]; ~ ѧнѧ трѧнѧла сусѧ јѧрѧи, сусѧ кози да ѧде на јѧзлѧк, да летувѧ уф планинѧ. Идѧки пу пѧтут сѧ си пракѧжувѧла: "Три, јѧре в планинѧ! – Серѧм се Сѧчку на брадинѧ!" – Сѧчко кѧ чујувѧ, му паднѧло криво, па си утиде пра Бѧбѧ мѧртѧ и фѧти да и сѧ моле да му пузѧимѧ три дѧни да вѧдѧејѧ [ТГ,13]; со исто значење: **му паднѧ тѧшкѧ** ~ кѧ флѧгѧл цѧрот да убѧди сфѧдбѧрите, а видѧ тѧму идѧн чѧвѧк

шо не беши приминет да личи за сфа́дба. Да му ве́ли на не́гу: Прија́тил, ка́к си ду́јде ту́ка, шо нема́л си ру́ба за сфа́дба? Па он му падна́ те́шку. То́га риче́ ца́рот на измитчи́ити: Варза́јти на вба́ [MV(K),270] – мешање на заменските форми за прав и неправ предмет е позната работа во македонските дијалекти, но овде, во југоисточниот дел, во нерегуларностите е вклучен и номинативот, што претставува повисока форма во нивелирање на падежните остатоци кај заменките: па он му падна́ те́шку (м. 'нему му падна тешко'); му падна ло́шо (= му се слоши, изгуби свест) – на тримерциите, тие што три дена гладуваат за време на Велики пости, им купуваат лимони но само да ги мирисат – да им не падне ло́шо уд глади [ТГ,14] – посебност во врска со збороредот: глаголот и заменската форма се одделени со негацијата (да им не падне ло́шо); ма́нгла па́дна (= згусната водена пареа, магла, се спушти близу до земјата) [ПсС(3),68]; па́дна на́ ло́шјут па́т (= се упропасти) [ДК,106]; му падна́ уф га́рдите (= го прегрна) ~ ои́ти дале́ку биде́ки он, гу виде́ та́тко му, и му прижа́л'а, и та́рча да му падна́ уф га́рдити, му гушна́ да му бацу́ваши [MV(K),281] – во текстот среќаваме две посебности: прво зборформата биде́ки ја зачувала својата глаголност: дале́ку биде́ки (= кога беше далеку) и второ: кратката зам. форма за датив му се јавува во функција на акузатив: му гушна́ да му бацу́ваши (наместо 'го гушна и го бацуваше'); па́дна на но́гите му (= клекна) ~ му ве́ли: “а́ди сегá, и́ди си па́к да отво́риши магази́ите, да си гле́даши рабо́тата здра́ва и да не́ ве́лиши ои́ти едно́ч, ча саде́ на тво́јта

ка́шта е Бог!” Тога́с и то́ј гу позна́ и падна́ на но́гите му да гу прóсти [V,PM,153]; со исто значење: му падна́ на ко́лената ~ Как му фа́р-л'але, затфо́риле но́го ри́би уф гри́нут, ду́ри ки си ски́ниши. И а ви́кале на дру́гите шо би́ле уф дру́гут ка́икут, да до́јдат да и пу-ма́гат... Ка виде́ Симо́н Пе́трос, му падна́ на ко́лената Ис...ова [MV(K),272]; па́дна во́гин от не́бету (= удри гром) ~ ету и едни ки́рацие промина́ха при́з таму и вел'аха: “ама чини́ца олан та́ја нива!” И то́ј кату́чу, рече да са похвали и му ве́ли: “мо́ја е та́ја чини́ца!” И ои́ти речта не доречи, падна во́гин от не́бету и са запали чини́цата, фа́ти да гори [V,PM,86]; му падна́ стра́х (= се исплаши) ~ риче́: А фе́ндо, ти пузна́јах на те́б шо си иде́н скривин чо́век, жи́ниши де́ка не́ си си́ал, и избир́уаши де́ка не́ си дава́л; и му (ми?) падна́ стра́х, да ути́дох, гу скр́их тво́јто кара-гро́ш уф зе́мјата [MV(K),271]; ~ му ве́ли: Ста́ни си, зе́ми си де́тито и Ма́јка му, и о́ди си на зе́мн'а Изра́иљка. И он станáл, си а зе́л де́тито и Ма́јка му, и си ду́јде на зе́мња Изра́иљка. Ка са́ научи́ на шо ца́рува А... на Јуде́а, му падна́ стра́х та́му да си о́ди [MV(K),306]; ~ ре́кал: Афе́ндо, а́ко си ти, по́вели да до́јдам ка́т те́п ја́с пу во́дата. Он му ре́кал: Ела. И сли́зе уф ка́икут Пе́трос, си газá уф во́дата, да си о́ди ка́д Исус. Ни́ли бе́ши ве́тар си́лин, му падна́ стра́х [MV(K),267] – предлогот уф многу често се јавува наместо 'на' (и обратно), освен тоа, во контекстот, се јавува со значење на 'од': и сли́зе уф ка́икут Пе́трос (= се симна од какот Петрос); дека не се работи за превид наоѓаме потврда во друг пример

од истиот текст: **и испадна уф негу лошутјата** (наместо 'од него'); за ова в. во граматичкиот дел; **на две дни отгори падна** (= за кратко време тешко се поболи) ~ **тогас познал, ча беши неговата жена нивјаста. И заедноч стана куумциата и отиде на пашата да гу здигни, ама напразно му беши хожданиту: најди таму зид...** Така куумциата от јад, от кахър, на две дни отгори падна, разбол'а си и умрја. Дјатету га зема жената и си седна аф куумциовата кашта [V,PM,70]; **падна на арамити** (= се најде во рацете на разбојници) ~ **рекал на негу: На, да гу гледаш. Кoj сеја ут виш триштели вилиш ти, да биди кумиша на то човек шо падна на арамити? Он му рекал: То шо прави доброто на негу** [MV(K),277].

паднува impf 1. 'се руши', в. **паѓа** ~ **е-па, тва-е, вика, многу проста работа. Ква ки-умри жената, пола свет паднува за-мажб. Или мажб ква-ки-умри за-жената. А-особено за-мажб жената, оти мажб, неможси да-се-испери и-такка си-и-принадарино** [ЛС(К),120]; 2. 'ја губи борбата' ~ **бего шр-бил тука, гледа, кауро по силан. Ама го-и-срах чов'ако. "Немој да-ми-рбориш, оти утре нали..." Турчино сезакан'ал... И сега гледа бего, хм, хм, не-му-ујдисува работата. И-вика: "Тук има н'ашто". Колку сат, два се-борт, никој не-паднува** [ЛС(К),122].

паднан adj 'наместен, ставен' ~ **двете деца на човекут си спале заедно. По-големјут станувал порано. Коа да виде, павната састра, от как јале кукошката, един алтан паднан до главата на брат мо** [V,PM,274]; в. **паднат**.

паѓа* (и: **паж'да**, односно **пажге**) impf

1. 'се изместува од повисоко на пониско место, по законот на земјината тежа' ~ **и ки-зела стомните, ки-заминала за-Чучуро. Един-пат, гж-стритела некаа жена, сж-викала Горска самудива. И рекла: "Момичко, дај-ми да-нијнам вода". Таа момичка и- пудала стомната да-сж-налие. "Благуслевна да-си, ка ки-прагубориш, ка ки-с-јодиш дома, злато и стрѣбро уд-устта да-ти-паге"** [ПК,2(Крец- 301)]; ~ **удол и'амиджата имаш'и идин сарафин, паж'да на врах сарафину и гу уклавава** [MS,t,56]; ~ **"да јакна кону, да поја на други сила, да м'атам пари на зим'ата, да вил'ат луд'ету ут Госпут' пари паж'дат"** [MS,t,20]; ~ **дудело време – рудила. Лижаки мајка му, он, бите ка пажге ут мајка му и рипке низ удаата, скоке – ните: вужко дек-е** [ИГ,110]; ~ **море лудо, море младо, арамија, [нит уд Бога, лудо младо, мома пажге, [нит уд земја, лудо младо, мома никне, [туку сум ти, лудо, уд мајка рудена** [ТГ,96]; 1.а. – **(си)** ~ **и така му згур'ава крилоту на кону, устанува сж инб крилу кону и фаш'та да си паж'да на зим'ата** [MS,t,23]; 2. 'припаѓа, следува' ~ **риче Госпот на ваа приказна: Иден човек имал две синови. И му риче помладјот на татко му: Татко дај ми мојото дел шо ми паги ут иманјото. И он му раздели на них иманјото** [MV(K),281]; ~ **уд него се повелјат селта шо са ут солункјут јукумат и са пажат утада уд Вардар** [ME(P),72]; ~ **ут негу имат дел сатја села шо имат мега су негу, и спрути селту уф чиј синур сж пажја** [ME(P),80]; ~ **Одат, одат пу-патут и си-збуриват на-кој пажја ва сега, чунки ки-падне**

на иден уд-них. Гулэмийт: "Јас аку-не-бэк нийшту нă-мѳжикте да-напрá-вите". Дрѳжкът: "Тăкă...", нăчи (значи) пувăрзăни бїле [БМ(В),196]; 3. 'се наоѓа' ~ селту Илицийву шо па-гѳ узгорă ут друмут носă вăрдарѳки пăртал [МЕ(Р),81]; 4. 'уназадува' ~ су секуа менă нă субăштă и селту или паѓă или сă кревă [МЕ(Р),90]; 5. 'станува немоќен, умира' ~ сă напїва тѳј и сă фармакѳсува; и пăжда [MS,t,61]; 6. 'губи во игра' ~ Дѳ-тто сă пучудїл... си рѳкло на ѳмут: стѳј да пăднум и јас ед-нăи, да вїдум, шѳ кї-прăве вѳа тăтко. Кă пăжсѳе дѳтто ѳдма пувѳл'а ут цăрут да гу вăрзат дѳтто [ИГ,114].

пазár m 1. 'одреден простор каде што се продава зеленчук, овошје и сл., односно каде што се врши размена на стоки'; има и: **ајвăн пазár** 'место каде што се продаваат животни' [ПД(Фур)]; ~ **магár'ату** да 'гу закараш' на пазár'у да гу прудад'ѳми [MS,t,55]; ~ му звăж'да прăстин'ут и ранч'їцит'а: "н'ăса у тѳјта ж'ѳна?" тѳс му вилї : "на пазáрут' прудăват млѳгу так-фăс" [MS,t,71]; ~ **синѳт му**, што и бїл млѳгу хáрин, милостїф и прăв чѳвѳк, кладѳ тил'ал да вїка по пазáрите: "нă кѳгу їма тăтко му да дăва пет пáри, да дѳјди сјáкој да си ги зѳми!" [V,PM,-108]; ~ **вѳјден їма нишăни дѳка сѳлто бїло у-пѳле, тăка шу-їма нїшта шѳ сă-вїкăт: Шїшпива Чѳшма, Читїри Пăтїшпга, Мăрнїца, Тăргувушче**, бизбѳли тăму сă-прă-вело нїкуј пазár [ДК,154]; 2. 'плоштад, центар на градот (каде што има продавници)' ~ и л'у са ѳжениха, тїјанака имаши от хако и по на двеста гроша, му а даде на негу, и тојнака, кату излези

на пазарјут и чул да продават едни ниви, и тој нака ги купи сос ониа двеста гроша за жєнинот кăсмет [V,PM,86]; ~ "с'ă за ти дăм парї да пѳиш' на пазár'у да кўпиш' идїн дугăн" [MS,t,27]; ~ она си купила риба ми јангула,[риба ми јангула и зелен ми бардак,[и зелен ми бардак и пара јотрова,[она си е дошла уд нова пазара [ТГ,99]; ~ **испаднă нѳгу рăну да фăти аргăти гундулукѳии за лѳ-зиту. И са пазарисă су аргатїти на дѳнут пу двѳ грѳиши, и а пуштїл на нїх на лѳзиту. Па на трїти саѳта испаднă, а видѳе дрѳзи шо сѳдиа на пазáрут ајл'ăк** [MV(K)-,315]; 3. 'договор' ~ **пазарот** ни беше три лири и лира му даде Петри нишин [МС(В),77]; ~ **хѳмата тогă ки нăјди едїн чѳвѳк сос пари, ки гу чїни пазár еднă вѳчер да гу ѳжѳни сос онăја жєнă, вăса нѳит на мрачїло да сă** [V,PM,11]; 4. 'денот кога има пазар' ~ **ўтре: еј пазár (сăбута, уф Стрѳмица еј пазár)** [ПК(АК)]; 5. **Пазар** 'име на населба во Еницевардарско' ~ **му прават мегја на полїто ут ветăрут ај** **иден град ут турѳко време, а то је Пазар** [МЕ(Р),69]; 6. **изр.: гу-прăвиј пăзár (= дадов пари за нешто, го купив) ~ ајде нăпкум. Гу-устăвї дѳјту, гу-носї нăнăка, јă и нѳкуи и-купїли, дѳца. Му-вїка дѳјту: Ај бѳгај, бил'ă ки-кўпиш... – Хă, ричѳ, јă гу-прăвиј пăзár, ричѳ** [Вѳв(Кор),304]; **сă-бѳре пăзáro (= се организира, се одржу-ва) ~ Мурáрѳи пă христїјáнско сѳло бїше и Алѳксуво, тăкă пуд-нăс уд-до-лу, а нїа бїме уф-стридї-пăк. Штѳмница бїше нăшто сѳло, тăм сă-бѳрше и пăзáro уф-питѳк** [ВК(Пат),288]; **ус-дѳца нă-пазár нїм ѳди (= децата не треба да бидат**

вклучени во сериозни работи) ~ *ка сѧ гу-изрижаѧи лѧјсто вѧдин! Ништо грѧзде ки-нема. – Е, ус-деца нѧ-пазѧр не сѧ-ѧде от ки-т напѧрават бил'ѧ* [ПК,2(205)].

Пазар Пѣт top. 'пат низ кој минувале пазарциите' (Цума Махала, Валовишко) – образец позајмен од тур. јазик во кој именката се јавува како атрибут на др. именка, впрочем од истава регија е запишан и примерот: *Пазар Јоли*, наспрема *Пазарски Пѣт* [ЈИ,Ми...,168].

пазарејнин* m 'жител на градот Пазар, Ениџе-Вардар, [МЕ(Р),174].

пазарениц* m 'жител на Пазар', в. пазарејнин* ~ на во извор пѧтниците пазарејна и силјајнто ут друјзте села на окулу гу велјат "Бајната" [МЕ(Р),69].

пазари pf и impf 1. 'договори да купи (односно продаде) некоја работа' ~ *ста̀на утѝди на гурбѣт (ки'инитја̀) и та̀м пазѧри* [MS,t,18]; ~ *тогас царјувата мома го и пратила сос други траговци на един панаир, му даде хазна пари, што ки му текни веки да пазари, да земи за да добии. Сакаши да му види умот, дали вреднова за неа* [V,PM,190]; ~ *аз ги пазари́х дѧрвата и ти сја̀а ним сѧ-бѧрки* [ПК(Грам)]; ~ *кога сѧ-пазѧриле и му-ѧ-ѧашиѧ мѧлѧчкѧта, Мустаѧфа му-река̀л: "Аирлиѧ нека-ти-е, нѧгу дѧ-ти-жѧве, ѧма ѧмѧј нѧ-пѧмет: мѧлѧчкѧта ти-ѧ-пруда̀ду, ѧ плѧмнѧта, ѧмбѧру и Ими́н не-ти-пруда̀ду"* [ДК,154]; 2. 'договори со некого за да изврши одредена работа (за пари)' ~ *сѧка̀ле измика̀р ѧни. Во пѧла ра̀бота. Му-вел'ѧт: "Сака̀ш ка̀ј-нас да-ѧѧи измика̀р?" Де́тто му-веле: "Јѧс ра̀бота пѧла̀м". – "А рно, ела̀ј! Ки-сѧ-пазѧриме. Ко̀лку*

па̀ри сака̀ш нѧ-гудѧнта?" [ДК,127];

~ *оти́де покра̀ј морѣту, најде́ еѧи́н гимѧциѧ, гу пазари за да гу зака̀ра на една̀ касабѧ кату на Шам* [V,PM,8]; ~ *и та̀м пазари́ да му сто̀ри на ца̀ру иѧи́н куна̀јк* [MS,s,81];

3. – (сѧ) ~ *и то̀ј ги з'ѧва парѧт'ѧ и тра̀гнува, ути́ва, нахо̀ж'да иѧи́н да̀скал хубав и са пазѧр'ѧт да гу науч'ѧ да п'ѧј* [MS,t,26]; ~ *то̀ј гу зема̀ и оти́де аф морѣту, најде́ гемѧа, си пазари сос гимѧциѧта* [V,PM,23].

пазѧрин* adj 'кога за нешто е направен договор за продажба' ~ *дојде́ ре́д, са̀ка да ѧди на ха̀пилѧк, ве́ли на жѧна̀та му: "жѧну, сѧ нѧ чифѧти-нот да ги да̀ваш ја̀иците, ги ѧма́ми пазѧрени по сто́ грѧша едно̀то и да ги хѧ́ниши деца̀та ха̀рно!"* [VP,M129]– присуство на гл. конструкција *има (нема) + гл. придавка* и тоа во првичната варијанта кога придавката се сложува по род и број со предметот: *ја̀иците, ги ѧма́ми пазѧрени по сто́ грѧша*.

пазариса* pf, 'уговори цена за извршена работа', в. **пазари** ~ *напкун ва̀рваха на пѧтот три мангусарки, и јаз пасѧх овците на полето и ги викнах и ги пазарисах да ми треба́т за̀бито* [МС(В),76]; ~ *он па гувѧри, да ричѧ на иѧѧн ут ни́х: Прија̀тил, не́ ти се́чам ѧку́т, не́ ти пазариса́х пу две грѧшови? Зе́ми си тво̀јто ѧку́т, и ѧди си* [MV(K)315] – во извадокот, во функција на вока-тив се јавува номинативната форма: **прија̀тил, не́ ти се́чам ѧку́т**; ~ *Небе́синта ца̀риѧѧа умнѧ́са су чувѧк иѧѧн сто̀пѧн, што испадна́ нѧгу ра̀ну да фа̀ти аргѧти гундулукѧи за ло́зиту. И са па-зариса́ су аргѧѧѧи на де́нут пу*

две грóши [MV(K),315] — во контекстот е регистрирана проширена-та употреба на множинската наставка -и кај еднословни именки: **са пазариса су аргатѝти... пу две грóши.**

пазарисува *imprf* 'тргува', в. **пазариса** [BV,128].

пазариште* п 'место каде што се продаваат различни работи, но основно за исхрана', в. **пазár** ~ *ету* *едѝн дѝн излезѝ рáно от кáштата му... промина́ приз пазáриштето* [V,PM,17]; ~ *ее-е, сá-сика́вум, кá не сá-сика́вум, кут сја́а мѝ-ј: уф-питóк сáбáјлинта, вѝјко пригнá вáлóјфто, уddѝ нá-мисѝркáта. Шó брѝ тáм нá пáзáриштто сá-нáпáлнѝло чувѝци? Кукушѝне сѝчките избигáли* [ПК,2(247-248)]; ~ *кату чу така Мајдон, отиде на пазариштету, купи свингер и отиде аф протудракувата тавлахана, му здигна на кон'ут ногите, му тури свингерут, гу вјахна* [V,PM,74].

пазарлáк* m 1. 'работи купени од пазар, односно од дуќан' ~ *о-стретнáх кáд дóдне, сá-вáринише, нóише пазарлáци* [ПК(Мут)]; 2. 'договор' (во овој случај не е купопродажба) ~ *Кулуф стрѝкса, и чинѝха пазарлáк; и такá гу зема́, гу закарá аф бáн'ата* [V,PM,11]; ~ *заштó пристáпкаш зáконот спрá-ти пазарлáкот, што чинѝ?*" [V,PM,12]; ~ *пак лудојут отиде на гранчаровото село, промина приз гранчаровата порта; изл'ази гранчаровата мајка, му вели: "дека хождаш?" И тој ја вели: "касмет сакам". Фатиха тамо, пазарлик чиниха, са глави* [V,PM-230]; ~ *тáмо тѝраиш кáсмѝт тá-кá пожалѝн сиромáх и си најдá тá-мо ѝдѝн богáт човѝк; нá нѝгу си*

ценѝ, биз да чѝни нѝкој пазарлáк. Гимициáта сѝтни са вáрнá пáк насат [V,PM,108]; ~ *тогас тој му и рекла на них: "јазе ја скокнувам, ама сакам пáрво сос царјут да чинам здрав и јак пазарлик сос писмо и сос мју-хјурја"* [V,PM,185]; ~ *и гу за-кáраха у цар'у думá и стóр'аха пазарлáк у нид'áл'а за сá винч'á-јат* [MS,t,28]; — *кога ќе се при-ближи Ѓургодин почнуваат да се договараат кој со кого ќе крдари (заедничко чување на овците од повеќе сточари). Тогаш се гледаат сметките колку е потрошено за сено, за крма, го поделуваат тоа на глава пу колку ќе дојде, и кога сѝ ќе средат пристапуваат кон пазарлук* [ТГ,377]; 3. изр.: **чинѝха (стóриха) пазарлáк** 'се договориле за купување-продавање' ~ *кога влезоха во магазиата, видоха, што н'ашто му trebuvaши, тамо им-јало; фатиха, пазарлук чиниха за некој педесет хил'ади гроша* [V,PM,177]; ~ *утиди на тас мáндра за да в'ѝни ж'ѝвини, стóриха пазарлáк* [MS,t,16]; н: **пáват пáзáр-лáк** ~ *кáрт-гу нá-пáзáро. Сá-бѝрат тáм сѝте и аráпино тá-ма. Пáзáрлáк пáват, бáбáта нѝјке до: дáде углáмнико, а аráпино глѝде до: фáте углáмнико. Нáпáвѝли пáзáрлáк* [ПК,2(Ним-270)]; ~ *гу пáв'ат пазарлáку трѝста драхмѝ* [MS,t,55]; ~ *ѝде пáјтóнут на мѝстто, запѝре, гулѝмцут гу пáвѝкáве урáчут: "ки-м-гу дáјш тóа дѝтто на мѝне. Кóлко пари сáкии кѝ-ти дáдум". Нáпáвáт пáзáрлáкут* [ИГ,111].

пазва* f 1. 'местото кај градите, накај мишката' ~ *тојнака, как га зема грошовету, га тури аф пазвата му*

и тpагнал да иди по пубратимиту му [VP,M,33]; ~ ела ми ела, пусестримо! [деј, гиди, ветка пусестримо, [да ми седниш ду меника, [ду меника ле ду кулено, [да распетлиш де ред пител'ки, [да ми бркниш де уф та пазва [TG,95]; ~ дека отиваши сè вел'аши: "имам на главата ми, ама немам на пазвата ми" [VP,M,13]; ~ Кустадине, мили сино! Мајка ка ки те забраве! Многу ми си малечук сино. Не си, сино јоште сам за пát да јодиш! Кој ки ми те гледе, који ки ми те чуве? Мајка да знајше, Кустадине, уф пазви ки ти скријше. Уд неја не та уделувише, Кустадине! [TG,263]; и:

пазфа* ~ извади от пазфата му едiн грóш, му даде на рибáринат, гá зéма рибата, кинiса да га заkáра на домá му [VP,M,17]; односно **пазуха** ~ "Маријче, тенко, високо, [немој ми ервиш низ двори, [ним ми раздигај јадови, [јадови моји дертови, [чунки са малце мојите, [а што да правум и сус твоји?" – "Хеј, море, лудо и младо, [тури ги в десна пазуха" [TG,100]; ~ мláдо, мláдо, гиди рóсно злáто, [гиди рóсно злáто, прáвно л'убó! [на рáнка му лéгна шипérница, [уф пазúха му бáркна кáт ф кoпрiна, [дáхó му мирiса на рáн бáл бoсил'áк [ПС(3),72]; 2. 'гради' ~ зáгáрни си-ј-пáзвите; ~ зiмно вpéме си-нóсум уф-пáзвите јáрина (вáлна) да-нe-мe-ј студeно [ПК,2(83)]; 3. изр.: уф-пáзвáта дá-т сá-вáрне (= вид блага клетва): ~ клéтвите шó-ј кáжувáла нeкаа жéна, тáа дpúкта нeјке дá-ј кáжyвe, зáтóо вiке: уф-пáзвáта дá-т сá-вáрне; уф-пáзвa змiа нe чyвyм (= не сакам пријателство со човек што мисли зло да ми направи) [ПК,2(208)].

пазвичка f, dem. од пазва ~ Бог да јобије, мамо, терзијчето, [аман, аман, мила мале, комишјчето! [што ми скроји, мале, јелеченце, [што ного ме стеге чак јод мишки, [аман, мила мале, до пазвички [TG,-39].

пáзи impf 'чува' ~ а пеликáно iмá нaпpáвeно сeдeлo и ми пáзи, нa-мóјтa кáштa iмá сeдeлo, вiкa, и óн гá-лeкyвax. Викнeјтe-гo дóктo-рo, тóј ветеринáрниo. Викнeјтe-гo, кe-ви-кáжy кáк e-бýлo [ЛС-(K),129] – употреба на номинативна наместо формата за директен предмет: и óн гá-лeкyвax м. 'и него го лекувах'.

п'áи (и: пee) impf 1.'чита' ~ му вилi: "на т'eс парi да пóш' да нáјдиш' идiн хyбaф дáскaл да са науч'иш' да п'áш'!" ... нaхóж'дa идiн дáскaл хyбaв и са пазáр'áт да гу науч'и да п'áј [MS,t,26]; ~ и му писáл Пилáто и пiсму навpáз глáвaтa уф кpáстoт; да пiсмоту вeлишy: Исус Х..., Цáр Јудeјцкo. На вá пiсмо нóгу Чифyти а пiјáлe, óти мeстyто шу гу кpáстiлe на Исус бeши блiзу дy гpáт [MV(K),293]; ~ имало тpyјцa бpатjа: Предлoзан, Димитpe и Ристo, са глaвилe на eдин чoвeк: Алaтe. Алaтe гу пуштил Предлoзан да носe eднa книгa на жeнтa мo. Одeшчимy са по пá-тyт, а утвyрил книгaтa, а пил. Внáтpe писалo... [V,PM,272]; ~ да в'eниш' кнiгaтa, на сyмин'ó вáсa нóш' да с'адiш' ... да п'áш' [MS,t,-31]; – во нaстoјyвaњeтo да ги yбeдaт сeлaнитe да не држaт слyжбa (кaкo српскo вepскo oбeлeжжe), бyгapскитe нaмeсницy (спoед Тaнoвиk) збopувaлe: "Нa, глeдиш aрхимaндpит! Вaдaн yтpe влaдикa ки са чинe, нeмa ни eднa книгa штo нeјe a пiјaл, aмa eтo слyжбa нe држe. Зaштo? Oти

не чине, оти не је будала. Да е арно и он ки а држише” [ТГ,215]; ~ инá фóтуграфија, ја з'ева ... ја ун'ава удyсáт' п'исанóту и гл'еда, п'ај [MS,t,9]; ~ от пет или шест години сетни нузи дете сакаши царјут да гу научи да пеи книга, ама са чудиши, как да стори, ка некој учител кабул не гу чиниши, зашто учителите ги беши страх от таков дете змиа [V,PM,276]; ~ и ут идна-две гудини да нáвакá сá пувелјат ут Екзáрхијата и пејат нá сколјоту и нá цáрквáтá бугарцки [ME(P),80]; ~ га гл'енда, д'áт'áнту и з'елу идна кн'ига на ранкáта, п'ај [MS,t,81]; 2. 'артикулира мелодија, најчесто пропратена со текст – пее' ~ и тој седна на ед'ин крај, ча мóмите при ед'ин хаву́з едни п'есни п'еиха, дрúги св'ирка св'ирјаха [V,PM,9]; ~ пиле пее пу турски дукајне, [с уста пеје, с грло збор чинувe: “Не ми е жал, кузум братко Ристо, [не ми е жал от ти мен ме лажа, тук ми е жал оти не ми кажа, [тук ме лажа ду деви́т години” [ТГ,199]; ~ Сраулица фати да пеи една песна, малци речовита, ама много гласовита [MC(B),96]; ~ амá на биле Гáрци, оти пијале нá цáрквата и нá скáлјоту гáрцки [ME(P),83]; и: **п'аи**: ~ и тојнака ејахна нá бáрза кóн'а, оти́де нá Чингí-дилиб'еини двóрове, фати солóмонíка да п'аи... и то́ј ги закарá нá с'естра му, фатíха тáмо да íграт: едни св'иреха св'ирки, дрúги мýзики, и едни́ игрáјаха [V,PM,142] – уште еден случај на изразување на директниот објект со предлогот **на**: **то́ј ги закарá нá с'естра му**; за ова поопширно во граматичкиот дел; 3. 'учи' ~ детету кату пејал некои две месици,

извади га првата книга и сака друга; дојде дома плаче [V,PM,38]; ~ áрно-áма н'ечурбáијáта, сáте д'еца н'е-ј устáви́л да-рáбóтáт кáтoр-чифч'иј, тóку н'екуи уд-н'их и-пуи́чи́л да-н'е-јáт зá-дá-зáфáтáт н'екуја ўка. Пу-н'екуја гудíна áдно ўд-д'е́цта, шó-ј-мáше прáт'ено нá-пејáјне, си вáрнáл уд-скoл'ото [BC(Кал)292]; 4. 'пишува' ~ удгóр'а рáни'áт'а имáиш'и идна кн'ига, п'áиш'и нá кн'игата: “ч'ити-ри́јси д'ен'а, ч'итири́јси в'еч'ерóви да п'áиш', хич' да ни сп'иш' да такá да стáнам” [MSt,53]; 5. 'зборува' ~ он толку гудини ка ки дојше летото ми пеише: ами јас коа ки си ом дома [ME(P),68]; ~ му вили́ на цáр'у: “тóс киманиш'и́ја заш'тó ни п'áи?” (тој фактички се правел нем) [MS,t,30]; 6. 'кога свештеникот (в црква, училиште или дома) низ пеење кажува молитва или друг текст' ~ и стануват, си хождат на јунакова кашта, пак седнуват, јадат, пијат, ахенг чинат, дур да усумни. На понидјалн'ак рано вика́т попот, му пеј водосвјатение, за да си чисти каштата [V,PM,247]; ~ пусна жената му на владиката да гу викни да пеи некоја молитва на детету [V,PM,-40]; ~ “амáн, ўтра ко́гу за пóј да пáј на ч'ёркфата?” [MSt,68] – има употреба на ген.-акуз. форма ко́гу наместо номинативната 'кој': **ўтра ко́гу за пóј да пáј**; 7. изр.: **пее мулитва** 'кога попот се моли над тешко болен човек', сепак народот обично се ослонува на судбината: **ако има век; ако е дадено; ако има дни; не-је уф наши рáци** итн. [ТГ,284]; **пеје симијна** – денот пред да се почне со есенската сеидба на жито (се вика **семе вагајне** или **семе искарувајне**) свештеникот ги обиколува куќите да **свe-те вода** и да чита молитва над

житото што ќе се сее, и тоа се вика: **пеје симијна** [ТГ,331].

пайда f 'направа за ловене птици', со **пайдата** се лови зимно време; кога се лови се покрива со ситна земја, а одозгора останува да се гледа само зрното, птицата кога ќе го клукне зрното, тетивата (се прави од овчји црева) – механизмот се ослободува, и птицата останува заробена [ТГ,389]; во Кукушко го запишавме следново објаснување: *'пайта а-правме сами. Ки-земиш адно дърво куту купанка (= коритце) и текува (тетива ?), ки-направиш две краснати, текуфте ки-ј-опниш, ка ки-завлечиш тиа краснатте сами ки-плуснат, тоги са-фашитат пилците. Пайта а-курдисувиш на-губарто, ус-наа фашитат пилци пу двориштта зимно време* [ПК,2(93)]; во Солунско: **пахџа** 1. 'фак, стапица за глувци, односно за птици' [Сухо], 2. во Висока [Солунско]: ~ за пилч'а **пахџа**, за маш'ка **капан** [M-S,s,78].

паянџина f 'мрежата што ја прави пајакот за да фаќа мушички и сл.' [MS,s,78]; и: **паенџина** ~ **паенку** **плите** **паенџина** [ПсС(3),66].

паявк m, zool. *Tegenaria domestica* 'мало животинче кое по кошницата плете мрежи за да фаќа мушички и сл.' [MS,s,78]; и: **паенк** ~ **паенку** **плите** **паенџина**; сп. клетва: **паенк да та завџи** (= да завршиш како мушичката што ќе ја фати пајакот во мрежата) [ПсС(3),66].

пајдосе* pf 'заврши нешто, во случајот крај на свирките, односно на веселбата' ~ *није, намта, шоб правине – си-играја, си-свиреја ду идну-време. Ричеја вије – пайдус. Ду-деситте сатут свиреја и чуңки ки-ј-пајдосат свиркте* [БМ(Цр),206].

пајдус m 'крај, завршеток (обично на некоја веселба)' ~ *није, намта, шоб правине – си-играја, си-свиреја ду-идну-време. Ричеја вије – пайдус. Ду-деситте сатут свиреја и чуңки ки-ј-пајдосат свиркте* [БМ(Цр),206]; ~ *на-шес саато пайдус кажја газдата; рано пайдусаме ваадин* [ПК,2(83)].

Пајик top. 'име на планина во југоисточна Македонија' ~ *на ветарут (= северна страна) и на зајди-сланица са пуља ут селто Пајик планина* [ME(P),70].

пак adv 'повторно, одново' ~ *идиң д'ен' ги затфори мечката пак така сас камин'у, ама д'ат'ату стана кувитлија, гу пажна камину* [MS,t,-16]; ~ *утрината пак бабата гу примени сос женски дрехи и гу извади ванка от портата* [VP,M,9]; ~ *му вели на кучициата: "ади, кучициа, направи кучиата, да идими пак на бан'ата"* [VP,M,56]; ~ *за усамни, за стани да са мџј, за нија кафе, за ид'е л'ан и за пој пак на враш'илуту* [MS,t,67]; ~ *с'а јаз за т'а кун'а пак ама т'а ни нуш'там в'ејки... гу гл'еда н'егувоту магар'а пак там* [MS,t,55]; ~ *н'а закараха дур у Сулун на тумбата, там н'а писаха пак аш'кер'а* [MS,-t,2]; ~ *гу клават Кел'еш'у пофтур да пруминѐ; прумина пак ут портата, пак н'егу гу удрива ина јаб-лакѧ* [MSt,34]; ~ *"на-ти двајсти лира, за пош' пак на кафинѐту, ут-вѐч'ѧра, кугѧ затѧра"* [MS,t,83]; ~ *"ти кугѧ иш'тиши да са уж'ѐниши, има толку царѧка д'ѧца да стѧниши пак царѧца"* [MS,t,84].

пак conj: **а**. 'бидејќи, ама' ~ *вели на другите: "... тој и нас ки ни изјади". Пак тој познаваши, што*

врѣвеха, фати да ви́ка: “скору ја-
дѣни, ча о́гладн'ах!”; [V,PM,24]; б.
'и' ~ са почуди са́мо на скалата
што и ви́дел ... па́к кога́ оти́де
го́ри на ода́йте, си за́губи умо́т
[VPM,13]; ~ оти́де при ца́рју-
вите кона́ки, ви́кна: “о смóкви, о!”.
Па́к изл'ази ца́р'увата мо́ма, му
вели: “ко́лку га да́ваши смóквите?”
[V,PM,29] – во контекстот кратката
замена за директен објект **га (ја)**
од 'таа' во едн. се јавува наместо
множинската форма 'ги': **ко́лку га**
да́ваши смóквите?; в. 'сепак' ~ му
вели: “а брѣ глѣдаши ли т'и́а два-
најсите дѣлви, шото са п'а́лни
сос алт'ани, и па́к не ка́јди́сах да
да́м еди́н грóш за она́ја ри́ба”
[VPM,17].

пак part a. за повикување: **пакти́** – во
минатото жената така се обраќала
до својот сопруг; сп. **ма́ри**; б. за
засилување ~ он пак а риче:
“халал да му е на тој јунак, што
цалова белото ти лице”
[MC(B),96] – во контекстот имаме
уште еден случај на нерегуларна
употреба на кратките заменски
форми: формата за директен објект
(**ја**) од 'таа' во служба на индирек-
тен: **он пак а риче**.

па́кус m(f) 'несреќа, штета' ~ Тур-
ците но́го пакус пр'а́ви́а, запали́а
сѣлта, за́п'али́а но́го на́ро́т, но́го
на́ро́т измрѣ туга́ј. Ву́јина ка́ зѣе
да́-фа́рка́т, да́-пу́ка́т, са́-пулупи́,
умрѣ на́-ме́стто, умрѣ е́ште
[BK(Шт),288]; ~ Са́-збури́ли Тур-
чино и дѣлт Го́це. На́-му́жѣл Тур-
чино до-пувла́де на́-дѣлт Го́це.
Дѣлт-Го́це о-пувла́дил не́го. Му-
зѣл но́жо, гу-за́клал, г-уста́вил ли-
ша́но вра́з не́го, си-бига́л пу Го́л'о,
пу-Ари́анскоо Го́л'. И ни́што па́кус
не ста́нало уф-сѣлто, о́ти излизѣл
пра́в де́ут Го́це [ПК2(Креќ-311)].

паксима́т m 'препечен леб, приготвен

за да се користи повеќе време' ~
“Не́мам господи́не, ниту л'а́п, ниту
па́ра скари́ена”. Тога́с гими́ијата
извади́ две-три́ о́ки паксима́т, му
даде́ и си оти́де не́три на́
Царигра́т. Сас о́новá паксима́т
живу́ваши мло́гу вре́ме и пи́таши
ту́ка-та́му, да на́јди не́кои ка́смѣт
[VPM,151].

пала impf 1. 'бара' ~ му вели: “не́ли
прати́ ти една книга на твојта
л'уба да пала една мо́ма на
Танковата ишк'и́а и да е прилика
на не́ја?” [MC(B),94]; ~ напкун ка
руча, кинисал да пала Шамли́ско
дели́че, напкун са́-стрѣтаха на
морската порта [MC(B),98]; ~
та́рча и ка́жа на селото: “го
отипаха на Трајко!” Напкун стана
селото, сите та́рчаха, там ми
палаха но́ката [MC(B),75]; и: **па́-**
ле ~ о́де де́к са́ брала во́јска́та.
Оде пра́во пр'а́ ца́рут, ко́јн са́ке.
Му ре́кле: “Ко́ј ки гу уде́риши –
то́а”. Оде, па́ле, гу на́јд'уве не́гузут
ко́јн [ИГ,115]; ~ чу́јаме да он има
... една арна трандафилова китка.
Ни́ја пак имаме е́дин арин каран-
фил, па ду́јдеме да са пугодме!
Домакино́т им одговара: “Та́ја ку́ка
што а палте, ва́ја е. Дилми сте,
фрлиле толко мирак на мој
трандафил... не́к сте живи ви́ја –
ки ви гу да́дум!” [ТГ,162] – во
текстот имаме употреба на сврз-
никот да со декларативно-интенси-
онално значење: **чу́јаме да он има**
(во литературниот израз овде би
се употребил сврзникот **дека, оти́**);
~ е́дин ден са субрале сите жита,
са фал'аа сите заедно, и да не са
они трабуви́ши са́т свет кора́јне да
јаде... прв́но зафати чини́ца(та) –
кара ба́шак – да са фале, вил'а́ки:
“Мене сите ма палат. Ма ја́де и
крал' и сирумах... и кога са ро́жѣт

трабувум, и кога умираат — па трабувум!" [ТГ-342]; ~ чорбацијке млада, ти моја агинке, [уф книга ми тише мома да не земам: [јаже да си палам млада ми дувица, [млада ми дувица сус ного прикија [ТГ157];

2. 'прашува' ~ за-кој пала (= за кого прашува) [ПК,2(83)].

пала f 'она што му се става на коњот на грбот кога се јава, пр. дебела тканина' [MS,s,78].

палав'ата f 'будалаштина, немирно, бујно однесување во младоста' (сп. **палаф**) ~ "за-каж'иш' заш'то, ш'то ти т'екна?!" "на моју дилилик (палав'ата) удгор'а идин ч'ув'ак закобих" [MS,t,18].

паламарка f 'вид направа од парче даска што жетварот ја држи в рака, на трите прсти, кога жние за да не се пресече' ~ за вѣзма аргатиту и стрѣпувѣту и паламарка и за ж'енат [MS,t,66]; во Кукушко запишавме: 1. та-ј итичка, има три дупки да-си-клѣји прѣстто. Ус-н'аа са-жнѣе, ка-ки-фѣтиш, она, адна ра-кавѣтка цел пулок прѣве. Уф-нашто дол, нѣа се ус-пѣлмарки жнѣјѣхме; 2. fig. 'голема рака' ~ ти пѣ шѣ имѣи адна ра-ка, цѣла пѣлмарка [ПК,2(94)].

паламида, f, 1. zool. *Palamys sarda* 'вид морска риба од родот на скушите' — во минатото кога немало граница, во буриња, заедно со сардели и лакерди, ги носеле од Солун во Дојран, Гевгелија. Денеска се користат дојранските риби (ги има со благо месо: **мрена**, **кострак**, **сом**, **крап**, **белувица**, **клен**, во другата група со л'уто месо спаѓаат: **црвеноперка**, **платица**, слична е на **црвеноперката**, само е поголема, **турна**, **јангула**) [ТГ,391].

паламида f, bot. *Cirsium* ~ 'диво едно-годишно растение, боцкѣт листѣта малце нѣ врѣо, гѣ има уф нѣските мѣста, мѣтѣр и пул мѣж да пу-расне, цвѣто нѣ мѣжум да ви гу убѣјаснум, али гѣре мѣж да даде плѣт куту гѣнгѣр, куту тѣпче' [ПД(122)] — во извадокот го среќаваме (повторно) присуството на адверсативниот сврзник али: **цвѣто нѣ мѣжум да ви гу убѣјаснум, али гѣре мѣж да даде плѣт**; за ова поопширно во граматичкиот дел; од Кукушко: ~ та-ј трѣва, гѣ-има низ нѣфте. Она-ј кут гѣнгѣр, нѣ-врѣо даве цѣф кут тѣп-кички сѣни [ПК,2(94)].

Паланга top. 'ниви меѓу Хоџово и Вранково' (Валовишко) — од тур. *pala-nka* 'укрепено место, оградено со ров' [ЈИ, Ми...,169].

паланса f 'рачна вага, долу има сад во кој се става она што треба да се измери' [MS,t,78]; во Кукушко запишавме: ~ та-ј, шѣ тѣгл'ат ус-н'аа нѣ-пѣзѣро. Она-ј ус-дѣа та-са. Нѣкуј гѣ-вѣкат тирѣа [ПК,2(94)].

паларија f 'вид капа, шешир' [BV,123].

палат' m 'висока убава зграда — дво-рец' ~ з'ѣва идин пѣт', ч'ув'ак ш'ту ни стѣнна, утѣват, утѣват, утѣват нѣж'дат идин палат' [MS,t,52]... хѣдиш'и, хѣдиш'и, ч'и-тирѣјси скѣли утѣва ѣм на гѣр-нију палат' [MS,t,53]; ~ фѣти стѣри идна гул'ѣма кѣш'та: палат' [MS,t,86]; ~ утѣди на палат'ут и гу пѣта мумѣта: "ш'ѣ стѣри?" [MS,t,82]; ~ вѣкнува идин зѣбитин ут палат'ут и му вили: "на-ти пѣт' лѣрѣ" [MS,t,82]; и: **палата** ~ и-лѣват. Тѣткуто к-ѣде, дѣтто ки-прудѣва рѣби. Нѣпѣлнѣва тѣрбѣта рѣби, ѣде крѣс-крѣлѣкѣта пѣлѣта [ДК,128]; ~ стѣнѣве дѣт-

то, оде. Уддел, тука шети, ф-то: грат нити, понатака шети, нити и о-најдел Лондун. Најдел Лондун и са-питал дека-ј царската палата [ПД,148]; ~ му веле нејут (погрешно пишува: 'на-пétjут'): "Јас можам да-направам една палата каква сакам, су-толкова прозорче, су-толкова дупка" [БМ(В),195].

палаф adj 'немирен, безумен' [MS,t,78]; ~ фати да брка пу дулап'а, пу куш'ант'а, пу партала, стана алис палаф [MS,t,11]; сп. **палав'ата**

Палахан top. 'ниви и ливади' (Карчово, Валовишко) – според Ј.-Иванов се работи за композитум од грч. παλοιοζ 'стар, веток' и тур. hane (= стар ан) [ЈИ,Ми...169].

пале impf 'лутти' ~ ниперо ного пале; ма-пал'ат очте уд-кадэжут [ПК,-2(83)].

пален m 'кога говорителот не сака да го употреби зборот гавол тогаш го заменува со пален', сп. религиозен ритуал: штом жената – породилка ќе сети да ја фашикат бол'ки тогаш куќата се окадува со темјан, жената и целата куќа ќе се попрска со света водица, со намера да се набрка од домот оној пален'ут [ТГ,105] – во контекстот имаме употреба на интенционалниот, декларативен сврзник да, наместо дека: ќе сети да ја фашикат.

пален adj 'проклет' ~ ама бидејќи и попут бил непеан, па-зато и он му-ј-нусил на-дејто да-му-неј. Дејто и на попут му правел кэфут и като на-нон су-ошче погулем ифтибар му-кажувал за-се шот-писал у-та: палена книга [БЕв(Кал),292].

пали impf 1.'запалува нешто, прави да гори' ~ баба гу-пале огино [ПК,-2(83)]; ~ тој, кату отиде малко нетри на дупката, беши нашел една

стара баба, палила една хурна да пече л'ап [VP,M,221]; ~ му вел'ат: "варај јуначе, как си дошел тука? не ти е страх от ламјата? Ча мајка и по-нагори ја не виде, дека палиши хурната, за тебе жив да ти испечи" [V,PM,220]; 2. 'вжештува' ~ тугас ж'ината пали идно ж'ел'азу [MS,t,78]; 3. – (са) ~ поранчеа, л'ап да мјаси, да гу печи, ама да е ниту печену, ниту непечену... змејут каза на неја: "Как ки мјасиш, да кладеш подницата да са пали, и да гу покриеш л'апот от гори ки са печи, от дол ки е непечену!" [V,PM,132].

паливот m 1.'стар, изнемоштен вол' ~ чиниха двата збор, пврво да дел'ат оловиту и кравите... кој добитук ќе да флэзи аф новијут ихар, да е на барливоју син, кој ќе да флэзи аф веткио ихар, да е на умовитију син. Ги удриха добитицу, фатиша да флэват на веткио ихар, зашто тамо беа научени, нај-после едн паливот, при новију ихар [V,PM,124]; ~ тојнака му рече: "да ми даши, царју, четиријси товара просу и едн стар ол!" Царјут му даде четиријси товара просу и едн стар паливот [V,PM,121]; ~ Тбо буцнал којно, па н-ајн пврч са-качила бабата. Дујдел ду-адна река, којно пумнал ректа, пврчо н'а-пуминуве. Бабата устанаве. Удејки пу-пато едни чувэци за-кул'али адн пал'вот, адн вол [ПК,2-(Мор-230)]; 2. fig. 'стар човек' ~ у-у, тбо стар пал'авот енус ки-са-жинуве [ПК,2(94)].

паличник m 'железен дел од ралото, се става напред за да ја сече (разрива) земјата' ~ палезн'о: дел шо га сече зема, уд горе па има јшо, то: а пврвруне зема [ПД(121)]; и: **паличник** – вечерта спроти Бужик многу малку се спие – толку колко

да му падне да са прачесте. Наутро рано се станува, обично прв ќе се крене домаќинот и ќе го истави од низул'ут (дел од огништето) палишникут на кој бил наденат караконцулут (колач), палишникут ќе го однесе надвор, а караконцулут ќе го намести во лајчарникут (= прегратка во која се чуваат лажиците и ножевите), каде што ќе остане до идниот Бужик. Овој колач подоцна се употребува како лек [ТГ,85]; ~ мури, ста́ни, лу́до, стани, мла́до, на н́ва да јо́диш [мури не си сле́па, не си не́ма оти палишник не́мам [ME(P),98]; во Солунско Малецки запишал: **пáлч'аник** [MS,t,79].

палтó п 'горна, штофена облека' ~

"за ми ги дад'еш' палтó, пантанóл, илѐјку, ш'и́ч'кит'а рúби за ми ги дад'еш' да така за ти ка́ж'а!" [MS,t,41]; ~ она, дур-д-óд'ат рибáрте д-и-прудáт рибите, идна пу идна и-спуштúва пу-пáтот. Сéа зéв'ат рибáрте, бше нéвлизéни у-врáтта, му-вéл'áт нá жéјнте: "Бýнди ви-но́симе. Фáрлите у-фúрнáта пáлтта! Нóви нóсиме". Тíа си-и-изгурúвáт пáлтта [ДК,118]; ~ да ти ш'ту ста́пна до́л на двóру дíрата за устáни да пу дíрата за т'а фáт'ат; и катрáн'у сá нал'áпí на ранкáв'у на палтóту [MSt,22]; ~ неvéстата ќе-се-премéне сос мýбе – катó-ви́ја дла́гите пáлтофци тúа што нóсат у-вас; ќе-се-премéни со-фустáн и кошúл'а [БЕв(Бар)] – интересна множинска форма: **пáлтофци**, со наставката -овци, што обично оди со роднинските имиња од м. род, наместо наставката -а со која прават множина именките од ср. род: **палта**.

палхир m 'прозорец' (сп. **парадир** 'таен

влез, окно' – ?) ~ навечерóт нај-гул'áмата сéстра сидна узат у-палхíр'ат да-брáни. Около полунош а-фатí др'áмка и заспá. Али Гóспот даде́, да-онó вéчáр ни-дојдóха харми́јто [ВЛ(Ај),338] – уште еден случај на употреба на адверсативниот сврзник **али** (од Лагадинско, Видоески, 1999): **али** Гóспот даде́, да-онó вéчáр ни-дојдóха; ~ она зé јатагáн'ат и сидна узáт у-палхíр'ат да чéка. Тóкмо у-полунош палхíр'ат фатí да-трóпка, и мóмата дигна јатагáн'ат и застанá прáфцом [ВЛ(Ај),338].

памбук m, bot. *Gossypium* 'индустриско растение – памук' [BV,123]; в. **паму-клија**.

пáмит (и: **памет**) m 1. 'разум' ~ áма тíја де́цата и-зéл рибáрут. Нémáл де́ца он, сáмо со-жéна-му бíле. И кóга ги-зéл тíја дичíјната ут-идно́ мéсиц пáмет имáле за-питна́јс гудíни [БЕв(Кр)]; 2. 'совет' ~ карај ме, мамо, јучај ме, [как да ја земам Лил'ана, [Лил'ана једна на мајка, [Лил'ана алтáн дивојка! – Карам те, сино, јучам те, [мајчина јука не фашкиш, [мајкина памет не слушиш, [слези се долог јов јудајче, [земај си алтáн јот-вурче [ТГ,211] – случај на употреба на именка како атрибут на друга именка (според турски образец): алтáн јотвурче место 'алтáнско (златно) јотвурче'; 3. **взр.**: **то́лку му стигáла пáмиту** (= се кажува за некој што постапува неразумно) ~ вáа му-óде нá ста́пу. Зил'áва жéна-е. Ста́ни, бре, ста́п! Ста́ни, óди бре истéрај крáвите! А бре, ста́ни нáра́ни куко́шките, бре! А бре, ста́ни сме́ти! Ста́ни нáпрај рúчук! Тó си стóе. Ста́пу зна́е? А ма зил'áва, то́лку му-стигáла пáмиту [ДК,124]; **нó-ј та́мам ни нá-пáмито**

(= се кажува за некој што нема нормално однесување) ~ гу-напáдix нã-него. И он питуве пу-некуј рãбó-ти, ама он бил нешто..., глém óти не-ј тãмãм ни нã-пáмито. Гу-напáдix, викум: “Ај ó-си нã-нãки, тii не ми трéбиш” [ПК,2-(Грам-239)]; **имãј нã пáмет** (= вни-мавај на тоа, запамети го) ~ Мус-тãфá му-рékãл: “Аирлиã нека ти-е, нóгу дã-ти-жiве, ама имãј нã-пáмет: мãлãчкãтã ти-ã-прудãду, ã плémнãтã, ãмбãру и Ими́н не-ти-прудãду” [ДК,154]; **кóј ти гу дãде вó пáмет** (= кој те посо-ветува) ~ му-вéле: “А бе, дéте, зãшто тii не пiiтãш: вá жéнтã зãшó вãрзãнã-е?”. – “Jãс, му-вéле, нã-чужжã рãбóтã не-сã мéшãм, не-ми трéбãт тiiã рãбóти нã-мéне” – “Ама кóј ти-гу-дãде вó пáмет нã-тéбе?” [ДК,127]; **за пáмет** 'нешто необично, што остава впечаток' ~ тоги Април му риче: “Ки ти чинум един дослук, ке ти дадум едно ново семе от жито да го сеиш, да да чиниш ного жито”. Му даде просино семе; ка го сеа офчарут, са чини едно просо за пáмет [V,PM,294]; **си-клãдéк на-пáмитут** (= ся помислив) ~ ми ричé: “Oјте нã-стó мéтри!” – нã, тãм имише един-дãп. Су-удéјнту нã-шéс мéтра ки-на-клã-вãт нã-нишãн. Ама-жãс шó си-клãдéк нã-пáмитут, си-вél'ãм ам' аку-прудãлжãт сус-нãс дã-идãт тiiе му-са-фãлбзãни, а аку-зас-тãнãт тãм ни-ј-упãснã рãбóттã [БМ(В),192].

пáмитин* adj 'умен, тој што расудува добро' ~ кãк не-излévãт пилiнã от-вãрени jãјцã, тãкã н'ãмã дã-ни́кни и мóјтã чини́цã. Шó ки-ги-сãдити чо-в'ãцити. Не-мóж дã-ги-сãдãт. И зã-варии́ сãдо. Имãлo и тугãј пáметни чов'ãци [ЛС(К),124]; ~ “Ут-сéгã

нã-тãм, тã: ки-те-рãбóттã, низ-двóро, рãчé, сè ти ки-вãрии кãвéтã”. И дéттo, пãмãтнo: “Ајде, рãчéл, дã-нóсум”. Чукну́ве нã нã-враттã и ви́ке уд-нãтpe цãрицтã: “Ајде”. Флãзéл дéттo, пудãве кãвéто и гу-клãвã тãм нã-мãстã [ПД,145]; ~ тóо си-ј-рãне, пурãснãли гулémи тiiã. Стãнãли акãллии, пãмитни. А нã тãã сéстрã-му зал'уби́лã-се сãс-некуј Арãпин. Ама тiiã кучи́нтã нã-Арãпино ко-изéт [ПК,2(Мор-228)]; ~ Ус-тãткy-му сã-пãзãрãт: кóлко сãкии, тóлко. “Нã-т тóлко”. Гу-зiме дéттo он, дéттo му-вéле: “Eј, ут-тép пóучин ним зiми”. “Мóлчи бе, рékãл тóо англи́жкoo тãргóвиц, ти кã-к-си-ãрин, кã-к-си-тãкóв пãмитин нешто, не-т-јскãрвãли тyк нã-чãриштã дã-тã-прудãвãт” [ПК,2(Ним-271)].

пампóр* и: **пãмпур** m 1. 'направа за превоз на патници и сл., што се движи по вода, брод' (сп. **водцјут пãмпур**) ~ с'éстрит'ãму д'én' и н'éсã óш'ти ж'и́ви сã б'ãли, сã сл'ãвали утпрãт' пãмпóру и ги сã пiiтали кãпитãниту [MSt,61]; ~ Тó нémјут прãве тãму идну-ни́иу – пéт стyти́ни дã-јãдãт и дã-пiiјãт; пéт стyти́ни дyиш и дã-спiiјãт, ама не пругувyрyвã. Му-вéле крãлцкãтã кёркã нã-тó: “Jãс мóрã дã-гу-нãјãм. Дã-ми-дãш мурнãри и пãмпур, к-бãм ки-гу-пãлãм” [ДК,129]; ~ зан'есухã вãрэлит'ã у пãмпóр'ут, трãгнã зã у Америкi [MS,t,86]; ~ и пóпиту тãм хазãр', ги винч'ãхã и пãмпóру хазãр' б'ãш'и [MS,t,13]; ~ “ãлãто, рãчéл, ãк сãкии нã ки-тó: вãрнум, и рãбутни́цтe нã ки-тii: вãрнум, ãмã пãмпóро, вéле, мiсл'ум нã-мéне пóклун дã-ми-гу-дãш, зãтó: шo-ти-изл'ãкувãх дéттo, ã-тii тóлко дóктуре си-искул'ãл зãрди нéго”

[ПД,149]; ~ *са-стуриле су-ни. Са-рәзмишиле та́му. Пуичи́ле му́зика́та и тиа́, диме́к, но́гу а́рна му́зика имале́.* – “*Да́ до́јдите́!, му-ре́кле, да́-ви́јте шо́ му́зика́ имме́ и шо́ ја́де́јне у-па́мпурут. Па́мпурут у-мо́рто* [ДК,131]; 2. ‘превозно средство што се движи по шини’ (сп. **карапампур**) ~ *еминки втасиме на Одеса (зајднәш ут карапампур да флезиме право) – изливајне ут пампурут и уливајне уф воднјут пампур* [МЕ(Р),68]; ~ “*Е-шо́ та́ка?*” – “*Ми-бижә́нци сме-ни́а, на́-адни́ та́рго́фци ка́раме сто́ка, за́-па́ри. Не́ ни-са́-пла́шите на́-па́мпу́ро, та́ка ки-с-о́јме пе́ш*” [ПД(172)]; сп. **макина** [ПД-(129)].

памприца* f’дел од воденицата, парче железо углавено во горниот камен, тоа го врти каменот – *прпллица’ ~ идин и бил вудинч’арин и уч’ел идин ч’ифч’ија тамбукул вудиницата, му ја уткрава памприцата* [MS,t,43].

памуклија adj’нешто (пр. облека) што е ватирано со памук, памучен’; сп. – *русалијата* е вака облечен: на нозете има *пинци*, *чурапе* или *убијала*, кои што добро ќе му ги чуваат нозете да не му се *подбијат* од играње; потоа има *бели зиври* (тесни бели панталони, припиени до месото), над кои се спушта (од половината до колената) *фустан* со густе бори од *бочници* (парчиња од кои е сопиен фустанот), преку половината има *појас*, потоа **памуклија** *дулама* и одозгора **памадан** или **купаран** [ТГ,224]; в. **памучин**.

памучин* adj’нешто направено од памук’ – кога младата невеста ја дарува деверот, *пусестримте* ја пеат оваа песна: “*јубујаја ти, моме, памучни чурапе*, [јуд јунак купени, јуд девер дунсени] [јубујаја ти, моме,

кундуре, папуци... [јуд јунак купени, јуд девер дунсени] [ТГ,179].

панагир m’голем пазар што се одржува еднаш (или два пати) во годината, за време на некој празник, пропратен со народна веселба’ ~ *млогу са уплаш’и, даш’о рәнуту б’аш’и панагир: ниту нон, ниту дјак ... ш’и’ч’ка умр’анта идна кұна* [MS,t,70]; ~ *а он, сирума́, нима́ше рудни́ни д-о́де и да́ му-гре́да́т у-го́сти, а и нима́ше ма́миа, ба́рем да́-са́-пукло́не. Ко́га и пуле́ше сил’а́јнте ка́ко са́-бе́ра́т и си-о́да́т пу-го́сти, на-ца́ркфа́ и на́ па́наги́ри, но́гу ме́ра́к му-уста́нало* [ДК,153]; ~ *на Бугаричкото па́тче отидохме на панагир* [МС(В),77]; ~ *уф Стуја́каво го́стаа, пра́ваа курба́н два́јса́т-три́јса́т ку́ки. На́ па́наги́р ба́т на “Пресвета” (се мисли празникот или на црква Св. Богородица?)* [ИГ,118]; и: **панаир** ~ *от гудиниту сетне за дојди един панаир, да речеме Богородичин ден. Тогај пак јунакот за викни роднините му. Ки си собрат десетина жени да подат на повиш, за занесат една зја папуци, скахуни, шамиш два, фес, ририф, един крондир вину и един ракиа и алтуните* [VPM,246].

пана f’подолго дрво, прат на кој на едната страна има прицврстено крпа, којашто служи чистење на фурната во која се пече леб’ [BV,124].

панагон m 1.‘кога врз добичето, освен товарот што го носи од двете страни, се додаде уште нешто одозгора врз самарот’ ~ *бил е́дин-риба́р и оти́ишә́л да́-про́дава́ ри́би у-едно́ се́ло. И на́-па́тут ка-о́дил а-на́ишә́л е́дна леси́ца и си-а-фа́рли́л на́т-па́наго́нут* [BM(Cap),316]; ~ *некуј сирма́х чувек купил ри́би, ки-ј но́се да́-ј пруда́ве пу се́лта. Пу-се́лта за́вуде́л си ко́јно, во́де си ко́јно и*

на пáто глeде адна лисíца сá-
напpáвíла у́мpа́на."И-и, ебáа, дeк
умpéла", рeкáл. Фáште, фáрл'ува
нá-пáнáгóно нá-кóјно [ПК,2(225)];

~ тó-ј кá ки-клáји нá-мáгáрто,
кá-ј тувáрно бште тувáр, пр. тóр-
оо дeтто дá-сeдне нá-пáнáгóно; —
в среда пред свадбата другарите
на младоженецот заедно одат в
планина да берат дрва за потребите
на свадбата. Навечер кога се
враќаат врз самарот одозгора, меѓу
товарените страни ќе стават по една
зелена смрекова гранка, зашто "не
е убаво" кога е свадба да се носи
само суво [ТГ,159]; 2. fig. 'неоче-
куван психички притисок' ~ мáлко
ми-сá мóјте гáјлíна, сáа нá и тí
ми-дóјдe нá-пáнáгóно [ПК,2(94)].

панáда f'петно, дамка'; сп. **панадлíву**
лíци [MS,s,79].

панадлíву лíци 'лице покриено со
(жолтеникави) дамки' [MS,s,79]; во
други источни говори (пр. стру-
мичкиот): **дамкил'áво лíце**.

пангар m 'маса в црква, близу до
вратата, таму се оставаат свеќите
и нафурата (= мали парченца леб
над кои попот пеел молитва)' —
првиот ден од празникот Бужик,
откако попот ќе прочита: "Днес
Христос рождаетсја..." и откако
ќе заврши литургијата верниците
почнуваат (прво мажите) со
причесна. Прво ќе им даде попот
винце со лажиче, а потоа земаат
од нафурата, што стои (како што
рековме) на пангарот. Оние што
не се причестуваат ќе се соберат
околу црквенските "двери". Попот
ќе го симне фелонот, ќе го земе
молитвеникот и за сите ќе прочита
заедничка молитва за опростување
на греовите, при тоа споменувајќи
им ги имињата на верниците: **раб**
божји Јуван, раб божји Стујан итн.
[ТГ,86]; ~ **кут сáндáк-éј** (пангарот),

мáса, стбо уф-цáрквáта ду вpáттa,
нá нeго стбоот свeќте [ПК,2(94)];
и: **пингар** — на мртвин жените си ги
земаат своите санове (садови), во
кои ги однесле литургиите, излегува-
ат надвор и секоја пак остава по
една литургија на **пингарут** [ТГ,32].

Пандалиу 'фам. име запишано во
Кукушко' ~ **Ут-тáм сeтне, нáј-**
дeх адни уд-Мóкрине, нá-Панда-
лиуф Мануш прáф бáрчeт. А нáј-
нóго мá-арисá уф-Лагaдíна, не
кут уф-Мурáрци. Ут-Сúхо на-вá-
ки чíсто макидóнцко си-гувóрат,
дур нóарно и уд нáс [ПК,2(Кре-
308)].

Пандилимон 'име на празник' — тоа
е лесен празник, го празнуваат само
жените: не перат, не месат и не се
чешлаат. На Св. Пандилимон
штрковите полетуваат на југ,
терминот е многу прецизен (27 јули,
ст. стил) и по тој ден не останува
ниту еден штрк [ТГ,74].

пандóфли (dem. **пандофлички**) pl (ед.:
пандóфла) 1. 'влечки, домашни обу-
вки со високи потпетици' [MS,s,79];
~ **Бог да јобије, мамо, кундурцијче-**
то! [што ми прави, мамо,
пандофлички, [што ме ного
стегат, ох јоф прсти, [ох јоф
прсти, мамо, чак до пета [ТГ,39];
2. fig. 'погрден израз за жена' ~
зá-áдна пáндóфла мá-нáпpáвí сáл'
и вóда [ПК,2(94)].

панeр m 'плиток сад од плетени тен-
ки гранки, излуштени, има 2 рачки
од страна' ~ **ки-гo-кáрстат нá-**
цáрквa, ки-дóјдат дóмa, прeт
рúчек, дóмa, кал'тáтaтa, нá-гóсти.
Ехe, кóлку íмaш рóдa, тóлку гóсти.
Кат-нá-свáдбa. Пá-цeл пáнeр дáрaви.
Пá-сúти ги-издáрихми [ЛС(К),136].

Панол 'м. л. име запишано во Долно-
вардарско' ~ **самовíлата сегá, за**
да са причúи на цáрјут, отíде í му

вѣли: “цáрју, ти са мóл'а да ми дáдиши вáшто кíло да мѣрими алтáните, што земáхми от лозјáта хáк сóс мóј брáт Панóл”. И цáрјут са почúди, от дéка тóлку алтáни фати [V,PM,140]; ~ му вѣли: “цáрју, јáзе дојдóх едíн лáф да ти кáжса, ама не знáм далí ка си погодí лáфот ми”. Цáрјут га вѣли: “кáжи, Кирá Мáргу, штó сáкаш?” – “Цáрју, твóјта мóма да га дáдиши нá мóј брáт Панóл, бíва ли, не бíва?” [V,PM,140].

пантанóл m 'дел од облеката со кој се покрива долниот дел од телото, панталони' ~ за ми ги дад'ѣш' палтó, пантанóл, илѣјку, ш'и́ч'кит'а рúби за ми ги дад'ѣш' да такá за ти кáж'а!" [MS,t,41].

пантíч'ка f. 'тешкотија, мака'; односна форма Малецки ја наведува од с. Сухо, додека во Висока заблежил: **пáнтич'ка**, секако ова е резултат на блиската зона на артикулација на неакцентираниите а и ѓ, но поблизу до а и оттаму **пантíч'ка** [MS,t,79].

панúкла f 'некаква болест' [MS,t,79]; ~ “да ти кажјам, кадиa афен-диа: едно времја имало вáрла ч'у-ма и панукла, ч'укаши по селото. Та тогас татко ми и сичката тајфа и сел'ани изл'азоха на нашта нива на бижин'а и тамо отиде панукла; сичките сел'ани беа умрјали” [V,PM,182]; во Солунско: 'некаква зараза'; Будишевска како најраширено го наведува значењето: 'болест чума' [BS,125]; во Гевгелиско називот е регистриран со подруго, веројатно вторично значење – 'навредлив збор': нечиста крпа за бришење, пачавра, вошка [ИГ,127]; слично значење регистриравме во Кукушко: ~ шó-с сá-нáтукмíла мáрí пáнúкло, сè нá-гутóво чéкиш, кá сè-ј нáтукмíла

алис пáнúкла [ПК,2(94)].

Пануклис top. 'рамни ниви', од диј. панукла 'чума – грц.' (Грачен, Зилјаховско) [ИИ,Ми...169].

пáнцера f 'железна облека што во средниот век ја носеле рицарите за заштита на градниот кош' ~ нá-ýтрáта дéн сабáалинта, нá сá-фáшкáт, сá бóрáт ду вéчáрта. Пá нá мужéл да нáдвíе нí тóа, нí тóа. Тóа, рéкла, Карá-Циндém е адна мóма – дујнá-гузили́јка. Нóсе бáнсáр-кушýл'а (пáнцера) [ИГ,113].

панцак m 'горна облека за од дожд' [V,PM,376].

п'анц'ар m, bot. 'вид зеленчук, со корен што се јаде – морков' [MS,s,79].

панцурјут m 'абажур, драперија' [V,PM,376].

папага́лу n, zool. Psittaci(formes) 'вид птица со многу шарени перја, донесена од тропските краишта, се чува во кафез' [MS,s,79]; М. Малецки во Висока (Солунско) ја запишал множинската форма **папага́луфци**; употребата на наставката -овци (-евци), што обично оди со фамилините имиња (Велковци, Петревци), во односниов случај може да се објасни како “на-годување на имињата на домашните животни по образец на личните имиња”, во таа смисла проф. Конески ја споменува множината **сивчевци** како синоним на 'волони' според единната **сивче** (име на вол).

папади́а f, bot., Anthemis nobilis [ЛС(К),-96].

папади́јка f, zool., Julus terrestris 'стонога' [BV,125].

папади́јка f, 'жена на поп', в. **папади́а** ~ тогас тóј земýва едíн чингél, отíва на бунáро, фáрли чингél'ут и велí на папади́јката: “папади́јка, далí íмаши пóпот брáда?” – “Ам кáк,

брé сѝнку, пѝп бѝз брáда бѝва ли?". *Тогáс извáжда от бунáро од козáта главáта. Пападѝјката велѝ: "нѝ-ј тáја глáва на пѝпот?"* [V,PM,125] – во контекстот има 2 граматички посебности, првата се наслонува на балканската јазична алијанса: употреба на предлогот од со посвојно значење (како што е впрочем во западното наречје): *извáжда от бунáро од ко-зáта главáта*; втората: *е* употреба на номинативната форма со значење на вокатив: *велѝ на пападѝјката*: “пападѝјка, далѝ ѝмaши пѝпот брáда?”

пападја f 'жената на попот' [MSs,79];

~ *тогас, кату видоха попот и пападјата, ча аргиса детенто, отидоха да го брáкат; земаха и едно шише жјува вода сос нѝх, да му са нава, ча, ако најдат детенто мартво, да го ужјувѝјат* [V,PM,226]; ~ *тогас дојдоха на самовилцката река. Тамо имало много хубаво место зелено, и легнал попот малко да поспи; пападјата седјaши тамо. Дека седјaши, дојдоха две змиѝ, да фатиха тамо да са борјат* [V,PM,216]; ~ *попот и пападјата кату земаха писмото та видоха, ча нѝхното дете да и станал цар на самовилите, стaнаха, кинисаха да гу терат* [V,PM,216] – во материјалот има уште една потврда за употребата на сврзникот да со интенционално-декларативно значење, наместо 'дека': *видоха, ча нѝхното дете да и станал цар*.

Папазкој top. 'име на с. во Драмско' = **Попово Село** (грчко-турска комбинација) [JI,Ми...170].

папарига f, bot. 'растение со лисја што на допир со кожата парат – коприва'

...

Папазкупрју top. 'дрвен мост на р.

Места кај с. *Папазкој* на некогашниот пат Кавала–Драма' (= **Попов мост** – грчко-турска комбинација) [JI,Ми...170].

папија zool. Anas 'шатка' ~ *тука се плодат ногу лиут, така има ут пилците лиутут шо се јада: дивѝ папиј* [ME(P),76]; во Гевгелиско **папиá** [ИГ,127].

папијна глава f, bot., Helleborus odorus 'цвеќе со голем цвѝт, средишниот дел е жолт и високо поставен, жените го носат в црква' [BV,125].

папијче* n, zool. dem. од **папија** (Anas), се случува на кокошката кога леже врз своите јајца да и подметнат и јајца од **папија**, и ќе се изведат **папичијна**, коишто за недела, две ја напуштаат квачката [TG,402].

паплама* f, bot. 'вид покривач' ~ *заедноч т'анака фáрли рáката ѝ на врáх папламата, суфати кепету от негу, и така остана тој-нака на мигдан* [V,PM,34]; М. Малецки во Солунско запишал: **паплума** [MS,s,79].

паплáчка f 'стара баба' (пејоративно) [JIC(K),94].

папр'ак (и: **паприг'**) m, bot. Nephridium filix mas (Filicinae) 'вид растение, вегетира на високи, планински места – папра' [MS,s,79]; в. **папáр**.

папса (и: **папца**) pf 1. 'престане некоја активност, се смири' ~ *Па он а флэгáл уф иднѝ кáйк, шо бѝши ут Сѝмона, му пѝта на нѝгу да гу влѝчи мáло нѝшт'о пу сýхуту, и засиднá, си прикажýваши уф кáйкут на инсáнут. Ка си папсá вики да прикажýва, ричѝ на Сѝмона: Влѝчи гу сѝја на дáлбѝко* [MV(K),272]; ~ *ширлаанѝјата му дадѝ еднá парá, и тѝјнака фатѝ да свѝри. И когá фатѝ ширлаанѝјата да скáка хѝро, кѝн'ут игрáиши, кáминиту и дáрви игрáјаха, мѝховиту сѝс ширлаáно*

паднаха на зѐмја, са тѹрна ширлаанот кѹн'ут и побѐгнал. Фати ширлаанѹијата да са мѹли на барливоју да папса [V,PM,126] – во контекстот имаме потврда за обопштената употреба на множинската наставка -и и кај именките од среден род: **дѹрви (каминиту и дѹрви играјаха)**; ~ **станѹха** сички на мѹлба, да са мѹл'ат на Бѹга... л'у фѹти ѹн да си мѹли, фуртѹната папса, и са умири мѹрѹту кату напрѹт [V,PM,23]; ~ колко дѹжд и дѹждало, не можса да го накѹсни него. Кога папса дѹждот, тој си облече пак сос дрехите му, като он беши сух, а не мокар [V,PM-200]; ~ вели: “свирка сакаш, свирка за ти дам, ама ако можши да ја чуваш, ча тиа свирки кога ки фати да свирши, што нешто има по земјата, или земја, или камин или добитук или човек, сичка ке да играт и, дур не папсаши свиринето, неште си запрат” [V,PM,230]; **сп.** уште: **папса булѹфте** (= се смирија болките) [ПК(Грам)]; **2.** 'се измори' ~ Гу играе куту пѹртѹл уф-рѹцте. Гѹрѹт, гѹрѹт, дѹтто сѹ усѹл'ѹве, Јарѹм-Минарѹту пѹсѹве. Сѹ буриѹл'е ѹште и Јарѹм Минарѹто пѹсѹл. “Нѹ мѹжум, рѹп сум на тѹбе, кулѹ” [ИГ,113]; ~ **Кѹ пуглѹднуват сел'ѹн-то: нѹ-мѹгѹрто вѹлк.** “Брѹј, вѹлк, гл'ѹдѹјте, вѹлк, дѹржѹјте”. Удрѹт ус-стѹп, ус-камѹне, ѹдрѹт, гу-прѹтѹпѹт. Избигѹл нѹ. Избигѹл ама глѹдин, папѹл веке, нѹ-мѹш д-ѹде. Уддѹл нѹ-нѹкуј прѹпик нѹде, нѹ-нѹкѹ слѹнце. Прѹпѹчуве се ду-ѹдно лѹзе [ПК,2(216)]; **сп.** ~ **ут пѹсти тит'ѹн дѹцта ми-папѹѹа** (= од работа на тутунот децата се преморија) [ПК,2(83)].

папсува (н: пѹсѹве) **imprf 1.** 'се уморува'

~ **Кѹ фѹшкѹт д-сѹ бѹрѹт, Јарѹм Минарѹту сѹ умѹриѹл.** Гу играе куту пѹртѹл уф-рѹцте. Гѹрѹт, гѹрѹт, дѹтто сѹ усѹл'ѹве, Јарѹм-Минарѹту пѹсѹве [ИГ113]; ~ **и гу фѹтат, гу клѹват хпѹс и нѹгу и тѹј хѹч' ни пѹпсува плѹч'инѹту у апсанѹата** [MS,t,25]; **н:** **папсова** ~ **брѹ парѹ му дѹва, брѹ нѹ знѹм што му дѹва, ѹн нѹ пѹсова, л'у му велѹ:** “дурдѹ нѹ битѹсам кѹдѹијата, не пѹсовам!” **О-тѹмо грѹнчѹрино и ширлаанѹијата ѹтиѹдоха на кѹдѹијата, даваѹи са чѹниѹха** [V,PM127]; **2.** 'прекинува' – **в.** **папса** ~ **дрѹгију мѹс гу рѹбутѹхми, д'ѹсит' днѹ завѹира пѹтусу и дуѹир'а (пѹпсува вар'ѹниту)** [MS,t,4]; ~ **и гу фѹтат, гу клѹват хпѹс и нѹгу и тѹј хѹч' ни пѹпсува плѹч'инѹту у апсанѹата** [MS,t,25].

папѹле **n** 'деденце' (sic?) ~ **иднѹ вр'ѹми ѹмаши иднѹ папѹле и иднѹ бѹба.** Папѹл'то ѹмаши удѹл у-кѹшитта-му иднѹ дукѹнче, ѹмаши и трѹштѹрки... хармѹјто... фѹтѹха кѹта вѹчѹр да јѹдат и да-му-пл'ѹнат дукѹнат [ВЛ(Ај),338].

папѹци **pl** 'кожени обувки, чевли' – во селата (Ник и Пат), во градот Дој: **имѹиѹ** [ПД(118)]; ~ **такви папѹци да ми направиш, што са мажѹт буја, уд чѹтири митѹлика една кутијка, и да лѹскат, сус високи тупѹци (потпетици)** [ТГ,134]; ~ **малој момѹ дост јубава, [пре ког легниш, пре ког станиш?] “Пре мама легнем, пре тѹте станем”... малој момѹ, дост јубава, [кој ти јубујве кундур папѹци? – “Мама ми јубујве, тѹте субујве”** [ТГ,370]; ~ **утѹди у касѹбѹта да си стѹбри лѹстру папѹцит'ѹ (ѹтиде во градот да си ги исчисти кондурите)** [MS,t,68]; ~ **пишиѹн ки дѹѹт линѹрѹки, двѹнѹјсѹт**

жéни (армасáрки) пу мáléчкyт нишáн. Дéсит дyши армасáре; свéкурут, дéвирут, кi дунéсáт алтáјне, пáпyци, кyпринин кáврáк, шáмiа, кóлба, сéнка, спáлéто [116]; ако плаче некое дете за да го смири мајка му ќе му зборне: “Ја го дедо Бужик иде сус криво магаренце; ки ти дунесе: бобо, дулама, папуци, фес сус пискул’. – Ако не молчиш, ка ки чује оти плакиш, ки са нал’уте и не ти дунесуве ништо!” [ТГ,84]; ~ тој е бил папучија, карпáч, што-то излэваши на чаришията, кáрпиши папyци [V,PM,16]; ~ стóр’аха мухабéт и сл’áзи да си пóј д’á-т’áту, ги извáж’да папyцит’а ут нугáта [MS,t,22] – обичен превид: множинската форма **папyци** е во конгруенција со збороформата **нугáта**, којашто е во еднина. Поретко ќе ја сретнеме и еднинската форма: **папуц** ~ и оттам отиде на бунарот, да папуи кон’ут. В бунарот падна златнојут папуц, нетри го оставила тамо, и пак отиде дома на јасилот [V,-PM,206]; ~ и рибата гу зема пак на гáрбо и гу промина оданат. И л’у дојдоха на крајта, тојнака от страх га удри рибата сос папуцут на гáрбо. Раната ониј час пукна, и уздравјала рибата [V,PM,100]; во Речникот од Зборникот на Верковик: **папуц** ‘лесна обувка без петица’ [V,PM,376]; од Кукупско: пáпyцo мé-ј рáспóрин; и: пáпyцтa мé-ј рáспóрна [ПК,2(95)].

папучија m ‘мајстор што поправа чевли, кондурација’ ~ от тáмука отиде и на óниј негоф приáтел папучија, му даде... итó зeмá на зáим му даде и фáјдáта [V,PM,19]; ~ тој е бил папучија, карпáч, штото излэваши на чаришията, кáрпиши папyци [V,PM,16]; во

Солунско е регистрирано: **папучија** [BS,126]; в. **пáпучáр**.

папучлук m ‘договор меѓу родителите на девојката и на младичот околу даровите што треба да ги приготват за свадбата’ (сп. **папуци** = кондури) ~ тогај една нидел’а напрег папучлук за отсекал. Седнуват сички, збор чинат, секој што за му текни. Тогај за фатат збор да чинат за бракот. От јуначката страна говорјат на дивојкината страна: “е! сфато, сега што сакати, вашо милос?” И тој ве-ли: “јазе имам ету толку деца, на сите по един чифт скорни, толку дивојки по една зја папуци, на жена ми и на двете лел’а папуци” [V,PM,246].

папyчки pl, dem., в. **папуци** ~ дујдéла кáрáкóмyлта: “Чéшáл, пéшáл дивóјко, утвóри-ми врáттa, ки-ти-мóтум црévата ут-кóл нá-кóл, ут-кáмáра на-кáмáра”. Ар-áма, кyчинцито, мáчинцито и питéлцито кáжáл: “Ар-áма, кá ки-дóјш нá-мóмáтa ки-дунéсиш спрéма, сичко ки-дóнциш, ду-чурáпче, ду-пáпyчки, ду-фустáнче, ду-сичко ки-дóнциш [ПК,2(Иц-285)].

пáпцин adj ‘многу изморен’ ~ сá-вáрнáа пáпцини, тyтким дá-сá лóзе купáли [ПК,2(83)].

папáр m, bot., *Nephridium filix mas* ‘тречно растение, без цветови и семе; го има од различни видови – папрад, папра’ [ПГ(Ф)]; в. **папр’ак**.

пара f1. ‘монета, стоти дел од некоја парична единица’ ~ на богáтиот му си не дáваха тóлку пáри, та зaтoвá чáкаши за да га зéми за тpијси пáри рибата [V,PM,17] – посебност во збороредот: глаголот и заменката се разделени со негацијата (**му си не дáваха**); ~ дéттo му вíке на вyјкy-му, кá видéл пáйтóнут óт иде yзгóре:

"вѡа ки ма́ кѹне ме́не, да са́киш но́го па́ри биле́ (барем)" [ИГ,111]; 2. **па́ри** pl 'монети, вредносни предмети од хартија или од метал' (множинската форма се употребува многу почесто отколку единската, освен во изразите и затоа Малецки ја третира како pl.tt.) ~ и *Настра-дѣн-хѡм'а з'е па́ри ут дѹма́, ути́ди на паза́ру, да си кѹпи дру́гу мага́р'а* [MS,t,55]; ~ *ути́вал пу́но вр'ам'а за да ра́бути и гу стр'а́л идин харамѣ́ја на па́нт'ѡ и му бра́каш'и па́ри* [MS,t,18]; ~ *ви са́ мо́л'а мо́гу, дад'а́ти гу на м'е́н'а заш'тѡ́ яс ич' н'емам ма́лки, ко́лку па́ри иш'тити за ви да́м!*" [MS,t,16]; ~ *ту́рската па́рѡ ни са́ катѡ́ ту́кашинѡта* [ПсС-(3),64]; ~ и *з'е́ва ина́ то́рба па́ри и тра́гнува* [MS,t,9]; ~ *де́тто му ви́ке на вѹ́ку-му, ка́ видѣ́л па́јто́нут ѡ́т ѿде усѡ́бре: "вѡа ки ма́ кѹне ме́не, да са́киш но́го па́ри биле́ (барем)"* [ИГ,111]; ~ *му нагу́тф'ѡва ина́ ками́ла, му тѹва́ра во́да, ина́ ками́ла л'а́п и ина́ ками́ла па́ри* [MS,t,14]; во Солунско и Кајларско како множинска е регистрирана формата **пара́(а)** : ~ *му ви́ли: "а́ку има́ш' па́рѡ, да ти да́м мл'а́ку"* [MS,t,80]; ~ *му р'е́ч'и на д'а́т'а́нту, ко́лку па́рѡ за иш'ти у гѹди́ната?* [MS,t,81]; ~ *кра́лицката кѣ́рка му-ве́ле: "Да́ли би́ло ка́смет риба́р су кра́лица кѣ́рка да́ ле́гне?" И де́тто оооп, му-са́-ра́сипѹва кѣ́фут. И ка́ко лижѡ́ле, та́ка не́ ма́рда. И ка́ди-но́л но́и шѡ́ си-има́л ни́ку па́ра – иши́т. на́-бига́јне* [ДК,128]; ~ *"е́зми си и тѹ́с синдо́уч'а, на́тр'а ти-са́ си́ч'кат'а па́рѡ!"* [MS,t,84]; сп. верување: за празникот **Вудици (Богојавлејне)** на-родот мисли дека на полноќ **се от-вараат небесата** и дека тогаш секој ќе го добие она што ќе го посака.

Приказната продолжува како некој чекајќи го тој момент од возбуда се збунил и наместо да побара од Бога *кутал пари*, побарал *кутал глави* [ТГ,25]; 3. изр.: **на́-па́рта пу́л не́ са́ ви́ке** (= за некого парите не значат ништо, т.е. троши многу пари) [ПК-,2(185)]; **пра́бијна па́ра не́ма** (= нема ни динар) ~ *уф-ме́бо пра́бијна па́ра не́мум, а са́кум ус-дру́га́ре уф-каавинѣ́то да́-флѣ́зум* [ПК,2(188)]; со исто значење: **нимáл скáршена па́ра** ~ *идну-па́тник ѡда́л на́-гурбе́т. Пу-па́ту влѣ́гáл у-идна́-аи́чи́лница за́-да́-ка́сне ни́шчо, а́ма нимáл скáршена па́ра* [ДК,155]; **па́рта те́че ку́ту во́да** (= парите многу брзо се трошат); **па́ра на́-мо́ж да́-за́вартум** (= имам многу трошоци, не ми останува ништо); **пéт па́ри не́ да́ве** (= не се секира) ~ *ѡна сј-ѡ-гле́де кѣ́фо, за де́цта пéт па́ри не́ да́ве* [ПК,2(188)]; **па́ри се́че** 'брзо се збогатува' ~ *нашиот базирѣ́анин (сака) ... тенко кату камуха, штото ма́ра драмови да има, мо́ло па́ри да се́че* [V,PM,178]; **шчѡ па́ри вре́дите!** (= колку сте силни) ~ *като ја-видѣ́ла че-ѿде ла́мјата, зафати́ла да-пла́че и му-капна́ла на-де́тто една́ са́лза и станáл. Де́тто је-ре́ка́л на-ме́ч-ката, на-ва́лкáт и на-лисѣ́цата: "А да-ве-ви́дам сегá шчѡ па́ри вре́дите?"* [ВС(Гр),295]; **па́ри, па́ри, до-пу́пáрат** (блага клетва – пр.: ја кажува мајката кога синот постојано бара пари).

пара́ сопј а. 'отколку' ~ *"но́хѹбав'а не́ка си би́х у ха́псана́та, па́ра са́ ту́к ш'ту ле́гнах на то́с ухти́ка́сан кривáт, а́х, ѹх!"* [MS,t42]; ~ *му р'е́ч'и: "н'а́ј но́хѹбав'а да гу има́ш' ка-ди́јата ара́тлик па́ра меле́зѹму?"* [MS,t,56]; **б.** 'освен' ~ *"на те́б'а дру́га м'изá не́ма за ти да́м па́ра,*

за ти гу в'ена ш'ич'куту имани"
[MS,t,48].

пара-баба f 'мајка на баба, пребаба'
[ПК,2(95)].

паравиди* pf 'превиди' ~ и јас вид'ах,
паравид'ах и вел'а на мајка: "јас за
си пода у Сулун пак!" [MS,t,2]; ~
вид'а паравид'а мумата утиди, фл'ази
н'етр'а у бунар'у [MS,t,61]; ~ на-
дариту видоха, паравидоха, ча не
излева на главица сос букосвиец, си
закалнаа за тјахна господарка: они
ке да кажат на неа, ништо да не
чини на авџиолиа [V,PM,55].

парагон m 'букет' (од цвеќе) [BV,126].

пара-дедо m 'татко на дедо' – во
однос на децата од внукот ~ ас
му-сум пар-дедо на-тиа деца,
нуци и она-ј пар-баба, ут нук
нук, трето кулено, три поуса [ПК,-
2(243)].

парадис m 'орр. на некол, рај' ~ "ш'то
ји нузи там на стр'аш'та?" –
"нос-и парадису!" [MSt,60]; ~
утиди да ти направи понт', да
ти утфори и портата, да пош'
прав'а на парадисути [MS,t,57];
~ дјавулу идин д'ен' уткрава ин
јаблака ут парадиса и исл'ава на
зим'ата [MS,t,30].

парадоса pf 'предаде' ~ у тимел'у
да ја фати ш'ич'ко да битиса,
кл'уч'увету на ранката да ги па-
радоса и клáди [MS,t,19].

паракав m 'седенка; насобрани де-
војки навечер во некоја кука, ка-
де што работат, се веселат и сл.' ~
кумишите тогаш имали адет,
л'атото клавали слама кату
врашилу та запал'уваха га,
паракамновали, да им свети...и
момата си научила, сама хож-
даши на паракав сос друшките да
принде [V,PM,205].

паракамнова impf 'учествува на паракав
(= седенка – насобрани девојки навечер
во некоја кука, каде што работат, се
веселат и сл.) ~ и таја мома сос
мајка и хождала ката вечер да
паракамнова, да принде вална; и
момата си научила, сама хождаши
на паракав сос друшките и да принде
[V,PM,205].

паракиниса* pf 'покани' ~ и са набли-
жиле на селото шо сакале да
ходат, па он си разделуаши по-
далеку да си ходи. Да му па-
ракинисаа (гу каниа на негу), и гу
велеа: Седи су нас, ету замрачна,
и пумина денут [MV(K)334]– уште
еден случај на нерегуларна
употреба на заменските форми:
кратката форма за прав предмет
гу, наместо дативната 'му': гу каниа
на негу, и гу велеа (м. 'му велеа');
освен тоа предметот се јавува во
придружба на предлогот на: гу каниа
на негу.

параклис (и: параклиш) m 'мала црк-
вичка' [MS,s,79]; освен во Солунско
називот е запишан и во Воденско
[BV,126].

Паралијката top. 'ниви и чешма' (во
околината на с. Куманич, Драмско),
од диј. паралија 'софра', во грч.
'рамно место покрај морски брег'
[ЈИ,Ми...170].

паракишину p 'лага' ~ Кадџата му
вили на негу "н'ај паракшину, ш'ту
ти вили..." [MS,t,57].

паралџа adj 'богат' (тој што има многу
пари) [BV,126].

пара-мајка f 'маштеа'; в. повтрена мајка
[ЈС(К),94] (в. пар-дедо).

парамана f 'гувернантка, домашна по-
мошничка' [MS,s,79]; ~ от два
месенца сетне чилиби Теодорак
фати една хизмикарка дивојка и
една стара баба на дома му, да
седјат с невестата му кату пара-

'таен влез' ~ и тјánaка са вјрна,
отиде на гора́та; беши умра́кнало.
Тамо најде една мра́фкана (пишува:
'мрафка на') ду́пка; фати́, га раскопа́

мáлко она́ја дýпка, пот неá најде́
една́ паратíрка; га отво́ри, влезéла
не́три [V,PM,132].

Пара́шка ж. л. име ~ Пара́шка то́о
че́ке, да́ чуу не́што и да́ чу́кне ба́р-
ба́но [ПК,2(211)].

парафгасан* adj 'кога нешто е соз-
реано повеќе отколку што треба,
пр. ако некој плод е презрел' ~
ца́рјут фати, ги отсечи либини-
ците и трите: една беши пара-
фгасана, втората беши токму
на времето и третата прибли-
жи да фгаса [V,PM,159].

па́ре impf 1. 'лутит' (пр. јадење во кое
има па́ржжлѝф пипѐр) [ПД(119)];

2. 'нешто што е вруко исто така

па́ре' ~ нѝм ја́ди, ма́нциата би́те
па́ре, пуче́ки, не́к истѝне
[ПК,2(83)]; 3. 'кога кожата ќе се
надразни, ижурка од допир со
коприва' — на празникот Ѓурге́вдин
се врзуваат јажиња за гранките од
дрвја, односно се прават лулки на
кои се л'ул'ат младите, при тоа
лулање на поголемите девојки по
нозете ги удираат со коприва, и
парат [ТГ,70]; ~ ама́н шó сá-
испа́рѝх ут-та́а купри́ифта [ПК,-
2(83)]; 4. изр. ка́-к сá-ис(пу)па́риши
уд-мле́кто, ки-ду́јиш и на-ма́тнѝцта
(= доживеаната непријатност не
опоменува да бидеме внимателни
кон сè нешто) [ПК,2(83)].

па́ре* impf 'распара нешто сопиено'
~ па́рам ра́мбови ут пура́мбѝну-
ту [ПсС(3),66].

паре́(ја) m 1. 'познат, пријател' ~ то́ј
му р'е́ч'и : "јас до́јдох при ва́м да
ста́ними паре́ја" ... "ти са́с на́м за
ста́ниши' паре́а" [MSt,74]; ~ с'е́тн'а
ка́к сá уж'е́ни, ути́ди на кафинéту,
сид'а́ха ас паре́ата [MS,t,70]; 2. 'гру-
па, грамада луѓе' ~ ина́ паре́а л'уди
[MS,s,80].

паре́шт* adj 'врук' ~ фати́ момáта,
на́прави една́ пита́, тури́ и пра́стино
не́три, га извади́ пита́та от во́гин,
га зема́ ба́бата, га закара́ на ца́рјуе
си́н би́ти то́пла, паре́шта [V,P-
M,134].

паричка f, 1. dem. од 'пара' ~ кату и
дал тристате гроша, останал без
една паричка, рече сам на себе
си: "сега да си ва́рна на татку
ми, он, знам харну, как ќе да ми
пита, што ги чиних парите?"
[V,PM,33]; ~ тра́н расте високо,
има плодуе куту парички
[ПД(124)]; ~ му ве́ли на гими-
ми́ата: "ама́н, бра́те, ја́зе не́мам
пари́чки да ти пла́т'а гемици́ла́ко"
[V,PM,151]; 2. 'то́-ј мале́чко ле́нче,
сá-месе на́-Ба́дник ве́ча́р и на́-
Сви́ти-Ваши́л' — на́-су́рва. Уф-на́а
сá-кла́ве мале́чка па́ра, па́ричка;
сá-не́че, се́тне, на́-ви́че́рта сá-
ка́рише и сá-де́ле на́-си́те. Уф-ко́ј
ки-сá-па́дне па́ричка́та, он-е́ј
ка́сметли́и́та, диме́к [ПК,2(83)] —
називот се пренел на лепчето во
кој се става паричката; 3. 'име на
украсно, домашно цвеќе' (според
формата) [ПК,2(83)].

па́рички pl 'лушпи' ~ тѝа-сá ри́бини
па́рички, шó сá-пукри́јни ри́јпте уд-
го́ре ус-па́рички, па́рички. Не́куј
се́ла на им-ви́кат ста́ргачки
[ПК,2(83)] — додаток за место без
предлог: не́куј се́ла на им-ви́кат
(м. 'во некој села...').

парк m 'убаво уреден простор со цве-
киња, дрвја и трева' ~ ба́пта на́
о́де. "Ца́ре, ас па́к стро́жник сѝм
до́јна". "Ак-мо́јиш ут-мо́јоо па́рк
ду-тво́јо дво́р една зла́тна
ка́лдѝрма да-на́правиши мо́ж да-
би́де". Ба́пта зѝме-си ста́пчи́то,
о́де-си до́ма. А-па́рче́куе де́тто
[ПК,2(Ним-263)].

Парликовите тумби top. 'место со тумби (= могили) и дрвја парлики (= вид даб – *Quercus pubescens*)' [ЈИ, Ми..., 170].

парлица* f, zool. 'женско магаре, магарица' ~ *и́ди вудинч'арину удгѡр'а, ја-ј загубил парлицата* [MS, t, 43].

пармак m 1. 'прст' [V, PM, 376]; 2. 'дрво од ограда на скали' ~ *фа́т-се за-па́рмацте, да-не па́дниш; ~ мо́ш' да клад'еш' ниш'а́н'а, на зим'ата пѣ́п'ал за настил'еш'; и на скалата пармаку катра́н за гу нама́ж'иш'* [MS, t, 22]; сп. **трапуза́н'**; 3. 'спица на тркало од запрежна кола'; 4. изр. **па́рмак уди́ре** (*ак-еј неписмин чувѣко*) = како замена за потпис му се зема отисок од прстот [ПК2(95)].

пармакла́к m 'ограда на скала', со исто значење: **трапуза́н'** [MS, t, 22].

парна́р m, bot. *Quercus coccifera*; 'зимзелено растение, го има по ридиштата, расте ниско, на ливчињата има боцки, кога гори прави: *па́р-па́р, ча́тке'* [ПК, 2(95)]; ~ и *о́н ут-на́зут, вра́тнички има́т ку́ките се́лци, ут-на́зут пре́ку вра́тничката испа́ја, плити́на, плити́ница. Гу-ра́нија уф-но́га́та, а́рно а́ма ма́тно вре́ме, тимни́ца, испа́дна в-а́дни па́рна́ре та́м. Си-изби́га* [ВЕв, 299]; сп. top. **Парна́р Да́г** 'планина' (Драмско) – според тур. образец: именка во служба на атрибут (*парнар* = зимзелен даб + *даг* = рид – турц.); од истиот тип: **Парна́р Тумба** (Тра́нка, Вало́вишко) [ЈИ, Ми..., 170].

парна́ум m 'прекар' ~ *гу уста́ха да́-та́ту, ш'ту му има́ха кра́стину иди́н парна́ум Ке́л'еш'*; *Ке́л'еш'у да ч'у́ва бахч'ата* [MS, t, 33]; в. **па́рмон**.

па́рѡла f 'збор што на прв поглед упатува на нешто добро, а всушност

договорена лага' ~ *то́гај ма́-јорут:* "Пу́шти-ј бре, ку́че кра́ста́ву, л'у́јту..." *То́гај му ве́л'ам ја́с на-то́ друга́рин-ми:* "А́де, Ге́ли, по́ба́рзо, чи́ко́рте и по́нада́леко да-ста́пнима́ не-са-зна́е шо́ ки-на-на́е удо́а́дин, да-н-му-ј па́рѡла" [БМ(В), 195].

партал* m 1. 'алишта, облека' ~ *фа́-ш'та да брка пу парта́литу, фуста́н'а трисе́, там гл'е́да, тук гл'е́да* [MS, t, 11]; сп. top.: **Парта́ло** (Валовишко), **Парта́л Махала́** (Бутково, Валовишко) – Ј. Иванов ги изведува од прекар [ЈИ, Ми..., 170]; 2. 'носија, облека врзана за одредена регија' ~ *зарди шо му ј парталут на Пустулејна иден су куфалцкјут, бузечкјут, питровцкјут и на дру́жете села удва́да уд Вардар* [МЕ(Р), 72]; 3. 'ствари што ги носи невестата кај младоженецот, фактички тоа се подароци (обично облека и сл.) што семејството ѝ ги дава на ќерката кога ќе се мажи' (в. **прикија**) ~ *та́м не́ма како-ту́ва да-о́дат л'убо́вници. Ка́ ке-а-арма́сат, не-мо́же ско́ро парта́л да-му-пра́ви: две годи́ни ке-о́ди армасано, да-му-бе́ре, ру́бички да-му-пра́ви, та-то́гај ке-а-пра́ви сва́дбата* [ВЕв(Бар)]; 4. 'парче од облека' ~ *На та́тку-му са́ пра́виш'и, ч'а́ иди напосл'ат н'ѣгу; ку́га са́ убр́на насат' да ви́ди и гу гл'е́да куту́ парта́л* [MS, t, 58]; 5. 'домашни работи, различни ткаенини' ~ *га помето́ха ка́штата, га испа́стриха и си износíха парта́лите таму* [V, PM, 19]; 6. изр.: **си-збра́ парта́л'то** (= си замина) [ПД, 137]; **гу-на́права́ли па́рта́ле** (= го испотепале, го уништиле) ~ *не́коо дру́го па́-на́шо сира́че, де́тинце, ка́-изби́гали на́ште, са́-ва́рну́ве уф-Мура́рци. По́по д-им пуго́де на́-Га́рците ре́ка́л:* "Ја́ то́о са́-ва́рна́, ба́рке има́не". И Га́рците фа́јкат

ус-кама̀не 2-утипа̀ли. Г-утипа̀ли кути куче. И там сј-умрело де́тто. И оно нима̀ло ни ма́јка ни та́тко. Гу-смачка̀ли, гу-на̀пра̀ви́ли па̀рта̀ле. Тоо мј-о-кажува́ една же́на та́м. Ви́ке: “Не-а̀рно на̀пра̀ви́ на̀и́јо по̀п. Ет-та́ка и та́ка, изде́ адно де́те” [ПК-2(Креп-313)].

партал'аст adj 'со ископинати алишта, парталав' ~ и па́ри не оста́наха ве́ки, ниту дрехи му оста́наха на сна́гата му, така́ па̀рта̀л'аст оста́на. От-та́му најде́ еди́н гуми́ца, товарі́ не́што за Цари́град, му велі́: “ама́н, госпо́дине, да до́јда и ја́зе со́с те́бика” [V,PM,151].

парталко п 'тој што не е убаво облечен' ~ Сради́н Ома́ бил му́дар и си́ти го-ба́ркат. Па̀рта̀лко о́дал. Ко́га ки-си-обле́чи Сради́н Ома́, као ома́. А-ква́ ки-о́ди па̀рта̀лко, скина́т. Му́дар Ту́рчин е-о́н. Го-го́ни Ту́рција, го-го́ни Ба́л-га́рија, го-го́ни Га́рција [ЛС(К),-121].

партенка f 'волнена завивка за ногата, се носи зимно време' [ЛС(К),94].

Партеное 'м. л. име' ~ баш на А раплија́ имаше́ едно та́рло от галичани́, и там имаше́ братја́та на влади́ката, што беше́ тога́, што са́ викаше́ Партеное́ (се однесува на Партенија́ Зографски) [МС(В),91] – во случајот со предлогот од се изразува посвојност: та́рло от галичани́ (се работи за влијание од балканската јазична алијанса, со што југоисточните говори се изделуваат од источното наречје) .

партимент m 'спрат'; сп. ка́т, па́тума [MS,s,80].

паруш'ијаса (са) pf 'се јави' ~ куза́ до́јди дин'о да са́ паруш'ијаса на

ца́р'у, ути́ди на па́лат'у да му ка́-ж'и, ш'ту са́ науч'и́ [MS,t,41].

парче (и: парча) п 'дел од нешто' ~ и а́-зева́т ка́рпа́та а́-у́тфурува́т. Шо́ ки-ви́ат уна́тре у-ка́рпа́та: идну-ма́м па́рче, идна́-ра́ка пе́сук, идна́-лузи́нка па́рче, идна́-ца́рна ка́рпа [ДК,134]; ~ ре́кал на ни́х: Има́ти ни́што за јаде́ни ту́ка? Па о́ни му а даде́ле на не́гу ри́ба пи́чена идно́ па́рча, и ут во́сук пче́ла ме́т [MV(К)335]; ~ ка́жуве на та́тку му: “Јас ки гу да́ржум, ти ел гу за́кули” (он не знае́ о́ти син му е тики́). Ка́ иде́ та́тку му ус ка́-ла́чката да́ му а се́че гла́вта – и во́а гу на́пра́ве на па́рчи́на [ИГ,-115] – во контекстот прави впечаток линеаризацијата, имено во формите на императив кратката заменска форма се јавува пред глаголот: **та́ ел гу за́кули** м. 'ти ел за́кули го'; – за ова в. во граматичкиот дел; ~ “тебе ак та видат,[море врашко чедо,[ки та прават, манум,[парче пу парче,[мрава што пуносе” [ТГ,-102]; ~ ах ми ти, син ти чифтели чашки,[среќа да гу сретне, куришум да го јудре,[сабја да гу сече парче пу парче,[дома не си иде [ТГ,206]; ~ ти знам тебика кату татку и ти казах правината, и пак ти кажувам, ча петнајси парчи најдох [V,PM,39]. Пример за множинска форма на -и кај именки од с.р.: **парчи** (за споменатава проширена употреба на оваа наставка в. во граматичкиот дел). Со исто значење и: **кума́т** [MS,s,80].

парчинка f, dem. в. **парчушка** ~ от та́мо оти́де на́ мердеве́но, на́ ска́-лата. Ска́лата има́иш четири́јси ба-самáци, постеле́ни се́ со́с цо́ха, и о́ни бе́ха се́каква тју́рлиа́; зема́ от ни́х по една́ па́рчи́нка [V,PM,123]; ~ то́јнака оти́де, зема́ девет о́лски

мрѝша, ги вѝраза уѝат кон'а сос девет чингел'а... ламјата фати да јаде и си закачи за деветја ѝ глави сос деветја чингели. Тогас излезе и Грујо Шкиндерлиа от кон'ут, извади остра сабја, га разсече парчинки-парчинки [V,PM,78] – интересна употреба на гл. **излезе** со значење 'се симна (од коњ)': **излезе и Грујо Шкиндерлиа от кон'ут**; ваквата употреба на односниов глагол го имаме сретнато и на други места, конкретно во селата на источните падини од планината Беласица (Коњарево, Дражево).

парчушка* f'дел од нешто, парче' ~ "млогу пешман станах, што не зех алтини и сребро. Земах тасот, и, кату идех на пѝнтјут, гу удрих от земјата, гу разбих..." Тогас младата самовила му вели: "Скору чеч да најдиш парчушките от тасот, да ми ги донесеш тука, оти ти не знаиш, ошти што има на тасот" [V,PM,277].

паса* f, в. **пазва** ~ гу пѝта ца́р'у: "д'е-ти ко́н'ч'ату на т'еб'а?" "у пасата си гу ѝмам" [MS,t,37] – станува збор за влакно што го чува во пазвата и со "кое го повикува" коњчето. Во контекстот имаме аналитичко изразување на посвојноста: **ко́н'ч'ату на т'еб'а** наместо 'твоето коњче'.

пасе (са́) impf 'моментот кога кобилата се оплодува' [ПД(125)].

пасе́* impf 1.'кога животното се храни со трева' (ја кине директно од земјата) ~ **четиријси филдиши излеват от гората, пасат на ливадите** [V,PM,42]; ~ **гу м'аснува мул'ату ут кало́ тој, гу изваж'да, гу кла́ва у бајѝру да пасе́** [MS,t,36]; ~ **изл'ази но́з д'е́н ме́чката да пасе́ и гу најди ма́лкуту там д'е́ пла́ч'иш'и** [MS,t,16];

~ **и-о́н си́лан си́лан се-пѝј сас-ко́н'о**. Тва́ ква́ го-по́дбѝрал,... то́ј па́днал от-ко́н'о вѝ-вѝда́та, и-вѝда́та го-одне́ла. Ко́н'о, ко́н плѝва, от-та́а сра́на изл'а́гал... А-на-ко́н'о имáл ди-са́ги. То́ј, пѝлно зláто-се́. Заста́нава бѝра́та и-о́н си-ми́нава́ о́т-на́а сра́на, и-па́си ко́н'о [ЛС(К),119]; 2. 'ја чува стоката додека таа се храни со трева' ~ **нехинáтá си миловала много, пак завареницáта ненавижда́ла, бах-тала и ја пра́штала да паса олове-то**. Един ден си носила за ручок једна́ питинкá и, като пасла говедата, паднала хи [V,PM,286];

~ **нај-гол'амојут на едно́ село си фáти гувидáр, да пасе́ селските гувéди** [V,PM,20] – уште еден пример за проширената употреба на множинската наставка -и кај именки од ср. род: **сeлските гувéди**;

~ **уч'е́л идѝ́н ч'ифч'ѝ́ја тамо́кул вудинѝ́цата, му ја уткра́ва пампѝ́цата, си ја кла́ва у турба́та и си ги пасе́ во́луве́ту** [MS,t,43]; ~ **напкун вѝрваха на пѝ́тот три мангусарки, и јаз пасах овците на полето** [КС(В),75]; ~ **Т'е́с има́ха инá гáска, ути́ва да ги пасе́** [MS,t,53]; ~ **"Јас си имах едно дете,[он си јоде в силна војска,[си јустави млада жена,[млада жена јут три ми дни,[нити жена ни дувица,[си гу чика дла́го време,[вадан она са ма́жуве,[да не гледум, да не слушум,[си испаднах гáски да си пасум** [ТГ,335];

~ **на то́а вре́ми, му са искажá Исус самосе́б на учени́цити не́гуви, ка станáл ут ѝмреи́, и ве́ли на Симон Петро:... ми а милу́ваш по-вики ут ви́и? Ве́ли на не́гу: Исти́на, Афéндо, ти зна́иш шо ти милу́вам. Ве́ли на не́гу: Па́сај ја́гнити мо́ј** [MV,K,338] – во контекстот имаме нов пример (ги има повеќе такви)

за проширената употреба на множинската наставка **-и** и кај именките од среден род: **пасај јагнити мој**; 3. 'кога пчелата собира цветен прав' ~ *фати детенто, му вели една приказна на кусету: "пубратими! татко ми едно времја беши имал педесет кошови пчели; ката ден мухате, кога хождаха да пасат, ха бројаши, и пак вечер, кога дохождаха, ха бројаши"* [V,PM,202]; 4. изр.: **бште кблко ки-пасиш тѣлци** (= се кажува на неразбран човек кој не се сообразува со нормите) [ПК,2-(187)].

пасинук m 'син што мајката го донесла од друг брак' ~ *дедо Костадин имаше един син и един пасинук – син от друг татко – и една керка* [МС(В),72].

паска f, в. **паса** (= **пазува**) [MS,s80];

~ *му вели кадиата на троицата: "излезејти вунк, и јазе да скрием едно н'ашто, дали ки можите да познатите!" Излезоха вунк умовитните. Кадиата и зел един портокал, го и скрил на паската му, си зави харно сос авдеслакот му. Тога а викна и троицата нетре и му вели: "е, ако можите сега да познати, што има нетре у мојта паска"* [V,PM,181]; ~ *за гленда мајка му, што да види: ја-дена, манџи, штото царјут нема такви манџи. Јадоха, тиха, и пак ја затвори, си ја кладе на паската му* [V,PM,176].

паскисува impf 'станува сиромав, се измачува' [BV,127].

пасму* п 'одредена количина преѓа што стои посебно подврсана на мотовилото, од кадешто при потреба се симнува' ~ *с'а ѝи'тими да гу уд'аними платнута, з'евами нити-ту и грѣбин'б колку пасма плат-нута* [MS,t,7]; ~ *три-штири пре-*

плета прават едно пасмо [ПК,-2-(83)].

п'асна* f 'зборовно музичко дело што се исполнува било од поединец, било од група, но може да биде и само во форма на напис (со ноти или без)' ~ *и тој си бити́са п'асна́та и стана да си пој* [MS,t,27]; ~ *има Долна Цумаја и-Горна,... Долна Цумаја, наши́та, е-на-седам километра́ от наши́то село. Се свира́чи са. Полво́инта грат и пове́ке са масарма́ни, се ви́кат, кау́ри цига́ни. И-се маке-до́нски п'асни сви́реа н-она вр'аме* [ЛС(К),121]; и: **песна** ~ *Сраулица фати да пец една песна, малџи речовита, ама много гласовита* [МС(В),96]; ~ *"Ка е арно Госпуд нека даде!... Сус радуст темел' са удире; сус радуст да са пукрије, сус радуст огин да са навале! Сус радуст госте да прачеке, сус радуст госте да испрате!... Да биде пљна песни и џумбус"* [ТГ,296]; ~ *и ва́лко удде́л-си гла́дин. И та́ка бе пу-па́то гла́дин, најде адно́ прасе не́где ро́фке и гу-фа́ште. "Ки-та́-изе́дум". "Фат-ме, ви́ке, з-у́хто, ки-т-испéм адна пéсна, да се́тне ма́-ја́ди"* [ПК,-2(224)] – во врска со линеаризацијата прави впечаток препозитивната употреба на кратката заменска форма во однос на глаголот во императив: **да се́тне ма́-ја́ди** – поопширно за ова в. во граматичкиот дел; освен тоа забележливо е присуството на форми од перфективен презент: **бе пу-па́то гла́дин, најде адно́ прасе**; – кога младичот ќе се ожени, или девојката ќе се омажи *"гу навгануват брига и касавет на и оро забрауве и песни забрауве"* [ТГ,322] (збороформата брига ја немаме на друго место регистрирано, место неа се употребува

турцизмот 'гајле', возможно дека Тановиќ направил превид); односно: **песма** ~ Сички ки дојдат, за фатат да месјат колачинта, и таја, што ки мјаси, да е дева сос мајка, сос татку... онаја дивојка за надјани от зентјут фесот... за пејат песни свадбарски, прајат много колачинта шарени и един гол'ам л'ап, којто се вели **прамва л'ап**, това што ки го поклонуваат на нункото [V,PM,246] – во контекстот со предлогот од се изразува посвојност: **за надјани от зентјут фесот** м. 'на зетот фесот' (оваа особеност, како што рековме, се третира за балканска јазична посебност).

пáспал m 'прав од ситно брашно нафатено по гредите на воденицата' ~ *ношкa устанáл, áмa вáмци лéвo-дéсно, вéјат. И дéка дá-сá-пíкне, дéка дá-сá-пíкне? Иднá-вудинíца рáшукáна имáло и нáбжцa врéме сá-пíкнóвa у-тá вудинíцáтa. Сá-пíкнóвa у-вудинíцáтa зáд-вратáтa уsáди... пáтáра шу-кáра вудинíца бíла учéна нíкуј мéчка. Сéки дéн удéла пáспáл лжéсeлa óклу кáминут* [ДК,142].

паспатéпсува* impf 'пребарува' ~ *д'á-т'áту стáна питнáјси, ш'иснáјси гудíни, фатí да паспатéпсува дулáпиту* [MS,t,9].

пáста f 'вид колач, филован' ~ *нáјáрни пáсти прáвише Али-Кóч уф-Срúмица* [ПК,2(83)].

пасталáсува* impf 'дипли, калапи (тутун)' ~ *пу Димíтруф д'én' фá-ш'тат мáнгли, ум'éкнува т'ут'ýн'у и гу клáвами да гу пасталáсими* [MS,t,5].

пастáл m 'нареден (искалапен) тутун, што се става во денкови' ~ *и пустíла ч'улу на синдóку и фáш'-та да наклáва пастáла* [MSt,5]; ~ *ум'éкнува т'ут'ýн'у и гу клáвами*

да гу пасталáсими, з'éвами п'ét', ш'és, дистíна аргáти за да прáв'ат пастáл [MS,t,5].

пастарма (и: пáстáрма)* f 1. 'месо од овца, нарецкано, се чува покриено со многу сол, се користи зимно време'; 2. изр.: **кут пáстáрма ки-т нáпрáвум** (= силно ќе те изнатепама, ќе те направам да личиш на пастрма) ~ *мóлчи, зér áк стáнум кут пáстáрма ки-т нáпрáвум, кинá-мóји дá-стáниш* [ПК,2(171)]; ~ *тогас и тој кату излезе при нив, сос теишката бозлугана ги направи сичките пастарми на земјата. От нив излезе един јунак, пак самовил, сос него три дена и три ноќе си борјаха* [V,PM,216].

пастáр m 'човек што чува овци, овчар' [ИГ,128].

пáстри impf 1. 'чува' ~ *и такá остá-нáла прíказ, да га приказúват на сиромáси човéци и, аку нáјдат нéшту, да знáјат кáк да гу пáстрјат* [V,PM,19]; 2. 'средува' ~ *са-свáрши свáпта. Дéцта, вíе друјстe дéца, дóма устанáја, не-утíдија нíгде. Е, нáпкáмта, ка-са-вáрнáја, са-вáрнáме нíе нá-нá-зáт, вíке фáтине дá-си-пáстрине* (= средува – објаснувањето е од авторот), *дá-са-измíји, дá-си-нáпрá-виш* [БМ(Цр),207]; 3. 'чисти од бурјан, плевел' [MS,s,80].

пáсу n 'пасош, документ за идентификација' ~ *заи'тó ут Сулún на гóр'а ни мóж'иш'и да прумин'éш' ... áку н'éмаш' пáсу ут Ингилíзиту* [MS,t,2].

пáсуш (и: пáшуш) m 1., в. **пáсу** ~ *и кá дујдéме тýка, а-брé вáадáн, а-брé у́тре, ду-дéн-дáнэска сé нá Кúкуш óјме. И нíа дýри шó сме рóдини тáм, áко нé сме зáпом-нили нóго, јá-вáадáн, дá-мá-пýш-тат ми-сá-óде нá-дóлу, тáм дá-*

живém. Já, náшуи прǎвix вáа нидéл'а, тóо пуминáл рóкут, нóф прǎвix, нéка до-пу(т)нiишат д-бóдум на-дóлу [ПК,2(Пос-293)]; 2. 'документ' за сопственост на домашно животно, крупно' ~ Иде дóма, пó гу-нiите тáтку-му и бáч му, бáчǎвцте. "Кáк бé сiне, шó нaпрǎви вáа гудiна?" "Тáте, нiишó". "Е, штóм тǎкá, úтре-ј питóк, ки-му-искáрме еднó пáсуи, кó-искáрме нǎ-пáзáро, кó-пру-дáјме [ПК,2(Ним-271)].

пáсáна adj 'се кажува за бремена кобила' [ПД(125)].

пат interj 'подржување на звукот од удар' —... сéде нǎ-ǎнǎ-плáнинкa и сǎ-чúде шó дǎ-прáве, не-знáе дéка дǎ-фáте. Лéже тáм пуд-ǎнǎ-сéнкa, кó: пúле ǎну-пiле цiфкa е... пúле тáму ǎнǎ-змiа сǎ-дéбе дусидéлту дǎ-му-ј-зéвa пилишчaтa. И вó извǎјiа тó буздугáнут — пáт! Мǎнúвa [ВВ(Кр),312]; ~ пи-тáл: "Дéка-ј?" — "Já-а тáму у-дрúгa удáа" — му-рéкле. Вó влéвa нǎтре, тá: стǎнúвa, áмa дур-дǎ дóе рét дǎ-стáне дǎ-гу-кáсне, дǎ-гу-лáппе, óн су-буздугáнут — пáт! Му-и-удiрa тiа глáвите [ВВ(Кр),312].

пат-пат interj 'извик со кој ги мамат, ги повикуваат шатките' [ПГ(Фур)].

патитра* f 'ногалка (педала) на на-правата разбој' ~ и с'ǎ за гу при-врǎз'еми на разбóју; з'éвaм цилóфти-ну, ги з'éвaм пати́трит'а [MS, t,7].

пат'и* impf 1. 'се измачува, страда' ~ и му вил'áт: "хáјдибé Кел'éш'! ни сǎ вǎрками, ти óш'ти утiвaиш" "и'тó да прǎв'а!? такфóс халáт ми дáхти, тузi гу пáт'ах" [MS, t,35]; ~ му вили: "иксiк да б'ǎш'и и гáската, тузi, ш'ту гу пáт'ах јас, н'ǎј за кáзувáни!" [MS, t,57]; ~ му-веле нǎ-жéнта: "Спрéми-сǎ к-óјме вá нóш нǎ-тó мéсто. Има áрна мýзика, áрно јáдéјне — тáму ки-сǎ-висéлиме". Му-

веле: "Нéмуј, нé прáј тáка. Ки-пáтиш, мǎжу!" [ДК,131]; ~ Видéх, прǎвидéх, нǎ-чéдо мéсто, шó вiкме нiа, дǎдéх гǎ сéстрǎ-ми, дaдéх-гу и брáтчито. Исчǎишǎ-га, учистi-га, тáм уф-Дóјрǎн. Нé-ј-пузнáм чувéцте тáм уф Дóјрǎн, сáмо и сáмо дǎ-ј-зéмaт-ги. Ет, тóо сáм пати́л цáнам дéца, áска [ПК,2(359)] — во изва-докот е регистрирана преодната фаза од извлекувањето на кратката замена пред глаголот: кога паралелно екзистираат и двата типа, и стариот и новиот — кога е во препозиција во однос на глаголот (во случајот во блага заповед): дǎ-ј(ги)-зéмaт-ги — за ова в. во граматичкиот дел; ~ ха виде приз паратирот и му вели на нејн мǎнж: "ету, глендаш тиа калугери, што шетат по тука? Наши л'уди са. Татко ми ги пусна да на терат. Сакин да не излезии по вǎнка, да тја видјат: за ти познајат, та сетни лошу за пa-тими" [V,PM,238]; ~ му вели така сос грозност: "господине, да ми кажии право, колку карагроша зе-ма о-тиа, зашто лошу ке да па-тиш!" [V,PM,39]; ~ "ету тýка osát тaја пaни́на са, л'у ти са мóл'а, вǎрни си насát, бари тiнака да не пáтиш нiишту" [V,PM,21]; ~ лиши'ицата хóж'да пукрǎј араслáнут: "и'ó пáти тýка цáриму?" [MS, t,77]; ~ пак сǎ фáтaт да игрǎјат кумáр'; пак гу пáти кутú прǎвната пáтка, му ги з'éха парiт'а [MS, t,9] — овде глаголот **пати** (страда) е употребен како преоден; 2. изр.: **ки-вiде** и **ки-пáте** (= ке страда) ~ ус-тóо лiгуво дéте ки-вiде и ки-пáте [ПК,2(201)].

патилкǎ f 'страдање' ~ тја завчас сја разделила и му сторила пáт и, като заминал от другǎтǎ стра-нǎ, питала го: "Каде ишта идеи, синко?" Тој и на нејǎ казал сичкǎтǎ

си патилка, и чи вѣрвал да идја да сја пита при слѣнцето, што да прави [V,PM,284].

патириџа f 'дрвена направа со која луѓето со повредена нога, или без нога, се помагаат кога се движат' [MSs,80]; ~ ее-е, шó чувѣк бѣше, пѣ нóго аѣр видѣ, умрѣ на-гудѣнта. Туку нѣјсине, аднó дѣте устѣнѣ, бнó уд ѣгла (инекција) сибѣп сѣкѣто устанѣ, сѣѣа ус-патѣриџи бде. Здрѣво бѣше дѣтто, инѣјекција кѣ му удриѣ, устѣнѣ сѣкѣто дѣтто [ПК,2(Иц-289)].

патриџа f 'првиот ден по празникот', во случајот по празникот служба (според Тановиќ): утредента е патириџа. Тој ден служба се испрашѣ. Секој што ќе дојде ќе биде почестен со ракија и кафе, а жените со леб и варено месо [ТГ,215].

патѣтра f 'дел од направата за ткаење' [MS,s,81].

патка f, zool., Anas 'птица (домашна или дива) живее покрај води, лесно плива' [ПГ(Фур)]; ~ му вели на јунакот: "Еј побратими, от татка ми, ти куртулисах толку пѣнтја, ами сега как да ти куртулисам от мајка ми? Сега инак не можѣ. Ади за ти метна у морету, ти ки си чиниш патка [V,PM,279]; ~ а-фѣрлѣле при пѣтките тѣму у-крушѣиѣте. – "Фѣрлите-му трó лѣп нѣка јѣде!", му рѣкал. И тѣ кога и-вѣшла, му рѣкла: "Гóспуди, шó рѣку јѣс, ти шó ми дѣди". Е, му-фѣрл'ѣт нѣ-патките и нѣ-нѣа му-фѣрл'ѣт [ДК,114]; ~ та кулѣбѣта а-нѣпрѣвѣл бн тѣмѣн пукрѣј ѣдна бѣра, ѣзерѣ. Уф-тó: ѣзерто пѣ-имѣло сѣ пѣтки дѣви. Вѣјн утѣне, ѣтре утѣне, фѣтѣло и зѣма, пѣднѣл снѣк [ПД,154].

патка* f 'страдање, тешкотија', в. пати-
тилка ~ на ва питачка му са пувѣриџна на чувек изридувачката на сѣта патки шо имам пуми-
нато [ME(P),67]; [ME(P),174]; ~ пак сѣ фѣтат да игрѣјат кумѣр'; пак гу пѣти кутѣ прѣвната пѣт-
ка, му ги зѣха парѣт'ѣ [MS,t,9].

пѣтке impf 'удира (со рака)' ~ ѣк тѣ пѣтнум аднѣ [ПД(116)].

патлиџѣн m (често во pl: пѣтлицѣјне) bot., Lycopersicum esculentum (Solanum lycopersicum) 'зеленчуково растение со црвени, сочни плодови' [ПК(...)]; кај Малецки, од Солунско: освен пѣтлицѣн има и пѣтлаџѣн, сп. чѣрна пѣтлаџѣн'ѣ, чѣрни пѣтлицѣни, чѣрвѣни пѣтлицѣни [MS,s,81]; ~ аку саде сус колѣ, пѣтлицѣне дѣ рѣѣме или пѣперки, а ако фѣрле семе (чиниѣа, учмен) сѣ виѣе сѣ [ПД(121)]; сп. думѣта.

пѣтнѣјси num '10+5' ~ и стуѣј пѣ на пѣтнѣјси дни и ѣди сѣтнѣ динки'ѣјѣта да гу стóри дѣнѣгуви [MS,t,5].

патóсува impf 'премачкува со глина долниот дел на просториѣта, она по којѣшто се газѣ' (подот, патосот) [MS,s,81].

патрида f 'татковина, роден крај' [ME-(P),174]; ~ тогѣс тој стѣна прѣв, са поклонѣ на гóсподѣро му и са прости сос нѣгу ... и кинѣса, отѣде на нѣговѣта патрида [V,PM,15]; ~ и такѣ Дѣдалѣта сѣ чѣдиш'ѣ, кѣк да стóри, за да си пóј на патридѣта [MS,t,58]; ~ на крајѣта на лѣнѣката сколѣѣцка гудѣна сѣ стукмих су брат ми Лѣзар па да си ом на патриѣта [ME(P),67]; ~ јѣс чинѣх наѣт да кинѣсам за милѣта ми патрида на крајѣта на Пѣтровѣјут месѣц [ME-(P),67].

патри́к m 'црковен, христијански великодостојник' (сп. **патријаршија**) [BV,-128].

пату́ма f 1. 'подлога на приземје'; 2. 'спрат'; сп. **дјуш'аме**, **партиме́нт** [MS,-s,81].

патуна f 'основа, подножје' [MS,s,81].

пату́с m 'голем дрвен сад во кој се става грозје и се прави вино' ~ за дад'е млогу грóзди, за субир'еми млогу укí да за до́јми думá за гу змáчками у пátусу [MS,t,4]; ~ дру́гију ма́с гу рабути́хми, д'есит' днi завiра пátусу и дувiр'a ... ~ цiнур'ету ш'ту устанува́т у пátусу, ги звáж'дами у кати́т'a [MS,t,4].

патче n, zool., dem. од **патка** [ПГ(Фур)].

па-у, па-у interj 'подржување на звукот што се создава при пукање со пушка и др.' ~ ба́лгáрските ву́јници флизе́а уф-Мо́кра́не с-но́жсуфто на́-пушките, те́рат пу-ка́штите да́-не́ма Га́рци уста́нни уф-се́лто.Пра́шита́а ка́штите, испáд-на́а се́лто на́-во́нка. Па́ пра́нука́а и це́л де́н кури́умто свире́а на́д-на́с, áде низ на́шо: дво́р: па́-у, па́-у [ПК,2(222)].

паун m, zool. *Pavo cristatus* 'голема птица со убави, шарени пердуви' ~ утии́-ле, са главиле на един цар. Запеуве паунут царув, ца-рут рекал: "И! Што убув паун имум!" Трујцата братја рекле: "Алатувут е по-убув". Царут рекал: "Кој к-оде ут вас да го земе?" [V,PM,272]; ~ Предлозан му гу отнесуве паунут на царут. Напкум царут си пофалил којнут. Братјата рекле: "Алатувут којн е поарин ут твојут" [V,P-M,272].

пач'а f 1. 'долниот дел од ногата на животно, пр. од овен' [V,PM,376]; 2. 'јадење што е приготвено од долниот дел на нозете на животно

(овца, коза и сл.)' ~ како за подат: "добро вечер! дај Бог добро! чисти ви младиту!" И кату за седнат сички, тогај зентјут пáрво за му баци ра́нците, така и ние́јастата, и на сички му дарјува по една шир-вета или чевре. После дарот јадат, пијат за кладат трапеза л'ап и от заколените кози или офци глави пач'а [V,PM,250].

пач'аву́ра f 1. 'крпа за бришење што се користи в кујна, нечиста' [MS,s,78]; 2. fig. 'жена што не држи до својата чистока, односно што не држи до своето достоинство' [ПК(Га́р)]; сп. тор. Пачау́рова Тумба — на тој рид (тумба) бил убиен човек со прекар Пачау́ра (= нечиста крпа) — Тра́нка, Валовишко [JI, Ми...71].

паша f 'кога добичето кине и јаде трева — пасење' ~ на-Го́спo (ре-кол), "ки-ми-напра́јш пти́ца, не-ми лу́вам живо́т ве́чи. Ка́де-е бра́т-ми, та́м и а́с". И затва́ ви́ка "т'ух" (име на птица), зна́чи по-на́ши: "т'ух" се-ви́ка: "Што на-пра́јш". И затва́ ви́ка (птицата), то́ј про́литно вр'áми ви́ка са́мо, а-се́а го-н'áма. Кога сто́ката излiзаа на-на́ша [ЛС(К),116].

паш'а m 'турски великодостојник' ~ Пујно вр'áм'a има́ш'и иди́н паш'а ина́ мо́ма ху́бава [MS,t,54]; ~ каталаху́ иди иди́н паш'а у нузи́ с'éлу; д'е за но́ј? — у то́с ч'урбаи'и́ја [MS,t,48]; ~ да си чу́ати ут л'у́дити, óти има́ле ниéт да ви продóсат на со́бар, и на са́дбити ки ви би́јат, и на па́шити и на ца́рóвити ки ви но́сат за́рди ме́н да мартири́сати на ни́х и на л'у́дити [MV(К),326]; ~ послушаха на старојут човек, отвори́ха порта́та; ету и това́ джа́-те, промина, гу фати́ха, гу сто́-риха цар. Тогас кату чуха братите му, отидо́ха при него: стрја́днојут

са чини гинирал п̄рв, а најмал-
кото са чини паша [V,PM,231];
~ напкун го фатиха на Битолско...
и му рече пашата: “а бе керата,
ти не знаеше ли, што има обесеч-
ка? Ха!” [МС(В),73].

Па́ша Купресі́ тор. 'мост на р.
Сербица' (не само зборовите, ту-
ку и структурата на сложениот
назив е позајмена од тур. јазик:
Па́ша Купресі́ = Пашов Мост
[ЈИ,Ми...171].

па́шка f 1. 'израсток на задниот дел

од телото на животно, опашка' ~
са́с па́шка ш'ика му́хат'а (= со
опашот ја брка мувата) [MS,t,54];

~ му-веле: “Јас ки-са-качам го́ре
к-а-чу́кам, ви́а к-и-бе́рте, а́ма јас
та́ка не-са́ ве́рвам на́-ва́с. Ви́а к-
и-субе́рте, ки-бе́гате. Де́к ки-ва́-
сти́гнам ја́ска?” – “Е, шó да́-
пра́јме!” – “Са́те за́-па́шките ки-
ва́-ва́рзам за́-кру́и́та” [ДК,118]; ~

легнал да спие и, га си разбуди,
га гленда една страшна змиа: гла-
вата и беше на врахот на
брјастот, пашката и на земјата
[V,PM,222]; ~ мишката отиде на

самоладарникот сос самолладу, си
намака пашката, и пак оттамо
отиде на червен пипер, си упи-
пели пашката [V,PM,204]; 2. 'долги
перја на задниот дел од птица'
[ПГ(Фур)]; 3. 'дел од нива, ожнеана

поста' ~ ва́адин би́х на па́шката,
па́шкар на́-жні́инто; 4. 'дрвото што
го сврзува ралото со јаремот'
[ПК,2(83)]; 5. 'плетенка од косата

на девојка (или жена)' ~ тогас
момата са запрјала тамо, та ја
беа дали три златни јабалки на
пашката и ги кладоха. Тај кога
отиде момичката у дома на мајка
и фтресена [V,PM,218]; 6. изр.: ва́рти
су-па́шката (= се умилкува) ~ пра́вѝа
ручо́к, му-ви́ка: а́ј, риче́, во́ по́рци́то

зе́ви-го да́-му-но́сиш на́-то́ шó на́ј
ми́ј ми́ло, на́ј ми́ј ми́ло. Га́зда́та
му-ви́ка, зна́чи на́-жне́нта-му да́-му-
но́си. А́ма во́, ка-испа́дна на́двур
на́-тре́мут, куче́нце има́ли, ва́рти
су па́шката... (на́-то́ му-да́ди) [ВЕВ-
(Кор),304]; му-фли́зе му́а пут-па́ш-
ка́та (= не́куј а́ко та́рчке на́-ва́м,
на́-та́м) [ПД,137]; ма-испра́ви
па́шката (= му помогна) ~ ма-
сва́рши ра́ботта, ма-испра́ви
па́шката и са́ не́ пра́зна-ве [ПД,-
137]; си-сви́ја па́шката (= побегна,
си замина) ~ са́-на́ја́де, са́-на́пи́,
си-сви́ја па́шката, ни да́-пла́те, ни
да́-пи́те [ПК,2(194)]; со слично
значење: кре́ни-си-а па́шката ~ уд-
нико́лку де́на са́-искри́вал, са́-
за́пу́стѝл, сла́п, су-ти́а ра́ни – гу-
пушті́ле на́-а́вли́јте та́му. Кри́ф
ко́јн ко́ј ти са́ка! Уд-нико́лку де́на
то́ кре́ни-си-а па́шката оди-си!
[ДК,141]; ко́ја кака́раска Госпуд
е а устави́л биз па́шка, па и́ нас
да на забра́ве! (со овие зборови
се бранат овие младици што не се
решаваат да стапат во брак) [ТГ-
306]; ко́зта да́рча га би́с, она па́шката
на́го́ре – поговорка, се кажува за
оној што се инати и што се прави
важен кога не е во право и кога
има тешкотии; сп.: да́рча 'продол-
жителен и студен дожд' [ИГ...];
сп. ку́рјук.

па́шкар m 1. – тој што прв ќе започне
да копа и го тера првиот ред се
вика та́нчар, а тој што го тера
последниот се вика па́шкар (лозјето
и бавчата со црници се копаат, а
бубаку́т – памукот, чиничката и
бустанут са пра́шат) [ТГ,333];
2. 'исто така се вика и тој што
жние последен во постата' ~ ва́а-
дин би́х па́шкар [ПК,2(96)].

пашла́к m 'место каде што пасе
стоката, пасиште' [ПК,2(83)].

паш'оф* adj 'она што му припаѓа на пашата' ~ *тој сиромáх са почуди и от стрáх ни знáиши, штó да отговóри. И така гу собрáа сијмéнитy, гу закарáа на пашóф конáк* [V,PM,27]; ~ *тос в'éч'ер на врáх кeрамидит'а íсá тантанíсам, алá утр'а в'éч'ер сáс паш'óвата мóма íсá ку'акладíсам ('за си пригáрнам')* [MS,t,54]; ~ *пашóвите л'уди колку потерáа, н'áкој н'а можáа да фáтат* [V,PM,27]; ~ *и тој един ден ми најди на чаришата та ми стегна много, сакаши да ми затвори в пашовот конак; и јазе, кату човек, са оплаших* [V,PM,194].

пашота (или **аводино** — *etr sulfurik*) f — производ што во минатото кога немало граница, кираиите го пренесувале од Солун во провинциите, во казите; освен *пашота* носеле *нанеја*, *нишадрују* (амонијак), *рачиново* (рицинус), *сулфато* (кинин), *ѓок таши* (модар камен) [ТГ,414]

паш'та (си)* impf 'страда, доживува несреќа' ~ *и вилí на бáбата: "такá, такá си пáштам јáс тýкá"* [MS,t,9]; ~ *е, мáли, мáли, да м'а знáш', ш'тó си пáш'там — умр'áнт мáнч' за в'éнам* [MS,t 52]; в. **патка**.

пашчичка f, dem. од 'папка' ~ *ај, утíише у-јáзут, ма-а-вáрзáла кáрб-лáта нá-вóлкут зá-пáшкáта, гу-пуштíла у-јáзут... вóлкут му-са-скиналá пáшкта и истáрчáл. Му-са-пуплакáл нá-кума-Лíја: "А, кума Лíе, мóр вíди сáм бис-пáшчичка!"* [БМ(Сар),203].

пегичка* f 'местенце, точка со потемна боја во однос на бојата од околината' ~ *скóврáно шó-ј и óн тáквó-ј, сáмо шáрéно-ј, бујáта мó-ј: шáрéнко, бéло и сíво, и тáкá*

цáрни пéгички íма, фíно пíле-ј [ПД(126)].

пéда, и: пéвда* f 1. 'растојанието меѓу малиот прст и палецот, кога раката е отворена' ~ *пéн пéндá и удáјатá дláнгá* [ПсС(3),69]; ~ *и тáа влéгла. Ткáла, ткáла, ткáла, нé знáе дá ткáе, ама тáка гу рéчи тó. Нá-мужíла дá-суткáе нíту двé пéди* [ДК,113]; **кај Малецки: п'éнг', п'éнди** (pl) [MS,s,-81]; ~ *тогас попов син му вели: "е, крив дjавол, дур сега ти беше живот!" и гу одри една бозлугана, гу закопа со сè нетри на земјата четиријсет пeндја* [V, PM, ,274]; 2. 'простор колку една пeда' ~ *"Ка е арно Госпуд нека даде! Да ви даде дláг живот и кáсмет, арин век и на секуја пeда пу ока бирикет ... Госпуд да ни живеје кришеникут и новата кришеника! — со тие зборови кумот се заблагодарува на поканата да венча. На ова, присутните ќе викнат: "Амин! Госпуд да пувеле така да биде! Уд твоја уста уф Божји уши!"* [ТГ,161]; 3. изр.: **пeда човек лакут брада** (од приказните 'симбол за нешто недобро' — човек на кого телото му е колку една пeда, а брадата колку од прстите на раката до лактот) ~ *на вечарта дошле другите братја, го питале, кáде е бишката? Он им кажал: "Дојде един пeда човек лакут брада, а смукна бишката, си избега". Вичерале таа вечер сух леб и солче и пиперче* [V,PM,270]; **пéда и чéпур** (= се кажува за човек со низок раст) [ПК,2(188)].

пéдăсăт num '40 + 10' ~ *пéдăсăт сá тииáх тóги; кóлко, цáл вéк сум извáр-вéла, ич нé знáм. Уф Сóлун, јá, куту сáа, зáўмина, сè сáма* [ИГ,121]; и: **пéăсе** ~ *нáшто сéло сá-вíкше*

Мурáрци. Твá биие гулемо село. Уф-уко́лита биие пáрво. Триста и-пéасе кáшти биие. Сè кристéне, нéмие нíкаква дру́га véра [ПК,2(215)]; и: **пидис'ét** ~ му вили мумáта ... : "знáш' какфó прáстин да нагу-тфíш'? на тáтку за íма тóп цó-ха, на мáјка за íма тóп купрíнин, на м'én'а за íма пидис'ét тиндóлари" [MS,t,28]; ~ му дáди ч'урбац'ијата пидис'ét лири, гу клáва у дисáјку и трáгнува да си пóј [MS,t,16]; ~ и тувáр'а пидисét укá, утíди на дирминц'ијата [MS,t,78].

пеза f 1. 'чувство на срам и непријатност' ~ и тóјнака веки не мóжииши да тарпи пéзите, едín дéн земá едно вáжи ... да си обеси [V,PM,7]; 2. 'неприфатливо однесување, срамотилак' ~ адíн уд нáшто село гулэми пéзи напрáви, дéф фатí (= побегна, исчезна) [ПК,2(159)]; 3. изр.: му сá бијáт пеза (= го прават смешен) ~ нијднá женá и повичкиту мáжсá нијднá скáришенá гáрцка не знаат, ут шó колко за да му сá бијáт пеза [ME(P),83]; ~ "На ти една стиска алтáјне!" – "Ним са биш пеза сус мене: дај ми колко чинат!" (Читајал, зашто на шáка му веле) [V,PM,274] – во контекстот имаме лексички архаизам: **читајал** = мислел; сп. во рускиот јазик; ~ а-фáрлиле при пáтките тáму у-круиниците. – "Фáрлите-му трó лéп нéка јáде!" И тá му рéкла: "Гóспуди, шó рéку јáс, ти шó ми дáди". Е, му-фáрл'áт нá-патките и нá-нeа му-фáрл'áт. Тíа сá-биáт пéза су-нeа, сá-чíнáт [ДК,114]; со блиско значење: **на пéза да гу зéват** ~ фатíха на пéза да гу зéват: "тóј л'áп нeма да јáди, áма кáшта сáка да кúпи" [V,PM,18]; ~ си буташи сè нетри

на пипелот; дури веки ја беа изва-дили едно имја – кутро пипелашко! Друшките í на пеза ја зевали, хем ја вел'аха: "варај, кутро пипелашко, не приндеш, л'у си буташи нетре на пипелот" [V,PM,205] – употреба на кратката форма за прав предмет ја наместо дативната 'í': **хем ја ве-л'аха**; ~ тогај му рече на Гáрциту: "добро утро ви, братка!" И они си насмејаха на Бáлгаринот, кату на пеза гу земаха веки [V,PM,179].

пезадром m 'пешак' ~ вратејке, вра-тејке, пак излезе на друмот, идејке каде дјатенто кату пезадром, вáрзал на ногата (пишува: 'ногато'!) едно мангараче [V,PM,155]; ~ тогај царот на него бакишиш и дал много, да и пушал много аскер да го достретет синот му. И кога го донесеха при царјут, радос голем си чини меѓу них, и ж'ал многу му дојде на сирак пезодром [V,PM,156]; ~ и дјатенто стана и фатили да вáрвјат на пáтот, Зарзавилата на врáх кон'а при-менент, а дјатенто отпрет него пишијак пезодром [V,PM,156].

пéзе* impf 'срамя, засрамува' ~ јáс т'а пéз'а, ти м'а пéзиш' (= јас тебе те срамам, ти мене ме срамиш) [MS,s,82]; ~ д-óји, до-испéзиши áдно áрно; ~ кá ми-дóјдe, кá мá-пизí, кá мá-пизí прáт-л'úјто, мá-зáкупá [ПК,2(83)]; ~ пак тиа Гáрци: "е море, дебелоглав Бáлгарин, ти на земјата си бил добитук, а не човек". Болгаринот веки малч'аши, наколко да го пезеха тиа двата Гáрци. Вечерот са спали харно, и времето са беши умундрило [V,PM,179] – на крајот од текстот среќаваме остаток од назализмот и замена на големата носовка со у: **са беши умундрило**, што не е карактеристично за овие говори.

пејна f 1. 'сапуница' (со исто значење: скама); 2.'меури што се прават при брзо движење на вода, млеко и сл.' ~ тоа детто рекло: "Ќаа! Пушти ме ваа застра јас да гу носум и оште сус пејна да и гу дадум!" (млекото) [V,PM, 295]; и: пена ~ вѐли на нѐгу: А бизвѐрна рѐда, дѐри кога ки бѐдам су вѐс? Дунсѐјти гу вѐка на мѐне. И му дунсѐа на нѐгу кѐд нѐгу. Да кѐ гу видѐ, скѐро емѐн гу путрисѐ на нѐгу рѐгата, и паднѐа на зѐмнјата, си вѐлкаши су пѐна уф љстата [MV(K),285] и: пјана ~ ету кату шу протудраку, заедноч стана, отиде аф куриата разиден, от уста-та кату река изл'аваши пјана, и от далеку ошти фати да вика: "кој си тинака бре, што сечеш дѐрва на мојта куриа?" [V,PM,76]

односно: **пѣна** [MS, s,79].

пејно масло п'осветено масло, масло над кое пеел свештеник' – според народното лекување болното уво се лекува така што внатре се сипа малку **пејно масло**, некои ставаат и **слази** од винова лоза – кога лозата се реже, други варат праз, и така варен, откако ќе се исцеди водата се става околу болното уво итн. [ТГ,231].

Пејчинова Кузн'а тор. 'ковачка работилница на И. Пејчинов, од Г. Броди, Серско' [ЈИ.Им...,171] – во контекстот имаме присуство на лексичкиот архаизам **кузн'а**; сп. во рус. **язык**.

пѣк m 'голема горештина' ~ *кату не бѣши научѣн на таква работа, и от млого захмѣт, от пѣк слѣчоф, от млого топлина си разбол'а. Вечерот легна дома болни* [V,PM,150]; ~ *ваа нидѣл'а бѣше ного пѣк; сѣ изгурѣ тоо пѣк. Сп. уште: шѣ си-застанала на-пѣкта; ма-фати пукта пѣк, ка ки-с-јѣдум кој знаа?* [ПК,2(84)]; ~ *пѣк е вѣнка* [ПД(Фур)]; времето на две недели пред Св. Илија народот го вика *Свити Илијув пек, или Свити Илијув огин*. Народот кажува дека во тие дни може на човека да му зоврие мозокот и затоа не се работи по нивјето, или пак ако и работат тогаш трае само до 9 саатот, потоа ја оставаат работата зашто од силниот *пек* не може да се работи [ТГ,16].

пекул m 'ад, каде што одат душите на грешните' (празноверие) ~ *и му дудѣ времето, умрѣ сиромѣхот, да му нѣсиле Ангелити на Авраѣм уф пазувата; умрѣ и зингунут, и гу купѣа. И си а зѣ бѣчити уф пѣкул, да флизѣ уф темно на мака, а гледѣ на Авраѣм ут далѣко, и на Лѣзар уф пазувата нѣгова*

[MV(K),274]; ~ *тога ки уговѣри и на нѣх, и ки рѣчи: Истинѣ вѣл'ам на вѣс, колко нѣ чинѣхти на вѣа сиромѣси, нѣто на мѣн чинѣхти. Да ки си ѡдат вѣи на вѣиновѣ пѣкол, на правѣнти на рѣј жѣв дувѣшно* [MV(K),282]; ~ *ричѣ на нѣгу: Блазѣ ти и, С..., шо нѣ ти липса нѣто снага нѣто краѣф, туку Тѣтко ми шѣ и на небѣнитѣ. И-јѣс на ти вѣлам ѡти ти си Пѣтро, и наврѣс тѣп ки клѣдам тѣмел да правам Црѣкфата ми; и пѣртитѣ уф пѣкул нѣ ки мѣжат да и повлѣдат на нѣа* [MV(K),322]; ~ *тоо шо правѣ лѣшо, душѣта уф-пѣкуло (кѣтрѣно) ки-му-ѡде* [ПК,2-(84)].

Пел тор. 'име на место (извор) во **Епѣвардарско'** ~ *на во извор пѣт-ницѣте пазарејна... гу велѣат "Бајната",... сѣлѣнто на блискуту му ду негу сѣлу – "Пел"* [ME(P),69].

пелѣтија* m 'купувач, муштерија, клиентѣла' ~ *как вѣд'ѣха миш'туријѣту (пелѣтијѣта) тѣс прѣпнутѣ д'ѣтл'ѣ ... фѣт'ѣха сѣч'ка да хѣж'дат таму* [MS,t,81]; [MSs,81].

пеливанѣк m 'херѣство, јунаштина' (често пати иронично) [BV,129].

пеликан n. zool. *Ciconia alba* 'штрк' ~ *а пеликанѣ ѣма направѣно сѣдѣло и ми пѣзи, на-мѣјта кѣшѣ ѣма сѣдѣло, вѣка, и ѡн гѣ-лекуѣх. Викнѣјте-гѣ дѣкторѣ, тѣј ветерѣнарѣниѣ. Викнѣјте-гѣ, кѣ-ви-кажѣ как ѣ-бѣло* [ЛС-(K),129]; ~ *шетѣјки на-лѣф на-ѣднѣ м'ѣсто, глѣда ѣдѣн пеликан, итѣркѣл, ѣднѣто крѣло ѣдрил, не-мѣш да-лѣтне. Вѣка: "Тѣј ки-гѣ-утѣна н'ѣкој, не-мѣш да-бѣга". Дигнѣва-гѣ, гѣ-нѣси на на-ѣстиѣ лѣкар. Вѣка: "Ки-гѣ-ле-куѣши"* [ЛС(K),128] – нивелирањето на остатоците од падежниот систем кај заменките е позната работа во македонските говори, но тоа обично

се случува на релација: директен и индиректен предмет во реченицата, пр. **нас ни даде, нам не виде** и сл.; во југоисточните говори ова рушење е напреднато па во конкретните случани формата за номинатив ја среќаваме наместо формата за директен предмет; во првиот случај: **ви́ка, и он га-леку́вах** (м. 'него го'), во вториот: **то́ј ки-го-уте́па н'ако́ј** (наместо: 'него ки-го-уте́па н'ако́ј').

Пелцка Вагја тор. 'име на голема бразда со вода, вада, во спрега со старото име **Пела** (врзано со Александар Македонски) – во реонот на с. Постол (Еницевардарско) [МБ(Р),-77].

пелте п 'нишесте, скроб' – ако мајката нема доволно млеко уште од половина година почнува да го храни бебето со *каша* од гриз, или со *пелте* (нишесте) [ТГ,130]; во соседниот кукушки говор запишавме: **пил'те** 'желе, извриен сок од овошје' ~ *на́прави́х пил'те́ уд-д́јни, о-тури́х уф-ка́лп* [ПК,2(84)], исто и кај Малецки (од Солунско): **пилт'б** 'конфитур од извриен сок од овошје' [MS,s,82].

пел'тэк (и: **гѣнка́ло**) т 'тој што датка кога зборува' [ПД(115)]; [MS,s,81].

п'ена f 'перодришка, перо за пишување', в. **кундилуфору** [MS,s, 81]; освен во Солунско називот е регистриран и во Гевгелиско [ИГ,127].

Пена 'ж. л. име запишано во Мегленско' ~ ни **Пена** ути́де. **Пена**, *но́јкта ка-ду́деја пуга́ејте, да-ре́кне, то́гин ути́де, но́јкта, му-ска́ришлѧ не́колку са́ни и па́ да-а-не́ма. Ет та́ка, му-ска́ришлѧ две-три-са́јне, та́ка бига́* [БМ(Цр),207].

пенда́ртос т 'леб што се носи в црква во врска со одреден верски ритуал' [BV,130]; **петолѣбие**.

пенжјура f 'застаклен отвор на сидот', в. **пенцере** ~ и *хи ре́че: “Л’у́бе, ма́лка мо́ме, мо́е веселѧу, на скѧта ти ма́лку шта задрѧмам, та да гле́даш прос (sic) зла́тна пенжѧју-ра, аку да ви́диш от на́зи ба́рчи́на да са пода́де н'а́ква ма́гла, и на че́са да ма ру́каш”* [V,PM,260].

пензја f 'парични средства што месечно од пензискиот фонд ги добиваат пензионераните личности' ~ *ти́, бра́тче, ним са-секи́рај за-до́ма, ти се́ди-ми ту́к ја́с ки-та ра́нѧм, ним бе́ри гајле́, ја́с си ѧ́ма́м пѧ́нзја, ти ки-би́диш су-ме́н, ни́ на-ни́куј не-му-дути́жујш* [БМ(Сар),203].

Пено (Петре) 'м. лично име запишано во Гевгелиско' [ТГ,114].

п'ѧт f 'растојание меѓу палецот и малиот прст, кога раката е отворена – педа' [MS,s,81]; стсл. **падь**; в. **педа**.

пенцере* п 'отвор на сидот за да влегува светлост, прозорец', в. **пенжјура** ~ *га́лабот, кату отиде на царските конаки, ка́сна аф пенцѧрету аф она удаја, што седиши царјут* [V,PM,63]; и: **пинцѧра*** ~ *си ре́кле: “Ни́а ки-зѧ́тфо́риме су-ину-вилѧ́нѧе пинцѧ́рте, не́ма да-са́-ви́де”. Е, ти́а и-зѧ́тфури́ле пинцѧ́рте, му-ре́кле: “К-уста́јме идна́-дѧ́пка да́-гу-ви́јме ца́рут”* [ДК113]; ~ *ину-вре́ме на́-за́ма́н ѧ́ма́ше ину-ца́р, ѧ́на́-ца́ри́ца. Ама но́гу ле́па шу-бе́ше ца́ри́цѧта ни́ма́ше та́кфа́. Е, она си-бе́ше на́-пинцѧ́рта и пуле́ка-пуле́ка си-визѧ́ше* [ДК,144]; (кај Будишевска: **пенцѧра** – BV,130); в. **пинцѧрка**.

пенцѧрина* f, в. **пенцере** ~ *тојнака беши многу хита́р да а побегнал: приз пенцѧрината скокна* [V,PM,35].

пенцѧхир т 'вид облека' [V,PM,376].

пенцирја* f 'застаклен отвор на сидот', в. **пенцере** ~ *за отво́ри ка́штата, влезѧ́ не́три само́с, зема́ кни́га, от-*

вóри пéнцирјата, фати́ горе да из-
вáжда јурнэк схéдио [V,PM,18].

пéп'ал и: **пéпел** m || f 1. — 'материја,
ситна (во вид на прав) што останува
по согорувањето, пр. на дрва, има
сива боја' ~ нóс, ш'ту гу звáд'ахми
за пикмés гу клáвами у казáниту,
гу фáрл'ами и пéп'ал н'ётр'а
[MS,t,4]; ~ мóш' да клад'éш'
ниш'áн'а, на зим'áта пéп'ал за
настил'éш'; и на скáлата пармáку
катрáн за гу намáж'иш' [MS,t,22];
~ си завратја еднош на л'аво,
еднош направо; душа не остави
жјува. Тогас отива и на царјут
от крáстот на дол гу праи прáст
и пепјал, от крáстот нагори гу
остави здрав [V,PM,226]; ~ дете-
то родено от пепелта на изгорена
глава [ИГ,110]; ~ едно време
имаши един сиромаш, којто пу
сапуншиите носиши пепел и са
храниши [V,PM,47] — во минатото
пепелта се користела при перење,
наместо сапун, веројатно и во првото
манифактурно производство; ~ ји
р'éch'и на мáјка-му: "да ми стóриш'
дв'а магáр'анта ут п'ép'ал!"
[MS,t,48]; и: **пéпил** ~ за ја запáли
раж'анíната да згорí и да стáни
пéпил [MS,t,66]; 2. изр.: **пéпáл ти
нá-изйкут** (= да не се оствари тоа
што го спомена — се кажува кога
некој ќе искаже некоја пакосна,
односно еретичка мисла [ПК,2-
(188)]; **огни да те изгоре, пепал да
не устане уд тебе** (= да те снема
— клетва) [ТГ,320]; **восук са
правимá, пепáл** (= кога некој ќе
стане блед, пеплосан, во случајот
од страв) ~ на-нóсе на-тó мéсту
дéка-и скрímá алииштта, дéка-и
уставímá пúшките... на-тó мéсту
на-нóсе. Ејгиди, мáјко, нíе су-бéла
ýста, сáмо са-призирáмá на-срáна

су-другáрин-ми. Бели, восук са
правимá, пепáл [M(B),192].

пепеларин m 'тој што носи и продава

пепел' ~ и кога са чини на
петнајси или на двајси години,
татку му гу зема пу негу да гу
чини пепеларин [V,PM,47]; в. п'ép'ал.

пепеларјув adj 'нешто што се однесува

на пепелар', в. пепеларкин ~ гу зема
пу негу да гу чини пепеларин: негов
занајат да гу научи. И детето,
кату беши млогу умно, послуша
на татко му и отиде пу негу.
От неколку дни сетни умрја татко
му, и остана детету сос имету
пепеларув син. И кату чу сички
да гу викат сос това име, му са
гледаши лошу [V,PM,47-48]; ~
докара царјут и лафот за пе-
пеларјувут син и вели на царицата
и на момата му: "да видиш, џанáм
царица и моја керко, тованака
пепеларјув син два пáтја зема
нашут ухтар и мерил алтáни и,
кога ми го дакаруваши ухтарјут,
на дноту му нахождах по един
алтáн [V,PM,48-49] — во
југоисточните говори нивелирање-
то на падежните форми продол-
жува, така што вокативната фор-
ма често е заменета со номинативна:
вели на царицата... му: "да видиш,
џанáм царица".

пепеларка f 'жена на пепеларинут' ~

отиде на царјут му вели: "цар'у,
поклон имаш от мој сина,
пепеларјув сина! Дојде от чуждина.
Да ми дадеш ухтар'ут да мери
алтáните, што је добил аф
чуждина!" Царјут, кату чу така,
са почуди... стана сам царјут, гу
даде ухтарјут на пепеларката
[V,PM,48].

пепеларкин adj 'нешто што се однесува
на пепеларинут (тој што во
минатото носел и продавал пепел)'

~ царјут заедноч повел'а, робинки да му дадат дрехи, да си примени. Му дадоха, са примени, са урожи. И така сос млогу марифети и сос млогу лажа са чини царски зет пепеларкинут син [V,PM,50].

Пепелаш top. 'мало селце во Драмско' – од пепел "според бојата на почвата или спрема прекар" [ЈИ-Ми...,71].

пепелашка f 1. 'бедно девојче, што обично живее при макеа' ~ кату чју така татко и много са устрамоти от неа и млакна. Аде дојде пладнина. По пладнина сички излезоха на хоруту, та ѝ вел'ат и на неа: "ади, кутро пипелашко, да поими на хоруту!" [V,PM,206];

~ и момата си научила, сама хождаши на паракав сос друшките и да принде. Та она не приндјаши, туку си буташа сѐ нетри на пипелот; дури веки ја беа извадили едно имја – кутро пипелашко! [V,PM,205] – во случајот имаме употреба на зам. форма за прав предмет ја, наместо дативната 'и': веки ја беа извадили едно имја;

~ царут даишл запувѣт д-бодат сати таму да-прават гозба, да-са-гостат. И-пуканал сати села. И они са-ублѣкле, са-стуриле. – "А ти седи, Пипелашка, добра, му-веле, ниа к-ојме кј-цару" [ДК,120] – во извадокот имаме употреба на номинативната форма во функција на вокатив: а ти седи, Пипелашка, добра;

2. 'леб со врука пепел' ~ завареницата бахтала и ја праштала на воденицата да млеја наштја, белки ја изјадат короконјуре. Момичката утишла и, кога са вејке убаво смрачило, испекла си една пепелашка (богача) и седнала да вечерја [V,PM,287].

пеперуга f, bot. 'мак' [BV,125].

пѣпал'ану и: **пипил'ану** adj 'со боја на пепел, сиво' (Малецки го одбележил како неутрум [n]) [MS,s,81].

пѣр m 'таткото на мажот во однос на снаата' – свекор [ЈС(К)94].

пѣра f 'свекрва' (мајката на мажот во однос на снаата) [ЈС(К)94].

Пералиштето top. 'кладенец, место каде што жените переле алишта' (во месноста Зраздол, Драмско) [ЈИ,Ми...,171].

перане n 1. 'активност кога со вода (стоплена) и сапун се чистат алишта и сл.' ~ на стреда рано за кладе нивјастата, да пере неколку ништа, за остави сетни на зајвата перанету, тја за помете каиштата [V,PM,250]; 2. изр.: **на-перинто ки-утворе** (= се кажува кога некој новопримен член, било во семејството, било на работа, во почетокот се прави наивен, а подоцна ќе се покаже во правата светлина) [ПК,2(185)].

первас m 'дел од рамка на прозорец (или врата)' [ПК(Грам)].

пердах m 1. 'казна со тепање'; 2. изр.: **удри му ајн пердах** (= изнатепај го) ~ **не слѹше ли? Удри-му ајн пердах, да-вијш дал' не-к та-слѹше** [ПК,2(204)].

пердаше impf 1. 'оди брзо' ~ **виј-го ка пердаше, на-мојш д-о-стигнеш**; 2. 'силно кара, односно тепа (некого)' ~ **ка-га запирдаши, на-мужѣ нипѣт да-каже**; 3. 'ја прави завршната фаза од малтерисувањето' ~ **ми-устанна би адин зит да-ј-спердашум и ки-с-бодум гааре** [ПК,2(84)].

пердѣ (и: **пирдѣ** – со редукција на неакцентираното **е > и**; за односна појава поопширно во граматичкиот дел) n 1. 'материја со која се покрива прозорецот' ~ **са качуваат горе на кунакут. Да гу**

дигнат пирдэто віке — на не кажэве, туку мігу нójзте на чурбāміата испāге прāt цāрут [ИГ,111]; ~ ако ти ја дадат, мила ле мале, [поскоро абер ди чиниш, [море да растурам ветки куки, [да направам висок сарај, [мори. пинцєрки му сидифлији, [а пирдијна кадифилиј [ТГ,97]; 2. 'слепило, мрежа на очите' ~ преди чєтири години имах перде, сā чудих, сā чудих; немаше никој кулај, то пусто е око [МС(В)76]; ~ перделий еј он, чувєко стāрєє, пєрде йма нā-бчте, аку нє глєде [ПК,2-(240)]; 3. — кога ловат риба на ранила, кє избєрат место каде што вода-та тєчє бавно, па таму кє направат заклон од врбови гранки и др., од долната страна кє истурат храна; на обалата кє направат перде каде што се скриени рибарите за да не ги забележат рибите [ТГ393]; 4. изр.: нєма пердє (= се кажува за човек што не го засегаат недобрите и срамни дела што ги прави) ~ сјаа млāдєжко нєма пердє, ки, шб сākиш д-йма нāпридиш. Нє сā-знāа кōј-єј стār, кōј-єј млāt [ПК2(180)]; му-пукнāло пирдєто (= го изгубил срамот) [ПК,2(150)].

пєрдүф т'она со што е покриено телото на птиците' ~ "Амāн, брє брāте! Кāко мōж дā-сā-кāчиш?" — "Ки-тā-нāпрām и тєбє тāка āко сākāш дā-сā-кāчиш и ти. Ки-тā-нāпрām лєсна кāо пєрдүф. Јās тāка бє дибєл, сєстро", му-вєлє [ДК,-119]; ~ су-ришєто и су-дāрмун нє-сā нāл-нє вōдa. Плāчє, чїнє, вїкa, цїкa — нємa. Е, сā-субрāлє врāтцитє, а-пужāл'āлє бāбāтa. Му-рєклє: "Бāбо, дōпри ришєттo! Ки-си-истрєсимє нїа трб пирдүфитє, ки-нāднāt у-ришєттo, ки-нāпāлншш вōдa" [ДК,-146].

перє* имpf 1. 'чисти алишта и сл. со помош на вода и сапун' ~ ки видa ногу жєни ст блиското до во извор село, шo идат тука да са перат [МЕ(Р),69]; ~ идну-дєн Нāстрāдйн уцā су-жєна-му утїш-лє нā-рєкāтa д-и-испєрāt пл'āч-китє. И прāлє шo прāлє сиднāлє трб дā-пучїнат [ДК,155]; ~ сн-тa мєн мā-чїстє, мā-пєрє и дєк к-бм нєјнтo лїцє д-єј бєлo. Нє кā к-бм нєјнтo лїцє цāрно дā-бїдє [ПК,2(244)]; ~ нāпкум кā сā сублєчāвє дбма дā гу пєрє сєстра му, прāки, сєстра му гу нāбōжгє кāmāнчтo и нā мбōж дā сā нāглєдє нā нєгo [ИГ,110]; ~ кō си жєнєн, глєндāј си пāнтју, [глєндāј си пāнтјo, скрāшш си врāтo!" — "Нє сām єргєн, нō поцāрнєн, [мāјкa ми зєлā нєвјāстa, [хāрo дрāmливo, мōшнє спāнливo, [фāштa дā пєрє, пєрє и дрāмє" [ПсС(3),74]; и: **пир'є*** ~ гу звāж'дaми с'єтн'ā, у-тївaми нa студ'єнатa вōдa дā гу б'āлимш, гу пир'єми у курїтуту [MS,t,8]; 2. изр. нāштo нє гу пєрє (= направи голема грєшкa, нє мōжє дa сє спaси) [ПК(Грам)]; сākиш уз-мєн дā-с-(ис)пєриш, ама нā-мбōш (= кога нєкoј сє опрaвдувa и пoкривa нєкoј чин штo нє є добaр) [ПК(Мор)].

перєт* т'слугa, штo пoмaгa дoмa' ~ и л'у зa дoјди кумoт, сєднувaт нa єднa удāјa вєє кумoви, нa дрyгa одāјa свaтoви. Тoгāј пєрєтиту зємувaт oнāјa кaнискaтa, штo бєхa нaпрaвилш мoмитє нa чєтвāртoк, јa пoклoнувaт нa кумoвaтa тpапєзa [V,PM,249]; ~ стaнa тaс мoмa, oтвoри сaндук-т, гу јadi ширбєтoт и сoс брaсaлкaтa сa бєиш oбрāсaлa устaтa и и, гa сi рaзбуди цāрјувут син, штo ки нāјди? Утринaтa фaти дa му сє кaрa нa пирєтитє му [V,PM,235].

Перибара *top.* 'бара и пасиште меѓу селата Дреново и Височен (Драмско)' – "двосложен композитум од заповедната форма од гл. *пере* и именката *бара* и покажува што се работи во месноста; *сп. top. Пјардикон*" [ЈИ, Ми...71].

перивол'* *m* 'градина' ~ *пујно вр'а-м'а* *идин калујар* *исл'ази ут ма-настиру*, *утиди на перивол'у да субире смокфи* [MS,t,45]; односно нов грцизам се јавува и како микропоним во Зилјаховско, Серско [ЈИ, Ми..., 171].

перифер'а *f* 'се кажува за реон што се наоѓа на крај' ~ *си дојдох тукá; и тук најдох Англи, Гали, Италији, Срби на сулуњската перифер'а* [MS,t,2].

перке *impf 1.* 'удира' ~ *ак-та-пер-нум адна ки-вијш аранто*; *2. fig.* 'навредува' ~ *таа снаата се тук ма-перке, ама са-правум на-будла, да-не-с карме* [ПК,2(84)].

перки *pl* 'крилца со кои плива рибата' [ПГ(Фур)].

перкија *f, zool.* *Petca fluviatilis.*

Перкијата е риба што многу често ја ловат во Дојранското Езеро. Не е многу голема – достигнува до 1,5 кг. тежина (и до 30 см. должина). Телото ѝ е покриено со тврди крлушки чиј заден крај е запчест. Двете челюсти ѝ се снабдени со многубројни мали, скриени запчиња. Бојата на грбот и по страните ѝ е зеленкасто-жолта, со темни попречни рабови, а на стомакот е речиси бела. Во месец март женската ги испушта икрите во вид на долги пифтиести ленти, што се виткаат околу стеблата на водните растенија или пак пливаат слободно. Месото на **перкијата** е мошне вкусно [КД,58].

перне* *pf 1.* 'турне, отфрли, удри' ~ *тури от дол едн кóш, си качи на кóшут, тури јулмекот на*

гърлото му, го перна кóшот да са обеси [V,PM,7]; *2. fig.* 'упати критика' ~ *пернј-о- малко, зёр нóго гó-ј диг-нал нешто нóсо* [ПК,2(182)].

пернин *adj* 'тој што се однесува чудно' ~ *гу-напáдих на-него. И он нитуве пу-некуј рабóти, ама он бил нешто..., глém óти не-ј тáмáм ни на-намито... Уш некуј кнйги пишувáл, вёл'ше. Не гу-знам кáкви кнйги сá-тиá. Мáлку уд-акáло пернин бíл* [ПК,2(239)]; ~ *дур не гу лйче зá-гудинте, алис пернаñ-еј* [ПК(Грам)]; односно: 'жена (девојка) со несериозно поведение' [ПК,2(188)]; ~ *куп-тén бйше пернина, кá сá-мáжси кóј знаá?* [ПК,2(84)].

перница* *f* 'мека постилка врз која човеког си ја става главата кога одмара, односно кога спие' ~ *што н'áшту му арéсаши за кáшитата, и купíл: пóстел'а, перници и дрý-ги рабóти* [V,PM,19]; ~ *си соб-раха на трапезата, јáдоха, пиха; стана ламјата постилала дјуше-га, перници, за да легнат да спат, та тогас чиниши хесап да ги изјади* [V,PM,103]; ~ *к-óјш тáмка, ки тá прáчэкáт... ки-испáдне óна, ки-т дáде слáтко (дйско), кáвé к-ти дáде, - уф óчте нéма да а пу-лédниш. Нá вéчáрта уф адин јургáн ки-спйјте, нá адна перница* [ИГ-112]; ~ *тáкá шитé кá спáле, кá плакáле и двýјта, тóа дéтто кá плакáл, сáлзите ут óчте прáку перницата ду душэгут прáтунйле* [ИГ,112]; ~ *мáјкáта кá видéла óти змйта гá-спáсил, зимáла, му-ддéла лйра и-рáчéла: "Ки-гá-клáјш вéчáр пут-перницáта, сéко- сáбáјле еднáта двé ки-сá-пáвáт. И тáкá бугáт ки-сá-чйниш. Ама нéма на-никуј дá-кáјш"* [ПД,152].

перо* *p 1.* 'дел од покривката на

телото од пггца' ~ и кога ки ти дојди некоја газа на главата ти, да го туриш перото на вогино, и ниа на тебика можими да ти помогними ништу [V,PM,96]; ~ и тóс ги направи крилата... ги стóри ут кóкyш'кóви пирá [MS,t,58]; ~ Гу фáрл'ат нá бунíштто. Там си лéже. Пуминáле адни гáлáбе. Вóа знајал и гáлáбско да гувóре... и тíа гáлáбто си прáкáжувáле: "Да му пúштиме аднó пéро, дá си-ј чéпне óчте, ки пулédне" [ИГ,114]; ~ да га удерéш кожáта и да ги чíниш мјáх; да гу напáлнш мјáхот, вóда и месóто, да ги докáраш тýка, да ми ги кладéш нá врáх перáта ми, óт еднáта стрáна месóту, от дрúгата водáта [V,PM,136]; 2. 'направа за пишување' ~ о'јоди, јоди, до дукајне, [да ми земиш, стара мале, [да ми земиш бела книга, [бела книга, златно перо, [да испишам бела книга, [бела книга црно писмо [ТГ,37].

пéрун m 'голема шајка, брут' [ДК,-105]; ~ и чýпáта утíишла дóма и му-рékла нá-тáтку-му: "Дáскá-лицáта сáка дá-тá-зéва тéбе". Тó му рékáл: "Арно. Јáс кá-ки-му-кúпáм ини-чéјли, áк и-зábése инáш нá-пéрунут-му гóре, áко пáднáт тíа чéјлите ут-пéрунут, тугáј к-á-зéáм дáскáлицáта" [ДК,147]; и **пирóн** [MS,s,83].

перуника f, bot. *Iris germanica* 'украсно растение, има остри и зашилени лисја, спаѓа во групата на устоцветни' [ИГ,127]; в. **пиривуга**.

Перушинестата Скала top. 'планински гребен, карпи во кои имало гнезда од орли' (сп. *перушина* = пердушка, перја; *скала* = карпа) [ЈИ,Ми...,171].

перушки и: **пируш'ка** pl 'она со што е покриено телото на птиците – перја'

[MS,s,83]; ~ и тóјнака зéма мрéжата, отíде нá éзера, ловјáл, ловјáл вездéн, не можá да фáти дрúга, сáмо еднá чúдна рíба сóс влакнá, сóс перушки. Рíбата му вéли: "заштó мí си фáтил мéника? Јáзе сам цáр нá рíбите" [V,PM,-143]; в. **пéрдyф**.

пéрце n, zool. 1. dem. од **перо** ~ вóа знајал и гáлáбско да гувóре... и тíа гáлáбто си прáкáжувáле: "Да му пúштиме аднó пéро, дá си-ј чéпне óчте, ки пулédне". И му пуштúвáт аднó пéрце и вóа, алáки, гу нáјдúве, си чипнúве аднóто óко, – му сá прáвídуве [ИГ,114]; 2. изр.: **лék кúту пéрце** (= несериозен, со "лесно" однесување) [ПК(Грам)].

пéс m, zool., *Canis familiaris* 'домашно животно што ја чува куќата и имотот' ~ заминáл иден-чувéк, рékáл: "Бáјче, шó прáјш?" – "Шó дá-прáм, му-рékáл, нé-мá-сáкáт вíе сíнуфте, тáка мá-íмáт кáту-пéс" [БМ(ЗБ),196]; ~ сиромáх бéши, íмито му Лázар, тóа па си вáртíиш до пóртата нéгува, ем íмáиш рáни, и пичáлиш да си најáди ут рóнкити шó пагáле ут тpапéзата зингíицка, тукú и псéтата му лízнаа рáнити [МВ(К),274]; – во некои регии почесто се употребува називот **куче**, отколку **пес**, сепак и таму обичен е изразот (клетвата): **цéта да те јáдáт** [ПД(125)].

песнопóјка f, в. **песнáријка** [ЛС(К),100].

песнáријка f 'жена што убаво пее'; за маж: **песнáриá** [ПД(Ф)].

п'ёт' num (= десет минус пет) ~ сандáлу стáнува ут п'ёт', ут ш'és прáнч'ки, усáхнува сандáлу закáцини пу ш'áжит'а, пу стр'ахáта [MS,t,5]; ~ и си з'éват рáнка ... ут пéт' дакíка с'ётн'а трáгна пампóр'ут [MS,t,84]; ~ ја урáт нíвата ч'étир, пéт' уралá, стáнува хубáф надáс

[MS,t,3]; ~ и за дад'еш' на д'а́т'а́нту пѐт' лѝрѧ [MS,t,83]; ~ гувори́ жѣната, да му ричѣ: Нѣмам ма́жс. Вѣли на нѣа Исус: Арно си ре́кал шо нѣмаи ма́жс: о́ти пѣт ма́жси имѧл си [MV(K),257] – најсериозна потврда дека е под прашање тврдењето на некои слависти (Ј. Иванов, тој прв пишуваше за тоа, по него М. Малецки, 36. Голумб и др.) што случајот: тој **рекла го толкуваа како** зачуван полуглас во слаба позиција, нашиот пример: *арно си ре́кал* – се однесува на женски лик од Библијата (имаме забележано и др. слични примери што се нотираани на соодветни места во Речникот), сите тие упатуваат на друг заклучок: и во двата случаи се работи за нефункционирање на категоријата род во овие говори – еднаш субјектот е во машки, а предикатот во женски род, друг пат субјектот во женски а предикатот (л-формата) во машки род; за ова в. во граматичкиот дел.

пет прста f, bot. 'име на трева'; сп. народно лекување: – кога на некое дете ќе му се јават *жл'ешки* (= отечени жлезди) ги лекуваат на тој начин што ќе се земат исушени лисја од тревата *пет прста*, ќе ги истолчат, смесата ќе ја натопат со зејтин и ќе ја стават таму каде што има отечена жлезда (*жл'ешка*) [TG,124].

пѣта (и: **пѣнга**) f 1. 'задниот дел на стапалото' ~ Бог да јобије, мамо, кундурчијчето! [што ми прави, мамо, пандофлички, [што ме ного стегат, ох јоф прсти, [ох јоф прсти, мамо, чак до пѣта [TG,39]; ~ на пѣнта́та ходи [ПсС(3),69]; ~ пулека си терај, лудо, [твоја брза којна, [да не ми настѧпиш, лудо, [меснати ми пѣти, [меснати ми пѣти, лудо, [на бајна бајнани

[TG,157]; 2. изр.: **ки-ми-ј** **вѣјш** **пѣтте** (**бш** **аднуш**) (= уште еднаш нема да ме видиш, последен пат доаѓам) [ПК,2(201)]; **ко-измѣре** **уд-глава ду-пѣти** (= ќе го посматра испитувачки) ~ **шб** **чувѣк** **ки** **пумѝне** **ко-измѣре** **уд-глава ду-пѣти** [ПК2(158)].

п'ѣта f 'вид направа', сп. **суфра́** [MSs,-82].

пѣтала f 'метална поткова, плоча што се прицврстува со клинци на копитото од коњ или друго крупно домашно животно' ~ и му **вилѝ** ... : "да́ј ми ја пѣтала́та и кусим'б! ... ја́с дѣр на тузи́ вр'ѧм'а ч'ѧках да т'а дукѧрам и за си по́да на но́с сф'ѧт" [MS,t,37]; ~ **на́дини** **си** **ги** **в'ѣткит'а** **ру́би**, **извади** **м'а** **пѣтала́та** **ут** **нугѧта**, **ч'ѣпни** **ми** **ино́** **ко́сми** **ут** **ч'умба́зу** [MS,t,33]; ~ **а** **пѣсна** **бра́т-** **и** **да** **по́ј** **да** **му** **клад'ѣ** **пѣтала** **на** **ко́н'у** [MS,t,51]; ~ **излезоха** **наре́чници** **му** **и** **му** **вел'ат**: "синку, на таја работа, што ти пуснаха, **требува...** да здигниш на **кон'у** четрите ноги, да му туриш свингер на **пѣтали** месту... ча **инак** **ки** **тропка** **кон'ут**, **ке** **да** **си** **разбуди** **протудрак** [V,PM,74].

пѣтеми́ка adj, f 'мила, сакана', в.

пѣтими́ја ~ **има́ла** **ма́јка** **шчѣрка** **пѣтеми́ка**, [шчѣрка **пѣтеми́ка**, **ед-** **на** **кајметли́ка**, [да́ла ја да́ла да́с- **кали́ца** **са́-ѣче**, [даскали́ца **се-ѣче** **до-три́** **гудѝни**,) **до-три́** **гудѝни** **и** **три** **месѣци**, [та́а **не** **изѣчи** **до-** **три́** **гудѝни**, [туку **изѣчи** **до-шѣс** **месѣци** [ПК,2(260)].

пети́на num 'пет лица' ~ **нак** **тој-** **нака...** **чул** **и** **му** **вели** **на** **негу**, **којто** **смра́каши** **морету** **и** **от** **носо** **му** **висјали** **ледници**: "еј побратими, ади стани, ча на тебика дојде редот да ни куртулисаи, ча ламјата повел'ала да изгорат една **фурна** **три** **дни** **и** **да** **на** **фа́рл'ат** **и**

петината аф фурната?" [V,PM,46].
петгудѝцин* адј 'некој што има пет години' ~ Уддѝме уф-него. Пу-адна нидѝл'а дигнаме-са за-Дѝрѝан. На-пракара на-Дѝрѝан. Уддѝме уф-Сфѝт-Илиѝката ѝарква. Там мајка-ми умрѝ. Устанѝме: петгудѝцина сѝстра, ѝс и гудѝнак браѝт [ПК,2(359)].

Петку 'м. л. име запишано во југоисточните говори' — од текстовите што следуваат излегува дека истата форма **Петку**, во првиот случај е употребена како вокативна, а во вториот како номинативна ~ де, един ден беше заминал от дома му, друг един просик та му вели: "ади Петку, стани да појми на сфети Иша, динеска панаир станува, тамо да просими!" [V,PM,196]; ~ пак излезе змиата, фатила да играи, дур си насити и пак му напѝлни таистрото алѝни. И така ката ден кату чиниши, Петку напѝлни си една кѝшта алѝни и си чини по-зенгин от ѝарѝут [V,PM,197].

петле n, zool. dem. од **петел** ~ ако си петле чопни си папка, ако си пул'ка — крило си чопни — ова го зборуваат додека го држат пилето в рака, потоа ќе го пуштат и ако се **чопне** за **папка** — значи дека е петел, а ако пак се **чопне** за крило значи дека е **пул'ка** — празноверие [ТГ,402]; ~ "Ки ти кѝжум едно нешто, ама ки ми слушиши?" — "Ки ти слушам. Татко ми ми велише: "стар човек што ки ти рече, да го слушиши!" — "Зад тоа, зад тоа рид има едно пѝсто село; в таа, в таа кука има чѝри кукошки, едно петле." [V,PM,273]; ~ Чѝка мајка да-си-дѝде кѝрка-ѝ и как не-дохѝди таѝргѝла да-ја-пресрѝтне. Утѝшла в-гурѝта, вл'ѝгла в-кѝштѝта. Как

ги вид'ѝла червѝта по-дирѝците, паднѝла и умр'ѝла. Мѝмѝчето останѝло сос-мѝчето, кѝчето и пѝт-лето [ВС(Кал),336]; в. **петл'ѝнце**

петлѝрка f 'голема златна монета' (= пет лири) ~ коги ки са армѝса мѝмата и зѝтот ќе му даде пѝшкеш петлѝрка [BV,130]; ~ таа нѝви ут-Тѝрѝте гѝ-купѝме. Тѝги Тѝрѝте тѝрѝки наѝри тѝрат, сѝкат лѝри. Е, уд-дѝка тѝа? Јѝс зѝх, о-рѝсѝпах никѝфут шѝ бѝше прѝвил свѝкрут, ка кѝжѝ дѝлто да-ј-кѝпме тѝа нѝви. Шѝ-ј никѝф, нѝтиши? Никѝф еј нѝтулѝрка [ПК,2(288)].

петлица* f 'мала направа со која се запетлува облека, копче' ~ "е, ако не ми лѝжѝи, извади белите ѝѝки." И ва таѝгл'а петлицѝта и сѝ разгѝрди [МС(В),98].

пѝтл'ѝнце n, zool. dem. од **петел** [ПД(Пар)] ~ станах уф зори (прад зори), пѝтлѝнѝта кога прапѝјаја [ТГ,11]; — армасанте девојки, за празникот Прошка (Запустѝне) бакнуват рѝка на роднините од страна на свршеникот, и добиваат металѝк, а од оние што се поблиски роднини по грош два или игла сус рѝбија или петлинѝце (= брош од сребро во вид на петле) [ТГ,34] — станува збор за периодот пред Балканските војни; — кога е најмало се вика **пиле**, потоа **петлинѝце**, па **петле**, па **пѝтилак** [ТГ,403].

пѝтмѝна пѝм 'пет лица', в. **петина** ~ мѝнаа зѝминѝа двајст и пѝтмѝна, [двај и пѝтмѝна, вѝрна дружѝна: [најнапрѝт вѝрви Трајко Морѝрѝки, [по-него ѝди Тѝше Богданѝки, [право си-тѝгл'ѝт за-Стујѝкаво [ПК,2(272)].

петнајси пѝм '10 + 5' ~ детѝнто по-напрѝт си даврандиса, сос един бар-дак и уклавал петнајси дуѝа [V,PM,-

63]; ~ спроти мајчини ми повелениа
- мајка ми е дит харна - преде
петнајси или осомнајси години да и
дошел у д'адова кайшта един гост,
за ареса на мајка ми, за един вечир
са винча сос неа [V,PM,56]; и:
петнајсти (не-е: adj) ~ и за дад'еш'
на д'ат'анту пёт' м'рѣ за кафету
и петнајсти на т'еб'а [MS,t,83];
односно: **патнајси** ~ имаш'и инó
д'ат'а питнајси, ш'иснајси гудини;
биш'и уч'ел куту у Атина, сѣ биш'и
фатил у идин ч'урбац'ија [MS,t,26];
~ питнајси дни му дава мјухлёт:
то за стори похубаву н'аш'ту ут
занајат'ут-му, нос за ја в'ени мумá-
та ж'ена [MS,t,19]; ~ за пруми-
нат питнајси дни с'етн'а нараст'ува,
п'уш'та три, ч'етир листá [MS,t,5];
~ сугá му вил'и на визирину: "за ти
дам питнајси д'ен'уви мухлёт, да
пóш' да сѣ науч'иш' ш'ту вил'ат
н'ас, ш'ту ги писахми на тифтер'у"
[MS,t,40]; ~ ут мрѣва вр'ам'а
д'ат'ату стана питнајси, ш'иснај-
си гудини [MS,t,9].

Пётра* 'ж. л. име запишано во Дојран-
ско' ~ Стáни Пётро, стáни шчёр-
ко, [óзгин дѣ-нѣвалиш, вич'ера дѣ-
п'равиш, [вич'ера дѣ-п'равиш Пётро,
ки-ни-дóјдат гóсте [ПД,155].

Петре 'м. л. име од Солунско' ~
напкун и му рече на Петре зан-
данжијче: "да ми дадеш бела книга
и едно каламар да изписам една
молба на Имир Никола" [МС-
(В),93]; ~ пазарот ни беше три
лири и лира му даде Петри тишин
[МС(В),77].

Петриво top. 'име на населба (не-
когашен чифлик) во Еницевар-
дарско' ~ тѣка је не сѣл су Пос-
тул ами су сѣтѣ околни чифлици:
Грубивци... Петриво [МЕ(Р),86]; и:
Петриву ~ да зѣфатимѣ уд уздолу:

на угри-сланцѣ Долнѣтѣ Малѣ,... биз
мегѣ су Постул, Бозиц, Петриву,
Кушинуву и Коникуву [МЕ(Р),81].

петрѣфка круша f, bot. 'дрво круша
чији плодови зреат околу празникот
Петровден' (среде лето) ~ јас,
он, сѣ-најдѣх на-среди. Еднѣ
цѣрвѣна мумѣа, пѣлна круши, пет-
рѣфки круши. Сѣдат Тѣрци ус
пишѣоле. "Сѣдни, сѣдни дѣте, зѣми,
зѣми круши, нѣ-сѣ бóј", ми вѣкат
[ПК,2(358)].

Петрупол 'град во Русија, Петро-
град' ~ онѣј господѣр на Мѣсха,
што му речѣ, дали ѣма Бóг на
вѣшта зѣмѣа, он западна и са чинѣ
прѣсик, прѣсиши по тѣка по тѣму,
и такѣ отѣде и нѣ Петрупол да
прѣси [V,PM,153]; ~ кату чѣ такѣ,
дѣтето побѣгна, отѣде нѣк да прѣси.
От мѣра вѣре сѣтни најдѣ другѣри
да ѣди на Петруполи [V,PM,152].

пѣстотини num '400 + 100' ~ отиде,
от един увреин на заим пари земал,
от един до пѣстотини гроша
[V,PM,192]; и: **пѣстутини** ~ и нѣте
чувѣците, кóј кѣквѣ дѣ-носе. Тѣа
кѣжѣ: - Ако-сте-стѣ кóли, дѣ-се-
чинѣт пѣстутини, ил'áдо (пишува:
'ал'áдо' - печатна грѣшка?), кóлку
мóже; мѣјстурто, ако-сѣ-дѣсет дѣ-
ши, нѣка бѣдат пѣтнѣјсе, двѣјсе,
стѣ дѣши [ВК,283].

пѣтѣк* m 'петтиот ден од неделата' ~
свѣкѣрут кѣ-отѣде у-мóмѣта ... кóга
кѣ-му-нѣдне нѣт, - за-свѣдѣа да-се-
прикажѣват. Кѣ-кѣже свѣкѣрут:
"Кѣ-дѣјш мóмѣ-та, за-ф-недѣл'а
свѣдѣа да-пѣвѣме?"... - "Кѣ-си-
зѣваш тѣпане, на пѣтѣкут бѣше
тѣпанут кѣ-го-зѣваш, цѣла свѣдѣа
...да пѣвиш [ВЕв(Бар)]; и: **пѣтѣк** ~
на ѣтринта дѣн шѣ и пу пѣтѣкут,
си насѣбрѣле Старѣите и Ф-те на
Пилѣто, и му вѣлеа: А-фѣндо, сѣ а
смихѣми бѣти тѣа лѣжа шѣ си

рeкaл, жiв бидeки: пу тpи днi нaпкун ки зaстaни [MV(K),289] – периферните говори по правило кријат повеќе архаични посебности, таков е случајот со збороформата **бидеки**, во која се зачувала глаголноста: *тaа лaжa шo си рeкaл, жiв бидeки*; и: **питoк** ~ *ee-e, сa-сикaвум, кa нe сa-сикaвум, кут сjaа мe-ј: уф-питoк сaбajлинтa, вyкo пригнa вaлoјфтo, уддe нa-мисиркaтa. Шo бpe тaм нa пaзapиштo сa-нaпaл-нило чувeци? Кукушeнe сичките из-бигaли* [ПК,2(247-248)]; ~ *Мурaрци нa християнскo сeлo биишe и Алeксувo, тaкa пуд-нaс уд-дaлу, a нia бимe уф-стриди-нaк. Штeмница биишe нaштo сeлo, тaм сa-бeришe и пa-зapo уф-питoк* [ВК(Пат),288]; – така е во Кукушко, во дојранско-гевгелиската регија има фонетски измени: во Фурка **питoк**, во соседната населба Богданци **пaтoк**. Во минатото овој ден се третираше за празник: тој ден сите постат, нова работа не се почнува, исто така не смее глава да се мие; сп. верување: *кaсмeтлиja си бил, мајкa ти нe je придeлa спурти питок* (се однесува на човек што “се спасил од голема несреќа затоа што мајка му празнувала тој ден”). Некои **питоковци** имаат свои имиња: **Вели-питок**, **Сирни-питок**, и **Балакли-питок** (= првиот петок по Велигден) [ТГ,9]; во крајниот југоисток се среќаваат траги од назалниот изговор (примерите се од Солунско): *п'eнтук* – сп. **стсл. патъкъ** [MS,s,81]; ~ *пoслe зa рaстpoишe един кулак oт oниa, штo стoрили нa пeнтук, и ки гo фaрли нaпpeт и нaсaт, зa ирмен зa си прикрaсти тpи кpаcтoви* [V,PM,250].

п'ефира m, в. **пехер** [MS,s,81].

пехер* m 'татко на сопругата, дедо' ~ *oн oтидe, му кaзa нa кaдиaтa, и нa*

мaжo и нa пeхepo и [V,PM,11]; ~ *oттaмo пaк aрaпинoт издигнaл сaндукoт, гy и нeл нa пeхepoт му, л'y нeтpи нa двoрyт гo oстaви, и пo-бeгнaл* [V,PM,235]; ~ *тoј зeмa цap-жyвaтa мoмa. Кaтy сa винчaхa, тoј му вeли нa пeхepoт му: “e, пeхep мoј, сeгa нia aдeт имaми, пaрвo дa дaдeш нa мoмaтa ти eдин хyбaв кoн”* [V,PM,237]– во контекстот имаме употреба на номинативна форма во служба на вокатив: **му вели на пехерот му: “e, пехер мој”**; ~ *мy вeли: “гoспoдинe, динeскa чyх, пeхepo ти, кaжyвaиш нa сeл'aнитe, чa си видeл нa сoнyт eднa кaкaрaскa”* [V,PM,31].

Пехца top. 'примитивна печка за редуцирање на железната руда'; сп. **стсл. пашъ** (Мрвашко); во околината на с. Старчишта (Драмско) “Покрај коритото на **Задменска река** се гледаат остатоци од стари печки (сп. топ. **Пехци** – мн. форма), каде што се обработувала рудата”; обработката на железната руда во минатото во Драмско била доходовна дејност, за тоа сведочи богатата микротопонимија, сп. уште еден пример: **Пехцето** 'ниви и ливади покрај **Караќојската река**' (Драмско), таму била печката (**пехцата**) на **Гујо-чорбаџи** којашто престанала да работи некаде кон 1900 г.; на друго место, покрај **Сенгеловската река** имало грамадни купишта згура, доказ дека овде на големо се обработувала железна руда [ЈИ,Ми...,172].

пéчат m 'направа; трагата што ја остава таа направа врз документот ја потврдува веродостојноста на напишаното' ~ *кe-ви-ги-плaт'a, вaжнo, ки-ми-дaјти дoкyмeнт. Смeткa, рaспискa, пeчaт, oти кyпeнa уф-Бaлгaриja зeмл'aтa* [ЛС(К),121]; ~ *и дyдeли. “Имa лeк?” “A-a, имa,*

ама ки-дајте да-в-у́друм п-ајн мију́р
на-га́зо, п-ајн пича́т". Е, шó-кé-ј?
– ут-којн плóча [ПК,2(231)]; ~
"Дóбро, му-рачéл, слýши, ја та́ка
на-стра́на, да-изв́инте, ја е́дин
та́ткуф печа́т да-т-у́друм на-га́зо,
на-ти е́дна ша́ка па́ри". То: ка-ј
видéл па́рите: "Па, ра́чел, шó ки-
б́иде е́дин печа́т а́к ми-у́дре на-
га́зо". И му-у́жди́ре е́н-печа́т
[ПД150].

пече *imprf* 1. 'кога нешто (пр. месо,
јадење) е ставено на оган и се
приготвува за јадење' ~ ка слу́ша
шо и Даскалот, си убличé цубéту
(óти б́ило гóлин) и си пушт́и уф
мóрито. Па дру́зите Учени́ци
ду́дэле су ка́јкут. Ка испадна́ле
на сýхуту, а глédат óгин запа-
лeна, и риба шо си пéчиши, и лéп
[MV,K,338] – проширена употреба
на суф. -ин во придавката **голин**
наместо 'гол'; второ: рушење на
категоријата род (именката во
машки а атрибутот во женски род):
глédат óгин запалeна; ~ *оттамо*
отидоха на едно место, една води-
ница три камини брашно мелеха,
и троица месиха, и троица печ-
јаха, един јунак не можсаха да гу
најадат [V,PM,233]; ~ тој, кату
отиде малко нетри на дупката,
беши нашел една стара баба,
палила една хурна да пече л'ап
[VP,M,221]; ~ жената кату ја
чисти харно кокошита, кога гленда
гол'амото дете, на кокошкината
глава пишиши, ча кој за ја јаде
главата, цар ки си чини. Кату
виде така, ја откраде главата,
побегна, са скри, ја печи, ја изјади
[V,PM,231]; ~ е, сéга гу-викну́ва
бра́т-му на́тре, óде бра́т-му. Гу-
уткрив́ат, шó ки-ви́ат – óвен. Гу-
дeра́т, гу-бeса́т и гу-пeча́т да-гу-
јада́т. Туга́ са-см́ири су-бра́ту.
Ето во-е: "Бра́т бра́т не ра́не –

те́шко то́ шу-гу-не́ма" [ДК,152]; ~
гу са́ зако́лили да́т'анту, гу са́ кла́ли
у ху́рната да гу пика́т [MS,t,80]; 2.
'гpee' (сонцето) ~ то́-ј лeтто, ко́га
пéче нóго [ПД(137)]; 3. изр.: на́-
га́зут ја́де му-с пéче (= на голема
мака е); го ма́че, куту на́-жа́р до-
пéче (= кога некој е подложен на
сурова тортура) ~ нóго го ма́че,
гу-јстиза́ве, живóто мо́-ј куту на́-
жа́р до-пéче (на-ши́и до-ва́рте)
[ПК,2(186)]; лeп са-пéче (= лете ко-
га зреат житата, кога е голема же-
штина) ~ то́-ј лeтто, ко́га пéче
нóго, пра́д жeт́ва, вурки́на-ј, óјгин
еј нóго [ПД,137].

пé-чeс *num* 'пет-шест' – приближен
број ~ ас би́х на́-гувeта, гувeта
на́сах, ду́де чик-ми, на́-та́тку по
ма́лечук бра́т и ка́жса: "А́де бeгат
си́те, ки-бeгме га́ре". И удде́ сeлто,
пригна́ ад́ин си́гва́р, адна ко́ла
пра́гнаа. И ни́а пу-чи́ко, има́хмe пe-
чeс гла́ви гувeда и двe-три́ ко́зи, и
забра́ме и ка́раме. Пра́во на́-
Штeмница́ одме, то́-ј на́т на́-го́ре
[ПК,2(Мор-218)]; ~ глeде ад́ин
га́рчки ву́ник сто́ на́-на́то. Ни́а
óјме за́-Га́рција, ми́слиме óти на́к е
ту́рчко, ки-не́ма гра́јнца. "А, ви́ке,
ни́а уд-Га́рците бeгиме, на́ на́-Га́рците
к-óдиме". И ду́деме ду-не́го, за́преме.
"За́прејт ко́л'те"; пe-чeс ко́ли та́ка,
про́сти ко́ли, ус-двe та́рка́ла [ПК-
2(Мор-220)].

пéч'ин* *adj* 'храна (пр. леб, месо)
што била на оган и така е при-
готвена за јадење' ~ та́м има́и'и
ина́ пeч'ина га́ска ут ва́нк на
пиш'ку́н'у и га́ската б'а́и'и на
мелези́мину [MS,t,56].

пeчини кóри *pl* 'вид пита' (во запад-
ните говори: **тури-печи**) ~ то́-ј
ба́ница, са́ кла́ве ма́лчко рeтко
те́сто уф типци́ита и са́-за́пeчуве,
сeтне на́ са́-кла́ве ут-те́стто, на́

сă-путпéчуве и сè тăкă дур да-сă-
напăлне типциита [ПК,2(84)].

пéчка f 'железна направа во која се
пали оган, служи за загревање на
простории' [ПД(Пат)].

пéчăво n 'јадење печено' ~ за гу-
лémјут **нипăн** дудéа нăк тóг'иска
óсум дүши: свéкурут, вүјкото на
мóмчто, тétинут дудé, дéвирут
(брáт му), кумут дудé и дрүзи
нијни руднини, бърчédăвци. Нóсаа
пéчăво, рíба уф тáва [ИГ,116];
кај Тановиќ, пак од Гевгелиско:
печуво — пред свадбата свекорот
со блиски роднини одат да ја
посетат невестата да ѝ порачат да
се чине азър за уф чужда кука,
при тоа тие носат и подароци: кулак,
печуво и карта сус вино; кулак е
леб од пченично брашно; печуво,
ако е пост — риба шаран печен во
тепсија со кромид, а исполнет со
различни мерудии, а ако се мрси
тогаш: печена гуска (или мисирка)
[ТГ161]; на друго место, пак кај
Тановиќ: уф типција пуд вршник
пичено месо [ТГ,208].

пéпш adv 'движење само со нозе', в.

пéпшки — во илустративниот кон-
текст што следува ги пренесуваме
доживувањата на Ефка Кол'ува од
с. Ицеларе, Кукушко, која што го
доживеала егзодусот низ кој
поминале многу Македонци од
југоисточниот егејски дел за време
на Втората балканска војна 1913,
кога грчката војска со преднамерна
цел да приготви услови за
елинизација на односниов простор
го уништи градот Кукуш и три-
есетина села во околноста. Тоа го
правиме, свесни дека ја оптеретуваме
речничката граѓа, но исто така свес-
ни дека тие факти треба да се
забележат за да не се заборават. ~
Кá бигáме? Нíа, нéл' кăжáме, ут-
мóјто сéло, ут-Ицилáре, сă-фăти
бóјо, и кá бигáме одвéчър чувéцте

сúте си-тувăриа кóл'те. И пригнăа
кóл'те, чинíа. И мóјто тáтко, тувă-
рíме, чинíме и сăбáјлинта мáјка
ки-нă-јспрáте дéцта, кá ки-пүкне
гăрнáтта прику кăшитта и вăлóвто,
адíнјут нă-гóре, адíнјут нă-дóле о-
уднисé. Тувăрна, азър, кóлта с-јаа-
устăвíме, тăкă избигáме ус аднá
дүша. Ус-житвăрски рүби, кăквí
бíли, ус-тăквí с-јóдаа чувéцто, ус-
дрíпуви рүби. А дрүзи сéтне нă
гóре, шó бигáа, кá-с-утвурí бојо,
нó сă-нăбăвíа, пóслăбóдно си-зимáа
шéј. Ут-тáм, а-брé, а-брé, тáа
зíма уддéме уф-Сóфја, тáм
сидéме. Ду-Сóфја сè **пéпш** удíхме,
сè нă нóга. Вүјнáта, нíа бéгме,
вүјнáта пу-нăс íде. Нíа нăпрét
бéгме, нă-мóж дă-зăстáниш, áк-
устáниш ки-т-искóл'ат. Сă-вăрнăа
адни чувéци, Гăрцте-бíа ги-исклáле.
Тăквó бéгне дă-нé-дáа Гóсно. Пó-
л'то гóрше. Снóпто пу-нíвте ги-
згурéли. Лéбо гу-гурéли, жíтто.
Бáш уф-жéтва сме бигáли... Пи-
трóвдăн. Ут-кá бигáме тáа вé-
чър, уддéме уф-Күкуш лижáме.
Имăхме тáм аднá кúма, тáм уф-
нíх лижáме. Тáа вéчър кá прă-
лижáме сéтнă нэмá лижáне, сéт-
не, сéтне, бéги, бéги... ги вăрвéме
тó Грăмáдна сéло, тó Нимáнци,
Рóшлăво, Дрăзумíрци, Жéнцко.
Тáм, демéк, шó бíа пóблíзу ду-
нáшто сéло. Нíа сме пăрви
Ицилáре, утáм сă-фăти бóјут,
оти мíги Күкуш и мíги Сóлăн
бíше. Пу пăтут: нăрót, нăрót,
глéјш чувéк умрél нă-пăто. Бé-
гат, мадáм Түрци íдăт, ко-
устăвăт нă-пăто ўмрин чувéко,
жéна — бíл, мăш — бíл, дéте —
бíл, шó дé-ј г-устăвăт. Е-е, шó
нăрót изумрэ пу-пăто. И-мáјки
устăваа дéца нă-пăто. Мпáда жéна
глéјш умíре, áј-вăрват. Иат
Гăрцте, тăквó бéгине бíше тóо.
Дă нé дáа Гóсно [ПК,2(Иц-282-
283)]; ~ "Е-шó тă-кá?" — "Ми-

пештера* f' голема дупка меѓу карпи'
 ~ и таман агá бјеше на вратата на пештерéта, и нат нéк от гóре до́јде дрúгие óблак и пугáрмјá сас óган, са фáрли грóм та пáдна, та одáри змијéта [V,PM,260]; ~ и тојнака, кату си најади, стана му помогна на старицот, сече и тојнака ма́ра от да́рвоту. Вечерот стариот му вели: “синку, благодарим ти динеска, што ми помогна, затова това вечер ти са мол'ам: ела да идими аф мојта пештера на гости!” [V,PM,84]; ~ на Стáра Плáнина гóре имаи́ја адно сéло, што сá зóве Пирин сéлото; и нáт сéлото гóре има пéштери од сакалé (= соколи) [V,PM,259]; и: **пипштера** ~ И нóсе, нóсе уд-дека-удéле, пу-пáт пучна́ле пугóре да-бдáт пу плáнинта, пу-

спилијна, у-карпи. “А, си рекла, ва не-ј арна работа”. Е, а-нусил, а-нусил и оде на-адно-месту, крева адна-стена, а-клава на-краја, а та пиитера да-е [БМ(В),194]; сп. тор.

Пештерата 'длабнати́на во карпи' над манастирот “Св. Костадин” (Клепушна, Зилјаховско); има случај кога името *пештера* од релјефен се префрлил на хидрографски поим, сп. *Пештерник* – река, лева притока на Каракојската река, која што пак доаѓа од карсни извори, од околината на Врисова Пештура, во близина на Трлис [ЈИ-Ми...,172].

пиансфо п 'состојба на организмот по консумирање на жесток алкохол, кога човекот не е свесен за своите постапки' ~ аку *фатиш*, *синку*, *сос пиансфо* и *сос калпѣи* и *сос лошотиш*, да *знаеш* *оти* *ки* *гу изјадии* *иманиту* [V,PM,7].

пиварски* adj 'нешто што се однесува на пијачката пиво' ~ *збира са капка пу-капка* и *да-напални* *едну-ишше* *пиварско*. *Напални* *шо* *напални* *едно-ишше* и *ки-одат* *идна* *стајница* *милиционерска*, *дамек* *пулициска* *де* [БМ(В),190]

пидри́ка f 'волна приготвена за предење, кадела' ~ *Ка са-предѣли?* *Е, фурката те-ј тук-така забодна, на-појсо* и *ки-макниш* *нишката*; *тук* *ки-вртиш* *така* и *ка-завијш* *нишката*. *Па* *ки-пуштиш*, *па* *ки-прѣдиш*. *Се така*: – ~ *Рудано* (= направа за предење, чекрк). *Ка те-ј курдисин* *има* *малѣзно* *вартено*. *Вартено* *ка* *ко-клајш* *има* *рудано* *така* *чапѣрашка*, *ки-те-ј курдисин* и *ки-си-прѣдиш*. *Ки-вртиш* *рудано*. *На-рудано* *има* *макара*. *Е така* *вартено* *ко-клајш* и *ки-си-зафатиш*. *Е-е-е* *пидрика* *та* *ки-сја-таргниш* и *ки-завијш* *така* [ПК,2(Пл-254)].

пѣе (и: **пѣи**) impf 1. 'во организмот внесува течности (вода, вино и сл.)' ~ *утр'а* *да* *пој* *з'ент'у* *ут* *козит'а* *да* *в'ени* *иди́н* *еркеч'* *да* *зако́лими*, *да* *јид'ѣми*, *да* *пијми* [MS,t,17]; ~ “*и* *што* *пра́ви* *там* *нас* *мо́ма?*” – *ја* *ни́та* *ба́бата*; “*мумата* *та́м* *јад'ѣ*, *пиј* *са́с* *измика́рkit'а*, *ни* *мо́ж'и* *да* *пој* *пуиди́н* *ни́ту* *пи́лѣ* *билѣ*” [MS,t,21]; ~ *са* *разбу́ж'да* *мумата*, *бра́ка* *ш'урбѣт'*, *да* *пиј*, *пути́ру* *пра́зин* [MS,t,21]; ~ *тој* *вели*: “*жѣну*, *сѣга* *си* *најдо́х* *ка́смѣт'у*, *немо́ј* *ми* *ско́псаи!* *Сѣга* *ету* *пари* *ти* *донѣсох* *да* *ја́диш* *и* *да* *пи́еш*” [V,PM13]; ~ “*иш'тиш'* *да* *дош'* *са́с* *м'ѣн'а?* *за* *ти* *да́м* *ајла́к* *хил'ада* *и* *пѣт'* *стути́на* *драхм'анта* *и* *да* *ид'ѣш'* *и* *да* *пи́јеш'!*” [MSt,73]; ~ “*да* *ид'ѣми*, *да* *пи́јѣми* *и* *да* *си* *иб'ѣми!*” [MS,t,78]; ~ *сидна́л* *ми* *е* *Ма́рку* *и* *Јанку́ла* [*ја́дат*, *пи́јат*, *ла́карди́ја* *чи́нат* [ME(P)95]; ~ *за* *с'еднат* *у* *думá*, *за* *пучи́нат*, *за* *пи́јат* *кафе́*, *раки́ја* *и* *за* *вич'ѣрат* [MS,t,67]; во употреба е и редуцираната форма *пи́и*: ~ *видѣ* *на* *чеши́мата* *да* *пи́иш* *едно́* *пи́смо* *такá*: “*ко́ј* *не* *ки* *пи́и* *от* *та́ја* *во́да* *еди́н* *та́с*, *ма́ж* *не* *си* *бро́и*, *от* *жѣна* *по-олча́к* *је!*” [V,PM,122]; ~ *и* *то́ј* *казди́са* *и* *му* *кла́ди* *фарма́јк* *на* *вино́то* *за* *да* *пи́ј* [MS,t,60]; ~ “*Ха!* *Ки* *носум* *на* *Св. Иснас*, *а* *дали* *Св. Иснас* *јаде* *или* *пије?* *Јас* *пак* *за* *него* *носум*, *а* *не* *друзи* *да* *јадат!* *Кога* *он* *не* *јаде* *и* *не* *носум!*” [ТГ,324] — текстот укажува како верскиот фанатизам кај дел од населението ја губи некогашната сила; 2. изр.: **пѣјам** **т'ут'у́н'** 'пушам цигари' [MS,s,81]; **ус-буба́јк** **кра́фта** **мј-а-пи́јш** (= систематски ме измачуваш) [ПК2(205)].

Пѣжов (Пѣжув) Трап top. (сп. **пѣ-жо** – заштитно име на скороро-

пијан adj 'кога некој конзумирал повеќе алкохол и ја изгубил контролата' ~ "пýстој, дјáку, и ти катý нóпунт пијáн-си" [MS,t68]; ~ пијан идам јод града,[Велико мори![Велико мори![сритох мома в ливада,[еј, гýзел мори,[еј, гýзел мори,[на којн трева жнијала,[Велико мори![Велико мори [ТГ,345]; ~ и што си веле младо јабанцијче пијано:["Седи сус здраве, тенка Малишовка јубава!"[и што му веле тенка Малишовка јубава:["Оди сус здраве, море, лудо младо, пијано,[оди су с здраве, море, лудо младо, без пиштоле!" [ТГ,156]; ~ царјут остана тамука пијан, си заспа. А ма гнусниот човек, кату беши многу акáлиа, зема покривка, гу покри на

царјут [V,PM,58]; и: **пијан**, **пијн** ~ ја кут аска ка си-ј бласкум ан-гал'то ус-сино, снóшти на пијан дууде [ПК,2(193)]; ~ пијни биа (баа) сите ду едін...

пијана вода (< **пеева вода** – со редукција = вода над која пеел попот, “света водица”) f – на празникот **Будици** сите одат в црква, брзат да стигнат, да го слушнат попот кога пее “Во Јордан'е...” Кога ќе заврши литургијата се свети вода. Водата се свети или крсти пред црквата, во еден голем котел. Откако ќе се крсти водата, попот со китка босилек ќе им прсне по челата на верниците. Добро е, за здравје, човек да се напие на гладно срце чаша крстена или пијана вода (суеверие) [ТГ,25].

пијандурко m, в. **пијаница** ~ сã-прã-жини, удде ут-тãрãн нã-глок, сјаа нã шó-ј сã пугуди адин пијандурко [ПК,2(207)].

пијаница m 'тој што пие многу алкохол' ~ и тикна за Ѓуро пијаница от Куфалову [МС(В),97].

пијатка f, dem. од **пијато** 'плиток сад' ~ пијатка мош да биде уд метал, мójж да биде ут пурцулан [ПД(120)].

пијато n 'сад, чинија', в. **пијатка** ~ пијатки ги викуме ти плиткички шо сã, а дãлбóка ако-ј пãница сã-ви́ке; пијатка мош да биде уд метал, мójж да биде ут пурцулан [ПД(120)]; ~ на Петрòвден бахчеванцијата собрал смóкви от лóзите, кладé на еднó пиáто и му вéли на дéтету: “á брé чéдо, зé-ми товá пиáто сос смóквите, да гу закарáш на господáро бахчиш” [V,PM,150].

пијда́х (и: **пи-да́х**) adj 'присутен, постоечки' ~ подно време имало един млогу чорбаџиа, штоту имал

дванаеси синови и имал една воденица. И на таја воденица пeидах са чини една млада самовила. Таја самовила ката година изјавала и издавила по един от тиа дванајсите синови [V,PM,277]; сп. **пијда́х** **ста́нувам** (= се покажувам); **ста́на** **пи-да́х** **иди́н** **кла́јанц** **н'ётр'а**; **ислáзи** **пијда́х** **иди́н** **ара́пин** [MS,s,82].

пијини (и: **пиане**) n 1. 'пијачка, она што се користи за пиење' ~ и **фа́ф** **сарáе** **фне́тре** така **си́** **сва́тешија** и **да́нја** и **наи́ја**, и **ни́што** ни **липсовáшија** **фа́ф** **сарáе** **ни́то** **от** **едéне**, **ни́ту** **от** **пи́ане**, **ни́ту** **о(т)** **дрéхи** за **но́сене** [V,PM,259]; ~ за **тузи́** ми **бирéш'** **гајлé**, **ба́бу**, **ја-за** **кун'ам** **ја́дини** и **пи́јини**! [MS,t,21]; и: **пи́јне** ~ **ади́н** **де́н** **чу́л** **не́нгут** **л'убóвник** **оти**, **зна́ш**, **утпáтува́ли** **нã-гóре**, **нã-дóле**, **ка́жувáли**: “Абе, **нã-едикóј-си** **ан** **ја́дине**, **пи́јне** **бес-на́ри** – **са́мо** **зã-адна́** **при́ка́ска**. **Мóже**, **да́** **са́ке** **чуве́к**, **да́-се́де** **два́-три** **ме́сци** – **на́ри** **не́-му-са́ка́т** **ич** [BK,283]; 2. 'чинот, употребата на она со што се заситува жедта – пиење' ~ му **вили́**: “**ну́стој**, **но́пи**, **ут** **млóгу** **пи́јени** **па́дна**” [MS,t,68]; ~ **уда́та**, **и'у** **им'а́ха** за **пи́јени** у **варéлит'а**, **му** **битиса** [MS,t,84]; ~ **Проч'уло** **сја** **дур** на **царја**, **та** и **неговáтã** **керка́** **поиска́ла** да **идја́** и **утишлa**. **Като** **видела**, **как** **сја** **чашата** **напáлне** **алтанја́** на **сјако** **пи́јане** **от** **неја́**, **поиска́ла** да **ја** **земе** [V,PM,285]– во контекстот имаме пример за употреба на перфективен глагол во презент: **как** **сја** **чашата** **напáлне** **алтанја́**.

пи́јне* pf 'се напие малку' ~ и **ки-зéла** **сто́мните**, **ки-зãминáла** **зã-Чучýро** (име на извор). **Еди́н-на́т**, **зã-стритéла** **не́каа** **же́на**, **сã-вика́ла** **Го́рска** **самудíва**. **И** **ре́кла**: “**Мóмичко**, **да́-ми** **да́-пи́јнам** **во́да**”. **Таа** **мóмичка**

и́-пуда́ла сто́мнѣта да̌-са̌-на́иѣ.
“Бла̌гусло́вна да-си, ка̌ ки-пра̌зубо́-
риши, ка̌ ки-с-јо́диши до́ма, зла́то и
стре́бро уд-у́стѣта да-ти-на́ѣ” [ПК,-
2(Кре́ц-301)].

пика́ј (са̌)* impf 'исфрла урина, се
моча' ~ ба́бата и́и'таи'и да са̌
пика́ј.”Ту́ка се́р са̌, ту́ка пи́к са̌”
[MS,t,74]; ~ “ути́дох на ца́р'у, му
са̌ пика́х на уч'и́т'а, гу усл'а́п'ах
ца́р'у” [MS,t,24]; ~ друго рекло:
“Јаз, като са̌ ми́јѣше ца́рската
керка, пиках са̌ в лигено и ослепја,
та боедин лека́рин ни може да ја̌
излекува” [V,PM,281]; ~ отамо
дојдо́ха едни бази́ргани, седна́ха
отдол брја́стот на сја́нката, и,
л'у седна́ха они, лудо́јут му вели
на умовито́јут: “Брате, мене ми
са̌ пика́ј, ки са̌ пика́м от тук
надол” [V,PM,229]; ~ му ви́ли ...:
“т'е́с и'ту за до́јат, ни пра́ви да
са̌ пика́ја у ино̌ и'и́и'е да за му
гу пруда́д'е́ми л'а́к на т'а́х” [MS,-
t,36].

пика́са pf 'забележи', в. **пикасува** ~
втори па́т ка му и носе дру́зите
ја́јца на чи́футинут, гу пита́л ут
дека и зиме. Он му ка́жал за
ко(ко)ли́ката. Чи́футинут пика́сал
работата, си кла́дел на умут, как
да а зако́ле таа ко(ко)ли́ка; зашто
кој и́ ја́дел глава́та, са̌ чи́кувал
ца́р [V,PM,274]; ~ е́дну вре́ме си-
жива́јале е́ди́н по́п и е́дна пу́пѣ-
ди́а. Пу-не́кулку гуди́ни уф-ни́јнит
бра́к пучна́ла не́слоба́кта. Пу́пѣди́а-
та че́сто па́та са̌-на́јдува́ла ус-е́ди́н
ни́јн куми́иѣ. По́пут на̌-му́жѣл да̌
гу-пика́се то́а [ВГ(Бог),275]; ~ ре́-
ка́л: Заи́т'о си расчу́дите ло́шо уф
са́рцити ва́и. Шо̌-ј по́кула́ј да ре́чам:
ти и прусте́ни грехо́ви, и́ли да ре́чам:
ста́ни си, и хо́ди си? Илим, а́ку
са́кати да пика́сати шо̌ Чове́ишното
Си́н и́ма пуве́л'а наврѣс зе́мн'ата

[MV(K),266]; ~ А-зе́л лиси́цѣта, а-
фа́рли́л на̌-ко́лта ... Лиси́цѣта пу-
ле́ка, пуле́ка ла́зе́јки ду́де́ла ду-а́ди́н
ко́и сус-ри́би и а́днѣ пу-а́днѣ си́те
ри́би ги-фа́рли́ла... Ма́трапѣ́зо
ни́што не-пика́сал [ВК(Пат),285].

пикасува impf 'забележува', в. **пикаса**
~ ко́лку повичкѣ́а по́лјто са̌ бли́жѣ̌
ду морту́ толку е́дај се пикасува
[ME(P),75]; [ME(P),174]; сп. ~
за́пикасѣ́-о де́к бе́де (= види каде
оди) [ПК(Грам)].

пи́ке (са̌)* impf 'се турка, влегува
некаде на брзина (низ тесен про-
стор)', в. **пикне** ~ шо̌ са̌-пи́киши
та́м? [ПГ...].

Пикла top. 'дол што минува низ с.
Та́рлис, Дра́мско' – име од гл.
пика́ (са̌) 'се моча'. “Често име на
извори и реки, што го добиле
поради влажноста на бреговите”
[ЈИ,Ми...172].

пи́клу n 'дете што се помочува в га́ки'
[MS,s,82].

пикме́с(з) m 'вид конфитур, варено,
превриено овошје' ~ за да́д'е́ мло́гу
гро́зди ... за гу зма́чками у па́тусу
и та́ка за пу́сними ма́с за да̌
сто́римѣ пикме́с [MS,t,4]; ~ ца́рјут
му га не да́де мо́мата, л'у му
вели: “три ока пикме́з, три ока
мет, три ока катран ки гу
разба́ркам на едно и, а́ку мо́жиши
да разделиши пикме́зу ба́шка, ме́дот
ба́шка и катра́но ба́шка”
[V,PM,97]; и: **пекме́з** – без
реду́кциѣ ~ та̌ за е́зми е́дна ба́ба
от ма́лките кола́чини, за ги
нама́жи сос мет или пекме́з да на
мо́мите за да да́де по едно, хем за
ги нама́жи по ли́цето, вел'а́јке на
них: “на ма́ри, да сти бла́ги
мо́мушки, да ви л'убја́т ју́наци́ту!”
[V,PM,247].

пикмез-таваси m 'сад (тава) во кој се вари конфитур (пикмес)' – сп. го обичајот: в понеделник, по свадбата се пие *блага ракија* (доколку невестата била чесна); ќе се запали силен оган и се прави *ирмик-алваси* (вид алва од гриз), се вари во поголем, но не длабок сад **пикмез-таваси**. Ракијата ќе биде зашекерена и црвена, зашто алвата и *благата црвена ракија* се симбол на чесноста (на девојката) [ТГ,186] – позајмено од турскиот јазик и како лексика и како образување: **ирмик-алваси** – именка во служба на атрибут (м. “ирмична” алва), истиот образец и во: **пикмез-таваси** (м. “пикмезна тава”).

пикмешче n, dem., в. **пикмес** ~ *мори* уф *килар ки флезам, ле мале,* [и оно пу мене, мале... и оно пу мене:] “Море, тур-ми, тур ми, мила ле додо, [пикмешче на лепче, додо, пикмешче на лепче [ТГ141].

пѣкне pf 1. 'стави нешто во тесен простор', в. **пѣке** (сѧ) ~ *и-ниѧ стигнаме и-мурѧрчѧне сѧ-свѧлили дѧ-гу-прѧчѧкат. Сѧ-прѧбрѧме, нѧ-зѧкѧрѧ: нѧ-Бѧ-лѧсѧ. Нѧ-зѧкѧрѧ: нѧ-аднѧ кѧрпѧ, јѧ кути-тѧ: сѧбѧ кѧ-ј... Нѧ-тре грѧ: тѧ-кѧрпѧтѧ. Пѧкнѧ-нѧ тѧм, тѧкѧ, вѧле, вѧдѧн ки-динѧвате, вѧчѧр, вѧке, тѧм, нѧ-то: јѧвур ки-сѧ-свѧлите [ПД,173]; ~ змѧо *а-пѧкнѧл рѧкта уф-глѧафта и искарѧл нѧколку вѧшки. Ѓуптино пѧк искарѧл цѧла шѧка вѧшки и пѧк испаднѧл пѧјунѧк [ВГ(Мир,272]; 2. – (сѧ) ~ ину-дѧулѧиѧ су-тѧ дѧулут дѧмбѧл шу-дѧмбѧл тѧму, кѧ-сфѧршѧл, си-грѧде. Си-грѧде, нѧшкѧ гу-фѧтѧл. Тѧ пѧтут – нѧкуј плѧниѧни. Нѧшкѧ устѧнѧл, ѧма вѧлѧи лѧво-дѧсно вѧјѧт. И дѧка дѧ-сѧ-пѧкне, дѧка дѧ-сѧ-пѧкне? Иднѧ-вудинѧѧ рѧшѧкѧна имѧло [ДК,142]; ~ тоги Алатѧ са чинил вѧтѧр, скѧршил колтѧ, напѧкум фѧ-тил, утѧпѧл царут су сѧ аскѧр и са**

пѧкнѧл уф еднѧ дѧпѧкѧ. Предлѧзан и дѧујѧтѧ му братѧ са скрѧилѧ [V,-РМ,273]; ~ лѧсиѧѧтѧ сѧ-пѧкнѧ у дѧпѧкѧтѧ и вѧлѧут тѧрѧ, ѧ-фѧшѧтѧ. Кѧгѧ фѧшѧтѧше нѧгѧтѧ ѧнѧ вѧкѧше: “А, пѧкни, трѧсни, кѧрѧн тѧгѧниѧ” [ДК,144].

пѧкнѧва impf 1. 'става нешто во простор што е ограден, што не е отворен', в. **пѧкне** ~ *нѧ-бугѧтѧтѧ му-вилѧле: “Брѧт брѧт нѧ рѧне – тѧшѧко тѧ шу-гу-нѧмѧ!” И тѧ шѧ прѧве идну дѧн? Зѧвѧ идну-ѧвен, у-зѧкѧл'вѧ, у пѧкнѧвѧ у-ѧзбѧтѧ дѧ-лу, гу-пѧкрѧвѧ. Оде нѧ-идну-приѧ-тел' му-вѧле: “Нѧ знѧјѧи јѧс шѧ стѧри? Дѧе иднѧ, тѧкѧ-тѧкѧ. Јѧс г-утѧнѧ. Шѧ дѧ-гу-прѧјѧме?” [ДК,-152]; ~ пѧлиѧнѧ бѧлѧ. И сѧѧ кѧ-дѧ-ѧ-зѧгѧнѧт? Дѧшѧло врѧме дѧ-тру-гѧсфѧт лѧзѧѧ и ѧни му рѧкле нѧ-тѧ: пѧмѧлѧчкѧтѧ итѧрѧвѧ, нѧ-тѧѧ нѧвѧстѧтѧ. Му-вѧл'ѧт: “Ај дѧ-тѧ-пѧкниѧе у-бѧчѧфѧ дѧ-ѧ-чѧш” [ВК-(Рѧк),324]; 2. – (сѧ) 'навлегуѧ некадѧ' ~ *сѧ-кѧчѧфѧ тѧ, дрѧсе. Тугѧј иднѧ-мѧчѧкѧ грѧде уднѧкѧ. Крѧвѧјут кѧ-вѧжѧвѧ мѧчѧкѧтѧ, тѧн-гѧн, тѧн-гѧн, пулѧкѧ-пулѧкѧ у инѧ-кѧпѧнѧ сѧ-пѧкнѧвѧ, слѧнѧјут шѧ знѧ? Дрѧсе [ДК,136]; ~ нѧшкѧ устѧнѧл, ѧма вѧлѧи лѧво-дѧсно вѧјѧт. И дѧка дѧ-сѧ-пѧкне, дѧка дѧ-сѧ-пѧкне? Иднѧ-вудинѧѧ рѧшѧкѧна имѧло и нѧѧѧжѧ врѧме сѧ-пѧкнѧвѧ у-тѧ вудинѧѧѧтѧ. Сѧ-пѧкнѧвѧ у-вудинѧѧѧтѧ зѧд-врѧтѧтѧ усѧди [ДК,142].**

пѧкѧч' m 'течност што истекуѧ од мѧчниѧт меур' ~ *имѧхѧ пуидѧн дисѧјѧк парѧ, му ги дѧдѧухѧ и му дѧди тѧј ут пѧкѧч'у пу мрѧвѧ пѧкѧч' и ги спрѧти [MS,t,36]; в. пѧкѧѧ (сѧ).
пѧктиѧ f 'потѧченѧ и засѧренѧ крѧ' [ПК,2(84)].*

пѧѧупѧ adv 'легнат на стомаѧ со собрани нѧзе' ~ *лигнѧл пѧѧупѧ и сѧмѧ стѧн-*

ке; *лэгни пи́купа ки-т-са́ стии́е ме́ут* [ПК,2(84)]; овој дијалектен збор од југоисточните говори Н. Толстој го разгледува во своите руско-македонски лексички паралелизми.

пила f 'направа за сечење дрва, бичкија'

~ "как ки идими на халваџината, да имаш пила по тебика та да фатиш диднгилите да ги делаши, да си разбие кучиата" [V,PM,56] – проширена употреба на предлогот по наместо 'со': да имаш пила по тебика. За ова и други нерегуларности во употребата на предлозите в. во граматичкиот дел.

пи́ла f 'специјална направа од челик, назабена, служи за острење, односно за стругање на железо – еге' [ДК,104]; регистрирана е и формата **пи́ло** [ПК,2(84)]; ~ *шо́бстрѐме, пи́ло за ста́ргѐне* [ПД-(121)].

Пилáтева Ку́зн'а top. 'железарска работилница во с. Г. Броди, Серско, сопственост на Д. Пилатев, којшто 1912 г. ја претворил во машинска работилница за изработка на големи "кулски" часовници [ЈИ,Ми,173].

пил'а́ф m 1. 'јадење од варен ориз (без шеќер)' – на трапезата кога се руча јадењата се носат по овој ред: *кисала чорба*, потоа едно од овие три јадења: *сарма сус кисала каша*, или *куфте сус каша*, *дулма* (= млади тиквици полни со ориз и месо) *сус кисала каша*, потоа *јанија*, *рибник*, па *пиче-но месо*, *пил'ав* или *сутлијач*, или нешто сукано, како: *баница*, *сусам-ница* (= пита со сусам), *сарлија* (= вид баклава), *лукуме* и др. [ТГ,21]; 2. изр.: **ни-ла́ф**, **ни-пил'а́ф** (= ниту збор) ~ *ту́к би́ше, са́-лафи́хме, а́ма за́-теп ни-ла́ф ни-пил'а́ф* [ПК,2(182)].

Пил'а́ф Тепе́ top. 1. 'највисок врв на пл. Кушница'; 2. 'купообразен врв над Горенци, Зилјаховско' – композитум од два турцизма: *пил'аф*

'варен ориз' и *тепе* 'врв' – очигледно дека топонимот е изведен според формата [ЈИ,Ми,172]; сосема истото име (на висок рид) го имаме запишано во штипско-радовишкиот регион.

пи́ле (и: **пи́ла**, **пили**) n, zool. 1. 'општ

назив за птица, не е dem.' ~ *му вили́ ... "тфóјта мо́ма н'а́ј в'е́јки мо́ма" "шт'бó вили́ш' м'а́нам? там пи́ла ни мо́ж'и да по́ј"* [MS,t,22]; ~ *тус пи́ли и за́нча́р* (= орел што лови зајаци) [ПсС(3),69]; ~ *не и по́врѐдна ду́шата уф јаде́нито, и сна́гата уф ублѐклуту? Разгледáјти а́рно пи́лиш-тити на не́бито, шо ни́то се́јат, ни́то жни́ат, ни́то бе́рат уф амба́рити, и Та́тко ва́ш уф-не́бито и ра́ни* [MV(К),264]; ~ *та́м д'е бира́ш'и смóкфит'а ви́д'а инó пи́л'а хубаву, али́с маламо́сану* [MS,t,45]; ~ *Аман море, лудо младо, [како да сум јас јубава!]? – Кога мен ме зима лудо, [куту пиле јас си летах, [се пу лозја јас си шетах, [бело грозде јас си чопках, [(сп. **чопка** 'клун на птица' ~ *сус чопката та́а чопке* = колве зрна) ими сега, лудо младо, [думакинка ти се чиних, [думакинка лудо младо, [не личе – лична да биде! [ТГ350]; ~ *и што веле А рапине, ем гуворе, манум: "Дали знајиш ил' не знајиш, Попово Јуванче: [оти сум ти јас записал се бели друмуве, [и не давам преко нхка пиле да пралете [ТГ,40]; ~ легна пот крушата ма́ра да поспие; и би́ти не бе́иш спа́л, дојде́ едно́ пи́ле, ка́сна на кру́шата* [V,PM,30]; ~ *ско́врѐно шо́-ј и он та́кво́-ј, са́мо ша́ре́но-ј, бу́јата мо́-ј: ша́ре́нко, бе́ло и си́во, и та́ка ца́рни пе́гички има́, фи́но пи́ле-ј* [ПД(126)]; ~ *какара́ска је пи́ле, ко́јато ка́та годи́на са мин'ува**

гн'аздугу-и и гн'азду гледа да чини на нај-високо дарву [V,PM,30]; ~ н'етр'а имаш'и идін кл'јанц, ш'ту тич'аш'и ... и ин'о пил'а ви'каш'и [MS,t,60]; 2. изр. уд **пиле** млеко (= нешто што не може да се најде)

~ *Што не кладема?! Што ричеја се правиме; да речаа уд пиле млеко – и тоа ки најдохме! Ама кога нимал дни!?* (= се кажува кога лекувањето на некој болен не било успешно) [ТГ,428]; ~ *дек си чудиха, и дошел един лекарин, го виде и му рече на царјут: “да има от пиле млеко да го намажете, ке прогленда”.* Тогај двете зентјуви кинисаха да хождат да бракат от пиле млеко [V,P-M,160]; ~ *тогас момата му вели: “ох, татѐ, јазе тука имам секаков имиш за да јам, дури и от пиле мл'ако да сакам”* [V,PM,214].

пиле (са)* impf 1. 'се размножува' (се однесува на птици) ~ *и тој кинисал да појди и да јутиде до стредја морету. Тамо имало дрја-во високо и гол'амо, старо. И што пиле имало на дјун'ата, сите тамо са пилели* [V,PM,172]; 2. изр. **пилци** **пил'ат** (= чуваат, одгледуваат деца) ~ *ус-так'оф думакин пилци не са-пил'ат* (= кога таткото не се грижи за децата) [ПК(Ним)].

пили impf 'сече со **пила** (бичкија) ~ *“А-аа, не знаш, бабо, му веле. Јас ина-чу'па ви'ду. На-чешим'ата и-напува којната. На-м'ожам д-а-урв'ам н'ик'ак. Ја, пилите тоа ден на-м'ож д-а-сеч'ат туполта”.* – *“Е, му-веле, кога така јас к-а-урв'ам”, му-веле* [ДК,116].

пилејне п 'кога од семето на свилената буба ќе се појават првите црвчиња, ларви, што понатаму се развиваат во кожурци од свилена буба' [ТГ,408].

пилив'ан (и: **пехливан**) m 1. 'човек што се бори со друг **пилив'ан** јавно, пред гледачи – борац' ~ *испаднаха, излезеха солунчани пехливани е там на јамијта порта* [МС(В),97]; 2. 'храбар човек, често иронично' ~ *испаднаме на-д'оло, пуб'аласца, вике г'аре бис страх, заф'атиме п'есни. Кога видуме адін п'инук, адін имум, адін не'ам, устан'ал он там'а. Дуде'ме на-адно место, т'и'а пиливане зап'алиа една бука* [ПД,174];

~ *и он'а вр'аме имало н'акој, името му-забраја, от-Спат'ово, пеливани имало кај-нас, на-панаг'урито и-ги-зап'омн'а ас. Са кус'ета (кожени панталони со кои се бореле **пилив'аните**). И-тук сам вид'ал, ама ве'чи н'ама. И-канти има зејтин, ке-сенамачка гол'ан* [ЛС(К),122] – проширена употреба на суфиксот -**ен (ан)**: **гол'ан** наместо 'гол'; ~ *еј, Јано, Јано, пиливан Јано! [пилив'ан Јано ц'арква си права* [МЕ(Р),95]; ~ *ц'аро на рек'ал: кој ка-уткине мојта мома, ка-дам на-него. Некуј Арапин са-каж'ал куту пиливан, на скри'л се ф-некуј баир, ф-некуј драмки; гледе ка ки-до-ламата* [ПК,2(229)]; 3. fig. 'некој што не е доволно облечен' (бидејќи **пилив'аните** се борат голи).

пиликатник m 'ограден простор во Езерото (Дојранско) со трска, во вид на круг, како срце во кој ги ловат (и ги чуваат) птиците, што потоа ги користат за ловење риби', одозгора има мрежа, над водата 1,5 м., внатре оставаат мртви риби, од страната има отвор околу 10 см. широк, низ него влегуваат птиците, но не можат да излезат. Тоа се птици преселници што им помагаат на рибарите во ловот, *пучну'ат да ид'ат уф укт'омв'ар мес'ац*; ги фа-каат уф **пилик'атнико** [ПД(127)]; сп.

пеликáн 'штрк' [ПД(114)], односно:
пиликáну и **пил'кáн**.

пиликáнуво јáјце п 'јајце од штрк' [ПК,2(84)]; (и воопшто: 'големо јајце').

пили́н m, bot., *Artemisia absinthium* 1. 'лековито растение со пријатен мирис, но многу горчлив вкус' ~ *на се врнах, мале, на и ричех*: [Дубру вечар! [дури тога, мале, јудгувори, [прагувори: [“Ела вечар, лудо, на вичери, [пу вичери!” – “Пилин била, мале, и вичера, [и вичера, [огин да ји горе, мале, и пустел'а” [ТГ,50]; сп. скратена споредба: **пили́н гóрче** (се кажува за нешто што е многу горчливо, што по горчливиот вкус напомнува на пелин); 2. изр., поговорка: **зéт куту мéт, сáн куту пили́н** (се кажува за семејства во кои родителите на девојката големата љубов кон ќерката ја пренесуваат на зетот) [ПГ(Фур)]; **да та пилиносе** (= клетва: да те отруе – горчливоста на пелинот се споредува со отровот) [ТГ,319]; М. Малецки запишал во Солунско: **пили́ну** [MS,s,82].

пилинова вода f 'вид чај од растението *пили́н*, *Artemisia absinthium*'; сп.: – болеста треска ако на самиот почеток доаѓа ... како ладна треска тогаш треба да се причека, па дури кога *ки фрле уф огин*, тогаш треба да се испие онаа ракија со црн пипер. Некои против грозница пијат и *пилинова вода* [ТГ,229].

пили́н(чи)че* п, zool., dem. од 'пиле' ~ *си-имáл адно́ Кóс Кусýле и си-пáвiл сидéлце н-аднá дáби́чка. Тáм си снисéл тpи́ јáјца и си-л'ути́л тpи́ пили́ничка. Лисíцта кá-нáучи́ла óти íма тáм пили́нча óде дá-му-и-сáка. И му вiка: “Кóс Кусýле, вáртáм пáшка, сéчáм дáби́чка, пýшчи ми пiле”* [ВБ(Кр),-313-314].

пи́лка* f 'машки полов орган' ~ *иди́н пóп ути́ди на уди́ницата ... сид'áха сáс дирминч'и́јата, си м'áр'áха пiлкат'а* [MS,t,78]; ~ *ни муж'á да тpати́, сá надý, стáна пиш'тóут ('пiлката') и сá пpузвáла ('сá устрáмути́')* [MS,t,78].

пилч'у́нка* п, zool., dem. од 'пиле' ~ *и гн'áзду глéда да чини на нáј-висóко дарву... за да нé можи змиá да изјáди ицáта и пилч'у́нкате* [V,PM,30]; ~ *и ути́ди при гн'áздуту, нáјди тpи пилч'у́нка и ха фáти т'áх* [MS,t,75].

пил'оци pl, zool. 'вид птици, преселници, што наесен доаѓаат на Дојранското Езеро' (единиската форма не е регистрирана, возможно: **пил'бк**) – **пил'оците** се исти како **сурлињата**, само се двапати поголеми од нив. Тие, летајќи над водата, познаваат каде има јато риби и таму надлетуваат, така со своето присуство им сигнализираат на рибарите дека тука има риби и на тој начин мошне им помагаат [КД,58].

пилч'урч'а п, в. **пилч'у́нка** [MS,s,81].

пил'á-пил'á interj 'така ги повикуваат, ги мамат пилињата' [ПД(Фур)].

пил'áнце п, zool., dem. од **пиле** (= малото од кокошка, но и за малото од било која птица) [ПД(Фур)]; ~ *пá пуудíле, пуд-éдно дрýго дáрво сáднáле дá-сá-пучи́нáт и л'áгнáле тáкá дá-пуспíт, дá-пудрémáт. Пáт дáлк. И-нéко пiл'áнце фáти́л дá-чáрчóре* [ПД,153]; ~ *кá зáгинáло пил'áнци́то мóмáта кáжáла нá-мáјк-ин: “Тáкá, тáкá, кá вéзум éдно пил'áнце ми пéе нá-гергéфо: е мóри девóјко, ти чити́ријсе дéна и чити́ријсе вéчáри ки-глéдиш úмpáн, áма óн ки-у́живé: нá-чити́ријсе дéна, кá ки стáне ки-тá-нáгрáде”* [ПД,164].

пинаврејќ m 'машки панталони со широки ногавици и широк заден дел, ги носеле старите луѓе' [MS,s,82].

пингор m, zool. 'вид птица' ~ "и кога ки ти дојди некоја газа на главата ти, да го туриш перото на вогино, и ниа на тебика можими да ти помогними ништу!" Гу зема перото... на една страна најде млогу пчели и едно пиле ги јадиши. Пилето гу вел'ат пингор [V,PM,96]; – таа птица кога е голема суша "се моли на Бога" да заврне дожд [V,PM,554].

пиндаре pl 'сад во кој има варена пченица и 5 литургии'; жените овој сад го носат в црква спроти празникот Св. Богородица за здравје на целото семејство; ако се разболи некој од семејството тогаш таксуват (обекаваат) дека спроти празникот Св. Богородица ќе однесат в црква пиндаре [ТГ,29].

пиндоблару* n 'голема златна монета, петолитра' ~ му вили мумата ... : "знаш' какфó прѣстин да нагутфѣиш'? на татку за има топ цоха, на мајка за има топ купринин, на м'ен'а за има пидис'ет пиндоблари" [MS,t,28].

пинѣр m 'вид пита' ~ то-ј јадине. Са-праве ус-чи́сто бра́шно, прес-но сѣрне, ја́јца, са-пече, сѣтне са пупаруве ус-ширбѣт [ПК,2(84)]; в. **пинирлиѣ**.

пинирлиѣ f 'печено тесто со јајца и сирење' ~ то-ј јадне, са-праве пуга́ча ус-чинично бра́шно, са-избóдуве ус-бунѣла и са-кла́ве уд-гóре ја́јца, сѣрне и ма́с, сѣтне са-пече [ПК,2(84)]; сп. уште: ~ и́ ви́кѣт ти́ лѣпчѣта шо-ј пра́вѣт ус сѣрне удгóре [ПД(118)].

пинт'ѣлч'а n, zool. dem. од **пинт'ѣл** [MS,s,83].

пинтија m 'тој што не сака да даде ништо, скржавец' [ПК(Гѣр)].

пинтѣрка f, dem. од 'петица' (пр. на дете) [MS,s,33].

пинушка f, bot. 'дел од пресечено дрво што останал на коренот – пен' [ДК,106]; ~ Грѣде пѣндѣрут ину-вре́ме, са-ка́чфа на-ска́лта, ко́а ну́ле – двѣ спѣ́ѣт узгóре. И он му-ѣ-тра́гнува ска́лта, ѣ-фа́рл'а по́нака и си бде... са́кѣт да-са-сфа́л'ѣт... Скукну́ва и то́. На-инѣ-пину́шка бчѣте си-и-изва́жца и двѣте [ВК(Тр),322].

пинци pl 1. 'примитивни, лесни обувки, направени само од парче кожа' ~ фатиха да ги биат селаните: "А јде бе гаур шети ми кон'ут"; тој, кој немаше кон, даваше пинците [МС(В),72]; ~ мури, ста́ни, лу́до, стани, мла́до, на нѣва да јо́диши [мури не си слѣпа, не си нѣма оти пѣнци нѣмам [МЕ(Р),98]; – наутро при облекувањето (убличувајќто) постои извесен ред: прво се облекуваат барнавезите (панталоните), па дуламата (кошулата), а потоа појсут, потоа ублечуве купаран и на крај убу́је пинци [ТГ,18]; ~ испѣднѣме на-дóло, пу-Ба́ласца, вѣке-га́ре бис стра́х, зафа́тѣме пѣсни. Ко́га ви́думе ади́н пѣнук, ади́н ѣмум, ади́н нѣѣм, устанѣл он та́мѣ. Дујде́ме на-адно́ ме́сто, ти́ѣ пѣливѣне за́пѣлиа адна бу́ка [ПД,174]; од односнава регија ја имаме запишано и формата во ж. род: "а-а, ја гутóва-сум, с-убу́вум, би-ѣднѣ пѣнца и с-убу́х и ва́рвум" [ВК(Иц),292]; 2. изр. на-пѣнуко ме́-ј (= така се изразува оној што не се чувствува засегнат од некоја работа) ~ ѣска си-зѣх шо́ ми три-бу́више, сја́а на-пѣнуко ме́-ј [ПК,-2(185)].

пинчанки pl ~ ва́рвци на-пѣнци́те, шо са-ва́рзуват на-но́јсто [ПК,2(84)]; сп. и: ~ и уд гóре на-вра́з ни́х (врз

завивачите) *пинч'анките* ки са
вѣрзѣт напкун [ПД(118)].

пинч'а f 'задниот дел од женска конду-
ра, штикла' (?) [MS,s,82].

пинч'ар m ~ *мајстур шо прѣве пин-
чи* [ПК,2(84)].

пинч'ица f 'дел од плугот' [MS,s,82].

пинц'е n 'подлошка на кондури, под-
метка' [MS,s,82].

пинцерка* f, 'прозорец', в. **пенцере** ~
ако ти ја дадат, мила ле мале,
по-скоро абер да чиниш, [*море да*
растурам ветки куки, [*да*
направам висок сарај, [*мори пин-*
церки му сидифлији, [*а пирдијна*
кадифилиј [ТГ,97].

пинц'иц m 'нешто што се купува од
апотека, вид лекарство' (?) ~ *утидох*
на фармакијун, пинц'иц з'ех и други
л'акуви [MS,t,3].

Пио 'прекар запишан во Еницевар-
дарско' ~ *ка-дуде Пио, адно Пио,*
ајдут е то, чукѣт на-портѣта,
не-утвѣра... Ко и-гледа четникут
зѣстѣнат су-пѣшката тѣка
зѣтскриено и утвѣра утгоре су-
пѣшката. Горе пѣтѣн имѣше. Ут-
пѣтоно фѣти дѣ-пѣка. И утвурѣја
ѳгин [БЕв,299].

пин-пин interj 'цвилење на кученце' ~
е, сѣга, му-вѣка, гуспудѣн, риче,
ја мѣжи нѣкакво, ама тѣка пак
ки-ви-пуфтѣрма сѣга. Дѣ-вѣите как
и-мѣло кучѣнцито. Вѣј-гу кучѣнциту.
Гу-вѣка. Удри-му идно стѣп. Му-
удри идно стѣп. Кучѣнциту пин-
пин, избига [БЕв(Кор),305].

пиново магаре n 'слабо, болникаво
магаре' — во минатото, бидејќи
државата им ги одземала добрите
коњи за свои потреби (т.н. *мекере*),
селаните се досетувале и дома место
брз коњ чувале по некое *пиново*
магаре [ТГ,97].

пипалова вода f 'вода во која има
растворено пепел, во минатото, во

недостаток на сапун, жените переле
со *пипалова вода* — на **Чисти**
пуниделник, тоа е првиот ден од
Вилигденски пости жените имаат
многу работа: сите садови (и од
бакар и од глина) треба да се
измијат со *пипалова вода*; работите
да се истресат, главите да си
измијат, со еден збор се трудат
сѣ да исчистат и да *мирише на*
чисто [ТГ,42]; сп. уште: ~ *ус*
пипилова вода нѣа адно време
пѣрѣхме, дѣ-сѣ-чѣсти бѣл'те рѣби.
Пипилофта вода-ј ного л'ута, она-
ј скѣпѣве рѣцто [ПК,2(84)].

пипер' m, bot., *Capsinum annuum* 1.

'ситни делови од исушени и ис-
толчени пиперки, се ставаат во
јадење за подобар вкус'; има: *л'ут*
пипер, џѣрвѣн пипер, џѣрѣн пипер;
ч'арвѣн, ч'ѣрна (ч'арна) пипер'
[MS,s,83]; ~ *тоѳ мѣшо шѳ-с-качѣл,*
гѳр имѣла адна пулѣца, на-тѣа
пулѣцѣта гѳр ф-адна кутѣа џѣрвѣн
пипер, дрѣга кутѣа зијтѣн, адна
кутѣа... Пѣшѣн флѣве уф-тоѳ пипѣ-
ро, сѣтне уф-тоѳ зијтѣно, тоѳ
мѣшо адно ѣрно с-убрѳѳле у-
џѣрвѣнѳѳ пипер [ПК,2(264)]; ~
му вѣли: "*ѳх мѣжсу, хѣрно си земѣл*
рѣбата... ами кату нѣмами нѣти
сѳл, нѣту пипер?" [V,PM,17]; ~
мишката отиде на са-
моладарникот сос самоладу, си
намака пѣшката, и пак оттамо
отиде на червен пипер, си упипели
пѣшката [V,PM,204]; 2. 'пиперки -
растение и плодови' ~ *прудѣ ѣрно*
пипѣро, зимѣ бѣѣѣ пѣри и си наѳкрѣѣ
капѣта [ПК,2(194)]; ~ *дѣ зѣвѣрне*
ѣјн ѣбуѳ дѳш, тѣ да нѣ ѳ-вѣдме
пипѣро [ПК,2(153)]; 3. 'нива заса-
дена со пиперки' ~ *и кога отиде*
дома, му вѣли на брата му и на
жената му, ча и купил нѣви за
жѣнинот му кѣсмет. Фѣти брат

му да му са кара, ча нивите беха едни каминливи, едни, штоту не чиниха пипер, а не друго нешто [V,PM,86]; ~ *ас бѣх ѓдѣна нѣ-пипѣро кога сѣ-вѣрнѣла ѓѓд-Лѣка, затѓ нѣ сѣ-видѣме* [ПК(Нѣм)].

пиперка * f, bot., *Capsinum annuum*, в.

пипер 2. ~ пиперки ги-сијаа, бустѣн лѣни, пѓлни бустѣн н'а: гѣ-сијаа. Вѣа гудѣна пиперки кѣ-сѣјме. Кѣ ѓудѣ дѣ-сѣ-дѣл'ме, ас сум гѣ-дѣдѣла питулѣркѣта тѣм, н'ѣа дѣм нѣвѣта, тѣа нѣва кѣ-ј нѣ-мѣне [ПК,2(Иѣ-288)].

пиперка **буковска** f 'црвена лута пиперка, се става во ракија за да биде лута' [ТГ,355].

пиперче n, dem., в. **пипер** 1. ~ на вечарта дошле друзите братја, го питале, кѣде е бишката? Он им кажал: "Дојде един педа човек лакут брада, а смукна бишката, си избега". Вичерале таа вечар сух леб и солче и пиперче [V,PM,270].

пипил'ѣнка f, zool. 'вид змија' ~ *ѣа змиѣ гѣ-вѣкме пипил'ѣнка, ѓна-ј пипил'ѣва, ѣма пипилова бујѣ* [ПК,2(84)].

пипил'ѣнка f ~ *тѣ-ј бѓлис пу-тит'уно, лѣстуфто му-стѣнѣват кут ус-пѣпѣл пусѓл'ни. Стѣнѣват тѣнки, кут-шѣма сѣ-дрѓбат* [ПК2(84)].

пипилиште n 'опожарено место, само пепел' ~ "Нѣѣ-сме, вѣкум, бежѣнци, ут-Стрѣмичко, крѣј-Бѣ-лѣсѣа, тѣмо. Куту-сурмѣси чувѣци, кѣрѣме дубѣци нѣ-ѣјн-тѣргѓвиц, ѓудѣме тѣка. Нѣ-трѣно нѣ-ни сѣ-дѣва нѣри, трѣгнѣме пѣшки. Кѣкуш, вѣл'ум, дѣка-ј?" Ас о-глѣдум Кѣкуш дѣка-ј, ѣма нѣ пѣтум, уш-не-знѣм, дѣка-ј. "А, тѣѣ гратче-ј Кѣкуш. Изгѓрѣно, сѣмо пипилиште-ј, нѣма грат, нѣма нѣшто" [ПД,(Пѣт-172)] – автентично кажување (на дѣдо Ил'о

од Патарос) за тоа како изгледал уништениот град Кукуш по налетот на грчката војска јули 1913.

пипилова пугѣча f ~ пипилова пугѣча *сѣ-мѣсе ус-пипилова вѓда и ут-гѓре сѣ-пусѓл'уве ус-пѣпѣл, сѣ-пѣче пуд-вѣришник. Кѣ-к сѣ-испѣче, с-истрѣсе пѣпѣлта. Пипилофта пугѣча нѓго-ј ѣрна* [ПК,2(84)] – во контекстот имаме присуство на перфективен презент: *с-истрѣсе пѣпѣлта*.

пипирѣфка f 1.'вид оро, се игра ситно'; 2. изр.: **пипирѣфка** **ки-игрѣа** (= кѣ се однесува како што кѣ му биде речено) ~ *нѣ сѣ бѓѓ-ли? Мѓре кѣ к-ѓде прѣд нѣго, дѣ-вѣјш, пипирѣфка ки-игрѣа* [ПК2(188)].

пипирлиѣа adj 'нешто што има светлоцрвена боја, т.е. бојата на пиперот' ~ *сушѣх ѣдѣн пипирлиѣа фустѣн, иѣ не-ме-ј пу-мирѣко* (зн. : не ѣ се допаѣа) [ПК,2(85)].

пипирѣда f, zool. 'последен стадиум од развитокот на свилената буба, кога снесува јајца' ~ *ѓна стѣнѣва пипирѣда, кѣ-ки-гѓ-прибуши, кѣ-ки-ѓживѣе, нѣли! От-тѣи пѣперѣди ѓстѣват с'ѣми, стѓ, дѣ-ѣста парѣѣна зѣ-с'ѣми. Разлѣѣни пипирѣди изл'ѣват, б'ѣли, шарѣни. И-тѣѣ си-ѣмѣт лѣгло кѣко вѣрѣп-ѣито и-тѣм ки-и-нѓси ѣѣѣѣта* [ЛС-(К),137]; в. **пирѣнѣга**.

пипко n 'вид врабец, има цуцка на главата' (Пѣт), во Фур: **чучул'ѣн** [ПД(126)].

пипла f 'жена што невѣшто работи, **пипавѓ** ~ *нѣ-мѓжум дѣ-рѣѓѣтум ус-тѣа пѣпла, зѣрди н'ѣа сѣ ку-сѣрни сме нѣа дѣѣте* [ПК,2(85)].

пипѓн' m 1.'растение со големи сочни, слатки плодови, од типот на тиквите' [MS,s,83]; ~ *лѣстѣна вѣкуме нѣ тѣѣ ут кѓрѣнто шо сѣ уд лубѣниѣа, пипѓн, ут тѣква* (така запишавме во Нѣк., но во Фур.

покрај **ластѝна** со исто значење се употребува и **лѝн**) [ПД(123)]; 2. 'погрдно за човек: отечен од пиење или од болест, односно за човек што се држи многу надмено, пр. ако не поздравува' ~ *ка се-ј надѝл, алис пипѝн* [ПК,2(85)].

пипува работа f 'работа со многу финеси и затоа бара и внимание и време' ~ *вѝзинто-ј пипува рабѝта* [ПК,2(85)].

пипуф adj 'тој што работи бавно, невешто' ~ *нѝго пипуф чувѝк си, не ти спѝре ич рабѝтта* [ПК,2(85)]; в. **пипла**.

пира f 'водено испарување, пареа' [MS,s,83].

Пирѝлката top. 'ниви покрај канал со вода во околината на *Просеник*, *Серско*'; секако тука переле жените со **пирѝлка** (= дрво со кое се чука по алиштата кога се пере), "коренот во гл. *пере*" [ЈИ,Ми...,173].

пирѝксува* impf 'задева' ~ *да зна-јах, гу ни пирѝксувах хѝч!* [MS,t,57]; ~ *т'а гѝбам, т'а закаш'там* [MS,s,83]; – посебност во линеаризацијата: глаголот и кратката заменска форма се разделени со партикулата за негација (**ни** < 'не' со редукција): *гу ни пирѝксувах*.

пирѝн'ѝ p 'чистење на алишта со вода и сапун, прање' [MS,s,83]; ~ *у сѝмбута жѝнѝта утиѝват на пирѝнѝ* [ПсС(З),67].

пирѝлиѝсна* adj 'притегнат, уреден' ~ *нашита кола биѝше пирѝлиѝсна ѝдно ѝрно, кут некаа туѝрка нивѝста как вѝдат* [ПК,2(85)].

пирѝлиѝ adj 'човек што тешко гледа, што има **перде** на очите, кусоглед, што има **пирде**' ~ *шѝ бѝш алис пирѝлиѝ* [ПК,2(85)]; и: **перѝлиѝ**

~ *перѝлиѝ ѝј ѝн, чувѝко стѝрѝе, перде ѝма на-ѝчте, ѝку не глѝде* [ПК,2(240)]; ~ *гу виѝкуме тѝ ѝко бѝли му сѝ ѝчите мѝлко* [ПД(115)].

пирѝше impf 'прави нешто да биде растргано, разредено' (сп. **пирѝж** од **перѝж**) ~ *шѝ гѝ-перѝшиѝ коѝста ?!* (= зошто ја растураш косата?) [ПК(Гѝр)].

пирѝ p, bot. ~ *нѝго лѝша трѝва, расте уф-уѝзо. Пѝдо не-ј збѝрин уф-мѝлѝчкичка туѝчкичка, ѝма цѝрни зѝнѝта* [ПК,2(85)].

Пирин top. 'име на село на Стара Планина' ~ *на Стѝра Пѝнина гѝре ѝмаѝја ѝдно сѝло, што сѝ зѝве Пѝрин сѝлото; и наѝт сѝлото гѝре ѝма пѝштери од сакалѝ (= соколи ?)* [V,PM,259] – присуство на лексичкиот архаизам: **зѝве** 'вика'; и 'име' (на планина во Пиринска Македонија).

пиринуѓа* 1. bot. Iris 'полско и градинарско цвеќе со цвет во различни бои (бела, сина, жолта), има долга рачка – устоцветно' ~ *изникнаѝ пиринуѓа, изникнаѝ пиринуѓа, [при-чубѝновѝто стадо, при-чубѝновѝто стадо, [чубѝн стѝе пѝ-гѝ-глѝда, чубѝн стѝе пѝ-гѝ-глѝда. [Рѝсни, рѝсни пиринуѓѝ, рѝсни, рѝсни пиринуѓѝ, [да-нарѝсниѝ, да-нарѝкаш, да-нарѝсниѝ, да-нарѝкаш* [ЛС(К),131]; и: **пирунга** ~ *и сѝ пѝлни су урман, наѝногу: дива трѝскѝ, рѝгус, сас, шиварика, тиквина, блатѝки гинѝир, рѝш, пирунга* [МЕ(Р),76]; 2. 'ж. л. име' ~ *Пиринуго, јубава дивојко, [тихо пеѝши дилеко се слуше, [чул те уфѝчар преко три планини, [си јуставил трѝло неградено, [јуф трѝло то стадо небруѝено, [миѝу стадо ведро пракувано* [ТГ,56]; в. **перѝника**.

пирунуга (и: **пиринуга**) f, zool., Papilio 'вид инсект со шарени, убави крилца (ги има различни видови); во првиот стадиум тие се гасеници - пеперуга' [ИГ,127]; [ПГ(Фур)]; в. **пишаруда**.

пири́с m 1. 'диета' – породилката држи пи́рис и јаде само: *русник чорба, варен урис, чорба уд тиле, млеко, млечник и уште некои други јадења, што се малку засолени* [ТГ,109]; ~ *но́го би́х бо́лин, до́ктуро ми ка́жја да-да́ржум пи́рис; да не́ ја́дум л'у́то, ки́сло и ма́рсно*; 2. изр. **не́миш пи́рис на́-у́стта** 'кога некој се изразува неконтролирано, со груби зборови' ~ *купте́н но́го гувори́ш, и́ч не́миш пи́рис на́-у́стта* [ПК,2(85)].

пиркија f 'свадбени дарови'; сп. **при́ка, прик'е** [MS,s,83].

Пирките top. 'име на христијанско, македонско маало во Солун' ~ *са́та ристе́нци мали на́ Паза́р са́ туку речи са́л ут сил'ајна́... та́ка је и су сулу́нцка́та мала Ха́мидие или Пирките* [МЕ(Р)-91].

пирл'ага impf 'личи, прилега, одговара' ~ *му вели на цар'ут: "харну ти докара авиолиа таја кожа,... да направиш една удаја и да га постелиш... да пирл'ага за три кефа!"* [V,PM,41]; и: **перл'ага** ~ *друг му велиши: "от умо́ ти та́ка стра́даш"; друг му ве́лиши: "та́ква гла́ва има́ш, та́ква ка́па ти перл'ага"* [V,PM,7].

пирси́чки* adj 'нешто што се однесува на Персија' (со редукција **е > и**) ~ *у-са́те ца́рни шу-би́ле чу́пата на́-кра́лут му са́-рудíла бе́ла и ле́на. У-то́ вре́ме пирси́цка́та кра́ли́ца рудíла две́: идно́ ма́шко и идно́ же́нчко* [ДК129].

пиру́ска f 'железен триножник, на него се става котлето кога се грее вода' ~ *нак бабата запалила вогни и напáлнила бакáро вода, турила нак пиру́ската наопако, за да кладе бакáрот сос водата* [V,PM,241]; ~ *тогас бабата зема една чести́на и брашно и един бакáр и една пиру́ска, та отиде праве на брјас-тот; удол седна, фатила наопаку чести́ната и клала брашно да тсеи* [V,PM,241]; и: **пиристíа** ~ *една́ же́на, нима́ла-си пиристíа, не́ зна́м да́ли ви́кте сја́а. "Бре́ си́нче, на́-ти та́а кирфи́јчка́та, оди на́ кува́чо да́-на́пра́ве адна́ пиристíа". Га́-зиму́ве де́тто, кути де́те о́де на́-кува́чо: "Чи́чко, ре́кал, ма́ма ма́-пушти́ да́-на́пра́виш адна́ пиристíа"* [ПК,2(Крец-302)]; кај Малецки: **пируст'а** [MS,s,83].

Пирустија f 'име на созвездие, тоа се 3 ѕвезди (оттаму и името **пирустија**) распоредени на самиот зенит'; освен **Пирустија** ги има уште следниве ѕвезди: **Квачка, Нишајне, Седам Уфчара (Голема и Мала Мечка), Саба Јалдази (Деница)** [ТГ,333].

пирушан акалија m 'некој што се однесува несериозно' ~ *куту жи́нен чу́век трабу́ве да си напра́ве руби спурти него, а не да се праве пирушан акалија* [ТГ,133].

пирáни́ца f 'долниот дел од воденицата, колото во кое удира водата и преку **вретеното** го врти каменот, во др. говори: **воденично коло**' ~ *му-ре́кал на-леси́цка́та: "А-а, кума́ли́е, шó има́ш ти́?" "Е, ри́би, куме-во́лче!" "Еми ут-де́ка си-и-бра́!" "Е, кума́-во́лче, да́-ти-ка́жја́м: оти́да́к на́-вудени́ца́та, му-а́-за́пре́к во́ята на́-вудени́ча́рут и ути́да́к пот-пирáни́ца́та и си-и-на́бра́к ри́-бите* [BM(Cap),316]; "Е-е – му-ре́кла

кума лѣса – тѣ ке-си-зѣвѣи сѣга
едну-буре, ке-гу-вѣрзи за-пѣшката
и ке-бѣи пут-пирѣницѣта... ке-
нѣбѣриши рѣби” [BM(Cap),316]; во
Серско: **пѣрница** [ЛС(К),95].

пѣс adj 'нечист' (обично во морален
поглед) ~ **шѣ пѣс** чувѣк ѣј тѣо;
ѣч нѣ ми сѣ-слѣшат пѣс маабѣте
[ПК,2(85)]; сп.: **зинѣ е тѣѣ** (зн.
неморален е). **Зинѣ мѣгѣре**, будѣн-
ке пу-чѣжди жѣни, а нѣ-жѣнта
пѣс ин вѣкиме, пѣс жѣна тѣа,
нѣчиста, фѣшкѣа [ПК,2(241)].

пѣса f 'катран, живт' ~ **вѣа крѣд-**
лѣвите утидѣа ишѣрѣа сѣте пѣр-
ти. **Кѣга** утидѣа зѣ-дѣ-и пѣлѣт,
нѣ-мужѣа д-и-фѣтат пѣк. **Цѣрут**
нѣма... **Е**, к-у-пѣвѣт пѣтут су-пѣса;
кѣ-фѣрлѣт лѣри [ДК,136].

пѣсан adj 1. 'кога врз нешто (хартѣја,
камен, дрво и сл.) има испишано
букви, зборови' ~ **и пузнајѣхми**
шо и истѣнико нѣгувѣто кажувѣни.
Има бѣшти нѣгу такфѣи шо чинѣл
Исус; **тии** аку са писале иден пу
иден, **трѣчам** нѣто зѣмѣјата кѣ и
прибѣриши писѣнѣти кнѣги [MV,K,-
319]; ~ **туку** когѣ сѣ приславѣ Исус,
тѣга сѣ умѣле шо бѣле вѣи писѣни
и кажувѣа вѣки лѣудите шо бѣле су
нѣгу, **ѣти** на Лѣзар му вѣкнѣ уф
грѣбут, и гу крѣнѣ на нѣгу ут умрѣи.
Зарди тѣа и гу причѣкувѣле на нѣгу
лѣудите [MV(K)288]; ~ **да рѣчѣ** на
нѣх: **Вѣа** прикѣзни, шо ви и казѣх
на вѣс, **ѣшти** бидѣки су вѣс, шо
такѣ му бѣиши писѣно да си чѣнат
сѣти шо бѣа писѣни на М... нѣ-
мото и на **Профѣтити** и уф кнѣги-
ти **зѣрди** мѣн [MV,K,260] – во текс-
тот сврзникот **бидѣки** се јавува со
архаично значѣње, односно со за-
чувана глаголноост: **вѣа** прикѣзни, шо
ви и казѣх на вѣс, **ѣшти** бидѣки су
вѣс (со значѣње: додека бев со вас);
~ **отвори** тефтерите, **видѣ** тѣму
онѣа, што бѣха писѣни, чѣвѣцѣту,

ги вѣкнѣ [V,PM,20]; ~ **Нѣпѣкун** вѣли
на Тѣмѣ: **Дѣнѣси** вѣа пѣштот, ѣм
вѣди ми и рѣцити, да нѣм сѣ чѣни
низвѣрнин туку верувѣн... **И** дрѣзи
нѣгу вѣки нѣиѣни (пишувѣа: 'инѣшани'
– печатна грѣшка) **пѣвил** Исус шо
нѣ сѣ писѣни на вѣа кнѣга [MV,K,337];
~ **ма** и'тѣ за **јидѣми**? **трѣбувѣи**и
да бѣиши хѣлѣс баклавѣа, ни на
кнѣгѣта писѣна [MS,t,8]; ~ **жѣната**
и бѣла мѣлого умѣвитна: **знаиши**, чѣ
на **уврѣјската** кнѣга е писѣно, кѣ
уврѣи да можѣ чѣвѣшко сѣрѣе да
откради, да стѣри маѣга, да баи,
сѣте хрѣстиани да си одавѣат на
морѣту [V,PM,193] – уште еден
пример за проширена употреба на
предлогот **на** – кога укажува на
внатрѣшност, наместо 'во': **да си**
одавѣат на морѣту; ~ **и** **видѣл** тѣмо,
дѣка **ја** **имаиши** закопѣна, бѣиши зник-
нѣло еден висок кипѣрис. На кипѣри-
сот на корѣнот имѣло писѣни букви,
штѣто нѣ'ахѣ не знаиши да ги пѣи
[V,PM,198] – во текстот е зачувѣна
прѣвичната форма од конструкцијата
има (нѣма) + гл. **придавкѣ**, кога
придавкѣта се сложувѣла со имен-
кѣта на кѣја се однесувѣа: **ја** **имаиши**
закопѣна (змиѣта); и: **пишѣн*** ~
напѣун ги дадѣ на нас **јѣруѣците**, и
ги носѣхмѣ на сѣрдѣрот... **имахмѣ** и
кнѣга пишѣна од бѣгот [МС(В)74];
~ **на** вѣјна ѣјдѣ, ѣјдѣ не дѣјдѣ,
[кѣјнут му дѣјдѣ, нѣго го нѣма, [на
сѣдѣлото **ѣма** пѣсѣмо пишѣно [ИГ,108];
2. **изр.** **такѣ е пишѣно** (кога некогѣ
кѣ го снајдѣ некоја непријѣтност го
тѣшат со овѣе зборови), или: **ако е**
уд бѣга рѣчѣно да бидѣ – **кѣ** бидѣ,
односно: **уд Госпуд** е 'нѣшто што е
судѣинско прѣдѣрѣдѣно', во мѣна-
тѣто мѣногѣ чѣсто и болѣста такѣ се
ѣјаснѣувѣла, дури и не се барѣла
помѣш од лѣкар, освѣн волѣјѣта на
Бѣга приѣчина можѣло да бидѣ и ако
некој **напѣвил** маѣгиѣа, односно ако

ја нафрлил бол'ката, односно ако нагазил [ТГ,227].

писанó(ту) п 1. 'напис, она што е напи-

шано' ~ инá фóтуграфија, ја з'ева, ја гл'еда, инá хýбава мóма и ја ун'áva удyсáт' писанóту [MS,t,9];

2. 'предодредено, судбинско' ~ момата, ... на Бога се верно молиши да са откини о-тамо, така вел'ајке: "ох, Боже, и сиромаштиа е била много тешка, ама това-ј било потешко! Да не и писано, Боже, подин брат на самови(л)ски рáнци да промине" [V,PM,195]; ~ нá-мóји нíшито, шó-ј нíшáно ки-дóјде. Ут-нíшáнто нé сá-бéге... ~ и кáзувáш'и на инсáну óти писáнотоу сá ни расписува [MS,t,18]; ~ Сétне бáбáта сá-зé, утíди дá-гу-пáла дéуту. Си зéва и трí плúти сирéјне. Оде дá-гу-пáла. И óде, у-испул'ýва уд-óмáкyт – дéуто си-сéде нá-óгáнут. –"Лéле гóспуди, шó ми-е-писáно сáм д-устáнáм сéа. Кáк сá-жíве сáм?" [ДК,117]; ~ и да му рич'éш' на ч'урбац'ијата: "б'áлyту ч'ёрну стáнува и ч'ёрнyту б'áлу стáнува, писанóту сá ни расписува" [MS,t,15]; ~ гу брка Гóспyт' да нóј да гу нáј, да гу пíта: "писанóту сá расписува í сá ни расписува" [MS,t,14].

писáр* m 'ангажиран човек да води евиденција, односно запишува, регистрира она што е потребно' ~ случíло, óниј днí му дошлí ра-бóти млóгу, фатíха сíчките писáри да пишат, такá и дéтето. Пóсле отíде пёрвиат писáр да вíди, дéтето каквó пишe. И катy гу видé, са почýди [V,PM,152]; ~ тогáс тóј му вéли нá гóсподáра си: "штó да ти кáжa гóсподíне? Товá дéте поврéден јá от сíчките писáри, и от мéника е поврéден". Тогáс

гóсподáрот му вéли на писáрат:

"такá да знáјте, от Македонска зéмја каквí дýхови испáждат!" [V,PM,153]

– изблик на национални чувства кај раскажувачот, односно запишувачот на приказната (и едниот и другиот од Солунско).

писка f 1. 'свирка'; 2. 'долгата коска од коленото до стапалото' [ПК,2(85)].

писке impf 'вика со висок глас' ~ един ден – ка са шетал, видел един орал, дека писке. Го питал: "Што пискиш?" Оралут му рекал: "Една змиа иде ката гудина, ми јаде пилците и сега иде па да ми и изеде". Тоги детето а удире змиата, ка са качувала по дáрвото, а утепуве [V,PM,271]; ~ уддéле, купíле éдна ру-гузíна, га-завијале уф-ругузинта, кá-зáпáл'áт. Та: писке уф-ругузинта. Дá знáји, вíке, тí мéне дá-мá-лáји. Тá: дáвóјка мéне дá-мá-чýве... а-тíи зá-трí дéна дá-гу-зéмиш бáкши́жo" [ПД,165]; ~ пáсéјки óфци нéкyј дéн éдна кáпíна сá-зáпáлíла, гулém óгин испáднáл ут-тáм. А-тáм имáло-пá éдна змíи. Змí-та пучнáла, кá фá-тíл óгино дá-гóре, дá-писке, пóмуш бáркáла [ПД,152].

пискúл' m 1. 'висулка направена од конци во различна боја, се закачува на горниот крај на капата, специјално на фесот (капа што ја носат Турците)' – ако плаче некое дете за да го смири мајка му ќе му зборне: "Ја го дедо Бужик иде сус криво магаренце; ки ти дунесе: бобо, дулама, папуци, фес сус пискул'. – Ако не молчиш, ка ки чује оти плакиш, ки са нал'уте и не ти дунесуве ништо!" [ТГ,84]; 2. 'цвет на пченката (лича на висулка од конци)' [MS,s,83]; 3. 'врвка на кондури' [MS,s,83]; 4. изр.: сé пискúл' сá-пáве (= се однесува надмено, како да е поважен од другите) ~ јá тáкóф-еј Сáнде нá-А...

какоф кус-еј ама сè саке да-знаа
пóвке уд-сите, на́д сите уд-гóре де-
ј саке, кут пискул', зџ́то му-ј-звџ́дин
и пџ́рмон Пискул'о Сџ́нде [ПК,-
2(193)].

пискул'че п, дем. в. пискул' 1. ~
“мамо, мори, мамо главата ме
боле!” – “на глава си фино фех-
че, [на фехче си тепелуче, [удузгоре
и пискул'че – хеј, зашто велиш, мила
керко, [глава да те боле!” [ТГ,95].

пискурник m 'парче округла даска, од
едната страна има шари, резба; со
притисок врз тестото се добива иша-
рано лепче што се носи в црква –
литургија.' Ова лепче се носи в цр-
ква кога е празник на мртвите (мрт-
вин) и се раздава на вратата од
црквата, односно на гробиштата
[ТГ,30].

пискџ́не* п 'викање со силен глас' ~
напџ́лних óче да-плџ́чум. Глџ́м кџ́м
зџ́вуда сџ́-витрџ́е некуј ама н-
мóжум да-гу-рџ́злџ́чум шó-ј. Мџ́-
пуштџ́а, џ́с тџ́рчум, óни прџ́пукџ́а,
óдум кџ́т-мџ́јка, óни плџ́чат, џ́с
плџ́чум. Удџ́деме фџ́ф-сџ́лто, сџ́чко
изгóрно: жџ́тишџ́та шо џ́мше
субџ́рно. Удџ́деме пу-рџ́кта, флизџ́ме
уф-џ́дна јџ́ла шо-о-вџ́кме нџ́а, тџ́ма
да-прџ́пукџ́вме. Дџ́тто на-цџ́цка на-
мџ́јка-ми плџ́че, óно па кџ́-нџ́-
издџ́аде. И-мџ́јка-ми вџ́ке: “Дџ́ брџ́
Рџ́сто, ти сџ́-мóче? Да му дџ́јме,
вџ́ке, нџ́-дџ́тто, зџ́р кџ́-н-издџ́аде”...
(Јџ́с) стџ́нки, кулку џ́дна лџ́жџ́ца
мџ́лџ́нка, двџ́-трџ́ кџ́пки и прџ́во
уф-рџ́чџ́те, му мџ́чџ́ме нџ́-џ́стџ́та
да зџ́пре пџ́скџ́нто, да не плџ́че
[ПК2(Ал-358)] – како илустраци-
ја на лексемата **пискџ́не** дадовме
поголем контекст (извадок од
биографски кажувања на Ил'о
Даскалов, од с. Алексово) за да
ја илустрираме автентично жалос-
ната судбина македонските жители
од Кукушко кога биле принудени
да ги напуштат родните огништа

пред страшниот притисок на грчка-
та војска за време на Втората балкан-
ска војна 1913 г.

пислџ́к m 'срамотилак, неморалност'
~ гулџ́м пислџ́к сте напџ́равџ́ли
зџ́стринџ́та [ПК,2(85)].

писменце* п, дем., в. писмо ~ тџ́-
пџ́аџ́та у-негó. Сџ́а, óди на-капџ́та-
но, вџ́ка: “Еве-ти тџ́пџ́јаџ́та”. – “А
ми парџ́? Ас, вџ́ка, двџ́а лџ́ри ти
дадџ́х. Шó да-прџ́јми!” – “Не ми-
лџ́вам, вџ́ка, џ́с брóт. Не милџ́вам
и-парџ́. Тџ́а писменџ́ето, вџ́ка, да-
ми-гó дадџ́ш” [ЛС(К),125].

писмџ́н* adj 'тој што знае да пишува
и чита' ~ на писмóто пишџ́ва:
“Тџ́а д'џ́ти шó-кџ́-дóјди, квџ́-кџ́-си
врџ́та да-гó-погубџ́ти”. Тóј сџ́а
гó-тџ́кнџ́ло óти имџ́нитó да-му-
јџ́ди, нџ́ли на́реишџ́итџ́ти гó-рџ́кóа
тџ́а. Тџ́а д'џ́ти óтивџ́јкџ́ сџ́дџ́л,
л'џ́тно вр'џ́ми билó, по́д-џ́дна
гóрниџ́а, вџ́ка, писмџ́но д'џ́ти, в-
гимнџ́аџ́а óди. Вџ́ка: “шó-не-г-
отвóра тó-писмо џ́с” [ЛС(К),108];
~ “Пџ́смџ́н си?”, му-рџ́чџ́л дџ́уто.
– “Пџ́смџ́н сум, рџ́чџ́л, мџ́лко”. Му-
дџ́аџ́е дџ́уто и мулџ́ф и кнџ́га
[ПД,147] – во контекстот
среќаваме прашална реченица без
партикулата (да)лџ́, сп.: “Пџ́смџ́н
си?”.

писмино adv 'во писмена форма' ~
аку-зџ́стџ́нџ́т тџ́м ни-ј-упџ́сна рџ́-
бóтџ́та. Вó пу-на́с – дџ́к зџ́стџ́нџ́мџ́
нџ́е и óн. Е, неј́се, тџ́а минџ́а шо-
минџ́а, на-призџ́е уфџ́иџ́џ́рчиту шо-
бџ́ше и ни-зџ́ва свџ́дџ́ниџ́а, ама
џ́смино не писмино, зџ́шó бџ́гџ́те,
ут-кóго бџ́гџ́те, нџ́е џ́рни л'џ́де не
тџ́пџ́ме [БМ(В),192].

писмó п 1. 'писмена порака до не-
кого, извесна содржина, испратена
со цел да соопшти нешто' [MS,s,83]
~ и тџ́кна за Ѓуро пџ́јџ́ниџ́а от
Куфалову: испџ́шаха две писма

лузинка пәрче, иднә-цәрна кәрпа [ДК,134]; ~ утидә сизә нәго нә-дәлеко, нә-аднә рәскрәсница: дә-кәжме такә дә-бде нә-кәд-Солун пәт... и викнә тил'әл ф-тәа уколнус: – Көј йма көли, көј йма көјне дә-нәсәт кәмине, вәр, пәсук [ВК,283] – очигледен пример за влијание од турск. јазик: “лепење на именките една до друга” (без придавска формација): **дә-бде нә-кәд-Солун пәт**; во Солунско: **п'асук** ~ и **тос мәстуру имәш'и** у дуло на **п'асук** идин кујур гул'ам [MS,t,20]; во Дојранско: **пәсөк** ~ му-веле нә-башчә-му: “Сәга к-бдиш дөма, к-им дәјш нә-мәсәчәрто пләтта и к-им кәжиш: уд-үтре нә-тәкә бәркәјте-си кәсмәт, нә-мөжум јас дә-вә-гледум, ету глесте, кути рибәта нә-пәсөкта устәнәх” (= се кажува кога некој ќе се најде во тешка материјална состојба) [ПД,144]; 2. гатанка: **оргума уд писок (= јаже)** ~ дудека зетут не ки дунесе ортума уд писок – не вичерме [ТГ,162]; истава гатанка ја среќаваме и во Зборникот на Верковиќ: ~ они чиниха каул сос царјут така: “царју, дали можеш да чиниш едно вәжи от песук три педја?” И царјут рече: “мога това да го чинам” [V,PM,59].

Писцата top. 'падина, ниви и рушевини од стара топилница за железо' (Елепница, Валовишко) [ЈИ,Ми...,173]; в. **Пехца**.

писті* impf 'штеди, економисува' ~ **писті мән'ата** (= номалку сә јәди) [MS,s,83].

писукіш'ти п 'место каде што има многу песок' [MS,s,83]; сп. **кум-лук**.

писуклив* adj 'место што содржи песок' ~ да и таја турлија прәс шо се наогја ув нашто полје... шо му ве-

лиме нијә “гјерин” не јә толку писуклива [ME(P),75]; ~ кәрцкәта зем-ја ј песоклива, цәрвеница, цәрна прәс, бела прәс [ME(P),78].

пита (и: **пәта**) impf 1. 'бара да му се соопшти, објасни нешто, праша' ~ му вәли: “да ти питам, дали от тука си, или от друга зәмја и по-што рабөта са вратіш тука” [V,PM,13]; ~ **јас пәтам, пәтај старита**; уште поговорка: **көј пәта, ни скәта** (= көј прашува не скита) [ПсС(3),64]; ~ **мухтарут немә изим ни јдин, дә удрә селцки мијур, биз дә гу пәта субәштә** [ME(P),91]; ~ **кузум, браче Ристо, ного ти са мол'ам**: [клајне да му чиниш, [мәчин помин пуминувум, [ни на леб сум ни на вода; [кука празна растурена; [нема никуј көј да пите, [жива ли сум ил умрена [ТГ,265]; ~ **гу пәта төј**: “кутри си ти?” [MS,t,59] – сп. присуство на лексички архаизам: **кутри** (= көј); ~ му вәли: “амән, човече, тинака, што си дошәл тука, да ти пәтам: тука, што излөзох јәзе, кәк са именүва товә грәт?” [V,PM,8]; ~ му вели така: “ах синку, тинака сос това занәјат млогу мәка ке да теглиш, туку ер-зашто на меника да идиш да си питаиш!” [V,PM,41]; ~ му вели на јунәкот: “да ти пәтам, јунәче, сегә три годіна на чүздіна как си проминәл?” [V,PM,23]; ~ Исл'әзи дөл, сә прим'әні, гу пәта паш'ата [MS,t,54]; ~ **гу пәта игү-мину**: “такә, такә, дөл на пөртата йма идин калүјар сәс инә көш'ница смөкфи и вили ч'ә ут тос манастір и б'әл” [MS,t,45]; ~ **утинош'** ги клава нәгувит'а хрисавикә ... на инө бл'үду и ги дава на измикарката да пөј да гу пәта

[MS,t,12]; ~ устѣна з'ѣнт'у и нив'ѣстата думѣ и тугѣс нат'ѣхѣ гу пѣта: "ут ш'то сѣј си ти?" [MS,t,15]; ~ вѣди инѣ сф'ѣтѣлу на крајѣ с'ѣлуту, утѣди на пѣртата, чѣкна и утѣдуха, пѣтаха [MS,t,15]; ~ прѣн да пѣј бѣити на ки'ѣнудухѣ-јуту, гу вѣжда инѣ бѣба и гу пѣта [MS,t,9]; ~ и дѣва инѣ нѣјма, исл'ѣва дѣл, му утѣѣра пѣртата и гу пѣта [MS,t,10]; 2. 'бара согласност за нешто, се советува' ~ "Ка е арно Госпуд нека даде!... Сус радуст темел' са удире; сус радуст да са пукрије, сус радуст оѣин да са навале! Сус радуст госте да прачеке, сус радуст госте да испрате!... да им се пите уѣакут,... уѣакут да им са лаге! Прѣна да са лаге! [ТГ,296]; 3. 'проси' ~ да питиш на да са раниш (клетва – со просење да се исхрануваш) [ТГ,320]; 4. – (са) ~ Ристос да је тука, не са пите за тиѣа работи, коѣи ѣавул та буѣе... тиѣа работи не са арни (така му одговарале жените од Гевгелиско на Ст. Тановиѣ кога собирал диѣалектен материѣјал и ги прашувал за лекување на извесни болести) [ТГ,2]; ~ ки-с пѣтум дѣма дѣл' да дѣјдум и ѣс (бара согласност) [ПК(Гѣр)]; ~ "мѣѣч' ти! ут т'ѣб'ѣ сѣ ни пѣта ш'ту прѣв'ѣ!" [MS,t,11] – диѣалектна посебност од Солунско: глаголот и заменската форма, што по правило одат заедно, овде се одделени со негациѣата: ут т'ѣб'ѣ сѣ ни пѣта.

пѣта f 1. 'јадење од сукано тесто, баница – тѣч'ѣну' ~ т'ѣ му стѣрила инѣ пѣта, н'ѣтр'ѣ с'ѣ лѣри пѣлна [MS,t,34] – регуларна замена на некогашното вокално л во Солунско е 'ѣл', во случајот пѣлна може да се објасни со лабиѣализациѣа; ~ и с'ѣднаха да идѣт; им'ѣха тѣч'ѣну

('пѣта') и брѣкаш'и сфѣт'ѣта идѣн нѣш' [MS,t,78]; 2. 'питулица од пченкарно брашно'; сп. мисѣрна пѣта (= леб од пченкарно брашно); 3. 'леб', ~ нѣа имѣми адет: едната страна брашноту гу мѣасими, една пѣта ја кѣвами на воѣинот да са пиче; и нѣа са прикажувѣми (погрешно пишувѣа: 'прикажувѣму'), и коѣ ки надѣвиш на прикажните, зѣмува пѣтата [V,PM,202]; 4. 'неисцедено саѣе од пчѣли се вѣка пѣта' [ТГ,400]; сп. мѣт на пѣта (= меден колач); в. ѣумѣч' [MS,s,83].

питајнѣ (и: питање) n 1. 'прашање' ~ и тѣрговеѣо навѣрѣвил си по пѣто, пак овѣаро утиишѣл в градо, от де бил тоѣ, и с питање наишѣл кѣшитѣтѣ му. Дур еѣа сѣ вѣјке смрѣчило, хлопал на портите му [V,PM,280]; 2. изр. неѣкѣ питајнѣ (= јасно е дека е така) ~ неѣкѣ питајнѣ оти он тикмиѣј сам ни си ѣ рѣботѣ рѣботѣтѣ [ME(P),89].

питаѣка f 1. 'кога нешто се прашувѣа, прашање'; 2. изр.: неѣке питаѣка (= несомнено) ~ Постул ѣј от ногу страни инѣтересин, ами неѣкѣ питаѣка оти најповичѣкѣ... [ME(P),82]; ~ на ѣа питаѣка му са пувѣриѣна на ѣувѣк изридуѣачката на сѣта патѣи шо имѣм пуминато [ME(P)67]; в. питајнѣ.

питаштѣм adv 'прашајѣи' ~ гу врѣзѣ кѣн'ут на еѣин хан и питаштѣм, питаштѣм најдѣ Кулѣфувѣта кѣшта; гу оставѣха ѣовѣѣите, вѣзѣ неѣри [V,PM,12]; ~ тѣа двѣмина питаштѣм-питаштѣм га најдоха дупката и, кога вѣзѣоха ф неѣа, вѣдоха самѣвилиш син, спишиш и га ѣиѣаши ѣѣрѣувѣта моѣа. Тѣанаѣ им рѣче: "скоро да идити гѣри на зѣмѣата, да најѣити неѣоѣ стар ѣѣвѣк, да питѣти, как

можити да ми откинути от тука!" [V,PM,63].

ПИНТЕЛ* m, zool. 1. 'домашна птица — машкото од двојката: кокошка — петел' ~ кукуриќна пинт'елиту и сã пуб'агнаха дјавулету [MS,t24]; ~ гр'ебин' на пинт'елут [MS,s,33]; ~ и кога приближиха веки на неговата земја, тој имаши един пинтел на конакут, са чуиши далеку: кога ќе да кукуричкаши, са чуиши дур на крај царчина негова [V,PM,72]; ~ и богатјувата мома, кату беши заспала и баилдисана от она вода, тогас си разбудила и вели: "мари сестру, на това магарјув цар пусти пинтел са чуи дур тука" [V,PM,72]; ~ пентел на бунити пãј [ПсС(3),70]; ~ вечерот пак за си собрат кумови и сватови, јадат, пијат. И богазјајту, колко ки бидат, сите ки дојдат на зентјут да си гостјат дур саатут на 7, и прајат и пентелот с пентелова песна [V,PM,250]; ~ бостанот стана кату орман, хем и врãзал либиници много. По либиници време татко ми и вãхнал пентелот и јазе котката [V,PM,202]; и: пѣтãл ~ инã кукобика устãнãта и идну-пѣтãл. Тãа викãле: "Тук-тук, тупа-тукатук, туп-туп, тук-тук!" Тãа жѣјнте си рѣкле: "Шо вика тукã вó пѣтлу? Ај д-испулимẽ шó има?" Кóа к-óдãт дã-вãдãт — су-кóшу пулупѣна, чупãта стóе уздóбла [ДК,121]; има и: диф пинтел 'вид фазан', ловеле уште: дива папија, путпулок и др.[ТГ,385]; 2. изр.: дѣк не-пѣãт пѣтли (= пусто место, без луѓе) ~ Кãк? Мóјта мóма вóнка не-излѣзе и тувã да-стãне. И викат двã мунл'ата, кãчуват-га уф-пãјтóнут дã-га-уткãрат тãму, дѣк

не-пѣãт пѣтли, имто дã-не-ж-чуãт [ВК,283] — уште еден пример за перфективниот презент: мóјта мóма вóнка не-излѣзе и тувã да-стãне (наместо стандардното: 'вонка не излегува'); кут некуј пинтел (= се кажува за некој што се прави важен и со претерано гордото однесување, сака да доминира); пинтелут не му пее вика (= нема веќе влијание неговиот збор) [ПК(Мор)]; кãд нãс пинтел пее (= кај нас домаќинот го има главниот збор) [ПК,2(150)].

ПИНТЕЛ'КА f 'направа за запетлување на облеката, копче' ~ ела ми ела, пусестримо! [деј, гиди, ветка пусестримо, [да ми седниш ду меника, [ду меника ле ду кулено, [да распетлиш де ред пинтел'ки [ТГ,95]; [ПК,2(85)].

ПИТЕЛЧЕ m, zool., dem., в. пинтел ~ И-сјãа жѣнта ут-мãжут мóмта нѣ а-сãке, гã-нѣјке. Е, шó ки-прãве: фãјке и-измѣсуве адна бѣла пупа. И, тãа пупа гã-тãркãл'уве. Тãа пупа дѣк к-óде, уф-нѣкаа вудиница. Кã уддѣла уф-тãа вудиницта имãло: адно кучинце, адно мачинце и адно пинелче [ПК2(Иц-285)]; ~ дујдѣла кãрãкóнцулта: "Чѣшãл, пѣшãл дивóјко, утвóри-ми вратта, ки-ти-мóтум црѣвãта". Ар-ама, кучинцто, мачинцто и пинелчто кãжãл: "Ар-ãма, кã ки-дóјш нã-мóмãта ки-дунѣсиш спрѣма, сичко ки дóнциш, ду-чурãпче, ду-пãпучки, ду-фустãнче, ду-сичко ки-дóнциш [ПК,2(Иц-285)]; и: петелче ~ момичката утишила и, кога сã вејке убаво смрачило, испекла си еднã пепелашкã (богача) и седнала да вечерјã; на петелчето и на коткãтã давала средãтã и ги милувала, пак тãа јала коринките [V,PM,287].

Питестата Чешма top. 'водата извира од под голем камен, рамна плоча'; во дијалектот во употреба е придавката **питест** со значење: 'притиснат, сплескан', сп. **пита** [ЈИ,Им...,173].

Питилак m, zool. 'машкото од кокошката, петел' – кога е најмало се вика **пиле**, потоа **петлиње**, па **петле**, па **питилак** [ТГ,403]; в. **пентел**.

Питимија adj 'сакан, гален' ~ имала чина, дос, син питимија, [син кајмитлија, [она гу дала дос, поп да се јуче, [ѓак да се чине, [она гу дала, дос, за три гудини, [и три месеца, [он се научил, дос, за три месеца, [и за два три дни [ТГ,50]; ~ **он не-ј питимија уф-со-јо**; ~ имала мајка син питимија, син кајмитлија [ПК,2(85)]; в. **петемка**.

Питинка f (dem. од 'пита') ~ момичката хи рекла: "белки, бабо, најде тук една питинка?" [V,P-M,286]; ~ нехинта си миловала много, пак завареницата ненавижда дала, бахтала и ја праштала да паса оловето. Един ден си носила за ручок једна питинка и, като пасла говедата, паднала хи [V,-PM,286]; ~ **он утишал на-Срума да-налеј вода**. Та си-тувари на-кон'о чеиза и алтани и си-одна дума. Мајката р'екла на-керка-и: "Е мару керко, ја ќе ти-напраја от-чиство брашно питинки и тебе ќе-та-пусна да-дукараш алтани" [ВС(Кал),336].

Питлинтја f 'место каде што се пресекуваат два пата, раскрсница' ~ **питлинтја ви́кме, раскрсница ви́кме, тоо е исто** [ПД(129)]; [ПД-(132)]; сп. стсл. **петла**.

Питрика f 1.'кадела од волна (или памук) приготвена за предење'; 2. изр. **питрики пагат** 'врне снег со

големи снегулки' ~ **цели питрики пагат, к-о-најке најднот** [ПК,2(85)].

Питрици pl.tt. 'детска забава, натпревар што се состои во истовремено покренување од земја на 4 ореви' [MS,s,84].

Питроф месец* m 'летен месец кога "пага" празникот Петровден – јули' ~ **јас чиних нает да кинисам за милта ми патрида на крајта на Питровјут месец** [ME(P),67].

Питрови жеги pl 'времето од 15 јуни до празникот **Питровдин** (12 јули) народот ги именува **Питрови жеги**. Тогаш факаат најголеми горештини и народот зборува: "леб се пече" (т.е. житата по нивјето созреаат). Народот уште зборува дека тие дни Св. Петар ја заклал и ја ставил да се вари својата крава, и околу ручек, кога поради жештината воздухот ќе почне да трепери, народот верува дека тоа е думан (пареа) од неговиот казан. Тогаш обично се кажува: "А Свити Питар ка е стакнал огинот (го засилил огинот), оди да, да таја крава не са сваре" [ТГ,15].

Питро(в)фд'ен' m 'име на празник (среде лето)' ~ **дојди Питроф-д'ен'**, **утидуха ш'ич'ки у ч'еркфа** ... **ја устаха бахч'ата Кел'еш'у да ја ч'ува** [MS,t,33]; ~ **напалних боте да плачум**. Глем кам-завуда са-вит-рее некуј. Ма-пушита, ас тајрчум, они прапукка, одум кат мајка, они плачат, ас плачум. Уддеме ф'аф селто, сичко изгорно, ж'итишита шо имше суберно, Питровдин, нели [ПК,2(Ал-358)]; ~ **пучнаа т'а топуве да-пукат уф-селта, запал'уват седбите, ж'итта**. Баи кул-Питровдин бише, прет Питровдин [ПК,2(Мор-218)]; од Гевгелиско: **Питровдин** – тоа е гулем и тежук празник, зашто за него се пости, како што се пости за Божиќ

и Велигден. На **Питровдин**, покрај другото јадење, треба да се направи и **млечник** (= вид јадење од кори, на средина има млеко и парчиња од кори), за да “бидат благи” цела година. До **Питровдин** секуј житвар треба да дужније, ако сепак некој остане да жние и по празникот тогаш му се потсмеваат вака: “А, он јаде вадан штркал” [ТГ,73]; од Серско: **Петрѡвден** ~ *Расни, расни пири-нѹго, расни, расни пиринѹго*, [да-на-расниш, да-на-пѹкаш, да-на-расниш, да-на-пѹкаш, [на-нив'асти за Велигден', на-нив'асти за-Велигден', [на-ир'ѣни за-Гур'ѡвден', на-ир'ѣни за-Гур'ѡвден', на-чуб'ани за-Петрѡвден', на-чуб'ани за-Петрѡвден'] [ЛС(К),131].

питрѡвка f, bot. 'дрво кое раѓа плодови што зреат околу Петровден' ~ *питрѡвка мѡж де-ј јабулка, грѡз-де или круша* [ПК,2(85)]; в. **петрѡвка круша**.

питроф-пос m 'постење пред празникот **Петрѡвд'ѣн'** ' — овој пост влегува во параметрите на годишните времиња (во Гевгелиско): пролетта трае од **Свети Чтирасат** па до **Питров-пос**, летото трае од **Питров-пос** па до **Мала Бугуројца** [ТГ,7].

питроп m 1. 'човек што работи в црква и му помага на попот, пр. тој продава свеќи, или на гробишта со торба в рака оди кај жените и собира куматчијна леб за попот' [ТГ,31]; 2. 'благајник' ~ *ка умракна вики, вели стопанут ут лѡзито на неговуто пѹтруп: Виќај на аргатити, и дај му на нѣх акут му, да зафати да платиш пишиѣн ут напукѡшнѣти дур на прѣвнѣти* [MV(K),314] — во контекстот има убав пример за тоа дека во југо-источните егејски говори, како и во западното наречје, предлогот од се јавува и со посесивно значење: **сто-**

панут ут лѡзито ; ~ *му а варза ранити, а ми су вино и су дѣрвино масло, и гу качѣ на негууто дубѣ-ток, и гу носѣ на спѣтал'а. На ѹтран дѣн... извади две ѹѣли, му а дал на пѣтропот... да му реќал на негу: На, да гу гледаш* [MV(K),277].

Питрухци фам. име ~ *адно дѣте шѡ имат Питрухци, уф-чаѣа до-испиѣи* [ПК,2(208)].

Питруш м. л. име ~ *дѡбѣр е, не сѣ каре, не сѣ л'ѹте: Питруш* [ПК,2-(154)]; и: **Авди-Питруш** [ТГ114]; ~ *И тѣа сѣа гу-фѣјкѣт дѣтто да-каже кѡј-утипа Турчинут. Тѡо дѣте реќал: “Не знам”. Му-удриѣли кутѣкут, о-пубѣркаѣли и кѣжѣл: “криѹваѣне”. “Кѡј-сѣ?” “Миѹцо Пѣнѣјѡтуф и Гѡце Кѣ'ѣнкуф”. Мѡјо тѣтко са-виќше Питруш Тѣшуф* [ПК,2(Кр-294)].

питуве* impf 'праша' ~ *зинѣната мѣсе идна-чиѣта пугѣча, ѣ-клѣва у-тѡрбѣта, ѡде. Гу-нѡѡжѣа тѡ дѣ-дуто шу-биѣ. — “Дѣка ѡји, бре дѣте!” — “Дѣк к-ѡѣм — к-ѡѣм, ти шѡ пѣтуваѣи?”* [ДК,126]; в. **пѣте**.

питуѣлица f 'јадење од пржено тесто, тиганица'...

питум adj 1. орр. на 'див', пр. *питума круша* (круша што е калемена, со убави, сочни пло-дови); 2. fig. 'за човек со мил карактер, што е толерантен' — *кога во некоја куќа има гости, а ќе придојдат и нови, тогаш оние што се порано дојдени ќе станат за да направат место на ново-дојдените, кои за да се извинат ќе ја кажат поговорката: “Дош-ли дѣви да истерат питуми!”* [ТГ,90].

питум бозил' m, bot. *Sambucus nigra* 'бозел', тој не е калемен, но се разликува од другиот по тоа што стеблото е празно и децата од него прават свирка (кавал) [ТГ,323].

пикасуве impf 'забележува, осѣќа' [И-Г,127].

пичáли (**печáле**)* impf 1.'стекнува
богатство' ~ *другарто дудék сá-
мáчаа, пичáл'аа, ти си-шéтишe гá-
зо, сјаа нéк ти сá-смéе свéто*
[ПК,2(194)]; ~ *имáл едýн трý сý-
на. Ни-дáвa пр-дв'áстa динáрa и-
нa-трýмaтa и-дa-бóдaт нa-курбét.*
Кóј кóлку ки-пичáли, тóвa [ЛС-
(К),124]; ~ *едýн измýсл'увe: “Дóб-
ро, рáчéл, íмa кулáј нá-тó. Ки-ј
пýшчáмe трýјцáтa, пу-трý гудýни
кóј ки-дó нá-ýстa дáтa тýкa, кóј
ки-печáлe пóвикe пáрý, мóмáтa ки-
бýдe нá-нéго”* [ПД,146]; ~ *зá нéкуј
пичáлил ли, зијáнил ли* [ПК,2(158)];
— *тој штo живeе сáм вaкa гo
објаснувa својот стaтyс: “нeмyм
никaкyв сyбaшa, нa дa ми пpaвe
тиртип и кyмaндa, кa-дa рaбoтyм.*
*И aкo сa мáчyм aмa знaм билe зa
кoгy пичáл'yм”* [ТГ,286]; ~ *дéттo
нé o пýштaт. Нá-дéyт мy-вúкaт:*
“Шó сáкиш ки-ти-дáјмe, дéттo

не-о-пуштиме". И кажэл: "Шо са-кум!? Пáри ки-ми-дáјте". "У-у дéдо, тóа нéка-ј рáбóтта". Едiн тувáр лири му-нáтувáруват нá-мáгáринцто, дéут стáне, си óде. И пичáлил дéут [ПК,2(Крец-299)] – уште еден случај за перфективен презент: **дéут стáне, си óде** (м. 'деут станува...'); и: **пичéле** ~ **двáјс гудíни чувéк, нá-акáл еј гáаре, сáм пичéле** [ПК,2(183)]; ~ **нé зáвiдуви нá-кумишiјте тóки стéгни гáс, пичéли, дá-вiји кá сá-пичéле** [ПК,2(195)]; 2. 'се здобие со нешто што му е потребно' ~ **на идén сиромáх бéши, iмито му Лázар, тóа на си вáртиши до пóртата нéгува, ем iмáши рáни, и пичáлиши да си најáди ут рóнкити шо пáгáле ут тpапéзата зингiнцка** [MV(K),-274]; ~ **и óн фатí да угладнóа, и си утiди, си главí на идén ут тóа сéло, и му пушти да пáса прáвците уф урмáнут. И пичáлише да си најáди ут кужурити шо јадéле сфiнците, и нéкој нé му да-вáле лéп да јáди** [MV(K),281]; 3. 'се труди' ~ **на Мáрта си чистóаши кóката, имáла нóгу рáбóти, застанá и рéкла: Афéндо, нé ми жáлиш шо ми а уставí сéстра ми сáма да рáбóтам? Гуворí Исус да а ричé на нéа: Мáрта, Мáрта, пичáлиш и си размáтиш óмут за нóгу рáбóти, идén сáл трибóва** [MV(K),292]; 4. 'сака, настојува' ~ **на тóа врéми, застојáл Исус на иднó мéсто пóле, и нóгу Учениците нéгови, и нóго л'уди и сфéт, ут сáта Јудéа и Јеросáлим, шо дyдéле да му слóшат, и да сá лекóват ут бóлкити, и шо сá мáчиá ут тéшката бóлка дjáволцка, и си лекувáа. И сáти л'уди си пичáлиа да сá фáтат ут нéгу** [MV(K),303] – проширена употреба на предлогот **ут** наместо 'за': **пичáлиа да сá фáтат ут нéгу** (м. 'сакаа да се фатат за

него') – за ова в. во граматичкиот дел; втора посебност претставува употребата на именка како определба на друга именка: **на иднó мéсто пóле** (м. 'на едно рамно (полско) место'); 5. 'даде' ~ **владиката пак му вели: "ади господине, јазе ке да му купа една книга, и за ајлáци Госпот пак ке да печали"** [V,PM,-37].

пичáлка f'летна кујна во дворот каде што го печат лебот или друго под вршник, а кога е студено таму жените перат'; **сá вiке и пичáло** [ПК,2(85)].

пичен adj 'нешто што било на силен огин' – сп. **пичена прс** (земја што била на оган): во вршник ќе испечат бела прс, или како што ја викаат ума, таа се сипа во благо вино (шира) и се меша за да не се расипе **пикмезут...** Ако во една каца има 30-40 ока шира, се сипа четири до пет ока **пичена прс** [ТГ,356]; ~ **рéкал на нiх: Имати нiшито за јадéни тóка? Па óни му а дадéле на нéгу рiба пичéна иднó пáрча, и ут вóсук пчéла мéт** [MV(K),335] – посебности: употреба на заменската форма **нишито** наместо 'нешто': **имати нiшито за јадéни?**; друго: нерегуларност во родот: **рiба пичéно иднó пáрча**; и трето: употреба на именка како атрибут на друга именка (образец позајмен од турскиот јазик): **ут вóсук пчéла мéт** (м. 'пчелин мет'); ~ **пáк на дрóгij дéн порáнчеа, л'áп да мjáси, да гу пéчи, ама да é ниту печéну, ниту непечéну. Самовiлите отiдоха** [V,PM,132].

пичејне п 'јадење, пр. месо, што е приготвено на огин' ~ **дали знаиш, бела Радо,[оти сакум да-т уставум,[оти не си јубава,[ку-ту првната гудина?! – Аман море, лудо младо!]** како да сум јас

јубава:[тешка кука на мен сто-
је,[мисејне, тичејне – сѐ на мене
[ТГ,350].

пичѐнка f 'клас од пченка со зрна'
(Фурка), во Патарос: **куба́к**, во
Николич: **ма́л'ка**.

пичѐта f 1.'крпа што се става под
брадата на малите деца за да не
се валкаат' [MS,s,83]; сп. **гуслу́к**;
2. 'тенка памија' ~ **ни́а** ки им
да́дме ца́ло (сре́бѣрна па́ра), ал-
та́нче, зама́нска па́ра, и цве́ке и
ки́ткичка (ка́рѣмфил'че), ва́рза́ни
ус ца́рвѣн ко́ниџ, сус ва́ра́к; бух-
ча́ла́к: куши́ул'а, га́шти, ри́за, чив-
ре́ (па́че́та), чура́не, ва́ркузу́н
[ИГ,116].

пи́ч'ка* f 'женски полов орган' ~
“дирминџи́јата – ви́ли – т'а и-
ба́!” “уд'е́ зна́ш?” – ви́ли; “пи́ч'-
ката – ви́ли – вр'а́ви!” [MS,t,78].

пичли́ме n 'дете родено надвор од
браќ' [ПД(117)]; в. **пич**.

пи́ш'и interj 'извик за терање мачка' ~
на́ ве́ча́рта са́-збра́ли и сидна́ли
да-виче́рат. Ку́чинџто чини́ло: “гау-
гау, са́кум а́но па́рче ле́пче!”
Ма́чинџто, и о́но ма́фке, са́ке.
Та́а мо́мта па́ му-ве́ле: “Пи́ш,
пу́ста, на́-ме́н ма́јка ма́-миси́, на́-
те́п н'а-миси́. Не́ ти да́м” [ПК-
2(Иц-285)].

пи́ш'а́к (и: **пи́ш'а́**) adv 1.'одење пешки
(не со превозно средство)', в. **пеш**
~ тогас дете́нто стана право и
рече на ма́јка му: “мале, ја́зе за
пода на дја́до ми на гостѝ!” И
зема татковата му са́бја, и тра́г-
нал пи́шак да хо́жда [V,PM,207];
~ ут-ту́к ду-Сру́миџа се́ пи́ш'а́к
о́да́х, ка́ би́х по́мла́т; са́-ви́ке и
пи́ш'а́ [ПК,2(85)]; ~ си-ду́јде́ пи́ш'а́;
~ на па́тџо как ва́рвиши, и дости́г-
нал е́дин калугер, пи́ш'а́к и он хо́ди.
– “Ора кали, патер! Каде Бог по-

вели ки хо́диш?” И калугеро му и
рекла: “Бог да ти прости чендо!
Јазе си не зна́ј дека ки хо́дам”
[V,PM,161] – уште еден пример за
нарушена контруенција: **калугеро му**
и **рекла** (субјектот во м., а л-формата
во ж. род); ~ **шо ув селто ако**
кондисат Турџи и не́кјат да оат
пи́шак ду дру́го место [ME(P),73];

~ **кату чу царјут**, млого си на́'ути
и от ја́д пукна. Тогас чамурџиата
зева кон'ут, ја окачува нивјастата,
и чаморџиа пи́шак отидоха на
татковината му [V,PM,234]; ~ **ми**
измами, Каранфил'о,[**ми** измами
са́та стока,[са́та стока, са́те па-
ри,[да́ј ми, да́ј ми Каранфил'о,[
баре половинта пари,[да си купам
брза ко́јна,[да не јо́дам, Каранфил'о,[
да не јо́дам сирак пи́шак [ТГ,173];
сп. **јаја́н хо́д'а** (= пешки одам) [MS-
s,83].

пи́ш'а́к* m (човек што оди пешки,
пешак) ~ **тука има мос и за пу-**
минувајнто преко не плајкјат са́л
пи́шаџите [ME(P),72].

пи́ш'а́јне n 'резултатот кога се пишува'
~ уф-ца́рквата шо пе́ат, се́ зна́м.
За пи́ш'а́јне не́што – на́ мо́жум.
Го́спут да гу прóсте, ки ре́чише:
“ја́с не́ зна́м, ба́а́пта а пи́та́јте,
о́на се́ зна́е” [ИГ,119].

пи́ш'и impf 1.'црта букви, ноти, знаци,
со коишто се предава некоја содржина
– **пи́шува'** ~ **нај-ма́лкојут**, кату
зна́иши ма́лку да пи́ши, оти́де на
е́ди́н гол'ам базир'а́нин [V,PM,20];
~ **му пи́ш'и** ина́ кнѝга ч'урбаи'и́ја
на Аркуд'ут' и му пи́ш'и н'етр'а...
[MS,t,17]; ~ **да ти пи́ши ду́ма́та**,
как вр'а́виши [ПсС(З),64]; ~ **ја з'е́**
иди́н кихаја́ (ч'ели́нга́та) за графе́а,
за грама́ти́к гу з'е́; **фа́ти да пи́ш'и**
на кихаја́та, **фа́ти да му бир'е́** исá-

n'a [MS,t,68]; ~ му вили: “*знаш' да пиши'иш'?*” “*знам!*” – вили [MS,t,-68]; ~ ја з'ева нас кніга Анг'елус Кирију, му ракч'ехнува, му пиши'и, ина' дру́га кніга му да́ва [MS,t,17]; ~ пиши'ам сѧс. мелѧн', сѧс мо́лив (= пишувам со мастило, со молив); и: **писа** ~ тјанака седнала, писала едно писмо на татка и така: “*тате мој, царју, три керки си имал, трите причуени по сичката земја: двете от умот да ги извадиш*” [V,PM,63]; ~ Исус пак сѧ навиде до́ло, да су прѧстут си писаши на зѧмнјата. Ка си чика́ле ви́ки шо му пи́таа на не́гу, си застанѧ (пишува 'растанѧ' – евидентно дека се работи за печатна грешка) прѧстум, и ричѧ на ни́х: *Кој ут вас не́ма грѧх, тоѧ не́ка фѧрли ка́мин на́при наврас неѧ* [MV,K,316]; 2. 'се чита (може да се прочита)' ~ виде́ на чеши́мата да пи́ши едно пи́смо така: “*кој не́ ки пи́ от та́ја во́да еди́н та́с, ма́ж не си брѧи, от же́на по-олча́к је!*” [V,PM,122]; ~ И мо́мта има́ла-си пуртрѧт, ѧи́те ка е-би́ла мо́ма уф-ба́штината ка́ишта – сѧи́што куту́ ка е-би́ла. Ту́рат-гу пуртрѧтут фуф-ка́мѧрта и пи́ше на́ чеши́мата: *кој ки до́јде миштури́ја, ки-пи́е, ки-ја́де, на́ри не́ма да́-се-зе́ме* [BK,283]; ~ жената кату ја чисти харно ко-кошта, кога гленда гол'амото дете, на кокошкината глава пи-ишии, ча кој за ја јаде главата, цар ки си чини [V,PM,231]; ~ гу заклѧл'е и не́го – три́зде́вит – и тоѧ де́тто де́к сту́јало, пукна́ло (ѧѧву́лут би́ше тоѧ) – чти́рсѧт. Тоѧ, шо пи́иѧло на гла́вта: “*уд ваа гла́ва чти́рсѧт до́иш ки за́г'и́на́т*” – за́гину́ле [ИГ,112]; ~ сид'ѧ ина́ фѧтуграфи́ја и з'ѧ и до́јди думѧ, сѧ

разбул'ѧ ут нузи́ кајмо́ ... пи́иш'и *ysát' фѧтуграфи́јата* [MS,t,9]; ~ којна му е дошал, мале, [него си гу нема! [на којна на седло, мале, [книга бела книга, [јуф книга си пи-ше, мале: [Руша нек се ма́же, [Руша нек се ма́же, мале, [мен ним да ме чеке [ТГ,38]; ~ ца́р'у ви́д'ѧ та́му, и'ту пи́иш'и на ки́нѧти́тата кла́-ја́нц, гу пи́та ви́зи́рину: “*то́с кла́-ја́нц заи'то́ кра́ф тич'ѧ?*” [MS,t,39] – испуштен е предлогот од: **то́с кла́ја́нц** наместо 'од то́с кла́ја́нц'; 3. 'заведе, стави во некој список' ~ нѧ зака́раха дур у Сулу́н на ту́мбата, там нѧ пи́саха пак аи'ке́р'ѧ [MS,t,2]; [MS,s,83]; (= не запишаа, не повикаа повторно во војска) [MS,s,83]; ~ **не́дѧсѧт** сѧ пи́иѧх то́ѧи; *ко́лко, ца́л ве́к сум изва́рѧла, ич не́ зна́м. Уф Со́лун, ја, куту саа, за́умина, се са́ма* [ИГ,121]; 4. 'претстави' ~ и пак трети́ј па́нт отиде ма́јка му, ја проси момата от царјут. И царјут рекла на неа: “*пот да му кажиш на сано ти, да си пиши иманиту и стоката: ако има колко мо́јта, тогас веки за му ја дам момата!*” [V,PM,197]; 5. изр.: **ако го видиш, да го пи́иш** (= никогаш веќе нема да го видиш) ~ хизмика́рот, кату не имал пари да плати на ханот, зѧва кон'ут и му вели на ханѧиата, ча за пој по чаришиата, да тера детенто, и ханѧиата поверова и гу остави. Хиз-мика́рот, кату излезе вунка от ха-нот, ои́ти еднош ако го видиш, да го пи́иши [V,PM,238]; **пи́иѧт ка́с-ме́тјут** (на́речниците) = ја одредуваат судбината ~ оновѧ ве́чер на́ сиро-ма́хо же́на́та му роди́ла едно́ мо́мче, и на́речниците до́јдо́ха та му пи́иѧт ка́сме́тјут [V,PM,145]; ~ до́јде вре-ме, роди́ла едно́ дете, името му туриха Ма́јдон. На трите дни до́ј-

доха наречниците, да му пишат
ка́сметут [V,PM,73].

пишин* adj 'заведен, регистриран' ~
тру́јца си́на имахме. И, ду́дѣ ре́т,
а́јде ста́рјо, све́куро ги-ра́здили́,
убуви́на ка́кво. Му-купи́ ниви́ уд-
Ра́дуво, ниви́ му купи́ и ут-ту́ка,
му-ра́здили́. Пу-два́јсе де́кара ниви́
му-дде́. На́-нас супре́, е-на́ има и
ма́сраф, о́сум де́кара супре́ме на
ст рте. Ама тира́а гробни́на, а́рно
а́ма та́тку-мо си-на́пра́ви по́тпис,
си-чини́, о́ти вра́с-то́о де́те са́-
пи́шини нивте. Ја́ ко́лко умра́зи́ј,
сја́а не́јкат да́-са́-ви́ит [ПК,2(Иц-
286)].

пишин adv 'прво, на самиот почеток
(порано во споредба со нешто
друго)' ~ и ка́то шо се цепат
војте шо испа́гјат ут Оба́р пи-
шин на две реки [ME(P),78]; ~
оти он имаше нает пишин да
ода на идно руско село ка́д иден му
другар [ME(P),67]; ~ ут дека пу
тро зафа́јкјат да зава́ртват пи-
шин на југ, напку́м југ и угри-сла́нца
[ME(P),70]; ~ пиши́н ки до́ат
лина́рки, два́најсат же́ни (арма-
са́рки) пу ма́лечку́т ниши́ан. Де́сит
ду́ши арма́саре; све́курут, де́вирут,
ки дунес́ат алта́јне, па́туци, купри́нин
ка́врак, ша́мја, ко́лба, се́нка, спа́лѐто
[ИГ,116]; ~ ма́ за́ста́наа на́ вратта
уф мо́мчто, испа́дна све́курут и сва́-
ка́рвата, ми да́деа е́дин ле́п пра́д
ме́не, ма́ пра́чика́а сус ле́п, му са́
за́клајна́х три́ па́та, им ба́кна́х
пиши́н на нѝх ра́ка [ИГ,117]; ~ и
му рече: "за́што то ка́де се смеиш
и там пла́чиш?" – и ца́рско бос-
танџи́че му ка́жа: "ки ти пита́м
ја́з пишин да ми ка́жиш и напку́м
ја́з ки ти ка́жам" [МС(В),94]; ~
та́ му р'е́чи: "ми са́ в'а́саи', да
ид'е́ми пиш'и́н, да пи́јѐми, ат
с'е́тн'а ца́л в'е́ч'ар са́ то́ја!"

[MS,t,68]; сп. во Речникот од
Зборникот на Верковиќ: **пешив**
'аванс' [V,P M,376].

пишкѐта f 'вид бисквит' ~ нѝа си-
пра́вѝахме до́ма са́ми пишкѐти, о́ни
са́ куту па́ндуспáн, са́мо ки-кла́ји
три́-шти́ри ла́жѝци бра́шно по́ви́ке
[ПК,2(85)].

пишкул'ак m 'навредлив збор,
мрсолко' [ПК,2(85)].

пишмане (са) impf (pf) 1. 'се повра-
ќа, не го прифаќа она што пред
тоа го уговорил, односно го за-
мислил' ~ напади́јката му ве́ли:
"да гу изгѐними!" – "Да гу
изгѐними, ама фа́ша царву́ли ки
ми изва́ди от га́рбо. Ту́ку а́ди на
те́шки рабо́ти да гу ту́рими, он
да си пишма́ни и да побѐгни!"
[V,PM,127]; ~ и-о́н без да́-ни́те
ни́што, пра́ко-ни́х пумѝне, зе́ме
о́јгин и-о́де ду-а́дно ме́сто. Арно́-
ама, по́сле са-пишма́ни́л, риче́л:
"За́шо гу-за́ма́х ара́м то́ о́јгин,
за́шо не́-ј пита́х да́ли ку-ми-гу-
да́да́т?" Па́к са́-ва́рне ка́де-ни́х и-
им-ви́кне [ПД,168] – присуство на
презент од перфективни глаголи:
па́к са́-ва́рне ка́де-ни́х и-им-ви́кне
(наместо: 'па́к са́-ва́рну́ве, ва́рѝне
ка́де-ни́х и-им-ви́кну́ве'); 2. изр.: **пиш-
ман са́ чини** (= се предомисли, се
откажа) ~ Лил'ана за ра́ка ја фа́ш-
ке,[и што си веле ем гуворе:["По-
пу́ве, млади га́куве,[си убрна́јте дру-
ѓут лист,[куту за винча́јне младе́н-
ци,[о́ти бах умрин – јуживех,[пиш-
ман се чини́х не јотидех [ТГ,214];
~ кади́ата фа́ти да ви́ка: "па́псај,
ве́ки немо́ј сви́риш!" И то́јнака му
ве́ли: "е́ кади́а, ја́зе кајди́ата дурде́
не́ исва́риѝем, не́ па́псувам!" Така́ и
кади́ата пишма́н са́ чини́ от
сви́рката [V,PM,127]; исто: **пиш'ма́н
за ста́ни** ~ ви́каш'и: "ку́три за ве́ни
ут та́с ла́скава́та пра́с пиш'ма́н за

стѧни и кутрѧ н'ѧма да в'ѧни и нѧс пиш'мѧн за стѧни"! [MS,s,83] – во извадокот имаме присуство на лексичкиот архаизам **кутрѧ** 'кој', сп. во рускиот јазик; ~ и **тај** отиде на воденицата при негов побратим, при младата самовила, и ја вели: "Еј побратими! Мја пусна на партал мајка, ама многу пешман станах, што не зех алтини и сребро, што ми даваши. Земах тасот, и, кату идех на пѧнтјут, гу удрих от земјата, гу разбих [V,PM,277]; ~ и пишмѧн стѧнал и тѧргнал да-грбѧра. И, шетѧјки гр-нѧшѧл до-дѧрвото мѧртаф [ЛС(К),116]; сп. **пишмѧн сѧ-чинѧл шо сѧ-рудѧл** (= се кажува за многу флегматичен човек) ~ нѧго мѧрзѧлѧф, о-мѧрзе шо ѧде, а нѧ пѧ да-рѧботе [ПК2(188)].

пишманлѧк m 'откажување' ~ ама да-знѧјш пишмѧнлѧк да-нѧма [ПК-,2(86)].

пиш'ниѧ* m 1. 'леб печен во фурна (**пѧшт'т'**) ~ вѧкат пиш'ниѧци ут н'ѧтр'ѧ ут пиш'тѧ: "јѧла, хѹбава мѧма, да н'ѧ звѧдиш, заш'тѧ за згурѧми!" [MS,t,63]; ~ му вѧли на чѧвѧко: "ѧ, што сѧкаш сегѧ да ти даде кутѧтата?" И тѧј му вѧлѧ: "сѧкам л'ѧп!" Тѧгѧс дѧволат гѧ чукнѧ сѧс прѧчката еднѧч и га вѧли: "ѧзвади, кутѧта л'ѧп!" И кутѧтата извади две-трѧ пиш'ниѧка л'ѧп [V,PM,148]; 2. 'вид тестенина од пченкарно брашно' [MS,s,83]; Ј. Иванов со истиот корен го поврзува и топонимот **Пишниковици** (ниви во реонот на Орјановец, Серско) [ЈИ,Им...,173]; сп. 'пѧшт'.

пиш-пиш interj 'извик за терање мачки' [ПД(126)].

пишталка f 'играчка со која свират децата' ~ Дѧштарчинката, като погол'ама, скрила паритѧ, ... и тѧ

такмила сичкитѧ потраби на кѧш-тѧтѧ... Синчато кога попорѧснѧло, пак го питѧла: "Да си имаш, брача, пари, што ку си купиш?" – "Пишталка и пушка, сѧстричко" [V,PM,-291].

пиш'тѧф (и: **пиштох**, односно **пиштол**) m 1. 'механизам за пукање со мали куршуми, пиштол' ~ с'ѧт'ѧ ут мрѧва вр'ѧм'ѧ ш'ту царѹваши'и ѧш'ти изл'ѧзи иднѧ михѧнима пиш'тѧф [MS,t,39]; ~ и си ѧпѧшѧ сѧс пиш'тѧха и пѹшки [V,PM,111]; ~ и што си вѧле младо јѧбанѧиѧче пијано: ["Седи сус здраве, тенка Малишовка јѹбава!"] и што му вѧле тенка Малишовка јѹбава: ["Оди сус здраве, море, лѹдо младо, пијано, [оди сус здраве, море, лѹдо младо, без пиштоле!"] [ТГ,156]; Дѧтто му-вѧле: "Јѧс рѧбота нѧ-лѧм". – "Арно, ѧлѧј! Ки-сѧ-пѧзѧ-риме. Кѧлку пѧри сѧкѧш нѧ-гудѧнта?" Тѧѧ си-рѧкле: "А, нѧма да-си-ѧде, нѧшо дѧте ки-бѧде". Кѧа ѧѧшѧл нѧ-дѧсет гудѧни си-купѹва идну-пиш-тул [ДК,127]; ~ ѧмѧше трѧ парти-зѧјне тѧм, гу свѧлѧја ут-кубѧлта сѧмѧрут, гу скинѧја ... извадиѧ трѧ пиш'толи, ги клѧдѧја у-сѧмѧрут и трѧ кнѧги и ми ричѧја: вѧјѧни-ѧ кубѧлта сѧга ѧди у Бѧзуву. Кѧ-ки-ѧдиш ду-Бѧзуву адин-стѧп пукубѧлта да-и-замѧниш Гѧрѧте [БМ(Сар),204]; 2. изр.: **гѧл пиш'тѧл** (= тој што нема материјални добра, бедник) ~ мѧјта нѹка тѧкѧ сѧ мѧжѧ зѧ адѧн гѧл пиш'тѧл, сѧн ми ѧѧл жѧвѧт ги рѧне, ги тѧгѧрѧсуве [ПК-,2(157)]; **стѧва пиш'тѧут** 'кога пенисот има ерекѧиѧ' ~ ни муж'ѧ да тѧпѧ, сѧ надѹ, стѧна пиш'тѧут ('пѧлката') и сѧ прѹзѧѧла ('сѧ устрѧмутѧ') [MS,t,78].

пишѹва impf, в. **пишѧ** ~ лѹ приближѧ крај нас касѧба, фѧти Зарзѧвил

пишува една книга на татко му да знај, как син му иди [V,PM,156]; ~ на писмото пишувa: "Тва д'ати шорки-додди, ква-ки-си врата да-гор-погубити". Да-гор-погубити детето, пиши на-жсена-му. Тџ сѣа го-тѣкнало бти иманитџ да-му-јади, нали на-решницити го-рѣкра тва [ЛС(К), 108] – во контекстот имаме употреба на номинативната заменска форма тој наместо дативната 'нему', исто така кратката форма за директен предмет го наместо дативната 'му': Тџ сѣа го-тѣкнало бти иманитџ да-му-јади (место 'нему сега му текнало...').

пишуги pl 1. 'клобурци, меури што се подигаат кога врне дожд'; 2. fig. 'за некој што се држи многу надмено' ~ ка сѣ-ј надул алис пишуга [ПК,2(86)].

пиш'кун' m 1. 'патос пред фурната на кој се остава лебот (пред или по печењето)' ~ имаш'и инá пѣч'ина гаска ут ванк на пиш'кун'у [MS,t,56]; 2. 'покренат, дрвен дел, испуштен напред пред дуќан или продавница' [MS,s,83]; ~ и диқан-то имаа пиш'куне; сѣ-спуштаа да-сѣ-зѣтворат убуво, а ут крајта имше даска да-мџи си-сѣдниш [ПК,2(85)].

пју interj 'повик, подржување на звукот што го испушта орелот' (во случајот кога бара вода) ~ дет-то зготвило месото и водата, и качило врѣз оралут, и оно са качило. Одешчими са, каде викнувал оралут "га", му давал месо, каде – "пју" – вода [V,PM,270].

Плавилата top. 'место покрај Крчо-во, Валовишко, таму переле, прочистувале руда' [ЛИ,Им...,174], сп. гл. **плаве** 'испира алишта по перењето со сапун' (во источните говори).

плаве impf 'се движи во вода со мавтање на рацете и нозете, плива'

[MS,s,84]; и: **плѣви** ~ дојде друг едѣн човек, гу здигна от гимѣата душманинот и гу удри нѣтри аф морѣту: и кату нѣмаши даската сос нѣгу да плѣви, си одави аф водата [V,PM,24]; ~ тојнака киниса да иди пу морету, мајка му на дома са вѣрна. Он как плаваши на морету, гу беши фѣрлил аф една ада на сухо, наедно сос копанката [V,PM,89] – проширена употреба на предлогот на: **пливаши на морету** место 'во морето'.

пл'авн'а (и: **пл'амн'а**) f 'помошна прос-торија во која се чува храна за стоката, плевна' ~ гу з'ѣва нѣс куџур, сѣ затфара у инá пл'авн'а н'ѣтр'а и фаш'та да рабути [MS,t,20]; ~ за ха сѣгнат у пл'амн'ата, за турнат пл'авата, за са вѣрат на вращ'илуту [MS,t,67];

~ и-тој знај да-лаџи и-тој. Едѣн в'атар дѣе, стигнуват до-една пл'амна, итала, шѣ-е бѣло, рас-турана. Значи мѣжи да-се-склѣни н'акој. "Ја, тѣк ке-вл'азими", вѣка Насрадин [ЛС(К),130]; ~ и тја си разедила, да отиде ванка от селото, на една пл'амн'а да спѣи. Ја запали пл'амн'ата, ја згорја. Утрината га глендат сел'аниту коѣбашишовата пл'амн'а са изгорјала [V,PM,209]; и:

плѣмна ~ уднѣтре имѣја: тримѣј, удѣј, чѣрдѣци, мутлѣци, кирѣли, мусѣндри и дулѣти. А уднѣдруф: гулѣми двурѣј, ѣрѣј, пујѣти, кучѣни, плѣмни и гулѣми ѣмбѣри [ДК,154]; ~ Мус-тѣфа му-рѣкал: "Аирѣи нѣка-ти-е, нѣгу да-ти-ѣжѣве, ѣма ѣмѣј на-пѣмет: мѣлѣчката ти-ѣ-прудаду, ѣ плѣмната, ѣмбѣру и Имѣн нѣ-ти-прудаду" [ДК,154].

пладн'е pf 'се одмори по ручекот', в.

пладнуве ~ на прѣјма за пѣсна блувѣту да пладн'ат [MS,t65]; ~ и

плајкја* impf 'дава пари или друга вредност за нешто што купил или добил' ~ *тука има мос и за пуминувајнто преко него не плајкјат сѐл пишаците* [ME(P),72]; ~ *субајштā гу плајкѣт бегут и јарѣијте: две килѣ житиу и 1 ичѣмен* [ME(P),87].

плајна f в. **пладнина** ~ си дојди ч'урба-м'ијата на плајна, ја пита ж'ината-му ... [MS,t,18].

плак m 1. 'кога некој, најчесто од болка или навреда, испушта солзи, плачење' ~ *дétто ки-си-уз-дървее куту ништо, тi ки си ус-тáниш ус-плáко* [ПК,2(195)]; ~ *нејкум плáк уф-кáштити, дá-знáјш* [ПК,2(86)]; и: **плач**: ~ да му вéли на нéгу: *Пријáтил, кáк си дујдé тyкa, шo нeмáл си рyбa зa сфá-дбa? Пa óн му пaднá тéшкy. Тóгa ричé цáрот нa измитчýити: Вap-зáјти нa вóа... и извaдéјтe тáму шó-ј плáч и трисéнуто зáбите* – [MV(K),270]; ~ му дадé едiн хáрин кóн и парí бéз брóј и дрyги дáрови, и сос млóгу плáч гу íспрати [V,PM,25]; 2. изр. **плáко мо-ј нá-вóсо** (= се кажува за дете што лесно, за ситници се расплакува) [ПК,2(188)].

плáка (в: **плáче**) impf 1. 'гласна реакција пропратена со леење солзи на човек што доживеал некаква несреќа или неправда' – ако плаче некое дете за да го смири мајка му ќе му зборне: ~ “*Ја го дедо Бужик иде. – Ако не молчиш, ка ки чује оти плакиш, ки са нал'уте и не ти дунесуве ништо!*” [ТГ,84]; ~ *још-те глáтнувајки и душа си даде, [еј што си ли веле, Стујан, млади Стујан:] “Мале, мила мале, ти стара душманке, [сама што ки плаќе невестина мајка, [сама што ки плаќе, и ти с неја плаќи!”* [ТГ,99]; – на крштевката кога го даруваат детето, кога оставаат по некоја пара покрај перницата ќе речат: ~ *Ајде, гулемо да пурасне, братче (или сестричка) да си купе; ако детето молче ќе продолжат: гледиш ли гу, укубетут ниједин! Сè разберуве, па види ка молче*

за пари!, ако пак плаче: бре, бре, бре, ки се каже дека е! И оти бил јунак, па знајал да плаќе. Ох, ох! Грубутија нијадна! – Укубет и грубутија – така викаат за да не го “урочат” [ТГ,116]; ~ *такá иштé кá спáле, кá плакáле и двýјцa, тóа дétто кá плáкáл, сáлзите ут óчте прáку пёрницата ду душéгут прáтунíле* [ИГ,112]; ~ *донсéха тија пет души, сè малки от 13 години; как почнали да плакат на кунакут* [МС(В),75]. Во контекстот што следува е регистрирана интересна форма за 2 л. мн. импер.: **плакасте м. 'плачете'** ~ *ним плакасте, лáжса е, одејте на селото, ва не верувам да е истина* [МС(В),80]; 2. – (се) 'се жали' ~ *по-пáтут кога-гу-стигнá вóлкут и-фáтi лесицáта да-му-се-плáка на-вóл-кут и му-вiка: “Ах, кумо-вóлче, глáвáта ми-а-скáриш вудиничá-рут, ми-истичé мóзукут”* [ВМ(Сар),316].

плáка f 1. 'дел од плугот што ја отфрла земјата кога се ора'; 2. 'училишна табличка што ја користеле учениците во минатото' [MS,s,28].

плакани (и: **плáч'ини**) п 1. 'чинот кога болката, односно тагата се изразува низ леење солзи – плачење', в. **плак** [MS,s,84]; ~ *дете-ту, кату гу загуби кадроту, фa-ти да плачи и сос плакани отиде дома, вели на Цáрнодреха: “ах, жену, на меника млогу јазáк са чини, си гу загубих кадроту!”* [V,PM,52]; ~ *вél'ам нa вáс шo уф Анадóлот и уфдéка зaбóи слáнци-то нóго лyди ки дујдéле и ки си намéстат... ки си хóдат нa тéмно надворéиш'ото, тáмо шo и плáкá-нитo и шo си кáрцат зáбите* [MV-(K),265]; 2. 'жалење' ~ *лешицáта фaтi да си плáчи нóгите и: “óх, носiнки, носiнки зa плáкани, глáвa*

за трѣшени! Татко ми не бѣши кади́а да сѣди, ја́зе што са́ках кади́а да си чина́м и да сѣ́ндја чо́век и зми́а?" [V,PM,139].

плакѣнда f 'пита од пченично брашно'; сп. **краш'ник**, односно **то́ч'ину** [MS,s,84].

плакне impf 1. 'кога нешто (алишта или др.) се испира со чиста вода, пр. по перењето со сапун' ~ *тра́гнаха, отидо́ха на гората да ловјат. Пак он, што си плакн'аши устата сос една река, кату Струма, седна на една место да готви* [V,PM,234]– сп. *нерегуларност во родот: на една место*; 2. изр. **си-ј пла́кне б́че** (иронично: кога некој се загледува во убава девојка) [ПК,2(194)].

плакусува impf 1. '**опфа́ка, покрива**' ~ *уздолу уд него се зафајќја идно толку гулему поле шо гу плакусува са́то место мегју Солун, Бер, Негуш* [ME(P),70]; 2. '**потиснува**' [ME(P),174].

пла́мин (< **пла́мен** – со редукција на неакцентираното **е** во **и**) m 1. 'првени, огнени јазици што се креваат од силен, разгорен оган' [MS,s,84]; ~ *кинисал оттамо чобанот, отиде неколку саати пѣнт и, га гленда, отпрјат него си запали един силин вогин, пламин здига дур на небету* [V,PM,175]; ~ *и кату отиваа на пѣтјут, Кира Ма́ргу на ца́рјут му ве́ли: "ца́рју сва́ту, ја́зе пона́пред ки си и́дам, хазирла́к да чина́м. Ви́а де́ка ки ви́дити си́н ди́м, че́рни ка́дови, ца́рве́н пла́мин, та́мо да до́јдита!"* [V,PM,140]; ~ *едно-вре́ме пукна́ идна бо́мба. Су-пукáјнто бо́мбата ни́е виде́мá пла́мин са-дигна́, све́тло, и пучна́а пу́шки, шма́јзери да-пу́ка́т* [БМ(В),191]; 2. изр. **б́гин и пла́мин е́ј** (= се кажува за многу темпера-

nten карактер, пр. за дете што лесно се возбудува) [ПК,2(187)]; **пла́мин-е́ј** (= кога некој има висока температура) ~ *де́тто ме́-ј бо́лно, пла́мин-е́ј, има но́го б́гин* [ПК,2(188)].

план m 1. 'нешто измислено, приготвено за реализација'; 2. изр.: **готве плану́ве** (= размислува како да стори нешто – во случајот со негативна конотација) ~ *пу-една́ гуди́на та́ткуто па́к са́-ужини́л. Уф-ка́шча́та дунце́л мла́да же́на. И она гутви́ла пла́нуве ка́к да-ги-ма́че де́ца́та, о́ти са́кала да-са-услу́бо́де уд-ни́х* [ВД,276)].

план m 'направа за стругање штици, поголем струг' [ДК,105]; во Кукушко: **пла́на** [ПК,2(86)].

пла́нинка f 1. 'планинска куќичка' (рус. земляника лесная) [MS,s,84]; 2. dem. од 'планина' (во случајот: 'рид') ~ *и во́ оде́ биче́ по́до́лу. На́оѓа́ две бра́вја, ... а́дно ца́рну и а́дно бе́лу. Е то́ бил – за́-ца́рнуто а́к са́-фа́тиши, демек к-о́ји биче́ по́до́лу... се́де на́-а́на-пла́нинка и са́-чу́де шо́ да́-пра́ве, не-зна́е де́ка да́-фа́те. Ле́же та́м пуд-а́на-се́нка* [ВВ(Кр),312].

Плани́нца (и: **Планица**) top. 'име на село на северозапад од Кукуш' ~ *Плани́нца, на́што се́ло би́ше ту́рско се́ло; и каву́ре и Ту́рци, така́ си живе́ахме. Дру́га ве́ра не́мше. Ту́рците би́а по́вке, ни́а би́ме по-ма́лко. Ни́а си-би́ме н-а́дна кра́ј, Ту́рците би́а н-а́дна кра́ј. Ути́-ва́хме ус-гу́нл'у́к да́-ра́бо́тме. Ими на́ бе́зи ра́бо́тахме. На́-бе́јсте* [ПК,2(250)].

планинѣцки adj 'она што се однесува на планина' ~ *сака оша да се кажа оти не са́лда така му са трача оти Постул а́ј токму утдаличен ут ричејнјут планинѣцки шокал* [ME(P),71]; ~ *Уфча́рте гу-причи́ка́ле, му-да́шле ко́лку са́ка да́-са́-на́ти́е бини́ца и на́-кра́ју му-да́шле*

идну-гулемо гърне за-дома. Ама пату бил планички и дилеку и пустанал. Носи-гу су-идна рака – пустанала, носи-гу су-друга рака и другата пустанала [ДК,152]; ~ и станале, да гу извадиле вонка ут грат, и гу носиле дүри на врафут планичкут, тамо шо била негува грат темилсана, да гу суборат ут тамо доло [MV(K),325]; ~ ристенички села устанаа ногу малица... са наогна на по-долна, по планичка земја [ME(P),84]; ~ ми-какви бие? Ни планичко, ни полчко бие село Штемница. ... нивите му биа кути на-ритчина така, ама са-работаа [BK(Шт),288].

планичка f, bot. 'дива, шумска јаготка' [ПК,2(86)].

планна f 1. 'големо возвишение, тешко проодно' ~ село Штемница... така бие кути-дојдано, нивите му биа кути на-ритчина така, ама са-работаа. Тумбарки, тумбарки се... Да-кажум да-бие рамно поле, не бие. А на-ј планна да-беше, не-беше [BK(Шт),288]; ~ Ама скраа-се Бугарто ус-Гарците за-Солун. Пучнаа вујна. И Гарците цела държава ка пубра, пучнаа тиа топуве да-пукат уф-селта, запал'ват сѐдбите, житта. Ка пучнаа бу, бу-бу. И тав пол'то стана, Сулуңкото Поле, кадеи цело ... и нарот пу-таа ректа надол, пу-Галик, царно стана, мرافка. Бегат. Сивикме: ду-таа **планна** к-ојме и пак са-варнине, Круша, Карадак и викаме. И уддеме, де-тук, де-там, да-та уф-Бугарја, цело село бигахме, ус-фамилита... Караме, караме ду-Димир Исар, на-мосто, там не пуминуват дубиците. Мос, такво, направи на-лџки. Раsturин мосто главин'о, на-лџки направи, та мандаре турски там куту робе пумагат, бутат на-народо, да

пракарат дубиците. Бутат, е-еј, ко-зберат дубитко, магарто не-оде, ко-дигнат на-раци и бутнат-гу на мосто там. И пракараме мосто там ниа и војската. Беже бугарската војска вие, изгубиа вие, мож да-придържават, ама топуве нема бугарски, устави-ги на-Гарците. Там леп направи микте, испичеа. И кажаа: Гарците фтасали, наближили горе. Народо на сичко устави: валове, којне. Удиде, удиде ду-Кресна дека-ј. И-са: пато тесин. Таа лоша река-ј там, клисура. Па мора да-бегме пукрај-друга страна, да-бегме планинта. То: пат на-мож до-оде, дек оат колите. Кол ду-кола, пално. Војска, нарот са-забаркал горе. А-бе, децта сј-устави чувците. Ја тка на-мож до-носе жена, некуј вујник гу-земе, гу-тур на-којно, гу-каре он, некаде ак са-на: на к-ин-гу-да. Разбулел-се адна жена, там, ду-нас близу. Ка пумнаме Штемница на-горе, га-устави дек леже, нем нукуј крај н'а, избигали. Такви работи биа тиа [ПК,2(218)] – контекстот е широко даден бидејќи претставува потресно сведоштво за уништувањето на Кукуш и за маките низ кои поминале бегалците од Кукушко за време на Балканските војни (1913 г.), тоа е извадок од автентични секавања на информаторот Атанас Јанев, од с. Морарци. Во употреба е и нередуцираната форма: **планина*** ~ ину-даулциа су-то даулут думбал шу-думбал таму, ка-сфаришл, си-греде. Си-греде, ношка гу-фатал. То патут – нукуј планини. Ношка устанал, ама валци лево-десно вијат. [ДК,142]; ~ тој тога уварувал, разлутил са-и ракал на адан си ратај, да јакна и наја, и закланото дата на адан кон, да ги заноси на адна далачна и пуста

планина [V,PM,291]; ~ отиде дома и видел неговите жени да скокат голи, грабнал ножа и заклал всичките и напун избегал на планината [МС(В),72] – во текстот имаме употреба да сврзникот да со декларативно-интенционално значење (наместо 'дека, оти'): **видел да скокат** м. 'видел дека скокат' – за ова в. во граматичкиот дел; 2. 'шума' ~ *от-как си са́ла ра́н босил'ак*, [не си го видѝла, вадѝла, [чини ми са чѐста планина [ПсС(3)74]; 3. изрека: **плавина што е планина, ако не се чува и она са разбол'уве** (порака: 'здравјето треба да се чува') [ТГ,247].

плас m 'дел од ралото' [ПК,2(86)]; ~ то: *шó-ј спу́јуве сите делáве* (објаснување за називот **главѝна**): **ушо, паличник, плас и кимѐр** [ПД,121].

пласан adj 'создаден' ~ *зелената да ја земиш на раката и да идиш там, дека царицата е болна, три пѝтја прачката на земја да удриш и да речеш: "Излези веки от-тамо, ер што да си пласан от Бога!"* Тогас тој ќе изл'ази кату л'ута змиа [V,PM,275] – во контекстот е забележлива проширената употреба на предлогот **на** наместо 'во': **зелената да ја земиш на раката**; исто така се забележува разлика во развојот на големата носовка, од една страна има *ра́-ката*, а од друга *прачката* – возможно дека споменатава разлика зависи от тоа дали континуантот на носовката е под акцент или не е.

пласкун m, zool. Тоа е најситна риба во Дојранското Езеро. Ја ловат само за јадици (за мамец) [КД,59].

пласти pl 'волна приготвена за предење' – пред да ја предат волната, откако ќе ја извлачат, ќе ја сторат во

вид на пласти. Од женските работи секоја девојка треба добро да знае: како се ткаје, како се плетат чурапе, како се прават *влѝна пласти*, како се везе, *суке, месе* [ТГ,267] – ова е дел од селското (домашно) стопанство во минатото, но во планинските населби, во намален обем, и денеска е актуелно.

пласто́ p 'вид тестенина од пченкарно брашно'; в. **пишѝк** [MS,s,84].

плата f 1. 'парична награда за работа во текот на месецот' ~ *ста́рио зиму́ве па́рите, а де́тто му-вѐле на́-баи́ча-му: "Се́га к-одиш до́ма, к-им да́ји на́-ма́сѝча́рто пла́тта и к-им ка́жиш: уд-у́тре на́-та́ка ба́рка́йте-си ка́смѐт* [ПД,144]; 2. 'плаќање' ~ *Уф-адна́ ста́ја шѐс фа́мили се́да́хме. Но́го на́ро́т. Шѐс ка́шти сме сидѐли, шѐс фа́мили. На-Питро́вдин не́ли бига́ме и ду́де про́лит. Уф-Гурго́вдин ка́жса: "Ко́ј са́ке д-о́де уф-стру́мичка укол'а, о́ти слубо́дно-ј димѐк". И са́-чинѝме нѝа, ду́деме ту́ка. Бес пла́-та, па́ри не́ ни-зимáа за-па́т. Та-ка́ на́-дунѝе, ус-ко́ли* [ПК,2-(Иц-283)].

плате (и: **платѝ***) pf 1'кога некој даде пари како замена за предмет што го добил, или за услуга што му е направена' ~ *идну-па́тник о́дѝ на́-гурбе́т. Пу-па́ту влѐга́л у-идна́-ѝи́чи́лница за́-да́-ка́сне ни́и́чо, а́ма нимáл скáршена па́ра. Па́рво г-упѝта́л ѝи́чи́а́та да́ли мо́же да́-ја́де ни́и́чо, а́ма ко́га ки-са́-ва́рне уд-гурбе́т да́-му-пла́те* [ДК,155]; ~ *за псу́ни́саиш' имáни ... и ну́зи имáни за в'ѐи́иш' за гу платѝш' и за уста́виш' дипо́ж'иту па́ри* [MS,t,28]; ~ *да изва́д'а едно схѐдио от ка́штата, да му зака́рам на бра́та ми и да зе́мам па́рите от не́гу да ги пла́т'а*

[V,PM,18]; ~ симни се ле доло, млада чорбаџијке, [уд виини дивани, акут да ми платиш, [... што сум ти рабутил [ТГ,157]; ~ “ни гл’едаш’ наш’та рабута не дига ... ут трџста драхми нагор’а ни мога да ти плат’а” [MSt,26]; ~ “сега да ида плат’а кадијата за кџштата парите” [V,PM,19] – во текстот среќаваме изразување на неправ предмет без соодветен сигнал (дативна заменска форма, односно предлогот на): да ида плат’а кадијата м. ‘да идам да му платам’; ~ удгудина, ако бијме здрави и живи и него ки гу зем или ки гу пуштам (демек ки му платам пџтните ариови) [ME(P),...]; ~ л’уѓато шо ги фатиш да ти пумаѓат на гумнуто, они ки ти работџт, ти ки му платиш [ПД(122)] – уште еден случај на перфективен презент: л’уѓато шо ги фатиш (м. ‘... шо ќе ги фатиш’); 2. ‘се одмазди за сторена неправда’ ~ ас ки-му платум кога-тоѓи; ~ аман тоѓи што си веле Попово Јуванче: [“Ванѓелино – сајирџијко, моја верна л’убо, [земи моја остра сабја удри на ког сакиш!”] [се излџжа Ванѓелина, удрила на него, [си удрила, Ванѓелино, али не го секла. [Што си веле ем гуворе Попово Јуванче: [“Црна кучко, л’ута змијо, јазе ки ти платум!”] [ТГ,41] – во извадокот имаме уште еден случај на употреба на адверсативниот сврзник али наместо ‘но, ама’: си удрила, Ванѓелино, али не го секла; за ова в. во граматичкиот дел; 3. ‘врати’ ~ тоѓас тој извади, му плати и му вели: “на ти трџста хил’ади да платиш бџрџут” [V,PM,15]; ~ му вели: “добро пџт да ти даде Господ, синку! Това добро, што ми си чинил, јазе не мога да ти гу плат’а”

[V,PM,33]; ~ отиде, от един увреин на заим пари земал, от един до петстотини гроша, за една година ваде, да му плати парите [V,PM,192]; ~ имах з’енту парџ ут бџнката и џуч’-белџ да сџ плат’а [MS,t,5]; ~ гу пџта: “и ти си дојди, мој мањч’ д’е-ј?” “тфџју мањч’ умр’џ да јас ксудџсах за тфџју мањч’ дв’џ хил’арки, да ми ги платиш!” [MS,t,46]; ~ ка фати да а вика идџн пу идџн да а пџта, му дујде идџн шо му длаџиши дејсет илџди грџшови. Чџнки нимаџе да му и дади, пувел’џ цџрот да сџ прџдади, и на негу, и на жџена му, и деџтата му, и сџ шо имаши, и да си плати бџрџот [MV(K),268]; 4. изр. гџспо да му платџе (клетва што обично ја искажува оној што од една или др. причина не може да врати за нанесена навреда, неправда и сл.) [ПК(Гџр)].

плат’џн* adj 1. ‘кога за предметот што го добил има дадено пари’ ~ тој и виџи: “н’џка ја провал’џ, јас ја имаам плат’џну!” [MS,t,69]; 2. ‘кога за она што го сработил има добиено пари’ ~ така сџ маат мајстурто шо сџ на деџн платни (зн. ‘не работат доволно’) [ПК,2(159)]; 3. ‘кога на некогџ ќе му бидат простени греовите’ ~ му виџи: “ти да пџш’ на идџн распџнт’ да с’џш’ бустаннаџк ... за с’џш’ и три главн’џ на-пџпуку, кугџ за виџиш’ да пџснат даљуви, тугџс да знаш’ , ч’џ ти сџ плат’џни гр’џ-хувџту!” [MS,t,43].

платица f, zool. – риба слична на крапот, се разликува по тоа дека е повеќе плоската, а и по должината, која достигнува и до 40 см. Нејзината тежина достига до 2 оки (околу 2,5 кгр.). Бојата на грбот и е малку маслинеста, а од страните и по стомакот сребрена.

Ја ловат најмногу и во големи количини преку зимата и пролетта, кога ги фрла икрите. Во друго време многу малку се лови. Се извезува на други пазари, а овде (во Дојран) не се цени многу [КД,59]. Со истото име во Пазарско се именува некој друг вид 'риба – ситна' ~ ут ногуту турлиј риби шо-ј има ув блатту ки-ј речиме вија: сом, јангулја,... гуџар, платица [МЕ(Р),77]; во Дојран има одделна мрежа со која ловат риби **платици** и **крапуве**, долга е околу 50 м., широка 3 м., се поставува ноќно време [ПД(128)].

платно п 1. 'материја, ткаена' ~ и така ут кол на кол ... битисува платнута снуван'ету [MS,t,7]; ~ зйтк'ал' нивест'ат'а, ка' а-науч'ил деуту и са-чу'де, колку лесну и спорну са-ткае платнута? Заиг-рал' сувал'кат'а у-рац'ту на-мла-дат'а ж'ен'а, и ниш'елките зап-јале [BB,310]; ~ с'а' иш'тими да гу уд'аними платнута [MS,t,7]; ~ с'ет'на' основ'ата ја бир'ат ... ја вр'зуват у ин'а талва и идат да гу нав'ијат платнута [MS,t,7]; ~ на шо ки гу зав'ији кр'осното – **зав'артал'ка** (се вика). Па ка' ки-свар'ше платното са' веле пр'ав'ар-завум [ИГ,121]; ~ гол'амата р'е-чи: "ако можи да гу покр'иј ко-накут со'с едно платно и пак плат-ното да гу изб'ери аф една л'аш-ка не'три, и пак ако можи да ч'ини един калд'ар'ам от негов кон'ак д'ур на нашот от карагр'оши, тог'ас ки гу зе'мам" [V,PM,131]; 2. 'тенка плосната материја од нешто (во случајот од железно)' ~ Турците пр'ав'ија специјални л'отки, специјални л'отки су-укреп'ени жил'еза та'ка, нап'рет пу-дву'ица да-ч'ин'ат и ут-стр'аните та'ка,

та'квија, платна жил'езни шо не-мож'е да-и-приб'и'е курш'ум, осигу'рани за-да-а-удр'ат кулиб'ата [БЕв,297]; 3. изр.: пр'ас платно до-в'идум (клетва: 'мртов да го видам') ~ он о-глед'ал те'јко! Пр'ас платно до-в'идум (= мртовците редовно ги покриваат со платно) [ПК,2(189)]; на-тоо р'азб'ој не'мум платно (= со таа работа не се занимавам) [ПК,2(186)].

плах m 'чувство на страв' ~ в'елеши: К'ој ми а фат'и руб'ата ми? И му в'елеа на не'гу Учени'ците: Гледаш инс'анут шо ти т'искат, да в'елиш: к'ој ми фат'и? И приглед'ну'аши да а в'иди на ж'ен'ата шо му а фат'ила. И ж'ен'ата си уплаши, си стр'есиши, ни'каква са' чин'ила ут плах [MV(K),324].

плаче (и: **плачи**)*, в. **плака** 1. 'испушта солзи од тага (поретко од радост)' ~ кинисаха на п'атот; там, дека са' смеише, там пла-чеше [MC(B),94]; ~ и с'естра-му иди'н д'ен' с'едн'а на вр'ах глав'ата-му, плач'иш'и и идн'а сл'аз'а му ка'нна [MS,t,51]... ~ куг'а ја в'ид'а ф'отуграф'ијата да ја приг'арна, ф'ати да плач'и [MS,t,25]; ~ га в'ели: "ку'ни си, див'ојко, не'мој плач'иш, не'мој ти е стр'ах, д'илма ја'зе ту'ка си на'јдох!" [V,PM,135]; ~ та'кат, плач'ат, рискани'ци да'ват са'с балта'ци, ч'у'кат, ж'ел'азу ја'куј, са' ни утф'ара хич' [MS,t,54]; ~ нив'астата м'логу са' устр'амоти, утиди у дум'а и плач'иш'и [MS,t,68]; ~ ох, ам дека отиде оно'ва радос от он'иа мо'ми? Они фат'иха да плачат, ча ги бе'иш стр'ах, ца'р'ут да не ги расипи [V,PM,10]; ~ фат'ила т'анака да плачи, да в'ика, не'каши да гу оста'ви ма'ж'о и [V,PM,31]; 2. 'кога гранка на лоза е

отсечена и оттаму пушта сок како солзи' ~ *нóго плáче óбринта óти до́цкина гǎ-рижáхме* [ПК(Гǎр)].

плач'ини* п 'кога некој низ солзи ја изразува својата мака' ~ и гу *фа́тат, гу кла́ват хапáс и нéгу и то́ј хи́ч' ни на́псува' плáч'ин'ету у апсанáта* [MS,t,25]... *то́ј ут плáч'ини ни мо́ж'и да ка́ж'и* [MS,t,25]; сп. **пла́кани**.

плач'ини* **т'ем** adv – архаична форма за гл. прилог 'плачејќи' ~ “да ми дад'еи' идно́ óку да така́ да ти гу ко́вам ко́н'у” *т'а са ва́рна плáч'ини'тém думá* [MS,t,52]; ~ и кату отиваиши дјатету плачиштем на пǎтју, гу стрјати царјут, му вели: “што плачиш, дјате!” [V,PM,101]; ~ *ма́ксус гу фа́рли врит'енуту у бунáр', до́јди и т'á плáч'ини'тém на ма́јка-и* [MS,t,63]; ~ *на́ј-сétни по́повата гла́ва га изва́ди, га земúва напади́јката плачиштем, ја закара́ на до́ма* [V,PM,125]; ~ му вели: “еј тинака, што ми докара́ перото и пилето, са́кам да ми дока́раи на пилето господáрката дјун'á-гузели́, или ки ти га зéмам гла́вата ти!” Царјут му да́ди три́ де́на мјухлét, и то́јнака па́к плачиштем оти́де на жрја́нчето [VPM,125].

плачо п 'дете што многу плаче, плачко' – кога некое дете не спие и непрестано плаче, тогаш сакаат со магија плачот да го нафрлат на друго дете, во таков случај мајката на детето наутро го изваѓа детето до прагот, тука застанува и кога поминува со стоката селскиот говедар таа изговара: Ајде да одме плачо – *клачо, пу ладни сенки, пу студени води; нија да се врниме, ти да не са врниш, там да устаниш, сенка да са чиниш, уд слáнце да бегиш, пу вода да исте-*

чиш! Тоа три пати се изговара едно по друго, мајката потоа ќе фрли три камена по говедарот зборувајќи: *Да одиш, ама да не са врниш!* [ТГ,125].

плаше (сǎ) impf 1. 'чувствува страв' ~ *некуј ма́ш шо са́-пла́ше, мо-ј стра́х, ви́кме от еј ус-жéнцко са́р-це* [ПК,2(206)]; ~ *ви́ке: “Ај д-о́јме за́дно на-ца́ро на́рте ки-му-ди́знаме”*. – “*Ки-би́де, ти са́мо на-ме́не уртáк да-ма-зéмиш и и́ч нím са-пла́ши ко́ј ти уждира́л шамáр*” [ВД(Ник),278]; ~ *што си мислиш, што си лагаш, црна Арапино! [не сум пиле, не сум овца, сус лаф да ма плаиши, [ако не си врашко чедо, држ сега сус ра́ци* [ТГ,41]; ~ *го-ви́ка на-кау́рино: “Ја́ла ва́му! Шо́, ви́ка, са́т ве́чи, тва́, о́но́ва”* – “*Бéго, ви́ка пéлива́но, ке-ти-ре́ча пра́во!*” – “*Ка́жи ми-пра́во!*” *Бéго се-на́л'утал. “Ка́жи-ми пра́во, нéмој да-се-пла́иши, тук-сам а́с!*” *Ви́ка: “Ми-се-зака́ни тва́”* [ЛС(К),122]; ~ *на о́ни са́ наблѝжѝ-ле и му фати́ле нóзити, и му са пуктунѝле на нéгу. То́га ве́ли на ни́јни Исус: Нím са́ пла́иштити, уде́јтистити, кажéјти на бра́тка му да си одат на Галиле́а* [MV(К),289]; ~ *са ма́н'ч'аха да гу ја́хнат ко́н'у, ко́н'у са́ пла́и'ини'и ут с'áнката-му* [MS,t,59]; 2. изр. **ут-сéнкáта са́-пла́ше** (= се кажува за некој што е голем страшливец).

плашлиф* adj 'се кажува за некој што претерано е осетлив и има страв од сè и сешто' [ПД(Фур)]; ~ *ету си чини́ уф мо́риту нóгу по́трис, ду́ри ка́икут ки са́ уда́виши ут далга́тити, па он спѝиши. И ути́дуа Учени́цити ... ем му ве́леа: Афéндо, да ни чу́иш, е́ту ки си заги́ними. И ве́ли на нѝх: А ма́лове́рни, óти такви́и плашли́ви сти?* [MV(К),297].

плас'та *imprf*, в. **плати** ~ *гу* **в'ікна** за да **к'упи** **пуртук'ала** и **му** **вилі:** “**к'олку** **ти** **плас'та** **нос** **ч'урбац'і-ја?**” [MS,t,26]; ~ **н'ас** **парі** за **ли-ж'ат** **с'е** **там** на **туж'ариту**; **и-м'аниту**, **ш'ту** за **іди**, **п'ак** за **гу** **плас'там** [MS,t,28]; ~ **но** **татку** **му**, **кату** **беши** **сиромаш** и **не** **беши** **кад'ар** да **плашта** **ајлац**и на **даскали** [V,PM,37]; ~ **и** **д'етто** **се-изл'аж'уве**, **иск'арве** **ч'ешк'ата** **ут** **п'азв'ата**, **н'ап'алне-гу** **в'ода** – **се-н'ап'алнуве** **сус-зл'ато**. **Аку-ј'адум**, **в'іке**, **п'ет** **гр'о-ша**, **плас'тум** **петн'іјсе** [BK,282]; во Гевгелиско: **плас'ке**; наутро вака се молат на Бога ~ “**Госпуди** **Боже** **и** **Свита** **Трујцо**, **никуј** (место 'некој') **касмет** да **пувелиш**, да **ни** **уделиш**, **дечка** да **си** **ранум**, **виргија** да **си** **плаш'кум**, **уф** **село** да **не** **са** **страмувум**, **душмајне** да **не** **сретум** **ни** **уф** **п'ат**, **ни** **дома...**” [TG,306].

плас'тани *p* 'давање пари за извршена услуга, плаќање' ~ *гу* **в'ікну-ва** **ц'ар'у** у **удај'ата-му**, **му** **вилі:** “**с'а** **ни** **ефхариш'т'іса** **ут** **м'ојту** **плас'тани**, да **так'а** **с'а** **ч'уд'иш'?**!” [MS,t,19] – специфичност во линезаризацијата: глаголот и заменската форма се одделени со негацијата: **с'а** **ни** **ефхариш'т'іса**.

плас'тинга *f* 'голема вага со платформа' [MS,s,84].

пл'ева *f* 1. 'остатоци од житни класје – ситна слама' [PK,2(189)]; во Солунско: **пл'ава**. ~ *за* **му** **д'ам** и на **олув'ету** да **ид'ат**, *за* **му** **д'ам** **пл'ава** [MSt,65]; ~ *за* **п'ода** у **ду-м'а...** *за* **му** **к'лада** **пл'ава** да **ид'ат** [MS,t,65]; ~ **фат'іха** **са** **чин'іха** **без'умни**; **не** **зн'аиха** на **ед'ін** **ол** **пл'ава** да **д'ават** [V,PM,25]; **плева-та** се меша со земја – глина, кога таа ќе се користи за зидање (фактички земјата ќе се стори ка-

ко каша и тогаш се замешува со плева) [TG,298]; 2. *изр.* **пр'ас** и **пл'ева** (= нешто во многу голем број).

пл'ек *m* 'тенок слој од метал, ла-марина' ~ *ут-пл'ек*, **п'о-р'ано** **ш'о-с** **с'а-служ'или** **м'есто** **л'амба**, **н'ема** **ст'акло**, **сус** **ст'акло** **удг'оре** **п'а** **ако-ј** **фин'ер** **с'а-в'іке** (објаснување за називот **к'андило** = светило со кое се служеле кога нокно време оделе кај добиците) [PD,121]

пл'ене *pf* 1. 'ограби' ~ *напкун* *от* **там** **Нигрита** **е** **било** **зингинско** **село** – **отидоха** **там** да **го** **плене** [MC(B),72]; 2. 'зароби некого и го има како потчинет' ~ *на* **тесните** **сокаци** **најде** **дети** **Сраулици**; **го** **плени** и **го** **има** **девет** **години** [MC(B),95]; 3. *изр.*: **с'ело** **с'а-пл'ене**, **баба** **с'а-р'еше** (= се кажува кога во сериозни ситуации некој се однесува несериозно) ~ **н'а-м'ен** **г'азо** **ми-п'уке** **уд** **р'аб'ота**, **она** **ми-к'аж'уве** **н'а-г'осте** **д-ојме** [PK,2(192)].

пл'еска* *imprf* 'удира', в. **плесне** ~ *и* **ш'іч'ки** **ф'ат'аха** да **си** **пл'ескат** **ранц'ат'а** и да **в'ікат** “**ж'іту** **о** **А** **л'ександрус!**” [MS,t,59].

пл'есне (и: **плесни**) *pf* 'удри со рака' ~ *речи* **дур** да **доречат**, **Илија** **испадна** **пред** **них** и **плесна** **р'аци** **за** да **се** **бијат** [MC(B),97]; ~ *си* **пл'есна** **р'анц'ат'а** **ч'урбац'іјата**: “**јаз'ак** **ут'іди** **д'ат'ату**” [MS,t,18].

пл'еснува *imprf*, в. **плесне** ~ *куг'а* **раскр'ива**, **ш'т'о** да **в'іди** – **прус-к'ефал!** **си** **пл'еснува** **р'анц'ат'а**, **тра-ч'і** на **аш'тинум'іјата** [MS,t,13].

пл'ет *m* 1. 'ограда на двор од прачки' ~ **он-еј** **ут-с'ачки** (= од прачки); ~ **куг'а** **за** **пуб'ал'ај** **х'убав'а** **гу** **пруст'ират** на **плит'о** **за** да **ус'ах-ни** [MS,t,8]; ~ **плитин'ица** **не** **в'іке** – **туку** **пл'ет**. **Ус** **п'арте** [IG,120];

~ “Кóга ки-сă-стóре дă-сă жéна̃м? К̣-ă-чéка̃м јас!?” И óн стáнва пулэка-пулэка а̃-зéва кут-шу-бéше пувцéна, нáдру а̃-закáчфа нă-кóлјáта нă-плити́ишчáта и дă-гу-нэма, излэзе [ДК,151] ~ садíла Гéла босил'ак,[на сýха хрída без јóда,[јóда нэма да гó вáди, плéта нэма да гó грáди [ПсС(З),70]; ~ “Е што уткраде, кажáйте, де!?” – “Ето што: бeше един убув бустан, заграден сус црни трјне. А воја урсуc што правe!? Ка му са прајадувe лубеница, и то сношти, пу воја ветар, пу воја сафразáн (лошо време) и не глidaки ни оти плет има, ни... праскокнуве, флeве уф бустанут и салде една лубаница бeше, па и неја ја скинал.Остави да, и сат бустан виран (упропастен) гу правил... сè уд крф!” [ТГ,187]; 2. изр.: **прáки плét нé видéл** (= не умее да сработи нешто како што треба – пр. за жена која не знае убаво да плете) [ПК,2(189)]; исто така: **чáниш прáс плét нé видéл** (= се кажува за несмасен човек) [ПК,-2(211)].

плéте* impf 1.'со помош на специјални игли од конци прави плетиво' (обично со тоа се занимаваат жените) ~ **јас, óти тáйтéли плétáх, ич нé мǎ вирúваа л'ујто óт нé знáм да чétум** [ИГ120]; ~ **имáло трí чу́пи. Тíа бíле сирáчíна нé уд-мáјка, нé ут-тáтко. Нóгу сирумáшки. Е, шó прáвéле? Плитéле нă-тéбе, нă мáне** [ДК,113]; ~ “еј бре, слáнце, варај слáнце! [дал' гу виде мој ми татко?” – “твој ти татко вино точе,[вино точе, бре нивесто,[да ки дојде ф-теб на госте” – “еј бре, слáнце, варај слáнце! [дал' и виде мојте снаји?” – “твојте снаји, бре нивесто,[твојте снаји венци плетат,[да ки дојдат ф-теб на

госте” [ТГ,55]; ~ **ути́вам пл'e-тиш'т'ém** (= додека одам и плетам) [MS,s,84]; 2. 'заплетe, направи плетенки на косата (обично кај девојчиња)' – во сабота, пред свадбата, младата невеста си мие главата, а пусестримте ја чешлаат и ѝ плетат кусланки (плетенки) [ТГ,167]; 3. 'пајакот прави (плитé) пајажина' ~ **пáенку плитé пeнци́на** [ПсС(З),66]; 4. 'со плетење на млади гранки направи некаков сад, пр. кошница, кош' ~ **а̃-зéва. Шó ки-прáве? Дă-н-сă-стрáме. А тáа чу́па тáму стуéла. Тíишáл ину-дéдо дă-бéре пáрчки, дă-плéте кушóј, кóга а̃-пúле – инă-чу́па нíчку си-плáче** [ДК,121].

плетини́на f 'сид направен од сплетени гранки, а потоа премачкани со глина' ~ **ту́рцките кáшти сíte бíа ус-плетини́на** [ПК,2(86)]; и: **плитини́на** 'нешто сплетено' [ПК,2(178)]; в. **плитини́ца**.

плétáн adj 'нешто што е добиено со плетење' ~ **óгрáда плétáна ут пáрте** [ПД(120)].

плéшти pl 'делот од грбот, од вратот и рамениците на долу' ~ “Е, нă-тéбе, му-вéле, ину-кúп ки-ти-вáрзáм пóгулéмо. Тí-си јáк, мáкниш рíби, му-вéле, јáска слáба сум, лéјка, áма нă-мóж дă-бáрáм, му-вéле, ки-мá-кáчиш нă-плéштте”. Тó сè жíви рáни-е и нéа нă-плéштте а̃-кáчува [ДК, 118]; ~ **кóга гу-рékáл тó: “él у тáте!”**, зăбурáвáл сирумáу дéка нă-плéштте нóсе гáрне и-рáши́рва рáците и стáпу су-сè пáднáл, сă-искáришáл, сă-истурíла и бини́цáта [ДК,152]; и: **плéшки** ~ **нóка бидéки** на тáа дéн уф нăдéлáта да пóртите биле затворéни, тáмо... дујдé Исус... му сă-кажá рáците и плéшките [MV-(K),252] – збороформата **бидéки** овде ја чува глаголноста, т.е. се покажу-

ва со своето архаично значење: **но́ка биде́ки на та́а де́н**; наспрема употребата како сврзник во повеќето македонски говори, па и во литературниот јазик; ~ да му застанá уфстрéт, да ве́ли на нѝх: *Ми́рба на ва́с. Ка му риче́, му са кажá рáците и на плéшките. Са радува́ле ви́ки Учени́ците ка и видба́ на Стопа́нот* [MV(K),252] – во случајот директниот предмет е придружен со предлогот **на**: му са **кажá рáците и на плéшките** – појава прилично раширена во периферните западни и јужни говори, позајмена од ароманските говори; кај Малецки: **пл'éш'ка**.

ПЛИВИ (и: **плáва**) *impf* в. **плáве** ~ и *кату* нéмаши *дáската* *сос* нéгу да *плíви*, *си* одави́ *аф* *вода́та* [V,PM,24]; *риба́та* *плáват* [ПсС-(3),64]; ~ "... *ви́ка, нé-е* *длабóка!*" *И-бн* *си́лан* *си́лан* *се-пра́ј* *сас-кóн'о*. *Тва́* *квá* *го-по́дбра́л*, ... *то́ј* *па́днал* *от-кóн'о* *во-водáта*, *и-водáта* *го-одне́ла*. *Кóн'о*, *кóн* *плíва*, *от-та́а* *сра́на* *изл'áгал*... *А-на-кóн'о* *има́л* *дисáги*. *То́ј*, *па́лно* *злáто-сé* [ЛС(К),-119]; ~ *то́ј* *ја* *вели*: "о^х *котку*, *как* *да* *не* *сам* *кахарлиа*, *што* *ми* *откраде* *царјувата* *мома* *пра́стенот*, *та* *сега* *не* *мога* *да* *праја* *веки* *никак* *без* *него?*" *Котката* *му* *вели*: "господине, *ја́зе* *гу* *зевам* *от* *неа*, *ама* *не* *мога* *да* *пливам* *морету*"... *Вјахна* *котката* *на* *кучинто* *та* *отидоха*, *пливаха* *морету* [V,PM,204].

ПЛИ́ГА *f* 1. меур на ногата од тесна кондура' [ПД(115)]; 2. изр. **са́-фа́ти́ла** **ца́ри́ца** **за́-да́ржа́л'то**, **пли́га** **и́** **испа́днало** (= кога некој се жали и од мали напори) [ПК2(198)].

ПЛИЖО́К *m*, *zool.* *Helix* i *Limax* 1. ползач со рокчиња и "куќичка" (корупка) што ја носи со себе и во која се крие – полжав'. Со истиот назив

се именува и голиот полжав (тој што нема куќичка) [ЛС(К),96]; и: **пижóк** ~ *пра́т* *Вили́гдин* *са́-бе́рат* *пижóци*; односно: **па́ржа́л'ок** (и: **па́ржа́л'ок**) [ПГ(Фур)]; 2. *fig.* 'се кажува за човек со претерано гордо однесување, вообразенко' ~ **ка́ се-ј** **наду́л** **али́с** **пижóк** [ПК,2(84)].

ПЛИ́Ј* *impf* 'плука' ~ *кој* *му* *беше* *пријател'*, *ги* *плијаше*, *кој* *му* *беше* *душманин*, – *удри* *со* *стапот* *да* *скокат* [МС(В),92].

ПЛИ́КО *p* 'лист подебела хартија, специјално свиткана во која може да се стави писмо и да се испрати по пошта' ~ *Тва́* *д'áти* *отивáјки* *седна́л*, *л'áтно* *вр'áми* *било́*, *по́д-една́* *го́рница*, *ви́ка*: "и^о-не-г-отво́ра *то́-пи́смо* *áс*". *Детéто*. *Ва́ди* *моли́во* *и-се́а* *на-пли́ко*, *поле́ка*, *поле́ка*, *го-отво́рел*. *И-пи́ши* *оти* *тва́* *д'áти* *да-си-про́уби*. *Он-га-ки́ни* *тва́* *и-пи́ши* *на-же́на-му*: "Квá-ки-до́јди *тва́* *д'áти*... *да-га-да́ји* *по-мла́дата* *ке́рка*" [ЛС(К),109].

ПЛИМА́ТИК *m* 'духовник, исповедник' [MS,s,84]; ~ *от* *ма́ра* *с'етна* *до-и́ел* *иди́н* *плимáтик*. *Ца́р'у* *река́л* *на* *плимáтику* *да* *са* *пумóли* *на* *Го́сподја* *да* *му* *даде́* *че́нду*. *Пли-мáтику* *му-река́л*: "Го́спуд' *да-ти-даде́* *идна́* *мо́мичка*, *ама́* *да-умр'á* *на* *п'áтнајситу* *гуди́на*" [ПсС(3),76].

ПЛИ́СКЕ *impf* 'истура течност на брзина' ~ *но́кта* *вода* *уд* *ли́енут* *не* *са* *плиске* *вонка* *оти* *ки* *та* *бо-л'ат* *оче* (изрека запишана во Гевгелиско) [ТГ148]; – кога играат **дудуле** домаќинката ја посипува **дудулејката** со брашно, а девојките и младичите се **плискаат** со вода, кој што ќе дофати (стомна, кофа, канта, канаваза и др.) [ТГ,435].

ПЛИ́СНЕ* *pf* 'истури течност', в. **ПЛИС-**

ке ~ то камиларинот имаи'и идна
тору'ска на-раката а-удри'и идна
тору'ска си-раципи'и либин'ицата,
пли'сна идна ода ут-либин'ицата,
пет стротин'и камили ш'о имаи'и
си-удавиха [ВБ(Бал),344].

ПЛИСКАВИЦА f'дланка' в. **ПЛИСНИЦА** [ЛС-
(К),93].

ПЛИСНИЦА f'шлаканица' ~ ка му-удри'
некаа плисница да-вији ка бега
[ПК,2(86)].

ПЛИТАР m 1. 'тула печена на сонце
(не на огин), при мешањето на
земјата се додава плева за да би-
де масата компактна; измешаната
земја се става во специјален калп
од кој се вади и се остава да се
суши' [ТГ,298]; 2. fig. 'поголемо
парче сирење' [ПК,2(86)].

ПЛИТЕЈНЕ p 'активност кога од конци
се прави плетиво' ~ имало три
чуни. Тиа биле сирачина не уд-
мајка, не ут-матко. Ногу сиру-
машки. Е, ш'о правеле? Плите-
ле на-тебе, на-мане. То време нима-
ше фабрики. Е, су-плитејне, су-
работа [ДК,113]

ПЛИТИНИЦА f 'ограда, сплетена' ~
ограда плетана ут пярте (= од
прачки) [ПД(120)]; ~ плитиница
не ви́ке – туку плет. Ус пярте
[ИГ,120]; исто така и некоја мала,
споредна врата може да биде
ПЛИТИНИЦА ~ ко и-гледа четникут
застајнат су-пушката такá
затскриено и утвара ут-горе су-
пушката. Горе пјатон имаше. Ут-
пјатон фати да-пука. И утву-
рија огин. И он ут-назут, врат-
нички имат куките селци, ут-
назут преку вратничката испа-
ја; плитина, плитиница [ВЕв,299]
– уште еден пример за посебност
во збороредот: атрибутот стои зад
именката: **ВРАТНИЧКИ** имат **КУКИТЕ**
СЕЛЦИ; в. **ПЛЕТИНИНА**.

ПЛИТКА adj, m (f), в. **ПЛИТУК** ~ **ПЛИТКА**
линг'ер, **ПЛИТКА** бл'уду 'плиток сад',
ПЛИТКА вода; заб.: уште еден случај
на несоодветна конгруенција – имен-
ката од машки а атрибутот од
женски род **ПЛИТКА** линг'ер, што е
резултат на нефункционирањето на
катеоријата род во овие говори
(за ова има и поинакво мислење,
в. во граматичкиот дел).

ПЛИТКА f'плетенка' (коса) [ПК,2(86)].

ПЛИТКИЧКА adj, dem. од 'плитка' ~ пи-
јатки ги викуме ти: плиткички
шо са, а далбока ако-ј паница са-
ви́ке [ПД(120)].

ПЛИТУК adj, opp. на 'длабок' [ПД(Фур)];
в. **ПЛИТКА**.

ПЛИХ m 'непечена цигла, направена
од глина измешана со плева'
[MS,s,85].

ПЛОД(Т) m 'ројба на растение, чес-
то се користи за исхрана на лу-
ѓето'; сп. ~ трéва, цвéто ка́ ко:
да́де смърде нóго. Длáги ги-да́ве,
куту са́бји, а смърда́т. Мисл'ум
цвéто, а плóдо пóсле му ста́нуве
куту уд чини́чка (пченка) кла́ише,
мáл'ка уд чини́чка (клас од пчен-
ка), ца́рвено, ра́сте пу ка́рува́то
(објаснување за тревата **ЗМИЈАНАЦ**)
[ПД(122)]; ~ то: еј плóт и уд
да́п и ут па́рнар. Па́рнар се-ј па́р-
на́р, а́ма плóдо мо-ј ис куту на-
да́бо и му ви́каме жи́р и на-не́го
(објаснување за називот **ЖИР** =
желад) [ПД,124]; ~ и ви́ка, за́тва,
на-плóднити го́дини, па́рвити, ки-
си-спре́миш х́рана за-се́дам
го́дини... И за́тва, ква-и́ма сегá,
ти́а се́дам го́дини к-и́ма плóт мно-
гу. Ки-кла́јми резе́рви [ЛС(К),112].

ПЛОДИ (се)* impf 'се размножува, се
создава ново поколение' ~ не са
пуминува ут урман, тука се
плодат ногу лиут [МЕ(Р),76]; ~

“Е, рѣкал, та́ка, та́ка, ду́де га́вуло, на́-изла́жја, апна́ме. Пиши́н апна́ жѣнта – ни́што, да́де на́-мѣне, сака́х до-галтнум – не, и са́ка́х до-избл’увам на́-му́жѣх. Ја́ де́ка ми-уста́на лиша́н. То́о ут-туга́ј е ту́к”. На́-ма́што има, на́-жѣнте не́ма. И рѣка́л Го́спо: “Ви́а не́мише да́-рабо́тте, а́ма са, рѣка́л, ки, ус-тру́т, ки-са́-ма́чте, ки рабо́тте и ви́а ки-са́-плóјте”, рѣка́л [ПК,-2(238)].

плóдин* adj 1. 'за живо суштество што

дава репродукција' ~ Он му ви́ка: “Та́тко, мно́гу ле́сно-е тва́, ви́ка, ки-па́дни гол'а́ма су́ша. Се́дам годíни ки-би́ди гол'а́ма су́ша, н'а́ма ни́што да-и́ма. А ти́а се́дам кра́ви шо-бе́а, ... сýвото го-уни́шти на-плóдно́то, затва́ сýвото уни́шти да́рва́та”...; 2. 'период кога растенијата многу раѓаат' ~ и ви́ка, затва́, на-плóднити годíни, па́рвити, ки-си-спре́миш х́ана за-се́дам годíни [ЛС(К),112].

плóса f, zool. 'птица еребица' [ИГ,127].

плóска adj, m (f), орр. на 'надуен', т.е. 'сплескан' [MS,t,8]; за употребата на придавската форма за женски во функција на машки род (како атрибут), в. **плитка**.

плóтче* n, dem., в. **плод(т)** ~ ниска трева, да́ве плóтчя́та про́л'атта ра́но, куту зра́нца, куту грузда́к, си́на, ца́рвѣна бу́ја (објаснување за полското цвеќе: **кукуво грóзде**) [ПД,122].

плóча* f 1. 'тенка плоштина од нешто, обично од камен' ~ и джа́тету влезе аф буна́ро да си на́пие вода. Тогас джа́волот најде врја́ме, земал капа́ко, една гол'а́ма плóча тури на капа́ко и седна́л отгори [V,PM,97]; ~ и му пока́зува плóчата, што бе́иш та́му покрáј не́гу [V,PM,30]; ~ и-

викну́ве ра́бутни́ците, си́те испáд-на́ле та́м пра́-де́уто. Удде́ле та́ка на́-стра́на, има́ло не́ко: плóча, ка́рна. “А́де, ра́чел са, зима́јте та: да: пра́па́рча́ме на́-дру́гя́та стра́на”. – “Ка́ма́н то́лкуф са́-ди́ге?” – “То́лко ду́ши не́ ка-ди́г-на́те?” – “А ја́с, ра́чел, ки-ви-ви́кум, ви́ ки-ди́гате” [ПД,150]; ~ и он купи́ са́ван, и гу уткува́, да му зави́су са́ванут; да гу купá уф-гробут, шо бе́иш чинéто ут ка́мин; да му са клáл и плóча на-вра́тата [MV-(K),255]; ~ и нóго ра́но на та́нидѣ́л'а ути́ише на грóбот, ка угри́ја сла́нцито: ем вел'але ми́гу ни́х: Кóј ки ни тра́кали на на́с плóчата ут вра́тата ут грóбут [MV(K),255] – во контекстот имаме употреба на личната зам., ген.-акуз. форма **них** наместо повратната 'себе': **вел'але ми́гу ни́х**; ваквата замена е нашироко позната во југоисточните говори, пр. во кукушкиот; 2. 'железна поткова на коњ, магаре и сл.' ~ му-па́дна́ла плóча на-ма́га́рто [ПК(Гар)].

плу́к m 'железна направа за орање' – фабрички, ако е дома правен ура́лу [MS,s,85]; ~ на́-пиши́цата и́ та́кна́ло: “Ја́ ка ка-до́нца́ме: ки најди́ш ти еди́н плу́к, ра́ло, ме́ч-ка́та ка: кла́ме на́-пре́ди и-ва́лко, а-ја́с уд-са́ди; к-ба́ме уф-на́-ца́ро дво́ро ки-бра́ме, шо-и́ма жи́во са́то ки-избра́ме. Ка-ки-ви́да́т та́кво чу́до, оти ни́ бра́ме, си́те ки-испа́днат, ки-испа́дне и ца́рскáта мо́ма [ПД,154].

плуска́ f 'исткаен колан, појас' ~ натка́вам инá плуска́, гу зва́ж-дам с'етн'а чу́маку [MS,t,7].

плу́т m 'договор' (? – прашалникот е од Ст. Романски во Речникот на Зборникот од Верковиќ) ~ от на́зика́на рја́ка фа́тали ка́та де́н по една́ ри́ба. До две, до три уки́дохóдјала. И та́ка еди́н де́н катó

остóрил плут за рїбата, кóј да е зїма, и отридїли на царја да е дават, за да са ни кáрат за неа [V,PM,255]

плута* f 'големо парче сирење, исечено во правилна форма' ~ и му-веле: "Бáбо, тї вó дóбро шу-ни-гу-пráји сáте óфци нã тéбе". Сétне бáбáта сã-зé, утїди дã-гу нáла дéуту. Си зéва и трї плүти сирéјне. Оде дã-гу-нáла [ДК,116]; ~ и му-рékãл кóа гу-вїшãл сирéј-нито: "Фãрли гóспуди, фãрли ó-ше трó сирéјне!" Бáбáта óше инã-плүта сирéјне фãрлїла. Он рékãл: "Вóа-е, вóа-е нã-бáба прéшлито јас шу-му-гу-нãпráву" [ДК,146].

плуштáт* m 'широк простор обично во центарот на градот' ~ и вó вїка, ã-зé нãдóлу ут-кúката: Еéј, фил'ан чувéк си-жéни у́тре, ви-кáни нã-свãдба. Вїка. Жãндáрти: шó брé вїкãш тї? Еве, цãрну нã-бéлу, јас-сãм пуштéн. Ај нã-дóлу, уфтáса улицáта кãј-кãлкázут, плуштáдут и нá вїка [ВЕВ-(Кор),306].

плуштатка f, в. **плуштáт** ~ уф-Мурáрци їмше двé млїна на гáс, на-гáзија, двé млїнуве їмше. Сéл-то бїше кулк пулвїна грát. Пã-пучáре їмше, нáшто сéло прãку петнáјсе дýши пãпучáре. Сè ди-кáне їмше тóа мéсто, Гирán шó сã-вїкше. Гирán – ди-кáне зãби-кóлини, плуштáтка ф сридáта [П-К,2(216)].

плушт'т'é m 'широкиот, остар дел на мотика' [MS,s,86].

Плăднїштто top. 'место каде што пладнува стоката од с. Постолар, Кукушко' ~ тãмãм нїа дукãраме нã-плãдне мїските нã-Плăднїштто кулу двãнáјс сáато, глéме кóл'те тувáрини. Во продолжение ќе ги претставиме секавањата на иформато-

рот Димов Илија, којшто како десетгодишно момче (род. 1903 г. во споменатово село) го доживеал прогонството на Македонците од југо-источниот егејски дел за време на Втората балканска војна 1913 г.: Кá бигáме ли? Пáсãхме нис-пóл'то. Гãрците уз-дóл кá нãстãпваа, сã-глéјше бил' кá їдаа. Нїа фãтїме дã-бéзме, а нã уд-дóл аднї бýгарски вујнїци тãм нã Гãрдїштто нãше, нãт-сéлто прãпукáа... Глédме кóл'те тувáрини: клãдéли пу-нéкоо врéјка брãшно уф-нãтpe, пу-адїн јургán, чéрги, кутéл и дã бéгат. Нãс ки-н-устãваа. А-а, гутóви, нéма врéме дã-нã-бãркãт, дã-нã-чéкат. Вујнãта тãкá óде, гóре пóл'то. И нїа сус нїх, а нã-гóре. Кá зãминáме нãто, глédме адїн бãлгãрски вујнїк пут-кãмãнто тãм, сã-тýле. Они аднї тупчїнка пýкат, и ни вéле: "Бигáјте пóскóро, глидáјте дã-избéјкте". Они пýкат, глéет дã-мóш сã-истéгле нãрóдо. И кá дујдéме уф-Кýкуш, видéхме нóго вујнїци. Рáнини, нó-сат сус-кóли. Нãрóт бéга нã-сїте стрãни, кукушéне, а Кýкуш óште нé гóрше. Нé бїше дóјдãна гãрцкãта вујскá уф-Кýкуш, óште фрóнт дãр-жãт дóло. Сãмо вујнїци рãнни рãз-нóсувãт гáаре. И, ут-Кýкуш нїа цéла вéчãр пãтувãме. Сãбáјл'то уф-Алéксуво усãмнãме. И тãм плãднувã-ме. Жéшко, óгин, сã-вїке, гóре. А дна жéна мãлéчко дéте нóсе уф-рãците и, гу-турї пут-нãто ду-адни тãрне. Уф-адни дрáки, шó вїкме. Дéтто уф-рékта нис тїа дрáкте, óна бéге нã-гóре, Аа-а, устãвї-го дéтто, прãд нãс, нã-дéне нã-плãднина и, бéге. И плãднувãме тóо дéн уф-Алéксуво кãт тãа **Сyтa Рéка**, пут-тїа јãвурто, пãмниш ли, знáјш ли? Тук ти бїше пóмãлéчук (се обраќа кон помалиот брат). Мисїа жéнте лéп бес квáс, приснїк, дã-сã-јспéче, дã-јáдиме, нéма шó, дéца мãлéчки. Кãде сáато трї тãргнãме. Прáво

ут-ка̀де Штѣмница нă-гѳре, дă-фăтѣме зă-Крѹша Плăнна. Бăлгăрска̀та вујска̀ сă-фăштăт фрѳнт нă-Крѹша Плăнна. И-вѣкат: “Бигăйте, вăа вѣчър глăдăйте дă-пумѣнте Крѹша Плăнна. Нѣа ки-пудăржăвме ѳгино нă-Крѹша Плăнна дă-мѳж дă-ж-збѣте прăку Димѣр Исър. Дă-измѣнте нă-мѳсто нă-Стрѹма”. Дă мѳже нăрѳдо сă-истѣгле [ПК2(Пос-290-291)].

плăзи (сă)* impf 'се движи сам од себе, по некоја мазна и наведната површина – се лизга' [MSs.85].

плăк m, zool. ~ то-ј еѣн гулѣм, алѣс нѣле, ама нѣ-ј нѣле, ус-крѣла, нă-вѣчър-ѣј ѳн, лѣте, нѣ глѣде. Зă-лѣк гу-фăштат, ѳ турѹват уф-шърлăн [ПК,2(86)] – дадениот опис од информаторот одговара на 'лилјак', а називот **плăк** фонетски стои близу до литературното 'полв' (*Rattus rattus*).

плăн* adj, 1. орр. на 'празен'; в. пăлин ~ “Ка е арно Госпуд нека даде!... Сус радуст темел' са удире; сус радуст да са пукрије, сус радуст ѳѣн да са навале! Сус радуст госте да прачеке, сус радуст госте да испрате!... Да биде плăна песни и нумбус [ТГ,296]; ~ да биде плăна здраве, касмет и берѣкет; и сус жѣто – жѣто; и сус дубици – дубици; и сус пари – пари; и сус радуст – радуст; и сус сѣнуве – сѣнуве; и сус керки – керки [ТГ296]; 2. изр. **плăна црква дѣбеле** – загатка (= уста полна заби) [ТГ290] – на повеќе места во материјалите од Тановиќ за некогашното вокално л се јавува рефлекс **лă**; според нашите истражувања основната замена во Гевгелиско гласи **ăл**; исклучок забележивме во с. Костурино, што се наѳа на половина пат меѓу Гевгелија и Струмица.

плăно adv 'многу' – кога ќе сретнете

ловец не треба вие прв да поздравете со **дубрутро**, туку треба да се причека ловецот да поздравѣ, а вие да му одговорите: “Плăно! Дајбудобро!” [ТГ,386].

плăчлѣф adj 1. 'се кажува за дете што не се воздржува и често плаче'; 2. fig. 'се однесува за некој што многу често се жали јавно' [ПД(Фур)].

плăшѣло п 1. 'дрвена кукла, облечена (личи на човек), са става во лѳжето или нивата за да ги плаши птиците'; 2. fig. за човек што изгледа многу лошо [ПГ(Фур)].

плăштѣца f 'тенѳ, рамен камен' ~ плѳсук кăмăн, тѣнук [ПД(129)]; во Кукушко: **плуштѣца** (и: **плѳшкица**) 'камена плѳча' ~ двѳрут ѳ-нăридѣме плуштѣци, кѣ-нѣмме гăаре кăл [ПК,2(86)].

плă(ѳ)а impf 'чисти простор од плевел, пр. в градина – плеви' [MS,s.84].

плăана* f 'материја, крпа со која се повиткува мало дете, бебе' ~ ни-вѣастата му отишла на Костадиновата кашта, на Костадинова мајка вели: “варај мајко, миличка бабо, дали ми сакаш тоа вечер на тебе гѳска да бида, ча имам тузи малко дете без пл'ани, да не гу помразна вăнка?” [V,PM,228].

плăани* pf 'ограби' ~ иднѳ вр'ăми ѣмаши иднѳ папѹле и иднă бăба. Папѹл'то ѣмаши удѳл у-кăштта-му иднѳ дукăнче, ѣмаши и трѣ итѣрки... хармѣјто... фатѣха кăта вѣчер да јѣ-дат и да-пл'ăнатдукăнăт [ВЛ(Аj),-338]; ~ и а-вѣли “Жăлна-ми итѣрко, уд-дрѹсти ти-сѣстри истрѣх, ала уд тѣбе ни-мѳја да-истрѣја: уд-н'ăко вр'ăми давăм (печатна грешка – треба 'навам'), мѳмата-ми,... ми-пл'ăнат дукăнăт” [ВЛ(Аj),338].

пл'асканиска f 'шлаканица, удар со

пл'уи (пл'уу) * impf 'исфрла плувач-
ка', в. **пл'ука** ~ *детенто са чини
от три години, го пуснаха на
скол'ото да са учи, и детенто са
беши научило харно да пеи, хем
да пиши, но сè мундро не седјаши:
кого бишиши от децата, кого
пл'уиши и на едно дете му извади
очите* [V,PM,215] – во лексемата
мундро освен остаток од назалниот
изгор (од големата носовка) имаме
и замена на вокалниот сегмент со у,

наспрема обичниот рефлекс (во овие говори) 'а'; и: **плуи*** ~ и сѣга царут наредил на-жѣна-му да-а-извадат на-срѣт село, су-плунки да-а-давайт... Кѣа а-извадиле надуур да-плујат, се-брал цел свет и пучнаа да-варвайт [ВЕв(Кр),302]; ~ вија стражарите фан! Зашто вија не-а-плујувате?" – "Како ние да-а-плујиме, ај оди ти плујни-а твојта мајка, та ни-и-мајка, како да-а-плујнимме!" [ВЕв(Кр),302]; односно: **пл'у** ~ неко: време устанало: как жѣнта гу-изла-жѣла, змијата а-гѣлтал мажсо и тук така рацкувѣта шо: направила; то: гу-гѣлтал, ду-тук ка дудѣл до-пл'у: на-мужѣл, и тук устанал и устанал. На-мајито има, на-жѣнте нема, оти жѣната гу-излажѣла [ПК-2(Грам-237)]; в. **плиј**.

пл'уиш'т'ем adv 'плукајки' ~ и дија-таксува паш'ата на аскѣру, гу звѣж'дат ч'урбаи'јата ут кѣш'-тата пл'уиш'т'ем [МС,t,48].

пл'ујнуве* impf, в. **пл'уи** (пл'уу) ~ и вија стражарите фан! Зашто вија не-а-плујувате?" – "Како ние да-а-плујиме, ај оди ти плујни-а твојта мајка, та ни-и-мајка, како да-а-плујнимме!" [ВЕв(Кр),302].

пл'ука* impf 'исфрла од устата плувачка, односно нешто што пред тоа го ставил в уста' ~ они смукаха с каламот и пл'укаха на раката и велиха: "на, број!" [МС(В),76]; в. **пл'уиш'т'ем**.

пл'умбо п 'сидарски алат, висак' ~ мајстурто шѣ клѣват, за зидо да биде праф [ПД(135)]; и: **пл'омбо** ~ он кажѣве зидо дал'-еј избѣгин, дал' не-ј; него о-нобат сидарто, мајстурто [ПК,2(86)].

пл'уне pf 1. 'низ устата исфрли плувачка', в. **пл'ука** ~ и са пофали на ламјата: "ету, господарка моја, за

куртулисах момата ти, гу успех тјакниј бѣрзоходеца и му земах капа-та!"... Тогас ламјата гу пл'уна на образот и му искара капата [V,PM,-46]; ~ дојди и другуту д'ат'а, гу пл'уна : "ти си – вили – маскарá" [MSt,70]; ~ си-пуицил уфчѣро стапо, сѣ-намутала она, испаднала уд-огино. Му-рачѣла: "Лѣгни да-ти-пл'уном уф-устта, ут-сите изици ки-знајш, а мојта мајка, кути цар-еј на-змијте [ПД,152]; ~ по-големјут брат му рекал: "Ад да чиниме каул, ако ма удавиш сус една пл'унка, да ти дадум сите пари што имам. Ак та удавум, да ми дадиш сите пари, што имаш. Пл'унал човекут [V,PM,270]; – кога некое дете ќе се сопне и падне, родителите за, да не плаче, ќе му речат: Ако, ако, ако – така ки пурасниш! Пл'уни, пл'уни, тамо дека падна, ки си најдиш ирмилик! Ах, та палена (баксус) Гупка, вадан истури уд вургијата (кожено кесе) на тоа место брашно, па за тоа падна! [ТГ,122]; кога ќе испратат некое дете да заврши некоја работа, пр. да донесе вода од чешмата, татко му (или некој друг од семејството) ќе рече: На, ки пл'уном, скоро да дојдиш – детето ќе побрза да се врати додека плувачката не е исушена, бидејќи во обратен случај ќе се исуши и детето – на тој начин ги заплашуваат децата [ТГ,122]; и: **пл'ујне** ~ му-рѣклá: "Шѣ сáкѣш да-ти-дám?" Му-рѣклá: "Шѣ ки-ми-дáш, не сáкám нѣшту". Му рѣклá: "Зѣјни да-та пл'ујнам на-муцката и ки-разбѣриш шѣ лафе дивутијне, ајвајне, ѓфци, кóзи" [БМ(36),199]; ~ дудѣка сам тѣка на зѣмн'ата, сам видело на зѣмн'а. Как ричѣ виш лафови, и пл'ујна дѣло, и правѣ кал ут пл'унката, да му а липѣ калот уф бчите на слѣн'от.

Да му риче на него: Оди си, миј си [MV(K)258] – во контекстот имаме нерегуларност во употребата на предлозите 'во' (во случајот 'уф') и 'на', имено предлогот **уф** е употребен кога се однесува на нешто надворешно: да му а липи калот уф бчите на слеп'от (м. 'на очите'); 2. изр.: **пл'ун-си на-рацто** (= зафати се за работа) ~ **ним-чеки на-пумухчиј**, туки **пл'ун-си на-рацто**, ак сакии на-време да-свавшии раббтта; **пл'ун-си уф-пазуфта** (= не се потсмевај на слабоста или несреќата на другиот, бидејќи може истото да ти се случи) [ПК,2(188)]; во Солунско Малецки забележил: гу пл'уна = го плукна.

пл'унка f 1. 'она што се излачува во устата како слуз' ~ му рекал: "А д да чиниме каул, ако ма удавиш сус една пл'унка, да ти дадум сите пари што имам [V,PM,270]; ~ дудека сам тука на земн'ата, сам видело на земн'а. Как риче вии лафови, и пл'ујна доло, и прави кал ут пл'унката [MV(K),258]; и: **плунка** ~ и сега царут наредил на-жэна-му да-а-извадат на-срэт село, су-пл'унки да-а-давайт. Да-гу-бери цел свет се у-пл'унки да-а-удавайт ут-страмутилак [БЕв(Кр)]; 2. изр.: **не пл'уј**, **пл'унката ки-т са-варне** (= не зборувај лошо за своите блиски) [ПК,2(181)]; **ус-пл'унки ки-т удаве** (= се кажува за оној што многу зборува и кога зборува како да плука) ~ на-сезде има такви чувэци, ка ки-фате да-гуворе... **ус-пл'унки ки-т удаве** [ПК,2(206)]; сп. **пл'унка** [MS,s,85].

пл'ункичка f, dem. 1., в. **пл'унка**; 2. 'нешто пифтиесто, без кора, лигаво; во случајот што следува: 'кога од семето почнува да се оформува ларва од свилената буба' ~ ду-три-дена

така ки-си-правиш и пишим утпавин ки-си-бериш лииче малце, ама то нозу ситну ки-гу-дробии оти-то бште пл'ункичка-и, ки-почниш да-си-а-раниш ви́ке [БМ-(Стр),200].

пл'упаниц m 'меур од изгорено' ~ глејш какоф пл'упаниц ми-са-диг-на, шб ма-нарсна вре́ла мас [ПК-2(86)].

пл'уска* (и: **пл'уске**) impf 1. 'стрела, пука' ~ утиди тој на врах глава-та-ји, с'една и слуш'а топувэту как пл'ускат [MS,t,13]; [MS,s,85]; ~ **стан'**, **мари жэну**, да ги чуш бари топувэту, как пл'ускат [MS,s,85]; 2. 'кога семето од свилената буба ќе ја пробие кората за да се развие потоа во ларва' ~ **сэпто шо-ки-пл'уске**, **шо-ки-са-ро́е то́**, **ки-си-клавиш** идна-новина на-то́, **едну-бдәрче ки-си-прајш** или **маса**, **шо имиш ки-си-клајш**, и **нам ут-та кәпінта ки-си-клавиш на-сэпто** [БМ(Стр),200]; 3. 'врне силен дожд' ~ **ним испаги на-вонка**, **виј ка пл'уске**, **жйва вода ки-т-направе**; в. **пл'уснува**.

пл'уска (и: **пл'ускифца**) f 'меур што се прави на кожата од изгорено' ~ **мајко**, **колкува пл'уска ми-стана**,... **ут-шарлано ка на́ржах ријпте** [ПК,2(86)]; в. **пл'упаниц**.

пл'ускавица f 1. 'силен дожд' ~ **ка ма-фати адна пл'ускавица дудале ма-направи**; 2. 'тепање' ~ **шб бише таа пл'ускавица сәнош кад-ва́ска ма́ри**, **кој са-те́пше?** [ПК2(86)].

пл'ускан* adj 'ако е со пробиена, отворена опна' (кога ларвата на свилената буба ќе потпорасне и ќе ја пробие опната со која е завиткана) ~ **и ка-ки-до́де у-то́плуту вре́ме укулу-Вели́гдин**, **ки почне то́ да-са-ро́е**, **и ки-си-гу-удви́виш ка-ки-**

има пл'ускани сѣмијна и ки дбјде
време ки-збўвне та кутіјта [ВМ-
(Стр),317].

пл'ускани п 1. 'стрелање'; 2. 'удира-
ње, пр. по лицето'; сп. **пл'исканица**,
п'амар [MS,s,85].

пл'уснува* impf 1. 'пукнува (во слу-
чајот со пиштол)' ~ *Липон пиш'-
тофу гу напалн'уваха барут и кур-
ш'ум, да с'етн'а гу пл'уснуваха*
[MS,t,39]; 2. 'удира' ~ *пл'уснува*
вудата (= удира водата) [MS,s,85].

пл'усна pf, 1. в. **пл'уска** 1. ~ *нос гу*
*р'еч'и: "дрѣш' рѣнката да гу фѣр-
л'а!" и му пл'усна, му ја удри*
рѣнката [MS,t,39]; 2. 'удри со пла-
каница' ~ *ка-к та-пл'усне тѣтку-*
ти да-не ми плачиш, не-к-та
бранум, да-знајш [ПК,2(86)].

пл'ускифца f 'мал оток на кожата,
плуска со течност (од удрено, из-
горено или набиено место)' [П-
Д(130)].

пл'ускаѣвац m, bot. *Paraver rhoeas* 'ди-
во полско цвеќе, има убави црвени
цутови, но не мириса убаво – булка'
(Пат), во Ник освен **пл'ускаѣвац** го
викаат и **диф афион** [ПД(122)].

пл'аскаѣурник m ~ *то-ј јадне ус-*
нариндишна тиква, јѣјца, млѣко и
шикер, пѣчно уф-фурна; fig. 'неу-
баво јадење' ~ *и-ч не знаа да-*
готве таа мѣјта снаа, шо прѣве
адни рѣчѣци алис пл'аскаѣурник
[ПК,2(86)].

по part (за образување на компаратив)
~ *неколку дни сѣтни големојут*
син бѣши маѣра по-акѣлиа, зема
олѣвиту, отиде на нѣвата
[V,PM,26]; ~ *видѣ на чешмата да*
пиши едно писмо така: "кој не ки
пиј от таја вода едѣн тѣс, маѣж не
си брѣи, от жѣна по-олѣѣк ѣ!"
[V,PM122]; освен придавки се
степенуваат и именки: ~ *му р'ѣкуха:*

"ут нам по-јунак-си!" и утидуха на
кулибата [MS,t,75] – именката **јунак**
овде е сфатена како 'јуначен'; ~ *по-*
кротките бези по-путпуикјѣт, по
сертта по грабѣт [ME(P),85]; ~
сѣ углидувале на углидалто, ваа
вил'ала: "уд мене по-убѣва нема на-
дујната", он пѣ вил'ал "по-силин
јунак нема да има на свѣтут"
[ИГ,112].

пб adv 1. 'повеќе' ~ *ут странаата нѣ*
курабо има двѣнајсе нугѣлки, уд
дабуро даѣро, дабо по трѣ: и
иѣиците да сѣ уд даб, по-ѣрни
сѣ, по трѣт [ПД(128)]; ~ *ут ка сѣ*
миниѣ тро вримијнтѣ ѣнгѣријта
фѣти по да услѣбуѣ [ME(P),89]; ~
можиа,... да му сѣ пожалѣт нѣ
бегут и да гу истерѣт субѣштѣ,
да-ј бегут по мирак имѣше зѣ
чишликут [ME(P),90]; ~ *сил'ѣнту*
уд ден нѣ ден сѣ по сирумѣшејѣт, сѣ
по си-ј скусуѣт арѣвѣтѣ [ME(P),90];
~ *и фѣт'ѣх рабута... камин'а да*
ѣ'ѣпими... и така по ми сѣ утфѣри
душ'ѣта заш'то л'ѣбу си гу звѣж'дах
[MS,t,3]; 2. 'почесто' ~ *ниѣ, шо*
да-кажум, бѣме прѣ-најмѣлѣчкоо,
кога нема живѣт, е нѣ-мѣи да-
живѣиш. Јѣс сѣ-рѣзбулѣх, лижѣх
три мѣхѣ у бѣлница и не дујдѣ
та: снаа да-мѣ-вѣде и-ч, прѣ-н'ѣ
шо бѣх. Та: идише по. И видѣме,
не видѣме, прѣ-тоо син дујдѣме
[ПК,2(Иѣ-286)].

пб: (и: **пбе, пон**) impf 'дава на животно
да пие вода' ~ *ѣн ут-гѣр нѣ-*
даѣруто сѣде. И дујдѣл нѣ-ѣѣро
измиѣро да-гу-пѣе којно. Којно
не пиѣѣл вода там, нѣсѣт сѣ-
таѣгл'ѣл... И нѣсе, сѣа ки-зѣме ѣѣровѣ
син утиѣе, к-ѣде ѣн ко-пѣ: којно.
Утиѣе. И нѣ-нѣго таѣѣ [ПК,2-
(Пл-258-259)].

поаргиса* pf 'задоцни' ~ от ма́ра дена сетни му дојде на татко му книга, да ходи на царска кавга. И тој на жената му припоранчова и вели: "кога детинто ки си чини за ука, да го дадеш на даскал да си учи! Ету ти оставјам стока, пари, и јазе ако поаргисам, тој детинто да го глендаш харно!" [V,PM,155]; сп. за м'а аргисаш' млóгу (= ме задржуваш, ќе задоцнам многу) [MS,s,4].

поарин* adj 'подобар' ~ Предлозан му гу отнесуве паунут на царут. Напкум царут си пофалил кој-нут. Братјата рекле: "Алатувут којн е поарин ут твојут" [V,P-M,272]; ~ гу-пушти́ле на́-а́вли́јте та́му. Крѝф ко́јн ко́ј ти са́ка! Уд-нико́лку де́на то́ кре́ни-си-а па́ш-ка́та о́ди-си! – до́јди Ту́рците ко́га има́ле Ба́јра́м. Ко́ј ут-ко́ј да́ зе́ва ко́ч по́арен, по́туга́, Ту́рците па́ла́т [ДК,141]; сп. поздрав: – навечер по посетата кај некој сосед или роднина, гостинот на заминување се поздравува со: До-бра но́ќ!, на тоа му одговараат: А мин! Госпуд на вас поарна (некои: подобра) да ви даде! [ТГ,315].

поарно adv 'подобро' ~ и црева са баре карат, а кам да са не кар-ме нија – конфликтните ситуации се неизбежен дел од животот, тоа особено важи за оние што работат заедно и затоа постои изреката: "Сус јабанџија поарно са пуминуве", или "Јадејне и пијајне братски, исап глидајне (= правење сметка) – душмански" [ТГ,319].

побара pf 'фати' ~ и тојнака тогас си побара на главата, позна, ча нема капа [V,PM,46]; ~ и тја́нака му ве́ли: "ами снóштити, ма́жу, кога́ легнахми и си турѝл са́бјата да́ не си побáрами, ја́зе приз вечеро́т прифа́рлих ра́ката ми на́ вра́х

те́бика и са́ отсе́кох от са́бјата ма́ра, а́ма динéска не ти каза́х [V,PM,145]; ~ и то́јнака фа́ти да га побáра по га́рлото, за́рното излезé от га́рлото и́, и ужсувја́ла. Тогáс ца́рјув си́н га зема́ за же́на, га чини́ ца́рица [V,PM,133].

побарова impf 'фаќа', в. побара ~ се окачи гори, сандукот дол гу извади и, га гу отвори сандукот, и видел нетри мома умрјана. От-тука, оттаму фати да ја побарова, ја фати за га́рлото малко, за́рното кајдиса от вунка, момата и ожувјала [V,PM,214].

побегне* pf 1. 'напушти некое место на брзина, со трчање' ~ и кату немаха рахат от аскерите, побегнали от таму и отидоха на един грат, си заселиха [V,PM-40]; ~ простр'а ра́ката му, искина́ еди́н дал со́с де́сет ја́ба́лки и еди́н дизги́н удри́ на ко́н'ут, побегна́ [V,PM,113]; ~ та́ја мана́бет жена беши залуд'ала, дур да отвори паницата, и как га отвори, побегналу оно шеј от нетри [V,PM,65]; ~ тојнака беши многу хитáр да а побегнал: приз пенџери-ната скокна [V,PM,35]; ~ ади́н капита́н, та́м уф-Ду́пница, како́ф еј бил, ма́јор ли, капита́н-ли, не-зна́м ви́ке: "А, то́о мо́мче пубигна́ло. Ајде, ве́ле, на-те́п бисѝлка или стрѝлба". "Шо́м са́к-да-м-уте́пте, утипа́јте, ве́ле, та́јфа́та умре́ла и-а́с не́к у́мрум". Фа́шите ву́јко, та́а ли́рта на-то́о капита́н'ут ма-да́ве. Жи́ф д-ус-та́не [ПК,2(Шек-278)]; н: пуб'а́гни* ~ "ути́дух на периво́лу за да субе́ра смóкфи и там ви́д'ах ино́ пи́л'а ма-ламóсану и р'е́кух да гу фа́т'а и то́ј пуб'а́гна" [MS,t,45]; ~ кукури́кна пинт'е́литу и са́ пуб'а́гнаха дја́вуле́ту

[MS,t,24]; ~ и вили: “ми трукули кон'ут, ми разбиј кјрут, гл'енда канди т'еб'а!” – и сфат'ата пуб'агна [MSt,78]; 2. 'замине' ~ цар'ут му вели: “скору от дворут ми и от мојта царчина да побегниш, учи́те ми да ти не ви́дат ту́ка би́ти е́дноч!” [V,PM,10]; ~ она кајве му служи, тој не можса да ја познај, туку она гу позна. Кату и нил кајвету, тој стана да побегни и платил пари за кајвету [V,PM,239]; ~ как отидоха да легнат сос детенто, му каза на детенто: “братче, утри ите на закол'ат, л'у утри да побегними” [V,PM,240]; – “Ами кам татко ти?” – “Татко ми јазе го не знам, зер, кога побегна татко ми, јазе бех ошти на мајчи́нот ми корем”. Тогај го пригарна и фати да плаче, хем да му вели: “ох, сину, јаз ти сам татку!” [V,PM,163]– во контекстот со предлогот **на** се означува внатрешност, наместо 'во': **јазе бех ошти на мајчи́нот ми корем** (= мајка ми беше бремена, јас бев во нејзиниот стомак); 3. 'напушти семејство' ~ не́кој пџт не ми ка́за, ча́ имаиш бра́т на Ста́мбол; се́га от де́ка ти дојде́ това́? Безбејли́ ти́нака са́каиш да побегниш от ту́ка [V,PM,18]; ~ един вечер царјут му рече на гнусниот: “да земиш таин'ут да гу закараиш на милната!” И тојнака зема таин'ут, отиде гу даде на кучката. Как чекаиш царицата за таин'ут и как не дојди таин, стана, побегнала и отишла на татка ѝ [V,PM,60].

побегнова impf, в. **побегне** ~ она рекла:

“са уженувами, туку ниа адет имами, са чиними голи кату от мајка родени и са канпими”. И арапи́нот заеднош си распримени, отиде да са канпи. Она пак му зева

сичкојут такџм и рубите, от тамо побегнова, са приминила кату кисииа [V,PM,235]; и: **пуб'агнува** ~ и ѝди, му вили́ ут по́ртата: “ади ма́ли, та́ти, а́ку м'а ви́дити би́т инóш' у уч'и́т'а да м'а пи́и'ити!” и... си пуб'агнува ута́м [MS,t,32].

побјади* pf 'кога некој ќе ја добие

битката' ~ иска́рал кра́туна́та и а́колата та му ка́зал: “Сас ај та́зикана кра́туна́ примѣрих и на а́колата писо́вах”. И ка́то зел ца́рја а́колата пџ́лна ну́ли, не́ можил да со́берѣ ко́лко о́ки са. И та́ка побја́дили ца́рја, за да зи́ма бја́зарџа́нина ри́бата [V,PM,256]; и: **побѣде** ~ ама па́к не́-сака́л да му-се-преда́де, на-то́лкаф чуве́к да-му-призна́е о́ти е по́си́лан. За́тоа му-предло́жил да-се-бо́рат и то́ј ко́ј ка́-побѣде, ства́рно е-на́јси́лан [ВГ(Мир),272].

побјал'а pf, в. **побјал'ава** 'кога нешто

ќе стане бело, односно ќе добие боја на млеко' (во случајот што следува: ја варосува куќата – станува бела) ~ **станаха утринта** ошти **рано-рано**, кинисаха, **отидоха** на татко му на уверјот. И, га гленда, детенто, сичко чарно. То-гас гу викна на татко му, му вели: “тате, зашто така си чинил?” И тој шаитиса... тогас уверјот курдиса, побјал'а каштата му и стори свадба на санот му [V,PM,239]; ~ и ми р'ѣч'и да са́ уми́ја на б'а́ла во́да... са́ уми́х и пуб'а́ла́х [MS,t,15]; ~ куга́ за пуб'а́ла́ј хубав'а гу прусті́рат на плито́ [MS,t,8]; и: **побеле*** односно: **пубѣле*** ~ ка́ гџсаа ва́р, гу па́рсна́ и на́ адно́ш о́кто му пубилѣ, укүр-вѣ... ~ Соломо́н му вели: “дја́до, гора́та побел'а́, кла́дниците прису-и́хха, две́ без три́ не́ чина́т”... ца́р Дави́д му ве́ли: “брада́та ти и

кóсмите от главата ти побел'а, очите ти присош'а клепките, нóите (нозите) ти без стап не ч'нат" [V,PM,130]; ~ там д'ека-ј пубил'ена буб'ата, да-р'ече шо-с'аке да-на'де м'есто за-куж'уруви да-в'ие, ки-са-пуб'еле пу-т'ие в'ејкте, б'ела ки-б'иде, с'ата буба ки-са-нак'аче на-в'ејкте [БМ(Стр),201] ~ "јас ки јодам, бре нивесто,[в силна војска мускувија" – "Еј спајија, млад спајија,[бидел' фати, ти ним јоди" – "Бре нивесто, грејна душо,[бидел' нејкат, мен ме сакат,[кажи колко ки ме чекиш" – "Еј спајија, млад спајија,[ки те чекам д'аго време,[дудек коса ки-пубеле" [ТГ,-334]; ~ не в'елети в'иа óти и жетф'ар с'еја, и жетф'ата дујд'е? Ету ви в'ел'ам: упул'ејтисти, да вид'ејте н'ивити што си пубил'еа, с'ака да си жнијат в'ики [М-V(K),258].

побјал'ава* impf 'станува бел, побелува' ~ тја утишла на кладенец'а, прала ја и ја ч'јукала ц'јал ден, и пак ни побјал'авала. Тја плачала и с'ја ч'јудила што да прави [V,PM,287].

поближно adj 'поблизок' (со формата за среден род се покрива и машкиот) ~ и он стана оттаму, си отиде приз друг п'ант поближно; на мајка му и не остана рент да пита за поранките на сл'анцето [V,PM199].

поблизу adv, opp. на 'далеку' ~ имше адно м'ал'ечко с'ело, ка гу-в'икаа не знам. А-а-а, т'бо б'ише Г'олд'ас. А ма м'ал'енко б'ише т'бо с'ело. Т'бо с'ело т'ак'а с'а чини дем'ек. Ка фати'ме, с'а-р'астури. Ал'омал'ар и Пустул'ар, т'иа с'ела б'иа поблизу. С'етне имше адно, Амб'ар-К'ој му-в'икаа, К'ар'а Бун'ар пу тур'цко. Тур'цко б'ише, к'ауре н'емше [ПК,2-(Иц-280)].

побратимка f 'блиска другарка', в. **пубратим** (формата за ж. род ретко се среќава) ~ тогас мисинчината вели на неа: "е побратимко, и ти си хубава, и јазе и сл'анцето и звездите, ама сега момата е нај хубава" [V,PM,213].

побр'акова impf 'со раката побарува нешто во ц'ебот, односно во пазвата' ~ тогас единојут са побр'акова на паската за кл'учовиту, дил да отвори сандиките, фати да т'јухка: "бре, што сторихми? Ниа сми забравили кл'учовиту на нашта к'ашта!" [V,PM,178].

побудл'а adj 'тој што не е паметен, во случајот: што не е итар' ~ г'а-к'ачил в'алкут н'а-лис'ицата на-г'арбут. Од'ат, лис'ицата в'ике: "Б'о-лин здрав н'осе". "Шо гув'ориш кум'ице?" Си-б'ам н'а-г'лаф'ата от м'а-б'оле, к'умо в'алче, д'а не ми-јст'ече м'озуко, з'ер гл'ејш колко м'е-ј ист'ечин". И дујд'ели ду-д'упк'ата, лис'ицата си-сук'нала уф д'упката. В'алко н'ели п'о-будл'а си-уст'ан'ал [ПК-2(Крец-304)].

побутн'а pf 'потурне, измести' ~ та му тога р'акла, да клад'а јак'овит'ат'а билк'а в пазв'ат'а си и с'атн'а да побутн'а а'дан кам'ан, котри стојал там и имал ду д'ас'ат хил'ади ока [V,PM,289] – сп. во контекстот: **котри** – лексички архаизам.

поб'аргу adv 'кога нешто се прави побрзо' ~ и н'ар'анто ст'ан'ал ст'арут утиш'ал з'а-д'арва и ст'ар'ата утиш'ала су-д'армунут и су-риш'етто з'а-в'ода. И ст'арут си-д'обш'ал п'об'аргу, а-з'акл'ал б'ишк'ата [ДК,146].

поб'арка f 'кога од овошните дрвја, односно од лозниците, што веќе се обрани, дополнително си прибира

по некој заостанат плод' ~ збрáх
а́дна то́рба ур́е пóбáрка [ПК,2(86)].

повади pf 'земе нешто, го извади од
некаде' ~ он му хва́рли кл'уحوвете
и га вели: "отвори хазната,
повади колко пари сакаш" – во
примерот имаме употреба на
формата за прав предмет га
наместо за датив 'му': хва́рли кл'у-
човете и га вели, освен тоа за-
сегната е и категоријата род [МС-
(В),94].

повали (сја) pf 'полегне' ~ тја ути-
шла на кладнеца́, прала ја и ја
чјукала цјал ден, и пак ни
побјал'авала. Надвечар заминало
једно дјадо и ја питало, зашто
плаче. Тја му казала сичкјо, тој
хи рекло: "Повали сја, синко, по
неја, и шта побјалија!" [V,PM,287].

повеление* п 'раскажување' ~ спрo-
ти мајчини ми повелениа – мајка
ми е дил харна – преде петнајси
или осомнајси години да и дошел
у д'адова кáшта един гост, га
ареса на мајка ми, за един вечир
са винча сос неа [V,PM,56] – во
извадокот имаме употреба на
сврзникот да со интенционално-
декларативно значење, наместо
'дека': спрoти мајчини ми повеле-
ниа ... да и дошел у д'адова кáшта
един гост.

повели* pf 1.'нареди' ~ и заедноч
ламјата повел'а един деф, да га
запали фурната, да га гори три
дни [V,PM,46]; ~ тја са́ указала,
чи му је жената. После повелила
и на́зи кáштá, барабар с клад-
нецо, да изгорет и да направет
сараја́ в котри седјали с ма́жо
си и са́ пол'убили и миловали от
понапрез [V,PM,283] – уште една
потврда за присуството на ар-
хаичната замена **котри** 'кој': в
котри седјали; ~ да одиш на пáтут,

дек ќе замине Ристос, да му речии:
"Даскале! Ти са мол'ум, воа леп е
ноф, да гу благословиш да е блак!"
Офчарут чини кату как му повел'а
Април [V,PM,294]; ~ му рече: "дека
повелиш, господар мој, да и́да; ниши
ми тефте́ро" [V,PM,23] – во
контекстот имаме додаток за место
без предлог: **дека повелиш... пиши**
ми тефте́ро (м. 'на тефте́ро'); ~
на́ишо младе́ш на́-та́ран е́ј задо́јн,
на́-мо́ји до-пувелиш, на́-мо́ји ла́ф
да́-му-ка́јиш [ПК,2(186)]; 2.
'благослови' ~ "На новјут гост
Госпуд нова нафака (среќа) да му
даде! Сус таква радуст Госпуд
сите братја да и зарадуве, и дека
треба да се вrne! Ваја гудина
винчае, Госпуд да пувеле уд
гудина воја време ма́шко дете да
крстиме! Уиакут да гу пуднови-
ме. На младенци Госпуд касмет
да им даде! Мир и милост меѓу
них да биде. Сус мед и млеко да
се ранат!" – зборови на благослов
на вечерата по свадбата [ТГ,184];
~ "Ка е арно Госпуд нека даде!
Да ви даде дла́г живот и ка́смет,
арин век и на секуја педа пу ока
бири́кет... Госпуд да ни живеје
крштеникут и новата крштени-
ка! – со тие зборови кумот се
заблагодарува на поканата да вен-
ча. На ова присутните ќе викнат:
"Амин! Госпуд да пувеле така да
биде! Уд твоја уста уф Божји
уиш!" [ТГ,161]; – првиот ден кога
орачот ќе оди на нивата да ора,
домаќинката ќе му донесе богат
ручек и ќе благослови: "Ајарлија
работа, Божиј човече! [Колико
зрнца толико куранчијна! [Колико
куранчијна толико класчијна! [Уф
секуј клас пу сто зрна"; на тоа
орачот одговара: "Амин! Госпуд
да пувеле така да биде!" [ТГ,332];
образувањата *колико, толико* ги
немаме сретнато при истражувањата

во Гевгелиско, но ако земеме предвид дека голем дел од материјалот Тановиќ го има запишано уште пред Балканските војни 1913 г. ("во Турско"), а освен тоа во соседната населба Гуменца, што се наоѓа недалеку на југ, во денешна Грција запишавме: *колик пураснал на мајка*, тогаш можеме текстот на Тановиќ да го земеме како реален; 3. 'покани' – *калесарите* (тие што канат за свадба) кога ќе почнат да *калесуват*, прво ќе кажат *добру вечер*, а потоа: "*Ви чинуве чико Јуван* (името на домаќинот на свадбата) *клајне и здраве и ва кане да пувелите за уф нидел'а на свадба; оти ки гу жене син му Ристо сус Нетка Пиперува!*" [ТГ,165]; – тој што *слави служба* (според Тановиќ така било во минатото во Гевгелиско) *приквечер чека гости и дава вечера*, при тоа *благословува*: "*Госпуди Божје и Св. Танасе* (или бил кој светец што се слави), *ка е арно така да дадиш! Госпуди Божје, и Свити Ѓорѓе*, на *душмајне на врат им стани*, *басрет им фати* (да им ја спречиш намерата). *Госпуди Божје и Свити Димитрија и унадашна* (прекуотрешна) *свита Нидел'о*, на *помуш да ни бидиш*, *лошо на арно да убрниш...* *Госпуди Божје и Свита Бугуројџо и нејна друшка Свита Варвара и Свита Катарина*, на *помуш да ни бидиш*, *јардам да ни чиниш*, *уд биса да на чувииш!*" *Накрај завршува*: "*Ајде пувил'ајте! Који милува – дујде. Госпуд нека ни биде на помуш!*" – *Гостите одговараат*: "*Амин*" [ТГ,210]; 4. 'побара' ~ и *фрѣкнал гемецијата мрежата на морету*; да се *хванали* многу *риби на касмет* нивно. *И крапачинот и повел'ал*, зарди неговот *касмет* да *хварли гемецијата мрежата*, да *види*, *што ки хванат и на негово касмет*

[V,PM,242] – во контекстот среќаваме уште еден случај на употреба на предлогот на наместо 'во': и *фрѣкнал гемецијата мрежата на морету* (м. 'во морето').

повел'а impf 1. 'управува' ~ *тогас*, *как гу виде царјут*, *ча и докарал двајсигодишна даванина и пак живе дојде*, *са почуди*. *И тогас му даде на него онаја зѣмја да га повели*, *гу чини голѣм човек* [V,PM,108]; ~ *тогај царјут вели на чобано*, *оти она беши с чобански дрехи*: "*што посакаш от мене да ти дам?*" *И она рекла*: "*сакам да ми дадеш Солун града да повел'а*, и *сичката Солунска каза*. *И царјут заеднош писал фермани наврѣх жената*, да *повели Солуна и Солунската каза* [V,PM,167]; ~ *тамо си заселиха фрѣт и повел'аха две зѣмја*; *на неговите конѣки прати от л'удѣто му*, *един везирин повел'аши* [V,PM,147]; ~ *за да можѣ по кулај да гу пувел'ѣ селту он кунушисува су два-тримина по-зијнгијна* [ME(P),91]; ~ *мѣн кимѣ пувел'е адно уфчѣраино лѣјно* [ПК,2(208)] – реакција од возрасен човек наспрема грубото однесување на помлад човек; 2. 'располага со нешто' ~ *ету толку пари ти оставам*, *толку стока*, *ниви*, *ложја*, *бахчи*, *кашати*, *олови* и *другу*, *што имам фрѣт тинака ки ги повелиши* [V,PM,7]; 3. – (са) ~ *тука седа чауш или мулѣзим су неколку заптиј*: *уд него се повелјат селта* [ME(P)72]; ~ *Постул кѣту сѣтѣ села шо лежат на арни мистијна и лесно сѣ пувелјат* [ME(P),83]; ~ и *ут идна-две гудини да навака сѣ пувелјат ут Екзѣрхијата и пејѣт на сколјоту и на цѣрквѣта бугарѣки* [ME(P),80].

повелиа f, в. *пувел'а*; 'наредба' ~ *ве-*

л'áјке така: чујте, сел'ани, от цар-јут има повелиа, на тој сироман никуј ништу да не чини лошу, ниту една кокош да му не си загуби [V,PM,33]; ~ на вечарта му дунесле на Бога измитчијте мо (тиа биле нар'чнициите) вичера (вичерта му била: што е мир на светут; су ного видоло и су ного јасте) и му рекле: "Господи! Ил'ада и един човек дујде на видулто; пувилиата што ти е!" [V,PM,266]; и: **пувила** (<повелија — со редукција и елизија) ~ Уддэле т'áкá н'á-стр'ана, им'ало н'éко: пл'óча, к'áрна. "Ајде, р'áчел са, зим'áјте та: да пр'áп'áрч'áме н'á-др'úг'áта стр'ана". Кáмáн т'óлкуф с'á-д'úге? "Т'óлко д'úши н'é кá-д'úгн'áте?" — "А јáс, р'áчел, ки-ви-в'úкум, в'ú: ки-д'úг'áте". И-зим'áле, а-дигн'áле; н'é-ли б'óжса пувил'ú, шу-в'él'áт, а-пр'áп'áрч'úле пл'óч'áта, исп'áдн'áло с'é зл'áто [ПД,150].

повéрува pf 'прифати нешто за вистина'

~ "тáмука аф н'éа узд'óлу íма алт'áни зариини: да ги зéмиш да си видиш сиромаштиата ти". Тóјнака, кату чу такá, не поверува на пилету [V,PM,30]; ~ му в'éлеа санк'ú др'úзите учени'ци: вид'óхми Г'óспода. И óн му реч'é: "ак'ú не в'úдам на р'áците му нишиáните ут к'áрф'úите, и ак'ú не клáдам пр'áстут ми на нишиáните, и ак'ú не клáдам р'áката ми на р'éбруто му, н'é к-п(о)в'éрувам" [ВЕв(Кон)308];

~ когá вид'é господáрот неговите тефт'эри, са поч'уди и тогáс повéрува [V,PM,15]; ~ скинала две јабáлки и ги ф'áрли аф гаиштите ú, и тојнака после, кату си качуваши, салдиса р'áката да побара нешту, али фатил јабáлките аф гаиштите, поверувал мутлак да е м'áж, а не жена. Тогáс излезоха от јабáлката [V,PM,72] — во контекстот има 2

посебности: прво, употреба на адверсативниот сврзник **али** (што предизвика дискусија): **да побара нешту, али фатил јабáлките**, и второ, употреба на лексемата **излезе** со значење 'се симна': **излезоха от јабáлката; поверова** ~ одговори и он: "ох, јуди самовили, ами јазе сам тука, за това на човек мириса". И самовилите повероваха на него; да фатили да вревјат за него самовилска врјава: "е, сега, яним сестра" вели едната самовила на другите, "да знај Костандин сега колај, излева отука!" [V,PM,227]; ~ хиз-ми'карот, кату не имал пари да плати на ханот, зева кон'ут и му вели на хан'иата, ча за пој по чаришната, да тера детенто, и хан'иата поверова и гу остави [V,PM-238]; ~ тогáс увр'áјката поверова на неговите ланжа, та му даде една хазна алтуни, да занесе на нејнот син [V,PM,224].

п'óвечку adv 'нешто изразено во поголема количина (во споредба со нешто друго)' ~ óмáтá му-в'úкá: "От-бе П'этре такá направ'и ти? Н'áли ки-з'éмиши, в'úкá, л'áжити, ки-д'óјдиши" — "Дá-се-насм'эеме, в'úкá, м'áлку, дá-се-надл'áжими. Еми, п'óгрл'áма л'áжá от-тáа мил'úв'áш! К'óлку вр'áми пот-п'úр'áши т'áм з'úд'óв'éт'ó?" П'óвечку от-тр'ú с'áтá, в'úкá О'áтá. "Еми т'áа е-л'áжá", в'úкá П'éјк'ó [ЛС- (К)-130].

ПОВИДИ pf 1. 'дојде во посета, на п'óвиш'

~ каде шест'иј ч'áс дојд'é м'áјка ú на п'óвиш да га повиди [V,PM,30]; ~ на субота па часот на 9, сватот за собере неколку мажи и жени. За везмат л'áп, вину, јадени. За подат на нивјастинската кашта, за повидјат младиту. Друга една малка

свадба са чини нос ден [V,PM,251]; ~ кату чу така, тој станá от трапéзата и отíде на брát му на пóвиши. Напрéт, кога бéши сиромáх, неkáши да гу вíди, ама сегá отíде. И как гу вíде снахá му, станá гу земá за ракáта и му вéли: “óх, бра́че, нéзнам што да убáрними: на то́лку годíни и ти е́дноч си дошéл да на повíдиши [V,PM,148]; ~ е́дин дéн отíде да повíди сéстра му; гу најдé дирвíшино умрjáнт. Тогáс фатí сáм, гу зарí на дирвíшинот, си земá сéтни от тáмо сíчко, и сéстра му га земá и га закарá на конáките [V,PM,142] – во текстот директниот предмет е изразен во придружба на предлогот **на**, што се смета за ароманско влијанаие: **гу зарí на дирвíшинот; 2. – (си)** 'се види со некого' ~ Един ден му вел'ат на чобано: “е баитjу, до сега ниа бехме загубени, туку ти што на стори туз добро, на прихрани, си нарастохми”. Сега и ниа ти си молими да дојдеш, да ти занесем на нашто мjасто, да видиш наштjа кáштjа и нашио баитjа и мајка – да си повидити” [V,PM,169]; ~ по дно времjа имало един богат човек, с неколку хизмикари завратjаши, и един кумишиа имал негов, штото лафови продаваши и наберал хазни алтjни. Един ден стана и тос богат. Отишел на кумишиата му, да си повидjат [V,PM,168].

ПОВИС* pf 'завитка бебе во пелени' ~ и заеднош излезе и падна едно нешто от царицата, от крастот на дол човек, от крастот на гори змија. Кату видеха така, многу са оплашиха сички, што беа тамо. Но момата зема вода, гу измила и гу пови и гу даде на мајка му, да гу бизае [V,PM,276]; ~ тогас тој ке изл'ази кату л'ута змиа. Ти да не

си оплашиши от негу, л'у да го земиш, да гу измиеш и да гу повиеш, и да гу дадиш на царицата да гу бизаи! [V,PM,273]; ~ стáнвáт тiа, тyка мáксáм – тáм мáксáм, нéмаа. Кóа пyл'áт нáдру, нā-кóлjáтa зáкáчéна, плáче. Сā-дрáснáлa нā-мéву. А-зéле, ā-пyвíле, ā-чинíле, ā-уздрáвéаа [ДК,151]; в. **пyвiвe**.

ПОВИКА* pf 'покани да дојди, извика' ~ му-вiкáт: “Тáм íмá е́дин чов'áк лéжи и-пíши нā-сáб'áтa сo-е́дин yдap чeтpи́си дyши”. Јунáк. И-óн вика. Тiа му-вiкáт: “Па-нé-и лóшo дa-гo-пoвiкáми. Кáкo јунáк сac-нáшaтa гpyпa дa-сe-склóти” [ЛС(К),116]; ~ са: ти ки-пíтиши, ки-сáкиши, к-óјши уф Лóндун... К-óјши уф-Лóндун, тáм англи́скиo крáл íмa дéтe уф-кóжa зáвiнo. Ти к-óдиши тáм, ки-сā-рāз-вāртиши укул-пāлáтo, ки-вiкиши: o,o дóктур, o,o дóктур. К-излéзe пyли́циjаtа дā-тā-пyвiкe, тiу рāчé, дā-нé сā-уплáишиши [ПД,147].

ПОВИКЕ adv 1.'компаратив од многу, множество од нешто' ~ пóвике рā-кāвéнки ки нāпpáвáт пāлóк, а пóвике пāлóзи снóп [ПД(122)]; ~ “ут тpи́с-тa драхмi нагóр'а ни мóга да ти плáт'а” – “и јас за си пóја, д'е ми дáват пóвики!” [MS,t,26]; ~ и т'е му р'екуха: “јáлa! сирмáси снi, н'éмa-ми дpýгa удаjá пóвики, аmá пукpáј нам пpóмин' и тiу!” [MS,t,15]; ~ станáха сéтника мирахчiе, фатiхa да си кáрат, кóј пóвики да зéми; делiхa што делiхa, вiки кáштaтa нé си дéлиши [V,PM,17]; и: **пóјкe** ~ тáа чyпa ā зéвa, ā-зāнéсфa у-плāнiнáтa, му-и-извāжyа óчитe, ā-устáвa тáму дéкa плáчe. И нéјнa ā-ублéкфa, ā-нāридyвa, к-ā-вiшiа́л цāру, сā-нāл'yтāл пóјкe [ДК,121]; 2. 'често, многу често' ~ на-пāзāр óдāхмe ф-Штéмницa пóвкe. Тáм бiишe пā-зāpo, тáм бiа Тyрцтe. Бéзи бiа,

там бѣзи живѣа. Цѣлта укол'а бѣсте сѣ там живѣја... акортно мѣсто (сп. "курорт"), потакá, по-уф-плáнинта, вода по́вке, лáдно [ПК,2(216)] – во контекстот среќаваме додаток за место без предлог: **цѣлта укол'а бѣсте сѣ там живѣја** (м. 'во (од) цѣлта укол'а'); ~ **наврãс чурáнто сã нóсãт, ги прãвãт пóвике ус шãјãк, ду тýка фãишãт** [ПД(136)]; ~ **тá-ј нã уд доло жãлта, уд горе бела, тий растãт уф стãрниишта повичке** [ПД(123)]; 3. 'застапеност во повисока степен од нешто друго' ~ **асãл стãро, по-рãно ù викаа синиã, ãли сãга суфрã сã вике пóвике** [ПД(120)] – уште една потврда за присуството на адверсативниот сврзник **али: али сãга суфрã сã вике;** ~ **слãничкãтã нусијã сã бãркã су вардарцкãтã ув селто Аларе, дека повикјиту носãт вãрдарцки пãртал** [ME(P),81] – во текстот прилогот е членуван: **повикјиту**, исто така и во следниот случај: **и јãзе фатих, гу научих младиојут òл да òри, пóвикету јãз работех, дýр да гу нãуча, и сегã, кату остарех ету пóвики, ме изгонì, ме остави тýка на снегò** [V,PM-138]; ~ **са чини млогó богãт, от господãрот му пóвики** [V,PM,27]; ~ **кату чý брãт му, кóлку бѣши л'утен на нѣгу, биши пóвики си разл'ути** [V,PM,16]; ~ **и така на 105-годишен човек – ала(х)-билир може да и повиче – кãсмет биде да пул'ам на стãри години** [МС(В),77]; ~ **закãраха на цãр'у л'ãк, му клãдуха на уч'ит'ã, му ги усл'ã-п'ãха пóвики** [MS,t,...]; ~ **имаши един сиромãх човек и бил млогу акãлиã, ама колку и бил акãлиã, толку и повичи бѣши гнусин** [V,PM,58]; ~ **и така секој ден идише – де бре, де бре, де бре – ми ги расипа повичи очите** [МС(В),77]; 4.

'со поголема важност' ~ **су-јдна лãкãрдјã он ãј повикã уд мал-сãјбијтã ув селту** [ME(P),90].

повина pf 'се наведне, ожалости' ~ **и она пушти скути и рãкави и повина лицето, сã чини гãжлилиã и отиде дома** [МС(В),96].

пóвирãн adj, компаратив од **виран** 'неквалитетен' ~ **и тãргнãме ут-Сикирник, тýк ут-Кулѣшино, то-пãт прãво зã-Мокрина. Уддѣме, Мокрина прãзна. Нãсмили сã-там нãиште бижãнци по-рãно, по-ãрните кãиштики тãкã фãнãли. Ний прãво нãкрãј аднã пóвирãн кãишта бутнãме-се, кулк да-нѣ-сме нã-миздãн** [ПК,2(221)].

пóвисóку adv, opp. на 'пониско' ~ **"с'ѣ напóсл'ãт м'ен'ã да ùдиши', да ни пош' ни пóвисóку, ни пóниску"** [MS,t,58]; ~ **тиã рãботãт, òн сѣднãл нã-бãмãтã, нã-òмãкò. Едно вр'ãме, нãли дóлу пóвисóко, жãрта дѣкã-е. Зãпóмнили-сте вие. И-òн, еднã пãрчкã, еднò стãпчи и-сãмò гò-рúи пепелò** [ЛС(К),110].

пóвисóчко adj, п, в. **пóвисóку** ~ **амãни-кúјчту гу-нãјдѣ, ни òни гу-сритнãјã то нѣшту. И дѣк ки-òјмã – дистина-мѣтра нã-дѣсно ут-алãтте дек-са-устãвѣни, на-ид-но-кãминче тãкã пóвисóчко** [БМ(В),192].

повичкã adv 'повеќе' ~ **сеã кãту шо сã утвури лãкãрдијтã зã су-бãишã, не ки бидã лошо да зã-пузнајме тро повичкã су негувут авãле** [ME(P),90]; ~ **фãртýна е пóвичке вѣтãр и дóиш кã ки-фãте** [ПД,129]; в. **пóвике**.

пóвиши m 'среќавање, видување' ~ **каде шестиј чãс дојдѣ мãјка ù на пóвиши да гã повиди** [V,PM-31]; ~ **кату чу тãкã, тóј станã от трапѣзãтã и отиде нã брãт му на пóвиши**.

Напрет, кога бѣши сиромáх, некаши да гу вѣди, ама сегá отѣде [V,PM,148]; ~ от гудениту сетне за дојди един панаир, да рече ме Богородичин ден. Тогај пак јунакот за викни роднините му. Ки си собрат десетина жени да подат на повиш, за занесат една зја папуци, скахуни, шамиш два, фес, ририф, един крондир вину и един ракиа и алтуните [V,PM,246]; ~ и пак кога га зема нивјастата, тога видѣ, пак си насмеа. Збор чини зѣтјут, царјут по-напрет да ѝди на зѣтјувата каишта на пóвиш, и чинѝха збор, кој ден да дојди царјут [V,PM,114].

пóвла f 1. 'нешто како поголема црпка со која ги фаќаат и ги вадат птиците што се фатени уф пиликáтничко (во Дојранското Езеро); за да не можат да бегаат, на птиците им ги сечат крилјата [ПД(127)]; 2. 'рибите што се собираат во кóтецо (гонети од птиците, во Дојранското Езеро) некогаш се толку многу што рибарите просто ги извлекуваат со црпка (црпката има обрач колку една поголема тепсија); таа црпка се вика пóвла [ПД(127)]; 3. "тоа е железна алка широка еден аршин, која има дршка долга еден и пол аршин. На алката се врзува мрежа во форма на кесе. Дршката се зацврстува со јаже чија должина треба да изнесува колку и длабочината на Езерото. Со така подготвена направа се гребат по дното на Езерото и се фаќаат школки" [КД,60]; 4. 'специјален сад со рачка со кој се црпи водата што ќе флезе уф курабо' (= чамец со кој ловат риби во Дојранското Езеро).

поводе* pf 'потера, поведе' ~ "Ти имише, риче, девит ил'ади офци, јас флизех, ти утипах три илјади". – "Да ти си бил мој душман!" Гу

фатил и него, гу тепал, тепал, гутиснал уф един дол. Па си поводел офцата, па си кинисал [V,PM,293].

пóвој m 'лента од украсено платно со која се стегнува бебето откако ќе се завитка во пелени' [ПК,2(86)].

пóвој m, bot. 'трева што се завиткува околу други растенија' ~ она цафте бѣли китки алис ѝнка, она нóго сá-лóзе, сá-шире, ама кóраño и-ѣј плитук [ПК2(86)].

поврате (са)* pf 1. 'кога некој ќе се сврти назад' – објаснувањето е од Ст. Романски ~ и така един ден, за да поверува и да нема шубе да не го откриват, кату жниеши, ги вáрзуваши снопите; и кога са повратил одзаде да види, дали стојат снопите, кога гледа, две или три снопи санким човек ги караши, отидоха на братувата му нива [V,PM,83] – множинската форма **снопи (снопите)** ни ја потврдува поставката за проширената употреба на множинската наставка – и, не само кај именките од среден, туку и кај еднословните од машки род (за ова в. во граматичкиот дел); 2. изр.: **неје он Госпуд** (се однесува на докторот), **па да може душа да поврате** – текстот е забележан пред стотина години и тогаш помош за болниот барале со тоа што ки гу миросе попут или што ќе спие в црква; има уште и други празноверија: пр. земање на света водица или баење, или околу болниот ќе ставеле икони, евангелија и др. зашто, само Госпуд може душа да пуврате [ТГ,127].

поврати pf 'изблуде' (нешто што каснал)

~ н'áкој кúп се-скаршил, лижѣјки нóгу, нóгу вр'áми и-се-истурили парѝти, се-раскапáло тоá и-се-турули, и-змиáта, такá, ќе-гáтне дестѝна, петнајси, и-ги-нóси, óди пред-вратáта и-ки-ги-истури, ки-

ги-повррати и си-оди [ЛС(К),128].

повратја (са) pf 'се задржа некаде, се повртка' ~ тогас му вели: "е, што сакаш сега мижде да ти дам?" Лудојут кату са повратја тамо, да види ништу да проси, му промина през окото една свиркичка [V,PM,230]; и: **поврџа са** ~ отиде, хизмикар са чини на протудраку. Маџа време кату са поврџа таму, протудраков аскер, как гу видоа негу, ча по-јунак је от них, му рекоа на протудраку: "господар наш! Тој јунак, што са чини на тебика хизмикар, да знаеш, ча теби ке да ти погуби" [V,PM,73] – наместо форма за повикување среќаваме номинатив: **рекоа на протудраку: "господар наш!"**.

повреви* pf 'поразговара' ~ и тој-нака отиде пред него и му вели: "дјадо, добре вечер!" – "Дај Бог добро, синку!" – "Дјадо, јазе дојдох при тебека това вечер, маџа да повревим, лаф да чиними" [V,PM,93].

пóврѣдин* adj 'позначаен' ~ Не мójите да работите на Гóспот и на Дјáволот. За тó ви вѣл'ам, нím да си јумати: за дјуша ви, шо ки јадити, или шо ки пииити; нíто за снáга ви, шо ки му ублѣчити; не и пóврѣдна дјушата уф јадѣнито, и снáгата уф ублѣклуту? [MV(K),264].

пóвтрóран тáтко m 'очув', в. **пáра-тáтко** [ЛС(К),94].

пóвтрóрена мајка f 'маштеа'; в. **пáра-мајка** [ЛС(К),94].

пóвтрóрин* adj 'кога нешто се јавува по втор пат' ~ дáли си чула, разбрáла, [от ки тá тебе јустáват, [оти не си јубава, [като прáвната годíна, [и повтрóрната нидѣл'а? [ИГ,107].

повáнк adv 'надвор' ~ бабата кату и

рекла, чја мома си и родила, тас вели на бабата: "сакин, бабу, повáнк да не си рекла, чја мома имами, туку дјате да велиш, чја мажот ми, ако дојди от хаџилик, та да чуи, јазе си загубем живот" [V,PM,183]; и: **повáнка:** ~ така сетне повáнка момата дјате го сториха [V,PM,183].

повáрни* pf 'возврати за сторена услуга' ~ му вѣли: "јунак, мíлин сýнку, тíнака това́ добро, што ми направí на мѣника, јáзе нѣмам со што да гу повáрна" [V,PM,23].

погини* pf 'убие' ~ Ама си научих, ча на нејната земја има дефови, што чуват, та они можси нас да на погинат [V,PM,44]; ~ му вел'ат: "варај, јуначе, на ти таја трјава и да поиш на нај-крајната удаја... тамо га најдиш ламјата... ако си има очите затворени тогас да не си приближил при неа, ча за ти погини" [V,PM,220]; и: **погáни** ~ и тојнака на кон'у вели: "ке да ида през мори да зема Марковата керка, да га зема за жена". Тогас кон'у му вели: "тинака на моите греди да кладеш остра сабја, ча на средја морету има една стара Јуда самовила. Тјанака ке да курдиса купринена мрјажса, тебе да ти погáни" [V,PM,76]; ~ гол'амојут му рече на татко му: "тати, јазика сакам да ида да си шетам твојта земја"... Татко му му вели: "синку, харну... но има ламина керка Цáрнодреха, што е млогу страшина, та ми е страх синку, да ти пусна, да ти не погáни таму" [V,PM,50-51] – на уредникот на Зборникот (од Верковиќ) не му било познато дека во македонските дијалекти – оние што трпеле посилно влијание од балканската јазична алијанса, се среќава додаток за место без пред-

лог и затоа случајот: да си шетам твојта земја... во фуснота го објаснува вака: "повидомуму – 'шетам, шеташи, шета на...' " [V,PM,51]; во врска со редоследот прави впечаток дека глаголот и кратката зам. форма се разделени со негацијата ('не'): **да ти не погџни таму.**

поглатни pf 'кога она што е в уста влезе во хранопроводот'; во случајот (fig.): 'нешто исчезне во некој отвор (дупка, гроб)' ~ таму изл'ази царјувата мома на врџ мајчин гроб, са поткол'ани и фатила да плачи: "Ах мале, мила мале! Стани да видиш, на што кучка маштеа западнах. По хубаве, мале, гробо-ти да си отвори и мене да ми поглатни! [V,PM,275]; ~ "имами тука у гол'ут една страшна ламја, та ката ден по един човек изјава, да така на дава, по една стомна нал'авами". Тогас и тој вели на бабата: "дај, бабо, един бардак да пода, да нал'ам вода". – Бабата му вели: "сакин, синку, тебе џал за ти поглатни". – "Нека ме поглатни" [V,PM,221]; и: **погџтни*** ~ и тојнака тогас извади сабјата му, посечи рогови на еленот, и змиата заедноч гу погџтна. Оно час змиата виде, на пџтју идиха едни л'уди, и му вели на човека: "покриј ми тука аф тиа шуми, да не ми видат" [V,PM,80].

погленда pf 1. 'управи поглед' ~ извадиха три харамје, да мо што му зема по малко крџв, и тројцата нос час са измрјали. Тогај хекимџата му вели на царјут: "виде, царју, да ти зевах пешиш на тебе крџв, иштеиш да умреш"... му вели: ету на лиенот как пиши. Погленда царо в писмото: "дјушјун дајан!" [V,PM168]; ~ си фџрли уч'џт'а, пугл'еда на стрџш'та Алџксандрџту

и вид'а инџ м'џсту мџџу хџбаву [MS,t,60]; ~ арисах си мома, мале, [јуд сред горна мала, [баши на лева страна. [Иди ми ја сакај, мале, [дал ки ми ја дадат, [ако ми ја дадат, мале, [постој, пуглидај ја [TG,50]; ~ дивојче јубаво, [седни де да пуседиме, [гледни да се пугледиме, [јоти ки се разделиме, [далеко ки си падними [TG,100]; ~ и сџчките отџдоха на хџро, и наџи гиздаваџта мџма и тџја дџџде там на хџру. И игрџеха мџџу кату на Вилигден... И са еви едџн чџул'ак сас сџф кџн, дџџде фаф хџрото на среде сас кџне... та пуглџда фрџт хџрото [V,PM,259]; ~ дивојче јубаво, [седни де да пуседиме, [гледни да се пугледиме, [јоти ки се разделиме, [далеко ки си падними [TG,100]; 2. 'причува' ~ вели на жсена му: "варај, жсону, динеска, кату немам кеф, нека дојди едната дивојка с мене на овџите!" Да и зел и дивојката негова, отишиш крај морету да и пасат. Он ја речи на дивојката: "да поглендаш овџите! Јазе ки ходам тувана на едно село" [V,PM,169] – уште еден случај на нерегуларност во употребата на кратките заменки: формата за директен предмет ја се јавува наместо дативната 'џ': Он ја речи на дивојката.

погледани p 'поглед', в. **поглиндук** ~ виде аф чингел'ут имаши обесана една мрџша от човек удран, мџџу са оплашила и фатила да плачи ризико и да си кџлни дните и, што беши родена аф них. Тојнака, как га виде, така шо плачаши, га вели: "што плачеш, мори, така сос едно грозно погледани?" [V,PM,63].

поглиндук m 'поглед, согледување'; сп. повтџрин пугл'џндуваџни [MS,s,86].

погодин adj 'соодветен, она што одговара' ~ *ич не ме-ј погодин фустанут* (= ако не е добро сошпиен); ~ *ама стјбо* (< сте го) *пугудили зето* – иронично 'ако не е соодветен според невестата' [ПК(Гар)].

погоре adv 'на повисоко место' ~ *се качих јоште погоре, [там најдех китка сминлова, [на китка вел'ам, говорам: "Венај си, китка сминлова, [как што си вене млад Стујан, [за Ѓурѓин Стојна Попува" [ТГ,101]; ~ уд-ногу вода шу-гридела ут-планината и му-гу-давџ дубитукут, туга сил'јните зафатиле да-правџ кјјки накај-планината. И се идно погоре правџ кјјка, де друк правџ погоре* [ДК,153]; и: **пугоре** ~ *са-зеле вие двете – момта и гавџут – а не гу-знае ва оти-е гавџ. И носе, носе уд-дека-уделе, пу-пџ пучнале пугоре да-одаџ пу-планинта, пу-спилија, у-карпи* [БМ(В),194].

погреши pf 1. 'направи нешто што не требало, односно што не било разумно' ~ *И заеднош излезе и падна едно нешто от царицата, от крастот на дол човек, от крастот на гори змија. Тогас царицата рече: "Не е харно, човек на Бога да погреши, ча јазе са мол'ах, ченду да ми даде, та нека е л'ута змиа. Ету и Госпот това, што саках, това ме даде"* [V,PM,276]; и: **пугреши** ~ *таап вџега (мечката) наџре и оде да-лиже таму. Во к-џ-види, ут-стра, фати да-са-бере. Ка-са-биреше, ка-са-биреше – нојсте си-и-биреше; пугреши – бам удри на-то даџут. И мечката, ако-е мечка ама заиднаш са-уплаши* [ДК,142]; 2. – (са) 'кога некој има проблеми со здравјето' ~ *то: уд-ного пџне, уд-настинка грездаво гуворе. Гарлуту мо-ј уд-настинка, настинин и гуворе гарличаво. З-џн*

Вилидан попо са-пугришил, прави там службата, ама грездаф [ПК2-(Грам-242)].

погубџе п 'чинот кога се закопува мртовец' ~ *детто си-кинисе, си-прадџџе наџто, вџке: "Пу-два пу-три на дене". Стрџште, на нусили некуј мџртџвиц на-погубџе. "У-у зашџ така вџкиш бе, нџа адџн ваџдин, џџто сџло горе, тџ вџкиш: пу-два пу-три на-дене"* [ПК,2(Крец-302)] – примерот **погубџе** укажува дека во југоисточните, како и во југозападните егејски говори се среќаваат глаголски именки од перфективни глаголи, образувања што не се познати во стандардниот јазик.

погуби pf 'убие' ~ *му рекоа: "господар наш! Тој јунак, што са чини на тебика хизмикар, да знаеш, ча теби ке да ти погуби"* [V,PM.73]; ~ *лалата сакаши да отепи филдишите да гу погуби авџиолиата и затова чиниши та-ка* [V,PM,41]; ~ *и царџут послуша на керка му и утрината пуснал еден негов човек, ја зема нас мома и са уџени сас неја. Ама от мџра времја сетни заборавила, от каква сиромаштија ја покаџи Госпот... от млогу јадлива, што била, сакаши царџувата мома да ја погуби* [V,PM,275]; ~ *тогас мисинчината вели на неа: "е побратимко, и ти си хубава, и јазе и слџнџето и звездите, ама сега момата е нај-хубава". Тогас тџа млого жална са вџрнала на дома џ и си чудиши, сос што тертип да ја погуби* [V,PM,213]; ~ *тарџвеџо вџка: "Слушај, вџа сти-сиромџси л'џди. Колку парџ терџати да-ми-гџ-прџдаџити детџто". Он терџ да-гџ-погуби,*

да-не-му-го јади иманито
[ЛС(К),107].

погул'ам adj 1. 'повозрасен' ~ Катинчу му р'еч'и: "ти си погу-л'ам, јас т'а ни стапнувам т'е-б'а!" [MS,t,39]; 2. 'покрупен' ~ сид'аха сас дирмин'ијата, си м'ар'аха пилкат'а, кутрају погу-л'ама [MS,t,78]; 3. 'поважен' ~ илим чунким не сти ут воа сфет, туку јас ви прибрах на вас ут сфетут, зарди тоа ви пизмат сфетут на вас. Да мислити приказната шо ви рекох јас на вас. Не и погулем измикарут ут агата негуво [MV(K),-296]; ~ и как заседна, а викал на дванадесет, и вѣли на нѣх: Кѡј сака да бѣди прѡт и погулем ки бѣди ут сѣти помалѣчок, и на сѣти измикар. И си а зѣл дѣти, гу клал уфстрѣт на нѣх, и му гушнал [MV(K),303] — уште една потврда дека остатоците од падежите кај заменките (прав и неправ предмет) се мешаат: употреба на **му** наместо 'го' (уфстрѣт на нѣх, и му гушнал); ~ на тоа врѣми, а гледѣ И... на Исус шо идѣл кад негу, и вѣли: Ету јѡгнито Господѣноф, шо а кринѣл грѣхут ут сфѣтут. Воа-ј шо му рекох јас: иди чувѣк пу мене, шо и погулем ут мене [MV(K),309].

погун m 'мерка за површина на земја (= 1.600 м. кв.) [ПД(121)]; ~ зем-јѣтѣ шо ѣ имѣ Постул имѣ 48.000 погујнѣ [ME(P),79]; ~ лозјѣтѣ и пчиничките сѣ рѣботѣт су киријѣ: 20 гр. лирѣ 100 погунут лозѣ [ME(P),-89]; ~ Бужано, моме, Бужано, [Бог да јубије татку ти! [што си прудаде чифликѣт, [двеста погуна ливади, [триса погуна угаре [ТГ,92]; ~ мѣа-до си саках, мале, [лудо си зимах; [се пугудило, мале, [сѣ булникаво, мале, [сѣ булникаво, сѣ трискал'аво, [сум гу пуштила, мале, [на таја нива,

мале, [девит погуна [ТГ,141]; ~ мѡјто тѣтко и дѣдо уд-зѡр сѣ-изби-гѣли уд-Нимѣнци уф-Кѣкуш. Тѣма сѣ-живѣјѣли ѣдно трѣ гудѣни. Купѣли градѣна уд-двѣнѣјсе погуна. Сѣтне лѡзе си-купѣли ѣдно два-трѣ погуна. И пѣрите са-ј-устѣвѣли кога-ј избух-нѣла вујнѣта. Пѣрите сѣ-зи-закупѣли уф-нѣкуј тиникиј тѣма уф-Кѣкуш [ПК,2(Ним-274)].

погѣрмја pf 'од небото се слушна тат-неж, загрме' ~ и са небјѣто зао-блѣчи за да фѣти дѣш, и са залѣска там на еднѣ бѣрчѣна, и са евѣха два огѣнѣ и ... погѣрмја оште ѣднѣч по-срѣшно, и вѣде, чи ѣдѣна бѡган дѣгна са, та пѣдна фаф полѣто, фаф ѣдѣн сѣс [V,PM,261]; ~ и тамѣн агѣ бјѣше на вратѣта на пѣштерѣ-та, и нѣт нѣк от гѡре дѡјде другѣе ѡблѣк и пугѣрмјѣ сѣс бѡган, са фѣрли грѡм та пѣдна та ѡдѣри змијѣта [V,PM,260].

погѣрмјава* impf 'се слуша татнеж', в.

погѣрмја ~ и при маглѣта ѣмашија грѡмѣве нагѡтвѣни, и кугѣ излѣзеше от пѣштерѣта и погѣрмјѣвашија сѣс маглѣта. Једнѣч, кѣтѡ си л'ѣбеше гѣздавѣта девѡјка, и си клѣде главѣта на скѣта... [V,P-M,259].

ПОД граер 1. 'укажува на положба кога нешто се наоѓа здола, подолу од даден предмет, односно од определена граница' ~ ламјѣта кога му кажуваши на авѣиолиѣта тѣа лафови, он, што слушаши, под земјѣта што си чиниши, и чул [V,PM,45]; ~ фѣрли тојнака онова кепѣту и са чини едѣн гол'ѣм чадѣр, штѡту ги собра фрѣт под негу [V,PM36]; ~ кату хѡждаха по тук по там, излѣзоха на едѣн друм, најдоха едѣн камѣн голѣм мишѣнѣа; тамѡ имѣло и трѣ пѣн-тишѣта. Цѣрѣките синѣви збор чи-

ниха и рекоха меѓу нив: “ади братја, да оставиме тука пот камин’ут ние прѣстени и да земи секој по един пѣнт” [V,PM236]; и: **пут** (со редукција на неакцентираното **о** во **у** и обезвучување на финалното **д**) ~ **си-л’агнѣле, утринтѣ пут-пѣрни-цѣта нѣјдѣл дѣе лѣри. Пучнѣле пѣбугѣтичко дѣ-сѣ-ублѣчуѣт, дѣ-сѣ-рѣнѣт. Вѣјн си-купѣле нѣвичка, утре кѣјнче, рѣло и-тѣкѣ пучнѣле бугѣти дѣ-сѣ-чинѣват** [ПД,152]; ~ **нѣ мѣжси да си скрѣи гѣрдут шо и узгѣри уф плѣнина, нѣту кандѣл’ут, ка ки гу запѣл’ат, нѣ гу клѣват пут сфитѣлуту, тукѣ гу закачуѣт нѣврѣс сфетѣлуту** [MV(K),299]; ~ **пот скѣлата здигнѣ едѣн мермѣр кѣмин мишѣнлѣа... гу земѣ клѣчот и отворѣ неговѣта магазѣа, штото била пот земѣјѣта дѣвет ариѣна** [V,PM,17] – во случајот атрибутите што ја определуваат именката се поставени симетрично: едниот е пред а другиот зад именката (**мермѣр кѣмин мишѣнлѣа...**), во истиот контекст прави впечаток дека во служба на атрибут се јавува именка: **мермѣр кѣмин** м. ‘мермерен камен’ – и двете појави се третираат за влијание од соседните несловенски јазици; 2. ‘упатува на површина што стои пониско од некоја друга’ ~ **да идиш праве лѣу пот горѣта има широки ливади, при ливадите има чѣшма** [V,PM,42]; 3. ‘низ’ ~ **излезе куумѣната... му вели: “што сакаш лудо, младо?” – “Ади да дојдиш да ми венчаиш, ча отидох, га открадох армасѣната ми!” И тојнака му рѣчи: “ади, иди си тинака, хѣжр да си чиниш, и јѣзика сега ќе да дојдам!” И куумѣната, дур да заклѣчи дѣвет порти жѣлежѣни, жѣната му пот лагѣмот по-на-прет отиде на зѣнтѣут, са чини нѣвѣјѣста** [V,PM,70]; 4. проширена

употреба на предлогот **пут** наместо ‘на’ ~ **нѣ те-ј гнѣс? Кѣ тѣ дѣам пут сѣд** (= ќе те дадам на суд, т.е. ќе те тужам) [ИГ,120]; 3. изр.: **пут клѣуч** (= кога нешто е недостапно, заклучено) ~ **сѣкѣрѣвата тѣк умрѣ. Пут-клѣуч шѣ дѣрѣшиѣе? Нѣшто. Клѣчо-ј устѣнѣл тѣм, ѣко-ј имѣло. Нѣѣ си-бѣгѣме гѣли, чѣсто гѣли. Кѣ дујдѣме тѣка нѣ-дѣтинѣто пу-бунѣшта сум-брѣла вѣлѣничка ут-кѣдѣјѣте шѣ шуткѣли, н-ѣдно тѣк-вѣво, кукурѣткичка. Сѣм вијѣла вѣлѣничка да-зѣплѣтум чурѣнче нѣ-дѣтѣто. А, тѣкѣ мѣка тиглѣме** [ПК,2(252)]; сп. поговорка: **сѣф сукѣл (сѣлѣп) пуд зѣми лѣте** (= дел од ралото што ја разрива земјата – паличник). **пѣдалѣку** adv, opp. на ‘близу’ ~ **и сѣ наблѣжѣле на сѣлото шо сакале да хѣдат, па ѣн си рѣзѣлуѣши пѣдалѣку да си хѣди. Да му парѣкиѣсаа (гу кѣниѣ на нѣгу), и гу вѣлеа: Сѣди су нѣс, ѣту замрѣкнѣ, и пумѣнѣ дѣнут** [MV(K),334] – нерегуларност во употребата на заменките – формата за директен објект **го** наместо дативната ‘му’ (**гу вѣлеа: Сѣди су нѣс** м. ‘му велеа’); почести се обратните случаи: формата за дативен **му** во функција на прав предмет **го**.

пѣдѣне* pf ‘повреди’ – **русѣлиѣта** е вака облѣчен: на нѣзѣте има **пинѣци, чурѣпе** или **убијѣла**, коишто добро ќе му ги чуваат нѣзѣте да не му се **пѣдѣјѣт** од играње; потоа има **бели зѣври** (тесни бели панталони, припиѣни до месѣто), над кои се спушта (од половинѣта до коленѣта) **фустѣн** со густѣ бѣри од **бѣчниѣци** (парѣчиѣѣа од кои е сошиѣн фустѣнѣт), преку половинѣта има **појѣс**, потоа **памукѣлиѣа дулама** и одѣзгѣра **ѣмаѣѣн** или **купѣран** [ТГ,224].

пѣдѣик m 1. ‘прекар’; 2. ‘навредлив

збор'?' [MS,s,86].

пóдвара f 'млечен производ, не е од висок квалитет, нуз продукт – урда' ~ *цвѝка сã-вѝке тãа шó сã-цѝде ут-сѝрãнто. Тãа гã-пудвãрãт, пóдвара сã-вѝке. Цвѝка кã-тѝриш уф-бãкãро (= котле), кã-пудвãриш, кã-прãцѝдиш. Сѝтне пóдвãрта кã-искãриш, и н'ã-кã-прãцејш и óна уф-цѝдѝлка кã-тѝриш, сã-чѝне тãм. Цвѝкãта сѝтне гãјре кã-шѝтниш, шó кѝ-ј-прãвиш, вóда стãнѝве* [ПК,2(Пл-256)].

пóдвир m 'место каде што извира секогаш по малку вода' [ПД(129)].

пóди* pf 'појде, отиде' ~ *земãл сос нѝгу и хизмикãрот му, вјãхнали на бãрзи кóни да пóдат на чѝзда зѝмјã далѝчна да продãват шѝфа-ѝрите му* [V,PM,26]; ~ *дѝтто гãдãде чѝшкãта. Удѝрѝла-му адѝн шãмãр, зѝла-му чѝшкãта – нѝ си зã-мѝн! Бѝге си-дѝтто уттãм, стрãх мó-ј дã-н-гу-зãлóват, ако вѝкнѝ. И мóмта си-пудѝ дóма, дѝтто уф-ãнут* [ВК,282].

пóдин (< по-един) 'некој' rrop ~ *кој хождãши на удајãта му, го виждãши чѝунки пак тес троицãта: единојут му беши кафеѝна, второјут сиизин, третојут ахѝна.... Тес троицãта отидоха сега по чаршиѝта да излãнжãт под-дин траговец* [V,PM,177]; ~ *напослет кату идиши, го наиджãдото на пãнтјут, и му вели: “пó-можши Бог, джãдо! – “Дãј ти Бог добро, чендо!” – “Джãдо, не си видел да проминат пó-дниã лѝуди оттука!”* [V,PM,179]; ~ *тосгас брат му му вели на лудојут: “сакин, брате, да не ги пусниш, зашто одол има базиргãни, седјат, за уклавиш подин”* [V,PM,229]; ~ *и она отиде да му вели на царјут: “тãте, да дојди и калек да тјã види, белки кѝ има*

подин л'ак да ти кажи!” [V,PM,161];

сп. **подна** (= ниту една) ~ *бостанот са беши чинило кату мост; врãвјãха от врãх мостот кираѝши. Кату чу така големојут син, са почјуди и не можã да најди подна реч и тој да кажи* [V,PM,201]; ~ *влева нетри жєната му, си заклушѝта нетри, са искри. Гã дојде арапинот отвãнка, што да види: ниту алтунѝ има, ниту от жєните му подна има, сал сандукот стои тãмо* [V,PM,235]; ~ *тогãј бабата го извãжда нос гãвол от сандãко хем го пита: “е! стори подна работа?” И он јã отговори да јã вели на бабата: “е море бабо, де она е била халис кахпѝ!”* [V,PM,165] – формата за директен објект **јã** во функција на дативната 'ѝ': **јã отговори да јã вели на бабата**.

пóдлòк m 'дупка на брегот од реката, под некој камен, односно под корен од дрво, таму се кријат рибите' [ЛС-(К),97; в. пóдмãл].

подлучено adj 'јадење што содржи лук' – на 1. јануари се слават заедно три празника: *Сурва, Св. Вашил' и Нова година*; навечер спроти Нова година дечињãта со торби и со стапови се собираат во групи и почнуваат да одат по куките, да сурвескат. Наутро сѝте одат в црква. За ручек сѝ вари свинска глава со лук, **подлучена** [ТГ,23].

подмјãтка (са)* impf'се фрла, скока'

~ *и кãтó отѝдоха на чѝол'ãка дóмã мо, та кãтó флѝзе чѝол'ãка домã си, флѝзе и змиѝта по нѝк сас парѝте; та кãто дѝхãшијã змиѝта, та от сѝла от дошѝгãта на змиѝ децãта са подмјãткаха гóре фãф тãвãне на кãшѝтата* [V,PM,263].

пóдмãл m 'место каде што навлегува вода во брегот под некој камен

или дрво' [ПД(129)]; ~ *то-ј дѹпка нуд-некуј гулѣм кáмин или дáрво уф-рѣкта, нá-крáјта, уф-пóдмóло íма сѣкуј пáт рíби, тáм сá-крíит óни* [ПК,2(87)].

пóдница f 1'дебел сад од глина во кој се пече 'леб под вршник' (во западните говори: **препна**) [ПД(120)]; ~ и *тјанака*, как чула, ча на татка и ке идат на гости, заедноч стана, *џеа браино чисту и меси́ла каниската, сос млогу радост га испекла на подница* [V,PM,81] – посебност во редоследот на зборовите: атрибутот зад именката: **брашно чисту**; ~ *порáнчеа, л'áп да мјáси, да гу пѣчи, ама да é ниту печѣну, ниту непечѣну... змејут каза на неја: “Как ки мјасиш, да кладеш подницата да са пали, и да гу покриеш л'áпот от гори ки са печи, от дол ки е непечену!”* [V,PM,132]; 2. 'леб печен во **подница**' ~ *кату чу така старецот, имаши една подница л'áп сос негу аф тавлата му, му даде на човека л'áп, јади, колку што може, подницата пак ијала си стоиши. И тојнака, кату си најади, стана му помогна на старицат, сече и тојнака мáра от дáрвоту* [V,PM,84].

поднош adv 1. 'никако' (ниту еднаш)

~ *подно време имало една жена, штото са беши уженила, та поднош не и родила и много пожалена ходиши на земјата, зашто нема да остави и тја кату свјатот корин на нејно место* [V,PM,218];

~ *по дно времја един човек имал три синови, да и порáнчовал на них ката ден, сос кúсе човек алиш-вериш да не прајат поднош, зашто кусето... дјаволчини има в него* [V,PM,201]; ~ *тес магаринта,*

как за ти а дам така без кáпистра, сал самарја да му сториш еднош, да а работиш три година, да а мáнчиш много и поднош самарите да не напáлниш [V,PM-180]; ~ *Отишел на кумишата му, да си повидјат и му вели: “добар ден, кумиша мој!” – “дај ти Бог добро!” – “Што праиш тука и ти поднош не изл'аваш, да си повидиш сос свјатот?”* Ја тој му вели: “немам работа вун, туку тука сјадја, продавам лафови” [V,PM,168]; 2. 'некогаш' ~ *тиа ко-жи, што са обесени сите са от хизмикариту, штото ги питаши мајка ми: си научиха занајат и они вел'аха “си научихме”. Тебе, ако ти пита поднош, дали си научи занајат, ти да кажии: “не си научих”* [V,PM,217].

поднокáше p'место на крај, на кóше'

~ *ја текни на бабата да оди на кукона́та, плачејке хем молејке вели: “ох, ох! кокона! Јазáк си чини на мене, јаз ако фтесах, пак ти да ме простиш, ти са мол'а и клан'а! От пустото јангин ме и страх, алаисе да донесам един мој сандáк да го клада тука на поднокáше, дур да најда кáитјата* [V,PM,165]; Ст. Романски упатува на следнава можност – од: **подно** 'некое' + тур. **куше** (= кат, место во собата) [V,PM,555].

пóдблн* adj 'подолу поставен' ~ и *сá субрá на сáти Хахáми и Грамáтици л'уди, распíташи на нíх дéка сá родí Христос. Они му кажáле: На Витлеем Јудејцка, óти такá í писáно ут Профíтинут: И ти Витлеем зéмнја Јудаф, шо бéши нáјмáлѣчка и пóдблнa* [MV(K),-305].

пóдбл adv, в. **пóдблy** ~ *сабáјл'та кá станáли, нá-дрúгyт дéн, нá ги-ис-кáруват дуби́цте, пóдбл óдáт*

така. Гледе вѣртат гувѣта, гледат адно прѣкарѣно ма́че. Шѣре́но ма́че. И тава́ ма́что о-фа́ште у-ста́но, гу-кла́ве уф-ме́бо [ПК,2(262)].

подо́лу adv 'на пониско место' ~ и во́де ои́че подо́лу. Нао́га две бра́вја, ка́ту-шо-му-ка́жѣла не́нта мо́ма ои́че прѣ́т да-а-пу́ице на-го́рната се́мна, а́дно ца́рну и а́дно бе́лу. Е то́ би́л – за-ца́рнуто а́к са-фа́тиш, де-ме́к к-о́жи ои́че подо́лу [ВВ(Кр),312].

подоста adv 'пове́ке' – земјоделците, селаните, летно време, кога се оп-теретени со напорна работа, лег-нуваат да спијат веднаш по ве-черата, ама зимата по вечерата, *подоста са седе* [ТГ,22] – споменатава прилошка форма (*подоста*) регистрирана од Ст. Тановиќ (Гевгелиско) не ја срет-навме во своите теренски истра-жувања, ниту пак кај некој друг автор.

подпира impf 1. 'става потпора на нешто за да биде стабилно'; 2. 'навечер ја затвора главната врата од внатрешна страна со подебело дрво; дрвото со кое се потпира се вика *засомница*' (за *засомницата* има направено спедијално место во сидот каде што тоа стои преку ден) [ТГ,304].

подпис m 'име и презиме напишани скратено, со сопствена рака' ~ ами *оти́доха, се́кој па́ри́те, што дла́говаша, му га да́доха, и се́кој си зе́ма подо́пис от неговата ра́ка* [V,PM,20]; ~ са́тна тој за́ то-а́гта и утида́ при ца́ро, каза му, чи ку утра́па ламит'а, ако му дада́ да́штарѣ́та си за жѣ́на. Ца́ро му са́ фтаксал и му дал *подпис*, чи ако ги утра́па, мутлак ку му дада́ за жѣ́на да́штарѣ́та си [V,PM,291]; ~ ца́ро зарадуван дал му *подпис*, чи, ако тарколи баиро, мутлак ку му дада́ ни л'у да́штарѣ́-

та́, ал и друго, што иска. Ч'ако, като за́л *подписо*, утишал при баиро [V,PM,289].

подробно adv 'кога нешто се прави во детали' ~ и навѣрвил. Като вѣрвѣл, срештал го едно дјадо и го питало: "Каде ште идеш, синко?" Тој му казал *подробно* сичко, што је патил, и ки вѣрви да идја при сланцето да сја пита, што да прави [V,PM,283]; ~ коа го видела жената сус толко ше-ове, са почудила и гу питала, ут дека зел толко пари? Он ѝ кажал *подробно* и ѝ рекал: "Ои́те колко дру́зи ја́џа ки снесе кукошката, ми на́рча, па да му и носум" [V,PM,274].

подрукна pf 'извика', в. **порука** ~ кату чу така тојнака от жената му, стана, отиде на оно место, дека га најде жената му желка, викна и *подрукна*, та излезе на жената му лел'а и гу пита на негу: "што сакаш тука, господине?" [V,PM,79] – уште еден случај на употреба на предлогот **на** како сигнал на директниот предмет: **и гу пита на негу** (се мисли дека се работи за ароманско влијание)

подрум m 'просторија под куќата, иско-пана в земја – визба' ~ Таа на-уфча́ро, на-бра́то му-ре́кла: "а́с са́-кум тѣа ку́трѣнта да́-ј-дука́риш, ди-ј-пуми́л'у м ма́лко". Тоо на-му́жѣл да́-ј-ска́рише ата́ро, оде да́-зи́ме ле́п и ку́трѣнта и за́кара́ве. Таа ги-ва́рса́ла ф-по́друмо и за́тна́ла им у́ште ус-бу́бајк – да́ не слу́шат [ПК,2(228)]; ~ та́ ко гу-ви́шла, димѣк, са́-чу́дила на-шо́ ди́рице до́шла. Ка́ не-ки-са́ чу́де – ма́ш му ве́ле, ма́ш. Арно ма, прид-да́-сти́гне во́а та́му, тѣа бу́ри́нта ти́шле та́му. И-зе́ва у-пу́дру́мите и-кла́ва та́ [ДК,133].

подрѣнкува impf 'подсвирнува на жичен

инструмент' ~ един ч'ул'ак изл'авал много пѣтјѣ на едно мјасто с трамбула, да си подрѣнкува. Еднач, като си там дрѣнкал, ч'ула го една змијѣ и изл'ала да поиграја [V,PM,282].

подсмукуве* impf "ухнува" — сп. обичај: кога грми народот не јаде леб, а и на децата не им даваат да јадат. Магарињата и мачките ги третираат за несреќни (чифтилии) па ги бркаат далеку од себе. Кога ќе загрми силно луѓето се крстат и шепотат: "Госпуди!... Госпуди!" и подсмукуват од страв [ТГ,432].

подољбоко adv, opp. на 'плитко' ~ мувеле: "Флѣзи понастридѣ, оти там има погулѣми рѣби" Вѣлко флизѣл и фѣтил д-о-влѣче кѣпо. Кѣпо сѣ-напѣлѣл сус вода и фѣтил дѣ-гу-тегле вѣлко сѣ подољбоко и подољбоко. И вѣлко а-а дѣ-с-удѣве, ама тегле дѣ-тегле [ВК(Пат),286].

подољѣчко adv, opp. на 'близу' ~ то-ј зградичка напѣравѣна подољѣчко дѣка живеѣе гулѣмата, ѣдрата стока, уф атѣро на кѣштта [ПД...]; ~ тогѣш една-змија утѣде-уфицѣрут, нушлѣста, сучуѣл' на-носут, замина ут-то каминче на-дѣругу. И јас тогѣш привикак: "Брѣ, една-змија му-вѣ-л'ам!"... И они сѣ-занимаа скорудѣјсѣт минути су-неа, а та војската шо-бѣше напѣрит, прит нас, отиде подољѣчко [БМ(В),193].

поеде (се)* pf 'се изеде' ~ за-карали се, кој да земе по една от сестрите си, ашто ('зашто' !?) за секи немало. И толко се карали, дур ители един на друг да се поедат. Тога Бог се нал'утил, та треестето брата дигнал горе на небето [V,PM,266].

поеднош adv 'еднаш' (во случајот: по една голтка) ~ и сватувиту за

метнат дар; којто таткото, за метни алтун, на другите кој грош, кој ирмилик, спроти обичај. После това ки пиат поеднош от јуначката ракии и ки станат веки да си подат [V,PM,245].

пожален adj 'тажен, загрижен' ~ кату жал му падна, и станал, отишел у дома му пожален и на мајка му ја вел'аши: "мале, мила мале, динеска излезох сос јуначиту и јазе да си радувам на ѣумбушут, но повики си пожалих, сиракот, зашто они си фал'аха [V,PM,196]; ~ така сиромашот са откина нос час от уверианат, да отиде у дома му пожален много и кахарлиа. И жената (му), кату гу и видела така пожален, познала ча кахѣр има [V,PM,193]; ~ тамо теѣраши кѣсмѣт така пожалѣн сиромѣх и си најдѣ тамо ѣдин богѣт човек; на негу са ценѣ, биз да чѣни некой пазарлѣк. Гимиѣѣата сѣтни са вѣрнѣ пак насат [V,PM,108]; в. пуж'ѣли.

Пожар top.'падина, ниви' над с. Рупел, Валовишко; според Ј. Иванов: "од диј. **пожар** 'млада гора', за разлика од други говори, каде што со **пожар** се именуваат обично места опожарени случајно или намерно — при т.н. "огнено земјоделство" [ЈИ,Им...,174].

позабави* pf 'се задржа некаде, дојде доцна' ~ ету јазика ке да идам на работа, тинака да сѣјачиш от сестрина ти мѣша една парча да готвиш да јадеми, та јазе ако позабавим, да не ми чакаш" [V,PM,62].

позајмица f — кога на некој домаќин ќе му се соберат многу работи што не може сам да ги заврши тогаш тој повикува свои пријатели или роднини да работат кај него на заим, пузајмица (работни денови

што тој треба да им ги врати). На заим може да биде: купајне (пр. лозје), праишејне (окопување на бубак 'памук', чиничка 'пченка', бустан), чиничка брајне, жснајне, сусам брајне, бубак брајне, чиничка л'упејне и др. [ТГ,327]; в. **пузаине**.

пóзарана adv 'порано' ~ и отишли фаф Цáриград. И едѝн дѝн тáј пóзарана отишли на еднó кафинѝ и зафáтили да си приказоват, и едѝна рекáл: "Сјагá да е такáф цáрја, да ми даде хил'áда грóија и еднá халáјтка, та да си íда" [V,PM,253].

позборува* pf 'поразговара' ~ сега ќе да ти дам каршилáк за фче-рашните две работи. На јукушут кога ми речи, да си вјáхними един на друг, беиш за да позборуваи двата, дури да проминѝми јукушут [V,PM,55].

поздигни pf 'крене нешто, го стави на повисоко место' (в. **подáгни**) ~ робинките вода налјаха; речи тја да ги поздигни стомните на рамо, пак те и вел'ат: "ми, мајсторко, при стомните приближаваи, да не падни от тебе некоја вáшка на стомните, речи, нетри, ча кралицата си угн'усова!" [V,PM,195] – во контекстот како партикула за негација среќаваме **ми** (= 'не'), позајмена од северните грчки говори: и вел'ат: "ми, мајсторко, при стомните приближаваи..".

позивáр* m 'курир, тој што носи **позиви** (повици) за во суд и сл.' ~ ојдѝл да сѝе жѝтo и на-жѝна-му и-кажáл: "Ква ки-дóјди тáковóто, кури́ро, от-сáдо да-ми-вѝка, ки-му-каиш, на-фил'áн нѝва сáм. Снóишти свáри чѝница, на-ојдѝ да-га-с'áј". Тóј позивáро, ги-знајáл сѝти м'áста, сѝти нѝвички [ЛС-(K),123].

пóзиф m 'повик' (пр. од суд, од војска

и сл.) ~ вѝка: "Дóбро. Едѝн дѝн' напрѝд ќе-ми-кажѝти, вѝка, кóа ки-ви-дáат пóкана за-сáдо, да-излѝзете на-сáдо". И-óни пóзиф óти у́тре ќе-излѝзат на-сáт. И-óдат кáр данѝска, на-óмáта му-кажѝват рабóтата: "Утре излѝваме на-сáт" [ЛС(K),123].

позин* (чл.: **познијут**) adj 1.'заден, последен' ~ стрѝдин мигју а и á повичкјá прилѝгá нá познијут [МЕ-(P),82]; 2.'растение што е засадено подоцна, се разбира и ќе зрее покасно' ~ пóзна мисѝрка (= пченка што зрее касно наесен); ~ вá гудѝна пóзин мѝ-ј фáсул'о; но **позни** можат да бидат и пилињата што се изведени не во пролет, туку подоцна ~ тѝа пѝлчки ми сá-нáјпóзни [ПК,2(87)]; сп. уште fig.: исѝнѝка јáрка, пoзна (= се кажува за некој што е младолик); во [МЕ(P),174]: = "последниот".

позлатен* adj 'предмет врз кој има ставено тенок слој злато' ~ óти ни е чјулѝшта нáправа, ами от јјуди, змѝуве, што свѝтеија конá-ку кату слáнце кога грѝе от н'á-каде фаф нѝгу. И на еднá óдае фнѝтре íмаија злáтна суфрá и позлáтни стóлове [V,PM,259]; и: **пузлатен** ~ ка се вије, ка се крше,[куту прчка миндалова,[дури на којн не си вáје,[на зинѝји не си стрпке,[дури узда не си држе,[седло му е шикосано,[зинѝји са пузлатени [ТГ,177]; ~ не ми е жал от ти мен ме лажá, тук ми е жал оти не ми кажá,[тук ме лажá ду деви́т години;[ти ме тира уд Дунав за вода[а јас не знам Дунав дека тече,[јута́д иде шајка шимѝи́рова,[јуф шајка си тиле пузлатено [ТГ,199].

познава (и: **пузнава**)* impf 1.'разбира' ~ пл'унката га лижна, и си научил

да вреви секаков јазик и да познава секаква вр'ава [V,PM163]; ~ дојде времја, кобилата и родила мајско тајче, и бабата родила мајско дјате. И кату си нарастаха, штото ражјаши тајчинто, познаваши дјатенто, што му велише [V,PM,158]; ~ пак тој познаваши, што вревеха, фати да вика: "скору јадени, ча оладнах!" [V,PM,24]; 2. 'знае' ~ дали си чул кога ми рече: "блазе ги она, што умрјаха, и теишу на она што са родиха, дур до век така да отиват!" Оно стар беши мој татку: он је, што познава сичките кјсмети... твој брат је роден... на прамнојут вечир, как беши трапезата пјлна и неговата кјшта така ке да е пјлна" [V,PM,85]; ~ Видех, прјвидех, нј-чедо место, шо вијме нја, дадех гј сес-трј-ми, дадех-гу и братчито. Исчј-шја-га, учистј-га, там уф-Дјрјан. Нј-ј-пузнјм чувјците там уф-Дјрјан, сјмо и сјмо дј-ј-зјмат-ги [ПК,2-(359)] – во контекстот е регистрирана една преодна фаза во врска со линеаризацијата: кога се чува стариот тип, т.е. кратката заменска форма е во постпозиција во однос на глаголот, но истовремено е регистриран и новиот тип, кога заменката е извлечена пред глаголот: дј-ј-зјмат-ги (<дј-ги-зјмат-ги); 3. 'препознава, разликува од другите' ~ кату как си дал пувела на него за секој човек, и шо сј шо са дал на него, да му дади на нјх живјот ду века. Ваа ј на нјх живјот ду века, да ти пузнјват на теб, шо ти си сјм истјнјко Гјспот, и на то шо гу пуштј – Исус Христос [MV-(K),261]; ~ "он утјде на јабандј [на јабандј на чужбјна" [– "да гу видиш, мјри нивјсто [дал' гу пузнјвиш" (погрешно запишано: нивјсто)

[ME(P),97]; ~ т'а му вили (всушност прашува): "да ја видиш', да ја пузнјш' пак?" "да ја видим, ја пузнјвам!" [MS,t,26]; ~ виш збуруваа мјгу нјх за сјти виш шо си чинјле. Да таму шо си лјфја бни и си чјдиа, и воа Исус ка си наблјжј пубдиши сус нјх; јлим бчити на нјх му са стимнјле да не гу пузнјват [MV(K),334]; 4. 'се гледа, се забележува' ~ кандјл'ут, ка ки гу запјл'ат, не гу клјват пут сфитјлуту, тукј гу закачјат нјврс сфетјлуту, и сфјти на сјти шо сј уф кјката. Такј и вашо видел да си сфјти при лјудито, да ви пузнјват ваши добри рабјоти [MV-(K),299]; ~ ут млјгу вр'јм'а сјет-н'а фјти мумјта да сј пузнјва ч'а-ј т'јш'ка [MS,t,84]; ~ и кога дојде на шеснјјси годјна, фати да са пузнјва, ча јј мома. Тогјс царјцата вјли на нјја: "сјнку, ако пузнј татко ти, ча си мома, и тебика и мјника ки нј закјли" [V,PM,111]; 5. 'има познанство со неког' ~ куту гјски уф-мјгла, ни пјт знјме, ни чувјк пј пузнјвме, дј-нјтме [ПК,2(171)]; 6. – (са) 'другарува' ~ сј-пузнјвме (= другаруваме, пријатели сме); ~ тогјс попот зема живата вода от дисакат, фатил, го умул на детенто по лицето, и детенто ужјува; санким кату спиши, така са разбудило. Фати попот да гу пита: "што праши, бре сјнку?" И тој им рече: "ох, ва са мол'а, почекајти тука малко виа, да сетне са познаваши" [V,PM,226].

познае (и: познај) pf 1.'заклучи, сфати'

~ кату пузнј сјм, ч'а ки јмри, викнј детето покјрј негу и му вјли: "а бре сјнку, глјдаш ли, јјзе веки ки јмрам" [V,PM-7]; ~ и рече:

Афендо, ти пузнајах на теб шо си
иден скривин човек, жниии дека не
си сиал, и избирааш дека не си
давал [MV(K),271]; ~ да му риче:
А лошо измикар и тешковит', ми
пузнаја ти на мен шо жнијам дека
не сијах, и приберуам дека не сум
дал, требуаши и ти да гу дадиши на
сарафот мојто злато [MV(K),271],
~ момата позна работата, че беши
нејн пјарв л'убовник; ак фатиха да
ја венчат, тја и рекла на
тамошните: "ми са рашетува"
[V,PM,239]; ~ цар'ут, как ги види,
са почуди и тогас позна, как оииј
сиромах беши млогоу прав човек
[V,PM-32]; ~ ама Гбспот позна
неговата клевета, и затовá на сред'а
пáт'у си заоблачи небету, вати те-
шко да грами [V,PM,16]; ~ фати
сос негу да си боричка тáкму три
дена и три нока, дур веки хадүти-
нот амáн му рече: "брате, поз-
нах, ча си по-јунак от меника"
[V,PM21]; 4. 'препознае (пр. она
што порано го познавал)' ~ и
царско бостанџиче му кажа: "ки
ти питам јаз тишин да ми кажиши
и напкум јаз ки ти кажам;
разгледајте ми на мен и конут,
ки ми познајте?" [MC(B),94]; ~
га тури хизмет да чини и, кату
са врат'аши толку време таму,
мајка ѝ не можса да га познај
[V,PM,36]; ~ отвори тојнака
вратáта, влэзоха нэтри сички и,
когá видбóха, сэкој си позна
имáниту и си гу зема [V,PM,22];
~ кугá ги вид'а д'áт'ату н'áш'тáта
ги пузнá [MS,t,12]; ~ а-видэх
Дэжда вáдáн, ус-аднáта нóга уф-
грóп еј, к-уміре, нá мужé дá мá-
пузнáа [ПК,2(205)]; ~ ги разгл'еда
ш'ич'ки кон'у и гу пузнá нóс, ш'ту
му дáди фармáјк [MSt,61]; ~ вадан

она са мајжуве, [... и си срите малко дете:] “А бре дете, мало дете, [земи си гу воја прстин, [и гу носи на нивеста, [да и гу дадиш ф нејни раџи!” [Ка си виде млада нивеста, [ка си виде златин прастин, [видуваки гу пузнаја, [и што веле на сватуве:] “Еј сватуве, мили братја, [мојут мајж си је дошал, ој” [ТГ,335]; ~ молиш гу вид'а ... гу пузнá, алá д'а-ду-му ни муж'аи'и да гу пузнáј н'егу [MS,t,87]; ~ тáм ни муж'а визирину да пузнáј и'тóгуди, дóјди на гóр'а, гу нáјди стáрију и му р'éч'и: “кали-мéра!” [MS,t,40]; 5. 'осети, забележи' ~ на две џангали гу пристигна ламиниот бързоходеца и кату тихни ветир му грабна капата, без да познај тојнака [V,PM,46]; ~ и тјанака му даде вода сос сребарн ибрик, си напи. Тогас га вели: “идиш ли, дивојку, по мени, да ти земам за първа л'уба?” Тјанака му вели: “јазика хазър сам за тебика, ам аку ти познае татку ми Марку, и тебика и меника ки ни погуби”. Пак тојнака га вели: “ела тинака сос меника, та за то гајле ним бери!” – уредникот на Зборникот (на Верковиќ) формата **ним** (за то гајле **ним** бери!) погрешно ја објаснува, во фуснота, како “нему” [V,PM,77], фактички се работи за редукација од 'немој'; инаку **ним** е нашироко позната во долновардарските говори, а “нему” ја немаме сретнато; 6. 'открие' ~ кога чул хáрно, нéтри аф мóмин курéм жáби удрéвиха, но не позна, кóлку жáби íма: една, или две” [V,PM,29]; ~ обложили сја, и тој му рекал: “Ако познајаш ти, от што је този даро, јаз шта ти дам и нег, и фрет-стокáтá си, и женáтá си!” Евреина рекал: “Јаз, ако ни познам, от што је, имам три хазни, шта ти ги дам!” [V,PM,283]; ~ цар'увата

мóма íмаши стáр марáз: нéкој хикимíиá не мóжииши да познаí што марáз бéиши [V,PM,29]; ~ “ки-а-закóл'ам вóшкáта, ки-а-удéрáт, ки-мá-а-извáдáт кóжста, ки-а-убéсáт на-пóртта, и нéка вáрве младíнта и кóј ки-а-пузнáе ут-шó-ј вá кóжста на тó ки-бíде кéрка-ми” [БМ(В),194]; ~ ка ми видеа, што водих харамíјата, емен го видеа, го познаа – го имаха кáрстен [МС(В),91]; 7. 'прифати нешто како реалност' ~ íдести сáмо нá пáрвиј гимиииá, му вéли: “тéбе, гос-подíне, ки ти пóзна за тáтку; ти са мóл'а да ми зéмиши, да ми отнéсиши на нéкој далéчно мéсто, да си цјáнем нá нéкој човéк” [V,-PM,108]; ~ царјут поверува харну, ча тој е негоф син, гу зема заедноч, гу облечи сос царски дрехи и му вели на лалата му: “еј лала, иди на дома ти да чиниш зап твојта кубила, да си чинам зап мојто жрјаче!” И така лалавата мома остана посрамна, пак младоту халваиче царјуво дете са познало [V,PM,58]; 8. 'различи едно од друго' ~ му вели: “имам 40 кубили и 40 жрјачита. Кој ки можси да ги познај, котриа са по-големи и да ги вразе на рет, на негу ки га дам момата ми!” Фатиха сичките јунаци, си чиниха, не могли нити да ги познајат, кои са по-големи [VPM,97] – во текстот повторно се среќава архаичната заменска форма: **котри** (котриа са по-големи = кои се поголеми); 9. 'запознае' ~ и óде тó царут тáму нá нá лóф, па и нáбóж-иá. Му-вéле царут нá-тíа дéцáта: “Јáс сáкáм дá-вá-гóстáм, дá-сá-пузнáм су-тáтку-ти” [ДК,114]; ~ óде му-вéле: “Тáте, тáка и тáка царут ни рéчи. Сáка дá-нá-гóстáт, дá-сá-пузнáе су-тéбе” [ДК,114]; 10.

'доживее некоја пријатност' ~ *Мáјк-та, мáјкта, вíке*: "А, мáр кéрко дéк к-óји тíи нá пу-нéго?" "Е, мáјко, óн шó íма му-дáвите, шó нéма нé му-дáјвте". "Шó сáке бе кéрко?" "Дáјт-му, мáјко, ут-тíа злáтните нáрстине, едíн, и óн дá-пузнáа нéшто" [ПК,2(Ним-263)]; сп. изр.: *шó живóт пузнáјáх сус нéго!*? (= немав срекен живот со тој човек) [ПК(Ним)].

ПОЗНАНИЕ pf 'сознавање, препорака' ~ и катy влезoхa на конакут, и катy виде дјатентo тамo царјут, да рече му на змиата татко í, тос си оплашил млого. Змијата му вели: "варај, јуначе, што толко са си оплашил?" Му даде познание на татка í, за да го приземи дјатентo сос голема слава [V,PM,181].

ПОИ (и: *пое*) impf 1. 'дава вода на животно да пие' ~ *прáста си кáр-ша – кáргúј гу рáна[сáлси си рóне – кáргúј си нóја* [ME(P),93]; ~ *плáштa чов'ák, едикóјси вéчар, óн ки-зaдóцни,... зaс'áдa, пусíа. Квa-ки-дóј чов'ák, кóнитo дa-ги-пóи, úдри нa-куршúмо, дa-гo-отé-пaш* [ЛС(К),109]; ~ *е, сá-чинíл адíн áт. Оде бáбáта дá-о-пóе вéчáртa, рíткe, скóкe, г-áпкe нá-бáптa зá-гáрбо, зá-рáцтe* [ПК,2(Ним-269)]; ~ *дурдé бéх млáт и врáтjáх кáминот да мéли водинíцaтa, бéх хáрин, и ме зóбеа, и ме пóixa, и мé чéшeхa, áмa сегá остарjáх; éту ме извaдíхa тúкa на снегó и нá слáнатa, кí úмрaм от глaдíа* [V,PM,138]; ~ *сéтн'и спригнáх, урáх, испучинувáх, ми-са-приjáди, зaпрéх улóиту сиднáх, си-нaјáдух, нáк урáх, сéтн'и г'и пустíх улóиту на-плáднинa, нáк г'и-нaсíх, утíдух на-рeкaтa г'и-пóх* [ВБ(Нер),339]; 2. fig. 'дава во изобилство пијачка (ракија, вино)'

~ и така ониј вечер ги гости, ги пои хáрну; утрината станаа царските л'уди, фатиха тил'ал да вика [V,PM32]; ~ *зa гулémјут нипáн дудéа нáк тóг'иска óсум дúши: свéкурут, вúјкото нa мóмчто, ...и дрúзи нíјни руднíни, бáрчeдáвци. Нóсаа пéчáво, рíба уф тáвa. Дунсeа вíно, рикíа, сá густíа, сá пуíа* [ИГ,116].

ПОИЗГОРЕ adv 'на повисоко место, погоре' ~ *поизгоре отиде, гу прa-стрите Сечко и му риче:*"Поможи Бог, каа!" – "Дaј Бо добро! Ут дека ма знаиш, от сум каа?" – "Ти имише, риче, девит ил'ади офци, јас флизех, ти утипах три ил'ади" [V,PM,293].

ПОИРБАП adj 'снаодлив, (по)итар' ~ *нáј-нáсáди утíишáл éн-малéчкúт... И-нáпкум куту-пóирбáп гу-нaкáрáвe и-нéго дa-дúне. Вóа викал: "Гóстто нé-дúт". Ко-сá-нaвидéла, a-удрíл ус-сáбjáтa и двúјцáтa брáтjа испáднáлe уд-нeа* [ВГ(Гав),274].

ПОИСКА* pf 'посака' ~ *вечарта пил с нејá вино и, катo штjал испиjá виното, от устáтá му затичали алтанjá (жaлтици), и сjа чашата нaпáлнeла (погрешно пишува 'нанáлнeла'). Проч'уло сjа дур на царjа, та и неговáтá керкá поиска да идjá и утишила* [V,PM-285]; ~ и богатио и му дал толку, што поиска златаринот, хем му порáнчjа: "ама да го сториш дjу-иjун даjап" [V,PM,168]; ~ *нашел тамo двете овци, спроти как му каза нaј-малкaтa мoмa; отиде нетри мрaчивa, вjахнa чарната овцa, отиде на долна земjа у една стара баба на гости, поиска тамo вода да попиe* [V,PM,221]; ~ *та му дáл кóсéто пeт кóн'a нáтовáрени сас што поíскал, и, кaтó стíгнал на крáј морéто,*

натурил по сүхо пченицата, меда,
просото, пак конете сосјакал
[V,PM,258].

поишче* п, дем. в. **појас** ~ станали
и са кинисали. Стигнали до едін
бунар': га-варзали с-поишчето и
га-пуснаи на-бунаро. Тој отиде
на-долна зема [BC(Кал),337] –
имаме проширена употреба на
предлогот **на**, кога упатува на
внатрешност, наместо 'во': **га-пус-**
наи на-бунаро за ова поопширно
во граматичкиот дел.

пој (< појде) pf'отиде некаде' ~ пулэк,
пулэк си дојди и тој дума; дур да
си пој тој дума, цар'у си биш'и
уч'ел понапр'ат [MS,t,35]; ~ "и ш'то
прави там нас мома?" – ја пита
бабата; "мумата там јад'е, ниј
саа измикарки'а, ни можа'и да пој
пуидин ниту пил'а биле" [MSt,21];
~ за усамни, за стани да са муј, за
пија кафе, за ид'е л'ан и за пој пак
на враиш'илуту [MSt,67]; ~ "јас за
ти дам ш'ич'куту имани и на т'е-
б'а за стана измикарин!" и трагна
да пој на ч'уфликут [MS,t,70]; ~
"да му ни фт'есаи' на татку-ти,
да т'а пукал'е пак да станиш'
магар'а!" – и гу устаа да си пој
[MS,t,55]; ~ идин д'ен' меч'ката,
куга исп'аваи'и за да пој да брка
јадини, му клаваи'и и-на ропката
на устаа, идин гул'ам камин' [MS-
t,16]; ~ му вели: "ади сега, долу на
чаришата са продава един безистен:
да поиш тамо, да го артири'саи,
колко можии, та да го земиш!"
[VPM,162]; ~ визи'рину з'ева кон'у,
з'ева и идин дисајк лири, трагнува
да пој да пита да са науч'и, дојди
на крајо на с'елуту [MS,t,40]; и: **поди**
~ истом веке дошли на стреду
морету, тогај чилиби Теодорак си
содрузова нејнот кораб да ја пусна

на морету самичка, хем ја вели:
"ајде с здрави л'убов!"... Тогај не-
веста фатила да плачи и да му
вели: "аман! Де да пода сега јаз?"
[V,PM,166]; ~ тја му и рекла:
"остави, сину неколку пари".
Детенто ја вели: "дај ми ги, мале,
да подам јазе на панагирот, бел-
ке Господ даде по дно касмет на
мене" [V,PM,172] – и во двата
контекста (последниот и
претпоследниот) имаме примери за
употреба на кратката зам. форма
за директен објект **ја**, во функција
на индиректен: **ја пусна на морету**
самичка, хем ја вели; Детенто ја
вели: "дај ми ги, мале", и: **појде** ~
појде лудо с-една риза грозде, [**појде**
младо с-една риза грозде, [да излаже
мома црнајока,] да ја носе јуф гора
зилена, [тамо они век да си векуват
[ТГ,51]; ~ **појдох** си **појдох**, мила
мале, [на шарена чеиша, [тамо си
најдех, мила мале, [едно дивојче, [
едно дивојче, мила мале, [скопско
јабулче! [ТГ,197].

по-јунак m (adj) со значење: 'појуначен'
(степенување на именка) ~ веки хај-
дутинот аман му рече: "брате, поз-
нах. ча си по-јунак от меника" [V,P-
M,21]; ~ колку беиш јунак личин,
појунак и по-личин са чини [V,PM,-
47]; ~ си-биле некој Ѓуптин и некој
змех. Сакале да-се-нади'трат и да
видат кој ќе излезе појунак [ВГ-
(М),272].

појус adj 'поспособен' ~ са-стур'уве
адно просо. Ут-просто са-стур'у-
ве адна квачка. Детто са-стур'у-
ве адна лисица, квачката и пил-
ците да-ј-изеде. Детто појус ис-
падна уд-учи'тало, арапино [ПК,-
2(Ним-254)].

појас (и: **појис**) m 1. 'материја, шарена,
ткаена во вид на лента, ус-појсут
си-ј стегат пулвинте' ~ тогас и

тој, кату зема свирката, ја бодна на појасот, изл'ази дол на земјата и нал на пџнтјут един гранчарин сос петнајсет добици [V,PM,230];

~ и сѧ крѧстаа сѧти на Јордана река ут негу, ка си-спувјидуваа грѧхо-ви. Јоѧнн беиш убличѧн ут влѧтно камѧцко, и појас уф коѧжа на пулувѧната, и скрѧпли јадѧл и ут дѧви пчѧли мѧт [MV(K),307] –

во југоисточните говори во употребата на предлозите среќаваме голема нерегуларност, во случајот предлогот уф се јавува наместо 'од': и појас уф коѧжа на пулувѧната (наместо 'од коѧжа'), за ова поопширно во граматичкиот дел;

~ и зел хизмикарја една акѧла кнѧга та е напѧлнил фсѧ нѧли, и зѧл една кратѧна кѧлко една окѧ да берѧ, запѧсал е на појаса [V,PM,256]; ~ на пѧтут те стрѧјкам, Нѧдо, глава измијѧна [

глава измијѧна, дѧшо, фѧрката јѧф појас [MB(P),99]; ~ Ка сѧ-предѧли? Е, фѧрката тѧ-ј тѧк-тѧкѧ забѧдна, нѧ-пѧјсо и ки-мѧкниш нѧишката; тѧк ки-вѧртиш тѧкѧ и ка-завѧјш нѧишката [ПК2(Пл-254)]; ~ “Бог-ме Митро, кучук Митро, [не сам нашал срма кулан, [ако најдех па те лѧжум, [куту него да са чинум, [на твој појис да си лежум, [тенка снага да прапашум” [ТГ371];

2. 'тесна ивица од земја' ~ ѧјше сѧ пу-ѧвицѧта, пу-пѧјсут...; 3. 'делот каде што завршува грбот, половината' ~ ду-пѧјсут сѧ-рѧзгулѧл [ПК(Гѧр)]; ~ сос бабата на пѧтју как идиха, имало една река да проминат. Бабата кату беиш биз гаишти, здигна дрехите си нагори каде појасо, тојнака “тутуч” речи, и си закачиха (пишува: 'закичиха' – печатна грешка) дрехите и на појасот: бабин гѧз на мигдан остана

[V,PM,98]; ~ тамо, дека врјавиха тос лаф, ету на пѧнто беиш изл'ал един стар дѧдо сос бела брада до појас, му вели на Гѧрците: “со здравѧе, мои сина, дека сторихте ниет да појте” [V,PM,179] – нерегуларност во употребата на множинската наставка -и кај ед-носложните зборови; сп.: мои сина (место 'мои синови'); 4. 'виножито, божилак' (освен појас со исто значѧе во Кајларско: вино и леп [ДК,105]; (рус. радуга); 5. 'поколение' ~ ѧс му-сѧм пѧрѧ-дѧдо нѧ-тиѧ дѧца, нѧ-ци и ѧна-ј пѧрѧ-бѧба, ут-нѧк нѧк, трѧто кулѧно, три пѧиса [ПК,2(243)]; 6. 'долги греди, вградени во сидот на куќата' [MS,s,86]; 7. **Св. Бугуројчин Сребрин појс** – реквизит на црквата во Гевгелија. Под истото име има и празник, но не е “тежок” и сите работат. Тој ден пред да изгрее сонцето децата што се болникави (маразливи) ги провлекуваат под Бугуројчин сребрин појс, како што рековме тој е црковна своина, и за “провлекувањето” се наплаќа, иако не е скапо [ТГ,75].

показа (и: **покажи**) pf 1. 'даде на увид'

~ “Мѧре мѧни, викал, дѧ-шѧ пѧри збрѧх дудѧка бѧѧх кѧруф. Сѧ си-виѧх: дѧјте-ми пу-ѧдно, пу-ѧдно. Они пу-нѧго ми-дѧвѧли. Шѧ пѧри збрѧх!” И-му-пукѧже пѧрте ут-ѧѧро, ут-тиѧ л'ѧјгѧто мѧсто шо-гѧрдѧли и ут-тѧ: шо-пѧвѧл вудѧнѧца [ПД,167] – употреба на перфективен презент: и-му-пукѧже пѧрте ут-ѧѧро;

2. 'упати' ~ куумѧиѧта, кату чу така от ѧсената му, поверува ча млогу верна е ѧсената му-ј и како не чини кабул чѧзди мѧѧи, макар и да са нај-хѧрни и нај-лѧчни на светут. Тогас млогу фѧлби показал каде ѧсената му оно вечир, вечераха сос радос [V,PM,68]; ~ “Ка ти-вѧрве, сѧнку, урѧјнту?” – “Ми-спѧре дѧду,

ногу ми-споре: зă-дѣн изурувам двѣ пургони!" – "Арну, чѣду, арну! А ми-кој тă-нăучи тăкă спорну дă-браш, сине? Урачут убърнал очи нă-небту: "Госпут, дѣду, Госпут мă-нăучи: он е-врѣдин зă-сѣ нѣшчу. И аѣну-стару кăту-тѣп ми-пукăжă [BB,310]; ~ "Амă-ка сă-нăучи самă, бре-кѣрку?" – му-вѣле Госпут, зă-дă-му-унитă умут. – "Ет тăкă: самă сăмичкă кăту-младă ни-вистичкă", му-вѣле пă вă будăлатă. – "Ама-никуј нѣ-ти-пукăжă", му-вѣле пăк Госпут. – "Ех и тѣ, стару-ару! ти-кăжăх: стѣга вѣке ми-збурѣ-ваш: дă-нă-мислиш пă-оти тѣ мă-нăучи?" [BB,310]; 3. 'докаже' ~ богатиот фати сега сос негу да са минглеистисува, за да му покажи истината, за која причина потребува ногите да имат човеците на по-ихтибар, а не главата [V,PM,66]; 4. – (си) 'се потврди' ~ тогас тој, за да си покăжи, ча тој га чини тăја рăбота, им вѣли на онѣја човѣци: "ви са мол'ам, нѣка ѝди еѣн човѣк да вѣкни коѣбашијата" [V,PM,22]; 5. – (си) 'се претстави' ~ и тој му вѣли: "ах, господар мѣ, млогѣ добро си чинил на мѣника, ѝ јазе вредѣн си показăх на матимите ми, у тѣзи учѣлишта свăриш" [V,PM,150]; ~ (от сиромăх, што бѣиш), кăк да си покăжи заедноч богат, чини таквă еѣнă дипломатика: казă, ча ѝма брат на Стăмбол [V,PM,18]; ~ та зел косѣто на дѣтето дрѣхите и кѣн'а и, катѣ стигнали близо при касабата и фл'али да посрѣшнат на визѣрја дѣтето, покăзал са косѣто чи тој му е сѣн [V,PM,257].

показува (и: пукажуве) impf 1. 'посочу-ва нешто' ~ и му показува плѣчата, што бѣиш таму покрăј негу; 2. 'става нешто на увид' ~ отворил најкра-јната врата, тамо го нашал педа

човек лакут брада, гу удире сус калăчката му, а сече главата, а покажуве на момите. Они фатиле да са радуват, зашто ного и мăчил [V,PM,271]; ~ кăвициѣкио сѣн ѣч-гу-нѣма, он чѣка датта, а онѣ еѣн дѣн порăно прăстигнале. Утринтă о-курдѣсуве пăрăходо, златнио пăмпор, стигнуве дѣно, ги-пукăжуве пăриѣте, гă-зѣме царскăта мома зă-жѣна [ПД, 151]; ~ еѣну-врѣме царѣфта кѣрка си-фатѣла еѣнă-живуѣина нă-гладѣта, вошка. И, тă, вошката мă-а-пукăжуве нă-царут, тăтко му: "от тăте, јă шо-фатѣх!" [БМ(В),194]; 3. 'станува јасно' ~ сă-пукажăхте кăкви сте [ПК(Гăр)]; 4. 'претставува' ~ му вели на Мајдона: "Мајдон, от те-бика сакам да иѣиш, от протудраку кон'ут да ми гу докараш! Аку не, главата ти земувам!" И тојнака рече: "ба, царју, от мени да гу земиш!" Фати веки Мајдон да са покажува јунак прет царјут [V,PM,74].

покаи (са)* pf 'изразува жалење за некоја постапка (недобро) што ја направил' ~ Зашо такă вăшо Ди-даскало сѣди су имрукѣиш и су грѣшни л'уди да јăди су нѣх зăјно? Исус ка слушă му рѣкал на нѣх: Нѣмат касавѣт здравѣити л'уди ут икимѣиѣта, тукѣ болнити шо лѣжат уф пустѣлјата... ѣти не дујдѣх тѣка јас да камам на правинти, туку на грѣшнити да сă пукăјат [MV(K),300]; ~ и тојнака, кату виде веки злоту сѣ по него ходи, са покаја [V,PM40]; ~ он на рѣкал: Нѣм, Тăтко Аврăм; тукѣ аку да ѣди нѣкој уд мăртфити на нѣх, ки си пукăјат. Да му ричѣ на негу: Нѣл на М... и на Пруфѣитити не слѣшат, нѣто ут мăртвин нѣкој да стăни, не ки

била, сакаши царјувата мома да ја погуби [V,PM,275]; в. **пукачуге**.

ПОКЛОН (пуклѡн) m 1. 'во знак на почит (или поздрав) го наведнува напред горниот дел на телото (= прави **поклон**)' ~ *как сѧ-срѣтнѧт русѧлијте двѣте чѣти ки-зѧстѧнат нѧ-нѣјсе, нѧ-стѡ мѣтра дѧлѣко. Сѣтне сѧ-нѧмѣстат чѣтте, ѧк-сѧ-суглѧсат еднѧта чѣта дѧ-дѧа пѡклон, ки-зѧстѧне шѡ-ј тѧнчѧрот на-ѡрто, кѧ-дѧгне кѧлѧчкѧта прѧво и сѣте ки-пумѧнат пут-тѧа кѧлѧчка* [ПК,2(Креѣ-306)]; ~ *чини еден поклон на владиката и му вели: "да ми простиш, владика мој, ету сега ти прикажувам за твоите ка-рагроши"* [V,PM,40]; ~ *го пристретна сос много чест. И фатил царјут да му праи поклони до земјата, вел'ѧјке на чобано: "сполај тебе, господине, што си прихранил мојте деца"* [V,PM,169]; 2. 'она што се дава како дар, за извршена услуга или нешто слично'; сп. **обичај**: — церемонијата крштевка обично се извршува в недела, а спроти петок, кога ќе се затемни, таткото на бебето оди кај кумот да го кани и при тоа ќе му даде **пуклон** (погача и малу карамфил). Ќе му ја бакне раката на кумот и ќе му рече "Сус Божија мисла уф нидел'а лагиме да крстиме!" [ТГ,113]; ~ *дал' си чула Като, разбрала, [твојут вујко, Като, свадба ки праве, [свадба ки праве, Като, син ки си жене? [ки те викат Като, за пусестрима, [ти да месиш, Като, бели пугачи, [бели пугачи, Като, бели пуклојне* [ТГ,156]; — кога се прави покрив на кука на мајсторите им се носат подароци, а тие се заблагодаруваат со овие зборови: "...мајстуре, Трајко чурбаѧија пуклон ни дунисе, на нашѡ сајбија атѧр му

лага; нас на зарадува, на млади калфи мирифѣт, на сите ураче бирикѣт; на који ки дунесе и који не ки дунесе берикѧт версин, ама тоја што ки дунесе оште поберикѧт версин!" [ТГ,297]; ~ *тука имаш поклон от цар'ут, сака вашата керка да му га дадеш* [V,PM,45]; ~ "алѧто, рѧчѣл, ѧк сѧкиш нѧ ки-тѡ: вѧрнум, и рѧбут-ниѧците нѧ ки-тѧ: вѧрнум, ѧма нѧмпѡро, вѣле, мѧсл'ум нѧ-мѣне пѡклун дѧ-ми-гу-дѧјш, зѧтѡ: шо-ти-изл'ѧкувѧх дѣтто, а-тѧ тѡлко дѡктуре си-искул'ѧл зѧрди нѣго" [ПД149]; ~ *фати да удр'ѧви жѧ-бин јѧзѧк и вѣли на жѧбата: "ох сѣстру, т'ѧ чѧх гласѡ ти и ти познѧх; излези вѧнка да ти кѧжѧ, ча от мѧјка ти донѣсох пѡклон"* [V,PM,29]; 3. 'поздрав, порака' ~ *стана мајка му, отиде на царјут му вели: "цар'у, поклон имаш от мој сина, пепеларјув сина! Дојде от чуждина. Да ми дадеш ухтар'ут да мери алтѧните, што је добил аф чуждина!"* [V,PM,48]; ~ *ама пепеларјувут син беши млогу хитѧр, та колај не можшиш човек да гу смами. Сос оноа човек му пусна на царјут поклон, да му пусни чѣтиријси мулинта и чѣтиријси чифта вреѧишта, ча ќе да товари иман'ето му* [V,PM,49]; ~ *тој му рѣчѣ нѧ картѧло: "да ѧдиш нѧ дѡлна зѣмја, тѧмо ѧма стѧра самовѧла, да кѧжшиш на нѣја пѡклон от мѣника, да ти дадѣ трѧ тапсѧи, тѧмо што има!"* [V,PM,137].

ПОКЛОНИ-ПОГАЧА f 'спеѧијално приготвен леб печен во тепсија или под вршник, се прака како поздрав' ~ *напкун ѧ риче: "да направиш едно поклони — погача, да напѧлниш две долиј вино и да*

заколиш нај-големиот брав, и утри застра ки одими” [МС(В),96].

ПОКЛОНИ pf 1. 'даде нешто како подарок, односно го отстапи' ~ как седнаха да јадат сватовиту и кумовиту, чопл'акот са окачи на гриндата, му поклони на кумот каниската на софрата, така и стомната сос виното [V,PM 242]; ~ он му риче: “Ни кабаатот ти простам, ни глоба ти глобам, ни глава ти сечам дор не донесеш Танка Арнаутка, твојта пљрва л'уба да ми ја поклониш” [МС(В),93] – во текстот одново среќаваме употреба на презент од перфективен глагол, што зборува за фреквентноста на односнава појава: **ни кабаатот ти простам** (место: 'проштавам'); ~ уттам, к-а-сфѣришл рѣботта, му-вѣл'ат: “Шѣ сѣкаш сѣга дѣ-ти-дѣјме, дѣ-ти-дунѣсиме нѣа! Шѣ дѣ-ти пуклѣниме? Шѣ нѣмте нѣ-тфѣјта дѣр-жѣва дѣ-ти-дѣјме” [ДК,133]; 2. – сѣ 'се помоли, оддаде почит' ~ маќа гу-јѣдѣше, чунки бѣше уд-дѣруга вѣра и нѣ-сѣ мишѣше су-рисјѣните. А он, сирума, нѣмѣше руднѣни д-ѣде и дѣ-му-грѣдѣт у-гѣсти, а и нѣмѣше ѣ-мѣа, бѣрем дѣ-сѣ-пуклѣне [ДК,153]; ~ Нѣли бѣши вѣтар сѣлин, му паднѣ стрѣх; да зафатѣ да путунѣа, а вѣка ѣм ѣаркѣ: Афѣндо пѣмѣжи. Па Исус а пушитѣ рѣката, гу фатѣ, да му рѣкал: А малѣвѣрнин, зашто си уплаши... Тѣи пак шо бѣле уф каикут дѣјдѣа да му си пуклунѣле на нѣго [MV(K),267]; ~ кату му са поклони, му вели: “ѣарју, јѣзе дојдох да просја твојта мома за мојто дете, чопл'акот” [V,PM242]; ~ тогѣс тој стана пѣрав, са поклони на господѣро му и са прости сос нѣгу [V,PM,15]; ~ и л'у влезе нетри аф владикувата удаја, са поклони на владиката и седна при негу [V,-

PM,38]; ~ си разл'ути много и му вели на гостот: “а бре јабанѣиа гидѣа, зашто не стануваши прав и ниту се поклони на мене, кога си дошол” [V,PM,222]; ~ а чѣ Исус шо гу извадѣле нѣдвор, ка гу нѣишл, му рѣкал на нѣго: Вѣруваши тѣи на Господѣново Сѣн? Гувѣри на он да ричѣ: Кѣ-ј тоѣ, Афѣндо, да си вѣрувам на нѣго? Му ричѣ Исус на нѣго: И гу видѣ на нѣго, и су тѣб шо прикажѣва, вѣа ј. И он ричѣ: Вѣрувам, Афѣндо. И му са пуклунѣ на нѣго [MV(K),259]; ~ и тојнака најдѣ вѣреме, заеднѣч са укачи гѣри и фл'ѣзи аф ѣѣр'увѣта удаја, му са поклони [V,PM,31]; 3. изр.: **ПОКЛОНИ глава** (= се повлече, ја призна својата слабост) ~ кѣк станѣ Половѣнмиѣѣн на јунѣчки нѣги, фатѣ сос топѣзката да ги бѣе и сѣкаши да ги утепа сички. Кѣк видѣха такѣ, поклониха глава на Половѣнмиѣѣн и му дѣдо-ха дѣѣјсѣгодѣиша даванѣна [V,PM,109].

ПОКЛОН'АВА impf 'подарува', в. **ПОКЛОНУВА** 1. ~ зема човекот пѣрстенот, отиде, гу даде на ѣарјут и му рече така: “ѣарју, младо добро халваѣиче под носи ету ти поклон'ава да продадиш то пѣрстен, на негу спѣмин да чиниш” [V,PM,57].

ПОКЛОНУВА* impf, 1. 'дава подарок' ~ кату как пѣравѣт на зѣнтјут, така и на нѣвестата сос пѣјани, сос хоро. За сторјат една каниска, штото га за дојдат сватовито и кумовиту... тогај му ја поклонува тас каниска на кумот [V,PM,248]; ~ и л'у за дојди кумот, седнува на една удаја все кумѣви, на друга одаја свѣтовѣи. Тогај перѣтити зѣмува онаја каниската, што бѣха направили момѣите на ѣѣвѣрток, ја поклонува

на кумовата трапеза [V,PM,249];

2. 'оддава почит, се моли' ~ *ки-дојди ден' бсам души ќе-се-поклонат на-деветица. И гр-распраивали на-мајката, на-таткото. И тука тиа гр-исталкували сѝн'о: "Ниа, ки-дојди вр'ами, на-најмалкиа брат ниа ќе-се-поклонуваи"* [ЛС(К),113]; ~ *ма то шо не слуши на мѝн, некал да знаи на то шо ми пушти. Са утфориле и седумдѝсоти су радус да му вел'ат: Афѝндо, и дјаволити су твојо ими да сѝ пуклунуат на нас* [MV(K),298]; ~ *наиши Таткови на ва планина са пукланиле; па виа велети ѝти на Јерусалим и мѝстото шо трибува да се пуклануат* [MV(K),257].

покрив* m 'горниот дел од некој објект што штити од дожд или други врнежи'; сп. ~ *кѝрда сѝ-виѝе на-тѝрлито шѝ-ј зѝградаѝно, шѝ лежѝт ѝфѝците, пукрѝјно-ј тоѝ, уд еднаѝта страѝна-ј дѝгнаѝно, сус-тѝрска каѝд-нас и-праѝме. И тѝ-ка има пуштаѝно, кулку еѝн, пул-виѝ мѝтаѝр ут прѝди. Покриво на тѝрѝлто сѝ-виѝе кѝрда, пукрѝјно тѝрло* [ПД,125].

покрива f 'наметка, надворешна облека' ~ *кепе... – покрива, итоту са покриват чобаниту, кога дајжди* [V,PM,33].

покривало p 'материја, полупровидна со која дамите си го покриваат лицето, вел' ~ *ниѝјастата за са примени харно. За пој нејѝ брат или сѝстра да ја метни покривалото на лицету ѝ. Так за стани нѝјаста, за бакни пак на сите раѝнките, хазѝр ки си чини веѝи* [V,PM,249]; ~ *тогас и тѝ-нака ѝтговори и рѝчи на младата нѝјаста: "мари не сам ниту н'ама н'амичка, ниту сл'ана сл'атичка, туку за еѝн лаф, што сам рекал на*

ѝарјуѝ син, ми беиши страм, та тинака, млада нѝѝјаста пот покривалуту, не ти е страм веѝи да одрѝаѝиши!" [V,PM,72-73] – еѝен од примерите во кои субјѝектот е во ж. род, а л-формата во машки: и *тѝјанака ѝтговори:... што сам рекал; поранешните истражуѝачи ги немале забележано ваквите случаи не ги коментирале; в. пукривач.*

покривка f 'материјал со кој се покрива човек кога спие' ~ *ѝарјуѝ ѝстана тамука пиѝан, си заспа. А ма гнусниѝт човек, кату беиши млогу аѝѝлиа, зема покривка, гу поѝри на ѝарјуѝ* [V,PM,58].

покриен* adj 'кога врз нешто има ставено покривка' ~ *му вели на јуѝако: "Ееѝ синко, ти млогу л'ап ки јаѝиши у мѝни, но утри ки ти изѝаѝем моите три керки, и трите еѝин бој, ама поѝриѝни, ки са неѝести: аѝо ги познаѝш... коѝа саѝаиш сѝтни земи си ја неѝеста!"* [V,PM,279]; ~ *и помѝна мѝлку врѝме, и дојдоха змиѝѝеѝе да ѝѝдет, каѝе спѝи. И катѝ ѝѝѝеѝа тѝм каѝмене поѝрѝѝен, стѝри хѝмѝ са, чи е ѝѝѝѝ'аѝа, и си реѝѝоѝа аѝѝн на друѝг: "Хѝјѝе да гу ѝтрѝѝеѝе!"* И туѝѝи си реѝѝоѝа и зѝѝа каѝмене станѝѝѝити та фѝѝр-леѝа по неѝ [V,PM,263]; и: **пукрѝјѝ** ~ *сѝ ѝѝѝе зѝградаѝнѝто, шѝ-ј зѝ стѝѝа, не пукрѝјно, двѝро на пуѝѝтѝа, тоѝ-ј уѝѝѝр* [ПД(126)]; ~ *кѝрда сѝ-виѝе на-тѝрлито шѝ-ј зѝградаѝно, шѝ лежѝт ѝфѝците, пукрѝјно-ј тоѝ* [ПД,125]; 2. изр. **пукрѝјѝ'ѝ** *гѝс муѝѝе не ѝ-пл'уѝт* (поговорка = работите треба да бидат обезбедени, зашѝтитѝни, за да не се случи да бидат поѝредѝни или унишѝтѝни) [ПК,2(190)].

покулај adv 'полесно' ~ риче: Тешку да си одат зингунити л'уди на Господинова царити́на. Оти по-кулај има да си замини спартината курабáрца уф љглици ушите, нибиле зингунин да флэ-зи уф царити́ната Господи́нца [MV-(K),279]; ~ Да сá укла́вам?; да сá зако́л'ам? – кутро́ј по́кулај Гóспудим? [MS,t,54]; ~ рéчал: За-шт'о си расчúдите лóшо уф сáр-цити вáш. Шó-ј по́кулај да рéчам: ти и прустéни грéхови, љли да рéчам: стáни си, и хóди си? Илим, акú сáкати да пикáсати шó Човéшното Сын има пувéл'а наврáс зéмн'ата [MV(K),266].

покулајно adv 'полесно', в. по́кулај ~ рéчал на Учени́цити: ... Пак вéл'ам на вáс: по́кулајно да помíни фóрто-мата уф љглата, нибиле зингун'от на Господи́нова цáртина да флэзи [MV(K),269]; ~ шó и по́кулајну, да рéчам на вó болниот: ти и прустéни грéхови, љли да рéчам: стáни си, и крéни си носíлото, и óди си? [MV(K),284].

пол adv 'половина од нешто', в. пул-вин ~ ко́га лигна́ле двéте нá-вичérта крáлицáта кéрка му-вéле: “Дáли бíло кáсмéт рибáр су-крáл-цá кéрка дá лéгне?” И дéтто: оооп, му-сá-рáсипу́ва кéјфут. И кáко лижáле, тáка нé мáрда. И кáди-пóл нóш шó си-имáл нíку пáра – шишит, нá-бигáјне [ДК,-128]; ~ и утáму, кáди-пóл нóш, а, нá-бигáјне. Тáму ко́га тíшле, áма љма сáт, сáт и пóл пáмпу-рут дá-дóе. И óна, чýпáта, зáспáла. Тíа пýсти пáри, тíа ди-сáгите, к-устáнáт пóнáка [ДК,-132].

пóла adv, в. пол ~ вíка тóа-е нéјно. “Нé!”, тáа вíка. “Мóе-е!”... Нá-сáд, шó ки-рéчи сáдо. Дó-Срлóмóн.

Цáро, тóј е-мúдар, тóј е-прóчут дá-кáжими... И-óн вíка нá-цилáто: “Дóнеси едýн мéч и-детéто дéли-го”. Знáчи мúдар. Твá се-вíка мúдрос. Детéто нá-пóла. Тáа вíка нéјно, рнáа вíка нéјно. Он гó-тэ́кна нáли мúдар, и-нá-тáа пóла, нá-тáа пóла. [ЛС(K),110] – системот во остатоците од падежите кај заменките, присутен во повеќето македонски говори, па и во нормативниот јазик, овде е сериозно за-сегнат, сп. во контекстот: он гó-тэ́кна наместо: 'нему му текна' (употреба на номинативот во служба на индиректен објект, како и кратката форма за директен објект го место за датив 'му').

пола* f 'долен крај на попка (односно од женска) облека' ~ ети тáрчаха солунските граѓани да го причекат, кој нога му бацува, кој рáка, кој полта [МС(B),98].

пола́шка f, zool. 'млада кокошка, јарка' [ЛС(K),96].

поле* n 'широко и рамно место (ливади, ниви)' ~ един цар отбираше јунаци за неговата мома. Отбиранието беши, што и направил на полето една дупка 40 адими (чекори) шарока и толко длабока...: “котри јунак излези сос кон да ја прискокни дупката” [V,PM,181] – лексички архаизам: **котри**; ~ то-ј сивичко, малéчко пíле, бéли дáмки љма низ нéго. Уф-пóл'то пéе: пáт-пáл'áк, пáт-пáл'áк. Гу љма уф-нívите, нíско лéте и ко́га л'áтнúве брáмче (објаснување за птицата пáтпáлóк) [ПД,126]; ~ тáтко и ги направí чýзме от желéзо и стáп од желéзо, и тјáнака надјáна чизмéто, зéмá и желéзни љ стáп нá рáка, кинíса, л'убóвникот да гу тéра. Шетáла пóли и гóри, мáра-млóгу до трú години [V,PM,131] – уште една потврда за поширената употре-

ба на множинската наставка **-и** кај именките од среден род: **шетáла пó-ли** (м. 'полиња') и **гóри**, за ова в. граматичкиот дел; ~ **мори**, **југријала мисичина**, [пу Сер пол'е, рамно пол'е [пу Јуванови рамни двори, [мори, Јувануве вичерале, [сирак Јуван не вичере [ТГ,97] – во текстот има уште еден случај (потврден повеќе пати): употреба на именска форма во служба на атрибут – **пу Сер пол'е** (место: 'пу Серско поле') [ТГ97]; ~ **дóбро-ама**, **Лу:то сá-нáучило óти ки-бáгáли уд-нéго**. **Ги-устáве кóјсте нá-пó-л'то**, **дóјде дóма**. **Брáјки шéáве уф-тíйá вréјките**, **флизéл уф-áднáта вréјка óн**, **Лу:то**. **Не-гу-знáт óти уф-вréјкáта-ј флé-зáн**, **нéго гу-знáт нá-кóјсте** [ПД, 163] – во извадокот среќаваме 2 граматички посебности: употреба на перфективен презент: **ги-устáве кóјсте нá-пó-л'то**, **дóјде дóма** и употреба на адверсативниот сврзник **него** наместо 'туку': **не-гу-знáт óти уф-вréјкáта-ј флé-зáн**, **нéго гу-знáт нá-кóјсте**; Малецки во Солунско ја запишал редуцираната форма: **пóли** [MSs,86].

полегна pf 'легна за кратко време'

~ и как кинисаха, **хождаха на пáнтјут**. На едно место беха седнали да починат. Момата **полегна** на неговото колено, да поспие [V,PM,192]; ~ **гóро-ли**, **гóро зилéно**, **еј-зилéно**, **еј-зилéно**, [íмáш-ли с'áнкá дибéла, **еј-дибéла**, **еј-дибéла**, [дá-си-пóлэгнáм стáдóто, **еј-стáдóто**, **еј-стáдóто** [ЛС(К),130-131]; ~ мајка му му рече: "Ил'у сину, тој занаат останалу от баишта ти, ти да го не зафатиш!" Он мајка не послуша; стана друго ден па отишел на полету да лови. Пак лов не добил и седнал одол една вáрба под сенката; **полегнал** да поспие [V,PM,170] – среќаваме посеб-

ност во збороредот: меѓу кратката зам. форма и глаголот е вметната негацијата: **ти да го не зафатиш!**

полека (и: **пулека**) adv 'бавно' ~ **пулека си терај**, **лудо**, [твоја брза којна, [да не ми настáтиш, **лудо**, [меснати ми пети, [меснати ми пети, **лудо**, [на бајна бајнани [ТГ,157]; ~ **пулека си терај**, **лудо**, [твоја брза којна, [да не ми настáтиш, **лудо**, [меснати ми пети, [меснати ми пети, **лудо**, [на бајна бајнани [ТГ,157];

полека-лека adv 'бавно, постепено' ~ **ка вика**, **вика** – нито **Хасан**, ниту **Хасаница**, и **јаз полека-лека** си носих мојте овци [МС(В),93]; ~ **от калугера кату** си научила, **дека** си **нахож-да** неин л'убовник ... **полека-лека** **оти-шла** на онова **грат**, **сос цар'ут дослук фатили** [V,PM,192]; ~ **един ден и трите самовили** ја беха оставили **момата** **сама тамо** в **дупките**, **пак те отидоха** да **уловјат** друго **некој** по **пресно лов**. **Тогас момата** ... **побегна оттамо**. **Полека-лека** **оти-де** на **мајчини** **бунари**; **беиш** **станала** **веки кату** и **гупка** [V,PM,195].

полéка-полéка adv 'бавно, многу бавно'

~ и **Бóг даде**, **принихá** **мáра** **женáта** **му** и **полéка-полéка** **оздрав'ала** [V,PM,20]; ~ **сá-кáчфа** **тó**, **дрáсе**. **Тугáј иднá-мéчка** **грéде** **уднáка**. **Кривјут** **кá-вијсва** **мéчката**, **тáн-гáн**, **тáн-гáн**, **пулéка-пулéка** **у-инá-кáпíна** **сá-пикнува** **слéпјут** **шó** **знá?** **Дрáсе** [ДК,136]; ~ **Твá** **д'áти** **отивáјки** **сédнал**, **л'áтно** **вр'áми** **билó**, **прд-еднá** **гóрница**, **вíка**: "шó-нé-г-отвóрá **тó-пíсмо áс**". **Детéто**. **Вáди** **молíво** и-сéá **нá-плíкó**, **пóлéкá**, **пóлéкá**, **гó** **отвóрел**. **И-пíши** **óти** **твá** **д'áти** **дá-си-пóгуби**. **Он-гá-кíни** **твá** и-пí-ши **нá-жéнá-му**: "Квá-кí-дóјди **твá** **д'áти**... **дá-гá-дáјш** **пóмлáдáтá** **кérкá**" [ЛС(К),109]; ~ **сá** **разгáрди** и **му** **кажá** **нишáните**; **напкун** а **свáли** **по-**

лека, полека, си га бацува, си га помажи с рѣка [МС(В),98]; ~ р'еч'и: "јас за íзл'а!" гу врѣаха сѣс иднѣ хóртума, гу пýснаха пулѣка, пулѣка дóл [МС,t,86]; ~ нѣ-лисíцѣта ú-сѣ-прѣјадѣли рíби. Лигнѣла нѣ-адíн дру́м и сѣ-чинѣла сѣнким úмрѣна... и эт-ти адíн мѣтрѣнас нѣ-кóла нѣ-тувѣрна сус-рíби вѣрве... А-зѣл лисíцѣта, а-фѣрлíл нѣ-кóлта ... Лисíцѣта пулѣка, пулѣка лѣзѣ́јки ду́дѣла ду-адíн кóш сус-рíби и аднѣ пу-аднѣ сíте рíби ги-фѣрлíла [ВК(Пат),285]; ~ и пулѣк, пулѣк си на́рѣстуха; д'ѣт'ѣту... с'ѣ на ж'др'ѣ-пч'ѣту, утíва, гу хрѣни [МС,t,31]; ~ пулѣк, пулѣк си дóјди и тóј думѣ; дур да си пóј тóј думѣ, цѣр'у си бíш'и уч'ѣл пóнапр'ѣт [МС,t,35]; ~ и трѣгнаха пулѣк, пулѣк, си дóха на Алѣксандра на прутѣвусѣта [МС,t,60]; ~ пулѣк, пулѣк ма́јка м'ѣ на́рѣсти, м'ѣ пýсна и на ш'кулóту [МС,t,87].

пóлeпa adj 'комп. од лeпa (= убава)

~ ама имѣше ину-глицѣло и сѣ-пулѣше нѣ-глицѣлто и унѣтфаше: "Глицѣло, мíло глицѣло, у-мѣне пóлeпa кóј íма?" [ДК,144] – во контекстот имаме уште еден пример за присуството на архаична лексика во овие периферни говори, сп.: лeп 'убав'.

пóлес m 'посета, контакт со личност што носи среќа (или обратно) во одредени празнични денови', в. **пулазе** ~ нíѣ íмме упрѣдѣл'ѣни дѣнуве, нѣ то: дѣн сѣбѣјле кóј ки ти дó, то: тѣ пулизíл: кѣкóф беркѣт к-íмиш, шo к-íмиш дóма. Пóлес сѣ вíке то. Тиѣ дѣнуве сѣ: Свíти Рѣнгел и ... [ПД(132)]; ~ нѣ-Вѣрвѣра ак-тѣ пулѣзе (дóма ако ти дóјде) нѣкуј ѣрин чувѣк, шó íма ѣрин пóлис, цѣла гудíна ки-ти-

вѣрве лѣсно рѣбóттa и нѣ-тѣбе и уф-кѣшти; или: ак-тѣ-стрѣте нѣ-сѣбѣјле, кѣ-óш нѣ-óрне, прѣф нѣ-пѣто, нѣкуј шó íма ѣрна дýша, шó мо-ј ѣрин пóлизо, нíшито нѣма дѣ-т-сѣ-слýче лóшо. Сѣ ѣрничко ки-ти-вѣрве рѣбóттa, ус-лѣсничко ки-сѣ-а-свѣршíши [ПК,2(87)]; и: **полуз** – сп. обичај: жената пред да почне да ткае треба да се прекрсти и да каже: "Бóже пуможи! Сус леко да родум!" (раѓањето се однесува на успешна работа при ткањето), сепак треба да ѝ помогне некоја жена или дете шти има лека рѣка и лек полуз [ТГ,363]; **полузут** особено е важен во живинарството, имено на празникот **Св. Варвара**, ако гостинот што прв ќе дојде е со **лек полуз**, кокошките ќе сневат многу јѣјца, и ќе изведат многу пилиња, ако пак не е сус добар полуз, кокошките преку цела година, нема да сневат, односно ќе сневат малу јѣјца. За таквиот човек се кажува дека има лош полуз [ТГ401]; в. **пoлизíа**.

пóлeсно adv 'кога нешто се врши со

помалку напори' ~ удíл, удíл, видѣл адно крíво мýле, нѣсе, нѣ-пѣдин, крíво... "Е, рѣкѣл, тѣбе бѣш сѣ: кѣ сум углѣдѣл, тѣбе нѣма дѣ-ти-прóстум". "Е, рѣкѣл, íм, рѣкѣл, нѣ-нóјсте едни пилизíна, íскар-иј нѣ, нѣпкум, пóлeсно дѣ-мѣ-јѣдиш [ПК,2(224)].

полечка adv 'бавно', в. **полека** ~

рекал: "Шта ти каза, ама на нíкој да нí кажѣјш, чи, ако кажѣјш, нí ште вејке ражда алтанѣ". И хí казал полечка: "От змијѣ је, жено!" Тѣа рукнала јачо: "От змијѣ ли је, мѣжѣ?" [V,PM,283].

пoлизíа f 'среќа или несреќа што ќе ја донесе тој што прв ќе дојде дома на празникот Св. Варвара' ~ нѣ Варвѣра сѣкум Шíл'ка дѣ мѣ пулѣзе, óт íма лѣсна пoлизíа

[ПК,2(166)]; в. полес.

пóлиму п 'војна, војска' ~ "јас дох сас пóлиму тукa, н'ема л'ап да в'е-ними?" [MS,t,59]; сп. мурабé.

политика f 1.'итрина'; 2. изр. стори (чини) политика (= омилостиви некого) ~ пак повтор гу викнал; тогај стана момчету, отиде на царјут, му са поклони дур от земјата, и царјут му стори една политика, знаете, хем му стори место, и седнал при царјут [V,PM,191] – проширена употреба на предлогот от наместо 'до': му са поклони дур от земјата; ~ дошла нетре невестата, фатила и она да му вели на Марин: "добре дојди, господине, здраво живо дома тај-фата?" – и да му донесе благото ракиа спрати адето, и пак го спрати дур вунка. Така и на сите траговци, да речем, чиниши политика [V,P-M,164].

Политов хану – еден од многуте анови во Солун во кои отседнувале македонските кирации и арабации во минатото, кога не постоела граница [ТГ,424].

пóлициѝ f 'државна служба (вооружена) задолжена да се грижи за безбедноста' ~ и-он зéл, прёд да-ни-кажи óти-са брát'а, зéл чá-шa злáтнa, и-парíти и-чáшaтa злáтнa гa-стáил уф-чувáло. И тiа, квá си-тáргнaли, си-óдaт сéга и-óдмa прáштa пр-ниф пóлициѝ [ЛС(К),113]; ~ са: ти ки-ни́тиш, ки-сáкиш, к-óјш уф-Лóндун... К-óјш уф-Лóндун, тáм англискио крál íмa дéте уф-кóжa зáвино. Ти к-óдиш тáм, ки-сá-рáзвáртиш укул-пáлaто, ки-вiкиш: о, о дóктур, о, о дóктур. К-излéзе пули́циѝaтa дá-тá-пувi-ке, тi рáчé, дá-нé сá-уплáиши [ПД-,147]; ~ нá óде, нéкуј адáм (чекор) фáрл'уве, нá вiке. О-чуј'уве пули́циѝaтa.

Оот, му-кáжyвáт нá-цáро. Му-вél'áт: "Чистíти цáро, тукá едiн дóктор нá-пáто вiке, нóф дóктор" [ПД,148].

поли́чин adj, компаратив од 'личен' (убав) ~ јас ки си сáдам, дивојче, [јас ки си сáдам на моми, [ти ки си сáдиш, дивојче, [ти ки си сáдиш на ергејне, [поли́чните ми момички, [на полоши ми момчи́на, [полоште ми ергејне, [на поли́чни ми момички [ТГ,101]; ~ тiа брáкa утiише нá-гурбéт и си-устáвiле жéјнте сáми. Тóлку врéме тiа итáрвите нé-á сáкáле тáа пóмáлéчкáтa нивéста. Пóли́чна бiла. И сéа кá-дá-á-зáгiнáт? Му-вél'áт: "Ај дá-тá-ни́книме у-бóчфа дá-á-чи́ш" [ВК(Рак),324].

полк* m 'голема воена формација' ~ пóсле зaгiнa твá тéпáне, твá пл'á-чкине, сá-турi рéт. Ама скáрáа-се Бугáртo ус-Гáрците за-Сóлун. Стинáа-се тáм. Пучнáа вујнá. Бугáрска вóјска нéмише, слáбо нá-Сóлун, дáл' íмише адна дивiзa, нéмише ајн-две пóлка [ПК2(218)]; ~ И ф-тó: врéме адiн пóлк имáл кáм Петрiч вóјска, нé бiла нá-фрóнто, óна дујдé, дá укупiре уд-Мóкрáне нá-зá-Нóво Сéло, дa-прáсéче Стрúмичко Пóле, дá-зáпре мáлко гáрчкáтa вóјска [ПК,2(222)].

пóлка f 'вид танц што се играл во аристократските кругови, односно на нивните приеми' ~ прáво кóга влэг-ла, á-ви́ишл цáруво сiн кáко íгрáла. Лéле, пулудáл пу-нeа уд-мéрáк и су-нeа дa íгра. А-фáтáл, íгра пóлка су нeа. Цéла нóш-е су-нeа [ДК,120].

половина* f 'средина' ~ една змија ка се пушти да ми хапни, като вратот ми дебела; току да ми хапни и един орел сá пушти и га фана за половината [МС(В),95]; в. пул(у)вiн.

половина-умрент adj 'полумртов' ~ детету, кату чу така от старио, млогу си оплаши и падна на земјата кату половина-умрент [V,PM,33]; и: **половин умрѣн** ~ гу фърли морѣту на сухо... от страх са и менил, са чини кату половин умрѣн [V,PM,8].

ПОЛОЖИ pf 'стави нешто некаде' ~ дојде старата самовила, га најде умрјана, млого га пожали и не сакаши да га зарии, л'у направил един сандџак от злато, га кладе нѣтри аф сандџако, га закара на врџх една чѣшма, га положи, тамо га оставил [V,PM,133]; ~ кату ги положила алтѣните нѣтри аф една удаја, му вели на барливоју: "иди да зѣмиш от попот кило, да ги мѣрими алтѣните, ама да му кажиш, ча ки мѣрими прѣсо!" [V,PM,125]; ~ му вели на дјатето: "иди да му кажиш на царјут, чѣтри ѓки брашно чисту сам да гу цѣи, неговата царица да гу мјаси, един л'ап да гу чини, и пак тојнака сам да гу положи на пеш-тја" [V,PM,122]; ~ ламјата си зарадувала и фати да готви секакви манџи за јадени; изготвила сичку, положи трапеза, тури манџите [V,PM,103].

ПОЛОШ* adj 1. компаратив од 'лош' ~ и ајде испаднаа кумитто слубѣд-ни, пучнаа да-кол'ат Турци, да-факаат Турци. Сѣрдисат сѣлто, тийа шѣ-са по-ајл'акчиј некуј, ѓт гу-сѣрдисат туркуто сѣло, ко-збѣрат на-џамита: "Дај-ти пѣт лири". А на некуј шѣ-ј бил полош гу-ѡрсаѣт [ПК,2(217)]; 2. 'неубав' ~ јас ки си садам, двојче, [јас ки си садам на моми, [ти ки си садиш, двојче, [ти ки си садиш на ергејне, [поличните ми момички, [на положи ми момчијна, [по-

лоште ми ергејне, [на полични ми момички [ТГ,101].

ПОЛОШО adv 'компаратив од лошо' ~ на напкунта гу наѓги Исус уф И..., да му рекал: Ето са лекува; да не си грѣшиш вики, да не ти са најди полошо [MV(K),256]; ~ на идна жѣна имала болка да краф му течѣла дванадесет гудини, и ногу са маџи ут ногу лекари, и му давала саѣто иманѣо шо имала, и ништо силимѣт не а видѣла, туку на полошо му са чинила [MV(K),324].

ПОЛУК m 'расипану иѣ врз кое лежи кокошката кога се спрема да снесе јајце' (така запишал Малецки во Солунско [MS,t,86]), споменатава специфичност "расипану" не е докрај точна, бидејќи положот е јајце што се остава во гнездото, независно дали е расипано, т.е. во првиот период, кога е пресно, тоа не е расипано, а сепак е **ПОЛУК**, дури по извесно време, од стоѣње ќе биде расипану; сп.: тоа се остава во гнездото за да ја подмамува кокошката [ПК,2(92)].

ПОЛУМЪРТВ adj 'кога некој се наоѓа меѓу живот и смрт' ~ момата и ужувјала, и на татка ѝ жива га закараа. Татко ѝ, от далеку как га види, от радост полумъртв са чини и от маѣра час сетника дојде на себе си [V,PM,64]; ~ тојнака, как га виде, така шо плачаши, га вели: "што плачеш, мори, така сос едно грозно погледани?" Тјанака заедноч от страх кату полумъртва си чини. Пак тојнака га вели: "куни си, ... да сечиш от таја мѣша една парча мѣсу, да туриш да изготвиш" [V,PM,63]; в. **половина умрент**.

ПОЛУНОШ(Т) adv 'средина на ноќта' ~ но фториу вечер трапезата по-маѣра манџи имаши, и две кандила

горјаха. И пак на полунош дојде оно стар от вѣнка, пак така му рече, кату на прѣмнио вечер, сиреч “хил'ада умреха, хил'ада и един са родиха. Блазе ги оние, што са родиха, и тешко на оние, што умрѣаха!” [V,PM,84]; ~ она зé јатагáнѣт и сидна узат у-палхират да чека. Токмо у-полунош палхират фатѣ да-трóпка, и мómата дијна јатагáнѣт и застанá прáфцом [ВЛ(А j),338]; ~ навечерóт најгул'áмата сéстра сидна узат у-палхират да-брани. Около полунош а-фатѣ др'áмка и заспá. Али Гóспот дадé, да-онó вéчър ни-дојдóха хармѣјто [ВЛ(А j),338]; – во приказна од Серско, запишана кон крајот на 19. век (1891) регистрирано е присуството на адверсативниот сврзник али: а-фатѣ др'áмка и заспá. Али Гóспот дадé, да-онó вéчър ни-дојдóха хармѣјто; и: пулúнуш ~ Тѣ испáднáле, гáздите, и-о-прáймáле нá-гóсте. Та вéчър óни нá ки-прáвѣле нáржéшка, имáле рóдáно дéте, жéнѣчко. Тáмáм сá-чинáло пулúнуш дудéле нáрéчниците и пучнáле да-кажúват. Пáрвата рáчéла: “Е, дé-ј жѣва и здрава...” [ПД(151)]; ~ к-бóдáме уф-нá-цáро двóро ки-бóрáме, шó-íма жѣво сáто ки-избóрáме. Как-и-вѣдáт тáквó чúдо, оти нѣ бóрáме, сѣте ки-испáднáт, ки-испáдне и цáрскáта мóма. Уддéле нá-пулúнуш, ка-зéле живóтните, ка урáле, ка-друбѣле, ка урáле, ама нѣкуј не-испáднáл, бѣле лéгнáни [ПД,154].

полунашник (и: кускун) m 'парче дрво што со две јаженца е прицврстено за задниот дел од самарот и се наместува под опашката на коњот, со цел да не дозволи самарот да се лизне напред кога оди по удолница' [ТГ,420].

полцки* adj 'нешто што се однесува на поле' ~ ми-каквó бѣше? Нѣ

плáницко, нѣ полцко бѣше сéлто Штéмница. Тáкá бѣше кути-дóјдáно, нѣвите му бѣа кути нá-ритчѣна тáкá, áма сá-рáбóтаа. Тумбáрки, тумбáрки сé [ВК(Шт),288].

полцки изикј* m 'говорот (дијалектот) на полските села во Пазарско' ~ селту Илицију... носá вáрдáрки нáртал, амá гу лaфáт полцкјут изикј [МЕ(Р),81].

пол'ка f 'модерна 'женска блуза' ~ пол'ка сус буфки (украсни туфки) и тантели (чипка) [ТГ,136]; кај Будишевска (од Воденско): **пóл'кá** 'женска облека, нешто пократка од “скурдел-от” [BV,134].

пол'уби* pf 'засака (повеќе)' ~ завчас повелила да ги убијат, а тја сá указала, чи му је жената. После повелила и нáзи кáштá, барабар с кладнецо, да изгорет и да направет сарајá, в котри седјали с мáжсо си и сá пол'убили и миловали от понапрез [V,PM,283].

помажи pf 1. 'помилува' ~ сá разгáрди и му кажа нишаните; напкун а свáли полека, полека, си га бацува, си га помажи с рáка [МС(В),98]; 2. изр. **сичките порти ги помаза** (= даде пари или сл. на оние од кои зависи дали ќе се заврши некоја работа, т.е. изврши поткуп) ~ и сичките порти га помаза, и така сетни искара от конакут владички пусула за да са венчај, отиде попови викна, отиде и на куумѣовите порти чука [V,PM,70].

пóмалéчук* adj, в. **пóмалук** ~ тѣа браќа утѣише нá-гурбét и си-устáвѣле жéјнте сáми. Тóлку врéме тѣа итáрвите нé-á сáкáле тáа пóмáлéчкáта нивéста. Пóлѣчна бѣла [ДК,150]; и: **пúмáлéчук** ~ на, íма умирáчка, áку зéјнáм ду-ýтре, друјк-дén, да-умрáм, кáту-Суфѣјка кáк

не-а-видѣк, и ни су-тѣп не-ки-са-вијме. Ја, Миџи, устѣрѣл, уд-мѣн три-гудѣни пѣмѣлѣчук [БМ(Стр),203].

ПОМАЛКО adv, в. **ПОМАЛЦА** ~ сѣдѣмдѣсѣ-усумдѣсѣ кѣшти христијане и двѣ-тријсе кѣшти, тѣка нѣшто, Турџи, сѣдѣм-ѣсум кѣшти Гѣтџи ѣмие. Сѣч-ко ѣмие укул-стѣ двѣ-тринајсе кѣшти. Нѣкоо кѣшта мѣж-д-ѣмие кѣур-то пѣвике, нѣкоо Турџите пѣмалко, ѣма тѣка-ј (станува збор за с. Ште-мница, Кукушко) [ПК,2(Шт-246)].

ПОМАЛУК adj 'помлад' ~ "јас за пѣда у касабѣта, за нѣда идиѣн пѣ-малук грамѣтѣк ут м'ѣн'а!" [MS,-t,68].

ПОМАЛЦА adv 'помалку' ~ најповикѣ ут ветѣрут на југ; мѣжју них сѣ нѣогѣт негѣдин повичкѣ негѣдин помалца дѣлабоки долиштѣ [МЕ(Р),79].

ПОМАНИЦА f 'измама, итрина' [MS,s,86].

ПОМАЧИ (си) pf 'поднесе напори (физ-ички или психички), ~ така ке-манеџиѣта, кату си помачи мло-го да гу стори н'амѣјут да от-говори, та не можѣ, и џарѣјут му зема главѣта на кеманеџиѣта [V,PM,192].

ПОМИЛѢВА pf, в. **ПОМИЛУВА** ~ излезѣ и самѣ Чингѣ-дилибѣја, сѣкаши дѣ гу изѣди, ѣма пѣк гу помилѣва и му речѣ: "ѣди ѣди си тѣнака, и јѣзе ки дѣјдам!" Он кинѣса да ѣди; тѣнака си зѣма сѣчките рѣнгови и по-нѣпрет от нѣгу отѣде [V,PM,143].

ПОМИЛУВА pf 1. 'сожали (и помогне)' ~ му вѣли: "зѣшто, мѣжу, да не кѣжѣ... јѣзе казах на сѣчко сѣлу, џа џѣр'ут на помилува, зѣшто бѣх-ми сѣромѣси" [V,PM,32]; ~ кату виде женѣта му, џа тојнака убогѣтил млогу, фѣтила да гу јѣде кату червѣ дѣрвѣту, да кѣжи на неѣ, как чинѣл тојнака, та толку

Господ гу помилува [V,PM,81]; ~ Исус гувѣри, да рѣчѣ: Нѣ сѣм дѣјдѣн за дѣругѣ нѣшто, тѣку пу ѣфѣѣти загубѣни на Из...-џка зѣмн'ѣ. Женѣта кѣ дѣјдѣла, му сѣ пуклѣни на нѣгу, да вѣл'ѣла: Афѣндо, помѣлуј ми [MV(K),272]; ~ на тоѣ вѣреми, удѣки Исус пу нѣтут, ѣдиѣ пу нѣгу дѣвѣ мѣна слѣпи шо вѣкале, ем вѣл'ѣле: Дѣвѣдуво Сѣн, помѣлуј нѣс. Кѣ флизѣ уф кѣката, дѣдѣѣ кри нѣго тѣи слѣпити [MV(K)-266]; 2. 'погѣли (со рака)' ~ А нѣ тѣѣ сѣстра-му зал'убѣла-сѣ сѣ-нѣкуј Арѣпин. ѣма тѣѣ кѣчинѣта нѣ-Арѣпино кѣ-изѣт. Рѣкѣл: "Кѣ-излѣјѣ бѣрат-ти дѣ-ти-ј-дѣкарѣ кутѣринѣта дѣма, кѣ-ј-ѣѣрѣши тѣ, ѣс к-ѣм, кѣ-зѣкѣл'ум нѣго". Тѣѣ нѣ-уфѣѣро, нѣ-бѣратѣ му-рѣкла: "ѣс сѣкум тѣѣ кутѣринѣта дѣ-ј-дѣкарѣши, дѣ-ј-пумѣлѣм мѣлко" [ПК,2(228)].

ПОМИН m 'начин на живот (поставѣност во сѣмѣјствѣто и во ѣштѣствѣто)' ~ кѣк ин ѣј пѣминут? (= во кѣкви ѣколности живѣе) [ПК(Гѣр)]; ~ кузум, бѣѣче Рѣсто, ного ти сѣ мол'ѣм: [кѣјне да му чинѣши, [мѣчин помин пумѣнувѣм, [ни на лѣб сум ни на вѣда; [кѣка пѣзна растѣрена; [нѣма никуј кѣј да пѣте, [живѣ ли сум ил умрѣна [ТГ,265]; ~ си-нѣмѣт пѣмин ус-мѣжѣ; ѣч не нѣ-ј ѣрин пѣминут, зѣтѣѣ сѣ сѣрумѣси [ПК,2(87)]; ~ ма насѣрчи да зем да написѣм сѣ шо можѣм да научѣм за сѣлѣкѣјут помин уѣ Постул [МЕ(Р),70]; – мѣлѣѣте ѣко сѣ ѣмаѣт зѣмѣно, т.ѣ. ѣко стѣпилѣ во бѣрак сус мѣрак, ѣко сѣ сакалѣ кѣко ѣргѣн и мѣма, нѣвѣниѣт помин кѣ бѣдѣ добѣр, ѣ ѣко бѣл бѣз мѣрак, бѣз сѣрѣ зѣмуѣјне, тогѣш сѣ јѣвуѣѣт недѣразбѣѣѣѣѣ, но по пѣравило бѣз ѣбѣзир дали сѣ сакалѣ или не, шѣтом ѣм пумѣне вѣниѣ пѣрако гѣлѣѣ (=

што^м ќе се венчат), легнуват на брашно (се помируваат со ситуацијата) и си гледат работа [ТГ,192].

помираклија adj 'со голема желба'

~ доста ј да вида чувек колку помираклија на чифликјут му бил пустиликјут бег [МЕ(Р),85].

ПОМИСЛИ* pf 'се присети' ~ *вечарта,*

два-трица били лавии, колку били, викат: "Слушај, како можни на да-го-земме детето, да-го-спасими, нали". И-помислили, кеставими зас'ада. Зас'ада знаиши шр ки-се-рече: пусиа [ЛС(К),108].

ПОМИТ m 'направа што служи како метла, на крајот има крпа, со неа се мете фурната во која се пече леб'; и: **пѹми** [ЛС(К),95].

ПѹМНИ* impf 1. 'памети, се сеќава' ~

"пѹмниши, кога земах една голема крапова риба, ету онаја риба ги докара тиа алтани на нас" [V,Р-М,19]; ~ царјут, как гу виде така пожален, фати да му вели: "ади, зетју, немој имаш гајле! Тинака не помниши, каков татку имаш, ама сос твојта прокопиа за три или четири години си добил сос кила алтани" [V,РМ,51]; ~ зимах адна круша сус-правата рака, сус дѣсната дѣ. Апнах ут-таа крушта, ка га гризнах, така тука ми-устана. "Ајде, ви́ке едѣн'о, да-гу-пуштум прѣ-мајка-мо, не́ка си иде". – "Та́ва, ви́ке-ј у гудѣни, а́к о-пуштиме, тѹо ки-пѹмне ѹти татку-мо ки-г-уби́јме", ви́ке дрѹг-јо: [ПК,2(358)] – присуство на архаизмот **прав** 'десен': **сус-правата рака**;

~ и царјут му вели: "јазе, синку, сам цар. Алтѣну ти гу дадох за да ми помниши". Тојнака му вели: "што да ти помн'а, царју? Јазе сам гувидарски син, и пак да ме чини некој таков поклон и таков

чест ќе да му дадох една шенна алтѣни!" [V,РМ,95] – во текстот кратката заменска форма за директен предмет **ме**, се јавува во функција на дативен предмет: да **ме чини таков поклон** (место: 'да ми чини...'), тоа е еден од многуте примери во кои заменските форми за прав и за неправ предмет се мешаат (за ова в. во граматичкиот дел); ~ да си отвориши ѹчите, сос ум да си вратиши, зашто сакам мојто ѣме пак да работи, да си пѹмни мојта хубавѣна [V,РМ,7];

и: **памне** ~ ас не́ знам ни́што, ба́пта сѣ памне, ѹна сѣ знаа [ПК(Грам)]; односно: **пумѣте*** ~ пѣсни, при́кажници; А-а, бре сѣно, ми-та́кнѹве, а тѣка са́ма как сѣднум, как-са́-здѹмум. Тугѣј ки-пумѣтум, ки-м-ѣде на-акѣл и ѹмрини и жи́ви, сѣ-к м-ѣде н-акѣл [ПК,2(253)]; ~ не́ пумѣтум то́лко сѣно (информаторот се обраќа со "сѣно" кон истражувачот, во конкретниот случај кон авторот) ~ Турско имѣне би́ше (се однесува на селото Пѣлѣница, што се наоѓа на север од Кукуш), на́а не́ма́хмѣ ни́ви, имѣне. Имише та́кѣ ѹфча́ре, ѹфча́ришича, ѹфци си-на́саа, ѹфци си-гле́даа, тѣѣ би́а, дрѹги не́мише. Имише та́ка пу-не́куј, та́ка пѹ-бугѣти ка́шти, с-ѣмаа, бѹбички си-ра́наа (се однесува на: свилена буба) [ПК,2(250)]; 2. 'споменува'

~ му вели: "ох, дјадо, си фатил да ме питаи за Господински работи. За нес работи Госпот знаи. Јаз што знам!" Тогас дјадото, кату го виде ... чја Богово имја помни, му рече:... [V,РМ,179].

ПО-МНОГО adv 'повеќе' ~ тој ми велише, да не јадам лук, зашто ки ми бол'ат по-много ѹчите [МС(В),77].

помога* *imprf* 'пружа помош' ~ рече на неговата л'уба: "първа л'убо, от дека сакаш да помогаш, зашто ми се додеја" [МС(В),97]; в. пумаге.

помогне* *pf*, в. **пуможе** 1. 'земе учество во нешто (со работа, со пари и сл.) за да му олесни на другиот' ~ Госпот ми помогна, добих не само таја стока, што имам тука но и двајси гимиа [V,PM,16]; ~ л'у ти са мол'а, пусни балдузата ми да им помогни ма́ра да битисат [V,PM,62]; ~ и кога ки ти дојди некоја газа на главата ти, да го туриш перото на вогино, и ниа на тебика можими да ти помогними ништу [V,PM,96]; ~ рече: "ајде, вујчо, да направам и за мен хазар един кон, да дојдам да ти помогнам" [МС(В),97]; и: **пумогне** ~ ка глејш ка са-маче чувек, душита да-т са-скине, ама шо мојш ка не мојш да-пумогниш [ПК,2(160)]; ~ идну-време си дбе, жента а нае су-идну-чујсцо чбек. Са-спушти то на-мене. Жента анди да-пумогне на-мене, пумогна на-то приател'ут. И кучито ка-беше, са-спушти, дан – гу-фати приател'ут [ДК,127]; ~ некуј шо не са-л'уте, не са-каре ус-никуј, не завидуе, саке да му пумогне на-чувек...; ~ пумогни-си сам, та и го́спо да-т пумогне, ра́бот-си, ма́ч-се, пичали [ПК,2(190)]; 2. изр.: **му вели:** "поможи Бог, побратими" и он: "дај Бог добро" [V,PM,223] – поздрав.

помош (и: **помуш**) *f* 1. 'тоа што се дава (односно прави) за да му се помогне на другиот' ~ уд-него нејкум помуш от ного на́веле. Ки-т на́праве некаа дубрина сто пати ки-т ја на́веле [ПК,2(183)]; ~ пасејки офци некуј ден една ка́пина са-запа́мила,

гуле́м бгин испадна́л ут-та́м. А-та́м има́ло-на́ една зми́. Зми́та пучна́ла, ка́ фати́л бгино да-го́ре, да-ни́ске, по́муш ба́рка́ла [ПД,152];

~ един уфча́р си-и-на́сил офци́те. На-пладни́нта си-ј-запла́днува́л пут-идна-да́рви́че, си-лигна́л. Две га́врајне зе́ле да-му-неја́т на-гла́вата. Е, чу́л иден-глас: "По́муш, по́муш"

[БМ(ЗБ),199]; ~ напкун как чу селото, та́рчаха на помуш кое с да́рво, кое как са на́јде [МС(В),74]; 2. 'подршка' (во случајот од Бога)

~ и мајка му му рече: "... иди, сино, и меника да не ми забораши, ча тебика ти имам веки помошник за сичку!" И така пепел'арув син сос мајчините му молитви и сос господинска помош киниса, отиде на чуждина да работи [V,PM,48];

— сп. обичај: на вториот ден од Бужик роднините се посетуваат за да си честитаат. Домаќинот ќе го земе паурчето со ракија и ќе наздрави: "Дубре дујдете! Ка је арно Госпуд да даде; динешин ден за ув ного гудини. Госпуд да даде бирикет и касмет; дедо Бужик да ни је на помош, и Св. Вашил' сус здраве да прачекме; Нова Гудина ајарлија да ни биде и Госпуд некуја управија да даде!... Здра ми си!" – Сите одговарат: "Спулај ми ти! – Амин!" – за средниот ден уд Вилигдин во Гевгелиско е забележан следниот навик: постарите луѓе ќе се соберат пред вратата од црквата и тука ќе лицитираат за црквенските икони и крстови; откако попот ќе испее: Христос воскрес, клисарот ќе го подигне крстот високо, сите да го видат и ќе викне: "Који има мирак да гу купе? Госпуд ки му даде ного касмет и бирикет, здраве и живот!", пр. "Н.Н. за Божји крст даве две кутли чиница". Така се

лицитира и кој ќе даде повеќе нему крстот ќе му го предаде клисарот зборувајќи: “Нека ти је ајарлија и на помуш!”. Има селани кои секоја година “го купуваат” истиот светец: Гошувчуге – Св. Васил, Маркувци – Св. Лазар, Попувци – Св. Параскева итн. [ТГ,61]; од истава регија (Гевгелиско) и од истиот автор (Тановиќ) е регистрирана и фонетската варијанта **помоќ**, сп. дел од вечерната молитва: “Свита Бугуројцо и Свита Нидел’о, на помоќ да ни бидиш, уд лоши работи да на чувиш! Свита Бугуројцо и Свита Варваро, на вас ви са мол’ум, уф ваши рајци душта си ја давум” [ТГ,306]; кај Малецки: **пѡмуш’** [MS,s,86].

ПОМОШНИК m 1. ‘тој што помага при вршење на некоја работа’ ~ му вели така: “ах синку, тинака сос това занајат млогу мајка ќе да теглиш, туку... Господ да ти е помошник за сичку!” [V,PM,41]; 2. ‘тој што е втор човек во одредена хиерархија, заменик’ ~ “мале, јазе ќе да идам на чуждина да работам, за да си чинам човек и да зема малку ихтибар, ча, аку седам тука, сѐ пепеларјув син ќе да ми викат”. И мајка му му рече: “... иди, сино, и меника да не ми заборавиш, ча тебика ти имам веки помошник за сичку!” [V,PM,48]; од Солунско: **пѡмуш’ник** [MS,s,86]; в. **пумагач’ин**.

ПОМРАЗНИ* pf ‘настине, измрзне’ ~ нивјастата му отишла на Костадиновата каишта, на Костадинова мајка вели: “варај мајко, мичка бабо, дали ми сакаш тоа вечер на тебе госка да бида, ча имам тузи малко дете без пл’ани, да не гу помразна вѡнка?” [V,PM,228].

ПОМРАВА adv ‘помалку’ ~ и нѡз гу-диѡна сѡфт’ѐ сѡфт’ѐ за дад’ѐ пѡмрава грѡздиници [MS,t,4].

ПОНАВИСОКУ adv ‘погоре’ ~ гу з’ѐј тупу-зу, гу мѐтна на висѡку биш’ти пѡна-висѡку [MS,t,52].

ПОНАВАЊК adv ‘понадвор’ ~ гу тур-нуват т’ем’ѐлу, гу звѡж’дат пѡнаваѡк, ги фѡрл’ат гриндиѡт’а уд-гѡр’а, гл’ѐдат – пак кундури и-дат [MS,t,45]; ~ “утиѡдух на перивѡлу за да субѐра смѡкфи и там виѡд’ах инѡ пил’а маламѡсану и р’ѐкух да гу фѡт’а и тѡј пу-б’ѡгна пѡнаваѡк” [MS,t,45].

ПОНАГОР’А adv ‘на повисоко место, погоре’ ~ виѡд’а инѡ пил’а хубаву, алис маламѡсану; трѡч’и за да гу фѡти, пил’ату скѡкнува, утиѡва пѡнагѡр’а [MS,t,45]; ~ момите... му вел’ат: “варај јуначе, как си дошел тука? не ти е страх от ламјата? Ча мајка и по-нагори ја не виде, дека палиши хурната, за тебе жив да ти испечи” [V,PM,220] – во контекстот имаме редослед несоодветен на нормативниот исказ: глаголот и кратката зам. форма се разделени со негацијата: **ПО-НАГОРИ ЈА НЕ ВИДЕ**; ~ и гражданиите послушаха на старојут човек, отвориха портата; ету и това дјате, што вел’ахми понагори, промина, гу фатиха, гу сториха цар [V,PM,231]; ~ пѡнагѡри утиѡдуха, нѡјдуха идиѡн стар сѡс браѡа, рабут’ѡш’и на табѡкиш’илуку [MS,t,40]; ~ и гу устави н’ѐг у нѡс р’ѐнт, ш’ту л’ѡташ’и, сѡ пукѡци тѡј пѡнагѡр’а [MS,t,58] – сп. остаток од назализмот, односно од малата носовка: **ГУ УСТАВИ Н’ѐГ У НѡС Р’ѐНТ**; в. **пѡнѡгѡрѡце**.

ПОНАДЛАМБѡКУ adv ‘на пониско место’ ~ и гу зиѡна на рамуту и сѡс куш’ија гу зан’ѐси и гу фарли пѡнадламбѡку и сѡ-варна да си утиѡди, да си вѐзми лирата [MS,t,70].

понад'алёко adv, opp. на 'поблизу' ~ тог'ај мајорут: "Пушти-ј бре, куче краставу, л'ујту..." Тог'ај му вёл'ам јас на-то другарин-ми: "Ајде, Гели, поб'арзо, чикорте и понад'алёко да-стапним'а (пишува: скапним'а?), не-са-знае ш'о ки-на-нае удсадин, да-н-му-ј пар'ола" [БМ(В),195].

понад'ол adv 'кон пониско место' ~ стр'аднајут брат ути'ва понад'ол [MS,t,80]; ~ така сетне га здиг-на лудојут грендата на рамото, кату едно вратено гу носиши. Оттамо отидоха по-надол, најде един камин от воденица, му вели на умовитојут: "брате ја го и прасленот" [V,PM,229]; ~ тој'нака кату останал таму аф ба'иро при смоквите, по на дол малку имаши ед'ин езер [V,PM,28]; ~ куг'а понад'ол гл'еда ин'а мр'ачува, ид'ин занд'ан' и гу п'ита пруф'итис Јерим'ијас: "нас мр'ач'ува ш'то-ји?" – "нас-и колаш'у" [MS,t,60].

понаир* m 'голем собир на население-то за некој празник, со веселби, свирки, пана'ур' ~ кату тр'агнаха да подат на понаирот, Петку са запр'а на един орман, да си напраи лирата, да ја д'уздиса [V,PM,196]; возможно дека е превид зашто еден ред погоре нао'аеме: **панаир**.

понака adv 'понатаму' ~ утк'ари'ува ину ко'м'ат, му-дава. Оде понака, па гу на'б'жма. – "А, бре дете, дек к-о'жи?" – "К-о'д'ам да-си-гу-п'ал'ам к'асметут", му веле, де'ца-та гл'адни-ми-са" [ДК,126]; ~ и ут'аму, кади-пол нош, а, на-биг'ајне. Оат на-биг'ајне. Таму кога т'ишле, ама има са'т, са'т и пол п'ампурут да-дое. И она, чу'п'ата, за'сп'ала. Т'иа пу'сти па'ри, т'иа диса'гите, к-уста'на'т понака [ДК,132]; ~ Ме'чка'та ф'ати' да-бега. И дека к-о'де? Пра'во у-ка-

п'инта. Кри'в'јут ви'ка: "А бре, не'муј тука не-а но'си, бре! Понака о'ди!" Не, таа пу'ста таму о'де [ДК,136]; ~ о'д'ат на-ка'ли'ва'та на-па'ндарут. Висока ка'ли'ва, су-ска'ла са-ка'чфа'ја. Не'ма па'ндар. И т'иа са-ка'чфа'т на-ка'ли'ва'та, му-а-за'спу'ват. Греде па'ндарут ину-вре'ме, са-ка'чфа на-ска'лта, коа пу'ле – две сп'и'јат узго'ре. И он му-а-тра'гну'ва ска'лта, а-фа'р-ла понака и си о'де [ВК(Тр),322]; ~ и вели на н'их: Ела'јте пу мене, и ки ви чи'нам на ва'с риба'ри на л'удите. И они на тоа ча'с ско'ро еми'н (веднаш) си уста'виле гр'ипот, ути'доа пу не'го. И ка си приг'лид'на понака, а виде дру'зи две бра'тка [MV(K),263-264].

понан'етр'а adv 'во внатрешноста на нешто, повнатре' ~ гу ту'рнуват т'ем'ел'у, гу пра'ват понан'етр'а, ги кла'ват гринди'т'а удго'р'а – мло-гу дла'зи идат! [MS,t,44]; ~ му р'еч'и: "ут т'еб'а понапр'ат до'јди по'пут, ве'зми гу пак да гу фарли'иш' понан'етр'а" [MS,t,70]; ~ тогас тој и клатнал хортомата, та гу пуснаха. Си заврат'ја оттамо, отиде понанетре, најде четири'си удаја.. тамо најде три моми прехубави, ш'тото сос забите бесер точили [V,PM,220].

понапр'ат adv (компаратив од **напред**) – 1. 'порано' ~ му р'еч'и: "ут т'еб'а понапр'ат до'јди по'пут, ве'зми гу пак да гу фарли'иш' пона-нетр'а" [MS,t,70]; ~ пул'ек, пул'ек си до'јди и тој дум'а; дур да си пој тој дум'а, ца'р'у си би'иш'и уч'ел понапр'ат [MS,t,35]; ~ по-напред да пи'ях вода не мож'ах, да јадам хлеб; да јадах карпус, ми тра'пну'аха [МС(В),76]; ~ зет'ут киниса от три дни сетни и пак три дни по-напрет отиде на ца'р'увите конака

[V,PM,36]; ~ ер как да бида друмут и ако не е като по-наприд, ама на сè си устанува оживен сус лјуда [ME(P),72]; ~ ја најди, ја ни најди, јас ни знам, си дох понапр'ат [MS,-t,43] – отсуство на прашалната честичка 'дали', што се третира за посебност на балканските јазици; 2. 'попрвин' ~ óти ки биди нóгу и гулém кад Бóга; и ви́но и раки́а да не́ пи́и, и ут Сфéти Дúх ки си зéви да́рут би́ти уф са́рцито бидéки уф ма́јка му... И он ки уде́л пона́при ут не́гу су Сфéти Дúх [MV(K),294] – збороформата **бидеки** ја чува глаголноста: **уф са́рцито бидéки уф ма́јка му** (= кога беше во утробата на мајка си); ~ ма́нц'о́т и пона́пра́т' ути́ди у ду́ма и пра́и на жé-и-на́та [MS,t,78]; ~ ра́ну за ста́на ут спа́н'ету, за са́ óмуја пона́пра́т' [MS,t,65]; ~ а ту́ка да си ода́ви, а та́мо, далгáте гу извади́ха пона́прет та́мо, дéка са́каши ... гу фáрли мо-ре́ту на су́хо [V,PM,8]; 3. 'побргу' ~ и кáк гу виде́ха мо́мите Кулу́фа, си́чки на но́га ста́наха от ра́дост и ко́ја по-на́прет да му рече́: “добр'а до́јди!” [V,PM,10]; ~ имам друг един деф, ко́јто е ба́рзоходник. Ки гу извадам да си припуснити: ко́ј ки излези по-јунак, да до́јди пона́прет, ки му дадам мо́мата [V,PM,45]; в. **пона́прéди**.

понапрешин* adj 1. 'поранешен' ~ на третта вечар пак му донесле измитчи́те мо малко вичера и малко видоло, т.е. една ронка вичера и колко една искра видоло, па гу питале куту понапрешините вечери. Он му рекáл: “Што имум на софрата пред мене, тоа касмет е и на децата” [V,PM,266]; 2. 'последен, важен' ~ на тоа вре́ми, ду́јдe идeн пи́јан чо́вeк на Исус, му ду́кима́саши на не́гу, и му

вeлиши: Дидáскале, ко́-ј пувeл'а по-на́прéжна и гулeма на нóмyто? [MV-(K),258].

пона́при adv 'порано, пред другите' ~ иди и Пётрос... шо бдиши пу не́гу, и флизé уф грóбут, и а глидáл са́ванити шо сто́иа та́му, и пукривáчката шо му имáло наврaс гла́вата, не бiло су са́ванити, туку́ са́мо бeши бра́ну кyп на иднó мeсто. То́га ви́ки флeгaл и дру́гyт Ученик шо до́шaл пона́при на грóбут [MV,K,336]; ~ и́лим то́а шо флeва ут в́рата, то́а и офчáр на офци́ти. На не́гу му утфáра капи́цијата, и офци́те му слyшат не́гyвyто глaс, и на ти́и офци́ а ви́ка на и́мyто... Да кá ки изва́ди ви́и офци́, бди он пона́при, и офци́те о́дат пу не́гу [MV(K),319] – во контекстот имаме случај за нерегуларна употреба на заменските форми, конкретно: заменката за дативен предмет **му**, употребена наместо формата за прав предмет 'ги': **офци́те не му слyшáле на нiх** (м.: 'не ги слушале на нив').

понапукóшин* adj 'тој што дошол по-доцна, задоцнет' ~ ка умра́кна ви́ки, вeли стопáнут ут лóзито на не́говyто пiтруп: Ви́кај на аргáтити, и да́ј му на нiх áкут му, да зафáти да пла́тиши пи́ишн ут напукóшинити дур на пра́внити [MV(K),314] – во илустративниот текст имаме употреба на предлогот **од** со посесивно значење: **стопáнут ут лóзито** (м. 'на лозито'); карактеристика што југо-источните говори ја споделуваат со западното наречје, а се работи за влијание од балканската јазична алијанса; ~ как си ду́јдeле и пра́внити, умдисáле шо ки зeмат по́вики; и на нiх му даде́ пу двe грóшови. Кáк и зeле, фатíа да си лyтат на стопáнот, ем вел'áле: Ви́а понапукóшинити шо чинiле идeн

саат, и на нѣх су нас току
[MV(K),315].

понапакон adv 'подоцна' ~ она ка
утишла и кажá на Ученицици шо
си удира́ле и плака́ле; па они ка а
чу́ле о́ти жи́в, и са́ виде́ ут не́а, не́
верува́ле. Да по́напакон си кажá на
две́ ми́на ут нѣх шо уди́ле пу пѣтут
[MV(K),333]; и: **понапакум** — кога се
слави служба се чекаат гости кои-
што ги послужуваат со кафе и раки-
ја. Кога ве́ке ќе дојдат сите на који
се наде́јат (тие што ги очекуваат),
домаки́нот ќе ѝ рече на домаки́нка-
та: ~ “А́де, чинува́јте азѣр, а ти́ја
што ки дојдат понапакум па ки ји
чинме кабул. Не са карме” [ТГ,210].

понарахат adv 'поспокојно' ~ си-ути́дух
до́ма, растува́рих мага́риту вра́зэх
уло́виту, му-дадо́х мисирла́к да-ја́дат,
г'и-уста́вех... са-на́јадух зе́лник, х'и-ч'
не-ми-би́и'и сла́тук, ва́нка да́ж'м'и-
и'и, пу́се́дух ма́ра и си-лигна́х, са-
разбу́дих, слу́шам да́ж'м'и, ка́пк'ити
ка́пат, си-лигна́х по́нарахат [ВБ-
(Her),339.]

понасам adv 'поваму' [MS,s,86].

понатам adv, 'потаму', в. **понататак** ~
и сегá о́дат, о́дат. Сп'а́зали от-
плагни́ната и мина́ват ка́о, та́а
ре́кичка го́ри, чи́ста, по́точето́
та́му, на́ли, те́чи во́да, се-напи́ли
во́да, л'а́тно вр'а́ми и по́натам
ма́лку, се́днали по́т-една́ го́рница
(го́рница ви́кати ди́ви кру́ши на́ли,
ти́и ма́лечкити) [ЛС(К),114]; ~
има́ло не́ко: вре́ме тру́јца бра́те.
И-ти́а тра́гна́ли да́-ба́ркѣт ка́смет,
ра́бота. Па́тува́ли шо-па́тува́ли, ги-
стимни́ло ду-не́ко: ву́даи́ница. И-
риче́ли: ту́к ки-пра́стиме..., по́сле ки-
пра́дѣлжиме по́-на́там [ПД,167].

понататак adv 'потаму' ~ са чини кату
бустан сас либиници, пак тја са
чини падарин, гу и чувала. И ету
татку и приближи ду неа и ја

пита, без да ја познаи: “Еј падарин,
дали си видел от тука да проминат
две млади?”... И тој нити либиница
и јал, ниту понататак отиде, са
ва́рна насат [V,PM,279]; ~ тогáс
дја́волут му ве́ли: “и́ди си по-
на́татак ке да на́јдиш дру́г кату
ме́ни; негу да гу питаиш!” И то́ј
кинѣса пак на пѣтју да и́ди
[V,PM,147]; ~ понататак отидоха,
забиха гребенот на земјата и на
Бога се верно молиха двата: “Боже
тос гребен тука да са чинит тес
зимби сите тра́ни и кл'уча, та да
не можѣ човек да промине приз
тука” [V,PM,240].

понго́ре adv 'укажува на повисоко мес-
то', в. **погоре** ~ стрѣи́то гле́дат
ади́н ко́јн па́се, ра́ве ко́јно су́у тре́ва.
“А-бе ко́јн, а́ранто са́-забра́ве ли?”
- ви́ке сја́а ура́чо. И ва́лко та́м. “А
-а, ви́ке ко́јно, са́-забра́аве ја. Ас
ка́-би́х мла́т: о́рне, о́рне, на́-че́за,
на́-че́за, на́-и́и́ета, на́-и́и́ета. Сја́а
уста́рех, адна́ кло́ца ми-дде́е и ту́к
ки-с-у́мре, ви́ке”. “Сја́а, ви́ке, к-
ит-изе́дум, ви́ке ва́лко”. “Ош по́ н-
го́ре к-о́дме, дру́к шо́-к ка́же, ви́ке,
ура́чо” [ПК,2(Ним-265)].

пондо́ле adv, в. **подо́л** ~ на-трѣ́тјо:
де́н па́, ош по́ндо́ле о́да́т, гле́де
адно́ пра́кари́ино ку́чинце, ку́тре.
И не́го о-фа́и́те ус-ста́по, и не́го
о-зи́ме и не́го о-кла́ве уф-кули́бата
[ПК,2(Ним-262)].

поне́же conj 'бидејќи' ~ На дора́ му
имало един кавак (топола), на нег
направил гн'аздо и четири години
прил'атовал там. На сетна́та
годинá един ден жената му прала
на дора́. Тја ва́рх купан'ата оставила
си па́рстен'а и, поне́же хи завикало
горе дете́то, оставила си там
па́рстен'а [V,PM,285]; ~ мло́гу беиш
богат, ко́јто има́нето не́гову немаиш
кра́ј, али поне́же Господ не му даде́

чѣду, и за това́ млóгу си молиши на Бóга [V,PM,7] – уште една потврда за присуството на адверсативниот сврзник али: **иман'ето негову немаш крај, али понéже** Господ не му даде чѣду.

пони́ску adv 'подолу' ~ "с'ѣ напó-сл'ат м'ѣн'а да идиш', да ни пóш'ни пóвисóку, ни пóни́ску" [MS,-t,58].

Пóноре, и: **Пóнор** (уште се викаат и: **Елѣшките дупки**) топ. 'две пештери, понори во околината на Елес, Драмско', според Ј. Иванов "таму се губат водите од Зрновското поле, над самата утока има огромна карпа како со нож пресечена; од стсл. **поноръ**, образувано од по- и -**норъ**; со редување на кореновиот вокал -ниръ во **нириште**, сп. стсл. **нирьць** 'понор, пештера', струс. **новръ**, река **Нур**; сп. **нирець** 'вид птица, гнурец" [ЈИ,Ми...,176]; во кукушкиот говор запишавме: **нурке (сá)** 'кога оди се плетка во позете'.

пона́вакичка adv 'ваму' (со чувствен однос) [ПД(131)].

пона́гóрце adv 'на повисоко место' (со чувствен однос) [ПД(131)].

пона́наки adv 'потаму' ~ **нија́** **ка́** **пáту-ва́ме**, **ка́** **пáтува́ме**, **а́дно** **вре́ме** **ко́га** **са́мна**, **па́** **на́-тва́** **ме́сто**. **Пона́наки** **не́-сме** **зна́јали** **д-о́дме**. **Уса́мна**, **па́** **та́м**, **на́** **а́д-но** **ме́сто**, **Же́нцко** **му-ви́ка́т**, **ф-Же́нцкуто** **по́ле** [ПД,172]; ~ **на́-то́а** **друга́ро** **ве́л'ум**: "Лѣгни **уф-та́а** **ка́пина**", **са́-бутна́ме** **та́м**, **ле́жи** **ту́ка**. **Пона́наки** **не́ма** **ма́рда́не**. **Ли-жа́ме**, **лижа́ме**, **а́дно** **вре́ме**, **ка́** **на́-за́јо́е** **сла́нцáто** **ти́а** **са́-на́рбра́** **на́-до́ло**. **А́јде**, **та́ргна́ме** **сја́** **за́-ф-се́лто** [ПД,172].

пона́на́м adv 'потаму', в. **пона́наки** ~ **ви́кум**: "Ву́јко, ду-на́ште да́-пу́штиш а́јн чуве́к уд-ва́ште... да́-ми-зе́ме ру́би на́-ме́не и-се́стра-ми и же́нта да́-

до́ат **ду-ту́ка**". То́а чуве́к у́дде и ми-дунсе́. И-же́нта ду́јде. **Ви́кум**: "Да́-ми-дунеси́ш **три́** **ли́ри** **на́ри**"... **Мо́рум** **да́-и-уста́вум**, **де́к** **к'-о́м** **пона́на́м** [ПД,173].

пона́прѣди adv 'порано', (в. **пона́пр'а́т**

1.) ~ **ама-пре́д** **да́-ста́не**, **о́ште** **три́** **де́на** **ка-уста́на́ле**, **ду́јдела** **е́дна** **гу́пка**. **Зна́е** **о́ти** **чуве́ко** **ки-ста́не** **на́-чители́јсто** **де́н**, **за́-три́** **де́на** **ду́јдела** **о́на** **пона́прѣди**, **на́-мо́ма́та** **га́-на́ка́рала** **д-ин** **ле́гне** **на́-ску́то**, **да́-по́ште** [ПД,164].

пона́стриди́ adv 'кога нешто се наоѓа

не на крај туку на средина' ~ "Е, **а́јде**, **мури́** **ку́мо** **ли́со**, **да́-м-удне́сиш** **на́-ре́ка́та** **и** **а́с** **да́-фа́тум** **ри́би**". **Удде́ли** **на́-ре́ка́та**, **лиси́цта** **му-ва́рса́ла** **на́-ва́лко** **а́дин** **ку́п** **на́-па́шка́та** **и** **му-ве́ле**: "Фле́зи **пона́стриди́**, **о́ти** **та́м** **и́ма** **по́гуле́ми** **ри́би**" [ВК(Пат),286].

пона́такá adv, в. **пона́татак** ~ **ка́** **биза́ме**,

уд-Нима́нци **ка́** **излизе́ме** **ни́а** **удде́ме** **на́-на́што** **се́ло**, **на́-Пла́ни́ца**. **Пла́ни́ца** **пона́такá** **е**, **о́на** **не́** **би́ше** **за́па́л'на**. **Си-пумина́ме**, **ву́јната** **са́-би́т** **до́лу** **не́л'**. **Ни́а** **биз-ву́јна** **бе́гме**. **Пу-на́с** **не́мше** **да́-пу́кат**, **а́ма** **по́л'то** **го́рише** **га́ре** [ПК,2(Пл-250)]; ~ **А-зе́л** **лиси́-цта**, **а-фа́рли́л** **на́-ко́лта** ... **Лиси́цта** **пуле́ка**, **пуле́ка** **ла́зе́јки** **ду́јдела** **ду-а́дин** **ко́ш** **сус-ри́би** **и** **а́дна** **пу-а́дна** **си́те** **ри́би** **ги-фа́рли́ла**... **Ма́трапа́зо** **ни́што** **не-пика́сал** **и** **гини́ш-гини́ш** **си-ва́рвѣл** **пона́такá** [ВК(Пат),285];

~ **са́-упна́л** **те́гле**, **те́гле** **и** **ку́п!** **са́-скина́ла** **жа́лта** **и** **ва́лко** **та́нгара́-ма́нгара́** **са́-та́рка́л'ал** **на́-до́ле** **ча́к** **ду-ре́ка́та** **и** **ема́н** **не́-са́-удави́л**. **И** **та́ка** **ку́с**, **бис-па́шка** **си-тра́гна́л** **пона́такá** [ВК(Пат),287]; ~ **ста́ну-ве** **де́тто**, **о́де**. **Удде́л**, **ту́ка** **и́ети**, **ф-то** **гра́т** **пи́ти**, **пона́такá** **и́ети**, **пи́ти** **и** **о-на́јде́л** **Лондун**. **На́јде́л**

Лóндун и са-питáл дéка-ј цáрска́та пáлáта [ПД,148] – удвојувањето на предметот е позната појава во југоисточните говори, но не е доследно спроведена како во западното наречје, сп.: Нáјдéл Лóндун и са-питáл (м. 'Го најдел...'), но еден ред погоре: о-нáјдéл Лóндун. Во пунктот Ниманци ја забележивме скратената форма: пóнткá ~ “А бé кúче, вíке урáчо, áрнáто сá-зáбрáве ли!” “А-а, сá зáбрáве јá. Јáс, вíке, кá бих мláдо óфце чúвах, дóма нé пúи́тах нíи́што, е сјáа, вíке, устáрeх ма-испáдúа уд-дóма”. “Е, сјáа ки-т-изéдум, вíке пáк вáлко”. “Нé, пó-н-ткá к-óјме, óи адíн дá-нítме, рéкал урáчо” [ПК,2(Ним-266)].

пóбодусáт' adv **временски**: 'подоцна' ~ *јá ти гу úди цáру, прумíна сáс з'éнт'уфцéту, му вил'áт: “áдибé Кел'éиш', óи'ти тук си?!” “é, ш'тó да прáв'а ... такфóс халáт ш'ту ми дáди цáру и јáс пóбодусáт' да дóјда”* [MS,t,35].

пóотсáди adv 'на крај, назад' ~ *на свекурут бухчáлáк, нá свека́рвата еднóишка, нá чти́ри дéвире, нá сíte бухчáлáци, нá зóлва, нá чíн-му, нá-вúјку му, нá нéгувut тéтин, нá кúмут (пóотсáди)* [ИГ,116]; ~ уд-идну вréме сá-скáчúа нá-иднá-угу-рúна. А ждрéбитo устáна усáди нá-нiвјата, пáсе пóусáди. И вíкна ждрéбитo: “Мáјко, чéкáј-мá!” [ДК,138].

пóп m 1.'свештено лице (од православна вероисповест)' ~ *идíн пóп утíди на удинíцата да м'éли ти'инíца* [MS,t,78]; ~ *поп куту секуј поп, му веле: Не знам оти нема Св. Стујан, ама, ако сакиш, дај ми една овца па да ти клам едно име, што го пише уф сите калиндаре. Тоа прастанал на ваја работа, дунесуве една овца и дубијве*

име Јуван [ТГ,26]; ~ *му р'éч'и: “за ти дáм иднá лúра, тóс пóп да гу вéзмиш' на грáбóт, да гу занис'éиш'”* [MS,t,70]; ~ *булгáрска и грáцкá пèнт пóпуви сá стóрихa* [ПсС(3),64]; ~ *пóпут, кáк тимн'акóсувáиш'и, утíди при н'éја, и кл'éнна ас укóту* [MS,t,67]; ~ *и пóпиту там хазáр', ги винч'áха* [MS,t,13] – за проширената употреба на множинската наставка -и кај еднословни именки: **пóпи** (уште и кај именки од ср. род) в. поопширно во граматичкиот дел; 2. изр.: **пóпо да ти вíкне** (= клетва – кога на неког му се пожелува смрт) [ПК,2(188)]; **дáј-си пóпе жé-нта** (= кога од неког се бара премногу, пр. работи што и нему му се потребни) [ПД,137].

пóпáла* pf 'побара' ~ *как ги пóпáлаха јуруците козите, дојдоха на Солун и зимаха ил'ам от пашата да отепат кáде ки најдат харáмиата* [МС(В),73].

пóпáра (и: пупáра) f 1.'вид јадење, попарен леб прво со врука вода а потоа со врук зејтин' – се јаде наутро [ПК(Тáр)]; ~ *сúј зáлци сá-пупáрáт ус-врéла вóда и шáрлáн* [ПК,2(87)]; ~ *тој ми велише да не јадам попáра, нито луковина* [МС(В),77]; 2. 'јадење, што се приготвува од вода, оцет, зејтин, пипер, пиперки и сол' [MS,s,86].

пóпадна pf 'падна, налегна (во случајот: слана)' ~ *рáно сланáта пóпадна,[пред сáми ден Илин-ден,[на ми-попáри, попáри,[сè по-полéто трéвата,[и по-горáта шúмата,[лéлин áман шúмата* [ПК,2(236)].

попáри (и: **попаре**) pf 1. 'кога кожата ќе дојде во допир со врука течност' ~ *амáн, дéтто сја пупáри рáкта, сáке да-м-тýрум зијтáн; ~ лудојут кату отиде на гората, за един сахат и дошел сос три товара дарва, у дома разтовáри, и зел един гол'ам казан и клал вода да са топли. Водата беиш заврјала харно. Тогај зева мајка му да ја умуј, ја попари чисто [V,PM, 228], ~ нези, на котри ни може да млејá воденицата, да угреет един казан вода и да ја изсипат по каменето: и дјавола шта попарет, и воденицата шта замлејá [V,PM,282]; ~ и му вели лудојут на умовитојут: "јазе, брате, ја умух на мајка главата и и л'у ја омух, отворила устата и сакаши да јади, зех и јаз едно ице, ја дадох да јади". Тогас умовитојут познал, ча ја попари тој мајка му [V,PM,239]; ~ дјáкут и диспóт'ут, сá пупáр'аха и умр'áха [MS,t,68]; ~ гá-гледáле нá-рét мáјкá-му. Дóбро-ама, то: пó-мáлэчкио мáлко чáпáришáк бáло, без акáл. Ка-дујдéло рéдо нá-нéго да-глéде мáјка-му, зá-глáвáта д-ин-измá, гá-пупáрил, умрéла... "А-бре Лýдо тá шó ин-нáпрáви? Тá мáјка, ричéл, са-пупáрил мијáјки" [ПД,161]; 2. 'кога наесен растителноста ќе ја зафати студен бран, што ќе ја смежури (во случајот кога ќе падне слана)' ~ рáно сланáта пóпадна, [пред сáми ден Илинден, [на ми-попáри, попáри, [сè по-полéто трéвата, [и по-горáта шóмáта, [лéлин áмáн шóмáта [ПК,2(236)]; 3. – (си) 'почувствува лут мирис' ~ мишката... сос самоладу, си намака паишката, и пак оттамо отиде на червен пипер, си утипели паишката, и сетне утиде, дека спјаши царјувата мома... паишката и ја бутна нетри на носот; момата от пиперот кату си попари,*

еднош кихна [V,PM,204]; 4. изр.: на душата ми попари (= почувствував пријатна возбуда) ~ фати да казува на мајка и: "ах, мила мале, динеска небету ми чини вредна, да видам доброто халвашиче и от неговата гиздава рáка да земам блага халвичка! Ами, мале, тој не е момче на земјата, тој е ангел и, л'у гу видох, на душата ми попари [V,PM,56]; скратената форма се јавува со обратно значење: мá-пупáри (= кога човек неочекувано ќе слушне нешто многу непријатно) ~ тиа лáфуве шó ми-ј кáжá, мá-пупáри [ПК,2(179)]; во клетви: пу-дрбó дá-тá-пупáре ~ тáкá ги кáлнат жéнте на мáјшто кá сá кáрат зá-пáри [ПК,2(189)]; пáри, пáри, до-пупáрат [ПК,2(188)]; верување (суеверие) – ако во некоја кука има болен уд баба-шарка (сипаница), кога се перат алишта не смее да се вријат, зашто може баба шарка да биде во облеката, па ако се таа пупаре тешко на тоа семејство [ТГ,128].

попаси* pf 'кога добичето јаде трева, ја кине директно од земјата, но за кратко време' ~ достигнаха ду ламината земја при ливадите, пуснаха таму мулитата да попасат малку. И јунаците седнаха, хесап чиниха [V,PM,44]; ~ ка усамна, пуштиха коните на зелена ливада – коните да попáсат, а они малци да илиндисáт [МС-(В),95]; и: пупáсе ~ спригнáх, урáх, ми-са-пријáди, запрéх улóиту сиднáх, си-најáдух, пáк урáх, сéтн'и г'и пус-тáх улóиту на-плáднина, пáк г'и-пасáх, ути́дух на-рéката г'и-пóх... нá г'и пупáсих улóиту, г'и-збрáх и трагнáх да-си-дохóж'и'ам дýр да-дóм [ВБ(Нер),339].

Попвасил'ова Кузн'а top. 'ковачка ра-

ботилница во Горно Броди на К. Попвасилев'; сп. лексички архаизам: **кузи'а** [ЈИ,Ми...,176].

ПОПИЕ pf 'голтне течност (во случајот вода)' ~ *нашел тамо двете овци, спроти как му каза нај-малката мома; отиде нетри мрачива, вјакна чарната овца, отиде на долна земја у една стара баба на гости, поиска тамо вода да попие* [V,PM,-221].

ПОПИЈАН adj 'тојшто испил повеќе алкохол' ~ *е, ва нивата, риче, ва земјата, ва тревата е-нејна, нејно чедо. Колку да-и-требиш, колку да-а-чиниш, та пак ки-никни. То му-ј нејно чедо. — Ха, мајката, попијан испадна ут-них попамитлиф* [ВЕВ(Кор),305].

ПОПИКАИ pf 'исфрли урина, се измоча' ~ *на пробсикат му дојде рашитувани, отиде на потребно место да си рашета. Остава кривакот на земјата та фати да содварзува чакширот, за да попикаи. Тогаш харамјата му зема кривакот и побегна оттаму* [V,PM,189]; ~ *на оновá брјаст дојдоха едниа базиргани со с четиријси товара нешто тимјан и восок, под сенката разтовариха и седнахли да починат. Они л'у седнаха, тојнака на брата му вѣли: "брате, мѣни ми са пикаи! Ки си попика от тука"* [V,PM,126]; в. **попикава (сѧ)**.

ПОПИТА* pf 'распраша' ~ *и го при-нело, та отишел при момите на сарае, похлопал, та излали и три-те при нек сас еднаква премѣна, еднакаф возрас, еднакво лице. Попитали го: "Е, што има?"* [V,PM,275]; ~ *и ханжјата, му казал: "Ето нозинака ч'орбасјата, но шта го продаде зарат ходаѣта, оти л'у кој присти фаф неа, ни*

осамновашја. И порукали ч'ор-басјата на хана и го попитали, колку гу тѣра, — и чорбасјата му казал: "хил'ада гробија" [V,PM,-254-255]; ~ *пак тојнака отиде на кон'у, са попита, и кон'у му вѣли: "сега да ми вјакниш и, как ки промѣниш от златната јабљка, да гледаш да искѣниш едѣн дал ѣ да побѣгнѣш, ча ако усјати ламјата, и тѣбика и мѣни ки ни изјадѣ, хич нема селјамѣт!"* [V,PM,113]; и:

ПУПИТА ~ *Гулѣмиат: "Јас аку-не-бѣк ништу на-мѣжикте да-направѣте". Дружкат: "Такѧ...", начи (значи) пувѣрзани биле. Ајде, царут ки-а-рѣше ва рабѣта. Оат на царут су-кѣрка-му. Радѣсин царут е, шо на-правѣте? — сега да-вијма на-кѣго припѧја. И пупитѧ сѧте кѣј шо рабѣти* [БМ(В),196]; ~ *урачут сѧ-чудѣл — чудѣл и си-рѣкал на-умут: "Ај да-видме и во мурафѣт на-дѣуту" и заурѧл такѧ, ка му-кажѧл старѣцѣт; ка-извѣдѣл три-читѣри бразди, дѣду Гѣспут гу-пупитѧл: "Е, му-вѣле, сѧ-насмѣјува, ка ти-сѧ-пѣле сега урајнѣту?"* [ВВ,309].

ПОПКОСТОВО лувѣште top. 'име на место покрај брегот на Дојранското Езеро, семејството **Попкостови** таму имале **лувиште** (рибарска колиба)'; се наоѓа во локалитетот **Рѧт** [КД,65]; **Попкостови** имале и друго **лувиште** што се наоѓа во локалитетот **Црнила** [КД,65].

ПОПКОЧЕВО лувѣште top. 'име на место покрај брегот на Дојранското Езеро, семејството **Попкочеви** таму имале **лувиште**'; се наоѓа во локалитетот **Малѣчка калдѧрма** [КД,65].

ПОПЛАЧИ (СИ) pf 1. 'се расплака' ~ *царјувата мома кинисала да иди и пак на мајчин гроб са поплачи, и пак от гроб глас са е чуло: "Немој плачеш, мила керку! Лу дека имаиш*

закопани двете прачки, жълтата да земиш и сос неа царјувото дете да гу учиш. И кату ки са научи, после теби ќе ти сака" [V,PM,276]; ~ "от то вечер аку останеш трудна... и аку родиш момче и да нарасни, тогас да му дадиш пјр-стено да ми тера, да ми најди". И така жената зема пјрстенот, поплакоха и двамината, и така си поделиха един на друг [V,PM,55] – во текстот имаме проширена употреба на предлогот на наместо 'од': и така си поделиха един на друг; 2. 'се пожали' ~ отиваши по некој пјт на брата му да си поплачи за нешто [MSt,13]; ~ и сичката околиа отидоха, са поплакоат на царјут от них. Царјут прати многу аскер, дека да ги најдат харамите да ги утепат... Сички ги отепаха; Дили-Димо сам остана, виде, ча инак не можеш да чини сам на царските човечи са придади [V,PM,66]; и: **пуплаке** ~ ох, милна мале, милна мале! [на кого ме устави, милна мале? [дали ме пурасна и суриди, [на си рече стиге гајри, [она може сама да се гледе?! [ти са суриди и киниса, [ама не питиш и за мене, [как ки пуминум, век да викувум: [на кого дерт ки си кажум, [на кого ки са пуплакум [ТГ,264]; ~ ај, утишле ујазут, ма-а-вјрзала кјрблјата на-вълкут за-пашката, гу-пуштила ујазут... вълкут му-са-скиналпашката и истјрчал. Му-са-пуплакъл на-кума-Лѳја: "А, кума Лѳе, мър види сам бис-пашчикка!" [БМ(Сар),203].

ПОПОВ* adj 'нешто што му припаѓа на попот' ~ југријала рана звезда, [брке место да кундисе, [место не ја харисуве... [харисала, биндисала, [ф-тија попови јудаји, [тамо има ду две баби, [ду две баби кавечијки, [

две нивести измитчијки [ТГ,52]; ~ тогас нивјастата му си оплашила много и лу дојде кривата самовила, царјут ја вели: "ади да тја видја, ако можеш да погубиш попов сина, момата ми да ја земиш, и цар да ти сторја на моето место!" Фати да вика крив самовил: "ох, дека е попов син?" [V,PM,226]; ~ ој ти Къл'о, бабин Къл'о, бабинкуто дете! зашто шеташ бабин Къл'о, пу-Пѳрин Плѳнина? [баба ки-та-жѳне, Къл'о, за попува кѳрка [ДК,156].

ПОПОВИКИ adv 'повеќе' (со удвоена компаративност) ~ куга ја видја маш'тиха-ји сас пълна фута маламу би'ти поповики изил'ѳса [MS,t,63].

ПОПОРАСНЕ* pf 'стане поголем, одрасне' ~ Дѳштарчинката, като погол'ама, скрила паритја, што хми оставил тато хми, и та такмила сичкитја потрѳби на кѳштѳта... Синчато кога попораснало, пак го питала: "Да си имаши, брача, пари, што ку си купиши?" [V,PM,291].

ПОПОШТА pf 'исчисти главата од вошки'; в. поштка ~ Сѳати Ѓорги хи рѳкал: "Ми сѳ боиш, ѳз ку кортолисум тоја мома: ти иди дома си, пак момата нака дојда да ма попошта дур да ламја от морѳ излѳја!" [V,PM,288]; ~ като напла говедата, паднала хи и сја тарколила, та утишла в една долчинка... видела там, чи седјала една баба. Момичката хи рекла: "Белки, бабо, најде тук една питинка?" Бабата хи рекла: "Ни сум, синко! Ела да ма малко попоштеши!" [V,PM,286]; ~ отиде да га тера тука-тамо, га најде и га вели: "ѳх, мѳла сѳстро, как си чинѳла дури веки царѳца? Тѳлкос Ѓѳспот веки ти милува, ѳ

ја́зе по́вики ти ми́увам. Ле́гни си ма́лко да ти попо́ишам. И тја́нака ле́гнала. Тогáс се́стра ѝ га удави́ и га за́ри на двóрот [V,PM,133]; и:

пупо́ште* ~ Не́куј Ара́тин са́-ка-жа́л куту пи́ливан, па́ скри́л-се ф-не́куј баи́р, ф-не́куј дра́мки; гле́де ка́ ки-до-ла́мата. И то́о зула́вал-се, ре́кал: “Ај ма́р мо́ме, да́-ма-пу-по́иши ма́лко”, и лигна́л на́-ску́то на́-таа мо́мата [ПК,2(Мор-229)];

~ “Е, шо́ ки-т да́ру́м?” “Не́ма да́-ма-да́руви́ш, ре́кла, да́ј да́-т-пупо́ишум ма́лко”, на́-ца́ри́цта ѝ ре́кла. Ка́ да-изла́же? И сја́: ви́ке: е́л ки та́-пупо́ишум. Та: па́ легна́ла, легна́ла да-пупо́иште [ПК,2(Пл-259)].

попра(в)о adv 'кога нешто е сигурно точно' ~ тиа́ гле́дат да-го-да́дат дете́то на́ли, не́-е за-па́ри рабо́тта се́га. Таа́ бо́гата́ фа́милиа би́ла. И-го-да́ли на-тиа́ тарго́фци́ти. Тарго́фци́ти на-ко́ј ка-го-за́не́сат, го-за́не́ли на-ца́ро, на-фа́рабо́н попра́о. Не́мал д'а́ца. И тва́-д'а́ти по́расна́ло, а́ма би́ло мно́гу му́дро, и́тро [ЛС(К),110]; ~ ви́ка: “Пре́ку ма́мчи́то, ви́ка, пре́ку прозо́рчи́то вле́зе, ви́ка, еди́н га́лап и-ми-се́дна на-ра́мото, попра́во на-де́сно́то ра́мо да́же, ви́ка, и-а́с, он! да-го-фа́та и-он си-ле́тна, искочи́ од-прозо́рецо” [ЛС(К),111] – во истражувањата на доловардарските говори (и теренски и од материјали) односниов глагол (**искочи**) го немаме констатирано.

попук (и: пумп односно памп) m 1. 'трага од папочната врска (на среде од стомакот)' ~ ни́а по́пук гу-ви́киме. **Попу́ко** (и: по́пко) ка́ гу-ва́рте, ба́ишка е он, а ку́ремо ка́ гу-бо́ле – он це́л'о. И ку́ремо ма́ бо́ле и ку́ремо ма́-ва́рте, гу́ има́ то́о. Во́да ак пра́-пи́ји, ту́гај он зе́ме да́-са́-прути́ве и не́ма да́-би́ји кут ка́ си би́л [ПК,2-(Грам-238)]; ~ гу́ ни́та по́фтур:

“и'то́ кла́ди да са́ пукáци?” “кла́х ри́ж'ену́ту на пум́пу да са́ пукáц'ах!”

[MS,t,51]; ~ па́мпу ма́ бу́ли (= ме боли стомакот) [ПсС(3),64]; 2. 'центар на нешто' ~ му ви́ли: “ти да по́иш' на иди́н распа́нт' да с'а́иш' бустанла́к ... за с'а́иш' и три гла́вн'а на-по́пуку, ку́га за ви́диш' да ну́снат да́луви, ту́гас да зна́иш' , ч'а́ ти са́ плат'е́ни гр'а́хуве́ту!” [MS,t,43]; 3. **изр.:** по́пко мо-ј ва́рзан та́мка (=

постојано оди некаде) ~ на́-си́н-ми по́пко мо-ј ва́рзан (за́вијн) уф-каави-не́то [ПК,2(188)]; ма́-ва́ртише по́пуко (= ме болеше стомакот); со исто значење: са́рпуто ма́ ја́де [ПД(115)]. Прави впечаток дека во заглавните зборови по́пук, односно пумп како рефлекс за големата носовка среќаваме о, односно у, иако нормалната замена за споменатата носовка во југоисточните говори е а́ (ра́ка). Оваа нерегуларност би можела да се објасни како лабијализација; освен тоа во формата пумп забележана во Солунско се присутни и траги од назалниот изговор: на пумпу [MS-t,51]; паралено со пумп, Малецки од Солунско наведува и па́мп.

попа́ва́лија m 'жител на с. Попово, Дојранско (за жал сега во Грција)' ~ то́о шо́-ј ут-Пупо́во о-ви́кме по́пава́лија [ПК,2(87)].

попа́митли́ф adj 'поумен' ~ е, ва́ ни́ва-та, риче́, ва́ зе́мјата, ва́ тре́вата е-не́јна, не́јно че́до. Ко́лку да́-и-тре́биш, ко́лку да́-а́-чи́ниш, та́ па́к ки-ни́кни. То́ му-ј не́јно че́до. – Ха́, ма́јката, по́пијан, испа́дна ут-ни́х по́памитли́ф [ВЕв(Кор),305].

пор m, zool., *Mustela putorius* 'мало диво животно, се храни со јајца, пилиња, испушта непријатен мирис' ~ ку́лк-а́дна ма́чка-ј, са́-кри́и уф-зе́мта, има́ ло́ша ди́ра, сма́рде но́го [ПК,2(87)].

пoра f 'возраст, често во споредба меѓу возрасни' ~ *нај ко: пoра биие?* [ПД(117)]; ~ *адна пoра бихме ус тејк-ти* (= на иста возраст бевме со татко ти) [ПК(Гар)].

пoра f 'железо среде главината на тркало од коњска кола, таму влегува осовината' [ПК,2(87)].

пoранка* f 1. 'наредба' ~ *отидоха царските луди пак на цар'ут, му казаха, ча сфаришиха пoранката му* [V,PM,33]; ~ *рекла крал'у на крапачино да му најди 40 јајца с по еден зајк нетре... сиромаш крапачин, си отишел кахърлиа да ја вели на жена му: "ох, мила жену, как да чинам јази сиромаш, зашто крал'у ме нарича тешка пoранка, да му најда 40 јајца с по еден зајк нетре"* [V,PM,243] – во контекстот имаме пример за нарушена конгруенција: субјектот е од машки, а предикатот (л-форм.) во женски род: **рекла крал'у на крапачино** (со повеќекратни проверки утврдивме дека се работи за нефункционирање на категоријата род – за ова в. во граматичкиот дел); 2. 'желба, соопштение' ~ *"ету виа тука имате много имани и пари, ама вашиот син много са мајчи тамо?" Кату чу така уверјајката му вели: "ох, господине, дали скоро за поиш тамо?" И тој вели на неа: "истина, јазе пак скоро за пода тамо, ча имам много пoранки тамо, и, ако сакаш да му зан'а нешто, дај ми да му занесам"* [V,PM,225]; 3. 'совет' ~ *кату свариш татко му пораката, са прости сос сичките приатели и сос домашните си, придаде си душата на Бога* [V,PM,7]; ~ *и кату гу сечиши дървото, калниши Адама и Еву, велиши: "така от Бога да најдат Адам и Ева, што не послушаха Бог, што им порача,*

л'у престайнаха неговата порака, та сега и ниа са мајчими тука гладни и жедни!" [V,PM,64].

пoра̀но adv 1. 'некогаш, одамна' ~ *малечка вярчва, уд зема направана, пoра̀но уф-н'а: млéко държэли, масло; има рачки две, ут три-штири кила, нёт* [ПД(120)]; ~ *зэ-мандрите најлош е Дубрувено* (име на ветар што дува во Дојранско), *он дү: ут-Круша, ут Сурл'аво, погулэми дэлги* (бранови) *праве, ги-растуруве мандрите, лесите ги-судэруве и такá рибите избегуват. Пoра̀но нoго штэта правеше, ти: гудийни не дү:* [ПД,129]; 2. 'побрзо' ~ *да не чéкиш дэ сá стэмне, да си дојш пoра̀но* [MS,t,15]; ~ *и тэргнаме ут-Сикирник, тук ут-Кулешино, то: пáт право зэ-Мокрина. Уддэме, Мокрина празна. Насилили сá-там нашите бизанци пoра̀но, пoарните кáштитчки такá фанали. Нийá право накрај адна повирán кáшта бутнаме-се, кулк да-не-сме на-мигдán* [ПК,2(221)]; ~ *двете деца на човекут си спале заедно. По големјут станувал порано. Коа да виде, пярвната састра, от как јале кукошката, един алтáн паднáн до главата на брат мо* [V,PM,274] – употребата на кратката форма **мо** наместо 'му' не е превид на запишувачот туку резултат на асимилација и контракција од дативната форма 'му' + акузативната 'го': **мо** < му го, **возможно** дека потоа се проширила односнава употреба и се јавува **мо** наместо 'му' и во случаите како: *брат мо* (?).

пoрас m 'студен полнокен ветар'; во други говори: 'полноќ' [BV,135].

пoреди* pf 'истера нешто по ред' ~ *братјата и ка доише, поголемјут и брат тискал на вратта, не можел да а отворе. Сите осум братја са поридило, не можеле. Нај-малечкут,*

ка са напнал, а отворил [V,PM,269] – случај со нарушена конгруенција: субјектот во множина, а предикатот (л-фор.) во едн. ср. род: сите осум братја са поридило; за ова в. во граматичкиот дел..

порѝни* pf 'исчисти' (со лопата) ~ за му клáда пл'áва да идáт, за ч'éш'а блуvéту, за пóрина ахúрут [MS,t,65].

пóрнува impf 'убива'; сп. ~ за т'а пóрна (= ќе те убијам) [MS,s,86]; значењето што го наведува Малецки може да биде и пошироко: удира со остар предмет, пр. ако волот удри неког со роговите.

порóди* pf 'донесе на свет', роди' ~ и сéтне момáта са огоди за едѝн дрúк от сéлоту и са ожéни и породи до три́ сѝна, штото сегá ч'ол'áк кату тјах нéма на јунасту, штó са врјадни да дѝгат ду пéтстотѝн окѝ [V,PM,260]; ~ Соломóн бил мýдар. И-оná вр'áми имáло породи́лин дóм. Дв'á жéни, еднá жéна тýк, еднá жéна тáм, уф-еднá сóбá и-ср-срѝкáтá се-породи́ли. Еднáта жéна тéшко спѝела уф-сáн [ЛС(К),109].

породи́лин adj 'нешто што се однесува на порогај' ~ И-оná вр'áми имáло породи́лин дóм. Дв'á жéни, еднá жéна тýк, еднá жéна тáм [ЛС(К),109].

Поројска Добрава top., сп. добрава 'млада, силна, несечена шума', одосниов стсл. збор се јавува и како дубрава, т.е. големата носовка се јавува со нерегуларната замена: о, или у (според Ј. Иванов) [ЈИ,Ми...,114].

пóрта f 1. 'широка врата низ која се влегува во дворот или во куќата' ~ дрúгајут д'én хóж'да д'áду́ту на мálкајут брáт на пóртата [MS,t,80]; ~ как б'áгаиш'и пу сукáку,

вѝд'а инá пóрта утворина [MS,t,56]; ~ ш'éтаха, ш'éтаха нóс д'én', вич'арóт фтáсаха на пóртата на нáс ж'éна [MS,t,68]; ~ му вéли: "кáк ки влéзиш, л'у нéтри от пóртата ѝма е́дна чéшма жѝва вóда. Ти са мóл'а, нá ти и е́дно шишѝнци, да нал'áиш мáра вóда" [V,PM,122] – во текстот се забележува нерегуларна употреба на предлогот од наместо 'зад': нéтри от пóртата; ~ сá тýрна удгóр'а ут пóртата смóла на врáх мумáта и ја смули́ удгóр'а дур дóл [MS,t,64]; ~ дóјди óсим сáтут и пóпут ч'úкна на пóртата [MS,t,68]; ~ пáк хлóпна пóртата; тóј ѝ вили́: "кóгу ч'úка вáнка?" [MS,t,68] – употреба на формата за директен објект кóгу наместо номинативната 'кој' (кóгу ч'úка м. 'кој чука'); ~ кугá ути́ди на пóртата, сá убрнува, кугá гл'éда: ч'ув'áк [MS,t,55]; ~ ути́ди да ти напáви пáнт', да ти утфóри и пóртата, да пóш' пáв'а на на-рáдисути [MS,t,57]; ~ вѝди инó сф'ати́лу на крајó с'елуту, ути́ди на пóртата, ч'úкна [MS,t,15] – беспредлошка употреба на додатокот за место: на крајó с'елуту наместо 'на крајó од селуту'; ~ и тóј си битѝса п'асн'áта и стáна да си пóј; т'á ут гóрнију сукáк, тóј ут дóлнију сукáк и сá ч'ати́саха на пóртата [MS,t,27]; ~ нóка биде́ки на тáа дéн иднá ут субóта, и пóртити биле зат-форéни, тáмо шó биле Учени́цити, субрáни зáрди стрáх ут Чифу́тите [MV(К),337]; ~ и тугáс си р'éч'и Кра́л'у Ма́рку: "н'á-сни в'éјки за ж'ивóт!" и пáдна сá уклава́ и такá му устáнаха кóкалéто на пóртит'а [MS,t,39]; – во последниве контексти имаме употреба на множинска фор-

ма: **порти**, како pl.tt., бидејќи портите по правило имаат две крила; 2. изр.: **благата дума цалезни порти утврбуве** (= толерантниот и коректен однос можат да помогнат да се реализираат некои замисли) [ПД(137)].

портокалци m 'тој што продава портокали' ~ така момчету, кату јунак што беши, са соблече и приближи при нивјастата да ја фати. Тогас нивјастата му вели: "бре портокалци, ошти малко не си потрапал" [V,PM,192]; ~ кату промина от пантијут, един продавал портокали. Тој портокалциа беши едно момче лично [V,PM,190]; в. **пуртукала**.

портокалцијче n, dem. в. **портокалци** ~ Тој портокалциа беши едно момче лично. От много хубавина, што имаши портокалцијчето, царската мома гу и викнала гори да купи портокали [V,PM,190].

португер (и: **прутогер**) m 1. 'човек задолжен со гласно викање да им пренесува на луѓето извесни соопштенија од власта' (во минатото); кај Будишевска (од Воден): 'човек што соопштува за смртта на некој сограѓанин' [BV,135] – очигледно дека објаснувањето е премногу ограничено; 2. fig. 'подбивно за човек што зборува многу гласно' ~ **рзвикал се алис прутогер** [ПК(Ал)].

порука* pf 'повика' ~ и **ханжсиата**, му казал: "Ето нозинака ч'орбажсиа, но шта го продаде зарат ходаета, оти л'у кој приспи фаф неа, ни осамноваија. И порукали ч'орбажсиата на хана и го попитали, колку гу тера, – и чорбажсиата му казал: "хил'ада гробија" [V,PM,254-255].

порунтаф* adj 'со многу влакна' ~ им-ричела оти нај-сите к-им-кла:

нашки оште поубави ут-нинте шор-имаа. Валиците кандисали. Лисичта зела ајн-куп калчишта, им дјуздисала пу-адна нашка, ем по-длага, ем порунтава [ВК(Пат),-287].

порцие* n 'сад од кој се јаде, чинија' ~ **правиа ручок, сиднаа, пуручаа, му-вика: ај, риче, во порциито зеву-го да-му-носиш нај-то шоб нај миј мило, нај миј мило. Газдата му-вика, значи нај-жента-му да-му-носи** [ВЕВ(Кор),304].

поранче pf 1. даде порака нешто да се стори, нарача', в. **поранчова** ~ и му поранче пак: "утрината да дојдиш да сфирини, да играја хоро, ча много биендисах тојто сфирини!" [V,PM,197]; ~ **детенто**, кату чу така от кусету, му вели на кусету: "побратими, татко ми и поранчел, сос кусе човек да не куноштисам" [V,PM,202]; ~ **пак на друѓиј ден поранчеа**, л'ап да мјаси, да гу печи, ама да е ниту печену, ниту непечену [V,PM,132]; ~ кату ја удри три-четри бозлугани, мечката фатила: "аман, брате" да вика. Тогас ја остави и тој жива мечката, та ја кладе тамо пак да чува, хем ја поранче на неа: "е бре, мечко, кој да промине приз пантијут да гу не бараш и ништу да му не чиниш" [V,PM,215] – прави впечаток редот на зборовите: како и порано што имаме нагласено, глаголот и кратката зам. форма се разделени со негацијата: **да гу не бараш и ништу да му не чиниш**; и: **пуранч'и*** ~ и **нос сат'** дојди икимцијата и **пуранч'и** на измикарката [MS,t,13]; ~ **пуранчах** да ми купјат тјутјун [ПсС(3),66]; ~ **ги над'агнаха крилата** и му **пуранч'и** на д'ат'ату "с'е напосл'ат м'ен'а да идиш" [MS,t,58]; ~ **неса пуранч'ах** да ми

дунисат утр'а п'ет' хил'ада ука' вину [MS,t,68]; ~ и пуранч'и на ж'ината-му: "утр'а саба'лин да гу разбуд'иш' з'ент'у да пој на козит'а!" [MS,-t,17]; ~ един ден от скол'уту как идиши, на п'антјут беа изл'али три јуди самовили много ст'ари, кату мадјаси, да ја вел'ат: "момичка, мила хубава,... дали си казала на мајка ти вчера што ти поранчахми?" [V,PM,218] – во контекстот имаме две граматички посебности: а. употреба на зам. форма за директен објект ја, наместо дативната 'и': три јуди самовили ... да ја вел'ат: и б. употреба на номинативна форма наместо вокативна: да ја вел'ат: "момичка, мила хубава" (м. да и вел'ат: "момичко, мила хубава") [V,PM,218]; односно без траги од назализмот: порача* ~ га виде ма'жо и, ча са чу'ди, пак га порача: "сак'ан ж'ену, млогу да са чуваши да не ка'жиши на некој!" [V,PM,30]; и: порача ~ порача на жената му, неговата пушка да га не продаде на друг авија [V,PM,40]; ~ маштеа хи, като видела толко руба, каскандисала и утринта, като сја научила, у-де хи ја, пратила сој'ат'а си да'штерја да насе оловето и хи порачала, да идја на нози мјасто [V,PM,286]; 2. – (с'а) 'се договори' ~ с'а суби'рат и'и'ч'киту ут дванајситу аратли'ци, с'а пуранч'аха ... да појат за др'ава [MS,t,48].

поранчова impf 'дава порака, искажува желба' ~ и утрината стана чилиби Теодорак да ходи на ц'арквата, хем поранчова на жената му, вел'ајке: "динеска, жену, да сториши манџи харни, ч'а ки излеземи на трифирич дур на Караборун!" [V,PM,166]; и: поранчова ~ тогас тја фаишта, на

един сандук клава сестра и' отдол, и отгори клава имани и алтуни, и му поранчова на арапино: "сега как за го здигниш оттука сандукот, хич да не си починиш" [V,PM,235]; сп. примери без на-залеи призив: порачова* ~ пак тојнака, што слушиши на зем-јата што са чини, и чул така, кога ламјата порачоваш на неин б'арзоходец [V,PM,45]; ~ ох, ами кога виде така она мома, каква душа имала ацеба, да гледа сестра и' обесена и нејн живот довр'ашен, и оно деф да порачова така: "мари, ету ти кажувам, ошти едноч татку нема да видиш ниту мајка!" [V,PM,62].

порачува* impf, в. поранчова ~ л'у сег'а ти порачувам: ету толку пари ти оставам, толку стока, ниви, лозја, бахчи, ка'штити, оло'ви и другу, што имам фр'ет ... да си отв'ориш б'чите, сос ум да си вратиш [V,PM,7]; ~ боса мома река прегазила, [шо и зела ду два златни српа, [да нажније росна дитилина, [да наране јунакова којна, [ем гу ране, ем му порачуве [ТГ,164]; и: пуранч'ува ~ на иди'ну ж'ината-му пуранч'ува: "да ни гл'едаш', ма'н'и, млогу ск'ампа гулн'ук, утр'а за с'а најди поск'ампа" [MSt,47]; ~ нос д'ен' му пуранч'ува на ч'убаниту: "утр'а саба'лин, кут-ри за дој да нави'ка на козит'а, тут ед'енс'ан'ас на к'учантата не'ка гу изидат!" [MS,t,17]; ~ х'ож'да на ка'финету ... с'еднува на кар'еглата и пуранч'ува идно кафе [MS,t,83]; 2. с'а пуранч'ах 'се решив' – според Малецки [MS,s 94]; логично: 'се препорачав'.

изим да носат пушки и калџки а ками и револџа пак дистур) [ME(P),88].

посестримка* f 'пријателка, другарка, блиска (како сестра); **посестримките** **помагаат на свадба** ~ **татковото** му имани околу две-три година гу продаде, гу изјави сос побратимиту му и сос посестримките: тој останал катун просик гол [V,PM,7]; в. **пусес-трима**.

посечи pf 1. 'убие со нож' ~ и заедноч јуродиса на врах т'ах и посечи от н'ах осомнина [V,PM,21]; ~ на брјастот имало едно гн'аздо от тези гол'амите пилија; змиата сакаши да ги изјади. Тој как виде, така извади неговата сабја, ја посјачи змиата, ја оклава [V,PM,222]; ~ хајде дошло времја да идат на бан'ата сос други моми, и детето сос тјах. И като застана на вратата, заспа, пак косето го посечи сос нојсја и са скриши [V,PM,258]; ~ тогај дјадото му вели: "хајде, сину, да ја објасими нивјастата, да ја делими пу половина". Тогај фати дјадото, ја објаси за една вјарба на дол глава, та зема остра сабја, здигна рјанката да ја посечи [V,PM,175]; ~ малкото дете источи неговата остра сабја, да еднош јуродиса на врах ламите, достигна само две-три посечи; другите как видоха, ча за си изгубјат животот си, фатиха да бегат [V,PM,225]; 2. – (са) 'почувствува голема немоќ' ~ и заедноч фатиха двата да бајват, и катун бајваха, от неговата уста излеваши грах, а от царицата бајлава. Тогас тојнака вика на царјут: "скору ела, царју, да видиши, кој јади баклавата!" Царицата от бајвани многу са посјачи

и са чини катун полумјрта [V,PM,61].

посин adj, орр. на 'мрсен' – домаќинката за празникот Бајди вечер приготвува: **посна сарма** (= сарма без месо), **суке сарлија**, **кисела каша** (од брашно и оцет), **сусамница** (= баница со сусам), **фасул** (сите јадења се посни) [TG,81].

посинето n 'дете доведено во семејството од друго семејство, но го чуваат како да е родено тука' ~ И-го-дали на-тија таргофцити. Таргофцити на-кој ка-го-занесат, го-занели на-царо, на-фараон попрао. Немал д'аца. И тва д'ати пораснало, ама било многу мудро, итро. А пошто посинето детето, на-фараон жената, сега жени, значи многу било убаво, како си-зал'убила у-него и-го-напага сега [JIC(K),110].

посип m 'брашно со кое се посипуваат корите кога се сука' ~ да-не са-лепат корте турув-си повице посип. Има бајка посип забавлава. Он еј ус-ирмик, шикер и урее [PK,2(87)].

посипа pf 'посоли нешто ситно' (пр. брашно), в. **пусипува** ~ по грозди време и собрала една кошничка грозди, и со една игла зарната ги дупиши и на дупките дребна отрова посипа [V,PM 213]; ~ ламјата са оплаши и гу избавла цјал човека, ама умрјант. Тој га вели: ја го уживевам, ја сега ти закол'увам!" Ламјата имаши едно шише жива вода, зема, гу посипа мара на устата; човекот уживува [V,PM,145]; ~ јаже ки ти донесам на тебика едно шише жива вода. Кога ки умра, – зашто мени ки ми закол'ат, – тогас тинака живата вода да ми посипиши; јаже ке да уживеам [V,PM,98].

посирумаф* adj, opp. на 'богат' ~ удна́тре има́ја: тримб́ј, уда́ј, чарда́ци, мутла́ци, кирáли, мусáндри и дула́пи. А удна́друф: гуле́ми двурóј, а́рóј, пу́јати, кучи́ни, плéми и гуле́ми амба́ри. Има́ја и по́сирумáсите, а́ма не́ та́ка [ДК,154].

пóситн'а (< посетне) adv 'подоцна' ~ пóситн'а пруми́на иди́н ч'убáнин ... и си р'éч'и: "мили́чка сфитá Бугурди́ч'ка си сл'áла и ти на зим'áта да ш'éтаиш?" [MS,t,23].

поска́пија f 'кога животните трошоци растат, скапија' ~ имиш чино син за жине́јне, [жени си го, чино, ваја јесин, [ваја јесин, чино, јефтини́ја, [ја ду друга, чино, поска́пија, [чини́ца је чино, какли́чава, [раки́ја је, чино, шипрти́л'ава [ТГ,370].

по-скору (и: поскоро) adv 1. 'побргу' ~ ти са мол'а по-скору да ми пуштаиш писма, за да си научам здравјето ти [V,PM,48]; ~ арисах си мома, мале, [јуд сред горна мала, [баиш на лева страна. [Иди ми ја сакај, мале, [дал ки ми ја дадат, [ако ми ја дадат, мале, [постој, пуглидај ја, [ако не ја дадат, мале, [поскоро да дојдиш [ТГ,50]; ~ глédме ко́л'те тувáрини: клáдeли пу-не́коо вре́јка бра́шино уф-на́тре, пу-ади́н јурга́н, че́рги, кутéл и да́ бeгат. Нас ки-н-уста́ваа. А-а, гуто́ви, не́ма вре́ме да́-на́-ба́ркáт, да́-на́-че́кат. Вујна́та та́ка о́де, го́ре по́л'то... глédме ади́н ба́лгáрски вујни́к пу́т-ка́мáнто та́м, са́-ту́ле. Они адни́ тупчи́нка пу́-кат, и ни ве́ле: "Бига́јте по́скóро, глида́јте да́-избе́јкте" [ПК,2-(Пос-290)]; ~ тој им вели: "на царјувут син ја оставих, да ја чува. Ајди, карај поскору да појми, ча пот ругузината има една дупка; оттамо излева един дјадо: ако излезе, да знајш, ча ја зел"

[V,PM,233]; ~ му даде́ и́ едно́ пéро и му ве́ли: "на ти то́ва пéро, да гу го́риш на́ во́гино да ти до́јди еди́н ха́рин ко́н и да гу вја́хниш, да и́диш поскóру на́ ца́рјут!" [V,PM,143]; ~ излизе́ уд-во́та, са́-истрисе́ и са́-спугна́ пу-лиси́цта да́-а-фа́те и да́-а-уда́ве, о́ти гу-изла́жá да́-му-са́-ски́на на́ишкáта. Лиси́цта дру́м! Бе́ге-ли, бе́ге, ва́лко пу-не́, и а́ да́-а-фа́те, а́ма о́на по́скóро бе́ге [ВК(Пат),286]; 2. 'неодамна' ~ Как риче́ ви́и ла́фови, и пл'у́јна́ до́ло, и прави́ кáл ут пл'у́нката, да му а липи́ кáлот уф о́чите на слéп'от. Да му риче́ на не́го: Оди си, ми́ј си. Куми́иш ти не́гови, и дру́зи шо гу зна́ја по́скóро о́ти бе́иш слéп, ве́леа: Не́ и во́а шо се́диши да прóсиши? [MV(K),258].

посл'ат adv 1. 'после, потоа' ~ "ха́јди-бе́ Ке́л'еиш'! о́иш'ти ту́к си?!" "é, ш'то́ да пра́в'а, такфо́с халáт ми да́ди ца́р'у и ја́с за си до́јда по́сл'ат" [MS,t,36]; ~ царјув син отиде, га вели: "е побратими, динеска ќе да са укачими на јаба́лката, да јаде́ми јаба́лки, туку тина́ка напре́т ки си укачи́ш, та ја́зика послет" [V,PM,71]; 2. 'назад' ~ за ве́зма арга́тити и стра́пуве́ту и палама́рка и за ж'е́-нат; иди́н за и́ма по́сл'ат, шу заврáзува снóпиту [MS,t,66]; ~ те как видо́ха, ча послат идат ма́јка му и татко́ му, дете́нто вели на сестра́ му: "ми́ла мо́ја сестру, да кладе́ми тука бри́чот, и Бог да даде́ тузи место, тези ка́мини бри́чови да си чина́т, да не мо́жи ни чо́век да про́мине при́з тука, ни до́битак" [V,PM,240]; 3. изр. **зема на послет** (= кога некој некого следи) ~ и кату вечерја́ха таму, царјут и лалата заспаа, и тојна́ка запал'ува фенерчи́ту му, изл'ава на лага́мот. И лалата си

разбуди оно саат и гу зема на послет: ајде-ајде, отиде добро хал-варииче на лалавата кџиша [V,PM,57]; ~ дека са чудиха, ету најмалкото дете отстрешта. Тогас кату арслан са метна наврах змиата, та извади негова остра сабја, фати комат по комат ја стори змиата. И така гу земаха детенто послет и отидоха сички, си собраха наедно [V,PM,231]; в. **напосл'ат** [MS,s,87].

посл'ад ргаер 'по' ~ "и'т'о да пр'а-в'а!? так'ф'с хал'ат ми да'хти, туз'и гу п'ат'ах и јас за си дојда на посл'ад вас" [MS,t,35]; ~ кату отговориха така просицигу, хајдутот чул сичко, сетни се послет него ходиши, го ловјаши да му везми капата на просекот [V,PM,188].

после ргаер 'по' ~ после ручокот трес-новаши трохите от софрата на морету; да јуде си научиха три малки риби, дохождаха тамо. За ден тој кату глендаше рибите, как јадјаха трокси, сиир му са праиши [V,PM,169]; ~ после н'аколку д'ена стигна'ли на ед'ин балкан, не'три на ед'на г'ора, штоту сал ед'но не'бо са гл'едаши [V,PM,27]; ~ га зема рибата, ки-ни'са да га зака'ра на дом'а му, и бог'атиот после не'гу отиваши [V,PM,17]; ~ после ма'ра вре'ме бо-га'тиот си разбол'а те'шка бо'лка, гу заф'та'кна га'рло [V,PM,17]; ~ и после две-три са'ати гра'миши са чин'и на не'бо'то, пад'на те'шка ма'нгла [V,PM,24].

после adv 'потоа' ~ за'пре вуј'ната. Ка'т т'и'а гуле'мте да'ржа'ви се-гичка шо да'ват кум'анда, та'ка за'пре вуј'ната. И ка'ж'аа после: "Ко'ј са'ке да-с-јо'де слубо'дно-ј, да с-јо'де до'ма, ро'дн'ото ме'сто" И ни'а стуја'ме

петна'јс д'ена, па на-мо'ж са-ре'шме с-јо'дме [ПК,2(Мор-218)] – уште еден случај на употреба на перфективен презент: **на-мо'ж са-ре'шме**.

после pf (< постеле) 'стави покривка врз нешто, односно направи тоа (нешто) да биде покриено', в. **постила** ~ сака да чини удаја и да после от фил'ут кожата [V,PM,42]; ~ та'ка ки-на'прајми в-ед'на со'ба вис'око кат-на-кре'ват, и-озго'ри ки-пос'те'лими б'ал чарша'ф и-ки-на'фарлу'вами ли'ста от-ца'рница кат-ки-изл'а'гат ца'р-вито [ЛС(К),136] ~ хем пуснал един човек от четири'сете, хем му рече да му кажи на цар'јут, да постеле от скалата дур на филдишната одаја се маргарит, да така да изл'ази нив'јастата [V,PM,173]; ~ му вели на цар'ут: "харну ти докара авио'лиа таја кожа,... да направиши една удаја и да га постелиши" [V,PM,41]; ~ зема детенто от д'адото остра сабја, да јутиде на царскиј ко'нак. Постела момата, ја тој ја вели: "моми, за мене друга постел'а да постелеш" [V,PM,175]; ~ тогас негов лала стори тертип, аскерот опрегна и кучиата сос четири кон'а ба'рзи. Постелаха нетри у кучиата се златни постел'а, фати цар'јут, са прости сос царицата и в'ахна на кучиата [V,PM,210].

последи pf 'тргна да оди по некого, да го следи' ~ тогај д'адото му и рекла: "немој хождаш, јуначе, на панагирот, туку ела с мене да ти зан'а на един пазар, да добиши харно!" И детенто послуша на стариот и го последи него. И ходејке по тука, по тамо, јутидоха на една гора [V,PM,174].

послинта adv 'потоа, после' [ПД(131)].

послуша pf 1. '(не) прифати нечиј совет,

односно (не) се согласи' ~ она му и рекла: "сакан брато, да не пиеш от таја вода, ча ки си чиниш елин!"

Тој на сестра му не послуша, туку и пил он тамо вода, и заеднош са чини елин сос големи рогови [V,PM,240]; ~ тојнака не послуша на голют, што му рече, туку едноч стори ниет, киниса [V,PM,21]; ~ тојнака не послуша, останат тамука; и брат му го остави и си отиде на дома му" [V,PM,28]; ~ и не ми оставиш да идам сос бниј траговец, ама јаже не послушах на тебика и отидох [V,PM,16]; ~ му вели на нејн мањс: "ету, глендаш тиа калугери, што шетат по тука? Наши луѓи са. Татко ми ги пука да на терат". Сакин да не излечиш по ванка, да тија видјат: за ти познајат, та сетни лошу за патими". Тос не и послушал [V,PM,238]; 2. 'слушна нешто (за кратко време)'; ~ тугас фати киманету да гагариса. Са запр'а мрва на скалата и го послуша [MS,t,27].

послушјова* impf, в. **послушува** ~ и тога чол'ака зе парите та ста-на гол'ам и зингинин на сичките. Штото бе толо испаднал, толо много стана зингинин и парф, сички на нек да са пшат и да го послушјоват лавардиетата му [V,PM,263].

послабодно adv 'кога нешто се врши без притисок' ~ туварна, азар, колта с-јаа-уставиме, така избигаме ус адна душа. Ус-житварски руби, какви били, ус-такви с-јодаа чувето, ус-дрипуви руби. А друзи сетне на горе, шо бизаа, ка-с-утвори бојо, по са-набавиа, послабодно си-зимаа шеј [ПК,2(Иц-282)].

поспие pf 'спие малку' ~ и тојнака, кату ориши многу саат, са умури и отиде, легна пот крушата маја да поспие [V,PM,30]; ~ и как кинисаха, хождаха на пнтјут. На едно место беа седнали да починат. Момата полегна на неговото колено, да поспие [V,PM,192]; ~ дојдоха на самовилката река. Тамо имало много хубаво место зелено, и легнал попот малко да поспи; паадјата седјаша тамо. Дека седјаша, дојдоха две зми, да фатиха тамо да са борјат [V,PM,216]; ~ мајка му му рече: "Ил'у сину, тој занат останалу от бабата ти, ти да го не зафатиш!" Он мајка не послуша; стана друго ден па отишел на полету да лови. Пак лов не добил и седнал одол една варба под сенката; полегал да поспие [V,PM,170].

посрамин* adj 'кога некој чувствува срам, засрамен' ~ царјут поверува харну, ча тој е негоф син, го зема заедноч, го облечи сос царски дрехи и му вели на лалата му: "еј лала, еј лала, иди на дома ти да чиниш зап твојта кубила, да си чинам зап мојто жрјаче!" И така лалавата мома остана посрамна, пак младоту халваиче царјувото дете са познало [V,PM,58]; н: **пострамин*** ~ му вели на татко му: "и јаже да пода, тате, та да видиме, как за стани таја работа!" И татко му му даде изин. Отиде и стреднојут син, и на него така му стори водинчарот. И тој са варна много пострамин на татко му [V,PM,201]; ~ тогас нај-малкојут и рекла на татко му: "е тати, двата ми братка отидоха на водиницата, пострамини са варнаха. Сега рендот дојде на мене, и јаже да пода, от рент да изла". Фати

нај-малкојут син, стори сам един товар мливу, товари на кон'а, оти-де на водиницата [V,PM,202] – во контекстот го имаме примерот, што ги довел во заблуда поранешните истражувачи на долновардарските говори, во врска со нарушената конгруенција во случајот: **нај-малкојут и рекла на татко му**, што ја третираат како резултат на развој (вокализација) на крајниот **вр** во **реклъ**. Ние веќе укажавме дека се работи за нефункционирање на категоријата род; поопширно в. во граматичкиот дел.

посрашно adv 'кога се случи нешто од кое човек може да се исплаши' ~ и са небјето забблаци за да фати даш, и са заласка там на една барчина, и са евиџа два огање и ... погармја оште аднач по-срашно, и виде, чи адина бган дигна са, та падна фаф полето, фаф адин сас [V,PM,261].

посреитне* pf 'пречека, сретне' ~ На врџштането тој нхтјал да ја прибѣрка, ами терал мјасто тјасно да најде, за да можјѣ да ја прихрипне... и си останал ч'ул'ак. Тога утишал дома си, жената му го убаво посреитнала [V,PM,286]; ~ та зел косето на детето дрѣхите и кон'а и, като стигнали близо при касабата и фл'али да посреитнат на визирја детето, показал са косето чи тој му е син [V,PM,257]; ~ като стигнал дома си, тја като как напреи изл'ала да го посреитне и да му фати коно. Пак тој, нал'утен, искарал сѣбјѣта си и сѣ мајчил да ја убијѣ [V,PM,281]; ~ Граждането сѣ ч'удили, как таков царски ч'ул'ак шта кондиса в такавѣ кѣштѣ, в котрѣ саде мајжо си-бил и затова на другѣ кѣштѣ натакмили хи кунак и изл'аз-

ли да ја посреитнат [V,PM-,282]; и: **посретне**: ~ сегѣ ги-носат и-тиѣ парѣ шор-ни-баѣ варнѣти и-носат и-други парѣ на да тварѣт да-зѣмѣт. Исто прѣј он-па... Ги посретѣл фѣно, тѣѣ, онѣѣ, и-тиѣ парѣ ги-врѣт'а [ЛС(К),113].

пост m 'чин поврзан со религијата кога верниците, во одредени денови, поврзани со некој празник не јадат мрсни работи, а во одредени денови пак воопшто не јадат' [MS,s,86]; ~ *Кѣлко време? Ими ја лаги. Ут кѣ бигѣме, рѣчи то постот ујзѣврѣме, бугурѣ-чѣко: пос. Бугурѣчѣко: пос гу-јзѣврѣме и си дујдѣме на-ѣѣки, спурти Бугурѣѣ. Бугурѣѣ лѣжѣме уф-Кресна, кѣ идеме тѣка* [ПК,2(252)]; ~ *напај на стрѣдно пост при Вилигден, на трѣти нидѣли ут стрѣдно пост* [MV(K)294]; ~ илим Исус гу фатѣ ут рѣката, гу кринѣ, и он станѣ. И кѣ флизѣ уф кѣѣ, Учениѣити му пѣтаа на негу: Оти нѣѣ не можѣми да гу изѣѣдими? И му ричѣ на нѣх: *Ѣѣ рѣѣѣ су друго нѣшто не и чирѣ да испѣдни, тѣѣ су мѣлба и су пост* [MV(K),285] – во текстот имаме проширена употреба на предлогот **ут** наместо 'за': **гу фатѣ ут рѣката**; втората дијалектна посебност е во употребата на кратката зам. форма за датив **му**, наместо формата за прав предмет 'го': **Учениѣити му пѣтаа на негу**. Сп. уште: **Велики пос**, или **Виликденски пос**, односно **Вилидинскѣју пост** [ПсС(3),64]. Верување: **Велики пост** трае точно седум недели. **Велики пости** се строги пости. Нема да се омрсат дури и болни луѓе. Мнозина првиот ден од Вилики пости ништо не јадат и не пијат – за да им се испостат цревата, а децата и бабите **тримират**, т.е. ништо не јадат до среда наутро [ТГ,13].

поста f 'дел од нивата што го зафаќа група жетвари кога жнеат' [ТГ,-336]; ~ *ко́лко шо ки зафа́тат на еди́н па́т* [ПК(Мор)]; в. **постација**.

постана pf 'бидна' ~ *ас не зе́вам ни́што, ја́-гр теста́мента, па́-тук-е, ја́ ки-гр-даде́ме уф-ба́бата. Има́ и-ти́ да јаде́ш, и-ас, и-ке́рката. Ас са́м зе́т, го́рво, ти́ м-испра́ти, ви́ка, и-зе́т поста́на, шо́-ти-и ма́ка се́га* [ЛС(К),126].

постане* pf 'се измори' ~ *и карта-лите заеднош гу земаха наврџх крилата им и фатиха да л'атат с него та́кмо три дена и три но́ка, до там постанаха* [V,PM-222]; ~ *тогас царјут му вели: "побратими, сега и двата да ходими, ке да постаними, но нади јаика да ти вјахна ма́ра, и сетни тинака пак ми вјахнуваи ма́ра – така да гу извадим (пишува: 'гузизвадим' – печатна грешка?) то жукуш!"* [V,PM,54]; ~ *о́ниа хизмика́ри, со́с десетја́ мага́рита това́рени, (пишува: 'говарени' – печатна грешка), пра́в па́т кату и́диха, ти́са еди́н азма́к на па́тју, от та́м удри́ха мага́ритата да промина́т. Кату ги удри́ха аф азма́ку, четритја́ мага́рита, кату бе́ха сла́би, поста́наха* [V,PM,114] – присуство на арханџната наставка за множина кај именките од ср. род -ета: **мага́рита** (< 'магарета' – со редукција на неакцентираното е во и); и: **пустани** ~ *и се́днал та́му на́-та да́-почи́не ста́рјут. "Се́дни де́те, му-река́л, да́-пучи́ниме". Ста́р чо́бек. – "Оф!", ста́ри ко́га се́дна. Оп, уд-ду́пка́та изле́га идно́. – "Шо́ ма-ви́каш!", ве́ле. – "А бе, ка́ко та́-ви́каш, ве́ле. Ја́ска поста́на и "оф" ста́ору"* [ДК,140]; ~ *Уфча́рте гу-причи́кале, му-да́шле ко́лку са́ка да́-са́-на́ти бини́ца и идну-гуле́мо га́рне*

за́-до́ма. Ама па́ту би́л пла́ни́чки и диле́ку и пу-ста́нал. Но́си-гу су-идна́ ра́ка – пу́ста́нала, но́си-гу су-дру́га ра́ка и дру́гата пу́ста́нала [ДК,152]; ~ *му вили́: "пу́стај, по́ти, ут мло́гу пи́јени па́дна"* [MS,t,69].

постац'ија m 'тој што носи писма, поштар' [MS,s,87]; сп. **тахидро́мус**.

постација m – кога се жние нивата се изделува на делови како ленти и секој дел што се жние одделно се вика **поста**, тој што почнува прв да жние, ја определува постата и го држи правецот, за да не стане постата некаде поширока, некаде потесна, тој се вика **постација** (који сече поста) [ТГ,336].

постелан* adj 'кога нешто во тенок слој е распослано врз некоја површина (рамна)' ~ *на скалата го бе́ха ча́кали до хил'аде ду́ша, хем от скалата до неин ко́нак беи́ш постелана се́ мно́гоцен ка́мин и марга́рит на земја́та* [V,PM,172]; ~ *ка́к ви́де ца́рјут Ки́ра Ма́ргини ко́наки, чу́дум са почу́ди, и, га́ изле́зе Ки́ра Ма́ргу, ги досрја́ти сос мло́гу ихтиба́р нивја́стата и зе́тјут, га кладе́ на е́дна удаја́, постелана саде́ у зла́ту* [V,PM,-140]; со редукција: **пустыла́н** ~ *ути́ди го́р'а жи́ната, му пусти́ла иди́н ја́так за да си л'е́гни. Исл'ази до́л: "а́ку ви са́ спы́готу́ву ји го́р'а пусти́лану!"* [MS,t,37]; и: **пуслан** – кога се спремаат за спиење, долу на земјата има **пуслано** ругузина, а врз ругузината некои ќе постелат душек полн со стари крпи и памук [ТГ,22] – материјалот е регистриран во селата во Гевгелиско, но поодамна.

постелка* f, в. **пустел'а** ~ *сирома́хот оти́де на до́ма му, ве́ли на же́ната му: "а́ди же́ну, сега́ ни́а ке́ да се́дними на бра́товата ми ка́шта: со́с кути́јката тра́мна чина́хми". Же́ната му му ве́ли: "а́ми ти́а*

постѣлки дѣка ки ги оста́вими?" [V,PM,149]; ~ тогас вели Полови-нѣзју: "така не е научен тојнака да спие, ами сака постелка пѣлна сос алтѣни, перница сос злату, та така да спие" [V,PM,103]; ~ и л'у отидоха аф царските конаки, царјут и викнал двамина л'уди и им рече да испастрјат при неговата удаја една удаја, и они заедноч земаха метли, изметуха удајата, га послаха харно сос постелки царски [V,PM,64].

ПОСТИ impf 'кога верникот не јаде мрсни работи (во одредени денови пред големи празници)' ~ *вѣа си мо́лиши: Гѣспот, исполáјти, шо не сам кату́ дру́жити л'уди, лѣши, крѣви, п'ушти, ја кату вá јумбрукѣята. Пѣстам двáш на нидѣл'ата, сáто стѣка шо íмам дáвам на дѣсет иднѣ* [MV(K),280] – во случајот вокативот се изразува со номинатив – **си мо́лиши: Гѣспот, исполáјти** (м. 'Господи'); ~ и аку не пруштáвати на л'удито каба́тити на нѣх, нѣто Тáтко вáш ки ви прѣсти вáши грѣхови. И ко́га пѣстити, нѣм да си чѣннити кату́ ѓпаки жáлови, шо си расипу́ат лѣцито нѣхно, да си п'ул'ат на сфѣтут шо пѣстат [MV(K),282] – во текстот посвојноста се изразува описно: **на нѣх (каба́тити на нѣх)** м. 'нивни'; сп. обичај – за празникот Крстовдин се пости строго, не е дозволено да се јаде ниту зејтин ниту шарлаган, бидејќи са посте за крс. Попот оди по куќите да свети вода. Жените земаат вода од котлето на попот, од светата вода за нов квасец фашикајне [ТГ,24].

ПОСТИЛА* impf 1. 'мести постилка' ~ по вечерја зема она дјатенто нејно, отиде нетре да спии, па него му постила вунка, зашто беиш лето

[V,PM,163]; ~ си собраха на трапезата, јадоха, пиха; стана ламјата постилала дјушега, перници, за да легнат да спат, та тогас чиниши хесап да ги изјади [V,PM,103]; ~ пусти́лам кили́м'у, кривáт'у; ја пусти́лам тра́пизáта [MS,s,94]; ~ з'ѣва ч'у́луви и сиц'и́м'а и синдѣ́ку ут дин-ѓасувáниту ... и пусти́ла ч'у́лу на синдѣ́ку [MS,t,5]; 2. 'става нешто (во случајот послужавник, табла)' ~ тогај за седнат сички, му вел'ат говорјат: "чистита ви сватови" и од двата страна. Тогас за постилат тавла отпрет нх от дивојкините страни, и бл'уда с ририф, за фатат да пиат ракиа..., (в. после, пустеле).

ПОСТИЛ'АК m'она врз што се спие', в.

пустел'а ~ от ка префáрили вагичката, на мужел вике да оде пу него. Други пáт си пофалил царут душегут (постил'ак). Братјата пофалиле Алатувут инди, бил поарин [V,PM,272]; и: **пустил'ач** ~ појде лудо с-една риза грозде, [појде младо с-една риза грозде, [да излáже мома црнајока,] да ја носе јуф гора зилена, [тамо они век да си векуват, [пустил'ачут – кујун детелина [ТГ,51].

ПОСТИЛАНЕ п, в. **ПОСТИЛ'АК** ~ и фáф сарáе фнѣтре така сѣ свáтеи́ја и данја́ и наи́ја, и нѣшто ни липсовáи́ја фáф сарáе нѣто ѓт еде́не, нѣту от пѣане, нѣту о(т) дрѣхи за нѣсене, нѣту дрѣхи за пости́лане [V,PM,259].

ПОСТОИ* pf 1. 'причека' ~ тој му и рекла на хизмикарот: "постој, почекај ошти малко да са шетам". Как отиде приз една чаришиа да са шета, промина приз царскиј конак [V,PM,238]; ~ му вѣли бáбата на не́гу; "пѣстој ту́ка тѣнака! Јазе ки

изва́дам же́нски дрéхи да си приме́ниш и така́ да ти зéмам нéтрика!" [V,PM,9]; ~ арисах си мома, мале, [јуд сред горна мала, [баиш на лева страна. [Иди ми ја сакај, мале, [дал ки ми ја дадат, [ако ми ја дадат, мале, [постој, пуглидај ја [ТГ,50]; ~ и му дават алтуно́т, и тој го и видел и му вели на човека: "постој тука, јазе да пода дур на дома ми, да зема пари, да ти расипа алтуно!" [V,PM,188]; ~ мо́ма му ве́ли-го́бри: ко́ си ерге́н, прсто́ј, ча́кај, [да ти да́м ка́тка ма́шана; [ко́ си же́нен, гле́ндај си па́нтју, [гле́ндај си па́нтјо, скра́иши си вра́то!" [ПсС(3),74]; 2. 'остане нешто некаде за кратко време' ~ и рекла на жената му: "Мол'а ти са́, да́штерју, нека постои това са́ндак дома ти ду утре, чи ишта ида на једно мјасто, та ма је страх" [V,PM,280]; ~ ја нусиле јуф кулиби, [јуф кулиби пра трлото, [малце време пустајало, [малце време пред вичери, [си пувиде млади Стујан, [си пувиде дробно стадо [ТГ,103]; 3. 'егзистира, го има' ~ и ки-ка́жум, о́ти чити́ри-сто́тини гуди́ни пу́сто́т руса́лијте. Ду́ри пе́јсе и па́рва гуди́на тиа́ бра, пе́сни, руса́лијџки, ги-јска́раме уф но́ти. Са́думдесет и па́рва гуди́на ги-нуси́ме уф-За́греп, са́ праслика́а и руса́лиџките, ма́кидо́нџки бра са́чиниа́ уф-дукуме́нт, уф-но́ти [ПК,2(Крец-305)].

Постол top. 'име на населено место во Еницевардарско' ~ и него ки гу зем или ки гу пуштам (демек ки му платам па́тните арџови) на Постол за јдно видувајне... ~ Постол се наогја на иден рид шо јаваиш-јаваиш се чина по нисук ут ка́да-ј селто [ME(P),70].

постолџки* adj 'нешто што се однесува на името Постол' ~ он ут селто не, ама ут постолџку́т синур можа да са вида [ME(P),71].

пóсустрáше* pf 'многу се исплаши' ~ ка́ р-за́па́лиа́ Ка́линуво, ас та́м би́х. Удде́х Ка́линуво на́-го́сте да́-пусе́дум. Туга́ј ста́на та́а чу́дба. И на́ште те́па́т и Ту́рџте те́па́т. Адно-вре́ме Ту́рџте пóсустрáшиа [BK(Мал),289].

поса́рнен adj 'несрекен, поцрнет (во случајот кога некој е во лоша брачна врска)' ~ мо́ма му ве́ли-го́бри: ко́ си ерге́н, прсто́ј, ча́кај, [да ти да́м ка́тка ма́шана; [ко́ си же́нен, гле́ндај си па́нтју, [гле́ндај си па́нтјо, скра́иши си вра́то!" – "Не са́м ерге́н, но́ поса́рнен, [ма́јка ми зела́ невја́ста, [ха́ро дра́мливр, мо́шне спа́нливр" [ПсС(3),74].

пот f 'течност што ја излачува човек (или животно) од потните жлезди, има солен вкус'...

пóт' pf 'појди' (заповеден начин – 2. л. едн.) ~ и да́т'а́то́ј би́иш'и разбуд'эну, му ви́ли на не́гу: "пóт' ма́јч'ин-ти!" [MS,t,17]; и: **пóц (са)** ~ ти ги з'евам ко́н'у и ру́бит'а и т'а пу́ш'там го́л, да си по́иш'; по́ц-си са́ здра́ви!" [MS,t,41].

пота́мо adv 'надалеку, натаму' ~ фати царјут, кладе на едно далечно место една остра сабја и една тешка бозлугана, ги пусна и децата пота́мо, да ловјат [V,PM,232].

пóте p 'сад од глина' ~ ста́рска ду́ма, ма́лечко ба́рдáче [ПД(120)]; од Солунско (кај Малецки): **пóт'а** 'сад од глина со рачка во кој селаните си носат јадење кога се отидени во нивјето по полски работи' [MS,s,17]; во Кукушко запишавме: **пóте** 'чаша од чинго или глина, собира околу

250 грама' ~ дoниј-o тo пoтто,
нa-пиниeрката-ј, дa-с-нaпим вoдa
[ПК,2(87)].

пoтeчe pf 'се пojaви тeчнoст' ~ змeo
кaжaл: "Чим си-ти пoсилен, зeми
eдин кaмaн, стисни-го и уд-нeгo нeкa
пoтeчe вoдa" [ВГ(М),272].

пoтискa (или **бaскиja**) f 'вид мpeжa,
пpeдмeт зa лoвeнјe рибa' –
бaскиjaтa e вистинскo мpeжaстo
свoнo. Кe ce зeмaт двa пaртa вo
вид нa пoлукpуг, пa нaјпpвo кe ги
укpстaт и кe ги зaцвpстaт eдeн зa
дpyг, a пoтoа кe пpицвpстaт oкoлу
нив мpeжa и кe ce дoбe вистинскo
свoнo, кoe oд ситe стpaни e зaт-
вopeнo, oсвeн oдoздoлa, кaкo свo-
нo – co нeгo ce пoтискa рибaтa'
[ТГ,396]; ~ тижa шo сакaт дa
лoвaт су пoтискa или су мpeжи
мy плaјкaт нa мaјстypут нa
кулибaтa кeсим [МE(Р),89].

пoтиx* adj 'пoмирeн' ~ Пa-с збpaмe
дистинa кaшти уд-Мурaрци, тaр-
гнaмe. Мoстут рaсипин, тaм aјн
мoс пaднaл, милeзaн биишe, пaднaл,
с-убисип тaкa. Eјн дpyк имишe, oн
нa-цeлo дидгнин. Eдин пoп уд-
Влaдa-тa (сeлo нa бpeгoт нa
Дoјpaнскoтo Eзepo, сeгa зa жал вo
Гpциja), тaм кyпил нeкa кoличкa,
уд-Бyгaрja, aмa вoтa гa-смyтaлa
кoличкaтa, гa-уткaрaлa нa-кoшe,
тaм пoтиxa вoтa [ПК,2(220)].

пoткoф m 'стaвaњe мeтaлни плoчи нa
кoпитaтa oд дoмaшнитe живoтни'
~ Глигoрe, дyбицтe ми-сa зa-
пoткoф, дa-ј дoниум? [ПК,2(87)].

пoткoл'ани (ca) pf 'клeкнa', в. пyткyл-
н'aвa ~ тoгac цapскиj чoвeк, кaтy
ja зeмa нaс мoмa, ... тa тpaгнaли
зa дa идaт. И тихисa пpиз
мaјчиниј гpоб дa пpoминaт. Тaмy
изл'aзи цapјувaтa мoмa нa вpax
мaјчин гpоб, ca пoткoл'ани и фa-
тилa дa плaчи: "Ax мaлe, милa мaлe!

Стaни дa видии, нa штo кyчкa
мaштeа зaпaднaх" [V,PM,275].

пoткфaс m 'тeстo co квaсни гaби штo
ce кopисти зa зaквaсyвaњe нa лeбoт
(пpeд дa ce пeчe)' [MS,s,87]; в. кфaс.

пoтмeсти (ca) pf 'ce тpгнa, ce измeсти'
~ мy дaшилa eдин кaт тaкaм рyбa,
штoтo цapјyт нe имaл тaквaс
рyбa, дa тaкa изл'aзи пpeд цapјyт.
И цapјyт, кaтy гy видe, стaнa
пpaв co сичкиoт aскep. Нo
apaпиoт нитy стaнa, нитy ca
пoтмeсти, зaштo yклaвa лaмjaтa
[V,PM,222].

пoтнe impf 'ce пpипoтyвa' ~ фaтилa
дa кaжвa. Мy-вeлe: "Јac бe мa-
лeчкa. Мaјкa-ми к-yмpe, мaштe-
aтa вo и вo ми-пpaј". A мaштe-
aтa фaтилa дa пoтнe [ДК,145].

пoтoн m 'пoкpиeн, нo oтвopeн дeл нa
пpeднaтa стpaнa oд кyкaтa, гoлeм
xoдник' ~ цapo нoвa сaхaт сa
лaxaлo тa излaзaл нa пoтoнo дa
сa рacxoди и, кaтo видaл чл'aкa,
pyкaл гo пpи нaг [V,PM,289]; ~ и
peклa нa жeнaтa мy: "Мoл'a ти
сa, дaштepјy, нeкa пoстoи тoвa
cандaк дoмa ти дy yтpe, чи штa
идa нa јeднo мjaстo, тa мa je
стpaх". Тja хи peклa: "Мaкap, бa-
бo, oстaви гo тyк нa пoтoнo!"
[V,PM,280]; ~ зeлa мy дpeхитe,
нaдjaнaлa ги, и тивдил yтишилa
дy eднo рaвнo пoлe, тaм нaгpa-
дилa eдни сapaјa, нa кoтpи дo-
вaрeтo били oт гoлo злaтo,
пoтoнeтo oт cаpчe, и нa cјaкa
кaмapкa свeтил злaтeн свeштник
[V,PM,285]; и: пaтoн ~ кa-дyјдe Пao,
aднo Пao, aјдyт e тo, чyкaт нa-
пoртaтa, нe-yтвapa... Кo и-глeдa
чeтникyт зaстaнaт cy-nyшкaтa тa-
кa зaтcкpиeнo и yтвapa yт-гoрe cy-
nyшкaтa. Гoрe пaтoн имaшe. Ут-
пaтoнo фaти дa-nyкa...yтвypиja бoгин
[BEв,299].

потора f 'вооружена група што има цел да врши одредени задачи – потера' ~ как зе хабер аскерот, отиде голема потора на Гумен-ца, ама Шабан-Гега избегна [МС-(В),72]; в. **путера**.

пóточе* п 'мала рекичка' ~ и сегá одат, одат. Сл'агали от-планí-ната и минáват кáр, тáа рéкичка гóри, чíста, пóточéтo тáму, нáли, тéчи вóда, се-напíли вóда, л'áтно вр'ами и пóнатáм мálку, сéднали пoт-еднá гóрница (гóрница вíкати дíви крúши нáли, ... малéчки) [ЛС(К),114].

потпира impf 1. 'прави нешто да стон стабилно' ~ сá-путпíрат адíн на дрúк [ПК(Ним)]; 2. – (сá) ~ Кáк стáнум сáкум сá-пóтпрум. Тá-ј знáчи укапáла снáга, крáфта слáба, јáдинто слáбо и се нáмá-л'уве чувéк уф-тéлто, кувéт нéма, тóо е. Зáшó стáрте ус-стáпче сá-путпíре [ПК(Грам-241)]; ~ дéвит си гудíни кáк лéжиш, [мáјкини клéтви да-стíгниш, [óште дéвит да лéжиш, [нис пáрстин дá-сá-пумí-ниш, [нá úгла дá сá-путпíриш [ПК,-2(Крец-316)]; 3. изр.: **путпíре сáдуфто** (= безделнич) ~ кá нé тé-ј стрáм уд нарóдо, кá тá глédат цéл дéн путпíриш сáдуфто, áска зá-тép сá-стрáмувум [ПК,2(190)]; ~ óмáтa му-вíкa: “От-бе Пётре тáкá нaпpавí ти? Нáли кí-зéмиши, вíкa, лáжити, кí-дóјдиши. Дa-се-нaсмéе, вíкa, мáлку, дa-се-нaдлáжими”. “Еми, пóгoл'áма лaжá от-тáа милúвaш! Кóлку вр'ами пoтпíрaши тáм зúдoвéтo?” Пóвечкy от-тpí сáтa, вíкa Омáтa. “Еми тáа е-лaжá”, вíкa Пéјкo [ЛС(К),130].

пóтпис m 1. 'лично испишано име и презиме (обично скратено)' ~ ричé, јá жéнта кí-ти-а дóнсáм, áмa сáмо иднó кí-сáкáм ут-тép. Шó? А

ку ми-путпíсáш, ричé, хóтел Мáкидóнjá (мóжи дá бíди) и фил'áн дукáн, тó и тó.... – Ама кí-ми-дáш и дузвóл'а, пóтпис, шó кí-прáм, кí-прáм јáс уф-грáдут, дá-нé-ми фáкáт жáндáри [ВЕВ-(Кор),305]; ~ ги-дaдéл пaрíти нa-едíн гoл'áм кóмapúя дa-гo-нaучи кóмap дa-изгáе. “Е, тáкá кí-фáрлиш зáрoвeтo, тáкá” Нaучíл-гo. Трéттa гoдíнa ги-дaдéл пaрí-ти нa-едíн aдвoкáт дa-имитíрa пó-тписи. И-твá гo-нaучíл [ЛС(К),124]; 2. изр. **направи потпис** (= остави тестамент за наследство) ~ тpúјцa сíна íмaхмe. И, дујдé рéт, áјдe стáрјo, свéкуро ги-рáздиlí, убувíна кáквó. Му-купí нíви уд-Рáдуво, нíви му купí и ут-тúкa, му-рáздиlí. Пy-двáјсe дéкаpа нíви му дdé. Нá-нáс супрé, e-нá íмa и мáсрáф, óсум дéкаpа супрéме нa стáрте. Ама тирáа грóбнина, áрно áмa тáткy-мо си-нáпpавí пóтпис, си-чинí, óти врáс-тóо дéтe сá-нíишнi нíвeтe. Јá кóлко умрáзíј, сјáа нéјкaт дá-сá-вíит [ПК,2(Иц-286)].

пóтпíшувa impf 'става потпис, гаран-тира', в. **путпíса** ~ му-испáлнили жeлáниeтo. И-тóј пoтпíшувa. Е, гo-рoслoбóдувaт, си-дóвa дóмa. Нe-знáј óти дeтéтo зéт му-стáнa [ЛС(К),126].

потпраг m 'лента исткаена од козји влакна која што се протнува под стомакот на коњот и се притегнува самарот'; **потпрагот** го викаат и **кулан** [ТГ,...].

пóтпре* pf 1. 'стави потпора на нешто, за да се држи'; 2. – (сá) 'се наслони' ~ Кáк стáнум сáкум сá-пóтпрум. Тá-ј знáчи укапáла снáга, крáфта слáба, јáдинто слáбо и се нáмáл'уве чувéк уф-тéлто, кувéт нéма, тóо е [ПК(Грам-241)]; ~ Стáпчтo нóгo пумáгe. Стáпчe áс кóгa íмум уф-рáктa нóгo мe-áрно,

сă-пѡтпрум, ки-ста́нум, к-ѡдум [ПК-
(Грам-241)] – случај на перфективен
презент: **сă-пѡтпрум, ки-ста́нум.**

потпрен adj 1. 'кога на нешто има ста-
вено потпора за да се држи (пр.
исправено)'; 2. 'затворен' (пр. врата)
~ и она го питала: "От ка́де
замина?" – Отговори́л: "Низ
вратта" – Стануве. Коа да виде
вратта затворена (потпрена) [V-
PM,295].

потпришне pf 'се кажува ако при пече-
њето на лебот остане празнина меѓу
кората и средината'; таквото лепче
– *потпришната литургија* не смее
да се носи в црква [ТГ,30].

потпришнан adj 'неубаво испечен леб,
со празнина среде лебот' [ТГ,30].

пѡтпѡл m 'суви ситни деланки со кои
се потпалува огин' ~ *сѡтни*.
сăчкички ки-на́рѣји уф-уи́ако или
пѡ уф-курси́и и ки-ј пѡтпѡлиш;
збѣри-ј тѡа дăлăнкички а́рни сă
зă-пѡтпѡл [ПК,2(87)].

поттрапи (си)* pf 'се воздржа, притрпи'
~ така момчету, кату јунак што
беиш, са соблече и приближи при
нивјастата да ја фати. Тогас
нивјастата му вели: "бре пор-
токалѡи, ошти малко не си по-
трапал" [V,PM,192].

потребин adj 'нешто за кое се чув-
ствува потреба' ~ му плати и за
да му пишѡи и друга книга, втора,
што му беиш потребна за детету
[V,PM,38].

пѡтрис m 'кога се потресува околи-
ната' ~ *ѣту си чинѡи уф мо́риту*
но́гу пѡтрис, дѹри ка́икут ки сă
уда́виши ут далгăтити, па ѡн
спѡиши. И ути́дуа Учени́цити ...
ѣм му вѣлеа: Афѣ́ндо, да ни чу́иш,
ѣту ки си загѡниши. И вѣли на нѡх:
А ма́ловѣрни, ѡти такѡи плаши́ви
сти? [MV(K)297]; ~ *уф сѹбута пу*
вѣчара ка́д зѡра на идѣн дѣн пу

сѹбута, ду́дѣ Мари́а Маг... и дру́гата
Мари́а, а глѣдаа грѡбут. Ёту и
пѡтрис сă чинѡи голѣм, ѡти Ангел
Госпо́диноф ислѣгал ут нѣбито, ка
си наближи́ а тра́кал'а плѡчата ут
вра́та [MV(K),289]; во контекстот
среќаваме 2 посебности, едната
морфолошка: нерегуларност во
категоријата род – кратката зам.
форма во женски, а именката на
која се однесува во машки род: а
глѣдаа грѡбут, втората посебност
е од фонетска природа – голема-
та носовка е заменета со у: *идѣн*
дѣн пу сѹбута (во прашање е цркве-
нословенизам, односно лабијализа-
ција од соседното 'б').

Потрошако top. 'ниви на кои се сади
пченка и мак', запишано во *Кара-*
ѡво, Серско; "од дијалектното
потрошак – нешто раздробено,
образувано од стсл. *троха*, во врска
со гл. *трошити*" [ЈИ,Ми...,174].

пѡтрѹпа pf 'покрие, потисне нешто со
повеќе материјал' ~ *запăли-си, за-*
пăли-си Ша́р-Плăнина, а́јди, [запăли-
си, запăли-си Ша́р-Плăнина, [а-
пѡтрѹпа, а-пѡтрѹпа три-ју́нака,
а́јди, [три-ју́нака, три-ју́нака, три-
ѡфчара [ЛС(K),132].

потра́би pl 'работи што се потребни,
во случајот за куќата' ~ *тато*
хми умрјал, а тијă останали си-
роти. Дăштарчинката, като по-
гол'ама, скрила паритја, што хми
оставил тато хми, и та́ такмила
сичкитја потра́би на ка́штăта
[V,PM,291].

потсечи pf 'со остар предмет, пр. со
нож, нешто што било цело го
раздели' ~ *тогас детенто малко*
са оплаши, ама пак јуначко сарѣ
му и заврјало, та извади остра
сабја, на змиата заеднош трите
глави ја потсечи, та кату ја остави
сос чѣтри глави [V,PM,215].

пóтуга adv 'степенување на прилогот

туга ~ уд-никóлку дена сã-искривãл, сã-зãпyстãл, слãп, су-тiа рãни – гу-пуитиiле нã-ãвлијте тãму. Крiф кóјн кóј ти сãка! Уд-никóлку дена тó крени-си-а нãшкãта óди-си! – Ајт, áјде, áјде, áјде – дóјди Тýрците кó-га имãле Бãјрãм. Кóј ут-кóј дã зéвã кóч пóарен, пóтугã, Тýрците нãлãт [ДК,141].

потуми* pf 'отстрани' ~ нãк лéлите и оти́доха, гã вéл'ат: “éј гиди дивóјку, сãмã дилибéјã да ти гã докãра, тогãс да вiдиш!” Тéнакã сãкãхã вéки да ги потумјãт и двãтã от тãму, да нé ги познãи мãјкã им [V,PM,142;556]; ~ сãкãа лéлите и да гу потумјãт джãтетó [V,PM,556].

потури pl. tt. 'широки панталони' ~ скокнã право нã Срãулã, му сиче учкурите от потурите [МС(В)97]; и: **путýре** ~ ширóки пãнтãлóне ими-ше еднó врэме – кут Тýрците шó нóсãт [ПД(118)]; ~ и нã чesã дојде мечкãтã и е фãти дã е дере сãс нехтетe, нãк бãбãтã е бãрãшјã мечкãтã и хи сã мислеше, чи е јонãк, и тãкã хи вревеше, кãтo е бãрãшјã: “Мишe јунãк, сãс кýрк и сãс путy-pe!” [V,PM,264].

пóтфат m 'мãјã за кисело млeкo' ~ зéх пóтфãт, ки-прãвум кiслo млéкo [ПК,2(87)].

пóтãкã adv 'потаму' ~ нã-пãзãр óдãхмe ф-Штémницã пóвкe. Тãм бiiше пãзãрo, тãм бiiã Тýрцтe. Бéзи бiiã, тãм бéзи живéã. Цéл-тã укóл'ã бéстe сè тãм живéјã... акóртнo мéстo, пóтãкã, пó-уф-плãнинтã, вóдã пó-вкe, лãднo [ПК,2-(216)].

потãни* pf 'пропадне, се изгуби во течнã масã' ~ му вéли: “éј мãжy, штo тóлку сã чýдиш? Дãли ти потãнãа курãбитe или пãри нéмãш?”

[V,PM,30]; ~ нãк вeчepóт му вéли нã брãтã и: “ти сã мóл'ã, брãтe, дã идиш дã ми докãрãш сãмã Чингi-дилибéјã дã гã вiдã!” Пãк тóјнãкã утринтã стãнã, оти́де нã Чингi-дилибéини конãкã. Кóн'у потãнã, бã-тiсã до корéмo, не мóжси дã излéзи [V,PM,143].

пóтãнцe n, dem. од **пoтe** 'сãд од глинã' ~ стãрскã дýмã, мãлéчкo бãрдãчe [ПД(120)].

пóубãв'ã adv 'подобро' ~ си р'éч'и: “óштити прãвнã в'éч'ер, гл'éдãй ш'тo ми вилi! фãндãсу, ш'тy имãм дã трãгнã ут н'éјã; пóубãв'ã – си вилi – дã си пóјã!” [MS,t,29]; ~ тóј му вилi: “хiч' пãри дã ми ни дãвãш'и, тузi, ш'тy гу нãум'ãх, пóубãв'ã дã м'ã уклãвéш'!” [MS,t,19].

пóудник m 'јãже со кóј се вoди добиток' [MS,t,87]; сп. **вудãлo**.

пóутãтãк adv 'потаму' ~ м'ãскã пy хóртумãтã, прãви ч'изијã ... јã удм'ãстувã хóртумãтã инy мéтрy пóутãтãк [MS,t,3].

пóутр'ã adv 'денот штo доãгã по утрешниот' [MS,s,87].

пóучин adj 'тој штo имã повисокo обрãзованиe' ~ и́де сiлин, сiлин тóо аңглијскoo тãргóвиц: “Шó-ј тãã рãбóтã, кãквã-ј тãã рãбóтã?” Ус-тãткy-мy сã-пãзãрãт: кóлкo сãкиш, тóлкo. “Нã-т тóлкo”. Гу-зiмe дéттo óн, дéттo му-вéлe: “Éј, ут-тéп пóучин нiм зiми” [ПК,2(Ним–271)]; ~ óн прãво нã-жéн-мo: “Шo бã, жéно тãã рãбóтã?” “А, бe мãжo, ãс ãднó пiсмo дубiх: ет-тãкã и тãкã пiшe”. “Ах, рéкãл, дã-мã-ã éбум, сãј бiлo шó ми кãжã: ут-тéп пóучин ним зiми” [ПК,2(Ним–271)].

пофали pf 1. 'кoгã се збóрувã пофãлнo (зã некого)' ~ зãфãтил дã испитувã

сјако дјаволча, што је устори́л на л'удето нози ден. Едно рекло: “Јаз тај и тај устори́х на наши́та тук чорбаџи́ка, и сега је ма́жо хи тера да ја уби́ја”. Другите фрет за това го пофалили [V,PM,281]; ~ друго рекло: “Јаз днеска, двамина бра́та на едно лозе дел'аха една лоза́, седнах ва́рх не́ја и шта са́ истрепа́т от ка́рание”. И него пофалили [V,PM,281]; 2. — (са) 'кога некој за себе, или за нешто свое, зборува многу позитивно' ~ Предлозан му гу от-несуве паунут на царут. Напкум царут си пофалил ко́жнут. Бра-тата рекле: “Алатувут ко́жн е поарин ут тво́јут” [V,PM,272]; ~ таа лиси́ца ги-набиси́ла си́те на-та-ва́но, а па́ куму ва́лче, ва́лко у-ти́вал на-го́сте ф-на́. И сја́, он би́ше не́ флэ́гѣл, таа да́-са́-пу-фа́ле: “Ку́му ва́лче, не́ пугле́дни на-го́ре, зе́р та́рне, гло́жде има́, ки-т са́-на́пра́шат о́ште” [ПК,2-(Мор-225)]; ~ и она ки-са́-пуфа́ле ус-думѣ́ки́ла, не́ гле́де пуд но́к-тто га́би ки-ј ни́кнат [ПК,2(189)]; ~ и, кату до́јде по на́прет, гу искри́ха; и от шес са́ата сетника до́јде и дру́гит и са пофа́ли на ламја́та: “ету, господа́рка мо́ја, га куртули́сах мо́мата ти, гу усти́х тја́хниј ба́рзоходе́ца и му зема́х ка́пата!” [V,PM,46]. Употреба на номинативна наместо вокативна форма: ету, господа́рка мо́ја.

пóфат m 'работа, факање'; сп. изр.: има пóфат 'кога некој со умеш-ност работи, умее' ~ има пóфат, му о́де уд-ра́ка, но́го ско́ро ра́-бо́те чуве́ко, а́ска на́-мо́жум кут не́го [ПК,2(87)].

пóфте pf 'посака' ~ и он пóфте ба́ни-чка, да́ј му; пóфте да-зе́ме, а́ма си-збра́ ра́кичка́та, са́-за́стра́ми [ПК,2(87)].

пóфѣтре adv 'кога нешто се наоѓа не при крај, туку подлабоко' ~ и та́ка ду́јде́ли ду-ду́пка́та и влизе́ли фѣ́тре. Ва́лко за́ста́нал ма́лце на́-стра́на, лиси́ца-на́ уде́ла пóфѣ́тре да́-му-дуне́се не́што на́-ва́лко, да́-гу-го́сте... аде́то си-е-та́ка де́ [ВК(Пат),286].

пóфтур adv 'одново, повторно' ~ гу удрѣ́ва инá ја́блака́ мума́та, фа́ш-тат да са́ ка́рат и дру́ги јуна́ци, та́м ш'ту има́ш'и: “јо́к! м'е́н'а м'а удрѣ́!” “јо́к! м'е́б'а м'е́ удрѣ́!” гу кла́ват Ке́л'е́ш'у пóфтур да пруми́не [MS,t,34]; ~ прати е́дин чо́век не́гов па́к да ги зе́ми ми́фарѣ́ите, да ги са́ди пóфтор [V,PM,9]; ~ свѣри́ила са кле́вата, што са́ прокле́ло дете́то на ко́сето, о́ти, ако́ омре́а та на́ пофто́р да ста́не, то́га да ка́же на баи́та си на́ визи́рја, чи то́ј му е си́н [V,PM-258]; ~ гу пи́та пóфтур: “ш'то́ кла́ди да са́ пукáџи?” “кла́х ри-ж'е́нуту на пум́пу да са́ пукáџ'ах!” [MS,t,51]; и: **повтор** ~ тогас крали-цата ја беи́ш чу́ла и по-харно така слушала; **повтор** кату чула хуба е, изле́зе долу та ја ве́ли на мо́мата и та́мо на старо́лакот: “што са́каи́ш тука ма́јсторко?” [V,PM,196]; ~ пак **повтор** гу ви́кнал; тога́ј стана момче́ту, отиде на ца́рјут, му са покло́ни дур от земја́та, и ца́рјут му сто́ри една полити́ка, знае́те, хем му сто́ри ме́сто, и седнал при ца́рјут [V,PM,191] — проширена употреба на предлогот **от**, наместо 'до': **му са покло́ни дур от земја́та** (м. 'до земја́та').

пóфѣт m, bot. (Пат) во Ник пóвут 'растение, то́о: са́ пувѣ́е пу не́ко: да́рво, са́ пукáчу́ве, ца́фте бе́ло цве́тче и фи́но ми́ри́се на́ сла́тко' [ПД(123)].

пóха f'јаже, плетено' ~ канáп'у пл'е-тин [MS,s,86].

пóхárно adv 'повеќе, посилно' ~ ету и кл'учот от магазиáта и, за да верува̀ти пó-хárно, ста́ните да и́дими аф гора́та [V,PM,22].

похарци* pf'потроши' ~ тја му рекла: "Ако и да та је ма́жсо ми пратил, ал јаз ни та напуштам вентре. Иди тука на близнио хан, спи там, и, л'у колко похарциш, јаз утре ишта ти ги плате!" [V,PM,280]; ~ му вели: "ади, момче, ела у мени, јазе да ти пратја на скол'у, да са учиш книга!" И тој стрекса и седнал при неа. И тја похарци много пари, му стори руба, та го и пратила на скол'уту [V,PM,190]; ~ му вели: "ах, господáр мо́ј, мло́гу добро си чини́л на ме́ника, и́ ја́зе вре́ден си показáх на ма́тимите". Па́к то́ј господáр му вели: "а́ми са́каш ли да́ и́диш и на́ пого́леми учи́ишита?" И тој му вели: "са́кам, а́ма не́мам харчли́к да поха́риам" [V,PM,150] – во текстот имаме употреба на номинативна форма во функција на вокативна: му вели: "ах, господáр мо́ј".

похлóпа* pf'чукна, тропна' ~ и го принéло, та отишéл при мо́мите на сара́е, похлóпал, та изл'áли и трите при нéк сас еднаквá пре-ме́на, еднакáф возрáс, еднаквó ли-це. Попита́ли го: "Е, што има?" [V,PM,258]; ~ и катó ста́нало прéс отринта́ детето, отишлó на по́ртите, похлóпало. Изл'áли пак мо́мите, попитали го: "Е, свáриш ли?" И тој "Свáриш" [V,PM,258].

похлупи pf'покрие', в. **похлупјува** ~ и заедноч царјут зема една златна паница, аф неа тури едно живо мишче, гу похлупи и гу закара аф нивната удаја паницата, га кладе горе аф полицата и на тјах му

вели: "таја паница да га не барнители, ча л'у да га барати ке да ви изгон'ам оттука" [V,PM,64] – веќе рековме дека предлозите **аф** (во) и **на** се мешаат: **кладе горе аф полицата** (м. 'на полицата'); ~ **Напáл'н'а** ги в чувал (парите) и отива на тик-лата: "Ач аврám, капá аврám! Ач аврám, капá аврám!" Оназ тикла – дигни се, дигни се, похлупи са, похлупи са. Ни мој да излезе!... пóдигни са, пáнни пак, пóдигни са – пáнни пак... [ВД(Кал),334].

похлупјува* imprf'затвора, покрива (пр. со капак)' ~ проминаа пет-шес саати, фати сиромахувата жсена, на рахат не можииш да седи, му вел'аши на ма́жсо и́: "стопане, ади да отворими паницата, што остави царјут, л'у да видими што има аф неа, и пак га похлупјувами!" [V,PM,65].

пóхубав'а adv 'подобро' ~ фáт'а-хми да с'áјми т'ут'у́н и такá фá-т'ахми пóхубав'а да си пруминами [MS,t,1].

пóхубаф* // -хубаф adj (компаратив) 'поубав' ~ м'а извáди ут нóс ч'урба́м'и́ја, м'а ну́сна у Сулу́н за да са́ нау́ч'а пóхубав'а занáјат' [MS,t,87]; ~ му вили́ на инса́ну: "за прумин'ети иш'и́чки ут мо́ју двóр за кáж'ити, ку́тро н'áш'ту-ј пóхубаву!" ... р'éкуха: "иш'адрáв'ан'у-ј пóхубаф" [MS,t,20]; ~ на́рáсти на ч'урба́м'и́јата мума́та, иш'ти да ја тáкми, гу иш'ета иш'и́ккуту с'éлу, ут тузú пóхубаво д'áт'а ни мо́ж'и да са́ нáј [MS,t,14].

почарни pf'кога нешто ќе добие црна боја' ~ уврејнот речи, ча умрја си́нот му, фатил мајстори, сос чарна боја му почарнаха каишата, дури кирамидите, и много са пожали уврејската каиша [V,PM,238]; ~ момата, дека беши бела и царвена, дојде исáхнала кату дáска

и почарн'ала кату иґупка, ама на Бога се верно молиши да са откини о-тамо, така вел'ајке: “ох, Боже, и сиромаштиа е била много тешка, ама това-ј било по-тешко!” [V,PM,195].

пóчaс adv 'подоцна' ~ пa-нeкo: без мајка, без татко, уфчaрчe и oнo сaк д-oдe дa-вiдe, aмa кaк дa-oдe. И нeкyј yc-нeгo зaднo пaсeл oфци му рeкaл: “Нe сa-плaши дeтe, и нa к-oјмe, кa-вiдмe”. “Дe бe, дe дe, кoгa к-oјмe?” “К-oдмe пo-чaс, нeк сa-зaмaркнe мaлкo ки зaтвoрмe oфцтe, ки-зeммe aднo jaгнe, к-oдмe” [ПК,2(Крeц-298)].

пoчинкa f 'одмор', сп. обичај: – цaмaлaритe игpaт нoкнo вpeмe, кe ce oблeчaт кoлкy штo мoжaт пoсмeшнo, кe ce иcпpнaт пo лицeтo, дa нe ce пoзнaвaaт. Oкoлy 8 чacот нaвeчep пoчнyвaaт дa oдaт пo кyкитe, oткaкo кe изигpaaт пo eднo-двe oрa, кe ги дapyвaaт и тиe кe пpoдoлжaт вo coceднaтa кyкa. Oкoлy пoлнoк пpaвaт пoчинкa нa cpeд ceлo. Кe дoнecaт кpyпнa cлaмa и гpaнкa, кe зaпaлaт oгин и кe пoceднaт (цaмaлaритe) oкoлy oгинoт [ТГ,343]; в. пyчивкa.

пoчитyвa* impf 'yвaжyвa, ce oднecyвa co пoчит' ~ пa-вiкa: Нe-e твa jа-дини зa-чoв'aкo, зa-aлиштaтa-си. Oти oбл'aчaн. Aс квa-дoјдaх нiкoј нe-мe-пpкaни, cea зa-aлиштaтa мe-кaнити”, вiкa. “Aј дoглeдaни”. И cи-зaмiнaл. Знaчи милyвa пpимep дa-дaј, гo-пoчитyвaши чoв'aкo зa-aлиштaтa, a-нe кaр чoв'aк [ЛС(К),120].

пoчнe* pf 'ce cлyчи нeштo нoвo' ~ Зaтoбa мy-пpeдлoжил дa-ce-бopaт и тoј кoј кa-пoбeдe, cтвapнo e-нaјcилaн. Ca гpaбнaлe и Гyптинo пoчнaл дa-и-бeлee oчтe, a змeo гo-питaл шo тoлкo cа-кyкoтe. Boa мy-oдгoвopил oти глeдe нa-кoј pид

дa-гo-фpлe [ВГ(Мир),272]; ~ и, мy-зимe aднa гyлeмa кнiгa, тaквa, мy-нaпишyвe oн aдн-apнo, oн кa знaа. Нa-жeнa-мo пишe cjaa: “Тoо дeтe кa кo-пpимиш, пpaвo дo-избpичиш, дo-yблeчиш, дo-нaпpaвиш и зeт. Дa-пoчниш и cвaдбa” [ПК,2(Ним-272)];

~ cи-л'aгнaлe, yтpинтa пyт-пepницa нaјдeл двe лиpи. Пyчнaлe пo-бyгaтичкo дa-сa-yблeчyвaт, дa-сa-paнaт. Baјн cи-кyпилe нивичкa, yтpe кoјнчe, paлo и-тaкa пyчнaлe бyгaти дa-сa-чинyвaт [ПД,152]; ~ и кa-ки-дoјдe y-тoплyтy вpeмe yкyлy-Вeлигдин, ки-пoчнe тo дa-сa-рoе, и ки-cи-гy-удвиши кa-ки-иa плyскaни ceмијнa и ки-дoјдe вpeмe ки-збyвнe тa кyтијa [BM(Стp),317]; ~ глe-дaxмe бyбa. Лис ки-мy-дpoбaт нa-бyбaтa, cитнo кyт-тит'yн. Пoчнaт дa пyрaснaт, ки-м-дaвиш листa мa-лeнки, лaстape yт-цapнички [ПК,2-(Мop-215)] – вo кoнтeкcтoт, кaкo диjaлeктнo oбeлeжje, имaмe пpи-cyтcтвo нa пepфeктивeн пpeзeнт: пoч-нaт дa пyрaснaт; ~ и-кoгa a-видe oн, пpaвo yc-тиa нoжyвyтo, двaтa, yф-глaвитe, двeтe, и-ги зaбoдe. Пyчнaлa тa: дa-pикe и cyс нaшкaтa гy-мaнe кaндилтo, гy-изгaсe и-нeмa cвeтлo. Гa-yтaпaл лaмjaтa, aли нa-мoжe ceгa дa-избpишe кpaфтa – eдeн oд мнoгyтe cлyчaи нa yпoтpeбa нa aдвepcaтивниoт cвpзник aли: гa-yтaпaл лaмjaтa, aли нa-мoжe ceгa дa-избpишe кpaфтa [ПД,168].

пoчyди (ca) и: пyч'yди pf 1.'ce из-нeнaди' ~ ca пyч'yди пнивмaтикy, мy вилi: “ти дa пoш' нa идин paспaнт' дa c'aш' бyстaнлaк и тo зa пpумиa, зa гy зaпиpaш' дa мy дaвaш' пy иa либaницa” [MS,t,43];

~ и кaк вид'aхa лaм'aт'a, кaк ja cпи тoлкy oдa, мy cа пyч'yд'aхa [MS,t,74]; ~ кoа гo видeлa жeнтa

сус толко шеове, са почудила и гу питала, ут дека зел толко пари? Он ѝ кажал подробно [V,PM,274]; ~ ги виде нетри на горештата фурна са замрзнали и тераха вогин, са почуди и им рече да излезат [V,PM,46]; ~ му вел'ат: "а брѐ ти зашто гу отепá онова мифаирѝа тогáс на горáта? Ади ела сегá ти ѝска паиáта!" Тој сиромáх са почуди и от стрáх ни знáиши, што да отговори [V,PM,27] ~ мајка ѝ, кату чу такá, са почуди и вели на керкá ѝ: "мари кѐрку, и от мајка скрѝхом бѝва?" [V,PM,30]; 2. 'се восхити' ~ тáмо тој ѝзвади жѝнските дрѝхи и стáна прáв. Кога гу видѝха, мóмите се почудѝха на неговото јунáцтво [V,PM,9]; ~ тогáс оновá цáр, кату га видѝ онáја жѝна, са почуди и речѝ сос умóт му: "наѝстина, за тáја жѝна човѝк са утепѝва да га зѝми" [V,PM,12]; ~ кога отѝдоха на неговата кáшта, сиромáхот са почуди сáмо на скалата што и ви́дел [V,PM,13]; ~ цар'ут, как га виде нивјастата да е толку лична и хубава, са почуди и не можѝ да си искажѝ радоста [V,PM,46] – употреба на сврзникот да во декларативно-интенционални реченици наместо 'дека': **как га виде нивјастата да е толку лична**; ~ хубави бѝли мóми, нѝхната гиздавѝна не можѝ да си искáжѝ ... кату ги видѝ, тој са почуди и вѝли на стáрата ... [V,PM,9]; 3. 'се замисли' ~ му вели на царјут: "царју, јазе сакам един фустан да ми сториш, да има слáнцето и месинчината и звездите наврaх него, и вечер, кога да го надјана да свети". Царјут отиде на терзиата, му каза; терзиата са почуди [V,PM,223]; ~ цар'ут, как ги види, са почуди и тогас позна, как óниј сиромáх беиш мlóгу прав

човѝк [V,PM,32]; ~ на пáтју гу и фатил един дáш, един страишн облак... И така киниса та отиде до една река. Кога виде една мáтна вода, един страишн порој, седна тамо, са почуди, как да мини [V,PM,93]; ~ показá тефтѝрите за пет годѝни, што рáбота направи́л на таксѝтот. Кога видѝ господáр-от неговите тефтѝри, са почуди [V,PM,14]; ~ паи'áта сá пуч'уди мрáва по ут гламбóку и му вилѝ: "тáс рáбута н'ѝма зá-ј такá, áла ти сá мóл'ам да ми кáж'иш' прáвинáта" [MS,t,48]; ~ "с'á ти за м'а в'ѝниш' м'ѝн'а? ш'тó вилѝш'?" "да сá пуч'уд'а тóс в'ѝч'ер, да у́тр'а сáт'у на идѝн да дóш' за ти кáж'а" [MS,t,10]; в. **са причуди**.

почука pf 1. 'удри, чукна за кратко време' ~ пáрвио ричѝл: "Јáс, ѝдин мóс прáвáт, дѝнта гу-прáвáт, вѝчáр гу-рáстѝрувум и-нѝ им-дáм дá-гу-нáпрáвáт". Гу-пучукáл пу-гáрбо, ричѝл: "Брáво!" Нá-фтóрио гу-питáл: "Тѝ шó нáпрáвѝ?" – "Јáс, ричѝл, ѝмише двѝјца брáте, дóбро живѝја, јáс ги-нáтерáх дá-си-извáдáт óчите". И-н'ó: гу-пучѝке пу-гáрбо [ПД,166]; 2. изр. **чума почукала** (= кога ќе фати опака болест со широки размери) ~ кога видела мlóгу гробишта, питала на царскиј човека, што ја водиши: "Еи побратиме! Што са тија гробишта тука? Дали некоја чума почукала катука?" И он одговори: "Ах девојку! Чума не почукала, л'у тиа са седамдесет и две гробишта от седамдесет и две баби, што не можѝха да отродјат нашата царица" [V,PM,276].

почурук adj 'нешто некавалитетно' ~ ѝх, нá-у́труто пáк г-пѝшта: дá-óдиш дá-ми-зѝвáш уд-нáјдóблнuto мѝсо. Вó óди купѝва пá глáви и

изици. И ка и-носи, во учен бил. А бе ка ти-кажј, риче, и вчѐра глави изици, најчурукут мѐсу да-ми-зѐвѝш. – Ут-во почурук нѐма [БЕв,Кор,304].

ПОШТЕ *imprf* в. **ПОШТКА** ~ питала ја бабата: “Што поштеш, синко?” Тја хи рекла: “Сребро и маламо, бабо”. Бабата хи рекла: “Да ти сја зјуви рѝки, синко!” Момичката утишла и утрешнија ден да ја попоште [V,PM,286]; ~ мómата му-рѐкла: “Нѐ си-óдам, зѝшчо лѝм-јата к'и-зѝтне чѐшмата и не к'е-ѝма да-нѝјме вóда”. Дѐтто је рѐкло: “Дѝл'му нѐ-си-óдиш, пошчи-ме сѐа тѝ и ка-к'и-дóјде лѝмјата, кѝжи-ми” [BC(Гр),295]; ~ ама прѐд дѝ-стѝне, бште трѝ дѐна ка-ус-тѝнѝле, дудѐла ѓдна гѝпка. Знѝе óти чувѐко ки-стѝне нѝ-читирѝјсто-дѐн, зѝ-трѝ дѐна дудѐла óна понапрѐди нѝ-мóмѝта гѝ-накѝрѝла д-ин лѐгне нѝ скуто, да-поште. Е, поштѝјки, ѓдна ѝгла у-врѝто, тѝка ин-гѝ-зѝбóдуве [ПД,164].

ПОШТКА *imprf* 'чисти од вошки, пребарува со прстите по косата, ја поште' [ТГ,272]; ~ напкун седна Гурга на зелени чаири и легна Сраула на skutот, она фати да му поштка глава [МС(В),95].

ПОШТО *adv* 'бидејќи' ~ И-гò-дѝли на тѝѝ таргòфцити. Таргòфцити нѝ кóј кѝ-гò-зѝнѝсѝт, гò-зѝнѝли на цѝро, нѝ-фѝрѝбòн попрѝо. Нѝмѝл д'ѝ-ца. И твѝ-д'ѝти порѝснѝло, ѝмѝ билó мнóгу мѝдро, ѝтро. А пошто посѝнетò детѝтò, нѝ-фѝрѝбòн женѝтѝ, знѝчи мнóгу билó ѝбѝво, кѝкò си-зѝл'ѝбила у-нѝгò и-гò-напѝѝѝ сегѝ [ЛС(К),110]; ~ и-пóсли гѝ-вѝримѝ и-ѝјде кóнци, изл'ѝва свѝла. Ако нѝ-вр'ѝми не-ги-попѝрѝш зѝ-дѝ-гѝ извѝдѝш свѝлатѝ, óн-ки-гò-прибуѝш... И-тóј се-рѝсѝпува свѝлатѝ, кòпрѝнѝтѝ. Пошто óнò

прибуѝш и-кóнцѝтѝ ги-прибѝл. И-тѝка вѝчи н'ѝмѝ крѝј [ЛС(К),136].

пó-ѝвѝке *adv* 'нешто во голема количина, повеќе' [ИГ,127]; в. **пóвѝчку**.

прабие *pf* – верување: ако некој рано наутро, кога уште не каснал ништо, слушне како кука кукавица, или како штркот чука со клунот, тогаш се вика дека кѐ гу прабие, а тоа значи дека нема да биде здрав, односно дека среката кѐ му побегне, затоа треба штом кѐ се пробуди, тоа важи особено за младите, да каснат макар залак леб: Да апнум за кук, ластавичка или штркал – да не ма прабѝјат [ТГ,144]; ~ нѝ-сѝбѝјле, ѝк нѐ си-јѝдѝн, ѝк-чуѝш дѝ-нѝе штѝркѝло, пиликѝно, гугѝткѝта или нѝ пѝпунѝо, вѝкме от тѝ-ј прѝбѝл. Ак тѝ-прѝбѝш, тóо дѐн рѝбóттѝ нѝма дѝ-ти-вѝрѝе [ПК,2(89)].

прабоде* *pf* 'убие со бодѝж' ~ еј што си ли веле, Стујан, млади Стујан: [“Мале, мила мале, ти стара душманке, [сама што кѝ плаке невестина мајка, [сама што кѝ плаке, и ти с неја плаки!”] Стујан си искара ношче црностренче, [си је се прабудел јуф то мало срце [ТГ,99]; за илустрација на гл. **прободе** еве и едно празноверие од минатото: – народот во минатото верувал дека мртовецот може да се повампирѝ ако умре уф пугани дни. За да не стане вампирѝн треба со железно вретено да се прободе уф мех и во дупчето да се стави парче од воденички камен, подоцна тоа е заменето со ставање в уста едно парче керамида на кој се испишани иницијалите на Исус Христос [ТГ,259].

прабраде* *pf* 'завитка, покрие коса со шамија' – штом болниот кѐ умре огледалото и чешелот се сокриваат, жените кѐ се прабрадат со црна шамија, мажите исто така

до шесте недели ниту се бричат, ниту се потстрижуваат [ТГ,252].

прабрадин* adj 'завиткан со шамија, забраден' – жените ќе се *прабрадат* со црна шамија дури до очите и така остануваат *прабрадани* до шесте недели, а некои и подолго [ТГ,252].

Прабраждејне – име на празник (Преображение – 7. август, ст. стил), попладнето, спроти празникот се спремаат кошници и др. садови со кои ќе бераат грозје. Тогаш се кинат првите гроздови, пред да касне домаќинот од грозјето се раздава на комшии, а жените носат еден сад со грозје *поп да гу пеје*, и дури потоа смее да се јаде. Децата кога играат в поле не смеат да јадат капини пред да каснат грозје, бидејќи тие се сметаат за *ѓаволско грозде*, **па поради тоа ако некој** прво касне капини, а потоа грозје, се третира дека е на *ѓаволска страна* [ТГ,74]; и: **прибруждејна** ~ *уд негу сибен са турија и лозјата: ут прибруждејна дур на тригуската, састра и ката вечар падајрјту носат пу две кошници* [МЕ(Р),91].

прабражденски месец m 'народен назив за месец август во Гевгелиско'; од односнава регија Ст. Тановиќ ги запишал уште следниве народни називи на месеците: **коложег** (= јануари, тогаш секој треба да има дома кола дрва и кола брашно, *оти не знаиш какво време ки фате*), **сечко** 'февруари', **препар** 'мај', **житвар** 'јуни', **бил'ар** 'јули', **бугуројчин** или **груздубер** 'септември', **митровски** или **касим** 'октомври', **листупад** 'ноември' и **гулемјут месец** или **бужиќов** 'декември' [ТГ,7].

прав adj 1. 'вистински, каков што е' ~ *бабата отиде неври, зема жэнски дрéхи, излэзи ванк, гу примéни и гу зема неври ...и тамо тој извади жэнските дрéхи и стáна прав*

(можело да се види дека е машко а не женско) [V,PM,9]; ~ *хај си стана, хај си зима једна ругузна, [си ја зави, си ја врза куту права свеќа, [јуд удзгоре ја пулија сус смола и катран,] како, манум, ја запали уд пладнин сабајлин, [она му свитила, манум, дур ду црна мрака* [ТГ,42];

2. 'чесен' ~ *имáло двé браќа. Иднóто брат бéше нóгу прáф, дрúгјут бéше нóгу крáдлѝф. Е, та́ка то́ устáви двé дéца. Дóјди крáдлѝвјут у́мри* [ДК,136]; ~ *синóт му, што и бѝл млóгу хáрин, милос-тѝф и прáв човéк, кладé тил'áл да вѝка по пазáрите: "на́ ко́гу има тáтко му да да́ва пет пáри, да дóјди сја́кој да си ги зéми!"* [V,PM,108]; ~ *цар'ут, как ги види, са почуди и тогас позна, как óниј сиромáх беиш млóгу прав човéк* [V,PM,32]; сп. уште: *на прáфта му дýша о-затвурѝа* [ПК(Мор)];

3. 'ослободен од греови' ~ *му-вéле: "Ифéнди, ту́ка има идну-ка́урин зáтвур, у́тре ки-сá-бéсе. Нáшта вéра, знáји, му-вéле, кри-стијáница, трéба јáс дá-гу-при-чéстáм, му-вéле, и прáф чо́икут д-у́мре"* [ДК,135]; 4. **орр** на 'виновен' ~ *лисѝцáта му-вéле: "Јáс мóжáм дá-судáм, áма дá-сá-удвѝе ут-тѝлут, дá-зáстáне нá-пáтут дóлу. Јáс ки-зáстáнáм нáстрéди и ки-судáм: кóј-е крѝф, кóј-е прáф" ... – "Е, сéга, лисѝцáта му-вéле, нá-мéне, вó дóбро шу-ти-гу-нáпрáви, шó ки-ми-пудá-риш"* [ДК,137]; ~ *и фатила уверјај-ката да го пита: "е, господине, што има, што нема на гори?" И он фати да казува за коласта, ча много мака тегл'ат грешните л'уди, пак на рај божје много рахат имат правате л'уди* [V,PM,224]; 5. 'десен' ~ *кога гледат сиромáх карначин, от права страна малкото дете от*

праве *imprf* 1. 'создава нешто со фичичка (или умствена) ангажираност' ~ и га вел'ам: "ним викај, само опули се тука да видиш, што прават" [МС(В),76]; ~ ути́вали на нивата, ут'эгнува́ми инá хóрту-ма, пра́вими инá ку́ка [MS,t,3]; ~ за у питна́јси днѝ нóс ку́цур гу пра́ви идѝн ко́н' са́с крила́ [MS,t,20]; ~ пра́јат убрáнч за ба́нчва [ПсС(З)-,68]; ~ и два л'уди дра́ж'ат хóртума́-та ... и нóс са́с ку́ката м'аска пу хóртумата, пра́ви ч'изѝја [MS,t,3]; ~ пи́та, д'е ја пра́в'ат купри́јата, да са́ науч'ѝ [MS,t,24]; ~ и фа́т'ах ра́бута у Англи́ту, ч'е́тир драхми́ на дин'ó ... ка́мин'а да ца́пими, ха́ли́к да пра́вими [MS,t,3]; 2. 'приготвува јадење' ~ ке одих на вечерта, ки кондисах, ки правих маџа на пџотот, ки доија овчарите, ки јадиха, ки спијаха два-три сахата [МС(В),80]; ~ пра́виа ручо́к, сидна́а, пуруча́а, му-ви́ка: а́ј, риче́, во́ по́рци́то зе́ви-го да́-му-но́сиш на́-то́ шó на́ј ми́ј

мило, ... Гáздáта му-вiка, знáчи нã-жéнта-му дã-му-нóси [ВЕв(Кор),-304]; и: **пpав:** ~ гáската ... фáи'та, ја зaкóл'ува и ја вapи', ја пpáи мáнци [MS,t,77]; ~ тpáхна (мáнци'а ут бpáи'ну'): пpајат ч'áсту, гу сáхну-ват, гу пpáјат ðp'éбну [MS,t,65] 3. 'образува, формира' ~ пóвике páкáвéнки ки нãпpáвãт пãлóк, а пóвике пãлóзи снóп; пóвике снóпи кá ки-ј збéрãме пpáвãт стáва [ПД-(122)]; ~ вpазáч'инут хa... вpáзува снóпи; пу д'éсит' снóпи хa пpáи стáва [MS,t,66]; – во двата контекста среќаваме проширена употреба на множинската наставка -и кај еднословни именки: **снопи**; ~ усáхнува хубав'а, гу субiрат, гу диплóсуват ... гу пpáв'ат инá тpумба за да фáти калãп [MS,t,8]; ~ тáм за стyјãт дур да усáхнат ... с'éтн'а сабáлин кугá íма рóса, ум'éкнутат... ги пpáвими сандáла [MSt,5]; ~ зã-мáндpите (ограден простор во Езерото за полесно ловeње риби) нãј-лóш е Дубpувéно (име на ветар што дува во Дојранско), óн дy: ут-Кpушa, ут Сyрл'áво (име на село во Дојранско, сега за жал во границите на Гpција), пóгулéми дáлгi (бранови) пpáве, ги-рãстyрyве мáндpите, лé-сите ги-судéруве и тãкá рiбите избéгувãт [ПД,129]; 4. 'извршyва' ~ ... или кој ки кундисãт ув селту некуј Турци... и ки фатãт дã ти пpавãт зулум не испaгã сãип [ME(P),90]; ~ “Е што уткраде, кажaјте, де!?” – “Ето што: беше един убув бyстан, заграден сус црни тpјне. А воја урсус што пpаве!? Ка му са пpајадyве лyбеница, и то снóшти, пу воја ветар, пу воја сафpагãн (лошо време) и не глidaки ни оти плет има, ни... пpаскокнyве, флеве уф бyстанут и салде една лyбаница беше, па и неја ја скинал.

Остави да, и сат бyстан виран (упpопастен) гу пpавил... сè уд кpф!” [ТГ,187]; ~ нã-бyгãтjо му-вилéле: “Бpãт бpат нé рáне – тéшко тó шу-гу-нéма!” И тó шó пpáве идну дéн? Зéва идну-óвен, у-зãкóл'ва, у-никнyва у-íзбãта дóлу, гу-пукpи-ва. Оде нã-идну-пpиãтел' му-вéле: “Нé знáји јас шó стóри? Дóе иднó, тãка-тãка. Јас г-утéна. Пó дã-гу-пpáјме?” [ДК,152]; 5. 'организира' ~ и така ги вãрна и ги пpави тешка свадба и ги гóсти цел месец и напкун ги пушти на града Бyдима [MC(B)96]; ~ та: вéчãр óни пã ки-пpãвiле пãржéшка, имáле рóдãно дéте, жéнцo [ПД(151)]; ~ му ја дáди и кнiгата, ја уп'ãха и јáман, јáман му пpáват идiн бpáк [MS,t,-17]; и: **пpáј** ~ утидyха у с'éлyту на иднó ки'инудухiју; пpáј гул'áма гóзба стрáтигóту [MSt,73]; 6. 'попpава' ~ семитy ут декã бешã пу 12 килã житy... гу дунцеа нã пу 6 кила житy и ичyмен, не и пpавãт ку-кјите [ME(P),88]; ~ куkјите сã туруват, нема кој да-ј пpава [ME-(P),86]; 7. 'го поминува времето, го исполнува денот' (обично по пpашањето што) ~ фати сóс рáдос да гу пита: “óх мãжу, добро дóјди от Стáмбол! Ам што пpáви дивир'ут ми, гу нãјде?” [V,PM,19]; ~ му вили: “на цãрувãта мóма нас кãи'та” – “и ш'то пpáви там нас мóма?” – ја пита бáбата [MS,t,21]; ~ му вили: “ја су Ѓóрги! ш'ó пpáиш'? кáк-си?” [MS,t,86]; 8. 'исполнува некаков временски рок' ~ нyкут пpáви двé гудiнки; 9. 'се чувствува' ~ шó пpáве булнiкут (= како се чувствува болниот); 10. 'места изместен зглоб' ~ óј дãт-т-јá нãпpáве páкта Кирáна [ПК(Ѓãр)]; 11. 'добива' ~ седбãтã

му удирише баш, семиту бише 12 к.ж., 12 ичумен, уров правиа л'ујту пу 15-20 килă [ME(P),90]; 12. 'зборува' ~ "ни ста́нува, ни ста́нува! – пак пра́ви – за ми ги дад'еши' палто́, пантанол, илѣјку, ш'и́ч'кит'а рѹби за ми ги дад'еши' да така́ за ти ка́ж'а!" [MS,t,41]; ~ "т'а мило́вах да до́јдох – д'а́т'а́ту и пра́ви – с'а́ ш'то́ вили́ш' да ѱдам, да ни ѱдам?" [MS,t,22] – во контекстот имаме прашална реченица без партикулата 'ли' (балканизам); ~ д'а́т'а́ту му пра́ви на та́тку-му: "ми ни да́ваш', та́ти, мрѡва парѱ, да ја́хна ко́н'у, да по́ја на дру́ги сила́?" [MS,t,20] – необична линеаризација (во прашални реченици): прво заменката, а потоа негацијата (повторно без честичката **ли**): "ми ни да́ваш'?" ; и: праи ~ манѱ'от и по́напра́т' ути́ди у дума́ и пра́и на ж'и́ната: "ш'о́ ч'ѹја – вили́ – ж'е́ну?!" [MS,t,78]; ~ му пра́и ца́р'ут на ско́п'оту: "ш'о́ тимури́ја ѱш'тиш' да ти сто́р'а?!" [MS,t,78]; 13. 'одговара' ~ му ви́ка на ч'и́фч'и́јата: "ѣ́ј, ја ни ви́д'а мо́јта парли́ца, бе́?" ч'и́фч'и́јата му пра́ви: "ѹ-ѹ, ѹ-ѹ!" [MS,t,43]; 14. 'дозволува, чини така да се направи' ~ му вили́ ... : "т'е́с ш'ту за до́јат, ни пра́ви да са́ ника́ја у ино́ ш'и́ш'е да за му гу пруда́д'еми л'а́к на т'а́х" [MS,t,36]; 15. 'предизвикува' ~ дја́вулу и фла́ва на ца́рица́та у кур'ему и пра́ви ин'е були́ки [MS,t,31]; ~ и така́ са́ испатлан-дисаха икиму́ијуту, ч'а бо́лката ни ка́ци, сид'а́ ш'уби́јету (иди́јата) пра́ви, ш'ту пра́ви [MS,t,43]; 16. 'изменува (во негативна смисла)' ~ ја́хнува ко́н'у на до́л на го́р'а пу бахч'ата, ја пра́ви зерзиби́л, ја зма́ч'ка ш'и́ч'ката бахч'а [MS,t,3]; 17. 'чини, има вредност' ~ и нузи́

има́ни за в'ени́ш' за гу плати́ш' и за уста́виш' дипо́ж'иту парѱ дв'а́ ко́лку пра́ви има́ниту [MS,t,28]; ~ му да́ва дв'а́ ли́рă за кафе́ту, му вили́ д'а́т'а́нту: "ни пра́и то́лку кафе́ту" (= не чини толку пари кафето!) [MS,t,83]; [MS,s,88]; 18. 'полово соединување (меѓу маж и жена)' ~ си́га ни пра́ими ино́ш' на та́с зил'ената тра́ва [MS,t,77]; 19. – 'израз за равенство' ~ три́ и не́т пра́ват о́сом [ПК(Га́р)]; 20. 'слави црковен обред, празник' ~ уф Сту́јака́во го́стаа, пра́ваа курба́н два́јса́т-три́јса́т ку́ки. На па́нăи́р о́ат на "Пре́света". Ма́ртвин пра́ват спурти Ми́трова́дин [ИГ,118]; 21. 'имитира, подражава одреден звук од животно' ~ уд-но́гу вре́ме на́-ца́рут де́тто ти́ишл та́му ка́-би́л ло́ва́ч, ти́ишл та́му да́-гу-на́пбе ко́јнут. Ко́јнут пи́е во́да и ррр пра́ве, са́-пла́ше и ну́ле на́го́ре [ДК,148]; ~ вечерот пак за си собрат кумови и сватови, ја́дат, пи́јат. И богазја́јту (сватовите), колко ки би́дат, сите ки до́јдат на зентјут да си гостја́т дур саатут на 7, и пра́јат и пентеле́лот с пентелова песна [V,PM,250]; 22. 'сида, гради' ~ ја он отговори: "ету има на една касаба една водиница, ја пра́јат масторету: ден'а ја работат, вечер јаз ја турам, и мастори толко сам тепал!" Тогај му вели гол'амојут: "аферим" [V,P-M,167]; ~ те́мил' да фа́та зи́т да зази́да [ш'о́ а пра́вил ду три гуди́ни [ME(P),95]; пра́и: ~ и пра́и кули́ба за ч'уба́ниту да спа́т, да ни пумра́знуват зимата [MS,t,67]; ~ са́ ви́ке на́ та́рлуту... пукри́јно-ј то; уд едната страна-ја́-ди́гна́но, сус та́рска ка́д нас ѱ пра́ваме [ПД-(125)]; 23. 'крева шум, пука' ~ ас би́х на́-гуве́та, гуве́та на́са́х, ду́јде

чик-ми, на-татку по-малечук брат и кажа: "Ајде бегат сите, ки-бегме гаре". И удде селто, пригна адін сизвар, адна кола прэгнаа. И ний пу-чико, имахме не-чес глави гувѣда и две-три кози, и забраме и караме. Бу-у, бу-у, топуфто прават, бегат Бугарто, и они бегат с-нас барбар [ПК,2(Мор-218)] – сп. додаток за место без предлог: **и удде селто** (м. 'во селото'); **24. – (сѧ) 'се преправа,** се претставува' ~ он, как си-је-зѣл маската, ходи и је продава (маската от-кадија)! Това кадија пушти да-му-викнат Стратин-оца. Как тидаха да-трупнаха на-портата, Стратин-оца се-прави мома: "Кѡј трѡпа на-портата?" [ВС(Кир),293-294] – пример за употреба на предлогот од со посесивно значење: **маската от-кадија**, наместо 'маската на кадија', што се третира за влијание од балканската јазична алијанса; сепак треба да се одбележи дека само неколку реда подолу среќаваме: **да му плати маската на-кадија**. Се чини дека запишувачот на приказната М. Вукчевиќ погрешно го запишал зборот **кадија** без член, т.е. организацијата на реченицата упатува на: 'маската от кадијата'; можеби за односниов превид придонело и немакедонското потекло на истражувачот; ~ уф пунидѣлникут пу-сѣстримте џ-сѧ ублѣчѧт уф нивѣс-тини фустѧјне, пубрѧтимте ус шѧ-мијки (тул'бѣјне) на глѧѧвта... мѣчки сѧ-правѧт [ИГ,118]; ~ арну-ам', ка-влизѣмѧ у куријта, џѧрквѧта ни-бѣше на-дѣсна стрѧна, а сѣлто прет-нас... мѣн-ми-сѧ-видѣ двиѧѣние уд-дѣсна стрѧна, а јас си-разбрѧк оти-вѡјска; сѧ-правѧм да-не-ј-видѣк и му вѣл'ѧм:...[БМ(В),192]; ~ слѧнѧто си грѧло и сѧ правило, чи ни ѧ глѧдѧ, тѧ сѧ вѧртѧла по нѧго, и от много вѧртѧнѧ около слѧнѧто и мѧкѧ пожѧлтѧла та стаала китка

слѧнѧогрѧв [V,PM,288]; ~ има некуј праве лѡшо зѧт чувѣк, а прѧт неѧо сѧ-правѣ арин кут свѧта бугурѡјѧ; **25. – (са) 'се здебелува, пораснува'** ~ и, пучнѧ да-а-рѧне вѡшкина хрѧ-на. Тѧ, вѡшката, станѧла бѡште по-улѣма ут-шишѧту. Станѧла и сѧ-прѧвила скѡро кѧту јѧгне, дѡри и влѧкна му наникнѧле лѣву-дѣсну [БМ(В),194]; **26. 'се чини'** (ми изгледа) ~ "на м'ѣн'ѧ ми са правѧ, сѧн кѧзувѧхти и јас сѧн ви кѧзувах" [MS,t,12]; ~ "ш'тѡ стѧ-на гѧската?" – "ни знѧм! ми сѧ правѧ: прул'ѣтна" [MS,t,56]; ~ На тѧтку-му сѧ правѧш'и, ч'ѧ ѧди напѡсл'ѧт н'ѣгу; кугѧ сѧ убрѧна насѧт' да вѧди и гу гл'ѣда кутѡ партѧл [MS,t,58]; **27. изр.: сѧ-правѣ нѧ три-и-пѡл** (= се прави дека не разбира) ~ ѧс му-кѧжѡвум, а он сѧ-правѣ на-три и-пѡл [ПК,2(197)]; **дѧ ѡстри кѧмѧна кѧрма правѧт, брѧшно не мѣл'ѧт** (= два остри карактера тешко се сложуваат) [ПД,137]; **праве инле** (= зборува невинности) – девојчињата што заедно треба да пеат лазарски песни вака се колнат во меѓусебна верност: "На! Леб бакнувум и воја леб очи да ми фѧте, корува да одум, ако правум инле и ако са уддел'ум уд вас!" На истиот начин се колнат и останатите девојчиња од групата и потоа парчето леб ќе го фрлат на кровот од црквата зборувајќи: Који ки праве инле и куту воја леб да са исуше!" [ТГ,44]; му **правѣ аднѧ тиминѧ** (= му се поклонува) ~ ми'у нѡјзте на чурбѧнѧта испѧге прѧт џѧрут. Му правѣ аднѧ тиминѧ и му кѧжѡве: "Ѧѧро, рѣкѧл, да ти кѧжум зѧшѡ сѧ нѧсмијѧ тѧа рѧѧбта на џѧрѧцѧта" [ИГ,111]; **мѧѧѧне прават** – сп. обичај: кога се одделуваат младите членови од заедничкото

вале – во односот маж – жена) ~ туга, старо време, така имаја – клана на-вратта. И тап вратта, си-оде дома. Си-първно вичирале уна̀тре, димек, си-вичирале арно, си-първѝле кѝџ цѝла вѝчер. Наранто: “А бе га̀ур, му-вѝле, а бе ка̀урче, зѝвај двѝ лири и ѝј си! Утре нѝ – ѝнден на да-до̀ш. Да-са-удмо̀риш идну-дѐн” [ДК,134]; **му-п̀равѝл кѝџут** (= му ги исполнувал желбите) ~ ама бидѝџки и по̀пут би́л нѝпеан, на-за̀то и ѝн му-ј-нуси́л на-дѐјто да-му-не́ј. Дѐјто и на по̀пут му п̀равѝл кѝџут и ка̀то на-по̀п су-ѝиче по̀гуле́м ифтиба̀р му-ка̀жува́л за-се шо-писа́л у-та: па̀лена кнѝга [ВЕВ(Кал),292]; **праве хизмет** (= услужува некого, му помага) ~ и толко се карали, дур ители един на друг да се поедат. Тога Бог се налу̀тил, та треестето брата дигнал горе на небето да му правет хизмет [V,PM,266]; **колку му прави харчта** (= колку треба да се плати за извесна услуга) ~ и ца̀рја помина́л нази на̀ш фаф ходаѝта и отринта́, кога́ са̀мна-ло, по̀пита́л ха(н)ѝѝата, ко̀лку му п̀рави харчта́, а пак то́ј му ка̀зова: “За ѝме Бо̀гово парѝ не зи́мам”. Та са почу̀ди ца̀рја и го испѝта, как навѝаксова, на ден по то̀лку лу̀де замина́ват [V,PM,255]; **праи инат** (= непотребно се лути, се инати) ~ тогас ца̀рјут му вели: “мојут зент, халваѝа, дека и, да гу видја?” Тогас излезе ца̀рјувот зет, му вели на френгот: “ѝшти еднош сос халваѝата инат да не пра̀ити, зашто жи́ви на Бога ви носи!” [V,PM,201]; **прајат имани** (= се богатат) ~ и момчету, кату зема парите, отиде сос траговѝиту на панаир. Сички другари фати́и да прајат имани, секои спроти траговиата, што имал

[V,PM,190]; **сă-правăт фудул** (= се однесуваат премногу гордо) ~ *Вăлците кăндисăли. Лисїцта зѣла аїн-кун кăлчїишта, им-дїуздисала пу-аїднă пăшка, ѓм пѳдлăга, ѓм пѳрунтăва, им-ги-вăрсала. Вăлците сă-глет и сă-правăт фудул сус-нѳвте пăшки* [BK(Пат)287]; **сир му са праиши** (= му беше интересно, се радуваше) ~ *после ручокот тресно-ваши трохите от софрата на морету; да јуде си научиха три малки риби, дохождаха тамо. За ден тој кату глендаше рибите, как јадјаха трокси, сир му са праиши* [V,PM,169]; **сїлан се-прăј** (= покажува херојство) ~ *"Пă, вїка, чѣкам да-замїни бұрата, кăј-ки замїна". -"Еј, вїка, си-плăиши, тăа нѣ-е-длăбѳка". "Кăко нѣ-е-длăбѳка, кăмини нѳси, вїка, нѣ-е-длăбѳка!" И-ѳн сїлан сїлан се-прăј сас-кѳн'ѳ. Твă квă гѳ-пѳдбрăл, тѳа-е сїлан, ѳт-плăнїна дѳва* [ЛС(К),119]; **правејки маабет** (= додека разговараа) ~ *и-змїаѳа, такă, ке-гăтне дестїна, петнăјси, и-ги-нѳси, ѳди пред-врăтата и-ки-ги-истұри, ки-ги-пѳврăти и си-ѳди. Тѳј сас тѳа, сас чѳв'ăко се-їмат, сѣа пријăтели-се нăли! И, правѣјки маабѣт, вїка: "А-би, Кѳли, да-рѣчам, кăј-мѣни прет-врăтата ми-нѳсат парї, н'ăкој. Тї-да-нѣ-си"* [ЛС(К),128]; **правїме кăул** (= се обложивме) ~ *"Дѣк ѳјте брă-дѣца?" - "А-мї, рăчѣле, нїă ѳдаме нă-пѳпо, пă-сјă пугудїме". А-на-нѣ: їстински пѳп, а̀ми гăвул е сѣга. -"Е, ми-зăшѳ?" - "Прăвїме кăул сус-брăт-ми дѳуїѳа, дăл'-ѣј крївинта а̀рна, дăли правинта-ј а̀рна!"* [ПД,165]; **си правї сăс умѳ** (= си мисли) ~ *си правї сăс умѳ: "ш'то анăнги да пѳда јас склăвус дăсапăк, афұ їмам инă камїла парї"* [MS,t,14].

праве adv 1. 'веднаш, направо' ~ *илезї сиромăхот от злăтената гимїа и отїде правѣ на господăровата кăишта* [V,PM,14]; ~ *станăха сїчки, отїдоха сос нѣгу аф горăта, правѣ на магазиаѳа* [V,PM,22]; ~ *му вели: "стăни, ... подигни онăја плѳча, колăј богăт да си чїниши"... и станă, правѣ отїде на плѳчата, га подигнă, и бѣши наистина товă* [V,PM,30]; ~ *тогас бабата зема една честина и брашно и един бакър и една пируска, та отиде правѣ* [V,PM,241]; и: **прав'а** ~ *фл'ăзи н'ѣтр'а и прав'а гѳр'а трă-ч'ї* [MS,t,56]; ~ *зл'ăзуха у касабăта и си з'ѣва д'ăт'анту зимбїл'ут ... си хѳж'да прав'а у думă* [MS,t,86]; ~ *и трăгнува суфѣринут пр'ăв'а за да пѳј на палăт'ут* [MS,t,83]; ~ *гу јăхнува кѳн'у, врăтнува кл'уч'у, прул'ѣтнува утăм, си утїва прав'а на цăрувăта мѳма* [MS,t,21]; ~ *дур да пѳј тѳс да сă забѳкули ... ни-в'ăстата фустăн'у гу извăж'да, ут будрұм'у на јатăку прав'а* [MS,t,13]; 2. орр. на 'криво' ~ *пак тојнака вели: "харна удаја, дивѳјку, имати, ама уяку је мăра крив". Тјанака познала, ча за носѳ ї така вревиши гостут, и заедноч му дала кар-шилăк: "ѣј господине, уяко е крив, но кадешут изл'ава правѣ"* [V,PM,54]. **правејне** п'кога нешто се приготвува', пр.: *вино правѣјне, вар правѣјне*, така запишал Тановик [ТГ,351], но подолу: *вар-правѣјне или вар-пичѣјне* (последното е поточно).

правидна душа 'чесен човек'; сп. верување: — кога ќе фати силен ветар народот кажува дека е тоа крмнина — т.е. дека некаде е пролиена “правична” крв. “Ох, дека исклаа некуји правидни души!... Ваја е дукумија Божја” [ТГ,436].

правин adj 1. 'приготвен, изработен' ~ му-кажуват тиа: и-да-са-научиши и да-не-са-н-учиши се да-викиши не знам. Ка-т-искарат горе прѣ-мајка-ти да-кајши не знам, оти, аку кајши “знам”, арапино та-ј-зеде. Тиа кајшти са-правни се ут-чувешки коски [ПК,2-(Ним-268)] — во контекстот, што не е многу голем, има 2 случаи на перфективен презент, што зборува за честотата на односните форми: **ка-т-искарат горе... и арапино та-ј-зеде**; ~ маљсахме уф-ведре, уф-шоб има, уф-тениаре. Еми имие и ут-прас видрина правини, а па са: па уф-тинцирина. Тинцирина мољсат — беспредлошки додаток за место: **тинцирина мољсат** (м. 'уф тинцирина') [ПК,2(256)]; ~ дуде чик-ми, и кжја: “Ајде бегат сите, ки-бегме гаре”. И удде селто, пригна адин сивгар, адна кола прѣгнаа. И ний пу-чико... **Право на-Штемница од-ме, то-ј на-горе. Пу-то: пѣт, правин'о избига́ме да́леко** [ПК,2(218)]; ~ купин-еј ил' па дома-ј правин (лебо) [ПК(Гѣр)]; ~ какоф еј, за-ништо не о-бѣве, не о-умее ништо, чиниши ус-моч правин [ПК,2(206)]; ~ тоо баб-Цофин Атѣнас чиниши правин недуправин: дек са-лафе ки-фате да-са-смее [ПК,2-(188)]; 2. 'нешто изработено мајсто-рски' ~ ништи кајште какви бѣа? Еми ја, нѣски кајшти, не такви висѣки куту-сјаа шоб имме правини кајшти. Нѣски кајшти такѣ, некуј ма́лко пудѣгнини, такви бѣа [ВК-(Шт),288]; ~ това сиромѣх кату си напи вода, рече на

дјатету, без да знај, ча он га има правена чеимата: “их олан, побратими, какви будали л'уди има по земјата? Да имам толку пари, јазика хождам да открадам куумиовата жена, а не да чинам тука чеима да пиат светот!” [V,PM,67] — во текстот ја среќаваме конструкцијата: има (нема) + гл. придавка и тоа во првата фаза, кога придавката се сложувала со предметот на кој се однесува: **он га има правена чеимата**; 3. 'вистински' ~ и велиши: и на мѣн ми знаѣти, и удека сам па ми знаѣти; и ут сам ут мѣн не испаднах, туку тоа шо ми пушти правин, шо вѣа не гу знаѣте [MV(K),256] — случај на изразување на директниот предмет со предлогот на: **и на мѣн ми знаѣти**; ~ туку ки дојди времето, и сега-ј, оти тии правинти пукајани л'уди ки си пу-клануат на Татко су се сѣрци и правина; оти и Татко такфиш пѣла шо си пуклануат на него [MV(K)-256]; 4. 'безгрешен, правичен' ~ тога ки уговори и на нѣх, и ки рѣчи: Истина вѣл'ам на вас, ко́лко не чинѣхти на вѣа сиромѣси, нѣто на мѣн чинѣхти. Да ки си одат вѣи на вѣиновѣ пѣкол, па правинти на рај жѣв дувѣино [MV(K),282]; ~ па жѣната му... Елисавет. И јобити бѣле правини крај Бѣга, а терѣле ем чинѣле на сѣти пувѣли и правини Господѣнки, оти бѣле чѣсти. Па некој дѣти не му са чинѣло, оти Елисавет бѣши ја́лоф, и на гудѣнѣти бѣле устарѣле [MV(K),294] — во контекстот имаме еклатантен пример за тоа до која степен категоријата род во југоисточните говори не функционира: определбата за жена што не забременува е дадена со формата за м. род — **јалоф: па жѣната му... Елисавет... некој дѣти не му са чинѣло, оти Елисавет бѣши ја́лоф**;

~ *вѣа си молиши: Господ, исполѣјти, шо не сам кату дружити л'уди... И јумбрукчиѣта стѣиши у-далѣко, и вѣлиши: Господи, прѣсти ми на грѣиши човѣк. Вѣлѣам на вѣс, вѣа испаднѣ прѣвин и прустѣн си утиди на к'укја му [MV(K),280]; ~ а видѣ Исус на Н... шо идиши кад нѣгу, и вѣли зарди нѣгу: Ету прѣвин Израйлитин, шо не му си набѣги на нѣгу кривутѣа. Вѣли на нѣгу Н...: Удѣка ми знѣиши? [MV(K),283]; 5. сп. **правина** (за девојка, жена) 'дотерана, напминкана и сл.' [ПК(Гѣр)] – односново значење на придавката во м. род го немаме констатирано.*

правина* f 1. 'вистина' ~ *јазе ти знам тебика кату татку и ти казах правината [V,PM,39]; ~ паиш'ѣта сѣ пуч'уди мрѣва по ут гламбѣку и му вили: "тѣс рѣбуа н'ѣма зѣ-ј така, ѣла ти сѣ моѣ'ам да ми кѣж'иши' прѣвинѣта" [MS,t,48]; ~ гу пѣта ч'урбаи'ѣјата: "да т'ѣ пѣтам јас т'ѣб'ѣ да ми кѣж'иши' прѣвинѣта!" [MSt,47]; ~ кату седнаха да јадат, бабата и јала и пила, и на пѣва си напални за гостју. Свадбарите ја питаха бабата: "бабо, зашто тѣј праиши, дали некој гост имаш?" Тја правината на свадбарите не и кажала [V,PM,221]; ~ ету на пѣтјут гу стрѣтоха три жени: тѣа били неговите наречници. Му вел'ат: "синку, дека ке да идиши?" И тојнака им каза правина. Тогас тѣнака му рекоха: "ади иди, немој ти е страх!" [V,PM,74]; 2. 'справедливост, она што е ред' ~ сѣкуј сѣке да зѣме, прѣвина не сѣ глѣде [ПК(Гѣр)]; ~ туку да не са умуѣти, ѣм да вѣлите: Шо ки јѣди-ми, иѣи шо ки пѣими, иѣи шо ки си облѣчими... Туку пишии да пѣлати*

на Господѣнова царитѣна и нѣговѣ-та прѣвина, и сѣти вѣи ки и намѣс-ти ѣн [MV(K)264]; ~ "Дѣк ѣјте брѣ дѣца?" – "А-мѣ, рѣчѣле, нѣѣ ѣдаме нѣ-пѣпо, нѣ-сѣѣ: пугудѣме". А -на-нѣ: иѣтински пѣп, ѣми гѣвул е сѣга. – "Е, ми-зѣшѣ?" – "Прѣвиѣме кѣул сус-брѣт-ми дѣуѣѣта, дѣл'-ѣј крѣвинта ѣрна, дѣли прѣвинта-ј ѣр-на!" [ПД,165]; ~ "А-бѣ, рѣчѣл, моји крѣвинѣ дѣ-нѣпрѣвиши, ми-тѣ-ј чувѣко, прѣвинта нѣ-ј ѣрна. Дѣбро дѣ-нѣ-прѣвиши нѣ-ј ѣбуво, злѣто-ј ѣбуво" [ПД,165]; 3. 'правда, невиновност'

~ "от што му са вѣде на нѣх и нѣ добѣѣците кѣјдѣѣта ми хѣрна, фѣтѣхѣ сѣчки да иѣрат. Сѣтни јѣзе што кабаѣт иѣмам?" Тогѣс кѣдѣѣта му најдѣ нѣ нѣго прѣвината и му вѣли: "сѣврѣни мѣлко, и јѣзе да поѣграм сѣс мојѣта кѣдѣѣка!" [V,P-M,127]; ~ но они му дѣли мѣлогу драгоцѣни кѣмина на кѣдиѣта, та крѣво са сѣдѣха, ѣни зѣмѣха прѣви-ната, нѣк Кулѣфа гу турѣхѣ хапуз [V,PM,8]; ~ жѣлнѣо: нѣ-прѣвинта си-издѣ кутѣко (= кутриот го изнѣтепаѣ иѣко не бѣше виновен); нѣ-прѣвинта зѣгѣзѣ (= настрада без вина) [ПК,2(185)].

право adv 1. 'веднаш, директно' (в. прѣве)

~ *јаз два дѣна има, што дојдох от тамо, ѣко чѣвѣкот имѣше ниш-то, тој ки дојдѣше право у мен [МС(В),80]; ~ бѣгот гол хѣтот го вѣјана и зѣма мастагарката; ... как го видѣха јуруѣците право на мене ми совѣрсаха [МС(В),74]; ~ тѣо дѣте дѣн виздѣн го-пѣсѣл јѣгнѣнѣто и-вѣчирѣѣ сѣ-варѣне дѣма сус-јѣг-нѣнѣто. Јѣгнѣто прѣво нѣ-пѣзул'о утѣве и рѣп-рѣп-рѣп фѣтѣл дѣ-жѣвѣ-ке адин-вѣглен [ВК,284], ~ така си а ујдѣсама работѣа за кинѣсуѣѣтѣ ут туѣа, шо ѣмин ки*

праврате (са) pf 'се обрне' – *пудстрмино*т личи на *стрмино*, само е помал: ако е самарот нов и не е лигнан, лесно може да се *праврате* односно да се (на)*стране*; за да не се случи тоа предните нозе од коњот се вовлекуваат во *пудстрмино* и самарот не може да падне]ТГ,420[; в. **прѣврнуве**.

правудија f'подарок во пари што се даваат на свршената девојка', сп. обичај – за време на *армасот* (свршувачката), кога свештеникот ќе ја прочита молитвата и ќе ги благослови *армасанте* со зборовите: “*Да са живи, да са здрави, Аврамува и Исакува мулитва да имат!*” итн., тогаш таткото на девојката се ракува со таткото на момчето и ќе си *разменат нишајне* (ќе ги променат бовчалаците). Потоа доаѓа *армасанта* девојка и ги дарува гостите. Прво почнува со свештеникот, ќе му ја бакне раката и *ки гу даруве сус риза*, потоа ќе ги дарува и останатите. Штом ќе ги добијат даровите гостите и даваат на девојката *правудија* (подарок пари), а таа примајќи ја *правудијата* им бакнува рака [ТГ,152]; – за време на Божиќните празници *армасникут* со своите *пубратиме* руча кај девојката. По ручекот *армасницата* ги дарува со *пачети* (шамивчиња), а тие нејзе како *правудија* и даваат *алтајнче* [ТГ,153].

правун m, bot.'вид печурка, расте по дрвјата, особено на црница, служи за припалување оган со удирање на кремен камен со парче челик' [ИГ,128]; в. **пран**.

прагледне pf, в. **прагледне** ~ **аман**, *Петре, милин ступано, [ка кај-диса ка на устави!]? [оти, Петре, така прави, [који на деца мирам ки даде, [на сираци леб ки даде! [така ки се мајчат и путиркат, [оти немум јаска никуј, [ни рода-руднини, ни татко ни мајка, [на кого молба ки правум, [који ки ма пугледне и прагледне? [ТГ,264].*

прагоре pf 'кога нешто ќе изгуби од својот квалитет поради пресилната температура на која е изложен, пр. *лебут* или нешто друго што се става на огин може да **прагоре**', но исто така може да **прагоре** и **уцетут**

(да стане премногу кисел) ако е оставен некаде каде што температурата е висока, во таков случај му се додава вода од варена пченица [ТГ,355].

прагризе pf'прекине (прегризе) со забите нешто' ~ кога жената ќе почне да ткаје, не е добро другите да ја прашуваат: “*са работе арно?*”, бидејќи по таквото прашање може веднаш тука да се створи *ѓаволот* и да ја *замрси* работата. Ако некој во шала кажува: “*Как, как, сѐ кине, са кубе!*” Ткајачката обично му одговара: “*Изикут да си прајадиш, таков лаф да не прагувориш!*” – или: “*Изикут да си прагризиш, ка (како) пугуди!*” [ТГ,364].

прагърле pf, в. **прагърне** ~ **вујковците** му, **ка чуле**, **му рекле**: “*Пош не бре дете, при мајка та!*” И пушле. **Ка си прагърле**, **сите на местото умреле** [V,PM,270].

прагърне (са)* pf 'зеде во прегратка, гушне' ~ **рекла**: “*братјата ми тука седат, ки чекам тува*”. **Почекала**. Дошле братјата и, им **рекла**: “*Јазе ви сум сестра*”. Тоги **са прагарнала сус сите** [V,PM,269]; ~ **она му рекла**, **куту как шо било**. Тоги **момата и детто а прагърнале** и **рекле**: “*Ти си нашта мајка!*” Си **свалиле капите** (погрешно пишува: 'камите'), **косата да му виде** [V,PM,268]; **и: прагърне*** ~ **иде адін ден тоо детто**, **крадџки, крадџки гу-факе, гу факе**. **Ка о-фатила детто**, **бабџата сѝ-ј-нардџала**. И **детто кажало**: “*А бабо, ка нардна ма-рудѝ*”. “*У, сѝне, сѝне*”, **гу-прагърнала и н'о: пуште да-с-јоде** [ПК,-2(207)].

прадаве* impf 'кога еден отстапува нешто на друг' – кога невестата ја изведуваат од татковата кука тоа го прават **браќата** нејзини (или

најблиски роднини), тие ја пратат до половина пат а потоа ја *прадават* (и *теслимат*) на браќа од младоженецот, или на мажи од неговите сестри [ТГ,276].

пр'адна adj, m (f) 'нешто што е напред, пред другите' (со формата за женски род: **пр'адна** се покрива и машкиот, што упатува, како и другите слични примери, дека категоријата род во овие говори не функционира нормално) [MS,s,87].

праз m, bot. *Allium porrum* 1. 'градинарска култура, слична на лук'; 2. изр.: **на-празо вбота ки-ми-сече** (= знам дека не може ништо да ми стори) ~ **шо ки-му са-бџм, да-не на-празо вбота ки-ми-сече** [ПК,2-(185)].

праземе* pf 'одземе нешто насилно' ~ *тоги Април отиде, му кажа на орачут: "Така, така, рече, они сакат да ти праземат бирикетут, колко една инка шо бере да ти остават"* [V,PM,295]; спроти празникот *Мартинци* има обичај домаќинот на куќата да заколе кокошка и со нејзината глава да испише крвав крст над главната врата (портата). Потоа домаќинката зема и става во *ирамот* (волнена престилка) бело просо, не гледајќи колку ќе земе и со него *прасејве* (растура, фрла) околу куќата, зборувајќи: "Кога душмајне воја просо ду зрно ки гу суберат, тоги и наштут касмет да гу праземат!". Овие зборови ги повторува вртејќи околу куќата, оборот и бавчата [ТГ,16]; уште едно празноверие: спроти празникот *Гурѓовдин* може некоја лоша жена од туѓата стока со магии да го *праземе* *максулут* (= млекото, маслото, сирењето). Тоа го прави на полноќ – у *никује* *доба*, кога се доближува до туѓата стока, меѓутоа тоа може да го прави само

жена која веќе *прајасала* (= престанала да раѓа) [ТГ,66].

празимувe* impf 'кога нешто се презема од еден кај друг' – кога ќе ја изведат од дома младата невеста нејзините браќа (или блиски роднини) ја предаваат на браќата (или роднините) од младоженецот и тогаш кога ја *празимуват* невестата поново се просува со деверите (тие што го воде коњот), а потоа со родителите и роднините [ТГ,182].

празин* (< 'празен' – со редукција) adj 1. 'одреден простор во кој нема ништо'; орр. на 'полн' ~ *напкун оди сестра ми да искари кабаницата да вичерами – типцијата празна!* [МС(В),92]; ~ *кајнту* (простор покрај огништето за одмарање) *ј прáзин* [ПсС(З)64]; ~ *да идиш на цар'у, да му тераш четиријси мулита и четиријси чифта хорали празни* [V,PM,43]; ~ *кузум, браче Ристо, ного ти са мол'ам: [клајне да му чиниш, [мајчин помин пуминувум, [ни на леб сум ни на вода; [куќа празна растурена; [нема никуј кој да пите, [жива ли сум ил умрена* [ТГ,265]; ~ *и путир'у и гу спíва, гу устáв'а прáзин* [MS,t,21]; ~ *и катó отíде при одáта, чјудешé са кáк да прáви зá одáта, бти кóжета не мóже прáзна да нóси. Аку да е напáлни, кáк итé е однесé?* [V,PM,262]; ~ *и гу утфáр'а, и'тó да вíди? прáзин дулáп* [MS,t,9]; ~ *прáзна кáшта* (= куќа во која нема жители) [MS,s,88]; ~ *тáкá рáбóтаа уф-Сóфја, бни гу-рáбóтаа. Нíа шо-бíме мумуриј (девојки) таквí, ги рáзнóсáхме на-дрúго мéсто. Сéкуј барúт пу-бáшкá гу-дél'áхме. Е, гíлси му-вíкаа на-куришúмут, нá-прáзн'о: куришúм* [ПК,2(Иц-284)]; 2. 'без ништо' ~ *и хíтра Пётри и*

з'ел хортумата и си утиди празин сас т'ах [MS,t,75]; ~ оттамо гранчариноот што да стори? Гу беши страм да пој у дома празин, отиде да товари вјајки от гората [V,PM,230]; ~ и тој зема пушката, отишел на полето да лови. Лов не доби, празин си вјрна дома. Мајка му му рече: "Ил'у сину, тој занаат останалу от башта ти, ти да го зафатиш!" [V,PM,170]; ~ ама дојдох тук на куми'ијата куч'ату м'а забира, гу лупах иди'н ч'анак у глава'та да си дојдох празин думá [MS,t,30]; – масата (трапезата) е исто така празна, ако околу неа нема наследното луѓе: кога ручекот е готов, домаќинката обично гласно ќе викне: "Ајде, рачокот е азър", ако домаќинот не може веднаш да дојде, тогаш софрата не се поставува за да не чеке празна [ТГ,288]; или: кога софрата се тресе не треба да биде празна, т.е. треба да остане некоја корка што ќе падне на земја [ТГ,289]; 3. 'со неисполнети желби' ~ га викна: "ела тука, пападика! Што тераш?" – "Ох, царју, јазе што терам, не е за кажувани. Ки да ти кажем". Пак царјут вели: кажи ми, пападика, што тераш, та ако е за чиненти, ки ти кажем как са чини, ако не, пак ки си вјрниш празна" [V,PM,88] – во текстот вокатив се изразува со номинативната форма (га викна: "ела тука, пападика! Што тераш?"); 4. 'коњ или друг добиток што не е товарен'; 5. 'тој што нема пари и имот' [MS,s,88]; 6. изр. сус празни рајци (сп. обичај: откако ќе се уговори свршувачката свекрвата ја повикува армасницата да дојде кај нив да дипле шејве, даруве (да ги средува работите), ќе ја пречекаат убаво а на одење ќе ѝ дадат марама полна со овошје и благи работи, зашто не

чини да се испрате сус празни рајци [ТГ153]; **празна глава** (= човек, односно жена со глупаво однесување) [MS,s,88].

празник m 'ден кога се празнува, односно не се работи, пр. недела или друг ден посветен на светец' ~ катã ниделјã и катã празник, субãиштã ки чинише абер [ME(P),89]; ~ на крãнинта дãn на гулãmата уф прãзник, дẽка стãиши Исус а викна, ем и вел'а: Акý ÿ жẽдин нẽкој, нẽка дојди кри мãn, да нẽка ниј. Тó шо верува на мãn, катý кãк вел'ат кнїгити, рẽка уф нẽговото сãрци ки прилии вóда за живóт [MV(K), 262]; ~ еди'н дãn имаши голẽм прãзник. Господãрот вјãхна нã карóцãта и утиде на магазии'те, гу земã детету, и дојдóха нã дóма. Тогãс извади керкã му прет нẽгу да гу види дẽтето, без да знај нишиту [V,PM,153]; ~ вãадãн еј прãзник, д-испãднум нã-вóнка и ãс дã видум бẽл свẽт [ПК,2(166)]; – празникот Мартиници, уште го викаат и Вãлков празник, особено го слават во планинските села, оние што имаат овци, тие тогаш нема ни тенко влакно да фатат уд работа [ТГ17]; ја имаме запишано и фонетската разновидност: **празниѳ** [ПД(Фур)].

празничин* adj 'нешто што се однесува на празник' ~ и ув мãшкјут и ув женцкјут партал сãл ут шејци, нишин ки бидã минетã ув празничнјут партал [ME(P),81].

празно̀ва (сã) impf 'во празничен ден кога не се работи се празно̀ва' [MS,s,88].

прајаде pf, 1. в. **прајадуве** ~ Кустадине! Ка ки гледум твојте врсници; твојте врсници, твојте другаре? Кого мајка ки прачеке; ки прачеке, ки дучеке? Који ки удмене татко, који ки удмене мајка?

Кустадине, мили сино! Оти ми са нал'ути сино; си устави мајка и татко, да си јодиш јуф чужди свет, дека никуј не та знаје?! Да ти са прајаде лепче који ки ти даде?" [ТГ,263]; 2. 'прегризе нешто со заби' – ако некој во шала кажува: "Как, как, с' кине, са кубе!" Ткајачката обично му одговара: "Изикут да си прајадиш, таков лаф да не прагвориш!" – или: "Изикут да си прагризиш, ка (како) пугуди!" [ТГ,364]; 3. (прајаде) 'изеде многу, повеќе отколку што е обично' ~ ури́ге, му-ба́рбо́ре ку́ремо. Или пра́јаде́л или та́ка́ има, то: ури́ге, му-ви́ка́т. Или то: с'а-пра́и́л, ки-ури́ге. Герма́нците не па́рдéио, та́а по́ви́ке га мра́зат, та́а ури́гинто [ПК,2(Грам-240)] – уште еден случај на несоодветна конгруенција: та́а по́ви́ке га мра́зат, та́а ури́гинто (именката е од ср. род, а заменката од женски).

прајадуве *imprf* 'присакува да јаде' ~ "Е што уткраде, кажajte, де!?" – "Ето што: беше един убав бустан, заграден сус црни трјне. А воја урсус што праве!? Ка му са прајадуве лубеница, и то сношти, пу воја ветар, пу воја сафраг'ан (лошо време) и не глидаки ни оти плет има, ни... праскокнуве, флеше уф бустанут и салде една лубеница беше, па и неја ја скинал. Остави да, и сат бустан виран (упропастен) гу правил... с'е уд крф!" [ТГ,187] – алегорија на првата брачна ноќ.

прајасина жена *f* 'жена што престанала да раѓа'; сп. народно верување од Гевгелиско: ако некоја жена работи на празникот *Руса среда* (среда пред *Гургов-ден*) може да добие рани на главата, ваквите рани можат да се излекуваат само на следниот начин: тој ден *прајасина жена* треба да замеси говедски лајна со просо и кога лајната ќе се исушат да ги

изгори и со пепелта да ги посоли раните [ТГ,8].

прак *m* 'долниот дел на врата (односно на порта)' [MS,s,87].

пракине (са) *pf* 'се "пресече" (прекине) нешто што е во тек'; сп. верување: – кога е човек на умирачка, кога "испушта душа" не треба гласно да се плаче, зашто е грота (или граота) и може душа да му са прекине (т.е. да се "прекине излегувањето на душата", односно "едната половина да одлети", а другата "да остане") и тогаш агонијата на оној што умира му се продолжува [ТГ,251].

пракован* *adj* 'нешто на кое има заковано повеќе клинци, во случајот ведро' ~ *Пиринуго, јубава дивојко*, [тихо пејиш дилеко се слуше, [чул те уфчар преко три планини, [си јуставил трло неградено, [јуф трло то стадо небрујено, [мигу стадо ведро пракувано, [пракувано, ведро немирно [ТГ,56].

пракуван појас *m* 'религиозен, црквенски реквизит'; сп. верување – ако на некоја жена новороденчињата ѝ умираат, таа се обидува да се заштити на тој начин што последното новороденче го пуминуве низ *сребрин пракуван појас*; провлекувањето се врши пред да изгрее сонцето. Како што рековме појасот е своина на црквата и за секое поминување под него се плаќа извесна мала сума – *за лек да фате*. Овој појас уште го викаат *сребрин вениц*. Освен со споменатово провлекување, некои родители се обидуваат да се заштитат со тоа што на децата им даваат симболични имиња: *Трајан*, *Трајанка* и сл., други на капата на децата ќе им обесат различни *ајмали*, *близнак трн*, *сребрен крст*, *дрвце од Христовиот крст* [ТГ,120].

паклајне pf'стави под клетва, за-
колне' ~ на дедо Госпуд криво му
падна и тоги паклајна: "Уд сега
и дејна и нока да работиш, и ка
ќи дуработиш на пуд мишка
рабутенто да си гу земиш" [ТГ,365];
~ ето ти го и Ристос ќе замине:
"Даскале!", риче- а, "воа жито
ти са молиме да го паклајниш, да
са угорче!" [V,PM,294]; ~ јас кога
бах, млад Стујане, [мала и малечка,
мала ем малечка, Стујан, [јуф бели
пилени, [мајка мен ме л'ул'е, Сту-
јан, [јазе се си плакум, [тоги мајка
мен ме, Стојан, [л'уто паклајнала,
л'уто ме паклајна, Стојан, [песна
ми пејаки [ТГ,200]; – тој што кумот
го држал гол в раце при
крштевката, тој мора многу да вни-
мава да не го навреди кумот,
зашто ако кумот го паклајне, "не
можат ни три владици да му
пуможат" [ТГ,308].

паклајувајне п'кога се искажува теш-
ка клетва' ~ и црева са баре ка-
рат, а кам да са не карме нија; во
таквите моменти мажите се служат
со непристојни зборови – псујајне, а
жените со клајнајне и паклајувајне;
изразот низ клетви е многу богат:
Чума да та удре!; – Да та тресне,
да та мласне!; – Да та здрве!; –
Земја да не та дексе!; (земјата да
не те прими, да те исфрли); – Бол'ка
да та сутрије!; – Црве да вариш
(да имаш рани со црви); – Уф рблак
да сер... (да бидеш неподвижен, под
себе да одиш по голема нужда); –
Просјаци да водиш! (членовите на
семејството да ти се просјаци); –
Вилигдин да не дучекиш! (да умреш
пред да дојде Велигден); – Каман
и дрво да са чиниш! (да се здрвиш,
да се парализираш); – Уд Бога да
најдеш! (Господ да те казни); –
Госпут да те сфате, магаре уф
куќи да не ти рикне! (да ти замре

домашното стопанство); – Кукумавки
да ти на главата кукаат!
(кукумјавка = утка, симбол на зло);
– Дома да не си умриш! (да умреш
далеку од своите); – Чафки да ти
очи чопкат! (да умреш далеку од
своите, да нема кој очите да ти ги
затвори); – Врата да ти се сус
црна врба затворе! (смртта да
господари во твојата куќа); – Стрела
да те згоде! (да те удри гром); –
Далак да те убие!; – Изикут да-т
са-фате! (да не можеш да зборуваш);
– Сус црно да са пукријиш! (црно се
носи кога ќе почине некој близок);
– Куту куче да избиснејиш! (да те
касне бесно куче, односно да се
разболиш од беснило); – Да питиш
да са раниш! (да просиш за да се
прехраниш); – Да немиш чиница да
ти се раздаве; свеќа да ти са запале!
(да бидеш сосема беден, да немаш
ништо); – Да та пилиносе! (да те
отруе – растението пелин е многу
горчливо); – Коран да не устане
ут тебе! (да немаш потомство); –
Гроб да не ти са знае дека ти е!
(да умреш без никој од своите); –
Кучијна да та кубат! (да останеш
сам и крајно немокен за да не можеш
да се одбраниш од кучиња); – Гора
да фатиш, дома да не си дојдиш!
(да го изгубиш разумот); – Огин да
те изгоре, пепал да не устане ут
тебе! (да ти се изгуби трагата); –
Црна земја да та глатне! (да
исчезнеш, да умреш); – Рајци и нози
да ти са фатат! (да се парали-
зираш); со исто значење: – Да ти се
исуше и раќа и нога; – Да не
усимниш! (да не се пробудиш од
сон, да умреш додека спиеш); – Куту
вол да рикиш, па така душа да
дадиш! (да имаш тешка и мачна
смрт); – Превул да те скане! (глад
да те сотре) [ТГ,320].

пралепе pf 'прицврсти едно со друго со помош на лепило', fig. 'придружи' — девојките кога излегуваат од дома обично се во друштво со некој роднина, но по пат секако ќе им се **пралепе** некој младич [ТГ,323].

пралигато adv 'кога нешто одговара, кога е погодно' ~ Госпуди Божје, и свита Бугуројцо... и ти Свити Ѓорѓе сус златин мајдрак (копје)... ако са вија мајки зарди некуј негуе грех, сите ви са мол'ме, да гу простите и да гу куртулисите, и ако е ваш, ако е на вас пралигато, си гу зимајте... Ако са мајче зарди чужди греуве, нека са прасече кониут [ТГ,284] — независно што заповедта е во блага форма, сепак прави впечаток дека кратките заменски форми доаѓаат пред глаголот (си гу зимајте...), што не е обично за стандардниот јазик.

праличе impf 'одговара, личи' — свадбата заправо почнува в сабота навечер, кога ќе дојдат тапајне (тапан и зурла) и ќе почнат да свират, а младите да играат. Штом ќе удри тапан тогаш ќе речат: "Ха, сај-и било свадба, бреј... Е, сега праличе, умјасе на свадба... Свадба биз тапајне, црква биз поп! Свадба биз тапајне ни пет пари не чине. На свадбата дуама даве тапан" [ТГ,168]; в. прилага.

праматар m 1. **прамата́рин** ~ то-ј чувек шó бде пу-сѣлта да-пруда́ве ситне́же: муни́ста, игли, купчи́на, пра́стѧнчта, ла́стика, бу́и и др. [ПК,2(89)] — во текстот имаме присуство на архаичната множинска наставка за с. род -ета: пра́стѧнчта; ~ е, са́-ка́чил та́мка на́-да́рвото и-та́ка зе́л да́-ва́рне дои. А-на́-не́куј чуве́ци та́м, шо-има́ло ба́кале, пра́ма́та́ре, да́-ка́жѧме, се си-удде́ле та́мка пут-то: да́рвото, да́-не-ги-ва́рне дои [ПД,162]; 2. 'прекупец

(во случајот на риби)': пристигнува коработ со риба (на брегот на Дојранското Езеро) и го заобиколуваат **праматарите**... го прашуваат рибарот колку бара (за рибите) [КД,60]; и: пра́ма́та́р.

праматија (или: праматарски еспап) f — во минатото пред да се постави граница меѓу Вардарска и Егејска Македонија главниот трговски центар бил Солун, *кирациите* таму носеле жито, вино, сусам, памук, кумур, даски и др., а назад враќале **праматија**: басма, платно, шамии, кавраци, гајтани, ширити, разни накити (гривни, прстени, обетки и др.) [ТГ,414]; ~ му река́л на син мо: "Товари един товар праматиа, оди продави на тоа село! На вечарта оди на госте на тоа човек и гледи да го канди-саи, да заколе кокошката, да да ѝ изедии главата и са́рцето!" [V,P-M,274].

прамата́рин m 'трговец што продава ситни работи по селата' ~ А пу́сна на прамата́рину да ку́пи ч'и́тиријси индиз'ѧнта ка́бути [MS,t,52]; в. **праматар**.

праматарла́к m 'ситни работи што се продаваат за домаќинството: конци, игли, копчиња, тантели и сл.' ~ ги пруда́ва и ками́литу и си утфа́ра иди́н ду́ѧн, ѓм бака́лаќ ѓм прама-тарла́к [MS,t,14].

прамира (и: пра́ми́ре) pf 1. 'паѓа во бессознание, како да умира' ~ уми́ре и на́к уживу́е; та́ка пра́ве Ва́нѧ шó-ј уф-Пе́трич, она пра́ми́ре и ин "са́-ка́жѧве Го́спо", она "гу-во́ре ус-не́го", а се́тне ин-ка́жѧве на́-чүве́цте шó ки-м-са́-де́се [ПК,2(89)]; слично е објаснувањето и кај Тановиќ од Гевгели; сп. верување: народот верува дека ако некој неизмиен почне да јаде,

или ако жената неизмиена почне да меси, тогаш треба да се очекува сиромаштија и дека наскоро во таа кука луѓето ќе *прамират* од глад [ТГ,18] – во контекстот е присутен лексичкиот архаизам: *сѧ-дѧсе* (= се случи), ова единица ја немаме регистрирано во другите говори, а ретко се среќава воопшто во словенските јазици; сп. во српскиот; 2. 'кога некој, обично жена се преправа дека се онесвестила' ~ *но́го зна́а о́на да-пра́мире, а́к не-и-е́ј не́што пу-а́тѧро, ду́р да-ви́ји пра́мрѧла*; 3. "умира од страв" ~ *амѧн брѧ, шѧ ма-испла́шии, пра́мрѧх* [ПК,2(89)].

пра́н m, bot 'вид печурка, расте на дрвјата, обично на црница, се употребува за палење оган со кремен и огнило' [ПД(123)]; и: **пра́м** [ПГ(Фур)]; ~ *не́куј и-ви́кат пра́на. Са-ва́де уд-да́рвата, са-ва́ре, ус-н'аа са-на́ле ус-ча́кма́к о́гин, фа́рле и́скри и ки-с-запа́ле* [ПК,2(87)]; в. **правун**.

праоде pf 'кога малото дете ќе почне да оди мајка му ќе замеси **пугача** и откако ќе ја испече, им испраќа на соседите по едно парче, зборувајќи: ~ Јуван (или Ристо, или...) *прауди и ви пуштуве пунуда да дојдите да гу видите*'. Тој што ќе го прими парчето погача ќе каже: ~ *Госпуд да му даде здраве и касмет и гулем да турасне!* По месец или два, откако ќе почне да оди мајка му му пее: *Баи, баи куни!* (= раце), [мама даде зиза (= цицка), [тате даде бобо (= бонбони), [Кој ки руче? – Милена ки руче [ТГ,118]; потоа му са сече сопка. Овој обичај се состои во следното: со парче конот ќе му врзат двете нозе на детето и ќе го пуштат да оди, се разбира тоа ќе падне и во тој момент некој од домашните ќе го пресече конапот, а друг во исто време ќе

истури вода со зборовите: "*Куту вода брз да биде!*" [ТГ,122].

прапаше pf 'си ја стегне со појас половината' ~ "*Богме Митро, кучук Митро, [не сам нашал срма кулан, [ако најдех на те ла́жум, [куту него да са чинум, [на твој појис да си лежум, [тенка снага да прапашум*" [ТГ,371].

прапее* (и: **пра́пее**) pf 1. 'почна да пее' ~ *станах уф зори (прад зори), питлијнта кога прапијаја* [ТГ,11]; 2. 'кога младо петле ќе почне да кукурика'; верување: петлињата не смеат да се колат се додека не *прапејат*, *зашто не е арно* [ТГ,403].

прапејвајне п 'плачење и речење над новиот гроб, особено пред да го закопат мртовецот'. *Прапејвајнето* може да биде *арно*, кога некоја жена умее убаво да пее и да ги рече добрите страни на покојникот и неговите маки, уште ги споменува оние што ги остава зад себе и сл. Сп.: ~ *Кустадине, мили сино! Мајка ка ки те забраве! Много ми си малечук сино. Кој ки ми те гледе, који ки ми те чуве? Мајка да знајше, Кустадине, уф пазви ки ти скријше. Уд неја не та удделувише* [ТГ,263] – употреба на личната заменка (за директен објект) **неја** м. повратната 'себе': **уф пазви ки ти скријше. Уд неја не та удделувише**.

прапише pf 'кога старите својот имот, или дел од имотот со документ го остават во наследство на некој од потомците', по правило е така, поретко може да го *прапишат* и на некој што не е член на семејството, но тој ќе ја земе грижата да ги чува старите [ТГ,292].

праплашуве* impf 'прави некој да доживее страв'; сп. кога на коњот ќе му се појават на градите дебели и тврди

жлезди; го лекуваат на тој начин што под раната ќе подметнат керамида со барут што ќе го запалат, и ќе ја опрлат раната, на тој начин болеста ја **праплашуват** и таа ќе се повлече – суеверие [ТГ,389].

пработуве* impf 'работи по малку, неусилено' – празникот *Св. Сава* не е многу тежок празник, сепак жените го празнуваат и ништо не работат, додека мажите **пработуваат**, т.е. привршуваат некои започнати работи [ТГ,78].

прасаде pf 'кога дрво, обично овошје ќе се извади од едно и ќе се сади на друго место' (во дупката покрај коренот на дрвото се истура малку јачмен за да се подобри почвата) [ТГ,350].

Прасека top. 'преод в планина, погоден за поминување, пресек'; сп. стсл. *прѣсекъ* [ЈИ,Ми..., 178].

прасе n, zool. 1. 'малото од свиња' [ПГ-(Фур)]; и: **прас'а** 'свиња'; сп. **топику прас'а** 'домашна свиња', **дѣва прѣф'а** 'диви свињи' [MS,s,88]; ~ *елбет су то пусат они шу гу имиа тогај: пушки криминлиј или су капцули... можиа сѣл да-ј заплашат на дивите прасијна* [МЕ(Р),77]; ~ *да ут тѣмо бѣши далѣку, бил'ук праси пасѣле. Па лошутѣата уф них, си мѣлиа на нѣго, ем вѣлеа: Аку ни извѣдиш на нас ут виѣ, пѣвели на нас да си хѣдиме на бил'укут уф прасити* [MV(K)265] – во контекстот имаме случаи со проширена употреба на множинската наставка -и (на тоа имаме укажано и порано) кај именките од с. род: **праси**; за односнава појава коментар немаме сретнато, ни се чини дека може да се допушти позајмен образец; за ова в. во граматичкиот дел; ~ *тогај жената му му вели: "и за това кахѣр береш, мѣжу! Јазе довчера за гу закол'а прасинто,*

што имам на будрумо, да извадја сѣрцето, да му гу занисеш на нас уверишот" [V,PM-,193]; кај Тановиќ (од Гевгелиско): – младото од свињата во првата година се вика *прасе* или *бишинце*, кога ќе порасне машкото се вика *нерец*, а женското *бишка* или *прасица* [ТГ,374]; 2. изр. **прво прасе пу рит пасе** – загатка (одговор: брич) [ТГ,290]; сп. архаична множинска форма: *прахчулчентѣ* [ПС-С(3),69].

прасече (и: **прѣсѣче**) pf 1. 'со притисок од нешто остро (пр. со нож, ножица или секира) оддели работи едно од друго што биле заедно'; 2. 'го прекина текот на нешто', пр. ако пороѓајот се одвива тешко тогаш се мисли дека некој *со лошо око* ја видел породилката и го *пресекал* пороѓајот [ТГ,105]; 3. изр.: **ричѣ и прѣсичѣ** ~ *шо ки-каѣже, лафо не гу вѣрѣне нѣсѣт. Ки-каѣже и ки-нѣпрѣве, лафо-мо-ј, нѣма шо тѣк* [ПК,2(191)]; **мѣ-прѣсичѣ** (= ме исплаши, занемев) ~ *ка о-видѣх ѳт ми нѣсе тилигрѣма, мѣ прѣсичѣ нѣшто* [ПК2(179)]; **нека са прасече концут** 'нека се прекине животната нишка' – дел од прошталната молитва ~ *Госпуди Боже, и свѣта Бугуројѣо... ако са виѣа мѣки зарди некуј негув грех, сѣте ви са мол'ме, да гу простите... А ко са мѣче зарди чужди греуве, нека са прасече концут, нека прѣстанат виѣа бол'ки* [ТГ,284]; **жилите му са прасечеа** 'се кажува кога некој ќе стане многу немоќен', сп. верување: кога платното што е исткаено треба да се сече, не е препорачливо да биде присутна машка особа, бидејќи **жилите ќе му са прасечат** [ТГ,364] – суеверие.

прасица f, zool. 'свиња што има прасиња' [ЛС(K),100].

праске *imprf* 'крши' ~ *глéj ká-j* *праске*
гранките ут-тоо златно драфце
[ПК,2(87)].

праскава *f, bot. Prunus persica* 'вид овошје, дава убави сочни плодови, праска' [ПК,2(87)]; *сп. праскавица* [ПД(130)].

пр'аскокни* (*и: праско́кне*) *pf* 1. 'се префрли со скок од едно на друго место' ~ *му отговори: "зашто сам бързоходец та, аку немам тиа камени вързани аф ногите ми, можеш да пристанам, от крај до крај да пр'аскокнам"* [V,PM,44] – во текстот среќаваме проширена употреба на предлогот аф (во) наместо 'за': **тиа камени вързани аф ногите ми** – за ова поопширно во граматичкиот дел; ~ "é, сéга – им ричела лисицата – знам óти сите сте гулэми јунаци, ама да-навáл'ме а́дин гулэм б́гин и да-в́идме ко́ј к-о-праско́кне". Навáли́ли б́гин и лисицата пиши́н фáрц-сукна́ла и пу нé: а́дин пу-а́дин сите вáлци [ВК(Пат),287]; 2. 'се измести, се придвижи преку нешто' ~ *ка́ оде жéнта, ја́булка́та си-ј д́иге гра́нуфто, та́а на́-мо́ж да́-фа́те, да́-ски́не. "Сéч-га́ ца́ро та́а ја́булка́та". Га-сичу́ве, а́рно а́ма чука́јки, ка́ а сичува́л, да́рвото па́р-ска́л, дува́ро праскукна́л не́каа трéс-кичка уд-ја́булка́та* [ПК-2(Крец-300)].

праскокнуве *imprf, в. пр'аскокни* ~ *А*
воја урсус што праве!? Ка му са
прајадуве лубеница, и то сношти,
пу воја ветар, пу воја сафрагáн
(лошо време) и не глидаки ни оти
плет има, ни... праскокнуве, флеве
уф бустанут [ТГ,187].

праскавица *f, bot., Prunus persica* 'вид овошје' (дрво и плод) (Ник), во Пат: **праскува** [ПД(130)]; *в. праскава*.

Праслоп *top.* 'мало село во Чеч, Драмско – ниско место, длабнати́на, погодно за поминување', *сп. стсл. пр'аслопъ* [ЛИ,Ми...,179].

прастане *pf* 1. 'даде согласност' ~ *Сечко ка чујуве, му паднало криво, па си утиде пра Баба марта и фати да и са моле да му пузаиме три дни он да владее. Едно марта прастана и кандиса (погрешно пишува: 'кандисак').* [ТГ,13]; ~ *поп куту секуј поп, му веле: Не знам оти нема Св. Стујан, ама, ако сакиш, дај ми една овца па да ти клам едно име, што го пише уф сите калиндаре. Тоа прастанал на ваја работа, дунесуве една овца и дубијве име Јуван* [ТГ,26]; *и: прастáне** ~ "Ут-ка́ ки-гу-изл'а́кувиши де́тто, ца́ро ки-не́ма ме́сто де́к да́-та́-ту́ре те́бе. Ки-ти-да́ве и пулви́нта ца́рско, ки-ти-да́ве, на́примéр, една уко́л'а, ти-да-кума́ндувиши. Ти не́ма, ра́че да́ прастáниши, ти-ки-му-са́киши на́-не́го златнио пáмпор" [ПД,148]; 2. 'прекине, престане нешто' ~ *Госпуди Бо́же, и свита Бугуројцо... сите ви са мол'ме, да гу простите. Ако са ма́че зарди чужди греуве, нека са прасече концут, нека прастанат вија бол'ки* [ТГ,284].

прастрете* *pf* 'наиде на некогo' ~ *поизгоре отиде, гу прастрите Сечко и му риче: "Поможеш Бог, каа!" – "Дај Бо добро! Ут дека ма знаиш, от сум каа?" – "Ти имише, риче, девит ил'ади офци, јас флизех, ти утипах три ил'ади"* [V,PM,293]; ~ *гу фатил и него, гу тепал, тепал, гу тиснал уф един дол. Па си поводел офцата, па си кинисал. Ет-ти го Мартин гу прастрител, му рекал: "Поможеш Бог, каа!"* [V,PM,293].

прасукуве* *imprf* 'со вртење на вретеното повеќе нишки става една со друга'; *сп. жените наесен кога*

одат в поле на работа по пат *пра-сукуват куприна* (= од свилената буба извлекуваат свилени, купринни нишки) [ТГ,287].

прати pf 1. 'ангажира човек да оди некаде за да сврши некоја работа' ~ *прати едѝн човѝк негов наќ да ги зема мифарниите, да ги сѝди пофтор* [V,PM,9]; ~ *дѝсет кораби, ги напаљни стоќа, му даде и едѝн прав гимиѝа и гу прати да гу продаде оновѝ имѝни и да си вѝрни насѝт* [V,PM,13]; ~ *маштеа хи, като ви-дела толко руба, каскандисала и утринта, като ја научила, у-де хи ја, пратила сојѝта си дѝштерја да насе оловето и хи порачала, да идѝ на нози мѝасто* [V,PM,286]; ~ *са главѝх аф едѝн базирѝанин, кѝто ме прати да му берам верисѝнта* [V,PM,22]; 2. 'даде нешто со порака да биде однесено некаде, односно предадено некому' ~ *варзала писмото на гѝлабни крили и гу прати на татка и* [V,PM,63] – уште еден случај за проширената употреба на множинската наставка -и кај именки од ср. род: *гѝлабни крили*; ~ *му вели: "нели прати ти една книга на твојта лѝуба да пала една мома на Танковата ишиќја и да е прилика на неја?"* [МС(В),94]; 3. изр. **прати хабар** (= известити за нешто) ~ *кога приближила ду градо, де живеел мајко хи, пратила хабар, кунак у него да хи такмет. Граждането сѝ чѝдили, как таков царски чѝл'ак ишта кондиса в такава кѝшѝа* [V,PM,282]; ~ *ниѝа не ти чѝними ниѝиту на тебика, лѝу ки прѝтими хабѝр на тѝтко ти, да ни прѝти наѝа* [V,PM,26].

пратогир m 'во минатото тој што го известувал населението за некои важни настани, освен тоа тој одр-

жувал ред кога биле собрани селаните сред село за некој празник' [ТГ,279]

пратока f, bot. 'име на билка, ја викаат и *кркл'а* – семето од оваа билка служи како лек кога човек не може да оди по мала нужда (кога не може да мокри); семето од споменатава билка се вари и болниот ја пие како чај. Истиот "лек" се користи и кај болните животни [ТГ,244].

пратока f – кога се вари ракија првата (ракија) што ќе **пратече** (таа е најлута) се вика **пратока** [ТГ,287].

праточе pf 'за виното се вика дека ќе се **праточе**, кога ќе се префрли од **куритто** каде што било ставено грозјето во буре, **уф куритто** ќе остане **кумијна** од која се вари ракија' [ТГ,355].

пратува impf '(ис)праќа некого да оди некаде', в. **прати** ~ "*Милувам да-ме-научиш, вѝка, и-ѝс да-свѝрам*". *Вѝка: "Имаш пари?" "Имам, вѝка, де'ѝста динара"*. *Му-и-дал. Го-ѝчи тој занѝето. Се варнуват. Тој-е печѝлѝ толку наѝи, тој толку. Тој н'ѝа ниѝито. Добро. Другѝта годѝна, на ги-пратува* [ЛС(К),124]; ~ *ѝн седнува, ѝстиѝ ракоѝѝс. Пиѝше друго пиѝмо. "Тѝа д'ѝте ви-го-пра-тувам, ка ки-дојди, да не-ме чеќати, да дојдам, моѝи да-закѝнеѝм (ѝ-ѝн по-ѝѝл м'ѝаѝ не-се-варнувал, по-де'ѝ, три), за-помаќѝѝ кѝрка да-га-жѝнѝти* [ЛС(К),125].

праубиде* pf 'посети (повторно)' ~ *удеки и аскерут дујде. Царувут зет му веле на шура мо: "Ад да поручиме, да напкѝм кѝ са уд-риме!"*. *Са наручаѝ. "Сидејте виѝа тука!"*, *риче царувут зет, "да јѝс к-одум да и праубидум!"* [V,PM,296] – кратката заменска форма за дат. предмет **мо** место 'му' не е печатна грешка.

праутка f 'ситни прашинки од кожа

под косата на човек – првот' [ЛС(К),97].

праф (< прави) – императив (2 л. едн.) ~ му *ви́и*: “ја́ла да гу изва́дими и синду́ку, ут-та́м с'е́тн'а ш'ту и́ш'тиш' пра́ф!” [MS,t,11].

прафате pf 1. 'преземе нешто од некој друг, но за кусо време'; 2. – (се) 'се пренесе болест од еден на друг' – пр. некои кожни болести, сп. верување: *лошата краста* (или *жлџата рана*) може да се *нафрле* на некој друг, тоа се прави така: ќе се земе некоја крушка со која ќе се натрие раната и кога никој не гледа крушката ќе се фрли на улица со зборовите: “Кој ки а земе, кој ки а апне, на него рани, на мене здраве!”. Меѓутоа, тој што ќе ја најде крушката, ако се сети дека е *нафрлено*, ќе ја фрли крушката и ќе рече: “там да му устане”, по овие зборови раните не можат да се префрлат, т.е. нема да се *прафатат* кај здравиот [ТГ,234] – се разбира ваквите суеверни постапки во поново време ретко се практикуваат.

прафашке impf 1. 'кога болеста оди од еден на друг човек' – народот верува и знае дека болеста *чума са прафашке* затоа контактите со болниот се сведени, односно биле сведени, на нула, пр. ако треба да се земе пари од некој што има чума парите треба прво да се стават во оцет, а потоа да се земат. За тоа како некогаш се пренесла чумата постои ваква легенда: некој татко продал жито во Солун, кога се вратил парите ги предал на ќерка му, тој умрел, а наскоро умрела и ќерка му. Луѓето не знаеле од што умреле, а наскоро се заразиле и роднините и комшиите. За тој случај постои и песна во Гевгелиско, а може да се слушне и клетвата: “Чума да те згоде!”, “Чума да те удре – лек да не најдиш” [ТГ,241]; 2. 'се остварува, се реали-

зира' – се верува дека оној што е проколнат од родителите нема да помине добро, дури се верува дека ако него клетвата не ки гу *фате*, таа ќе ги стигне неговите деца или внуци, па макар тоа било и *уф дивето кулено*. Исто така е тешка и *прафашке* и клетвата од кумот.

прафтју m 'израз со негативна конотација' ~ гу *викна нивјастата му и му вели*: “за тебика ми зема, да ти питам, или за това стар *прафтју*?” Тојнака га вели: “как? Јазика за мени ти земах, а не за друг”. – “Е мадам така е, и јазика за тебика дојдох. Не чинам кабул, тој стар *прафтју* да ми намига сос окоту и да ми маха сос главата” [V,PM,78] – според Ст. Романски: **прафтју** < 'прафтју' = *п्राхтјо*, тој што *прахти* [V,PM,557].

прафчар m 'човек што чува, односно пасе свињи' ~ да *ут тамо беши далéку, бил'ук прáси пасéле...* ем *велеа*: *Аку ни изва́диш на нас ут ви́и, повели на нас да си хóдима на бил'укот уф прáсити. Да рекал на них: Уде́јтисте... Ка ути́ише уф прáсите, си та́рчало са́то бил'ук уф мо́рито... Па прафча́рити си бига́ле уф гра́дут* [MV(K),265] – веќе зборувавме за проширената употреба на множинската наставка -и кај именки од среден род: *бил'ук прáси пасéле*; ~ да *ка испадна́ле дја́волити ут човéкут, флэ́гле уф пра́фцити; и ируди́са бил'укот на до́ло уф бла́туту, и си удави́ле. Ка и виде́ле прафча́рити шо си чини́ така, си бига́ле, и си ути́дуа, си кажáа уф гра́т* [MV(K),275].

прафч'улч'а n, zool. dem. 'малото од свиња, прасе' [MS,s,87].

прафцом adv 'исправено' ~ она *зе јатагáнџат и сидна́ узáт у-палхи́-ра́т да-че́ка. То́кмо у-полунош пал-*

хирѣт фати да-трѣпка, и мѣмата дигнѣ јатаганѣт и застанѣ прѣф-цом [ВЛ(Ај),338].

прах m 'ситни честички, прашина' ~ *ѓуптино намѣсто камѣн искарѣл едно парче сѣрне и гу-стиснѣл. И уд-него ѣстина пртичѣла вѣда. И змѣо земѣл едѣн камѣн, гу-стиснѣл, тѣа сѣ-направѣл прѣх [ВГ(М),272].*

прахин m, bot. Fomes fomentarius 'печурка што расте на дрво, трат' [MS,s,87]; в. **правуѣн** и **пран**.

прачесте pf 'кога верникот, откако ќе го истера постот оди в црква (кога е празник) и свештеникот со лажиче му дава пречиста: малу винце и нафура (= залче леб над кој попот пеел)'; сп. – наутро рано на празникот Бужик мајката ги кори децата да се кренат за да одат в црква: "Ајде, стани, сино! Дѣдо Бужик дујде. А јде, уф цркви ки јодме да гу видме, да на прачесте!" [ТГ,85].

прачуе (се)* pf 'се дознае, се рашири глас' ~ *се прачула мома јубавица, лелем, [она курдисала сред-село ми-јана, [дека се берат Турци ем ка-уре, [вино си прудаве с чаша мирини-ца, [– каул курдисала мома јубави-ца, [који ки истије чаша мириница, [тоа ки ја земе мома јубавица [ТГ,198].*

праша* impf 1. 'кога некој поставува пра-шање, т.е. сака нешто да дознае' ~ *като вѣрејала, пошла при дваминаѣта брата, што сѣ карали за лозѣтѣ, прашила ги, зашто сѣ карат? Тија хи казали: "Зашто ни можеме да поделиме лозѣтѣ" [V,PM,282]; ~ от там пошла на воденицѣтѣ, што ни можсала да млејѣ. Прашила ги, за-што не млејѣ Тија хи рекли: "Не знаеме, братко" [V,PM,282]; ~ овчаро утишел в градо, от де бил тој, и с питане нашел кѣшитѣтѣ му. Дур ега сѣ вејке смрѣчило, хлопал*

на портите му, и, като изл'езла ступаницѣта прашила, кој хлопа на порти [V,PM,280]; 2. – (сѣ) 'се допрашува, се советува' ~ нѣн на-рѣба вр'ѣме комѣнда. От-нѣн си-прѣшали. Ама ѣтар, мѣдар, на-цѣрквѣтѣ кога бѣат вѣка: "Дрѣги сел'ѣни, ки-си-помѣлими на-Гѣспѣ, ногу сѣуѣа-и, вѣка... ама сѣлѣтѣ да-бѣди слѣжно" [ЛС(К),119].

праше impf 'кога некој работи на второ, површинско окопување на земјоделски култури, пр. на чи-ничка = пченка, бубак (памук), бустан и сл.' [ТГ,136].

праши pf 'фати, допре' ~ *мајка и била много лична и много хубава, и толко ја милуваши момата, што-то не даваши на некој да ја праши. Дојде времја, момата си беши станала до петнајси година: беши станала от мајка и по-лична [V,PM,213].*

прашка f 'мало парченце од дрво, раска' ~ *каѣѣф зинѣѣр чувѣк еј, прашка уф-ѣчте мо-ј дѣтто, неј-ке до-вѣде...*

праш'лак m 'камен што се рони, мек камен' [MS,s,88].

прашта f 1. 'примитивна направа од ко-ноп за фрлање камења и сл.' ~ *сѣте дѣчка си-игрѣат ус-прѣшти, не-вѣл'ат ѣт ки-с-сукѣпат гл фте; 2. ~ нѣ-сумѣро нѣ-мѣгѣрто (се разбира и на коњот) ѣма прѣшта уд-еднѣта и уд-друѣгта стрѣна, дѣ-мѣји сѣ-каѣиш пѣлѣсно [ПК,2(88)] – уште еден случај на употреба на пефективен презент: дѣ-мѣји сѣ-каѣиш.*

прашта* impf 1. 'испраќа' ~ *ги глѣдаши децѣта сос неговите дѣца, ги прѣ-штаиш на учѣлиштѣто да си учѣт [V,PM,16]; ~ една жена си имала сојѣ дѣштерја и другѣ пак заварени-цѣ; нехинѣтѣ си миловала, пак зава-*

реницајта бахтала и ја праштала на воденицајта да млеја нашта [V,PM,287]; ~ мајка хи са разбол'ала и ја праштала да хи донесе вода студена. Тја ни ја услужала. Тога мајка хи ја поклепа и рекла: "Да са, керко, по каиштите навјрташ и да са л'у жалиш, чи ни ма си слушала!" [V,PM,292]; 2. 'овозможува некому да оди некаде' ~ ама тинака как ми велиш на меника: "немам вакџт, немам вредност за да праштам дете на даскал" [V,PM,38].

праште* *imprf* 'удира, фраска' ~ *какви* *шамаре* *ки-праштат* *ка-к* *с-дојш* *до-ма*, *ки-вијш* *аранто* [ПК,2(88)].

пре *граер* 'кај, при' ~ *малој* *моме* *дост* *јубава*, [*пре* *ког* *легниш*, *пре* *ког* *станиш*? ["Пре мама легнем, пре тате станем"... *малој* *моме*, *дост* *јубава*, [*кој* *ти* *јубује* *кундур* *папуци*? – "Мама ми јубује, тате субује" [ТГ,370].

преапне* *pf* 1. 'касне нешто на брзина'; 2. *изр.*: *си* *прихапна* *јазикот* (= почувствува голема непријатност) ~ *детето* *од* *три* *дана* *като* *беиш* *хванал* *да* *мо* *дава* *каришлак* *на* *крал'а*, *да* *му* *отговарја* *преслатки* *збори*, *да* *мо* *вели* *на* *краву*, *зашто* *не* *излези* *да* *го* *сретне*, *да* *го* *брани* *от* *псетите*. *Кога* *чул* *краву* *такви* *думи* *о* *таков* *дете*, *си* *прихапнал* *јазикот* [V,PM,244] – во текстот повторно се среќаваме со поширена употреба на множинската наставка -и и кај еднословни зборови: *збори* м. 'зборови' (*преслатки збори*); односно кај именки од среден род: *псети* м. 'псета' – *да* *го* *брани* *от* *псетите*; за ова в. поопширно во граматичкиот дел.

Превала *top*. 'ниско место, погодно за поминување' (Серско-Зилјаховско) [ЈИ,Ми..., 178].

прегазе *pf* 'помине преку река (со газење)' ~ *боса* *мома* *река* *прегазила*, [*шо* *и* *зела* *ду* *два* *златни* *српа*, [*да* *нажније* *росна* *дити*- *лина*, [*да* *наране* *јунакова* *кој*- *на*, [*ем* *гу* *ране*, *ем* *му* *порачуве* [ТГ,164].

прегџат *adj* 'коњ, вол, што се впрегнува и со него се ора'; со исто значење и: **ураџин** [ПК,2(88)].

преги *adv* 'пред извесно време' ~ *јур-гано* *ка* *гу*-*уткријал*: *чаќор* (= *пенушка*), *дајро*, *не* *жэна*-*му*. "Ах, *викал*, *мама*-*му*, *викал*, *глеј* *шо*-*напрџил*, *викал*, *жэнта*-*ј* *та*: *уф-кажано* *шб-ј*, *жэнта*-*ј*". *Е*, *ут-тамка*, *тоа* *на* *тајче*, *сэга* *пу*-*него* *за*-*да*-*гу*-*фате*, *на* *куту* *преги*. *Гу*-*стигнал*... [ПД,159].

прегне *pf* 1. 'кога добитокот се стави во положба да влече (пр. кога воловите се ставаат во јарем за да орат)' ~ *правнут* *му* *риче* *на* *негу*: *А* *купих* *нива*, *и* *имам* *саќлет*, *сакам* *да* *си* *одам* *да* *гу* *видам*; *ти* *са* *мол'ам*, *ни*-*ми*-*чикајти*. *И* *другут* *риче*: *А* *купих* *две* *вола*, *и* *ки* *си* *одам* *да* *и* *прегнам* *да* *а* *видам*, *ти* *са* *мол'ам* *ни*-*ми* *чи*-*кајте* [MV(K),278]; постапката **прегнува** има и пошироко значење, освен на добитокот се однесува и на самата кола: ~ *ас* *бих* *на*-*гвэнта*, *гвэнта* *насџ*, *дујде* *чик*-*ми*, *на*-*тајку* *по*-*малечук* *брат* *и* *кажја*: "Ајде *бегат* *сите*, *ки*-*бэгме* *гаје*". *И* *удде* *селто*, *пригна* *адин* *сигвар*, *адна* *кола* *прагнаа*. *И* *нија* *пу*-*чиќо*, *имџме* *не*-*чэс* *глави* *гвэда* *и* *две*-*три* *кози*, *и* *забраме* *и* *караме* [ПК,2(218)]; ~ *му*-*веле* *на*-*кравут*: "А *бе* *тајко*, *му*-*веле*, *ај* *д-бјме*, *му* *веле*, *там* *дек* *бат* *гулэмите* *да*-*са*-*рашэтаме*". *Имало* *идну*-*кучијач* *стар* *на*-*чэза*. *А* *пригнале* *кучијата* – *к-бат* [ДК,-132]; ~ *сабу*-*та* *навечир* *цела* *ноќ* *свадба*. *Утриден*, *нидел*'*та*, *ки*-

предложи pɪ'даде предлог нешто да
се стори' ~ змéo се-зачудíл и си-
помислíл óти Гуптино е-ствá-рно
нóго сíлaйн. Ама пáк нé-сакáл да-
му-се-предáде, нá-тóлкаф чувéк да-
му-признáе óти е пóсíлан. Зatóа

му-предложил да-се-бóрат и тој кој
ка-прéде, ствáрно е-најсíлан [ВГ-
(Мир),272].

Предлозан м. л. име запишано во
југоисточните (македонски) говори
~ имало трујца братја: Предлозан,
Димитре и Ристо, са главиле на
един човек: Алате. Утишле на
нивата да жниат (пишува 'да жи-
нат?'). Алате гу пуштил Предлозан
да носе една книга на жента мо
[V,PM,272] — како што веќе
истакнавме заменската форма **мо**
(добиена со асимилација и
контракција од му + го) се
наложила и многу често се јавува
во улога на дативната форма 'му'.

прéдник м 'дел од женската об-
лека, се носи напред, од полови-
ната надолу, за да не се валка
фустанот, skutник' ~ ако-ј ут
плáтно, паму́чно **прéдник** сá ви́ке,
а ако е волнен — **пpáгáч** (Ник)
[ПД(118)]; ~ уддéла та: жéна,
дéка и вáрве лáфо, ут-тéбе едíн
кумáт, уд-нéкуј сýрне, уд-нéкуј
ýрда, шо-вíкáт, збрáла едíн
прéдник, прéдник вíкáме ти
пáргáчyто [ПД(144)].

прéднин* adj, в. **прéдн** ~ двете предни-
ни плешти от овенот не ги варјат,
туку така сорево месо, едната ја
заневат на попот у дома и едната
на кумот [V,PM,252].

прéдниншга pl 'преѓа во различни бои'
~ ки-ј-збéрум тíа прéдниншга, ки-
зáткáм áјн ирáм (= ткае-на, шарена
постилка) [ПК,2(88)].

прéдно п 'конци добиени од испре-
дена волна или памук'; има и *пичено*
предно (= специјално приготвена
преѓа од памук) — на Бужик
попладне кај армасницата ќе дојдат
роднини од страната на момчето и
ќе и донесат ока или две *пичено*
предно, а за возврат армасницата на

жените ќе ги дарува со *шамиа*, а
девојките со *кавраци* (тенка шамија)
[ТГ,154]; и: **придéно** ~ *ину-дén му-
вéле*: "Ајде дá-зéвáш дá-прéдиш
придéно, вáлна!" Му-дáшла и вáлна
дá-прéде, а тá мáлéчка нé знáе,
áма дá-прéде. А-зéла тá вáлнáта и
ути́шла да-нáсе крáвата [ДК,120];
~ и сá-стимни́ло. Чyпата си-гу-зéва
*придéнто, му-гу-дáва бáбáта, си-
óде дóма. Вá мáшчéята á-вíдва
вáлнáта, лéно придéно* [ДК,120] —
во последниот контекст има уште
еден пример за присуството на
лексичкиот архаизам **лeп** (= убав)
во егејските говори.

прéднос f'кога нешто се става во прв
план, кога му се дава предимство'
~ дéка кe-óди чов'áко, óти́шaл уф-
бунíшти... и тогá минáва гáволо,
сáтaнaтa сáс-тóрбa и-му-бáра да-
му-дáј н'áштр. Изв'áдал цáрви му-
дáл... И тогá цáркнaл сáтaнaтa.
Пукнaл óти не-мóжeл да-го-нaклóни,
нá си-верýвaл и-нá Гóспo, нá му-дáл
прéднос [ЛС(К),118].

прéдн adj 'тој што стои напред, односно
што е прв' ~ нíм дá-бíјш прéдн,
áма нíм ни сáдáн...

прежáли* pf 'кога нешто ќе се
жртвува' ~ написýва едну-тíсму ду-
тáткy-му... гу нýшта гáлáпчyто и
му-вíка: "Ајде, гáлáпчe мíлу, лéтај
кóлку си-кадáр за-дa-мóјш да-
фтáсáш мéн да-ма-уткíниш"... Нa
трéтиут дéн гу-нýшта трéттy
гáлáпчe су-нíсмyту и му-вéле:
"Твóја дýша ки-прежáлиш мóја да
спáсиш" [БМ(В),195].

през праер 1.'низ' (в. **прис**) ~ там
дојде аскерут и са били една
ношт; сабалината Шабан-Гега из-
бегал през аскера [МС(В),72]; ~
боса мома река презазила, [да
наране јунакова којна, [ем гу ране,

прекада f 'чинот кога свештеникот со кадилница во која има запален темјан ќе помине и ќе прекади' ~ *мажџахи рекџ*: "аџу-ти-каџа ита-џмр'а". *Та била лоша жена и му-рекла*: "Нека

да-умреш, ама-искам да-ми-кажеш".
И чул'ака са-приготвил за-умирачка.
Казал-хи да-утроби житиу да-умеси
хл'ап и да-свари фасул за-прекада
[ВД(ГБ),331].

прекар m 'именување на родот' ~ *на-наска прекаро не-ј Мијал'ци. Така на-пракаруваат* [ПК,2(88)].

прекипе* pf 'состојба на експлозивна нетрпеливост' ~ *ми-пракипе, не са-издържуве ви́ке ус н'о* (= не можам повеќе да го трпам) [ПК(Грам)].

прекна f в. **прекнувица** [ПК,2(88)] и: **прехна**.

прекничаф (и: **прехнал'аф**) adj 'човек што на лицето има **прекни** (= жолти точки, дамки)', ~ *тиа цел думазлак са-прекничави* [ПК,2(88)].

прекнувица f – обично во множина: **прекнувици**, **прекни** = жолти дамки на лицето, повеќе (и поголеми) се јавуваат на трудни жени; сп. верување: – за да исчезнат жената треба да се измие со вода во која има ставено една *стиска прс* уд *незнајин гроб* и кога се мие треба да изговори: *неканени да дујдете – невидени да-с јодите!* [ТГ,104].

прекус m 'сено од второто (есенско) косење' [ДК,104].

прекалнан adj 'проколнат' ~ *чул А лате, са пуштил по него. Ка префарлил вагата, фатил да вике: "Е! Алате, жал, жал! Не ти давам паунут". Па Алате бил прекалнан от Бога да на може да помине вагичката* [V,PM,272]; и: **прикалнат**.

прекар m 'место погодно за поминување' ~ *то-ј тесно место* (пр. покрај некој дол), *кат пракараваат стоќта* [ПК,2(88)].

прелие pf 'истури течност врз нешто'; пр.: доколку умрениот ќе се стави во стар гроб, коските на оној умрениот поодамна, ќе ги измијат и *прелијат* со вино [ТГ,254].

прелиф m 'место годно за премин преку река, плитко' [ПК,2(88)].

пр'елу п 'квалитетна префа, пасмо конци, волнени' [MS,s,88]; ~ *пр'елу дукаруват ут фабрика́та, гу куповами ни* [MS,t,6]; ~ *така за везмат един крондир, за кладат един колак на крондирјут, и онаја прамната везената чеврја, или една ширвета алова, и сос алово прело* [V,PM,264]; ~ *дај ми накулку кламба прелу* [ПС(3),64].

прелук m 1. 'нива оставена неколку години да прележи необработена, да се засили почвата' [ПД(121)]; 2. 'дел од нива што не се ора поради непогодност' [ПК,2(88)].

према ргаер 'кон' ~ *едно време спија уф лувича́та, оти ко: стујал Стар Дóјран мандрите биле на горе, према Николит* [ПД(128)].

премежда f 'несреќа, тешкотија, премрежје' ~ *и таа премежда пумина* [ПК,2(88)]; в. **премриш**.

премена f 'она со што човек се облекува' ~ *и го принело, та отишел при момите на сарае, похлопал, та изл'али и три́те при нек сас еднаква премена, еднакаф возрас, еднакво лице. Попитали го: "Е, што има?"* [V,PM,258].

премине* pf 'помине од една на друга страна' ~ *нија бехме на срешту; дојде и ни се моли да му удрим козите да преминат Вардар* [МС(В),73].

премре pf 1. 'кога ги поминува задните часови од животот, пред смртна состојба'; 2. изр.: **прамрех, та па уживех** (= многу се преплашив) [ПК,2(189)]; в. **прамира**.

премриш m 'несреќа', в. **премежда** ~
пуминаме ош-адин премриш [ПК,-
2(88)].

премул' adj 'јадење што е многу со-
лено' ~ *тоо јадне ваадан премул',*
на-мош са-јаде [ПК,2(88)].

прендину n 'преѓа' ~ *прендинуту и*
тук; испрендух преуту [ПсС(3),-
69] – во примерот имаме зачувани
траги од назализам, сп. стсл.: *преџа*;
в. **предно**.

пренесе* pf 1. 'однесе нешто од едно
на друго место' ~ *та му дал*
косето пет кон'а натоварени сас
што поискал, и, натурил по сухо
пченицата, меда, просото, ... та
са собрали пилетата, пчелите,
мрафките... му рекло едно тиле: "Епа
да та пренесе прис морето!"
[V,PM,258]; ~ *и го принело, та*
отишел при момите на сарае,
похлонал, та излали и трите при
нек сас еднаква премена, еднакф
возрас, еднакво лице. Попитали
го: "Е, што има?" [V,PM,258]; ~
и отишел на крај морето. Дошли
две пилета, принели ги прис
морето и стигнали при визијра
[V,PM,258]; 2. – (са) 'се префрли
од едно на друго место, се пресели
(пр. во друг град)' ~ *Е, имал Гопут*
за-мен. Па са-пувратик ду-добра, па
си-прибраќ деца, па си субраќ сту-
пан, си-прибраќ кужка. Ама дујде
време да-са-тури та кужка, да-са-
принесма у-Макидонја [БМ(Сар)-
204]; и: **пранесе (са)*** ~ *и фатили*
ус-тиа бра (русалици) да-збират
пари, да-граат църкви, училишта.
Нашите коо са-прасилили тринајста
гудина, ка избигали тука, тоо бро
са-раширило и тука. Гу-имало уф-
тиа краишта и тука, ама ги-
викали цамаларе, не-ј викали
русалиј. *Ут-кукушкит крај са-*
пранесуват тринајста гудина, ру-

салијте џат тука [ПК,2(Креќ-305)].
пренесува impf 'носи работи од едно
на друго место', в. **пренесе** 1. ~
детето вика "Слушајти, тој ш-
ки-ми продаде, ш-ме-продава, ки-
биди нишман, и-тој ш-ки-ми-купи
и-тој ки-биди нишман". Тој-па,
тарговецот вика: "Шо, ки-го-
пштам таму слуга, да-дига, да-
пренесува н'ашто, готворо" [ЛС-
(К),124]; ~ *коприната е-от-Кина.*
Било забрането уф-Кина, за-да-не
искочи свилата от-там. Калугер
он бил, от-Гарција. Калугерот
ишл сас-бастун, пробушл-го ба-
стунро, празан, и-го-напалн'ал јајца
от-свила и-таква го-пренесува преку
граница [ЛС(К),137].

преного adv 'нешто изразено во голе-
ма мерка' ~ *И јај-го, шо викат ут-*
тринајста, емен, близу, на-каде си-
думдисе гудини ка сме тука. Шејс
девит гудини ка сме тук, чедо. Ми,
ного мака истигл'аме, ного. Преного
[ПК,2(Креќ-296)].

пренус m 'дел од црквениот цере-
монијал, кога попот им дава при-
ческа на верниците'; сп. верување:
– *детето што често боледува, што*
не виреје се лекува со баење, или
пак гу фрл'уват на зора. В сабота
рано болното дете ќе го извади
надвор пражасина жена (таа што
престанала да раѓа) и кога "ќе
удри зора" ќе го крене три пати
угоре, свртена кон исток и ќе изго-
вори: На ти, зоро, болно шилеже
– дај ми здраво. Утредента, в не-
дела, кога се дава причесна, и кога
свештеникот врши пренос треба
детето да се остави на земја и
свештеникот со причесната треба
да помине преку детето [ТГ,123].

преобрази (са) pf 'се измени' ~ *пехера*
му си зарадувала за керка џ и за
мнучито џ, ча и дал изан за нх, да
идат на сфабата. Така кинисаха

да идат на пѣтју. И тојнака тебдил са чини, са преобрази со са други дрехи, вјахна на харин кон та от друг пѣт отиде та ги срјати на един орман нетри [V,PM,93]; ~ дервишино пак си преобрази, са чини пак царјува керка, и стапот веки беши останало като иглин вѣрх [V,PM,92].

Преодо тор. 'ниско место, pogodно за поминување', Сенгел'ово (Валовишко)' [JI,Ми..., 178].

препала* pf 'побара детално' ~ за-спал и на сонут му дошло: мутлак да оде на селто, да а најде црната кукошка. Станал, кинисал, одеки, одеки, го нашал селто, препалал и нашал, а фатил цѣрната кукошка, си а носил дома [V,PM,273]; и: **прапала** ~ си ја фати, леле џанум, црна Арапина, [си ја фати, си ја удри јуд бела ми стена, [си ја прави, леле, џанум, јуд двеста парчијна, [тоги, лелем, та прапала тенка Вангелино, [те прапала да те најде Попово Јуванче [TG,41]; в. **попала**.

прѣпин* adj 'личен, убав' ~ нив'ѣс-тата му б'ѣш'и млогу прѣнна; у нид'ѣл'а утиди на ч'ѣркфата [M-S,t,67]; ~ аф'у ... сѣ прим'ани сѣс новат'а рѣба, д'ѣт'анту стѣна млогу прѣпну [MS,t,81].

прѣпишти pf 'силно извика' ~ е, видѣл не-видѣл, пѣ-а-качѣл кума Лија на-гѣрбут, пѣ-а-нѣсе, а-нѣсе ду-дѣпката. Рипнѣла – му-са-скрѣлѣ. Пучнѣл да-тѣгне да-а-пѣште уд-никуј-стѣп у-дѣпката. Фѣти-а нѣгта – прѣпишти за-да-а-утпѣште [БМ(Стр),204].

прѣплет m 'дел од пасмо, конци прега, поврзани' ~ ут прѣднуто пѣсмута шо-ј, нѣли ти: тѣм сѣ рѣздѣл'ѣни нѣ прѣплете. Пѣсмо-ј цѣло, а пѣ прѣплете ѣма уф нѣтре [ПД(118)];

~ стѣ и двѣјсе нѣшки прѣвѣт адѣн прѣплет [ПК,2(88)].

препослан* adj 'препокриен' ~ едноч са причу на неговата земја авиолиа јунак, и дваи са причу неговата удаја от филдиш кокалиту, и препослана сос фил'у кожа [V,PM,43]. Употреба на именка во служба на атрибут (препослана **сос фил'у кожа** = со слон кожа, м. 'слонска кожа' – образец позјамен од турскиот јазик).

прерѣпне* pf 'скокне, заmine преку некоја препрека' ~ сѣте пѣрти зѣтворѣни, [сѣте гѣсте лѣле јѣ-дат, пѣјат, [Турунѣла гѣди нѣкуј нѣ го-кѣни, [Турунѣла на-кѣјна му-вѣли, [вѣли ем гѣвѣри: рѣпај, рѣпај кѣнче, [да прерѣп-ниш тѣја тѣшки пѣрти [ПК,2(Ним-273)].

пресвѣтаја adj, f 'од религиозната христијанска терминологија – определба на света Богородица' ~ Пресфѣтаја Богорѣдица. Чѣстаја Дѣву [MV(K),306].

прѣсев m ~ прѣсево сѣ-прѣве ус учмѣн, сѣмки уд-бубѣјк, бѣмбѣни, нѣут и пѣри, сѣтни дѣнарчѣта. Ус-тѣо сѣ-прѣсѣве нѣвѣстѣта кѣ а зѣме мѣмчѣто уд дѣма [ПК,2(88)] – присуство на архаичната наставка на ср. род -ѣта: **дѣнарчѣта**.

прѣсин adj 1. 'наскоро настанат, свеж' ~ дѣчкѣта, кѣ-к сѣ-удѣрат, кѣ-к фѣтат да пѣчат, да-ј замѣлчѣме ки-м кѣжме: лѣда кѣза, прѣсна рѣна [ПК,2(174)] – иако основен рефлекс за вокалното **д** во овие говори се јавува двофонемната вредност **ѣл** (**кѣлне**), сепак при истражувањата во повеќе пунктови сретнавме **молче** (и **молзе**); ~ и сам сегѣ отслабнал та не мѣга за да хѣдем, и ти са мѣлем да ми дѣневаи кѣтѣ утрина мѣ'ѣкуту от охѣте прѣјасно... и кѣлку ита ти ѣзем,

шта ти платем и наплатем [VP, M, 261] – во врска со линеаризацијата, во контекстот имаме пример кога придавката е во постпозиција во однос на именката, па дури и се разделени со други збороформи: **млакуту** от охцете **прјасно**; ~ да исплетат тенка мрежа, [да ки дојме, мрена рибо, [да ки дојме – да те фатме, [да те правме, мрена рибо, [да те правме пресна чорба, [пресна чорба, мрена рибо, [пресна чорба – пулининска [TG, 49]; – водата исто така може да биде пресна ако е скоро донесена од чешма, пр. наутро кога се мијат луѓето сакаат водата да биде пресна [TG, 18]; – жената, домаќинка, од нивата брза да се врати дома за да готви вичера, така што аргатите кога невечер ќе се вратат дома да најдат пресна (свежа) вода, зговина вичера и исчистина кука [TG, 287]; 2. 'нов' ~ де един ден и трите самовили ја беа оставили момата сама тамо в дупките, пак те отидоха да уловјат друго некој по пресно лов. Тогас момата најдела време та побегна оттамо [VPM, 195].

пресно млеко p 'млеко што не е поткиселено, што е свежо' ~ на преснуто млеко ка ки-гу-затоплиш ко́ра ф́аке. Та: ин-в́икаме ко́ра. Н́и́а му-в́икаме ка́ймак на́-кислуто млеко, го́рнио де́л [ПД, 156]; ~ пурасна́ло то́о де́тто, на́-прика́ска но́го ско́ро ра́стат де́цта. И адно́то де́те ви-ла́ло: “Е ту́к шо́-ј у́буво да́-на́праве чуве́к на́-ва́здух ца́рскут на́лат”. И и́дат до́ма. Ка́жуве на́-та́тку-му: шо́ у́буво ту́к ја́дме си́рне, ки́сло, пресно млеко, ка́жувал дру́гут си́н [ПК, 2(Креп– 301)].

преска́по adv 'кога за нешто се бара многу пари' ~ да́-ка́жме така́ да́-о́де на́-ка́д-Со́лун па́т... и ви́кна тил'ал ф-та́а уко́лнус: – Ко́ј има

ко́ли, ко́ј има ко́јне да́-но́сат ка́мине, ва́р, пе́сук, ки-се-пла́ште ска́по, преска́по [BK, 283] – употреба на именка во служба на атрибут: на́-ка́д-Со́лун па́т; ваквите конструкции позајмени од турскиот јазик се среќаваат и во други говори, но во Долновардарско ги забележуваме многу почесто.

пресладок* adj 'премудар' ~ като си качиши на скалата, дур да влезе на крал'увата одаја, детето од три дана като беши хванал да мо дава каршилак на крал'а, да му отговарја преслатки збори, да мо вели на кралу, зашто не излезе да го сретне, да го брани от псетите [V, M, 244].

преслап* m 'ниско место в планина, меѓу ридови, погодно за поминување' ~ на́-пресла́по че́кат лув́иј-те ди́вич [ПК, 2(88)].

пресно́рка f 'нива наскоро орана' ~ ни́м га-се́ј, пресно́рка-ј о́ште, не́к пу́стоо, ца́рвик ки-изе́де се́ [ПК, 2(88)].

пресре́тне pf 'се најде со некого на пат' ~ черва́та и́-ги-зака́чиха на-ди́река. Че́ка ма́јка да́-си-до́јде ке́рка-и́ и ка́к не-дохо́ди та́ргна́ла да-ја-пресре́тне. Ути́шила в-гура́та и вл'а́гла в-ка́штата. Ка́к ги ви́д'ала черва́та по-ди́реците, па́дна́ла и умр'ала. Мо́мичето оста́на́ло сос-ма́чето, ку́чето и пе́тлето [BC(Кал), 336]; ~ “Ка́ ки-па́дниш, ра́че, на́-до́лу уф-ливáјте, та́м има, ра́че, ки-та́-пра́сретна́т две ку́чијна, еднóто, ра́че, бе́ло, еднóто, ра́че, ца́рно... Ку́чишча́та ка́ ки-са́-пу́шчат уф-те́бе, пу́шката о́ш ка́ ка-зи́миш да́-на́па́лниш. Ки-м-кле́книш на́-куле́на и два́та да́-ги уте́пиш [ПД, 147].

престој* pf l. 'застане' ~ тамо видех да излезе едно пиле, от пиле са чини човек, седна, и трапеза

невидена са положи пред него, и две ангели му прјастојаха: единою от десната му страна, другою от левата [V,PM,92]; 2. изр. престои диван (= стои мирно, понизно) ~ после пуштил крапачино малкото дете от три дана, да земи жената му, да ја донесе на конакот да ја види и крал'ут, да не му остани севда за неа. И ја донела малкото дете отпрет карпачин, диван престој и мо вели:... [V,PM,244].

прэстрама f 'првото одење на зетот во семејството на невестата, по свадбата' [ПК,2(88)].

престраме (се) pf 'престане да се срами' – откако ќе ги прими даровите од деверот, младата невеста ќе му бакне рака на деверот и ќе го дарува сус пачета, а пусестримте ќе пеат: "Престрами се, моме, [пред мајка, пред татко, [пред рода, руднини]" [ТГ,180].

пресул m 'солена суруватка (според Ст. Тановиќ), односно вода во која има растворено многу сол, пр. кога во неа се чува сирење'; сп. обичај: – кога човек ќе се изгори веднаш на местото се става крпа нагопена ... во пресул, (други) на изгореното место ќе стават кора фатена врз киселото млеко [ТГ,238].

претста́ве* pf 'создаде претстава, замисли' ~ ка са испалнуве времута дудека му-рачел деуто, на-та да́та да-са-на́јда́т на́ та́м, о-за́пуре на́рахо́до та́м, на́ка́де гра́ница́та, да-претста́ва́ме. Изл'а́зел та́ка, ра́бутни́ците си има́т ја́дне, пи́јне [ПД,150].

префа́ркне* pf 'прелета' ~ сётне пак ни знае, на котра да даде прастен'а. Дошла пчелата, каза-ла му: "Тиа как ишта стојат и трите в едно, јас ишта префа́ркна

на една прис главата. На назикана да го дадеш!" [V,PM,258].

прехна́л'аф adj 'човек со дамки по лицето' (Дој), во Ник: дамка́л'аф и ша́рен [ПД(115)]; в.: прекни́ч'аф.

прехубав* adj 'многу личен' ~ тогас тој и клатнал хортوماتа, та гу пуснаха. Си завратја оттамо, отиде понанетре, најде четиријси удаја... тамо најде три моми прехубави, штото сос забите бесер точили [V,PM,220].

пречи* impf 'прави тешкотија на некого' ~ са чинувум, мукáет иште. Ми ти де́к а кладе́! Ја́з да́-н ти пречу́м исе́ [ИГ,120]; ~ ма́јка-му и та́тку-му Га́рците ги-фа́ти́ли и ги-за́твурі́ли уф-куна́кут, а́ма се́каа ве́ча́р пу-два́-тру́јца манува́ли кој му-приче́ло. За́то́: и не́каа ми́сија – фра́нцу́ска, пуди́гнина ут-ка́лугирките ут-Со́лун ду́јде́ла уф-А мба́р-Ко́ј, та́м уф се́лто и виде́ла де́ца за́твора́ни и на́ро́т за́твора́но, та́м уф-куна́кут. Една́ мо́мичка испа́дна́ла, га пита́ли: "Де́ка-ј ма́јка-ти и та́тку-ти?" Мо́мичка́та ре́кли: "Е, ма́јка и та́тко та́м-са́ уф-ре́кта за́ко́л'ни" [ПК,2(Креп-304)] – дел од тажните бижански приказни.

прэчка (са́)* impf 'се расправа, се кара' ~ ни́т има́т за́-шо́, а́ма са́-мо са́-прэчка́т [ПК(Га́р)]; ~ и зе́ва то́ ме́суту му-гу-да́ва, му-гу-за́липу́ва та́му и са́-испра́вува то́ де́јтту, кинису́ва, си-о́де на́ а́ка (така?). Ву́н-турут – е́т то́ пи́л'ту – си-ути́де до́лу. Јуна́кут и на́ојга бра́тка́та ка́к са́-прэчка́т та́му, ка́к са́-кара́т за́-та не́јнта мо́ма шо-би́ла ли́чна ка́у сла́нце [ВВ(Кр),312](вунтур = вид орел).

прэчка f 'тоа што пречи при извршувањето на некоја работа' ~ ај-на́ ки-си-со́бера́т. "По́не, мо́л'ати, ас

*фчѣра жнија и-не-ми-си-собрани
снобито*". Знај попо от не-се-слага
село, сѣ ќе-има н'ашто прѣчка н'акој.
И така далго вр'ами попо си-
користел [ЛС(К),120] — уште еден
пример за проширената употреба на
множинската наставка **-и** кај едно-
сложните зборови: **снопи**.

пречници pɫ'дрвца што придржуваат',
сп. обичај од дамнешни времиња:
— во старо време мртовците не ги
закопувале во сандаци, туку на
страните на гробот (на околу 50
см.) ќе се ископаат дупки во кои
се вметнувале дрва (тие дрва се
викале **пречници**) а врз нив се реде-
ле даски, така што мртовецот оста-
нувал во празниот простор под дас-
ките [ТГ,256].

пречуди (се) pf'многу се изненади, се
зачуди' ~ *излеа девојката, да по-
мети рамни двори еден ден. Проми-
нали кралски сеизи приз рамно ѝ
двори, и видела сеизиту на девој-
ката. Шјаштисали, штото прог-
ледот му си земја;... са учили на
крал'а, да мо кажјат, та ем мо
вел'ат и говорат: "море, крали, наш
гос., ела да видиш крапачината жена,
да се пречудиш, като неа нема на
дјун'ата"* [V,PM,243] — сп.: **двори**
pɫ м. 'дворови' — проширена упо-
треба на множинската наставка **-и**
(извадокот е од прозен текст).

пречуен* adj'познат по своите квалите-
ти' (ако не е во иронија) ~ *каков
каismet си имал да спиеш сос
таква жѣна, која е една на
земјата пречуена* [V,PM,11].

прѣпле* п, в. **пр'ѣпнил** ~ *она нику
време таму сидила. Му-тикнуло
за-дѣдато, да-гу-виде дѣдато. Зе-
ла сирѣнце и прѣшито шу-при-
дѣла и тишла таму горе, у-сѣлито,
дѣто дѣка живѣл. Са-качила на-
бајцата горе и фѣрл'а сирѣјното*
[ДК,146].

пр'ѣпнил, и: **праслен**, односно **пре-
слив** m 1.'округло каменче, на
средина има дупче во кое влегува
долниот дел од вретеното и со
тежината го оптегнува конецот кога
се преде — **прешлен'** ~ *на врѣт'ѣну-
ту на фѣрката* [MS,s,88]; во
Кукушко: **прѣшлив** ~ *то-ј тајркалче
уд-дѣрво или ут-кирмитка, сѣ-клѣве
на-вѣртѣнто* [ПК,2(88)]; ~ *лудојут
грѣдато на рамото, кату едно
вратено гу носиши. Оттамо оти-
доха по-надол, најде един камин от
воденица, му вели на умовитојут:*
*"брате ја го и прасленот от
вратеното", фати камино, го
наврја на гриндата си, гу зема на
гѣрбот* [V,PM,229]; ~ *отидоха ма-
ра и на пѣтју најдоха едѣн водин-
чѣрска камини (sic!). Гу зема и гу
обеси на појасот. Отидоха по-
натѣтак, најдоха едѣн балабан от
тиа чѣмовите дѣрви* [V,PM,126]
— пример за правење множина со
наставката **-и** кај именките од с.
род: **от тѣа чѣмовите дѣрви** (наместо
'дрва' — за ова в. во граматичкиот
дел); 2. 'дел од направата за ткаење
— од разбојот' [MS,s,18].

при rгаер 1.'упатува на место во близи-
на на нешто, односно на неког, со
значење: **до, кај, покрај** ~ *да идиш
праве л'у пот гората има широки
ливади, при ливадите има чешма...
растовари ракиата, и балтациите
седнаха при товарите* [V,PM,42];
~ *ричѣ Гѣспот на Ученициите
негуви: Сѣкој чѣвѣк то шо ки ми сѣ
кажи на мѣн насприту л'удито, и
Чѣвѣшноу Сѣн ки му сѣ кажи на
негу приту ѳчитѣ на Господѣнци
Ангѣли. Тоа пак шо ки ми арнѣса
на мѣн при л'удитѣ, и ѳн ки сѣ
арнѣса приту Господѣнци Ангѣли*
[MV(К),299]; ~ *и тој седна на
едѣн крај, ча мѣмитѣ при едѣн хаѣз*

едни пѣсни пѣиха, други свѣрка свѣрјаха [V,PM,9]; ~ тојнака кату останал таму аф бајро при смѣквите, по на дол малку имаши едѣн ѣзер [V,PM,28]; ~ близу при сиромасувата кѣшта имаши една кѣшта, на која сед'аши едѣн владика [V,PM,37]; 2. 'укажува на правец на движење, односно приближување; со значење: **докај'** ~ вели на бабата: "дај, бабо, едѣн бардак да пода, да нал'ам вода". – Бабата му вели: "сакин, синку, тебе џал за ти поглатни". – "Нека ме поглатни". Бабата му даде бардак, и тој отиде да нал'ам вода; и га отиде при гол'ут, га гленда, ету и една мома седи тамо и плачи [V,PM,221]; ~ им рече: "ѳдѣти, синку, и Бог да даде да добѣите, како што са-кати, и така да дојдѣти при мѣни!" [V,PM,19]; ~ и са разјѣж'да тѣтку-и: "скѳру да пош' при н'ѣгу, да ми са махнииш' ут кѣш'тата" [MS,t,84]; ~ и приближи при нѣа, турѣ ухѳто му аф момѣн курѣм отгѳри и, кога чул хѣрно, нѣтри аф момѣн курѣм жѣби удрѣвиха [V,PM,29]; ~ кату свѣриш' сѣчкта му рѣбота, отиде при морѣту да најди нѣкој гимѣиш'и за да излѣзи пак на господѣро му [V,PM,24]; ~ и кату излѣзоха вѣнк при ливадѣте, там фѣрли тојнака ѳнова кѣпету и са чѣни едѣн гол'ам чадѣр [V,PM,36]; ~ си калн'аши ... касметјут, вел'ѣке каде Бога: "ах, Боже, милички Боже! Не да ми раждаши мајка ми едѣн камѣн, туку ме роди чѳвек, ме порастна, да си горја на живѣ живот!" Едѣн ден ја пуснаха, самас ... да собѣри зѣли, и л'у отиде при полѣту, бѣха излѣли три јуди самѳвили [V,PM,195]; и: **пѣа** ~ ѣде, рѣчѣл, са: нѣсѣд д-ѳѳѣме, пѣа дѣдо [ПД(152)]; ~ ка излѣгѣл

то чѳвѣк уд-бунѣро: "ѣ, шѳ бабо, зѣ-шѳ пѣтиш?" "Нѣ бѣе сѣно, с-умурих, ѳх рѣчѣх" "А, нѣ, тук-ѣ ѳх. Дѣк ко-нѳсиш сѣн-ти?" "Е, пѣа ѳх ко-нѳсум, нѣ-зѣнѣт да-ѣче" [ПК,2(253)]; ~А зимѣве кушѣл'та и вѳа му са пѣдѣѣве рѳп нѣ дѣтто. Му а дѣве нѣк кушѣл'та, са а ублѣч'ѣве Карѣ-Ѣндѣм, и гу зѣвѳѳѣве и гу нѳсе пѣа Јѣрѣм-Мѣнарѣто и пѣа кѳјнут [ИГ,114]; Танѳвѣк од гѣвгѣлискиѳт гѳвѳр ја бѣлѣжи фѳр-мѣта: **пѣа** ~ ѳх на мајка, одѣ пѣа мајка [ТГ,130]; ~ ја нѣсилѣ јѣф кулиби, [јѣф кулиби пѣа трлѳто, [мѣлѣе вѣре пѣстѣјѣло, [мѣлѣе вѣре пѣд вѣчѣри, [сѣ пѣвѣде мѣлѣи Стѣ-јѣн, [сѣ пѣвѣде дѣрѳно стадо [ТГ,-103]; пѣрѣмѣри со **пѣа**: ~ ги-убѣсѣла рѣбѣте нѣ-тѣвѣно, и нѣ сѣ-излѣзѣла дѣ-бѣрке нѣкуј дѣрѣк кѣлипѣр. Сѣ-иушѣкала тѣка-тѣм, и ѣт-ти-ѳ вѣлко пѣд-нѣ. "Дѣк сѣ-кѣнѣсѣла, мури кѣмо лѣсо, нѣ-мѣне пѣ-мѣ-пѣднѣ нѣ-ѣкѣло дѣ-дѣјдѣм пѣр-тѣбе, дѣ-т-ј-ѣ-вѣдѣм кѣштѣта" [ВК(Пѣт),286]; 3. 'укажува на наменѣ, ѣл, со значење **зѣ'** ~ пѣлѣј на стрѣдно пѳст при Вѣлигден, на трѣти нѣдѣли ут стрѣдно пѳст [MV(K),294].

пѣриѣтел* п 'близѳк пѳзнѣник, кѳн кѳго имѣме пѳчит, дѳверѣба' ~ кату свѣр-иш' тѣтко му пѳрѣката, са пѳсти сос сѣчкѣте пѣриѣтели и сѳс дѳмѣш-ните сѣ, пѣриѣдѣ сѣ душѣта на Бога [V,PM,7]; ~ тогѣс кѣрѣнѣчинѳт отѣде на едѣн нѣгѳф пѣриѣтел пѣпѣчиѣа, му велѣ: "гѳспѳдѣне, ти са мѳл'ѣ да ми дадѣш дѣсет хѣл'ѣди грѳша" [V,PM,18]; ~ от тѣмука отѣде и на ѳнѣј нѣгѳф пѣриѣтел пѣпѣчиѣа, му дадѣ... шѳтѳ зѣмѣ на зѣим му дадѣ и фѣјдѣта [V,PM,19]; и: **пѣриѣтил*** ~ зѣ сѣ шѳ са имѣ рѣченѣ, гѣрѣк нѣ ѣѣркѣѣ, гѣрѣк на ѣнут или нѣдѣн нѣ дѣругѣ мѣсту,

наместо 'неа гă-ддели...', што зборува дека системот на падежни остатоци кај заменките во Долновардарско е сериозно нарушен; ~ и то̃ шо ми милува на мѣн, ки си милува ут Татко ми; и-ја̃с ки гу милувам на не̃гу, и ки му прибе́рам на не̃гу сус мене́ [MV(K)319] – во контекстот имаме уште еден пример за проширената употреба на заменската форма за дативен предмет му наместо формата за прав предмет 'го': **ки му прибе́рам на не̃гу** (м. 'ки гу приберам'); ~ **река̃л на̃-оца̃та**: "За̃што-е во̃ ма̃лѣчко ко̃тле, бре у̃ма̃?" А на̃-то̃ оца̃та му-река̃л: "Ро̃ди, куми̃и̃а, а̃ра̃ни̃и̃а ро̃ди". А на̃-куми̃и̃а̃та а̃рно му-до̃шло и си-а̃-прибра̃л а̃ра̃ни̃и̃а̃та за̃јно су-ко̃тле [ДК,154]; ~ до̃шл Чове̃и̃ноу Си̃н да прибе́ри загубе̃нито. Ка ве̃лите ви̃а? Аку му са̃ чи̃ни на не̃кој да има̃ то̃ о̃фи̃ци, и да си за̃ги̃ни иде̃н ут ни̃х, не уста̃ва де̃ведѣ̃сет и де̃вет, да ки кини̃са пу плани̃нити, да на̃ла загубе̃нито [MV(K),262]; ~ о̃ни ка̃ ста̃на̃ле са̃ба̃јле, гле̃да̃т – не̃ма мо̃мичка. Де̃ка ка̃ на̃јда̃т? Едно вре̃ме слу̃шат ка̃ пла̃че во̃нка, на̃-ко̃ло на̃де̃нна. Ка̃ ви̃де̃ле от-е̃ј жи̃ва, а-ра̃зви̃ја̃ле – са̃мо на̃-куре̃мо ма̃лце би̃ла судѣ̃ра̃на. С-ја̃: пра̃бра̃ле [ПД(151)]; ~ Гувори̃ Ису̃с да а̃ риче на̃ не̃а: Ма̃рта, Ма̃рта, пича̃лиш и си разма̃тиш о̃мут за но̃гу рабо̃ти, иде̃н са̃л трибу̃ва. Или Мари̃а и прибра̃ а̃рноуто де̃л, шо не̃ма да са̃ разде̃ли ут не̃гу [MV(K),292]; 3. 'прече̃ка, покани да влезе̃ дома' ~ на то̃а вре̃ми, флизе̃ Ису̃с на̃ идно̃ се̃лу, и идна̃ же̃на, му велја̃ла имито му Ма̃рта, гу прибра̃ на̃ него̃ до̃ма му. И ва̃ има̃ши и идна̃ се̃стра, а велја̃ла Мари̃а [MV(K),292]; ~ си качи̃ на̃врас̃ идна̃ ца̃рница̃ да гу ви̃ди, о̃ти у-та̃му ки за̃ми̃ниш. Да ка̃ ду̃јде̃ Ису̃с на̃ то̃а ме̃сту, при-

прибира *imprf* 'присвојува, зема'; в. **прибре** 2. ~ му-ги-земáли сите парí на капетáно, тии, дру́гити комарии. То́ј му-вика, дете́то: "Да́ј-ми една ли́ра, дв'а, ас да-фа́рлам, вика, да-ви́дам за́ро". Фарли́л. Шо́ милу́ва, тва́, гото́во. Дубе́еш, душе́ш, си́ти. То́ј се приби́ра. Ни-и-прибра́л парíти [ЛС(К),125].

прибле́е* *pf* 'почна да блее' (јагне) ~ Утта́м ода́т у-де́д-му и ка-са-зра́ува́ле та́м, чини́ле, и му-река́л, то́ де́д-му, да́-ода́т да-фа́тат ја́ганца да-зако́л'ат. Идну-ја́гне гу-фа́ти́ле – прибли́јалу [БМ(36),199].

прибли́ж'и* *pf* 'стигне наблизу до нешто (или до некого)' ~ до́јде време, си разбо́ла, веки прибли́жи да умре [V,PM,40]; ~ стр'а́-туха иди́н пампо́р' да и́ди ут А ме́рика; прибли́ж'аха набу́н и два́та [MS,t,86]; ~ ко́н'у са́ пла́ш'иш'и ут с'а́нката-му и пуи́дин ни мо́ж'иш'и да гу прибли́ж'и [MS,t,59]; ~ и прибли́ж'и при не́а, тури́ ухото́ му аф мо́йин ку́рем отго́ри и, кога́ чу́л ха́рно, не́три аф мо́мин ку́рем жа́би удре́виха [V,PM,29]; ~ Ама младата самовила знајала млогу, та фати на јунакот, гу удри по земјата, са чини кату бустан сас либиници, пак тја са чини пада́рин, гу и чувала. И ету татку и прибли́жи ду неа и ја пита [V,PM,279]; и: **приблиз'и** ~ кога прибли́зила ду градо, де живе́л ма́жсо хи, прати́ла хабар, кунак у него да хи такмет. Граждането са́ чуди́ли, как таков царски чу́л'ак шта кондиса в такава́ кáштá [V,PM,282].

приботнант* *adj* 'забоден, нешто ставено некаде со притисок' ~ и кога прибли́ж'е́ха веки покрај касабата, у стредја пáтјут бе́ха приботнанти три прачки, една

зелена, друга жа́лта и тре́та царвена [V,PM,282].

прибу́ши *pf* 1. 'направи дупка на некоја преграда, опна' ~ и-но́сли га-ва́рим и-а́јде ко́нци, изл'а́ва сви́ла. Ако на-вр'а́ми не-ги-попа́раш за-да-га изва́-даш сви́лата, он-ки-го-прибу́ши... И-то́ј се-раси́пува сви́лата, ко-при́ната [ЛС(К),136]; 2. (**пробу́ши***) 'направи дупка во некој предмет во која може да се стави нешто' ~ ко́прината е-от-Ки́на. Би́ло заб-ра́нето уф-Ки́на, за-да-не́ искочи́ сви́лата от-та́м. Калу́гер он би́л, от-Га́рција. Калу́геро оти́шал сас ба́стун, пробу́шал-го ба́стун, пра́зан, и-го-напа́лн'ал ја́јца от сви́ла и-така́ го-пре́несу́ва пре́ку гра́ница [ЛС(К),137].

приба́рка *pf* 'нагази во течност, се натопа' ~ ча́лоците ги изјали и пак нава́рвили. Като мно́го ва́рејали, стигнали ду една́ рјака́, котра била то́лко широка, што́то ако ни сја́ приба́ркала никак си, ни сја́ заминовала. Ча́лоците ја приба́рка-ли и, кога стигнали на дру́гата страна́, станали л'уде [V,PM,286]; ~ като поминало л'атото, то́ј пак нава́рвил с ча́лоците и, кога приба́ркали пак на́зи рјака́ станали л'уде. На вра́штането то́ј нихтјал да ја приба́рка, ами терал мјасто тјасно да најде, за да мо́жја́ да ја прихри́пне [V,PM-,286].

приба́рнува* *imprf* 'обраќа' ~ и т'е си са́ фла́вали с'е́пак у му́рету ... му гу приба́рнува́ха пампо́ру [MS,t,61].

привика* *pf* 'почна да вика, извика' ~ то́гаи́ една-зми́ја утка́де-не́гу, утка́де-уфи́цэрут, ну́шлеста, су-чу́чул' на-но́сут, замина́ ут-то́ ка́минче на-дру́гу. И ја́с то́гај приви́как: "Бре́, една-зми́ја му-ве́л'ам!" И то́гај уфи́цэрут са-чини́: "Бре́, ка́ква зми́ја?!" [БМ(В),193].

велеши: Кój ми а фатí рúбата ми? И му вéлеа на нéгу Учениците: Глédаи инсáнут шо ти тíскат, да вéлиш: кój ми фатí? И приглитнú-аши да а вíди на жéната шо му а фатíла [MV(K),324].

приглитни pf'она што го има в уста преку хранопроводот го внесе во стомакот, проголта' ~ и змиата му вели: "ти са мол'а, јуначе, отсеци ја ламјата на две комадја да ја приглитнам, ча цјала не мога да ја глúтнам, да сетне јазе знам, што да ти дам" [V,PM,181]; и: **приглатна** ~ тогај чобанот го зе каминчјато сос много радост. И го земаха пак трите јунаци, го занели до морету, пак риби станаха, го приглатнаха, кату напрјат [V,PM,170]; ~ и тóјнака земá влакнáта, ги фáрли отпрét кúчинто, влакнáта са чиниха верíги, и сá вразáха кúченто и кóн'ут. Тогáс и нéгу ламјата гу приглатна [V,PM,144].

пригóр adv 'угоре' ~ и му-веле нá-вáлкут: "А бре вáлк, дá-дóји у-мéне дá-вíш, áма нéма дá-сá-испулиш нá-тáвáнут ич, зáшто íма нíпер, кí-ти-пáдне у-óчте". Ама íтер вáлкут пу-трó, пу-трó сá-испули пригóр [ДК,143].

пригóтви* pf 'спреми, уреди' ~ сúтринта стáна дéтто утíдe нá-рeкáта, фáрли вáдичкáта, фатí-си пáк дрúга рíба. И дýдe дóма, пригутвú рíбáта, истáргá га, рáстáрбуши-га. Нáјдe вáтре, еднá чéша [BK,281]; ~ мáжá-хи рекáл: "áку-ти-кáжeа штá-умр'а". Тá билá лóша жéна и му-рекáл: "Нéка дá-умрeш, áмá-íскам дá-ми-кáжeиш". И чул'áкa са-приготвил зá-умирáчка [ВД(ГБ),331].

пригубóри pf 1. 'одговори' ~ íди Исус, пóртите, бíле затворéни, да за-станá уфстрét на нíх, да рeкáл:

Мíрно на вáс. Нáпáкун вéли на Томá: Дóниси вáка прáстот, éм вíди ми и рáцити, да нíм сá чíни низвeрнин туку верувáн. И пригуборí Томá, да му ричé на нéгу: Ти си Стопáн, Ти си Гóспот мóј [MV,K,337]; 2. 'зборне проговори' ~ и от неа му дошла един кат такáм руба, штото царјут не имал таквас руба, да така изл'ази пред царјут. И царјут, кату гу виде, стана прав со сичкиот аскер. Но арапинот ниту стана, ниту са потмести, зашто уклава ламјата. Седнаха сос царјут, приговориха [V,PM,222].

пригур* m 'место со слаба почва каде што прегорува посеаното'; исто така: **пригурлúво мéсто** [ПД(129)].

пригúшне* pf'стави во прегратка, за-грне' ~ дeчúјнта умрeја, а кóга дýдeла мáјк-му зá-дa-í-нáдóе, шо-ки-вíде: дeцта умрeни и тóг-и-пригúшнáла и умрeла врс-нíх [БМ(Тр),205]; в. **пригърни**.

пригърнат adj 'кога некој е земен во прегратка, гушнат' ~ тој утрината га пита жéната му: "марí жéну, гу пýсна зeтјут, дeка ти рeкох?" Жéната му вéли: "е, цанíм мáжy, кату гу вíдох сóс момáта пригърнат, нифтáх да му рáсина кeјфот, пýснах нáште дjáца" [V,PM,146].

пригърни* pf 'го опфати и го притисне до градите' ~ жéната му, как гу вíде, гу пригърна и му вели: "áх мáжy, што чини тíнака, си загуби?" [V,PM,32]; ~ тóс в'e-ч'ер на врáх кeрамíдит'а íсá тан-танíсам, алá утр'а в'eч'ер сáс паш'ó-вата мóма íсá куи'акладíсам ('за си пригърнам') [MS,t,54]; ~ и л'у гу виде момата, излезе сама вáнка, гу пригарна, гу зема нетри, та тогас татко му позна, какви гул'ами си-нови имал [V,PM,223]; ~ кугá ја

вид'а фотуграфијата да ја пригърна, фати да плач'и [MSt,25]; ~ вид'а дјакут и тој ја пригърна и т'а му р'ече'и: "ц'ал в'еч'ар с'а тоја!" и с'ед-наха да идат [MS,t,68]; ~ и попут ут радус ја пригърна и т'а му вили: "ми с'а в'аши", ц'ал в'еч'ар наши'-и" [MS,t,68]; ~ фатила да вели: "варај, мале, мила мајко, јазе не сам мај-сторка, што ми велиш, но сам тво-ја милна керка..." Така кату чу мајка, еднош са припусна, ја при-гърна, ја бакна меѓу двете очи, и еднош двјата заикнали: тамо и ду-шите им излезоха [V,PM,196].

пригърнува*(и: **прегърнува**) *imprf*, *v*.

пригърни [MS,s,88]; ~ на пџот а сrete Илија, незнаена дилија, и вели: "а бре Сраулица млада, блазе-ј на тој млад јунак, што ти **прегърнува** твојта бела примена" [MC(B),96].

прид *ргаер*, *v*. **преди**, **пред** 1. 'напред, накај предната страна' ~ пџтникут шо има... застанато, да гу распулја чуднјут извор, шо така ич не чикано му испаѓа **прид** [ME(P),69]; 2. (временски) 'покажу-ва блискост по време, но во смисла на порано' ~ ду-прид 15-20 гудини бејзте териа бејлик [ME(P),89]; ~ **прид** прустечката су Пџтирбург нија су Лазар, чунким лагахме (да гу устаиме там), оти за него вике нема вџрнувачка, чинима нает да вијме, с'е шо има по-билижсито [ME(P),68]; ~ за то **прид** кинисувајнето му удрих иден телј: шо права да права... поскоро да са најда на Пџтирбург [ME,67]; *v*: **прџд** ~ Глџдум баба гџ-нема. Вџл'ум: "Дџка-ј баба?" "Е, умрџ баба-ти, вџле, там гџ-заријах уф едџн ендџк, гџ-пукрџх". Ет тџквџ наџшто бџгине бџше. Кџ

дујдџ тџтко, тџа зџма тџо бџше **прџд** Мџтрџвџдин [ПК,2(Шт-249)].

придава* *imprf* 'изложува некого на не-милост' ~ рџкле на нџгу: Зџрди Исус Н...-а, шо сџ чинџл чџвџк Про-фџтин, стрџшин на сџкој рабџта и прикџзна крџ Бџга и на сџто инсџн; ка гу **придава**ле на нџгу Книговџти-ти и Старџити наџши на тџшко умрџш, и гу кувџле наврџс дџрвџто [MV(K),335].

придаде (си) *pf* 1. 'се најде во нечија

власт, предаден од некого' ~ Да как си флџгле, не а најдџле снџгата Господџнова Исус ... Нџма гу тџка, тџку станџл. Мџслџјти как ви кажџ-вџ на вџс, бџшти на Галилџа бидџки, шо вел'џл: шо Чџвџшноу Сџн џма да си **придади** на грџшни лџди уф рџ-циџти, и ки си убџси наврџз дџр-вџто, и на трџта дџна ки уџживџи [MV(K),333]; 2. 'самиот се предаде кај некого што е посилен' ~ и, кату си напила мџгу вода, патката са обвџрна да ја види, и лџу са обвџрна, и заеднош свџаста му са зе и са **придаде** на старата самовџла [V,MP,280]; ~ и сџчката околиа отидџоха, са попџакоат на царџут от нџх. Царџут прџти мџгу аскџр, дџка да ги најдат харџмиите да ги утепат... Сџчки ги отепахџ; Дџли-Дџмо сам остџна, виде, чџ инак не можџи да чџни сам на царскџте чџвеџи са **придади** [V,MP,66]; ~ уф-сџло Бџбџјџни се-сфџлџ Дџмџтре Бџб-јџнски... и дујдџ на-тџквџ, ду-кунџ-кут шџ-гр-џмаа, шџ-бџа Гџзџте... Му-вџкнџ Дџмџтџр дџ-се-придџдат, дџ-утвџрџт [BEв,295]; ~ змџо се-зачудџл и си-помџслџл џти Гџпџтино е-ствџрно нџго сџлџн. Ама нџк нџ-сџкџл дџ-му-се-предџде, нџ тџлкаф чџвџк дџ-му-признџе џти е по-сџлџн [BG(Мџр),272]; ~ Кџ кџ флџзе дџма ти дџ-ј зџмиш – кџ-т сџ-прџдаде нџпџум. А зџмџве кушџл'та и вџа

му сѧ прѧдѧаве рѧп нѧ дѧтто [И-Г,114]; 3. 'одреди, даде' ~ и крапачинот и повел'ал, зарди неговот касмет да хварли гемеѧтата мрежата, да види, што ки хванат и на негово касмет. Се хвана еден кутук... сиромахо рече им на траговѧците: "Бог това ме предал за касмет мој, ки го зан'а на дома ми" [V,PM,242]; 4. 'даде нешто за пари, продаде' ~ ка фатѧ да а ви́ка идѧн пу идѧн да а пита, му дујде идѧн шо му длѧжиши дејсет илјѧди грѧшови. Чунки нимѧле да му и дади, пувел'а царот да сѧ прѧдѧди, и на негу, и на же́на му, и де́цата му, и сѧ шо имаши, и да си пла́ти бо́риот [MV(K),268].

прида́фка f, bot. ~ та́-ј трѧва бис ли́ста, има сѧ це́вички, це́вичките адна́ уф-дру́га сѧ-на́ддават [ПК,-2(88)].

придвѧде pf 'предосети, почувствува' ~ "Тѧтко-ни ни-ка́жува́ше, то́ шо́-ни-и на́ра́тѧтко. Он не́-на́шол пу-Ва́рдѧр у-са́ндукут; и ни́ја ста́наме, шо́ ви́ка́т, ѧ́н ка́-ни-гу-пручиту́ва́ше то́ са́ндук де́ка ца́рѧки са́ндук, ѧ́ј и ни́ја придвѧ́деме де́ка ѧ́на ни-и-ма́јка" [В-Ев(Кр),302].

придвѧ́рѧтелно adv 'претходно, понапред' ~ и Димѧ́стре вујво́да мивѧле "Ми́цо ѧ́ди зе́вај ѧ́дно́ ки́ло ичу́ме́н". И ја́с ути́дих, зима́х, гутува́рих ма́га́рито, дунсе́х. А придвѧ́рѧтелно, вѧле, ка́ фѧ́тија ти́ја на́шите на́-ва́шите, ва́шите на́на́шите, на́шите на́-ва́шите, ти́ја ва́шите пи́ета, риче́, ра́нија идѧн ут-ти́ја на́шите [ВЕв,296].

придејне p 'дејност кога домаќинката со помош на направа (рудајн или фурка) од волна или памук прави конци што ќе ги користи за плетење или ткаење' [ТГ,361].

придѧ́ник m 'положба некој да биде пред другите'; сп. изр.: му-да́ва пред-ни́к (= го фафоризира); ~ зима́јт-мо придѧ́ико ма́лце, де́, шо́-ј то́о уд-не́го, кут не́куј питѧ́л, сѧ ѧ́н зна́а, сѧ он мо́же [ПК,2(171)].

придѧ́ржа́ве* impf 'помага, дава поддршка' ~ ка́раме, ка́раме ду-Димѧ́р Исѧ́р, на-мо́сто. Ра́сту́рин мо́сто гла́вин'о, на́-ло́тки на́пра́вин, та ма́нда́ре ту́рски, та́м куту ро́бе пума́гат, бу́тат на на́ро́до, да-пра́ка́ра́т дуби́ците... Бе́ге буга́рска́та во́јска ви́ке, изгуби́а ви́ке, мо́ж да-придѧ́ржа́ват, ѧ́ма то́пуве не́ма буга́рски, уста́ви́ли-ги на-Га́рѧте [ПК,-2(Мор-219)].

приева impf, в. прие́ме, 2 ~ като заминал от другѧ́та страна́, пита́ла го: "Каде и́та иде́ш, син-ко?" Тој и на не́ја казал сичка́та си патилка́, и чи ва́рва́л да идѧ́ да сја пита при сла́нцето, што да прави. Рѧката му рекла: "Молим ти сја, синко, да питаиш и за мене сла́нцето, зашто ни ма приева морето?" [V,PM,284].

прие́ме* pf 1. 'дочека' ~ Кулуф л'у гу ви́де, станѧ́ пра́в, така́ и женѧ́та му, гу прија́ха сос мло́гу радост и мло́гу ци́римѧ́на му чини́ха [V,Р-М,12]; 2. 'прибере' ~ му-ви́кат: "Та́м има́ еди́н чо́ва́к ле́жи и-ти́ши на-са́б'ѧта со-еди́н у́дар четри́иси ду́ши". Ти́а му-ви́кат: "Па-не́-и ло́шо да-го-пови́ками. Ка́ко јуна́к са́с-на́шѧта гру́па да-се-скло́пи"... Главниѧ ви́ка: "На́што дру́штво така́ се-сло́жи, да-ти-при́мми со-на́с ѧ́ко милу́ваи" [ЛС(К),116]; ~ Ша́та́јки дујде́л на́-не́ко: приста́ниши́че, испѧ́на́л уф-не́ко: се́ло. Би́ло до́чка́на и то: та́ргѧ́ва́цо виде́л де́ка свѧ́те: уф-не́ко: ка́ича... фл'ѧ́зѧл уф-дво́ро и-чукна́л на́-вра́тта. Ти́: испѧ́на́ле, га́здите, и-о-пра́имѧ́ле на́-

го́сте [ПД,151]; 3. 'добие' ~ магес-
ни́ците това гу чиниха, за да по-
губјат Мајдона. Ама Бог кога сака
един човек да гу чини, да приима
или царчина или друга слава, колку
душмани да има, пак не можат ниш-
ту да му чинат [V,PM,74]; 4. 'при-
фати', в. **примивни** ~ и, му-зѝме
а́дна гуле́ма кнѝга, та́квѝ, му-
на́пишуве он адн-а́рно, он ка́ знаа.
На́-женѝ-мо пи́ше сјаа: "То́о де́те
ка́ ко-при́миш, пра́во до-изб́ричиш,
до-ублѝчиш, до-на́правиш и зѝт. Да-
по́чниш и сва́дба" [ПК,2(Ним-272)];
и: **прѝме** ~ тѝѝ шу-ди́шме, ниѝ –
ра́нки (ги викаме), пра́ку-ни́х ми́нава,
та́м о́де (воздухот), бе́л'о: дро́п ли,
ца́рн'о: дро́п ли, дро́п, дро́п. Бе́л'о
дро́п прѝме, а ца́рн'о, он си-сто́.
Цѝр ви́ка́т Ту́ри́те [ПК,2(Грам-238)];
~ и, фа́јке, фла́ве ка́рако́нци́лта
га́-изе́да́ве мо́ма́та. Та́јчка, дру́гѝта:
ку́чини́це, ма́чини́це прии́мала и с-
жу́дде́ла ублѝчинка. А та́а шо не
прии́мала, ка́рако́нци́лта и ги
смута́ла цре́фта ут-ко́л на́-ко́л, ут-
ка́ма́ра на́-ка́ма́ра. Та́м с-
жу́стѝна́ла, у́мрина уф-вудини́цта
[ПК,2(Иц-286)].

прижа́ли* pf'го сожали, почувствува
жал' ~ гу-зе́ва де́тито то́. То́ да́-
ти-би́де дја́ул. Гу-зе́ва на́тре у-ду́п-
ка́та, гу-за́не́си де́тто. Пу́ле – ни́куј
две́-три чу́пи ра́јзбуј тка́јѝт. Ка́-гу-
ви́дба чу́ните: "Аууу, та́кфо́ де́те!",
гу-прижа́л'а́ја [ДК,140]; ~ пувел'а́
ца́рот да са́ пра́дади, и на не́гу, и
на же́на му, и де́цата му, и се́ шо
и́маиш, и да си пла́ти бо́рцот. То́га
падна́ измика́рот да му си мо́лиш
на не́го: Афѝ́ндо, ти са́ мо́л'ам да
ми че́каш... И прижа́л'а́ ца́рот ви́ки
на измика́рот да гу пу́шти, и се́ шо
му дла́жииш му баиладиса́ [MV(K),-
268]; ~ на то́а вре́ми, ви́де Исус
но́гу л'у́ди, и прижа́л'а́ на ни́х, и му

лекува́ на бо́лнити лу́ди. Ка замра́кна
ви́ки, му ду́јде́ле Учени́ците не́гови
да му ве́леа: Ме́стото устанѝ ви́ки
пустали́а [MV(K),266] – проширена
употреба формата за неправ пред-
мет му, освен во дативни (што беше
и досега познато) и во акузативни
конструкции: **му лекува́ на бо́лнити
лу́ди** (м.: 'ги лекува'), во истиот
пасус имаме уште една посебност:
правиот предмет е придружен со
предлогот **на: лекува́ на бо́лнити...**

прижа́л'ан adj'тажен' ~ Ричѝ на не́го
Исус: Аку са́каш да би́диш досто́ин,
оди си, про́дај си и́ма́нито, и да́ј-му
гу на сиромѝсите, и ки на́јдиш и́ма́-
н'о на не́бито, и е́ла пу ме́не. Ка
слуша́ мла́дјот ла́фот, си ути́ди
прижа́л'ан, о́ти и́маиш но́го и́ма́н'о
[MV(K),268]; ~ ка́ гу ви́де Исус шо
са́ чини прижа́л'ан, ричѝ: Те́шку да
си о́дат зинги́нити л'у́ди на Госпо-
ди́нова ца́ри́ти́на. Оти по́кула́ј и́ма
да си за́мини спарти́ната кураба́рца
уф и́глички у́шите, ни́биле зинги́нин
да фла́зи уф ца́ри́ти́ната
Господи́нца [MV(K),279].

прижи́ве pf'го истера векот, проживее'
~ на́-два́јса́т дивѝти ду́јдек у-Ско́пја,
ду-Но́ва гуди́на умре́ ступа́нут. Е,
ка́к мо́же гла́ва да́-са-кре́не уд-ва́
ра́бота?! Е, па ричѝк: фа́ла Бо́го па
ки са-прижи́ве не́кку, не́ма шо-да-
пра́вѝм, не́ма шо-да-сто́ра́м, та́к
ки-би́де [БМ(Сар),205]; и: **пра́живе́:**
~ на́-дру́гѝта ве́ча́р: ва́лко, ме́чка́та,
за́јци́те, си́т са́-изри́ди́ле. "Ими, ра́-
че́ле, ти ки-на́-ра́ниш уф-та: да́лга
зи́ма и-та́ка ки-пра́живе́ме. Ни, шо́-
ки-ти-пу́тре́бе на́-те́бе, ки-ти-
спумо́гна́ме [ПД,154].

призде́лува* impf'се изделува' ~ и
са́ наблѝжа́а уф се́лото шо о́ди,
па он призде́луваши да́леко ут ни́х
да си о́ди. Да му са́ мо́лиа на
не́го е́м ве́леа: Ела су на́с, о́ти

умракна, и пумина дѣнот [MV(K)-,253].

приземи* pf 1. 'дочека' ~ и как гу виде господарот, сос млогу скѣрос излезѣ дол, гу приземá сос млогу радос. [V,PM,24]; ~ кату виде дѣтенто тамо царјут, да рече му на змиата татко ѓ, тос си оплашил млого. Змијата му вели: "варај, јуначе, што толко са си оплашил?" Му даде познание на татка ѓ, за да го приземи дѣтенто сос голема слава [V,PM,181]; 2. 'прифати под своја контрола' ~ А ма-јас шѣ си-клáдѣк на-пáмитут, си-вѣл'ам ам' аку-прудáлжѣт сус-нас да-идáт тѣе му-са-фáлбáзáни, а аку-зáстáнáт тáм ни-ј-упáсна рáбѣтá. Вѣ пу-нас – дѣк зáстáнмá нѣе и ѓн. Е, нѣсе, тá минá шѣ-минá, на-призѣ уфицѣрчиту [BM(B),192].

призире* impf в. прáзирне ~ е, вѣ ут-тáм, дѣка ки-на-нѣсе, – на-нѣсе на-тѣ мѣсту дѣка-и скрѣмá алѣиштá, дѣка-и устáвѣмá пѣш-ките... на-тѣ мѣсту на-нѣсе. Еј-гиди, мáјко, нѣе су-бѣла ўстá, сáмо са-призѣрáмá на-срáна су-другáрин-ми [M(B),192] – проширена употреба на суфиксот -ин: другáрин м. 'другар'

призѣрка f 'мал отвор низ кој може да се вѣрка' ~ зѣд зѣдѣсáно, вáр вáрѣсáно, нѣгде дѣпка ни призѣрка – поговорка (= јáјце) [ИГ,122].

прѣвѣзгá* pf 'кога коњот пушта глас, пр. кога кобилата го бара ждребето' ~ пу-вѣреме му-рѣклá жѣнта-му: "Ај, ки рѣнá на-гѣсте у-тáтку!" – "Е, да-ѣднá", му рѣ-кáл тѣ. Си-и-вѣјáнѣвáт кѣјнут и кубѣлта. Тá кубѣлта бѣла спáрлнá, и тá жѣнта бѣла трѣднá, тá кѣјнчту са-зáумѣрѣлу, прѣвѣзгáлу [BM(36),199].

пријáде (са) pf 1. 'кога некој ќе почув-

ствува глад' ~ а, шѣ му-ричѣк јáс на-тѣ другáрут: "Гѣли, зѣвáј един-лѣп случáјно да-и-са-пријáде, лѣтин дѣн, мѣш-да-ти-са-пријáде" [BM(B),191]; ~ нá-лисѣцáтá ѓ-сá-прáјáдѣли рѣби. Лѣгнáла нá-áдѣн дрѣм и сá-чинáла сáнкѣм ўмрáна. Пу-тѣ дрѣм вáрвѣли уд-вѣреме нá-вѣреме пáзáрѣи [BK(Пат),285]; ~ рáнуту насѣх улѣвити кѣлку дѣвá сахáти, сѣтн'и спригнáх, урáх, испучинувáх, ми-са-пријáди, зáпрѣх улѣвиту сиднáх, си-нáјáдух [BB(Heг)-

,339]; ~ рáнуто станáх на-и'ѣсти, си-ч'инѣх идѣн ч'áј, са-напѣх, пусѣх дубѣициту на гуидáро, излѣгух на-кавинѣту, пѣх идно кáвѣ, сѣтн'и ми-са-пријáди, утѣдух дѣма [BB(Heг),-339]; 2. 'се изнајáде до ситост' ~ зѣ тѣи пѣт лѣбѣви и дѣте рѣбѣчки, и пригледнá на нѣбито, благосѣви, и скáришѣ да му дадѣ на Учѣницѣти лѣпот, на Учѣницѣте давáле на сфѣ-тут; и сѣти јáдѣле, и си пријáдѣле. И шѣ артирисувáле кумáти, и кри-нáле, и убрáле двáнáдѣсет кѣиш пáлѣни [MV(K),266] – во текстот имáме дѣе посебности, едната морфолошка: проширена употреба на множинската наставка -и, и кáј едносложните имен-ки (кѣиш): двáнáдѣсет кѣиш пáлѣни, другáта фонетска: обеззвучувáнето на гласот б (> 'п') во финална позицијá се прѣнесло и во членувáната форма: дадѣ на Учѣницѣти лѣпот.

пријáде* pf 'намине, отидѣ' ~ и мѣм-чѣто вѣке: – Кá се-зáсáках су-цáрската мѣма и се-дублѣжѣ-ме. И ѣс пријáдѣх при-нѣја. Арно áмá, тáа излáжá-ме, зимá-ми чѣшката, удáри-ми áдѣн шáмáр [BK,284].

пријунѣса (и: пѣрјунѣса) pf 'прѣсече дрво со пила' [MS,s,88].

прика f 'свэдбени подарѣци шѣ ги носи невестáтá', в. пѣркѣја, пѣркѣ [MS,-s,88].

прикади* pf 'помине со запален темјан низ некој простор' ~ *га го виде отдалеко ошти Зарзавил, ч'а иди с невестата, много си нал'ути. Зере, кату идиши детенто с невестата, и каза сичко... — "аку умра, да ми прикадиш, пак. ки станам"* [V,P-M,158].

приказ'алин m 'тој што многу зборува, односно што озборува' [MS,s,89].

приказиште n 1. 'приказна'; 2. fig. 'нешто многу убаво, изненадувачки' ~ *адни јубуви очи, за приказиште* [ПК(Крец)]; сп. изр.: ~ **таа мојта-ј за-приказиште** (= мојата работа е чудна, како приказна) [ПК,2(199)].

прикази (си) pf 'се покажа' ~ *рекал на нѝх: Шо така бѝши писано, и така му бѝло да сѝ маѝчи Христос, и да уживѝи ут умрѝи на трѝта дѝна, и да си прикази на негувото ѝми пукајѝката и простѝнио за грѝхови на сѝто инсѝн* [MV(K),335].

приказниѝца* f, в. **приказ, приказна** ~ *тоѝ дѝте сѝкало дѝ-ѝче. Мајка-му гу-пуштуваѝла на-ѝка д-ѝде. Е, дѝк к-ѝ-де? Гу-пуштиѝли уф-некуј бунѝр дѝтто. Имѝло дѝл наѝрот. Така приказуве приказниѝцата, на-дѝлн'о свѝт* [ВК(Мал),290]; ~ *бѝ, та-ли-ј рѝботта, за-мома сѝ-тепѝте. Ела, рѝчѝл, ѝс ки-ти-д м дѝа грѝста наѝри, сѝмо тѝткувио мијѝр дѝ-ти-гу-ѝдрум на-гѝзо. Така-ј рѝкажниѝцата, ја. И то-сѝ-зѝвѝртуве на-тѝка, на-тѝка, не-ма никуј, смѝкнѝве гѝишките, му-уждѝре едѝн мијѝр* [ПД,151].

приказ f 1. 'расказ, приказна' ~ *б'ѝ-гај, б'ѝгај ут кѝч'антѝта да м'ѝ ни изидѝт и м'ѝн'ѝ — и битѝса вѝјки прикастѝ* [MS,t,88]; ~ *и така оста-нала рѝказ, да га приказуѝват на*

сиромѝси човѝци и, аку најдат неѝшту, да знаѝат как да гу настрѝјат [V,PM,19]; 2. 'животна приказна' ~ *и така утиѝди Ифтиѝму у гурѝта с'ѝтн'ѝ да ни гл'ѝда хѝч' л'ѝди за да сѝ ни гр'ѝхова и там сѝ пусф'ѝнти и му битѝсува неѝгуѝтата рѝкас* [MS,t,44]; ~ *и битѝса вѝјки мојта рѝкас* [MS,t,6].

приказа pf 'изнакажа', в. **приказува** 2.

~ *утрината нивѝастата си зарадуѝва, отиде на мајка ѝ и на татка ѝ рѝнка бакна, си зарадуѝваха сите. Тогѝс јунакот му приказа на царјут сичко, што и проминал приз неговата глава* [V,PM,187].

приказна f 1. 'сторија, некаква содржина, обично измислена', в. **приказ** 1. ~ *дека по приказната са напиѝа вода Артаксеркуѝут аскер, ут коѝ се јсуѝи Галик* [ME(P),72]; ~ *има турли-турли (= различни) приказни ка бивале тѝквиѝја рѝботи* [ME(P),-77]; ~ *и чѝпѝта му-вѝле: "Јѝс ки-ви-кажѝм инѝ-приказна, ама ки-зѝтфѝориме вратте. Неѝма нику д-излѝзе утѝука дур-д-ѝ-сфѝриѝѝм рѝказнѝтата"* [ДК,145]; и **приказна**: ~ *и така остана негова приказна наша примаслицата* [V,PM,47]; ~ *и приказуѝваха на сѝчки тѝја рѝкажна, и са чѝдѝха какѝво чѝдо са и чинѝло* [V,PM,145]; ~ *ниѝ имѝми адет: едната страна брашноту гу мѝјасими, една пита ја кла-вами на вогинот да са пиче; и ниѝ са приказуѝвами (погрѝшно пишуѝва: 'приказуѝваму'), и кој ки надѝши на рѝкажните, зѝмуѝа питата* [V,PM,202]; 2. **'сеѝаѝаѝе, рас-кажуѝаѝе'** ~ *гу имѝле не сѝл сѝт Постул, пу рѝкажните на ниѝите силѝјѝне, ми дистинѝ-дѝѝанајсѝит села наѝокулу* [ME(P),85]; **кај Тановиѝ праказна**: — *зимно време по вече-*

рата жените предат, влачат или нешто шијат. Мажите раскажуваат различни *праказни*, *пеат песни* или си *кажуваат гатанки*, пр. еден прашува што значи: **Една квачка, един питилак и една пул'ка?** – одговор: семејство во кое има: жена (квачка), маж (питилак), ќерка (пул'ка); или: **Един курдак, две питлијна, две кукошки, едно неприпијано петле и две пул'ки** (курдак 'вдовец', питлијна 'мажи', кукошки 'жени', неприпијано петле 'младич', пул'ки 'девојки') [ТГ,290].

прика́зува* *imprf* 1. 'зборува' ~ *там* д'е прика́зува́ха иди́н така́-ји сто́рл ... до́јди риндо́ и на д'а́т'ату да ка́ж'и [MS,t,12]; ~ *и прика́зува́ха* на си́чки та́ја прика́жна, и са чу́деха какво́ чу́до са и чини́ло [V,PM,145]; ~ *им ве́ли сос за́тресна глас и со́с раси́пано о́браз*: "господа́ри, динес-ка ви прика́зувам и ка́зувам претва́с, ча то́с сиромáх не́ма н'ако́ј каба́т!" [V,PM,28]; ~ *ва́зи д'е́н' прика́зува́ха дур умра́кна* [MS,t,11]; и: прикажува ~ *ниа има́ми адет*: едната страна брашноту гу мјасими, една пита ја клавами на воги́нот да са тиче; и *ниа са прикажува́ми* (погрешно пишува: 'прикажуваму'), и кој ки надви́и на прика́жните, земува *питата* [V,PM,202]; ~ *то́: де́те са́кало да́-у́че. Ма́јка-му гу-пуштува́ла на́ у́ка д-о́де. Е, де́к к-о́де? Гу-пушти́ли уф-не́куј бунáр де́т-то. Има́ло до́л на́рбот. Та́ка при-ка́жувe при́кажни́цта, на́-до́лн'о све́т [ВК(Мал),290], односно: **па́ркажуве** (< прикажува; префиксот **при-** со реду́кција и антиципаци́ја поминал во **па́р-**) ~ *И-та́ка га́вуло гу-па́днáл ма́ка о́ти то́лку а́рно да́-пуми́нат. "Бре́, риче́л, ја́с тиа́ ки-ги-на́пра́вум, а́ма да́-си-иска́ра́т о́чите". И-та́ка, уф-еди́н'о, уф-то́: по́мáлечко, фл'а́зeл га́вуло. Сто́: уф-**

не́го га́вуло и-то́: за́мáл да́-па́ркажуве га́вулски муа́бе́те. "Ба́те, ра́чeл, куту да́-пра́ме ка́ул ко́ј-е по́-а́рнуто, да́ли до́бро да́-на́пра́ве чуве́к или злó" [ПД,165]; ~ *не́каа же́на шо па́ркажуве и шо́-ј и шо не́-ј, за́н'аа ви́кат: у́дра́на-ј ус-мо́ка́р пра́гач* [ПК,-2(205)]; ~ *"Јо́к, ра́чeла, не́ о-са́кум". "Е, о́ти, ца́рци си́н, за́шо да́-не́-о-са́кии!" – "Ја́с си-и́мум дру́к ма́ра́к". На́-дру́го де́н дру́к ду́дeл, не́куј ми-ни́ста́рци си́н, на́ га́-са́ка́т мо́ма́та. Она-па, шо́ ве́л'ат Ту́рците: та́ши-ми, кути на́ ка́ма́н да́-па́ркажуви́и* [ПД,146]; ~ *ба́га́йте на́ ку́го па́ркажу́вум? (= иставете се на кого зборувам)* [ПГ(Фур)]; 2. 'раскажува' ~ *и така́ остана́ла при́каз, да га при-ка́зуват на сиромáси чове́ци и, аку на́јдат не́шту, да зна́јат как да гу па́стрјат* [V,PM,19]; 3. 'договори' ~ *све́ка́рут ке-оти́де у-мо́мата на-годи́на, на-полови́на, ко́га ке-му-па́дне па́т, – за-сва́дба да-се-прика́жуват. Ке-ка́же све́ка́рут: "Ке-да́ји мо́мата, за-ф-неде́л'а сва́дба да-пра́виме?"* [ВЕвБар)].

приказова* *imprf*, в. **прика́зува** ~ *и оти́ли фаф Ца́риград. И еди́н де́н та́ј по́зарана́ оти́ли на едно́ ка́финe и зафа́тили да си при-ка́зоват, и еди́на река́л: "Сја́га да е така́ф ца́рја, да ми даде́ хил'а́да грóи́ја и еднá хала́јтка, та да си и́да"* [V,PM,253]; ~ *де́тето, испи́тало ма́јка си за да и́де при баи́та си, а ма́јка му не гу пу́штала. И кáто надви́ло де́тето, испрати́ла гу и гу при́клeла, сас ко́сe ч'овја́к да ни прика́зова* [V,PM,256].

прика́н'ува *imprf* 'повикува, поканува'

~ *ма́јка си-го-прика́н'ува, ма́јка си-го-прика́н'ува, [а́јди Јова́н, а́јди си́ни, а́јди Јова́н да-вече́раш, [Јова́н не́ке да-вече́ра, Јова́н не́ке да-вече́ра, [о́ти н'а́ма ма́лка мо́ма,*

óти н'ама малка мома, [да-му-с'ади на-кол'адо [ЛС(К),131].

прикаска f 1. 'сторија', в. **приказ 1.**

приказна 1. ~ сити берат дърва, тој не. "Слушајти, собери-ми и на-мени, вика, сити-тројца. Иначи, ако наредна само магла кинапраа овди. И не-можси да-си одими сити". Итришка работа. И тиа морат да-му-собрерат дърва. Таа-е гол'ама прикаска, ама га-имам заборавено [ЛС(К),110]; ~ са поклони на владиката и седна при негу... и кату кажаса многу приказки... фатиха да хоратуват [V,PM,38]; 2. 'случка' ~ и-сѐа го викат Мѐчо, Мѐчо. Ај, минава тарговец: "Мѐчо!" "Какво ими е-тоа?" Го-испитава на-попѐ тарговец: "Зашо-бе д'адо попе, на-тва д'ати Мѐчо го викати", вика. И-тој му-казува прикаската: "Така и-такá, и-такá. Детѐто кај-мѐчкина дупка и-ловчиити го-донѐсра..." [ЛС(К),108] – уште еден случај на употреба на предлогот на заедно со директниот предмет: "Зашо-бе д'адо попе, на-тва д'ати Мѐчо го викати".

прики(ј)а* f 'ствари што ги носи невестата кај младоженецот, фактички тоа се подароци (обично облека и сл.) што семејството ѝ ги дава на ќерката кога ќе се мажи' ~ на ќерка му му дал 3 дела ут Постул кату прикиа... коа а мажил за Сапи-бег [ME(P),85]; ~ чорбације млада, ти моја агинке, [уф книга ми пише мома да не земам: [јазе да си палам млада ми дувица, [млада ми дувица сус ного прикија [ТГ,157]; ~ да му тераш четиријси мулита и четиријси чифта хорали празни, ча, аку да га земиш момата, сака да товариш и прикиата [V,PM,43]; ~ ламјата

искара момата, га чини теслим на авиолиа, му товари и четиријси товара прикиа [V,PM,46]; ~ "многу арно колај има, ама си ацамија. Јаз да направам два товара прикија, па да оружим две бели сансани – два бързи кон'а за вјахани" [МС(В),95]; и: **прикија** ~ снаа ки донца, ногу прикија [ногу прикија – девит кучија [ME(P),93].

прикопа* pf 'со алатка за копање го обработи лозјето, нивата' ~ дошал и ду дјадото, на котро лозето ни рѐждало, и му казал, чи ни рѐжда, зашто всред него има пари и ни га сја ископали. Тога дјадото зел да копај лозето и да тера парите, та пари ни нашал, ал лозето, като сја убаво прикопало, родило многу грозде [V,PM,284]; сп. **котро** = 'кое' (лекс. архаизам).

прикрасин* adj 'многу убав' ~ барливоју сѐс ангел Бѐгув отиде прѐд Гѐспода, му са поклони. Гѐспот рече на ангел, да гу шѐта на прикрасни сараја и аф бахчата. Ангел кату гу шѐташи на барливоју, барлив најде една свѐрка тамо, га зема и отиде на Гѐспода [V,PM,126]; и: **прекрасин*** ~ Се хвана еден кутук... сиромасо рече им на траговците: "Бог това ме предал за касмет мој, ки го зан'а на дома ми"... Еден ден не си отиде на работа, ала чуваши кутуко, да види, што ки излезе от него. Дека чуваши това, бјаши излела от кутуко една прекрасна девојка [V,PM,242].

прикрасте* pf 'го смени името' ~ он, сирума, нимаше руднини д-бде и да-му-грѐдат у-гѐсти, а и нимаше мамиа, бѐрем да-са-пуклоне. И идну-ден дошал владиката, са-субрало сѐлутото и сѐти зајно су-Асан тѐшле у-цѐркфа и и-напрѐвиле сѐти адеи како-шу-е

прикајна pf 'фрли анатема врз некого', **в. прикајнува** ~ на вечерта дојде сланцето и рече заеднош на мајка му: "мале, на човек ми мириса". Тогас мајка му му вели: "нема мајко ништо. Ден везден л'уди глендаш по сичката земја, и о-там на човек ти мириса". Тогас мајка му гу прикајна, за да не стори ништу на човекот [V,MP-,199]; ~ и они кату гу видеха (пишува: 'ведеха' – печатна грешка), познаха гу, че не е прост човек и

заедноч му са поклонила... Утрината дојдоха и другите, деветнајсите братја. И на нив така ги прикаљнаха за мајчиниј златин заб [V,MP,51];

~ ка и виде Исус óти сã субируат инсáнут, гу прикалнã на Дјáволот калнét, ем ричé на нéгу: Дүхо биз глác и глүх, јác ти пувéлам испадни уф нéгу, и óшт-идниш да нé флэзиш на нéгу [MV(K),285]; ~ гуворí Исус да му рéкал: А биз-вэрни, а лóиш л'үди, ду кóга ки бíдам су вác? Ду кóга ки тéгл'ам мáка су вác? Дунсéјти гу вáка на мéн. И му прикалнã Исус на нéгу, и испаднã уф нéгу лошутíата, и си ликувã дéтито на тóа чác [MV(K),267] – во врска со проширената употреба на предлогот уф (во) наместо 'од' (во двата контекста): **јác ти пувéлам: испадни уф нéгу** (м. 'од него'), односно: **и испаднã уф нéгу лошутíата** (м. 'од него') в. во граматичкиот дел; и:

проклáне* ~ *от тãм минã лéвен Мíтpe, [лéвен Мíтpe терзичето, [скíна си срãка бóсил'ак, [наренди́ ја на чалмãта, [отдã гó видã Гелíна, [л'утã гó клéнтвã проклéла: [“Исãхнãла ти рãнкãта, [кãтo Гéлино бóсил'ак!”* [ПсС(3)71];

~ и кãто застãнало нã вратата, заспãло, нãк кóсéто гó пóсечи сос нóжja и са скрíи. Когã изл'ãли мóмите от бãn'атã, дéтето сосéчено. И гó пол'ала нáзика мóма от живата вóда, станãло. Свãршила са клетвãта, штó са проклéло дéтето на кóсéто [V,PM,258]; ~ дéтето, испíтало мáјка си за да íде при баитã си, а мáјка му не гу пýштала. И кãто надвíло дéтето, испратила гу и гу приклéла, сас кóсé ч'овjак да ни приказова [V-PM,256].

прикаљнат adj 'тој врз кого е фрле-

на клетвã' ~ *тóга ки рéчи и на лéвити: Манéјтисте ут мéн прикалнãти на вéшн'ово óгин, шо и чинéто за дjáволут и за изми-кáрити нéгува* [MV(K),282]; в. **пре-каљнан**.

прикаљнува impf 'заколнува, “фрла клетвã врз некогo”' ~ *сéга óди сíно му-нóсе млéко нã-лãмjãта, му-тýра млéко и му вéле: “Нé-зã тóцки пãри. Дãј-ми нóгу пãри!” Нóгу пãри му сáка. Сã-нãл'утфã лãмjãта, гу-прикаљнува: “Дã сã-здãрвиш!, му-вéле. Дã-сã-стóриш! Дã-сã-фãтиш!”* [ДК,123]; ~ *му-сã-мóле: “Амãн, мíла лãмичке! Тã-мóл'ãм, уздрãви-ми-гу сíн-ми. Си-ми-гу-пðкãлнãла. Тãа нивéстãта вéке шéта, шéта, нé-гу испýл'ва сíн-ми ич”* [ДК,123].

прилãде* pf 'настина, се пролади' ~ *ину-врéме уфчãрчито си-и-пãсéло óфцитe пукрај-ина-рéка. У-тã рé-кãта имãло инã-кãпíна. Дóишло ину-врéме прилãдãл уфчãрчито. – “А j, си-рéкãл, д-ã-зãпãл'ãм вã кã-пíнта”* [ДК,136].

прилãе* pf 'почна да лае, залае' ~ *рéкãл: “Нãвари жéту, нãмеси лéп, да-ми-раздãвиш ка ки-ýмрãм”. Фãтила, намисíла лéп, аj нãварíла жéту за-дã-му-кãже и дã-ýмpe. Прилãјãл пéсут, му рéкãл: “Агãта ки-ни-ýмpe” – нã пéтãлут* [БМ(36),200].

прилётни* pf 'се придвижи со летање'

~ *ричé на нíх: Тó шо верувãл на мéн, и шо сã крãстíл, ки уткíни... Стопãнот вíки ка и прикажувã на нíх, прилетнã на нéбито, да си седнã на дéснy уд Бóга* [MV(K),333].

прилигáт adj 'убав' ~ *нóго прилигáт иргén бíше (= беше личен, убав младиц)* [ПК,2(88)]; [ЛС(K)93]; в. **приличén**.

прил'атова* *imprf* 'долетува' ~ *кога*
дошло пак времја да сја вѣрнат
назад, като навѣрвили, стигнали пак
ду нѣзи рјакѣ, прибѣркали ја и пак

си станали чаплоги, и чул'ака станал чаплог. На дорѣ му имало един кавак (топола), на нег направил гн'аздо и четири години прил'атовал там [V,P-M,285].

примаслица f 'приказна, измислица' ~ тогѣс цѣрјут гу пригѣрна, гу бацѣ на двѣте му ѳчи, и тој'нака брѣтите му ги заклѣ и двѣте, та тој зема неговата л'уба, и другите ги даде на други два побрѣтими. И така и патил нај-мѣлкиот син и от тогѣс останѣ примаслица [V,PM,138] – Ст. Романски го изведува од тур. *masal* 'приказна' + суф. -ица и преф. при- (според при-каска).

прим'ан'ѣн* adj 'облечен во чиста, односно во нова облека' ~ мома стоје јуф Дунава, [јуф Дунава, крај Дунава, [тенка бела преминена, [ситно, дробно наридена, [ситно, дробно јуплитена [ТГ,171]; и: **прѣмѣнин** ~ шѳ ак не сум прѣмѣнна, стрѳјниците ли ки-ми-ј вѣрнат [ПК,2(195)]; ~ “дивѳјко, јубава дивѳјко, [ним стој спурти мене, изгурех за тебе” – “гори, лудо, гори, тупарва ки гориш, [кога ки ме видиш бела ем црвена, [бела ем црвена, ф-ново праминена” [ТГ,199].

прим'ан'ѣнт adj 'убаво облечен', в. **прим'ан'ѣн*** ~ идат и т'ѣс гу гл'ѣдат там удѳл букѳ с'адѳ идѳн ч'ув'ѣк такфѳс прим'ан'ѣнт [MS,t36]; ~ ја вид'ѣха мумѣта, такфѣс хѳвава и прим'ан'ѣнта сѣс толкѳс хѳвава рѳба [MS,t,23]; ~ изл'ѣзи Ил'у применѣнт в царски дрехи горе на гимиата на трифѣрич'ут. И кралицѣта изл'ѣла на диванханѣта [V,PM,172], односно **приминѣт** ~ тогѣс бѣбата, кату гу вѣде такѳв приминѣт, оружѣн, му вели: “синку, тѣзи дивѳјки не са за тѣбика; л'у когѣ сѣкаш тѳнака л'уба, јѣзе да

ти најдам; ѣла по мѣника” [V,P-M,9]; ~ да ка си флѣгле уф грѳбут, а видѣле детѣнци, шо сѣдиши на дѣсно, приминѣт и убличѣн бѣла рѳба, да си уплашиле. Па ѳн вѣли на нѳх: Нѳм са плѣшите [MV(K),332];

~ кѣ флѣгал цѣрот да убѣди сфадбѣрите, а видѣ таму идѣн чѳвѣк шо не бѣши приминѣт да лѳчи за сфѣдба. Да му вѣли на негу: Пријѣтил, кѣк си дујде тѳка, шо немѣл си рѳба за сфѣдба? [MV(K),270] – во контекстот имѣме употреба на номинатив на местото од вокативна форма, што се третира за јѣзична посебност: **пријѣтил, кѣк си дујде тѳка?**

примѣна f 'нова односно празнична облека' ~ и вели: “а бре Сраулица млада, блазе-ј на тој млад јунак, што ти прѣгѣрнува твојѣта бела примѣна” [МС(В),96]; и: **примѣна** ~ пуснѣла цѣркѣтата, сѣкој чѳвѣк отѣде на кѣшитѣ му. Брѣт му, богѣтиот, кату сѣдна на трапѣзѣта да рѳчи, га вѣли на жѣна му: “не знам, мари жѣну, тоѣ наш брат динѣска, дѣка га најди такѣв примѣна и са примѣнѳ и тој и децѣта му кату бѣјуви” [V,PM,148]; ~ дѳише жѣни навраз грѳбут, и а нусѣле балсѣм мирѳслиѳ шо таргуѣле. Да а најдѣле плѳчѣта тракал'ѣна ут грѳбут. Да кѣк си флѣгле, не а најдѣле снѣгѣта Господѳнова Исус. Да чѳнки бѣле зачудѣни ѳни зарди негу, ѣту и двѣ мѳна застојѣле на неѳ су рѳби и су примѣни шо лѣскаа [MV(K),333]; сп. **прѣвна примѣна** (= најскапа, најубава облека) ~ на тѣтко му рѣкл на измикарѣти: Изѣдѣјти прѣвната примѣна, и убличѣјти гу, и дадѣјти му прѣстинут на рѣката, и скѳрни на нѳзити, и а-ѣѣдѣјти данѣкут ранѣтитѳ, заклѣјти гу [MV(K),281].

примени (си)*, и: **прим'яни** (сă)* pf 1.

'(се) преоблече во друга облека' ~ му вѣли ба́бата на не́гу; "пóстој ту́ка тѣ́нака! Јазе ки изва́дам же́нски дрѣ́хи да си приме́ниши и та́ка да ти зе́мам не́трика!" [V,PM,9]; ~ она рекла: "са уженува́ми, туку ниа адет има́ми, са чини́ми го́ли кату от ма́јка родени и са канпи́ми". Арапи́нот заедно́ш си распримени, отиде да са канпи. Она пак му зева сичко́јут та́ка́м и рубите, от та́мо побегно́ва, са приминила кату киси́ца [V,PM,235]; ~ гу запи́ра про́с'аку, му да́ва ру́би, гу прим'я́н'а [MS,t,25]; ~ и кога ке дојди вре́мја, невеста да си чини́ш, тога червената прачка да земи́ш и, истом кога ке ви да́дат да сти́ете, тога ти не́тре на уда́јата си́лен во́гин да запали́ш и четири́јси кошу́ла да си примени́ш [V,PM,276]; ~ ка-ту каза и за трите и братја, му вели на де́цата: ва са мол'а, јуна́ци, оста́вјајти ми, да по́да на дру́гата ода́ја, да са прја́мина [V,PM,233]; 2. 'се облече во убава, богата облека' ~ сетни, кату са д'уздиса хоруту, и т'а си приминила сос златните дрехи, вја́хна и ко́н'ут и пак отиде на хоруту кату д'ун'а гу́зели [V,PM,206]; ~ сă прим'я́ни у нас ру́ба куту́ мисинч'и́ната и зв'азди́т'а и ја́хнува ко́н'у, ги фта́сува на пант'о́ и ги уста́в'а [MS,t,36]; ~ афу́ сă уму́ д'а́т'анту ху́баја и сă прѣ́м'яни сăс но́ват'а ру́ба [MS,t,81].

примѣри* pf 'зеде мерка, одмери' ~ и па́к гу попи́тал, ко́лко о́ки во́да ѝма фа́ф бара́та, и хизмика́рја искарал кра́ту́ната и а́ко́лата та му ка́зал: "Сас ај та́зикана кра́ту́на приме́рих и на а́ко́лата писо́вах". И катó зел ца́рја а́ко́лата па́лна ну́ли, не мо́жил да со́берѣ ко́лко о́ки са [V,PM,256].

примѣсан adj, m'леб што е премесуван' [ЛС(К),94].

примини* pf 'прифати' ~ "она е била кахпеа! Играј с секаков човек. Ету јазе хем ја фатих и одну мишијан земах от неа, ако не верувати"... И тогас Марин и другите базиргани си зарадуваха и му дадоха много бакиши. Хем на голем ихтибар го приминиха него [V,PM,166]; в. **прѣмѣне**.

примину́ве* impf 'поминува на другата страна' (во случајот преку граница) ~ ут-та́м, ду́јдеа, на́-за́кара́ на́тре уф-се́лто. Ка флизе́ме уф-се́лто, та́ма́ има́ло пе́т ду́ши на́ши прѣ́мани ут-ту́ка. Испадна́: же́ни, де́ца, си́те на́-испра́штат. Же́нте-им та́ма́, де́цата-им та́ма́, о́ни примину́ват [ПД,174].

примире n 'договор за прекин на воените дејствија' ~ та́ргна́ме де́к Цумја́, Блắгојувгра́т. Ду́јде: Буга́р-то да́-бра́нат ви́ке на́-ка́д Цума́ја, ка́д-Ду́пница на́-го́ре... И куту-на́с ста́ри осамда́сѣ гудѣ́шши чуве́ци, неублѣ́чни, та́ка́-ј ка́рат на́-фронта́. Уд-до́ма, упи́тината́ ѝ збе́ре, им-да́де п-а́дна пу́шка ви́ран, а́дна то́рба ле́п и о́т на́-фронта́. Би́а-се та́м дистѣ́на де́на, бидѣ́ примѣ́ре [ПК,-2(191)]; ~ ду́јде а́дно на́рице́не Га́р-цте сă-прѣ́местат. Примѣ́ре бидѣ́ло, прѣ́мѣре. Фра́нцу́јсто, Англича́нто – ми́р, Га́рцте да́-с-јо́т до́ма, да́-сă-ва́рнат па́ на́-ни́јнто ме́сто [ПК,2(223)].

примири́са* pf 'почна да мириса' ~ и ти́ја утиде́ле у ву́дини́цта и са заса́лна́ле ду-вра́тта. Ка́-си-лафе́-ле та́ка ме́чкта, лиси́цта и за́-цут и на-ме́чкта му примирса́лу не́шту на-чуве́чку ме́су [БМ(Тр),205].

примитарен m, в. **праматар** ~ имало идна-аџма, идну-Макидовец. Макидоциут – сулувец, аџмата – сулука. Макидоциут бил примитарен; басми прудаваљ [ДК,134].

примка f1. 'мрежа за фаќање птици, направена од влакна од опашката на коњ', сп. птици се фаќаат "са с примки ут пр'елу" ; сп. со примка се лови на 3 начина: **на сидело** (на пролет кога птиците носат јајца, **примките** се поставуваат во близина на гнездата), **на чикајне** (на овој начин се ловат горските јарбици, **примките** се поставуваат околу некој извор и тоа во август кога многу извори пресушуваат); **на мамка** – и со овој начин се лови на пролет, ќе фатат некоја јаребица, подобро да е женска, ќе ја стават во кавез на некое погодно место, околу кафезот ќе стават **примки**, женката што е во кафез навечер ќе почне да пее и ќе се соберат повеќе јаребици, некои од нив ќе се фатат во **примките**) [ТГ,388]; 2. 'било каков вид стапица (во случајот за човек)' ~ **о-ниџат** там шó да-направат: "Как кулај да-најме, да-ни кајш?" – "Кулај –ричел– ки-ту'рте едџн казан катран на-вратта". Другата вџчар тџа пак уди́ле да-кра́дат, га́зта уди́л напре́т. Ама џма примка сја: [ВД(Ник),279]; 3. фиг. 'нешто заплеткано' ~ и ви́ли: "ви ж'џнит'а са с вас у примка н'а-са фл'авалу!" [MS,t,37], [MS,s,89]; ~ и изва́дија ништол'те и ка́жјаја: мо́ра да-ра́ботиш су-на́с. И јас му-ричџк: нем-ма-клава́јте у-та́квџа примка, на-мо́жџам, си-џма́м дро́бни де́ца, са́ка́м и ку́јкта да-си-а-приглиду́вам [БМ(Сар),204].

примоли (са) pf 'се обрати со молба, односно побара нешто со мил глас' ~ **господарот** мло́гу си зарадува́, ча има тако́ф јуна́к таксилда́рин...

и му са примóли да гу пу́сни пак на дру́го такси́т да му бе́ре верисџнта [V,PM,23]; ~ умра́кна, ни им'аши'и д'е да по́ј да спи́, са примóли на нас ж'џна да спи́ вич'арóт таму [MS,t,71]; ~ **косџто** зел едџн ка́мен нат не́к, за да го отре́пја в бона́рја. И детето му са примóлило и зарџкло, óти не́к да остóри си́н на баи́та си и да му даде́ неговите дре́хи [V,PM,257]; ~ **змиа́та** му са примóлила да идат за́дно в а́дна горџ, от там да му набџра́ јаковитџ билка́ и за са́вда. Тој џ услушал и ути́шли в горџта [V,PM,289]; ~ **Кулу́ф** на не́гу са исказџа за си́чку, му ка́за и за та́ја лажџа, што ка́за на кади́ата, и му са примóли ... да гу отџмни от та́мо [V,PM,12]; ~ "а́ку џиш'тиш' ти́ да са примóлиш' ... а́ку м'а устџи мо́га за да до́јда" [MS,t,83].

примџва* impf 'повторно мие, премива' ~ ма́ја са́ндувиту, примџвам [ПсС-(3),64].

примџн* adj 'прибран, прифатен' ~ Ка флизџме уф-сџлто, та́ма џма́ло пџт ду́ши на́ши примџни ут-ту́ка. Испџдна́ жџџни, де́ца, си́те на́-испра́иштџт. Жџџте-џм та́ма, де́ца-џм та́ма, óни примџну́ва́т. Адно́ вре́ме тра́гна́ме ... на́-го́ре, пу-Ба́лџсџа [ПД,174].

прџн граер 'пред' ~ **прџн** да ста́ни мурабџту = **прџн** по́лиму = ниш'џн ут мурабџту = 'пред војната' [MS,s,88].

принадарино adv 'она што на човекот му е предопределено, што го носи во својата природа' ~ **е-на**, тва́-е, мно́гу про́ста рабóта. Ква́ ки-џмри жџџната, по́ла свџт па́д-ну́ва за-ма́жбó. Или ма́жбó ква-ки-џмри за-жџџната. А-осóбенó за-ма́жбó жџџната, óти ма́жбó, не-мо́жси

да-се-испéри и-такá си-и-принадáрино [ЛС(К),120].

принд'е impf 1. 'обработува волна, или памук и од нив, со помошта на фурка или друга направа, прави конци, преѓа' [MS,s,88] – в. придејне; ~ и таја мома сос мајка и хождала ката вечер да паракмнова, да принде вълна; и момата си научила, сама хождаши на паракав сос друшките и да принде [V,PM,205]; ~ кату гу видé барливојут речé: “брате, ету на мајка ми и вратеното, што и принд'ала!” [V,PM,241]; ~ тогас мисинчината вели на неа: “е побратимко, и ти си хубава, и јазе и сланцето и звездите, ама сега е момата нај-хубава”. Тогас тја много жална са върнала на дома и и си чудиши, сос што тертип да ја погуби. Един ден, дека приндјала ја дојде на умот една хитрина [V,PM,213]; ~ Отидоха по-нататак, најдоха едѝн балабан от тѝа чамовите дърви. И кату гу видé, барливојут речé: “брате, ету на мајка ми и вратеното, што и приндјала! Јазе и това ки гу земам” [V,PM,126]; без зачуван назализам: **приде (преде)** ~ ину-ден му-веле: “А јде дă-зевăш дă-предиш приде́но, вълна!” Му-дăшла и вълна дă-преде, а тă мăлăчка не знае, ама дă-преде. А-зела тă вълната и утишла [ДК,120]; – кога девојчето го учат да преде, и ако тоа не сака повеќе да преде му се одговара вака: “А ман. Ного приде, стиге гајри, са пракина придеки, исприде кулко на влăк дуп да му затниш” [ТГ,362]; ~ “Добар ден, чуно! Шо палăш! – Вълната ми-ă-зевăт, д-одăм дă-си-ă-зевăм.” – “И шчо вă вълна!” – “Мăшчѝа-ми ми-ă-дăде дă прѝдăм, а јас не знам дă-прѝдам”, му-

веле [ДК,121]; ~ разгледáти арно пилиштити на небито, шо нѝто сѝјат, нѝто жнѝат, и Татко вăш уф-небито и рани... Учѝјтисте ут сфѝтиште (светулките?) уф-урмăнут как пурăстат, нѝто са мăчат, нѝто прѝдат [MV(К),264]; 2. изр.: **тѝнко прѝде** – а. 'во лоша здравствена состојба е'; б. 'многу итро постапува' [ПК,2(199)]; сп. уште: **кăсметлија си бил, мајка ти не је придела спурти пѝток** – верување дека на тој начин човек може да се спаси од голема несреќа [ТГ,8].

принѝка pf 'се созеде' ~ Бѝг дăдѝ, принѝкă мăра женăта му и полѝка-полѝка оздрав'ала [V,PM,20].

принуде* pf 'присили', в. **принудуве**

~ имăл адна-цър три синѝви. Имăл и адна абѝлку. Ката-гудѝна прѝт дă-зрее тѝ абѝлкуту му-гу-идѝле. Ко-удѝле дă-гу-бѝрăт, гу-нăјдување издѝну. Тѝа дѝцта сă принудѝле и му рѝкле нă-църут: “Ај нăа к-ѝдиме ки-гу-чѝвање абѝлкуту” [ВВ(Кр),311] – во контекстот имаме очигледен пример дека категоријата род во овие говори не функционира (односно функционира само делумно): **имăл адна-цър три синѝви**; ~ **пролитта бѝме принудни дă-дѝјме тѝк у-Бурѝсуво, дă-кѝпме адна кăшта, а тăм, у-Мѝкрѝна нăјдѝме сѝ гутѝво, сѝчко устăвино, куту-нѝа ка устăвѝме дѝлу** [ПК,2(Мор-221)]; ~ **Апустѝл вуј-вѝда му-кăжă нă-бѝсѝте да-истѝрăт Гѝгите, дă-кăлăт нăдăре ут-нăште мистѝјна, ут-сѝлта. Они му-удѝја и тѝа шо-пăвеа зулу-ми тăкѝја, тă-се-принудѝја кумѝтите, Апустѝл су-чѝтта дă-и-збѝрăт стăята, дă-и-истѝпăт Гѝгите и дă-и-нѝсăт уф-нăтре, уф-гѝл'ут** [ВЕв,296-297].

принудуве* impf 'кога нешто се прави со присила' ~ аку-застăнăт тăм ни-ј-упăсна рăбѝтта. Вѝ пу-нăс –

дѣк застанма ние и он. Е, нејсе, та мина шо-мина, на-призе уфицерчиту шо-беше и ни-зѣва свидѣнија, ама усмино не писмино, зашо бѣгате,... – А, бре, ние – му вел'ам, оти ут-та бѣгма, некуј уд-вас тѣпа и бѣз да-та-ниѣта, са-принудувма ние за да-бегма [БМ(В),192].

прион m 'направа за сечење со запци, како мала пила' ~ и бабата, што стори таја работа, с прион на стредја ја посечи, и от сите базиргани иманиту го зема, бејлик го стори царски [V,PM,167].

припáјѓа impf 'кога нешто некому му следува' ~ Одат, одат пу-пáтут и си-збуруват на-кој пáјѓа ва сѣга, чунки ки-пáдне на идѣн уд-ниѣх. Гулѣмиат: "Јас аку-не-бѣк ништу нá-мóжикте да-напáравите". Дрúжкáт: "Тáкá...", нáчи (значи) пувáрзани бiле. Ајде, цáрут ки-а-рѣше ва рáбота. Оат на цáрут су-кѣрка-му. Рáдóсин цáрут е, шо напáравите? – сѣга да-вiјмá на-кóго припáјѓа [БМ(В),196].

припáлан* adj 'побаран' ~ ка ки-си пуштáт силjáнту дубиците не си-ј припáлуват цела гудина: имај-нту дур издивувало, оти не припáлано дур на вáкáт на учеј-на, гјирек на ралто, кирек на колта [ME(P),77]; [ME(P),174].

припáла* pf 'побара' ~ и ки му бi-јат пѣза су негу, и ки му бiјат, и ки му плúјнат, и ки му утѣпат на негу, и на трúти днi ки уживѣи. И му óдиа náпри при негу Јáков и Јоáн сiнови З..., и му вѣлеа: Дидáскале, сáками шо ки ти припáлами, да ни чiниши [MV(K),285]; ~ и а глiдáл... и пукривáчката шо му имáло на-врас глáвата, не бiло су сáва-нити, туку сáмо бѣши брáну кúп на иднó мѣсто. Тóга вiки флѣгал

и дрúжут Ученик шо дошáл пó-нáпри на грóбут, да и видѣл, да верувáл; óти не припáлаа никој пáт кнiгата, шо му бѣши да стá-ни ут мáртвити он [MV(K),336].

припáлва* impf 'пофака' ~ и кá-си-дóшле нијнте á-вiшле, шó ки-вiдат: чупáта издáлцѣна. А-припáлвáт, му-á-извáжмáт курдѣлта и óна стáнала. – "Е, му рѣкле, нiа не-ти рикóме дá-нá-зѣвáш ништо?" [ДК,144]; и: **припáлува** 'побарува' ~ на ногу места има куриј, дека ка ки си пуштáт силjáнту дубиците не си-ј припáлуват цела гудина [ME(P),77].

припѣе* pf 'почне да пее (во случа-јот петелот да кукурика) ~ рѣкáл: "Нáвари жiту, нáмеси лѣп, да-ми-раздáвши ка ки-умрáм. Фáтила, намисiла лѣп, ај наварiла жiту за-да-му-кáже и да-умре. Прилáјáл пѣсут, му рѣкáл: "Азáта ки-ни-умре" – на пѣтáлут. Пѣтáлут припијáл, му-рѣкáл: "Кá не-ј-врѣдин идна-жѣна да-пувѣле, нека умре" [БМ(ЗБ),200].

припѣлка f 'седенка – кога невечер ќе се соберат девојки, жени, и низ разговор и песни вршат домашни работи (предење и сл.)' ~ ки-стáними рáно, квá угр'áва тáа зв'áздата... и-ки-нарѣдими óкóлу слáмá, и-ки-зaпáлими óкóлу, сѣ ќе гóри óган да-се-глѣда. И-сiти нив'áсти ќе-сѣдáт, кóј ќе-плѣте, кóј вáлна ки-чѣшá, кóј тóа, кóј рнóа, тáкá, см'áшки да-пр'áјми... Убáвр б'áши мóре, убáвр. Нá-при-пѣлка [ЛС(К),135].

Припека top. (в. **припик**) 'рид со ретка шума'; сп. гл. *пече* [ЈИ,Ми...,178].

припик (< **припек** – со редукција) m 'место изложено на сонце' ~ дѣка слáнцyто удiре, пóвичко пѣче, а зáклóнно-ј ут сѣкáде [ПД(129)]; – додека младите играат оро на сред село, постарите ќе изберат некое

место на завет (каде што не дува), односно на припик (каде што грее, пече сонце) ќе седнат [ТГ,321]; ~ *ки-чете вѣсник... на-сла́нцѣто, на при́пик* (иронично – зн. 'ќе дреме') [ПК,2(211)]; ~ *Ка̋ пуглѣднуват сел'а̋нто: на̋-ма̋га̋рто. ва̋лк. “Бре̋ј, ва̋лк, гл'а̋да̋јте, ва̋лк, да̋ржа̋јте”. Удра̋т ус-ста̋п, ус-ка̋ма̋не, удра̋т, гу-пра̋тепа̋т. Избига̋л на̋. Избига̋л ама̋ гла̋дин, па̋пца̋л ве̋ке, на̋-мо̋ш да̋-ба̋де. Удде̋л на̋ не̋кӳј при́пик не̋де, на̋-не̋ко̋: сла̋нце. Пра̋нечуве-се ду-е̋дно ла̋зе* [ПК,2(216)]; ~ *а-мӳдар. И-са̋б'а̋ на̋пра̋ја̋л, има̋л, и-пи̋ши на̋-са̋б'а̋та̋: “Со-еди̋н ӳдар (на̋-са̋б'а̋та̋ пи̋ши) че̋три̋иси дӳши ма̋ртви”. А-то̋ј че̋три̋иси мӳви. И ле̋гна̋л та̋ка̋ на̋-при́пек. Ти̋а мо̋ра̋т да̋-да̋ат на̋-во̋да̋, да̋-зе̋ма̋т во̋да̋* [ЛС-(К),116].

припи́ра (са̋)* impf 'се расправа, се кара' ~ *на това зговор прѣстигна пак они̋ј човек ш̄тото му кра̋дја̋ши парите на̋ слепити про̋сици, тамо̋ дека са̋ припира̋ха про̋сичи̋ту един дрӳгито за̋ парите* [V,PM,207]; ~ *са̋ спри̋п'а̋хми* (= се скаравме) [MS-,s,89].

припи́рани p 'расправање, карање' ~ *на това припи́рани ца̋рјут ме̋ѓу мѣлатите е̋ту до̋шли прѣт ца̋рја̋ две калӳгери, му вел'ат на̋ ца̋р-јут: “ца̋рју, мно̋го ти̋ година̋ и да̋ ти̋ е̋ жи̋в зен̋тју! Ни̋а ч'ухми, оти̋ има̋ш јӳнак зен̋т, ш̄тото стра̋шни ла̋ми фа̋ти жи̋ви”* [V,PM,186].

припи́та pf 'препраша' ~ *фа̋ти да̋ ја̋ припи́та̋ то̋с ж'и̋на̋та̋: “ми̋ ни̋ ка̋зӳва̋ш ти̋ на̋ м'е̋н'а̋ тӳзи̋ да̋'а̋т'а̋ а̋мо̋т' та̋ка̋ гӳ ви̋кат Ди̋јӳни̋ш'?”* [MS,t,47].

припи́лива pf 'со движење на раце и нозе помине низ длабока вода' ~ *то̋га̋ј отвори̋ една̋та̋ ри̋ба̋ уста̋та̋, го̋ зема̋ чо̋бана̋ от̋ нос̋јата̋, го̋ глат̋-*

на̋ ца̋л. Она̋ја̋ ри̋ба̋, ш̄то̋ има̋ши чо̋бана̋ на̋ кӳре̋мот, ӳ стра̋дја̋ при̋пли̋ве̋ши, а̋ дрӳгате̋ два̋ ри̋ба̋ – е̋дна̋та̋ от̋ пра̋вата̋ стра̋на̋ и дрӳгата̋ от̋ ле̋вата̋ [V,PM,169] – уште еден пример за присуството на дијалектното значење на зборот **прав** = десен; сп. во рускиот јазик.

припл'а́ва impf 'заплетува' ~ *ва̋ткӳ са̋ припл'а́ва̋* (= јатокот – вид пре̋га̋ што се користи при ткаење – се заплетува) [ПсС(З),67].

при́плод m 'чинот на донесување на нова генерација, оплодување на животно' ~ *ти̋: са̋-чӳкани̋ ко̋чӳве не̋ са̋ за̋-при́плод* (објаснување за поимот **брави** = кастрирани овнови) [ПД,125].

припор'а́нче pf 'даде препорака, побара' ~ *и̋ то̋ј зема̋ от̋ те̋рзи̋ите рӳбитӳ, зема̋ и̋ да̋ска̋лите̋, ги̋ занеси̋ на̋ Бо̋гари̋ово̋, да̋ ја̋ сто̋ри̋ те̋сли̋м на̋ да̋ска̋лите̋ ар̋мас̋ни̋цата̋ мӳ, да̋ припор'а́нче̋ да̋ ја̋ на̋уч'ат̋ сич̋ко* [V,PM,164].

припор'а́нчува impf, в. **припор'а́вче** ~ *от̋ ма̋ра̋ де̋на̋ се̋тни̋ мӳ до̋јде̋ на̋ та̋тко̋ мӳ кни̋га̋, да̋ хо̋ди̋ на̋ ца̋рска̋ ка̋вга̋. И̋ то̋ј на̋ же̋ната̋ мӳ припор'а́нчӳва̋ и̋ вели̋: “ко̋га̋ де̋-ти̋нто̋ ки̋ си̋ чи̋ни̋ за̋ ӳка̋, да̋ го̋ да̋деш̋ на̋ да̋ска̋л да̋ си̋ учи̋! Е̋тӳ ти̋ оста̋вја̋м̋ сто̋ка̋, па̋ри̋, и̋ ја̋зе̋ ако̋ по̋аргисам̋, то̋ј де̋тен̋то̋ да̋ го̋ гле̋нда̋ш̋ ха̋рно̋!”* [V,PM,155].

приправува* impf 1. 'прилагодува' ~ *Бӳга̋р̋јто̋ по̋вик̋ја̋ са̋ ба̋рка̋а̋ сӳ Га̋р̋ци̋те̋, и̋ се̋кӳј̋ и̋дно̋ не̋и̋штӳ гӳ при̋пра̋вӳва̋ на̋ га̋р̋цки̋ ка̋ла̋п, на̋ј-но̋гӳ на̋к̋ ув̋ Ӳрӳм̋лӳкӳт, де̋ка̋ бе̋а̋ Бӳга̋р̋јтӳ ӳдде̋лени̋ ӳд̋ ка̋да̋ ве̋та̋рӳт̋ ӳд̋ дрӳјз̋те̋ Бӳга̋ра̋ сӳ Ка̋ра̋-а̋зма̋к* [МЕ(Р),75]; 2. 'одржува нешто со поправки' ~ *тӳри̋цата̋ гри̋жса̋ за̋ во̋ па̋т̋ се̋кӳга̋ е̋ би̋ла̋ то̋лкӳ гӳле̋ма̋ шо̋ ка̋то̋ или̋ пра̋веле̋ или̋ гӳ*

приправувале [ME(P),73].

припу́ска pf 'растрча', в. **припу́ш'та** ~ и то́јнака кини́са, оти́де ду́р на морéту, гу вра́за хендéк атлатан на́ е́дна стра́на: ету и куби́лата изле́е сос де́вет жрја́пчинта, хém ви́ка: "а́х нема чо́век да ми вја́хни, да ми припу́ска пу тиа́ ра́мни по́ли" [V,PM,113] – во текстот имаме уште еден случај за образување на множинска форма на именка од ср. род со наставката -и: пу тиа́ ра́мни по́ли (м. 'полиња'; за ова в. во граматичкиот дел); посебност претставува и множинската форма **жрја́пчинта**, во која се зачувала архаичната наставка -а́та.

припусни (си)* pf 1. в. **припу́ш'та** ~ имам друг един деф, којто е ба́рзо-ходник. Ки гу извадам да си припуснити: кој ки излези по-јунак, да дојди по-напрет, ки му дадам момата [V,PM,45]; ~ тогас детенто му вели на старага дјада: "тате, ја́зе ки си чинам един кон, ти да ме вја́хниш, и да поими и ниа на свадбата. Да ми припусниш на кушиа, ја́зе сичките кони ки ги заминам; тогас ки сакат да ми купјат от тебе [V,PM,217]; 2. 'се втурна' ~ фати́ла да вели: "варај, мале, мила мајко, ја́зе не сам мај-сторка, што ми велиш, но сам твоја милна керка..." Така кату чу мајка, еднош са припусна, ја прига́рна, ја бакна меѓу двете очи, и еднош дејата заикна́ли: тамо и души́те им излезо́ха [V,PM,196].

припу́ш'та pf 1. 'растрча (се), влезе во натпревар' [MS,s,89]; ~ за́ен-циту припу́штат [ПсС(З),68]; ~ јунакот го виде наврџ топола-та, фати сега сама да вреви: "ах, да има сега един човек да ми вја́хни и да ми припушта по полето, да са назноја" [V,PM,186];

~ дјадото гу зема детенто и гу занесе пак у дома му. И на ониа дни тихиса да има един беј свадба, и много л'уди сос кон'а на свадба хождаха да припуштат [V,P-M,217]; ~ кубилата му рече: "тајл'акот остави го тука, ч'а тамо, дека ти пушта царјут, човек са изгорјава и добиток, штото е амаи́а. Туку мене да ме вја́хниш и да ми припушташ перво две саата по зелено поли, да си назноја" [V,PM,187]; 2. – (са) 'се навед-на, падна' ~ и си-оти́ише двéте на-ца́рка ма́ш и жéна и му-ре́кле на-Кумка Кáли́чка да-му-туру́ва во́да да-не-за́варе га́рнето. И Кумка Кáли́чка ка-видéла да-не́ма во́да га́рнето и-са-пропу́шти́ла у-га́рнето и-са-сва́ри́ла у-га́рнето [BM(Cap),314] – сп. убав пример за интенционална, декларативна употреба на сврзникот да наместо 'дека': Кумка Кáли́чка ка-видéла да-не́ма во́да га́рнето (м.-'дека нема').

припу́ш'тани п 'трчање, натпревар' [MSs,89].

припа́лнет adj 'нешто (простор, сад и сл.) исполнето до крај' ~ се раскри-ја ув урманут; елбет не ув блат-цкјут урман, шо е припа́лнет су вода [ME(P),77].

прира́досин* adj 'срекен, радосен' ~ и на шéста мéсици на си пу́шти́л Ангил Га́врил ут Бо́га на гра́т Гали́леа, на Чíста Дје́ва армасáна су ма́ж, имито му Јóсиф, уф ку́ка Дáвид; и имито на Мо́мата Мари́а. Ка си дујда́ Ангел Господи́ноф ка́д не́а, ричé: Ра́дуј-с прира́досна [MV(K),315].

прири́па* pf 'помине преку нешто со скок' ~ На трéтиут де́н гу-пу́шта трéтту га́лапче су-ни́смуту и му-вéле: "Тво́ја ду́ша ки-прежа́лиш мо́ја да спа́сиш"... га́лапчиту

литна́л су-то́лку гуле́ма ба́рзі́на шо да-не-гу-ві́де га́валут на-гра́ніцта при́рипал и на-му́жал, да́мек да-гу-стрéл'а [БМ(В),195].

природан брат m'полубрат, само по еден од родителите, роден во новиот брак' [ЛС(К),100].

прис (в.: **през**) ргаер 1. 'упатува на поминавање во близина на нешто, покрај' ~ едін дeн промина́ тел'алот **приз** ка́рпа́чином [V,PM,18]; ~ владиката му вели: "бре братку, кату ми беши **страх** от тиа аскерите, што промина́т **приз** тука" [V,PM,39]; ~ тој му и рекла на хизмикарот: "постој, почекај ошти малко да са шетам". Как отиде **приз** една чаришиа да са шета, промина **приз** царскиј конак [V,PM,238]; ~ и дојди вр'ам'ату ца́р'у да ги токми мо́мит'а. Ди́жата́ксува да прумина́т ш'и́ч'кит'а јуна́ци **прис** по́ртата да ви́д'ат мо́мит'а, да си удбира́т, кутри́ гу и́ш'тат [MS,t,34] — уште еден пример за присуството на архаичната замена **кутри**; ~ гу ну́ш'тат ут бахч'ата да пруминé и то́ј **прис** по́ртата; гу удри́ва ина́ ја́блăкă [MS,t,34] — поголема е веројатноста дека поминал 'покрај портата', отколку 'низ портата', бидејќи станува збор за 'порта' на царската палата, а момците проаѓале покрај палатата; ~ си удри́ва Ифти́м'у т'уфе́јку на ра́муту, пруми́на **прис** главн'ата, ги гле́да главн'ата са́ ну́снали фили́з'а (да́лч'анта) [MSt,44]; ~ дја́вулу иди́н д'е́н' уткра́ва ина́ ја́блăка ут парăдиса и исл'ава на зим'ата, пруми́на **прис** ца́рува́та ка́ш'та и ви́ка [MS,t-30]; 2. 'укажува на премин преку некој простор — низ' ~ ту́ка има де́вет бра́тка хајду́ци, што не оста́ват чо́век да промина́ **приз** ту́ка [V,PM,21]; ~ ету едін дeн излезé ра́но от ка́штата му... промина́

приз пазáриштето [V,PM,17]; ~ тра́гнах за да до́а у Ати́на, прумина́х **прис** Сулу́н [MS,t,12]; ~ ста́нува ж'ина́та-му ... и **прис** будру́м'у си ути́ди го́р'а [MS,t13]; ~ тојнака, кату беши завиен сос кепету, промина **прис** стред'а аскерут [V,PM,34]; 3. 'проникнување низ отвор' ~ на бе́лојут бл му вл'áзи от устáта, **приз** га́зот му изл'áзи, дали́ на́истина така си ви́дел? [V,PM,31]; ~ умовитојут киниса, отиде да копај гроб на гробите, пак лудојут зева една карлига да ја наврја **приз** мајчином му нос, да татраштем ја занева на гробот [V,PM,229]; 4. 'премин над нешто' ~ и змију́еете, катó едја́ха месóто и кока́лите, клавахá си от прес тја́х. И нова́ чело́век, катó еде́ија и то́ј ме́су сас тја́х и **приз** рамотó си фя́рлеи́ја кока́лите и ни оста́веи́ја ко́кал от прес не́к [V,PM,262]; ~ та му да́л ко́сето пет ко́н'а на́товаре́ни сас што по́йскал, и, нату́рил по су́хо пчени́цата, меда́, просóто, ... та са собра́ли пилéтата, пчелите, мра́фките... му рекло́ едно́ пиле: "Ела да та прéнесе **прис** морéто!" [V,PM,258]; ~ сéтне пак ни зна́е, на котра́ да даде́ прăстен'а. Дошлá пчелáта, ка́зала му: "Тиа́ как ишта сто́јат и трите в едно́, јас ишта прeфя́ркна на една́ **прис** главáта. На на́зикана да го́ даде́ш!" [V,PM,258]; 5. временски 'во текот на' ~ за ста́на **прис** вич'арóт да ха вид'а о́лувету да му да́м пак да идáт пл'áва [MSt,65]; ~ ста́на **прис** вич'арóт и вид'а идно́ свити́лу [MS,t,74]; ~ лéгнаха баи́ка, то́ј турі са́бјата у средја́. Тја́нака **прис** вечерóт прифя́рли ра́ка на вра́х не́гу, са́ посја́чи ма́лко ра́ката, га́ тра́гна и му не ка́за на не́гу. То́ј сиромáх

зна́иши, ча́ не́ му бе́иши же́на, не са́каиши зло́ да чи́ни на́ не́ја [V,Р-М,145] – уште еден случај кога глаголот и заме-нката се разделени со негацијата: **и му не ка́за на не́гу.**

приса́т m, bot. 'дрво што со калемење од диво станало питомо (она што дава плодови)' [ПК,2(88)].

присечи pf 1. в. **присичува** 1. ~ *момата отиде на стрјашта, седнала, ету и страшната ламја изл'аза, штото имала седим глави; фатил јунакот да са бори сос неа, заеднош ја присечи шестја глави, на седамтја много са бориха, до три дена и три но́ка, дури и неа ја присечи* [V,РМ,221] – во текстот имаме употреба на зам. форма за директен објект **ја** наместо дативната 'и': **заеднош ја присечи шестја глави** (м.: 'и пресечи шестја глави'), што претставува уште една потврда дека остатоците од падежните форми кај заменките во југоисточните говори ја губат својата регуларност. Примери има повеќе, за ова в. во граматичкиот дел; 2. в. **присичува** 2. ~ *И ф-то́: вре́ме ади́н по́лк имал ка́м Петри́ч во́јска, не́ била на́-фронто́, она́ ду́дде, с-укупíре уд-Мо́кра́не на́-за́-Но́во Се́ло, да-пра́сече Стру́мичко По́ле, да́-за́пре ма́лко га́рчка́та во́јска* [ПК,2(222)].

присичува* imprf 1.'разделува нешто на делови со сечење' ~ *не́ са́ присе́чуве то́о дибе́ло ва́же* [ПК-(Гар)]; 2. 'поминува преку нешто и го разделува' ~ *су са́та му реки, шо гу присичуват на секада и са́та му планини* [МЕ(Р),71].

прискокни pf 'извесен простор го помине во воздух – скокајќи' ~ *и кога ќе дојди времја, невеста да си чиниш, тога ти нетре на удајата силен вогин да запалиш и четиријси кошула да си примениш, ча и змиата четиријси кошула има.*

Тогас срешта негу да стоиш и да му велиш: "искари си една кошула, да искарам и јазе" и "да прискокними вогино!" [V,РМ276]; ~ *он кату дојде аф Раница река, којто беиш три врјатина широка, тој га прискокна и така си куртолиса. И кату са куртулиса, отиде аф една круша на па́тјут, пот сенката си легна* [V,РМ,66] – проширена употреба на предлогот **аф** (= 'во') наместо 'под': **и кату са куртулиса, отиде аф една круша на па́тјут**; ~ *и клал тел'ал да вика, којто са причу на сичката земја: "котри јунак за излезе сос кон да ја прискокни дупката, он за везми царју-вата мома!"* [V,РМ,181] – повторно присуство на архаизмот **котри**.

присла́ви* pf 'кога некој ќе се стекне со слава' ~ *Ва́а ј на́ нѝх живо́т ду ве́ка, да ти пузна́ват на те́б, шо ти си са́м исти́нцко Го́спот, и на то́ шо гу пушти́ Исус Христос. Ја́с ти прислави́х уф зе́мн'ата; пуве́лата а свари́иш, та́ шо ми си да́л на ме́н да чи́нам* [MV(K),261]; ~ *на ва́ (Ма́риа) бра́т му Ла́зар бе́иши бо́лин. А пушти́а абéр ви́и се́стри му на не́гу, шо ве́леа: Афéндо, е́ту во́а шо гу милу́ваш бо́лин. Ка́ слушá Исус, риче́: Ва́а бо́лка не́ и за умре́иш, туку́ зарди Госпо́динова сла́ва, да са́ присла́ви* [MV(K),286]; ~ *Илим áку са́кати да ви́дити шо има́ пуве́ла Чове́ишоу Си́н да прушти́ава грéхови на зе́мнјата (ве́ли на то́а бо́лнијот): Те́б ти ве́лам: ста́ни си, и кре́ни си носило́то, и о́ди си до́ма. И на то́а ча́с станáа, и кринá носило́то на ра́мото... ду́ри си чуде́ле си́ти ка гу виде́ле, и му прислави́а си́ти на Бо́га* [MV(K),284]; и: **пра́славе** ~ *"Е, ра́-че, не́-сте са́мо ви́, мо́же и не́ко: дру́га да́ржа́ва д-има́ та́кво де́те и не́го да́-гу-изл'а́кувум. Оти за́-то: сум ја́с до́ктор, и да́-са́-пра́славум"*

[ПД,149].

прислáвен* adj 'познат, славен' ~ *истина ви вéл'ам на вáс, óти вiа шо дудéхте пу мéни, на тóа сáд, кóга ки си седи Човéшноу Сiн уф приславéнио трóнот нéгову* [MV(K),263].

присл'áди* pf 'тргна да следи некого' ~ *Тóс манц'ó на нáс иу́п-ката пузнá, ја присл'áди, пузнá, ш'тó за сá уб'áси* [MS,t,53].

присмјáва* impf 'кога низ насмевка изразува недоверба' ~ *и терал мјасто тјасно да најде, за да можјá да ја прихрипне... и си останал ч'ул'ак. Тога утишал дома си, жената му го питала, де је бил толко години. Тој хи рекал: "Јаз си бех тук и ката ден си та гледах от кавакá през гн'аздото: чeтри години бех чаплок". Тја му сја за този присмјавала* [V,PM,286].

присмива* impf, в. **присмјáва** ~ *пращили јá, што тера? Тја хми рекла, чи је дошла да излекува царскáтá керкá. Тија хи сá присмивали и ни јá оставели да влезе внетре* [V,PM,282].

приснiк (пугáча) f l. ~ 'пугáча (леб) бéс квáс (со сода бикарбона), а áко-ј кiснáна пáк — **кiснáна пугáча** [ПД-(118)]; ~ *немахме лéп зá-вéчáр, зá-бáркáх áјн приснiк (пугача)...; ~ Нé бiише дóјдáна гáрцáтá вyјскá уф-Кýкуш, óште фрóнт дáржáт дóло. Сáмо вyјнiци рáнни рáзнóсувáт гá-аре. Жéшко, óгин, сá-вiке, гóре. Мисiа жéнте лéп бес квáс, приснiк, дá-сá-јспéче, дá-јáдиме, нéма шó, дéца мáлéчки* [ПК,2(Пос-290-291)]; 2. 'недокиснат леб, не е добар бидејќи е правен со малку, односно со лош квасец' ~ *лéбо вáдин-еј приснiк, нé-о бiвише квáсо, ич нéма слáч* [ПК,2(88)].

Присое top. 'падина, ниви, место изложено на сонце' — сп. стсл. **присое**, според Ј. Иванов од *при-* + *-сое* (последното со редување од стсл. *сниати*); од истиот **ко рен** се образувањата: **Присојката** (Лехово, Валовишко), **Присојница** (Старчишта, Драмско) [ЈИ,-Ми...,178].

пристана* pf 'се согласи'; в. **приста́нува** ~ *Имá и-тiу да јáдéш, и-áс, и-кérкáтá. Ас сáм зéт, гóтóвр, тiу м-испáти, вiкá, и-зéт пóстáнá, шó-ти-и мáкá сéгá. Еве прет-мéни писмóтo, кóа му-гo-дáдé нá-кáпетáнo. Ас не-сáм винóвáн. Ти м-испáти и-áс пристáнáх, стáнáх зéт!* [ЛС(K),126].

приста́ниште п 'одреден простор од брегот на езеро, море или река каде што пристигнуваат (и заминуваат) бродови' ~ *шáтáјки дудéл нá-нéко: пристáниште, испáднáл уф-нéко: сéло* [ПД(151)]; ~ *Му-вéле крáлцáтá кérка нá-тó: "Јáс мóра дá-гу-нáјáм. Дá-ми-дáш мурнáри и пáмпур, к-óáм ки-гу-пáлáм". — "Дáдéно", му вéле крáлут. Зéвa пéјсет мурнáри, пáмпурут — óде. Óде, óде, óде нá-тó пристáниште дéка-е тó* [ДК,129]; ~ *имáло éдно вréме нéкуј тáргóвáц кóј шáтáл уд-грат нá-грат. Шáтáјки дудéл нá-нéко: пристáниште, испáднáл уф-нéко: сéло. Бiло дóцкáна* [ПД,151].

приста́нува* impf 'се согласува' ~ *ај дá нáпрáјми свáдбá и-гóтóвр. Тóј, детéтo вiкá: "Ас н'áмáм пáри" — "Зá-тóа пáри имá..." Кé-пáјми свáдбá". — "Арнo. Кáк кé-рéчити вiе... Шóм рeшiли-сте вiе, áс приста́нувам". Дóбрo. Гá-зéвáт* [ЛС(K),125]; ~ "... нá-двá пáтá, вiкá, нá-тpи ми-сá-дрeсéли пo-дeстiнá лiри, вiкá, прет-врáтáтá истyрeнo. Турéјтe зáсáдá, вiд'áјтe кóј ги-нóси.

пристајнам* pf 1. 'пречекори' ~ му отговори: "зашто сам бързоходец та, аку немам тиа камени вѣрзани аф ногите ми, можѣ-да да пристајнам, от крај земја до крај да прјаскокнам" [V,PM,44] – предлогот **аф** (= 'во') во контекстот покажува проширена употреба и на местото од предлогот 'за': **камени вѣрзани аф ногите ми**; 2. 'направи престап,

згазна на она што е ред' ~ и кату гу сечиши дървото, кълниши Адама и Еву, велиши: "така от Бога да најдат Адам и Ева, што не послушаха Бог, што им поръча, л'у престъпнаха неговата поръка, та сега и ниа са мълчими тука гладни и жедни!" [V,PM,64]; ~ рече на сиромашу: "ади сега, побратими, да идиш пак аф гората да сечеши дърви, да ги чиниш даски, и ошти едноч да не кълниш Адама, ча и тој така послуша на жена му Еву и пристапна господинската порака, кату как и тинака [V,PM,66]— во текстот среќаваме уште еден пример за широката употреба на множинската наставка -и кај именките од ср. род: **да сечеш дърви** (за ова в. во граматичкиот дел); 3. '**притисне**' ~ тогас и тој, без да сожсали за жената му, ча останала без биска, вели на неа: "ба, жену, толко е слатко човешкото месо! Утре јазе как за гу бричам детенто, за пристапна бричот, да гу закол'а, пак ти момата, как за ја чеиши, забиј гребен'ут на шиата! да ја заколиш, да ја јадеши" [V,PM,240]; 3. 'се повлече, го откажа (дадениот збор)' ~ ала он не пристапна клентвата, што си заклнал на бунаро, л'у му каза на татко му: "сино ти иде. Да излезии да го достретиш!" [V,PM,156].

присуши pf'кога некој извор ќе секне, т.е. ќе остане без вода' ~ Со-ломон му вели: "дјáдо, горáта побел'á, клáдниците присушíха, двé без трí не чíнат"... цáр Давíд му вéли: "брадáта ти и кóсмите от главáта ти побел'á, очíте ти присушíха клéпките, нóите (нозите) ти без стáп не чíнат" [V,PM,130].

присади* pf'судот реши некој да биде казнет, т.е. осуди некого' ~ на тоá врéми си суберúва Исус на дванáдесет Учени́ци нéгуви, и фатí да и кажúва на нíх шо íма да му дóјдат уф нéгу да тéгли: Ету шо си íдими уф И... , и Човéшноу Сýн ки прудóсат на Хахамíти и на Граматíцити, и ки му приса́дат на нéгу за умрéни [MV(K),285].

притиска impf 'силно допира до нешто и врши притисок' ~ пак т'анакa на ма́јка í велиши: "мале, човек ми притиска това вечер!" [V,PM,34].

притиснова impf 'врши притисок', в.

притиска ~ тој хич не отговори на мечката, туку извадил неговата те-шка бозлугана та ја притиснова на мечката. Кату ја удри три-четри бозлугани, мечката фатила: "аман, брате" да вика [V,PM,215].

притичфа* impf 'дотекува' ~ извур во́да извурвáше, ама намáн, íзвур во́да извурвáше, [ду-двé рéки притичфáја, ама намáн, ду-двé рéки притичфáја [ДК,156].

притрисúве* impf 'пребарува некаде, да нема нешто скриено' ~ та́ ка-чу́ла, тéт-шо-бíла, прáви идна бáклавíја су-утрóва за-да-óде да́-му-да́де на-мóмта и да-а-утрúе. Уттáм утíише вíке ама кóј шо-ки-зánце гу-прáвáле, гу-притрисúвáт, кáк му-вíкте вíе [БМ(36),199].

приту граер 'спроти' ~ ричé Гóспот на Учени́цити нéгуви: Сéкој човéк то́ шо ки ми сá кáжи на мéн насприту л'удито, и Човéшноу Сýн ки му сá кáжи на нéгу приту óчити на Господíнцки Ангели [MV(K),299]; ~ ричé: Ти сá пука-ју́ам, Тáтко, Стопáн на нéбито и на зéмнјата, шо си а скрíл вíа ут книгу́вити и разбáрни л'уди...

истина, Татко, оти така си чинил пувела приту тебе [MV(K),324].

притърпи pf 'се въздржа, се стрпи' ~ зет'ут пак гајрет чиниши на неа да притърпи ошти неколко дена, белким ки ги познајат. Пак фториј ден га мачили нивјастата, и тјанака притърпија [V,PM,73].

прикѐ п в. прикиа ~ "за ја згуриши", ш'то да ти прав'а? омос јас мојту прикѐ, ш'ту гу имам ут мајка и си гу звѐја!" [MS,t,11].

приучи* pf 'даде совет' ~ пак на нападијка вели: "ах нападијко, как да чиними сос това дјавол?" Вечерот нападијката гу приучи дјатето и, л'у да седнат да јадаат на трапѐзата, дјатето кака да вѐка [V,PM,128]; ~ една жена си имала една керка много лоша, наказувала на мајка си много и хич ни је слушала. Мајка хи ја приучила и хи вревила: "Нимој, керко, тај правиши, чи си мома, та ни ти прил'ага" [V,PM,292]; ~ така младата самовила гу приуча на јунакот и гу фърли у морету, и тој са чини патка. Ету и старата самовила прифтаса и фатила да испива морету [V,PM,279]; и: **прѐуче*** ~ прѐбѐркала уф-стѐмните, нѐма во-да. И кога а-видѐла жѐнта оти си-легнала миѐу-дѐца, си-ричѐла у-сѐбе: "Ах ѐре, јас с-излѐжѐх ка-та-пуштих пу-крѐсно. Нѐго та-прѐучиле тѐбе, ѐсе јас ка-та-наѐчаах как са-рѐботе спрути-срѐ-да" [BG(Бог),276].

приучова impf, в. приучи ~ после свадбата неколко дена ја кренува невестата, ја занева на Солун на неговите кука. И ја приучова невестата му сам он, хем ја вели: "ету утри ни дојдат тука базирѐаниту. Да глендаш да не ме острамотиш!" [V,PM,164].

прифѐли* pf 'заблагодари' ~ и-јѐн рѐ-кал: Афѐндо, да разлѐдам. Исус ричѐ на нѐгу: Обиди, вѐрата тфѐа ти лекува. И на тоа саат си привидѐ, и бдиши пу нѐгу, и му славиши на Бѐга. И са то сфѐт ка виде, му са прифали на Бѐга [MV(K),280].

прифѐти pf 'даде согласност' ~ "ки-та-ѐче", ти: "Нѐ знам! ки-вѐлиши. Он ки-та ѐдре идну-шѐмѐр; идна-ил'ѐкѐница ки-та-ѐдре. Ако та-ѐдре", вѐле. И дѐтито то гу-прифѐти. Дрѐзито дѐн гу-зѐва ѐн [ДК,140].

прифтаса pf 1. 'достигне, се израмни со некого што бил пред него' ~ ошти не битиса Гурга лафот, ети и крал Милош дека лети со кон'от, ги прифтаса [MC(B,95); ~ от маѐра час сетни и тојнака си разбуди и, кога виде, ча марифет му чиниха, фати после да ги тера и ги прифтаса на нѐјут. Они удриха топузката... момата га откинаха, али момата са и вѐрнала [V,PM,64] – присуство на адверсативниот сврзник али: момата га откинаха, али момата са и вѐрна-ла; ~ жѐната му вѐли: "е, мѐним мажју, кату гу вѐдох сос момата пригѐрнат, нифтиѐх да му расипа кѐјфот, пуснах нѐшите дѐца". Кату чу така чорбаѐтата, станѐ гѐл и бѐс да прифтаса дѐца. Кату оти-де и тој дѐр на мѐндрата, чо-бѐниту и нѐгу гу истѐнаха [V,PM,146]; ~ му вели на јунакот: "Еј побратими, ти не можеш скоро да бјагаш. Ету татку ми на прифтаса, л'у ади ти да си чиниш пиѐница, јаз ки сам падарин!" [V,PM,278]; 2. 'пристигне' ~ амѐн утиди да флѐзи у турѐбата да му зидѐ лѐбут, прифтаса ч'уфчѐјата [MS,t,77]; ~ јѐхна кон'у, ги фтаса ѐѐр'у, зѐнт'уфци и ги устаѐви и

прифтáса прáвна на мурабéту тој [MS,t,35] — уште еден случај на нерегуларности во конгруенцијата: **прифтáса прáвна на мурабéту тој**; 3. 'стигне на време, кога треба' ~ сидимт'ах гудíни сá напул'аха и т'а за сá уж'éни, ни мóгам да ја прифтáсам [MSt,19]; ~ ути́ди на гурáта, сáс фóрца пруминá, з'é мрáва мл'áкци и гу прифтáса гурáта на затфáран'ету, му гу скúмна дизгíну [MS,t,36]; 4. 'успее да се приготви и да заmine' ~ тáм сá разбрáкаха Ѓермáни и Булгáри и сá апуклíса нузí м'áсту, јáс прифтáсах, си дóјдух тукá [MSt,2].

приходи pf 'си замина' ~ изважда остро ножче и отсеке от нога-та му кабата месо, гу дава на карталите, гу изјават, да така пак гу земаха карталите, ошти две дена и две нока л'атаха и гу извадиха на горна бела земја, гу оставиха да приходи [V,PM,222].

прихрани pf 1. 'даде доволно храна, нахрани' ~ после ручокот тресно-ваши трохите от софрата на морету; да јуде си научиха три малки риби, дохождаха тамо. Един ден му вел'ат на чобано: "е баиштју, до сега ниа бехме загубени, туку ти што на стори туз добро, на прихрани, си нарастохми" [V,PM,169]; ~ го пристретна сос много чест. И фатил царјут да му праи поклони до земјата, вел'ајке на чобано: "сполај тебе, господине, што си прихранил мојте деца" [V,PM,169]; и: 2. **приравá** (сá) 'ги задоволи потребите од храна, се прехрани' ~ ранá дá сá приранá нá целá гудинá и некуа лира пари [ME(P),87].

прихрипне pf 'скокне преку нешто' ~ като поминало л'атото, тој

пак навáрвил с чаплиците и, кога прибáркали пак нáзи рјакá станали л'уде. На врáштането тој нихтјал да ја прибáрка, ами терал мјасто тјасно да најде, за да можá да ја прихрипне [V,PM,286].

причаф (и: **причуф**) adj 'тој што се закача, што прави расправи' ~ нé сá вáрше рáбота ус-причуф чувéк, дéк д-óде сáмо кáвги прáве [ПГ(Ѓр)]; ~ ус-тéп нíкуј нá-мóш дá-живеé, нóго причув чувéк-си [ПК,2(88)].

причесте pf 'верски ритуал, христијански, кога свештеникот на верниците им дава лажиче вино (пропратено со молитва)' ~ му-вéле: "Ифéнди, тýка íма идну-каýрин зáтвур, úтре ки-сá-бéсе. Нáшта вéра, знáји, му-вéле, кристијáнцка, трéба јáс дá-гу-причéстáм, му-вéле, прáф чо́икут д-ýмре [ДК,135].

причикува* impf 'прифаќа, поздравува гости', ~ и кажúваа вíки л'úдите шо бíле су нéгу, óти на Лáзар му викнá уф грóбут, и гу кринá на нéгу ут умрéш. Зарди тóа и гу причикувáле на нéгу л'úдито, óти му слушáле вáа чúдба óн шо чинí [MV(K),288]; ~ шо му вéл'е Мáрку на Јанкула: ["триш блазé ти, брáто, су нивéста[су шен, брáто, госте причикува" [ME(P),95]; ~ на тóа врéми, ка си íдиши Исус емéн да флéзи на иднó сéло, гу причикувáле дéсет мíна кéл'ови, шо стујáле у-далéко. Да му вика́ле, ем вел'áле: Исус Пувéлин, и пумíлуј нáс [MV-(K),279]; ~ ка си лафиле, напкум најгулемата мома рекла: "Мале! Да ма земе царут на син мо жена, ки му пустел'ум и ублечум арно уда-ите". Втората рекла: "Мен, да ми земе царут на син-мо, арно ки гу причекувум, ки гу дучекувум" [V,P-M,267]; в.: **прáчéкáве**.

причикувајне п 'моментот кога се дочекува гостин' ~ на *причикувајне* [коа а *причикуват нивѣстта* [ME(P),-100].

причина f 'поради што некоја работа се случува' ~ и така гу *туріха* и *негу не́три* при жената, ама у *мра́чова*: едѣн *дру́г* да си не *гле́дат*. И таја *причина* га *пра́ват* Турците, за да си не *гле́дат*, та *сетни тихісова* са *л'убјат*, та он, што *дава пари*, така *останува* [V,PM,11]; ~ "сто ил'ади, сто ил'ади, *јас, ра́чел, ко-зі́мум то-де́те*". – "Зашо о-са́кии да-ти-ра́бо-те?" – "На-че́до ме́сто, ра́чел, *јас ко-зі́мум. Не́мум, ра́чел, јас де́ца, ки-со-гле́дум кути-ти́ шо-си-гу-гл'а-да́л, а шо-ве́: причи́нта, ві́ке, јас не-зна́м*" [ПД,144].

причисту́ве* impf 'прегледува, прави нешто да биде чисто' ~ *Начи* (значи), *на-упа́снуста о́јма*. Па́ они, па, *кла́дели ма́ртва сра́жа на́прит*, еде́н *ту́ка* – *дру́жк та́м, ода́т гу-причисту́ват ме́стту*. Па́, *плус то́*, па *идин-ку́че ле́ву-де́сну шéтка ус-ни́х* [БМ(В),192] – во контекстот имаме очигледен пример за нарушена конгруенција: атрибутот во машки, именката од среден род: *идин-ку́че*.

причуди (са) pf 'се изненади, се замишли' ~ *царјут отиде на терзиата, му каза; терзиата са почуди и на много гајле влезе за тоа. Тогас му вели тос гнуснојут калфа: "што мајсторе, гајле имаш? дурде сам јазе". И мајсторот му са причуди, кога и видел, хем и чул така от един калфа* [V,PM,223]; ~ *толку са и причулу това халваиче на гиздавината му, дури и царјут са причуди и мерак чини да иди да гу види* [V,PM,57].

причудин* adj 'необичен, чуден' ~ едно време *един катарџа, кату*

отиваши на гората да бери дърва, на пăтјут најде една желка млогу причудна, га зема, га товари аф едноту муле, га докара на дома му. Как га кладе аф удајата, от желката сетни излезе една мома [V,PM,78] – проширена употреба на предлогот **аф** (= 'во'), наместо 'на': *најде една желка ... га товари аф едноту муле*.

прич'уј (сă)* pf 1. 'се разнесе глас, се слушна' ~ така *сетне виде паравиди, царјут викна го халваичѣнто, му ја даде момата му, му стореха голема сватба. Са причју на сичка земја, ча царјут момата му ја даде на халваџа* [V,PM,200]; ~ *идѣн друк тра́гна ут ибандá да пóј у тóс зингѣнину; сă прич'у́, ч'ă млогу зингѣнин-ји* [MS,t,46]; ~ и кату ја виде *мајка ѝ, много са зарадува, хем плакаха и двата: от момините очи безер рониши, от устата ѝ маргарит са нижиши. Това са причу дур на царјут* [V,PM,219]; ~ са *причу на сѣчката околѣа та́мо, ча и дошѣл едѣн траго́вец млогу богáт* [V,PM,15]; ~ така кату са *вревѣши таја болка, от реч на реч отиде, са причу дур на царјут. Тогас царјут турил тел'али да вѣкат по секој село и по секој грат: кој да знаи таја болка, от дека испаднала, много мѣжде има от царјут* [V,PM,194]; ~ *поне́же са прич'уло това до кра́ј земја, ча та́ја жéна е нај-гѣздава, едѣн цар са́каши да га вѣди* [V,PM,12]; 2. 'стане познат' ~ и кату *влезѣ то́ј, и бѣл млогу са́рп и фатѣл млогу харамѣи, са и причу́л на сѣчката зѣмја вѣки* [V,PM,27]; ~ *толку са и причулу това халваиче на гиздавината му, дури и царјут са причуди и мерак чини да иди да гу види* [V,PM,57]; ~ и кога гу

извадиха вунка, и бил един личин јунак над јунаците. Зема стрелата и заедноч гу растури калканот. Тогас са причул на сичката земја сос имја калкандилиа [V,PM,102]; 3. 'се претстави (во позитивна смисла)' ~ самовилата сегá, за да са причуи на царјут, отиде ѝ му véли: "цáрју, ти са мóл'а да ми дáдиш вáшто кíло да мéрим алтáните, што зé-мáхми от лóзјáта хáк сóс мóј брáт Пáнóл". И царјут са почуди, от дé-ка тóлку алтáни фати [V,PM,140].

причуен* adj 1. 'познат' ~ 6 ниделја без гјинлјук, а дома нека му гина на лјујта работта... ва е причуената турџка ангарија [ME(P),73]; и: 2. **причујејв*** 'авторитетен' ~ три минã имãт дел уф негу: Баа-беј, Сали-беј и Саул... – причујејнут банкарин и бугаташ [ME(P),84]; [ME(P),175]; ~ тја-нака седнала, писала едно писмо на татка ѝ така: "тате мој, царју, три керки си имал, трите причуени по сичката земја: двете от умот да ги извадиш" [V,PM,63] – фразата: **от умот да ги извадиш** (се однесува на нешто многу убаво) од други говори ми е позната како: **от умот да не ги извадиш** (што е и логично).

пришије pf 'прикачи нешто едно на друго, со шиене, со конец'; сп.: — на капата на новороденчето ќе, му пришијат: крст (метален или од дрво), заманска сребрена пара и парченце од близнак трн – чалија (тоа се две гранчиња наспоредно сраснати); крстот се става да биде здраво и Бог да го чува, сребрена пара да биде чисто како сребро, црвениот конец со кој е пришиена парата за капата значи да биде богато, а близнакот трн – да не гу урочат лоши очи. Неопходно е на

секоја детска капичка да се пришијат сите овие работи, а освен тоа, некои ќе обесат на капата и амајлија што ќе ја добијат од оцата (или дerviшот) (= суеверие) [TG,107].

прле impf 'подгорува нешто што има влакна' – свадбата почнува уште во понеделник кога доаѓаат пусестримите да замесат тесто за 4 леба (кулаци), еден за попот, еден за кумот и два за невестата; потоа настанува веселба, некои од присутните ќе истрчаат надвор и секоја ќе донесе по един куџак (= заграб) ражиница (слама) и ќе почнат да ја палат сламата таму каде што ќе стигнат, поправо таму каде што некои од пусестримите веќе исчистиле, исто така една на друга си ставаат под фустанот од запалената слама божем да ја прле, потоа си ги мачат рацете со црнилото од изгорената слама и си ги црнат лицата, особено тоа ѝ го прават (ја прлат и ја црнат) свекрвата; додека трае ова прлејне во куќата не смее да има ниту едно машко лице [TG,159].

прип'ка f 'мало воспалено брумче, обично на кажата на усните'; кај Малецки (од Солунско): 'отечено место на кожата' [MS,s,89].

пријател'сву p 'кога некои имаат добри и срдечни односи' ~ и кã-дујдé блíзу гóрнãта зéмна... сã-свãл'ува. "Сé јáс ки-си óдãм, спулáј-ти нóгу, дã-сã-нájме нáк кáу-приãтéли, кã-ки-дóе рéт, нáк зã-су-тéбе дã-íмме приãтéл'сву"...

пријател'цки adv 'нешто што има особини на пријателство' ~ субрãле нáк приãтéл'цки идну-тувãр дãрва, гу-тувãрвãт мãгãрто и си грéде дóма дéтто. – "А бре, сíнко, мáјкã-му гу причéка, а бре, сíнко, шó стóри ти тóлку дéна? Јáс éт тã-прижãл'а" [ДК,149].

проба* pf 1. 'изврши проверка' ~ му-веле жѐнта: "Мѣжу, слѹшѣј вѣка: тѣ сѣка д-ѣ-нѣјдиш тѣ. Јѣс кѣ-ти дѣм слубѣда – ѡди; вѣ пѣсукут, му-веле, вѣ пукрѣј рѣка сѣде. Пу-пѣсукут к-ѡдиш... Вѣ кѣрпѣта цѣрна – нѣвѣчер к-ѡ-диш". И тѣа му-веле: "К-ѡдѣм нѣдѣјна, жѣно дѣ прѣбѣм, дѣ-вѣјме иднѣш" [ДК,134]; 2. – (сѣ) 'се обиде' ~ гѹптино намѣсто кѣмѣн искарѣл еднѣ пѣрче сѣрне и гу-стиснѣл. И уд-нѣго ѹстина пртичѣла вѣда. И змѣо земѣл едѣн кѣмѣн, гу-стиснѣл, тѣа сѣ-направѣл прѣх, ѣма вѣда нѣ-пр-тичѣла. Змѣо сѣ-зачудѣл и кѣжѣл дѣ-сѣ-прѣбат и уф-дрѹго нѣшто [ВГ-(Мир),272].

прѣбѣде* pf 'со притисок (или удар) внесе остар предмет пр. нож, во телото на човек или на нешто друго' ~ нѣ-мѣстото дѣка шѣ кѣ-стиѣл ѡн, направѣл ѡт-снѣп ѣржѣн'е чувѣк и ѡд-еднѣ лѣјка глѣва и ѡтѣ-шѣл гѣре нѣ-тавѣно дѣ-спѣа. Нѣ-срѣт нѣк змѣо станѣл и ус-нѣжѣо нѣколку пѣти гу-прѣбѣдѣл [ВГ-(Мир),272].

Прѣвалѣн Кѣмѣн top. 'место со карпи' (прѣвалѣн = продупчен; в. **прѣвали**) [ЈИ,Ми...,178].

прѣвали pf 'отвори дупка на некој предмет' ~ тој тога ги ударил по главит'а с тоѣгѣтѣ, и завчас сѣ фѣрлили в ѣжѣрото, та, ѡт много боликѣ как хрипкали по ѣжѣрото, прѣвалили го, и тѣѣ услѣкнали, пак ѣжѣрото истѣкло прѣз дупкѣтѣ и прѣз срѣд градо [V,PM,291]; ~ му вели: "ѣ бре ахмаѣи хем будѣли, хѣи кѣвам ѣзе на кѣпакѣт ми пѣри?" Ѣгѣвѣрихѣа дрѹгѣте: "ѣми браткѣо, кѣту смѣ слѣпи, дѣка дѣ ги кѣва-ми?" Пѣк тој им вели: "ѣзе, браткѣа моѣ, ѣту прѣвалих крѣвакѣт ми, гу сторѣх сос дѣамбока дупка, та тука нѣтри ги кѣвам алтунѣте" [V,P-

M,189]; ~ едѣн ден кѣту излѣзоха на еднѣ поли сос мѣлогу бѣговѣ дѣ иѣраѣт ѣирѣтитѣ... еднѣ старѣ сѣ-ромѣшкѣ жѣнѣ прѣмина прѣт нѣгу и носѣла стомнѣ сос вѣда ѣф-рѣмотѣ ѹ. И тојнакѣ, кѣту фѣрли ѣирѣтѣт, гѣ прѣвали стомнѣта [V,P-M,71] – ѹпотреба на прѣдлогѣт **ѣф** (< вѣ) кога ѹкажѹва дѣка нѣшто се наѡгѣ ѡдѣзгѣра врз нѣшто, намѣсто прѣдлогѣт 'нѣ': **носѣла стомнѣа... ѣф-рѣмотѣ ѹ** (м. 'врз (нѣ) рѣмотѣ'); и: **прѣвалѣ** (пр. сѣс сѣфр'ѣд'ѣлу); ~ сѣ-прѣвалѣ тѣнѣѣртѣо [ПД(116)]; ~ и з'ѣват дѣвѣмѣна дѣш'ѣ пуѣнѣ фѣтифѣтѣра и ѹт крѣхч'ѣ на крѣ-хч'ѣ прѣвал'ѣт рѣпки [MS,t,3]; ~ нѣв'ѣстѣта му вѣли: "ѣмѣн, мѣнѣу, шѣ за стѣриш', за прѣвалѣиш' бѣнч'фѣта" [MS,s91]; ~ кѣчѣто кѣпѣ тимѣл'ѣ кулку мѣчѣто дѣ-влѣзе, дѣ-вѣдѣ кѣј ѹмѣ ѹ-тѣѣ зѣрѣда. Прѣвалѣло кѣчѣто тимѣл'ѣ ѹдѣ-сѣт, мѣчѣто флѣве ѹф-нѣтрѣ, флѣвѣјкѣи тѣѣо мѣчѣто ѹф-нѣтрѣ глѣдѣ тѣм ѣднѣ глѣхѣи, ѣднѣ мѣше свѣдѣба прѣват [ПК2(264)]; 2. – (сѣ) ~ сѣкѣ нѣ-тѣѣ ѣрѣно дѣ-му-сѣ-прѣвалѣ нѣкѣ: дѣпка, ѣч нѣ истѣчѣве вѣѣѣта, зѣтѣѣѣ чѣмрѣе мѣскимѣрѣѣто [ПК,2(89)]; ~ сѣ-прѣвалѣ тѣнѣѣртѣо, тѣче, сѣкѣ мѣлѣко кѣлѣј дѣ-гу-кѣлѣјдѣ-сѣт. Ѣшѣте сѣ-кѣжѣве: мо-прѣвалѣ глѣвѣта. Е кѣк гу ѹдрѣх, мо-прѣвалѣх глѣвѣта [ПК,2(240)]; 'сѣ напѣри дупчѣ на корѣта ѡд брѹнкѣ, ѡдносно на чѣр ѡд кѣдѣ шѣто кѣ истѣчѣ гнѣјѣта' ~ смѣчѣѣк сѣ-вѣкѣ кѣту брѣнѣкичѣка нѣ-ѣкѣто, чѣрчѣ, кѣту брѣдѣвѣиѣчѣка, дѣдѣк сѣ-прѣвалѣ кѣ-тѣ-бѣлѣ, пѣслѣ... [ПК,2(240)].

прѣвејувѣ impf – кога се вѣри **пѣк-мѣзѣт**, дѣмѣкинѣкѣта гу **прѣвејувѣ**, сос лѣжѣиѣа го вѣди гѣрниѣѣт слѣј, и истѣра во вѣд на кѣпки на земѣјѣта, дѣѣѣлѣкѣ кѣпѣкѣта нѣ се рѣсплѣнѣва,

туку останува цела, тоа е знак дека **пикмезут** е сварен [ТГ,356].

проглед m 'кога нешто се восприема преку очите' – изр.: **прогледот му си земá** (= кога некој ќе се “избезуми” од погледот на нешто многу важно, односно убаво) ~ *тогај харамџата му земá кривáкот и побегна оттáму, та га занéсе у домá му. Кога гу отвори кривáкот, што да види? Прóглендот му са земá на харамџата от жилти алтуни* [V,PM,189] ~ *излела девојката, да помети рамни двори еден ден. Проминали кралски сеизи приз рамно í двори, да напујат бáрза кон'а, и видела сеизиту на девојката. Шџаитисали, штото прогледот му си земá; ~ кату отвореха удајата, видоха, една мома имало зографисано тамо, штото на земјата таквас да нема втора. Кату ја виде царјувото дете, падна тамо кату умрјант, проглендот* [V,PM,232] (Ст. Романски си поставил прашање дали проглендот значи 'проклетниот' (?) [V,PM,558]; сепак мислиме дека се работи за превид, т.е. дека реченицата не е завршена, а би требало да гласи: *прогледот му си земá, како што е во претходните контексти, но тој веројатно немал увид во тоа*).

прогледни* pf 'управи поглед' ~ *прогледна на гори каде дáрвоту и, кога виде хáрно, дáрвоту е бíло ... пáлно сос драгоцени и многу скáти кáмини* [V,PM,7]; и: **прогленда** ~ *дек си чудиха, и дошел един лекарин, го виде и му рече на царјут: “да има от пиле млеко да го намажете, ке прогленда”. Тогај двете зентјуви кинисаха да хождат да браќат от пиле млеко* [V,PM,160].

продаде pf в. **прудава** (= даде нешто во противвредност за пари) ~ *порача*

на жената му, неговата пушка да га не продаде на друг авџа [V,PM,-40] – во текстот одново имаме интересен ред на зборовите: глаголот и кратката зам. форма се разделени со негацијата: **неговата пушка да га не продаде**; ~ *влева нетри жената му, си заклюшта нетри, са искри. Га дојде арапиноот отвáнка, што да види: ниту алтуни има, ниту от жените му подна има, сал сандукот стои тамо. Гу здигнова сандукот отаму, ... гу занесе на Солун да гу продаде* [V,PM,235]; ~ *десет корáби, ги напáлни сто́ка, му даде и едín прáв гимџиáа и гу прати да гу продаде оновá имáни и да си вáрни насáт* [V,PM,13]; ~ *такá га извади́ха кáштата на тел'áл да га продадáт. Тел'áлот ви́каши по чаришáта, светóт артири́соваха* [V,PM,18]; ~ *татковото му имáни околу две-три годи́на гу продаде, гу изја́ди сос побрáтимити му и сос посестримкíте: тој останá кату прóсик гол* [V,PM,7]; и: **прудад'е*** ~ *му вили ... : “т'ес ш'ту за до́јат, ни прáви да сá пика́ја у инó ш'иш'е да за му гу прудад'еми л'áк на т'áх”* [MS,t,36]; ~ *и ч'áками с'етн'а туи'áрин (е́мборус) за да до́ј да гу укúти и ни да гу прудад'еми* [MS,t,5]; ~ *магáр'ату да гу зака́раш' на пазáр'у да гу прудад'еми* [MS,t,55]; ~ *ни имáш'и л'áп за да ги схрáни тајфáта, си ја прудáди кáш'тата на н'егу и т'á си стóри инá кули́ва* [MS,t,48]; ~ *фтáса пампóр'ут дру́гајут д'ен' у Амériка, прудáдуха сул'та* [MS,t,86]; ~ *Бужано, моме, Бужано, [Бог да јубије татку ти! [што си прудаде чифли́кут, [двеста погуна ливади, [триста погуна угаре* [ТГ,92]; ~ *“чунки си ашик за мене, [дил имиш мирак пу мене, [камо ти*

којна сус тебе!?” – “јас имах којна сус мене, [си гу прудадох за тебе! дур да са најдум сус тебе [ТГ,328]; односно: продај ~ Танка Арнаутка излизе на пазарот, тури един тел'ал и викаха, и така не испадна никој луд да продај ќерка за многу пари [МС(В),93].

продвикне рf 'извика силно' – според легендата Св. Трипун кога го режел лозјето слушнал женски глас како пее и са продвикнал: *ох, ох, ох!* Потоа режејќи го лозјето со срп, од невнимание си го пресекол носот. Народот верува дека Господ го казнил затоа што се продвикнал на својата сестра мислејќи дека е туѓа жена [ТГ,29]; сп. сеќавања за **русалините** – кога **русалините** ќе стигнат во некое село, ќе се пријават кај кнезот, попот и питропот и ќе замолат да им биде овозможено да играат во селото. Додека се кај црквата, попот ќе ги благослови а тие редум ќе излезат низ црковната порта и пред портата ќе одиграат 2-3 **русалиски** ора – пред да почнат да играат водачот на групата малу ќе потрча, и сите други по него, и откако ќе ги вкрстат ножевите и ќе ги удрат малку да свекнат, ќе се **продвикнат**: “Охохохохо!!” Потоа почнува играта [ТГ,224]; ~ му паднала на Јуванче дури тешка дремка; [што си веле ем говоре Попово Јуванче: [“Ванѓелино, Ванѓелино моја прво л'убо, [да ми викниш една песна, Ванѓелино мори, [малце речувита манум ного гласувита; [белким дремка, Ванѓелино, ки размине, мори”. [Ванѓелина атрџијка, атр не скршуве, [си извика она, грејна, една лепа песна, [се продвикна, Ванѓелино, Попово Јуванче [ТГ,40] – во контекстот го среќаваме лексичкиот

архаизам **леп** 'убав', познат нашироко во јужните егејски говори, особено во југозападните, сп. во Костурско: **лепа чупа** (= убава девојка); и: в. **прувикне**.

прбедрус m 'одговорен, тој што има власт' ~ **в'кна с'елуту да гу ти'ифисат и да гу зв'адат прбедрус на к'ратусут** [MS,t,86].

проз граер 'укажува на премин низ некаде' (в. **прис**) ~ и **хи рече**: “*Л'убе, м'алка м'оме, м'оме веселиу, на ск'ута ти м'алку ишта задр'емам, та да гл'едаш прос (sic!) зл'атна пенж'јура, аку да в'идиш от н'ази б'арч'ина да са подаде н'аква м'агла, и на ч'еса да ма р'укаш* [V,PM,260]; ~ и **о(т) три дни с'етне са еви адин ч'ол'ак на окното и р'укна**: “*Побратимје н'а ти за захм'ете и за м'лакуто, ишто ма х'ранешје!*” И **ф'арли пр'ос (sic!) окното адн'а заиш'ена т'орба и ит'еше сабри к'аштата, кат'о ф'арли т'орб'ата** [V,PM,261] – формата **проз** м. 'през, низ' е позната не само во јужните туку и во други говори, но тоа не му било познато на редакторот на Зборникот и затоа запишал: **пр'ос (sic!)**.

прозорец* m 'отвор на сидот за да влегува светлост', в. **пенџере** ~ **одеки по конецут, утишла на колибата к'аде момата. Момата затворила вратта. Самовилта и рекла**: “*Пушти си пр'астот низ прозорецут!*” Момата си гу пуштила. Самовилта и клаве един пр'астен и умире момата [V,P-M,269]; ~ и **д'етто з'а-едн'а н'а-д'ел'а в'реме, о-искарув'ат ут-к'ож-та: с'а-истинч'ила та-к'ож-та ут-к'учишк'ата п'еп'ал. И изл'еве н'а-пр'азб'ор'ацо, пум'инув'ат н'екуј д'еца, им-в'еле**: “*Слуш'ајте д'еца, уд'ејте д'а-му-кажте н'а-ц'аро: д'октуро гу изл'акув'ал д'етто*” [ПД,149].

прозорче п, дем., в. прозорец ~ му *веле пѣтјут* (погрешно пишува: 'на-пѣтјут'): "Јас моџам да-направам една палата каква сакам, су-толкѣву прозорче, су-толкѣва дѹпка" [БМ(В),195]; ~ *вика*: "Прѣку љамчито, вика, прѣку про-зорчито влезе, вика, едѣн гѣлап и-ми-сѣдна на-рамото, поправо на-дѣсното рамо даже, вика, и-ас, он! да-го-фатѣ и-он си-лѣтна, искочи од-прозорецо" [ЛС(К)111] – веќе истакнавме дека гл. **искочи** 'излезе' го немаме сретнато во материјалите што ги користиме; ~ *ка-са-разбудиѣл пѹле – жѣна нѣма. Са-пуштиѣл пу-зѣмја да-лѡва, да-пѣла. Нѣма. Пу-нѣго дѣ-бре, дѣ-бре, пре краја и-фѣаса и там ки-ј-пупрѣче. И тогѣш му-веле*: "А јде, ти прави-а палатта су-адна-толкѣва прузѡрче" [БМ(В),196] – очигледен пример дека категоријата род во долновардарските говори е сериозно засегнат: **су-адна-толкѣва прузѡрче**.

прѡјде pf 'замине, отиде' ~ *Стојна бѣли крај Вардѣре, [Вардар дојде, прѡјде,] јодзѣ Стојна надѡлу, [надѡлу канѡѣ рѣката, [чѡбан пѣсе стаѡто, [тѣшкѡ стаѡ бѣлицѡ, [Стојна му вели-горѡри: [– "ЈѡјЧѡбанче, хајѡанче? [Извади мома од бѣл Вардар, [Јѡднѣси ја у дома ѣ"* [ПсС(З),75].

прѡјма f 'пладне' ~ на *прѡјма* за *пѹсна ѡлуѣту да пладн'ѣт* [MS,-t,65].

прокефалѣи m 'во свадбениот церемонијал учествуваат две деца кои што најавуваат дека ќе се оди по невеста; нив невестата ги дарува со перници (оттаму и називот)' ~ *така отварајат удајата, влеват тѣа двете деца. Нивјастата им бакнува ранците хем и дарува двете по една перница. Тѣа двете деца са именуваат прокефалѣи* [V,PM,249];

Романски со право истакнува дека се работи за превид во именувањето: **прокефалѣи**, бидејќи називот е изведен од **проскефало** (= перница), па оттаму и заглавниот збор треба да гласи: **проскефалѣи**.

прѡкиш m 'само од себе потквасено млеко, без да му се стави маја' [ПК,2(89)].

проклѣт* adj 'кога некој е проколнат, кога е под клетва' ~ *дојранските моми крѣхто се-смѣјат, [крѣхто се-смѣјат и на-Гѡлаш дѹмат*: "Ој ти Гѡлаш, Гѡлаш, пѣнино проклѣта, [во тѣбека Гѡлаш трѣва до-рамеѣна, [трѣва до рамеѣна, [краѣје до-колѣна [ПК,2(89)]; ~ *проклѣти нѣа чѡвѣци, итѡту краѡѣт или зѣмѹват чѹз хѣк* [V,PM,28]; клетви: **коранут да ти е пруклет** (= да немаш среќа во семејството и во поколението) [ТГ,320]; **уу-у, пруклѣто дѣ-си, как сѣ-зѡварниш до-ма, кѣ ки-губѡриш змѣј и гѹштѣре уд-ѹстѣа дѣ-ти пѣѣат** (= со овие зборови бабата го проколнала девојчето оти не ѣ дало вода да се напиѣ).

проклѣнан adj 'тој врз кого е фрлена клетва' – народот верува дека е **проклѣнана** онаа куќа во која не влегуваат ластовички и преку која не летат штркови, оттаму и изреката: "**Куќа биз ластавички, куќа биз здраве**", а ако дојдат нови ластовички, тѣе што не биле минатата година, се верува дека ќе им дојде нова среќа: "**Нови ластавички, нов касмет**" [ТГ,386]; в. **прикѣлнат**.

прокопиа f 'среќа' ~ *царјут, как гу виде така пожален, фѣти да му вели*: "ади, зѣтју, немој имаиш гајле! Тѣнака не помниш, каков тѣтѡку имаиш, ама сос твојѣта прокопиа за три или чѣтри години си добил сос кѣла алѣѣни" [V,PM,51].

проко́пса pf 1. 'успее (во нешто), се усреќи' ~ тој ја го̀ни: "ма̀н' ми са̀ уту̀к! т'е́с м'а̀ настíсаха да с'а̀ то́ј за м'а̀ проко́пса!" (ирони́чно) [MS,t,37]; ~ но тинака некоја богатска мома да не земиш, туку брат ти, што има една хизмика̀рка, она да га земиш, ча она има ка́смет... ама за твој ка́смет аку купиш, да знаиш, ча нема да проко́псаиш [V,PM,85] – остатоците од падежниот систем кај заменките во овие говори не функционираат; сп. веќе споменатата употреба на номинатив **она** наместо формата за прав предмет 'неа': **има една хизмика̀рка, она да га земиш** (м. 'неа да ја земиш'); ~ ала татко и ја прибера, ја спанди, вел'а̀јке: "ка̀дек ки дојди на кавгата с мене и јаз да проко́псам" [V,PM,159] – во иронија; и: **прико́пши**: ~ господáро му ве́ли: "немо́ј ја́зак чи́ниш на тíа де́ца, л'у е́ла ја́зе да ти да́м харчла́к за дуи́тата ми, да гу пу́штаиш това́ по-голе́мото де́те на́ голе́мите ско́лиш, да прико́пиш" [V,PM,149]; 2. 'одгледа, исчува' ~ чорбаџи́ата кату са ва̀рнаиш от хаџи́ла̀кот, ко́нак чи́ни на́ чоба́нските ка́шти, гу ви́де момче́ту да е мло́гу проко́псану, ги пита на чоба́ните и му ве́ли: "господáри, ва́шо и това́ дја́те?" И о́ни му вел'а́т: "това́ дја́те, хаџи́а, не́ и на́ш, ... гу зема́хми и ни́ја гу проко́пса́хми" [V,PM,146] – нерегуларност во родовите опозиции: **това́ дја́те, ...не́ и на́ш**.

проко́псан adj 'успешен, добар' ~ за вилеетут пари на можлиши да артиса да пусни и ниту можлиши на вилеет да иди, кату другите мајстори. Жената му беиш проко́псана и родила едно момче, гу нарасла и гу пуштаиш на скол'у-ту да са учи [V,PM,86]; ~ чорбаџи́-

ата ... гу ви́де момче́ту да е мло́гу проко́псану, ги пита на чоба́ните и му ве́ли: "господáри, ва́шо и това́ дја́те?" И о́ни му вел'а́т: "това́ дја́те, хаџи́а, не́ и на́ш" [V,PM,146] – присуство на сврзникот да со декларативно-интенционално значење наместо 'дека': **гу ви́де момче́ту да е мло́гу проко́псану** – за ова поопширно во граматичкиот дел.

проко́псова* imprf, в. **проко́пса** ~ един ден кату ходиш на нивата, излези ка́сметјут му прет негу и му вели: "господине, што така са ма́чиш напразно? Не гледаш ли, ча не проко́псоваиш?" И то́јна(ка) отговори: "што да чинам?" Пак ка́сметјут му вели: "да идиш да земиш едно вреке и тука да дојдиш" [V,PM,82-83].

про́лет f 'годишно време што доаѓа по зимата (од март до мај)' ~ да ми дунесиш два клáса жы́ту, и ја́с да зна́јам, ко́га е про́лет [ME(P),94]; ~ пра́ка̀раме та́а зи́ма та́м, ви́кме: "На́ про́л'а́т ки-с-јо́дме, ки-ш-јо́дме, са́-сто́пле, ка́к де́-ј ки-с-пудре́де". И та́ка, та́ка, уста́наме та́м [ПК,2-(Мор-219)]; ~ ка́де-на́ска два́-на́-ти и-стри́жа́ме. Па́рва́та ва́лна а-ви́ка́ме ста́ра ва́лна, се́га про́л'а́тта шо-ки-са́-стри́жат, а вто́рата на́, е́са́нта стри́жа́на, та́-ја-ви́ка́ме ја́рина [ПД,157]; ~ ци́нка е пи́ле зи́ма́та шо ви́ке: **ци́н, ци́н, ци́н**. Зна́м от дру́јсте и́ ви́ка́т **си́пка**. Си́вичка-ј, а ту́к има́ бе́л герда́н. Обично зи́ма́та **ци́н-ци́н**, а се́га на́ про́л'а́тта **ца́-ца́** [ПД,126]; ~ та́а зи́ма ни-да́ваа жа́де́не, на́-шле́н п-а́дно ки́ло ле́п ни-да́више ца́ро уф-Са́фја ка́ би́ме. Уф-адна́ ста́ја ше́с фа́мили се́да́хме. Но́го на́ро́т. Та́м ба́га́хчо, ку́т не́куј ци́га́не ка́к са́. Ти ки-се́диш та́м на́-то́ ко́ше, ја́с та́м, то́ та́м. Ше́с ка́шти сме си́де́ли, ше́с фа́мили. На-Питро́вдин не́ли би́га́ме и ду́јде

прóлит [ПК,2(Мор-219)].

прóлитин* adj 'нешто што се однесува на пролет' ~ И тогá рéкал óти: "Не-милувам да-живеам, на-Гóспó, ки-ми-напрáжи птица, не-милувам живóт вéчи. Кáде-е брáт-ми, тáм и áс". И затвá вéка "т'ух" (име на птица), знáчи пр-нáши: "т'ух" се-вéка: "Штó напрáжх". И затвá вéка (птицата), тóј прóлитно вр'á-ми вéка сáмо [ЛС(К),116].

промéн'ува (си) impf 'се дотерува', в. **примени (си)** [ЛС(К),94].

проминант* adj 'тој на кого му поминало времето' (во случајот за склучување брак) ~ и на нос цар имаши до три дивојки харни. Едната, веки нај-гол'амата, проминанта и била, а средната и била токму на времето и, и нај-малката и она дошла за армасувани [V,PM,159].

промáсти pf 'измести нешто од едно на друго место' ~ змиáта му сá примóлила да идат зајдно в áднá горá, от там да му набáрjа jакóвитá билкá и за сáвдá. Змиáтá набрáла билки и му дала, кáто му казалá, чи áднáтá á за jакост, и когá á носи, ку можjá цалá планинá да тарколи и промáсти [V,PM,289].

Пропаст тор. 'дол' (Ловча, Драмско), сп. стсл. пропастъ, според Иванов во говорот апелативот е исчезнат [ЈИ,Ми...,178].

пропрjант* adj 'стои допреен до нешто стабилно' ~ и му вели лудојут на умовитојут: "jазе, брате, jа умух на мајка главата". Тогас умовитојут познал, ча jа попари тој мајка му. Станаха от-тамо и двáта, отидоха у дома. Га гленда умовитојут, што да види? Мајка му умрjанта на фти-сот пропрjанта [V,PM, 229].

пропúшти* pf 'изостави' ~ трéти пáт óдат. А на-ниф ни-се-сáн'ал, квá билí гр-дáли óште, тýка пропúштах, на-брáтó, на-гол'áмjо и-на-дрúгjо, трéта, четвáртá вé-чар и-такá на-тáму [ЛС(К),113].

прос(т)* adj 1. 'необразован, односно малку образован човек' ~ нáк гóс-подáро му вéли: "áми на кој скол'у ги пúшташ?" Бахчевáнциáта му вéли: "ej ги ти, гóсподáр мój, ги пúштам такá на прóсти учítели да си нау-чат мáлко" [V,PM,149]; ~ му вé-л'ат: "áмáн брáте, ти са мóлими да ни кáжиши едíн лáф! Ету цáрjут сáка от нáс да му нáјдими кар-ишилáкот: едíн човéк да рáбóти по шејсét нáри на дéн, вéтко бóрч да плáшта и кáштатá да си глéда" А ргáтино му вéли: "не знáм jáзе ниш-ту, брáткá мóи, jáзе сáм едíн прóст човéк" [V,PM,118]; ~ санким ти не знаиш! Сакиш сус нас, прости л'уге пеза да са бијиш – така му одговарале селаните на Ст. Тановиќ кога собирал материјал (фолклорен, дијалектен) во Гевгелиско [ТГ,2]; 2. 'неснаодлив' ~ "Е, е, ми а óј, áс си-j-нáлувиx уд-гóл'о. Тí си, рé-ла, пó-ják, úтре к-óјме и тí ки-нáлóвиш". И тóо, нéли лисицáта пó-ýтра а óн пó-прóс, óн зíме адна вáрчвa, óна адна лéјкичка, ки-флэзат ф-гóл'о, ки-нáлóват рíби [ПК,2(224)]; 3. 'едноставен' ~ глéде адíн гáрчки вујнíк стó нá-пáто. Нíá óјме зá-Гáрциjа, мíслиме óти нáк е тýр-цко, ки-нéма грáјнца. "А, вéке, нíá уд-Гáрците бéгиме, нá нá-Гáрците к-óдиме". И дујдéме ду-нéго, зáпрéме. "Зáпрéйт кóл'те"; пé-чéс кóли тáкá, прóсти кóли, ус-двé тáркáла [ПК, 2(220)]; 4. изр. да не ти е просту мл'акуту (= вид блага клетва) ~ и пак отговóри стáратá на синá си, рéче му: "Чéдо, jас та сам бизáла

прóсе (и: **проси**) impf 1.'кога некој
моли на улица да му дадат ми-
лостиња (обично со **испружена**
рака)' [ПД(Фур)]; ~ *Как риче вии*
лафови, и пл'ујна доло, и прави кал
ут пл'унката, да му а липи калот
уф очите на слеп'от. Да му риче
на него: Оди си, миј си. Кумиини
негови, и друзи шо гу знаја поскоро
оти беши слеп, велеа: Не и воа шо
седии да прóсии? [MV(K),258];
~ *по дно времја имало един просек,*
ката ден по чариината сос лирата

му свириши и просиши [V,PM,196]; ~ и гáвуло óде на-чéимáта, сéлики чéими нéли íма. Бáбáта óде да-с-нáпí: вóда уд-чéимáта, ус-пáлáн прáгáч лéп – кумáте. И-вéле: “Е, дá-тá-фúкне, óј ти прóси кумáте, а јá твóјо мáш двé лíри ми-дáдé, скријáл-еј ут-тéбе” [ПД(144)]; ~ сетни тја што да прави? Фатила да проси от порта на порта, и така отиде на царјувата порта и стојала вазиден. Тамо ја виде царицата таквас мундра, што стојаше в портите [V,PM,209]; ~ и тојнака, кату чу така, стана оно час и фатил от селу на селу да проси и просејке-просејке отиде на вилеетут [V,PM,87]; 2. 'се моли на Бога' ~ и такá Гóспот го милúваши, и когá да прóсиши нéшто от Бóга, му дáваши [V,PM,16]; 3. 'бара' ~ по дно време един цар имал стребрјан тас; л'у да го лизноваши тасот, што да и просил от негу, му и доневал. Така на голем ихтибар гу имал тасот [V,PM,236]; ~ она му каза: “ходи на морету! тамо е моја мајка. Да викниш три патја Богородица, а от морето ите излезе еден цáрáн арапин с едено му дудак (усна) на морету, едено у на небето; а от него да просиш 40 јајца с по еден зајк нетре” [V,PM,243]; 4. 'стројува, уговара свршувачка' ~ имал дете за женидба, и пуснал просинити ... те, кату отидоха, да ја просат, и кату видоха такви чудби от момата, забравиха бил'ам хич да кажат [V,PM,219]; ~ имáш'и идíн паш'á инá мóма хúбава; инó сирумáш'ку д'áт'а ја и зал'úб'ал и утíди да ја прóси [V,PM,18]; ~ за пусни јунакот просинити да му ја просат дивојката не само еднош,

туку много пáти. И веки от много просини за мо ја дадат, зашто една дивојка, ако ја не просат много и заеднош да ја дадат, онаја дивојка нема ихтибар [V,PM,245]. Сп. уште: ~ му вилí цару-вáта мóма нáк: “с'á јáз за пýс-нам прусинáри, да т'а прóс'ам; ти да ни кандíсаиш” [MSt,28]; ~ пујнó вр'áм'а имáш'и идíн паш'á инá мóма хúбава; инó сирумáш'ку д'áт'а ја и зал'úб'ал и утíди да ја прóси [MS,t,54].

просештими adv 'просејки', в. **просе** (**проси**) ~ рекле: “Ад да са чиниме просјаци, просештими са по куките, ки а најдиме!” Просештими са отишле на царувата кука. Па на сестра им í са добило дете [V,PM,270].

просин adj 'нешто што се однесува на **просо**' ~ тоги Април му рече: “Ки ти чинум един дослук, ке ти дадум едно ново семе от жито да го сеиш, да да чиниш ного жито”. Му даде просино семе; ка го сеа офчарут, са чини едно просо за памет [V,PM,294].

просини p 'чинот кога кај девојката е дојден стројник со порака од родителите на младичот младите да се свршат' ~ как за си л'убјат јунак и дивојка, за пусни јунакот просинити да му ја просат дивојката не само еднош, туку много пáти. И веки от много просини за мо ја дадат [V,PM,245]. **прóсинка** f 'жена што проси', в. **прóс'ак** [MS,s,90].

просинити pl (в.: **прусинарин** m)* 'стројници, тие што уговараат свршувачка' ~ имал дете за женидба, и пуснал просинити ... те, кату отидоха, да ја просат, и кату видоха такви чудби от момата, забравиха бил'ам хич да кажат [V,PM,219]; ~ как

за си л'убјат јунак и дивојка, за пусни јунакот просинити да му ја просат дивојката не само еднош, туку много п'ати. И веки от много просини за мо ја дадат [V,PM,245]; ~ немаши веки рахат од просинити (стројници), кладе тил'ал по сичката му земја да вика да си собрат сичките јунаци, ча царјут чини една кал'а меѓу една вода: кој јунак ќе скокни кал'ата, на негу ќе да даде нај-гол'амата му керка [V,PM,61] – предлогот меѓу се јавува во необична констелација: една кал'а меѓу една вода, веројатно поради аргументот дека водата (реката) има два брега.

прóск'эфал п 'мала, полнета постилка врз која си ја ставаме главата кога спиеме, перница' ~ му да́духа прóск'эфал да сѐдни; му р'ѐч'и д'а́т'анту: “има́м ва́лна на га́нсо́т!” [MS,t,78]; и: **прускéфал** ~ но́с бо́лнију си з'ѐ иди́н ка́мин', си кла́ј прускéфал на глава́та; спа́ха но́с в'ѐч'ер та́м [MSt,46]; ~ ста́нува ж'ина́та-му, кла́ва иди́н прускéфал до́л јурга́ну, гу пукри́ва дур го́р'а [MS,t,13].

проскомоди́а* f 'дел од црквата, поточно од олтарот' ~ и са́ти л'уди на́к са́ мо́лиа на Бо́га на́двор на са́тут на тимнја́н шо испа́ги. Ету му си кажа́ Ангелут кра́ не́гу Господи́нцукут, шо сто́иши уф де́сну уф валта́рут на проскомоди́ата. Да ка гу виде́ Профи́тин Заарин са́ путрисе́ и са́ уплаши́ [MV(K),294]; ~ му дујде́ вре́мито да флэ́зи уф-проскомоди́ата кату́ как има́л на́кри Бо́га, на са́тут на проскомоди́ата, са угуди́ да тимнја́ тиса, ка флэ́гал на Господи́ново валта́р [MV321].

прóсо n, bot. *Panicum miliaceum* 'земјоделска култура од родот на житари-

ците, има округли мали зрна' ~ Дѐтто адно́ вра́нче ста́нуве, лит-ну́ве, бе́де на́-ца́ро на́-пули́цта за́с-та́нуве, са́-стуру́ве адна китка, ама китка да́-не́ а-фа́тиш уф-ра́кта. Са́-стуру́ве адно прóсо. Ут-прóсто са́-стуру́ве адна ква́чка [ПК,2(Ним-264)]; ~ и дја́дотó му ка́зал: “Да са ва́рнеш, си́нко, да му потэ́раш пет ко́н'а натоваре́ни: еди́н сос пчени́ца това́рен, дру́к сос ме́т и еди́н сос прóсо, и еди́н на те́бја, дру́га за нева́стата” [V,PM,258]; ~ един ден са субрале сите жита. И дудека са фал'аа сите заедно,... белото просо пак са тракалише на на́ки на ва́ки, и ка му са бактиса слуша́ки, ... и им рече: “Мулче́јте, мулче́јте, ајна́ци менабетлер! Трабу́ве една гудина чу́век да чека, па така да му да́јте леб. Ка ки ва пушта́т за леб да дунесте, една гудина трабу́ве да пумине па така да дојдите! Ама јас! – За 90 дена никну́вум, израсту́вум и леб дунесу́вум”. И чини́цта и ичу́менут и рэ́ста, ка чу́јаа ви́ја лакриди́ји, толко са устрами́ја, дури на среди пукнаа уд ма́ка” [ТГ,343]; спроти празникот Мартинци има обичај домаќинката да земе и да стави во ирамот (волнена престилка) бело просо, не гледајќи колку ќе земе и со него прасе́јве (растура, фрла) околу кука́та, зборувајќи: “Кога душма́јне во́ја просо ду зрно ки гу суберат, то́ги и нашут касмет да гу праземат!” [ТГ,16].

простéни* п 'прошка' ~ ре́кал на ни́х: Шо така́ бе́иши писа́но, и така́ му би́ло да са́ ма́чи Христос, и да уживе́и ут умре́ш на трита де́на, и да си прика́жи на не́гувато́и ми пука́јачката и простéнио за грéхови на са́то инса́н [MV(K),335].

прости (и: прусті́) pf 1. 'кога ќе престане да се лути за некоја навреда, односно

да бара одмазда' ~ *ка́жи ми, ве́ле, си́ну ка́жи ми!* [ти но́гу гре́ува́ имии] бел'ки ма́јка ки ти-ј прóсте [МВ-(Р)101]; ~ му са покло́ни на ма́жю и́, да га прóсти зарди́ гну́сните лакарди́и [V,PM,16]; ~ чини еден поклон на владиката и му вели: "да ми простиш, владика мој, ету сега ти прикажувам за твоите карагроши" [V,PM,40]; ~ *та́тку м'а има́ш'и пукална́нт, да би́х ста́нал мага́р'а, с'а́ м'а прусті́ та́тку* [MS,t,55]; ~ "да зна́ш', ч'а ти са́ прусті́ха гр'а́хуве́ту, да гл'едаш' да ни сто́риш' дру́ги гр'а́хуви!" [MS,t,44]; ~ *с'а́ јаз за т'а кўп'а па́к ама́ т'а ни пу́ш'там ве́јки и да т'а прусті́ та́тку-ти* [MS,t,55]; ~ му пиша книга моле́на: "или кабаатот да ми простиш или глоба ки ни глобиш". Он му рече: "Ни кабаатот ти простам, ни глоба ти глобам" [МС(В),93] – во контекстот имаме уште една потврда за употребата на перфективниот презент во овие говори: **ни кабаатот ти простам, ни глоба ти глобам** (м. '... простувам'); 2. 'престане да бара да му се врати долгот' ~ он не́ма да-ти-ј ва́рне па́рите, за́тоо по́арно ти да-му-прóстиш бо́риут... [ПК(Гар)]; 3. 'ослободи некого, дозволи да замине' ~ пак онаја вели: "да везми мајка му девет мјахови мет благ, да турни по пантијут от дома му дур тука, можси тогас и ниа да му простиме да си пои" [V,PM,228]; 4. – (са́) 'се збогува, се поздрави' ~ *пу-сестримте ка а но́сат во́нка да са́ прустита́ве. Пе́ат: отдили се мо́ма, [уд ма́јка ут та́тко, [уд бра́тја ут се́стри, [и уд ро́д-рудни́на. Ка а ка́чат на ко́јнут, ка а иска́рат ут се́лто на́во́нка, ки са́ прóсте ус*

та́ткуто, ус ма́јката [ИГ,117]; ~ *и то́ј оти́де, са прости сос си́чките гра́ждани и така́ кини́са да и́ди на господа́ро му* [V,PM,22]; ~ *кату свя́риш та́тко му поря́ката, са прости сос сичките приатели и со́с домашните си, придаде́ си души́ата на Бога* [V,PM,7]; ~ *тога́с тој стана пра́в, са покло́ни на господа́ро му и са прости сос не́гу* [V,PM,15]; ~ *и кога́ излезе́ от гими́ата, мло́гу си нажалі́ гими́и́ата за негу, си прости́ха два́та* [V,PM,23]; ~ *мифаири́и́ата има́ши еди́н ха́рин таиби́ет: л'у кога́ да ти́ваши на на́која тра́говиа́, ки си прóстиши сос тајфа́та му* [V,PM,26]; ~ бела Јана ф-цркви ле́же, [ја ца́л'уват род рудни́на, [род рудни́на и куми́и́ји, [ја ца́л'уват, се прустува́т, [ред си чеке млади Сту́јан, [ред си чеке да-а ца́л'уве, [да ца́л'уве, да са прóсте, [не му дава́т не́јни бра́тја [ТГ,202]; 5. изр.: **Го́спут да гу прóсте** (= израз со кој се обраќаме кон Бога со молба да има милост кон умрениот) ~ *уф-ца́рквата ишо пе́ат, се зна́м. За пиша́јне не́што – на́ мо́жум. Го́спут да гу прóсте, ки ре́чие: "ја́с не зна́м, ба́апта а пита́јте, она́ се зна́е"* [ИГ,119]; **за Бо́г да прóсте** (= кога се врши некоја работа без пари) ~ *не́ма да ра́ботум за́-Бо́г да-прóсте* [ПК,2(165)], односно: **ко́лку за́-Бо́г да-прóсте** (= се кажува за нешто во многу мала количина) [ПК,2(170)]; **да-прóстте** (служи да се изрази извинување) ~ *река́л на́-же́на-мо: "Же́но, та́ка-ј та́ка, а́д-но де́те са́-пруда́ве уф-едико́ј-си гра́т, к-ом а́с ко-зи́м, на́-нас та́кво де́те ни-тре́бе да́-н-чи́сте, да́-про́сте ну́жнико"* [ПК,2(Ним-271)]; ~ *гу-на́јде́л и-та́ка са́-на́бутал ка́де-не́го*

дă-вѣде шо ин-п्रा́ве нă-кѡ́јсте. Бăиш тѡгăј гу-зăсвирăл ѓн свирѡло, а пѡпо дă-прѡстте, уддѣл пу-нѹжда и-пуч-нăл нă-гѡл гăс дă-скѡ́ке [ПД,-162]; в. прущ'та́ва.

прѡстичка adj, f 'едноставна' ~ и пѡпо бăиш тѡгăј: бăп ајн дикѣл', г-утѣне и удѣре, тăкă. "Пупăдиѡ, излѣз ти-нѡсум кѹрк, кѹрк!" И пупăди́та рăдусна, ѹ напра́вили кѹрк ут тѡо вăлк. Прѡстичка-ј, де (се однесува на приказната) [ПК,2(225)].

простре* pf 'подаде, испружи (рака)' ~ гу виде царјут гăлăбот, познал, ча има писмо, заедноч прострја рăката, гу фати гăлăбот [V,PM,-63]; ~ и заедноч кăк промина́ отдѡл, простр'а рăката му, искина́ едѹн дал сѡс дѣсет јăбăлки и едѹн дизгѹн удри́ на кѡн'ут, побегна́ [V,PM,113]; ~ на една страшна гора му беха изл'али едни харамие: сакаха да му земат парите. Кату прострјаха рăнците да го фатјат, на харамии́те му беха сăхнали рăнците [V,PM,180]; ~ излезоха три змиѹ, които беха братучети сос она змиѹ, и му вел'ат: "дај ни рăката ти тука!" И тојнака просрја рăката му на них, и му пл'унаха и му рекоха, да лижни пл'унката [V,PM,81]; в. прустѡре.

прѡструм adv 'распослано' ~ и тă вѣ́ке ки-сă-испѹ́ка сắта најс-вѣ́к-те и ки-си-извѣ́е ку́жѹрци и пу-идна́ нидѣл'а ки-а-рăстрисѹ́виш вѣ́к-та-бѹбăта ки-си-ј-наклắвиш у-идна уда́ја на-прѡструм, тѹ́е пѡ́лни ку́жѹрци за-мили́на. Е, тăкă ку́жѹрци ки-си-ј-наста́виш тắмка у идна́та сѡ́ба [БМ(Сар)201] – поради технички неможности била-бијалното л во мегленскиот говор (пр. во adj. пѡ́лн) не е одбележано.

прѡстум adv 'исправено' ~ Исус пак сă навидѣ дѡло, да су прăстут си пѹсаши на зѣмнјата. Ка си чикăле вѣ́ки шо му пѹтаа на нѣгу, си застанă (пишува 'растана' – евидентно печатна грешка) прѡстум, и ричѣ на нѹх: Кѡј ут вăс нѣма грѣх, тѡа нѣка фăрли кăмин нăпри наврас нѣа [MV(K),316].

прѡт m 'прв, одговорен' ~ туку́ кѡј ут вăс сăка да си чѹни гулѣм на вăс, ки бѹди на вăс изми́чѹа, и кѡј ут вăс сăка да си чѹни прѡт, ки бѹди на сắти изми́кар [MV(K),-286]; ~ и как заседна́, а вика́л на двана́десет, и вѣли на нѹх: Кѡј сăка да бѹди прѡт и пѡгулѣм, ки бѹди ут сắти пѡмалѣ́чок, и на сắти изми́кар. И си а зѣл дѣти, гу клăл уфстрѣ́т на нѹх, и му гушнăл [MV(K),303] – проширена употреба на зам. форма за дативен предмет му во акузативни конструкции: гу клăл уфстрѣ́т на нѹх и му гушнăл (м. 'го гушнал'); (сп. прѡт-ипургѡ, прѡт-удрак, прѡт-ума́стур).

прѡтипургѡ* m 'одговорен на минис-терскиот совет' ~ "ут нѣ́гу сắбѣп – вилѹ – да калѣсам прѡтипургѹ́ту, диикит'ѣту" [MS,t,12].

протудрак m 'главен, прв гавол' ~ тиа били неговите наречници. Мѹ вел'ат: "синку, дека ќе да идиш?" И тојнака им каза правина. Тогас тенака му рекоха: "ади иди, немој ти е страх! Кога протудраку ки спие, тинака да идиш от гн'аздата да открадиш гăлăбите и заедноч да побегниш!" [V,PM,74]; ~ ајде пак царјут му вели на Мајдона: "Мајдон, от тебика сакам да идиш, от протудраку кон'ут да ми гу докараш! Аку не, главата ти земувам!" [V,PM,74].

протудраков adj, в. протудрак ~ те-нака му рекоха: "Кога протудраку

ки спие, тинака да идиш от гн'аздата да открадиш галѣбите и заедноч да побегниш!" Тојнака, кату чу така, праве отиде на протудраков конак, са скрил и, кога заснал, отиде Мајдон, откраде галѣбите фрѣт, без да познај никој от протудраков аскер [V,PM,74];

~ кату чу така Мајдон, отиде на пазариштету, купи свингер и отиде аф протудракувата тавлахана, му здигна на кон'ут ногите, му тури свингерут, гу вјахна [V,PM,74].

протума́стур m 'голем мајстор' ~ пујно вѣрма имаш'и иди́н ма́стур, протума́стур б'аш'и [MS,t,18].

профгаса pf 'пристигна на време, кога треба' [BV,136].

пробцип' m 'мал отвор, процеп' (на сид, на дрво и сл.) [MS,s,89].

прочита pf 'со погледот и други центри (од мозокот) ја прими содржината од напишаното' ~ царјут кату прочита писмото, фати да плаче, ама колај немаши; туку заедноч прати двамина л'уди негови, които беа многу јаки и марифетливи многу [V,P-M,63]; и: **прочѣте*** ~ тапијата у-негѣ. Сѣа, оди на-капитано, ви́ка: "Еве ти тапијата". – "Ами парѣ? Ас, ви́ка, двѣ лири ти дадѣх. Шо да-прајми!" – "Не милувам, ви́ка, ас брѣт. Не милувам и-парѣ. Тва писменѣто, ви́ка, да-ми-гѣ дадѣш, да-гѣ-прѣчѣтам, шѣ-ти-гѣ-даде гѣздѣта" [ЛС(К),125]; односно:

пручѣте* ~ на-раќите-му ималу гул'ама кнѣга и на-кнѣгѣта било напѣсану: "Кѣто пручѣтеши таа кнѣга, ја ита-ста́на и ита-са-ѣжѣн'а за-теб'а". Чѣла Марушка три дни и три нашти. Агѣ ја-исчѣла, умр'ѣлија маи са-сајжувѣл и ста́нал [ВД(ГБ),330] – во контекстот среќаваме гл. л-форма, со значење на гл. придавка:

умр'ѣлија наместо 'умрениот'; уште:

па́рчѣте* ~ и о-па́рчѣтуве пи́смото жѣна-му: кукошка да-зако́бле, ѡфѣа да-зако́бле, чи́сти ле́буве, не́ма шо [ПД,158] – во збороформата **па́рчѣте** (<'прочете') групата **про-** се изменила во **па́р-** за да се постигне симетричност со честиот изговор на вокалното **р**: **ѣр**, ваквата метатеза ја имаме констатирано и во групата **при-** (> па́р-): на-куго па́ркажувѣм (<прикажувам); односно **пре-** (> па́р-): ас ки та́ па́рчѣкум (<пречекам); он имѣл па́рдѣл'ѣно (<пределено) [ПД,159].

прочуе (са)* pf 'стана познат' ~ он са прочу на Царигра́т, ча двѣјси гимѣа имѣни докара́ [V,PM,14]; ~ вечарта пил с нејѣ вино и, като итјал испијѣ виното, от устѣта му затичали алтанѣ (жалтици), и сја чашата напѣлнела (погрешно пишува 'нанѣлнела'). Прѣчуло сја дур на царја, та и неговѣта кѣрка поискала да идѣ и утишла [V,PM,285].

прѣчут adj 'познат' ~ и, вѣртѣјки-си, гѣ згазила дете́то. Бебанѣто. А ма она шѣ-гледа, дру́гата заспа́ла те́шко, отѣва дете́то гѣ зе́ма, а-ма́ртвѣто гѣ-ста́ва та́му... ви́ка то́а-е не́јно. "Не́!", таа ви́ка. "Моѣ-е!"... На-са́д, шо ки-рѣчи са́до. Дѣ-Соломо́н. Цѣро, то́ј е-му́дар, то́ј е-прѣчут да-ка́жми [ЛС(К),110].

прошение п 'молба' ~ тја му искала нова кадилук, от де тја била, осем товара алтанѣ и двесте души ојска. Цѣро благодарно приел това проше-ние и хи дал ферман, штото нова кадилук да је нѣхѣн... и ја испратил, да си иде на татковниѣ си [V,P-M,282].

прошка f 1. – празникот **прошка** (на Вилико́ф за́пус) кај православните христијани е најсвечаниот по Бо-

жиќ и Велигден. Тој ден скоро сите одат в црква. Штом ќе падне мрак започнуваат со посети. Кога ќе влезат во домот, ќе поздрават со дубру вечар, ќе седнат и откако ќе бидат почестени со ракија, слатко или алва ќе се кренат, ќе метанишат три пати, ќе му бакнат рака на домаќинот, односно на постарите од себе, и ќе речат: “Чико (или дедо), прости ми ако сум ти згрешил, куту помалечук, куту аџамија и куту ка ни е адет!” Потоа одговара тој од кого се бара проштевка: “Прустено нек ти е и уд мене и уд Госпуд и на воја век и на тоја! И ти на мене прости ако сум ти згрешил”. На тој начин сите са пруштават (сосед со соседот, роднина со роднините, брат со братот, синот со таткото и мајката, сестрите со братот, невестата со свекорот, со својот татко и со кумот, сите со свештеникот и со кметот) [ТГ,35]; 2. изр. **земаха прошка** (= се опростија) ~ кату чуха така господарите, си оплашиха, ча това, што сака царјут не можси да биди. Как ги виде така царјут, им рече ошти едноч: “сос царјут виа не играјти, ча лошу ке да патити!” Тогас господарите земаха прошка от царјут и си отидоха на работата си [V,PM,60].

прошта́ва* impf 1. 'опростува (пр. за сторена неправда, грешка и сл.)' ~ риче Гóспот: Аку прушта́вити на л'удити каба́тут му на нѝх, и Татко му (редакторот во фуснота ставил: 'татко ми') шо и на не́бито ки и прушта́ва на в́ас; и аку не прушта́вати на л'удито каба́тити на нѝх, нѝто Татко в́аши ки ви прóсти в́аши грéхови [MV(K), 282]; ~ рекал: Заит'о си расч́удите лóшо уф сáрцити в́аши. Шó-ј пóкулáј да рéчам: ти и прустéни грéхови,

или да рéчам: стáни си, и хóди си? Илим, акú сáкати да пикáсати шо Човéишното Сѝн ѝма пувéл'а навр́ас зéмн'ата да прушта́ва грéхови [MV(K),266]; и: **пруш'та́ ве** [MS,s,91];

~ да му са налутѝ царут, да му даде на мил'áтити, д́ури да си плáти сáто бóрѝот на не́го. Такá и Тáт-ко мóј шо и на не́бито ки ви чини и на в́ас, áку не прушта́вати сéкој на не́говóто брáт уф сáрцито в́аши нѝн'о грéхови [MV(K),268]; 2. 'поздравува, изразува почит' ~ кога́ ч́уха граждáните, ча тóј ги утепá хáјдóутите, не́маха сóс кóја слáва да гу слáвјат и да прошта́ват тáтка му [V,PM,22]; ~ “тинака пак това што ми чини на менка, ки ти проштавам, дур дека сам жив” [V,PM,33]; 3. – (сá) 'се збогува' ~ Ут вѝнци́то ки да́де прáвно на мóмчто, нáпкум на нивéстта. Нáпкум ки гу прáфáрл'áт вѝнто прáку нивéстта и прáку мóмчто. Пусéстримте кáа нóсáт вóнка да сá прушта́ве [ИГ,117]; 4. изр. **ки-ма-пруштáватe** 'се кажува кога некој се извинува' ~ Сá-свáлѝло Тунтáлчто, ги-збáру́ве крúште, ги-турúвáт дѝи уф-тóрбáта, нá-Тунтáлчо гу-грáбнáла, гу-пуштѝла уф-тóрбáта. Удѝла, удѝла ду-срéди пáт тá бáбáта, сјá: ки-мá-пруштáвите, ки-клéкне сá-мóче [ПК,2(253)].

проштéнка f 'проштáвање' ~ óн из-лезéл да-грвóре тогај... не-е прóс, учѝл детéто. “За-пáрф пáт, иáко нáпáвил н'áкoрa гр'áшкa, тóа, р-нóа, тр'áбa да-му-се дáде прóштéнка óти... ѝмa мнóгу дóббри рсрбѝни... и тр'áбa да-се-рслóбóди” [ЛС(K),126].

прош'финга m 'дојденец, доселеник во Грција од Мала Азија' [MS,s,90].

пртече* (<'претече') pf 'се појави течност (од некаде)' ~ *ѓуптино наместо каман искарал едно нарче сѹрне и гу-стиснал. И уд-не-го истина пртичела вода. И змео земал едѹн каман, гу-стиснал, тоа са-направѹл прах* [ВГ(М),272].

пруавлио* m 'градина, двор' ~ *Идѹн д'ен' сѹ субираха ш'и'ч'кију аскер ут Филипул на прѹавлиоту на цар'у* [MS,t,58].

пруваѓја impf 'поминува' ~ *шо му вел'е Марку на Јанкула: ["триш блазе ти, браќо, су нивѣста [су шен, браќо, госте причикѹва [си смијѹлки, браќо, и прѹваѓја"]* [ME-(P),96].

прувал'ѣн* adj 'кога на нешто има отворено дупка, дупнат' ~ *"а будалѹ нив'ѹсту, афѹ ни фармѹх на бѹнч'фата, м'а ни устѹј, н'ѹј прувал'ѣна"* [MS,t,68]; ~ *и-цѹро кѹ-сѹ-рѹзбѹде ѹтраќа дѣн глѣде сѹрѹјо прувѹл'ѹн,... А Арѹпото-на, ка-видѣле там искѹл'ѹни тољко л'ѹѓе, нѹрѣјо – дѹл шо-бил – ѹдма сѹ-зѹсѹкаве, цѣл'о: кѹрѹишта сѹ-улупѹте и нѹ-цѹро ричѣл: "Ас ги-исклѹх тѹк"* [ПД,169]; ~ *нѹ трундѹро* (дабово дрво, стон напречно на кураќо, углавено на чивии на горниот дел на страните) *ѹма прувѹл'ѹно дѹпки, зѹмѹна-ј мѣрка кѹлко-ј ширѹк кураќо дѣка стѹт чивѹјте, нѹ-ти' чивѹј флѣвѹт дѹпките нѹ-трундѹро; ут странѹта нѹ кураќо ѹма двѹнѹјсе нѹгал'ки, уд дабѹво дѹрво, дабо нѹ тра' и шчи'ците да сѹ уд даб, нѹ-ѹрни сѹ, нѹ траќ* [ПД,128].

прув'ѹрува* impf 'кога некој почне да верува во нешто, поверува' ~ *т'ѣ гу прув'ѹруваха (= тие му поверуваа)* [MS,s,91]; ~ *"сѹга – му вилѹ – прув'ѹрувах, ч'а ж'инѹта-ми путѹна-ј!"* [MS,t,71]; ~ *кугѹ му р'ѣкух:*

"ж'инѹтѹти има ...", *тугѹс прув'ѹрува и ми дади* [MS,t,73].

прувѣре pf 'да види повторно нешто, да утврди' ~ *нѹпут нѹк ѹде, ѹ-пупѹдѹтата сѹ-ублѣчѹве нѹк уф-бѣлит фустѹн. Он нѹк нѣ: и уф-нѣа глѣа. Пѹк утишѹл да-прувѣре дали-е нѣгафта жѣна* [ВГ(Бог),275]; ~ *гу-упѹѹвѹт нѹпут, гу-ублѣчѹвѹт уф-ѹрнѹѹтски рѹби и гу-истрѹ-калѹвѹт* (пишува: 'испѹкалѹвѹт' – печатна грешка) *уф-дѹлут. Ут-кѹа утризнѣл, сѹ-глѣде и мѹсле: Бѹже, дали сѹм-бѹл јас нѹн! Оде кѹдѹ-нѣго да-прувѣре* [ВГ(Бог),275].

прувѹкне pf 'викне силно' ~ *И чул'ѹка са-пригѹтвил зѹ-умиѹѹчка. Кѹзѹл-хи да-утрѣби жѹту да-умѣси хл'ѹп и да-сѹри фѹсѹл зѹ-прѣкада. Сѹчку билѹ гѹтѹ и тој утишѣл зѹ-пѹслѣдѹн нѹт да-си-види кѹштѹта. В тузѹ време петѹла сѹ-прувѹкнал: "Кѹлку јѹ-зѹвѹјѹн нѹшѹ ступѹнин, шѹ-да-умѹра зѹ-ѹднѹ жѣнѹ"* [ВД(ГБ),331]; в. **прѹдѹвѹкне**.

прувѹде* pf 'допрати' ~ *и, фѹтиле, му-а-дадѣле, и извинчѹле кѹту кѹк нѹште убичѹи. Кѹ-ѹѹт кѹ-а-прувѹдѹт сфѹтуштѹнте дунѣка-де, а дилѣку и а-прувѹдѹле ... и тогѹј му-рѣкал: "Дѣду, ѹј, вѹрнѣјт-сѹ, нѹе мѹјмѹ да-си-ѹјмѹ сѹмитѹ!"* [БМ(В),194]; ~ *Кѹ-траѓниѹ зѹ-кад-зѣтут. Кѹ-ѹ-прувѹдиѹ тѹткѹ-му, мѹјка-му и кѹ-траѓниѹ нѹ-кѹт-зѣтут да-ѹ-нѹсѹт* [ВЕв(Ил),306].

пругувурѹва impf 'зборнува' ~ *сѹ-кажѹва нѣм сѣга. Оде нѹ-бабаќа му-вѣле: "Ваќа и ваќа. Јѹс сѹкаќм рѹбѹта", му-вѣле пу-нѣмѹки. – "Е, да-гу-зѣвѹме", рѣкле бабаќа и дѣто. Вѹ нѣм, нѣ пругуѹвурѹва ѹч* [ДК,128]; ~ *нѹ-триќе гѹдѹни му кинисѹла рѹбѹтѹта. Тѹ нѣмјут прѹ-ве тѹму иднѹ-нишѹту – нѣт стѹти'ни да-јѹдѹт и да-нѹјѹт; нѣт*

стутíни дýши и дǎ-спíјат, ама не пругувуру́ва [ДК,129].

прудáва* impf 1.'кога некој дава нешто,

а во замена зема пари' ~ му звáж'да прáстин'ут и ранч'и́цит'а: "н'áса у то́јта ж'éна?" – то́с му вили́: "на пазáрут' прудáват мло́гу такфáс"

[MS,t,71]; ~ бíш'и уч'él куту́ у А тина, сǎ бíш'и фáтил у идíн ч'урбаи'и́ја да прудáва пуртукáла [MS,t,26]; ~ ги прудáва и камíлиту

и си утфáра идíн дугáн, éм бакалǎк éм праматарлǎк [MS,t,14]; ~ вí-нуту, гу напулнува́ми пу ба́нч'фит'а ... да ни́јми и да прудáвами [MS,t,4];

~ да вéли идén ут Учени́цити не́гови, Јуда..., то́ шо ки гу пруду́сá: Зáшт'о вóа ми́ру не́ си прудавáл за трíста грóшови, и да му сǎ дáди на сиромáсити? Му ричé вóа лáф, не́ и шо си ўмиши́и гíа за сиромасити, туку́ бéши крадáч [MV(K),288]; ~ му вили́: "гу ни прудáваиш' ти тфóј дугáн' да гу кúп'а јáс" [MS,t,27]; и:

продава ~ кату сед'áши на хáнот, едíн ден чý једíн тел'áл да прода́ва еднá кáшта, да га тéра трíста хил'áда грóша [V,PM,15] – употреба на сврзникот да со декларативно-интенционално значење, наместо 'дека': чý једíн тел'áл да прода́ва еднá кáшта; ~ они му рекоха: "как го продаваиш?" И тој им рече: "по една дамга ва удривам на ганзот" [V,PM,160]; ~ му вéле: "Сéга тí, ки-субéриши триндáфили лéти, к-óдиши у-нǎ-цáро двóру, ки-вíкниши: цфéке прудáм! Цфéке прудáм!" Е, вáа ки-вéле: "Кóлку пáри?" Ки-му-рéчиши: "Зǎ-идну-чíфт óчи". И óде то́ прудáва [ДК,121] – уште еден случај на употреба на придавката **леп** (= убав); во Гевгелиско е регистрирана формата **пурдаве**: ~ еј, болин лежје грејин Ил'о,[на мека пустел'а...[еј,

дружси́јна гу чекат, Ил'о,[на Солун да јоде,[ох, на Солун да јоде, Ил'о,[жито да туваре...[ох, си киниса, грејин Ил'о,[сус кола да јоде,[ох, сус кола да јоде, џанум,[жито да пурдаве [ТГ,38]; ~ Катирина вино пурдавала,[на секуго вино не давала,[на терзији вино не давала,[оти биле они крадоконци – де! [ТГ,-196]; – сечко сече, марта дере, април носе кожси да пурдаве [ТГ,7]; 2. изр.: **нǎ-сливáр сли́ви нíм прудáви** (= не се обидувај да лажеш поискусен од тебе) [ПК,2(186)]; **прудáве чǎлǎме** (= се кажува за некој што сака да се фали, да се прави важен) ~ **такóф бíше и тáтку-му, нóго чǎлǎме прудáвише** [ПК,2(189)]; **прудаве крст** – на празникут Вудици водата са крсте уф ректа. Од црквата сите, заедно со попот и со икони одат на реката каде што попот чита и го фрла крстот во реката. Штом попот ќе го фрли крстот во реката, многу млади луѓе, онака облечени скокаат во реката и го барат крстот. Тој што ќе го најде крстот, се верува дека ќе биде многу среќен, потоа собира пари од луѓето оти крстут са прудаве. Да го купиш крстот не ти е загубино. Госпуд ки ти даје повике [ТГ,25].

прудóса pf'измами, предаде' [MS,s,90];

~ на то́а врéми си суберу́ва Исус на дванáдесет Учени́ци не́гуви, и фатíи да и кажу́ва на нíх шо íма да му до́јдат уф не́гу да тéгли: Ету шо си íдими уф И... , и Човéшноу Сíн ки прудóсат на Хахамíти и на Граматíицити, и ки му присáдат на не́гу за умрéни [MV(K),285]; ~ вó му рéкл, су кáкфо умрéш ки прислáви на Бóга. И вó ка му рéкл, вéли на не́гу: Иди пу мéн. Сǎ вǎрнá Пётро, глéда на Учени́к шо милу́ваши Исус пу не́гу, шо лижá на вечéрата на

прумѣни pf 1. 'помине некој некаде' ~ ут мрѣва гудѣни с'ѣт'а сѧ лѧха да пруминѣ нѧс туц'ѧрин да брѧка ж'ѣ-вини [MS,t,16]; ~ нѣмам пруминѧнтъ (= не сум поминал оттаму) [MS,s-91]; ~ да са врѣиш', да си пѧиш' насѧт'! как за си утѣваш', за прумин'ѣш' прис б'ѧла вѧда [MS,t,14]; ~ мумѧта ч'ѧка, ч'ѧка дур усѧмна, тѧј ни муж'ѧ да дѧјди; и гл'ѣда пруминѧт три удунц'ѣји [MS,t,23] – во примеров имаме употреба на перфективен глагол во презент: гл'ѣда прумѣнат три удунц'ѣји; ~ заш'тѧ ут Сулѣн на гѧр'ѧ ни мѧж'ѣиш'и да прумин'ѣш' ... ѧку н'ѣмаиш' нѧсу ут Ингилѣзиту [MS-t,2]; ~ трѣ днѣи трѣ в'ѣч'ерѧви с'ѣ мрѧч'ѣва врав'ѧха ...пруминѧха ут мрѧч'ѣвѧта, исп'ѧха нѧк на сф'ѧтілу [MS,t,59]; ~ му вилѣ: "кѧта трѣ

дни за стуйиш' гол, ко́гу за прумѝна н'ѝма да вр'ѧвиш' хѝч'"... ~ прумѝнаха л'уд'ѝту; то́ј стуйѧиш'и халис ма́рмару [MS,t,78] – употреба на долгата форма за директен објект ко́гу наместо номинативната 'кој': ко́гу за прумѝна н'ѝма да вр'ѧвиш' хѝч' ; ~ та́тку-ји ви́ли: "ш'ѝч'-кит'а јуна́ци прумѝна́ха т'ѝб'а т'ѝ ни арѝса пуидѝн јуна́к?! биш'ти Кел'ѝш'у уста́на да прумѝне " [MS,t,34] – специфичност во збороредот: глаголот е одделен од заменската форма со негацијата **ни** (< 'не' – со редукција); ~ тра́гнах за да до́а у Ати́на, прумѝна́х прис Сулу́н [MS,t,12]; и: **проми́не** ~ излепа девојката, да помети рамни двори еден ден. Проминали кралски сеизи приз рамно ѝ двори, да напу́јат ба́рза кон'а, и видела сеизиту на девојката [V,PM,243]; ~ ету еди́н де́н изле́зе ра́но от ка́ишата му... проми́на́ приз паза́ришето [V,PM,17]; ~ и истом кога то́ј играиши, една стара сиромашка жена промина прет негу и носила стомна сос вода аф рамото ѝ [V,PM,71] – за употребата на предлогот **аф** наместо 'на': **стомна сос вода аф рамото ѝ**; в. кај заглавната единица **провали**; ~ владиката му вели: "бре братку, кату ми беиш **страх** от тиа аскерите, што проминат приз тука" [V,PM,39] – одново среќаваме употреба на перфективен презент: **што проминат приз тука**; 2. 'премине преку нешто, од еден крај на друг' ~ **сос бабата на па́тју** как идиха, имало една река да проминат. Бабата кату беиш биз гаиш, здигна дрехите си нагори каде појасо, тојнака "тутуч" речи, и си закачиха дрехите и на појасот: бабин га́з на мигдан остана [V,PM,98]; 3. 'пренесе нешто од едно на

друго место' ~ сега гу и **страх**, как да кажи на **рибата**; дојде до неја, га вели: "не ти кажувам, рибу, дурде не ми извадиш оданат морету!" И **рибата** гу зема пак на **га́рбо** и гу промина оданат [V,PM,100]; 4. 'прифати некого, го унапредѝ' ~ **утрината** нивјастата си зарадува, отиде на **мајка ѝ** и на **тата** ѝ **ра́нка** бакна, си зарадуваха сите. Тогас јунакот му прикажа на царјут сичко, што и проминал приз негова-та глава, и царјут са поч'уди и го проминал него на **столнината** [V,PM,187]; ~ хем му вели: "тиа поголемите твоите зент'увци са на **тата** ми робови и на **га́нзувите** имат и двата по една дамба от **тата** ми". И си научи харно царјут и тогас го промина калек на **гол'ам ихтибар** [V,PM,161]; ~ **тас** момата му вели на царјувут син: "милички ма́жу, ја́зе имам четири́сет братка харамии, оние требува да ги земеме тука". Тогас пратиша л'уди от царјут и едно писмо от дјун'а **гузели**, от нѝхната сестра... Тогас царјувут син сички ги промина, прѧмни ги стори на **конакут** му [V,PM,214]; 5. 'помина извесно време' ~ за прумѝна́т **питна́јси** дни с'ѝтн'а нара́ст'ува, пу́ш'та **три**, ч'ѝтир **листа** [MS,t,5]; ~ ги ра́бут'ѧиш'и ... дв'ѧ гуди́ни, дур на **три́т'а** гуди́ни **кутри** прумѝнаиш'и, му да́ваиш'и с'ѝ **либа́ници** [MS,t,44]; ~ **ста́на** д'ѧт'ату, ути́ди на **ж'ина́та**, прумѝна́ пу иди́н **чирѝ́к са́т'**, ч'у́ка и **манѝ'б** [MS,t,10]; ~ дур да чини́ тиа рабо́ти, промина́ха **пет** годи́ни, от **ка́к кинѝса** на **такси́т** [V,PM,14]; 6. 'начин на живеење – специфичности' ~ му вели́ на јуна́кот: "да ти **пита́м**, јуна́че, сега́ **три** годи́на на **чужди́на** как си **промина́л**?" [V,PM,23]; ~ царјут **утринта** га

пѝтá кѝрка му: “кѝрку, кáк проми́на́хти снóшѝти?” И тѝánaка му вѝли: “кáк да проми́неми тáте? и тóјнака жѝена и јáзе; тóјнака легнá áф еднá стрáна, и јáзе от дрúга” [V,PM,112] – несоодветна употреба на предлогот аф: тóјнака легнá áф еднá стрáна, и јáзе от дрúга (место 'тојнака легна на една страна, и јáзе на друга'); ~ и сама невестата зема остра саб-ја та му отсеке глава на Зар-завилата, кату коза. И така си зеха двата с царскио син. И мно-го си проминаха харно живот [V,-PM,158]; ~ хем мо вели: “е џ'аним царју, ти, кога отиде на кавгата, как промина, кој ти куртулиса?” Тогај царју му вели на него,... “дој-де, един јабанѝица јунак, та он ми куртулиса, него га го удриха на десната рáнка, му врáзах јаз с моја сирвета” [V,PM,161]; ~ си кáрахми дрáвѝи'ки, си ги рáбут'áхми и нѝф-кит'а ... прумѝнахми идѝн сирумáи'ка ж'ивóт [MS,t,1]; ~ фáт'áхми да с'áјми т'ут'у́н и такá фáт'áхми нóхубав'а да си прумѝнами [MS,t,1]; 7. 'преспие некаде' (за ноќ две) ~ тóс в'ѝч'áр у вáм да прóмина 'оваа ноќ да преспијам кај вас'; ~ и т'ѝ му р'ѝкуха: “јáла! сирмáси снѝ, н'ѝ-мами дрúга удајá пóвики, амá пукрáј нам прóмин' и тѝ!” [MSt,15]; ~ му вили нив'áстата: “да дóји', д'áду, пукрáј нáм за пруминѝш' и тѝ!” [MS,t,80]; 7. 'почина' ~ отидоха да го брáкат; земаха и едно шише жѝува вода сос них, да му са нава, ча, ако најдат детенто мартво, да го ужѝувáјат. И, л'у прибли-жѝиха при ламите, ламите фатиха да си карат, која понапрет да ка-жѝи, ча детенто проминало [V,P-M,226]; 8. 'вовлече нешто некаде' ~ ч'ѝпни ми инó кóсми ут ч'ум-

бáзу, прóмини гу кóсмиту на пѝталáта [MS,t,33]; ~ ги нарѝвами прáву прáнч'киту, му прумѝнами на с'áкуј прáнч'ка и инó карúлч'а [MS-t,6]; ~ ѝмами мáксус т'ут'у́н'уви ѝгли; ја напул'ува́ми иглáта,... ги прумѝнами на канáп'у листáта 'нанѝ-жѝиме лисја (тутун) на врвкa' [MS-t,5]; ~ пр'ѝлуту ... гу звáж'дами ут хáркумáта, гу прустѝрами на идѝн дрáнк и удóл му прумѝнами идѝн дрúк дрáнк [MS,t,6]; ~ гу з'ѝвам и круснóту, субѝрам и масýр'а да-сá гóтуф, гу прумѝнам грибин'ó н'ѝтра на цилóфтину [MS,t,7]; ~ гу прумѝ-нат идѝн'у крáј на óснóвáта на стр'а-д'á на круснóту [MS,t,7]; – во задниве контексти имаме употреба на перфективен глагол (прумѝни) во презент: и удóл му прумѝнами идѝн дрúк дрáнк; гу прумѝнам грибин'ó н'ѝтра; гу прумѝнат идѝн'у крáј; 9. 'сврати некаде (на кусо време)' ~ н'ѝмам пруминáту 'не сум навратил' [MS,s,91]; 10. 'ја излекува болеста' ~ Крáл'у Мáрку му р'ѝч'и: “нѝкни, в'ѝн си мрáва кáлч'а ут таку́н'у за да хáпниш' за ти пруминѝ сáрѝиту” [MS,t,39].

прумлúк m 'внук од внук, правнук' [MS,s,91].

пруна (и: **прунá**) f, bot. *Prunus spinoza* 'трнинка – растение и плод' [BV, 136].

прусанѝк m ~ лѝпче ус-мисѝркино (пченкарно) брáишо, ус-сѝрне, ус-сóдичка, нѝ сá кѝсне. К-о-зáмѝсиш, к-о-бúтниш дá-сá-нѝче [ПК,2(88)] – за овој дијалектен збор од југоисточниот дел Н. Толстој наоѓа соодветство во рускиот јазик.

прусарка f. zool. ~ тó нѝле-лѝче нá врáпчáн, жáлт'у́нуво-ј, нѝе нáјнóго кулу Свѝти-Чѝтирѝјсе [ПК,2(89)].

прусинáрин m'стројник, тој што уговара свршувачка' ~ *ина нид'áл'а прумина, пак му вили́ ца́рува́та мо́ма: "за пусна́м пак прусина́рин"* [MS,t,28].

прусинáр* m в. **прусинáрин** ~ *му вили́ ца́рува́та мо́ма пак: "с'á јаз за пусна́м прусина́ри, да т'а про-с'ам; ти да ни кандисаи!"* [MS,t,28].

прустена мулита f, сп. обичај: – ако болниот многу се мачи пред смрт тогаш гу *таксуват*, т.е. се простуваат со него и гу *теслима*т на Бога и на ангелите. Прво ќе го викнат попот да му пее *прустена мулита* (проштална молитва) и да го *причести*. Штом ќе си заминe попот ќе се соберат роднините околу болниот, а домакиног ќе му се помоли на Бога со овие зборови: "Што са вија Ристосуви ма́ки, што са вија тигоби?! Чиј са вија толко греуве, зарди кого толко са́ ма́че? Ваја душа не е толко гришувана, ваја душа није за такви ма́ки. Госпуди Боже, и Свита Бугуројцо... Свити Јуване, златно име, и ти Свити Глигоре... и ти Свити Ѓорѓе сус златин ма́здрав (копје)... ако са вија ма́ки зарди некуј негув грех, сите ви са мол'ме, да гу простите и да гу куртулисите, и ако е ваш, ако е на вас пралигато, си гу зимајте; ако е пак наш... доста беа... вија ма́ки, му дадејте век и кѹвет куту камин да си биде здрав? Ако са ма́че зарди чужди греуве, нека са прасече конѹт, нека прастанат вија бол'ки, и ако е наш нека биде наш, нека стане, ако е пак ваш... ала! Салде да гу куртулисите, да гу избавте уд вија Ристосуви ма́ки!" [ТГ,284].

прустѐн* adj 1.'кога нешто, пр. грев се опростува' ~ *шо и по́кулајну, да рѣчам на во́ болниот: ти и прустѐни грѣхови, или да рѣчам:*

ста́ни си, и крѐни си носило́то, и о́ди си? Илим áку са́кати да ви́ди-ти шо има пувѐла Човѐшиноу Сѣн да прустáва грѣхови на зѐмнјата [MV(K),284]; и: **простѐн** ~ и Исус пак му рече: *ми́р на ва́с! Ка́ ма пушти́ Татку и áзе пуштам на ва́с. И ка́ рече́ во́а, ду́јна на нѣх и рече́: зима́јте Дѹх Свети́! И на ко́зуту грѣховите прѹстите, са прустѐни и на ко́зу за́птите, са за́птѐни* [БЕв(Кон),308]; ~ *ви́а си мо́лиши: Ѓоспод, исполáјти, шо не́ сам кату́ дру́жити л'ѹди, ло́ши, крѣви, пу́шти, ја́ кату ва́ јумбрукчи́ата... И јумбрукчи́ата сто́иши у-дале́ко, и ве́лиши: Ѓосподи, прѹсти ми на грѣшин човѐк. Ве́лјам на ва́с, во́а испадна́ прáвин и прустѐн си ути́ди на кѹ́кја му* [MV(K),280]; ~ *ету му, му дунсе́ле на не́гу идѐн фатѐн човѐк, кладе́н уф носило́ту. Ка гу видѐ Исус на не́гу, ем ве́рата нѣн'а, ричѐ на то́ фатѐн човѐк: Ним са́ бо́ј, прустѐни ти и грѣхови тво́ј* [MV(K),264]; 2. 'кога нешто е дозволено' ~ *Фили́пува жѐна, шо а зѐла он за жѐна, óти му ве́лиши Јоáн на Х...: Не́ ти и прустѐно да имаши жѐната на бра́т ти. Х... па гу каскандисаиши, да сака́ла да гу утѐна* [MV(K),330] – во контекстот имаме случај со нарушена конгруенција: подметот во машки, а предикатот (л-формата) во женски род: *а зѐла он за жѐна; ~ ве́леа чифѹтите на оздравѐн: Субѹта ва́ де́н, не́ ти и прустѐно да крѐниши носило́то. Му ричѐ на нѣх: То́ шо ми ликува́ он ми ричѐ: крѐни си носило́то, и о́ди си* [MV(K),256]; ~ *пак нај-Старѐата ут Чифѹтити си нал'ути́, óти на сѹбута а лекува́ Исус, ве́лиши на сфѐтут: Шѐс днѣ са уф неде́л'а, шо и прустѐно да си рабѹти; на ви́и днѣ ви́ки да и́диди да си лекува́ти* [MV(K),278].

прустечка f 1. 'обичај врзан за празник кога луѓето си простуваат, проштевка' [ME(P),175]; 2. 'збогување' ~ така си а ујдисама работта за кинисувајтто ут тува, шо еминки втасиме на Одеса (зајднѝш ут карапампур да флезиме право) – изливајне ут пампурот и уливајне уф воднјут пампур. Прид прустечката су Питирбург нија су Лазар чинима нает да вијме, сѐ што има по-ближкито [ME(P),68].

прусти́ра* impf 1'става корн (лиснато тесто) да се сушат' ~ за в'енат кра́нгу и миха́лката да зафа́ти да то́ч'и и ба́бата и ле́лата за да прусті́рат инó листу [MS,t,8]; 2. 'става на јаже (жица) алишта или преѓа, да се сушат' ~ гу пир'еми у кури́туту, гу чу́ками на вра́х ка́мин'у удго́р'а сăс ко́пан'ету и гу прусті́рат [MS,t,8]; ~ гу блу́кнувами и пр'е-луту и'етр'а, с'етн'а гу завіра́ми и гу звáж'дами ут ха́ркума́та, гу прусті́рами на иди́н дра́нк [MSt,6]; в. **простре**.

пруст'овани п 1.'кога луѓето ќе си простат за сторена грешка'; со исто значење: **пруш'тин'е** [MS,s,91]; односно: **пруштавајне**; 2. 'збогување' – пред да појде на венчавка младоженецот прави метанија (се поклонува) на родителите и им бакнува рака, а тие него во образ и на челото, тоа се вика **пруштавајне** уд татко и мајка, бидејќи до сега им припаѓал само ним, а отсега и на невестата, односно на новото семејство [TG,175].

прустувајне руба п 'давање како поклон рубата на невестата', сп. го обичајот: – во петокот пред свадбата, навечер, родителите на девојката алал ѝ ја чинуват рубата, т.е. ѝ го поклонуваат од сѐ срце она

што го имаат спремно како дар. Споменатово алал чинувајне, или руба прустувајне се врши на следниот начин: прво се остава рубата за глидајне, а потоа ќе донесат 2 сандука во кои ќе биде ставена рубата; таткото ќе ги отвори сандуците, пред да се наредат стварите, ќе фрли внатре пари, малку овошје и буба-керно семе (семе од памук) и ќе благослови: "Што ти правиме, што ти купуваме, колко мужсеме, алал ти чинувме, ти прустујме (ти го поклонуваме), и сус здраве и касмет да си ја носиш и скапиш!" (искинеи). Потоа низ солзи (дека се разделуваат) девојката, идната невеста, ќе ја дипле рубата и ки а ложе (става, реди) уф куфчези, во тоа ѝ помагаат пусестримте [TG,167].

прустувe (се)* impf 'се збогува', в. **пруш'таве** 2. ~ "Дил ни питаи, млад Стујане, [дил ми питиш ки ти кажме; сеј јумрела, бела Јана", [бела Јана ф-цркви леже, [ја цал'уват род руднина, [род руднина и кумшији, [ја цал'уват, се прустуват [TG,202]; сп. го обичајот:– во минатите години тешко болните старци ги причестувале, а по причесната сите домашни се простувае (се збогувале) со болниот [TG,251].

прусф'анти (сă) pf в. **пусф'анти (сă)** [MS,s,91].

прусф'ати pf 'пушти, развие лист (дрвото)' ~ да прусф'ати́ букo (да пуш'ти листá) [MS,s,91].

прусф'аш'та impf 'се разденува, самнува' [MS,s,91]; в. **усамнува**.

пруте́вуса* f 'татковина' ~ и тра́з-наха пулѐк, пулѐк, си дѐха на А лѐксандра на прутѐвуса́та [MSt,60].

прути́ве (сă) 'се противставува, реагира негативно' ~ ни́а по́пук гу-ви́киме. По́пуко (и: по́пко) ка́ гу-

вѣрте, бѣшкѣ е он, а курѣмо кѣ гу-
бѣле — он цѣл'о. И курѣмо мѣ бѣле
и курѣмо мѣ-вѣрте, гу има тѣо.
Вѣда ак прѣпѣиши, тугѣ он зѣме дѣ-
сѣ-прутѣве и нѣма дѣ-бѣиши кут кѣ
си бѣл [ПК,2(238)].

пруфѣтитис (пруфѣта, пружѣтит, пружѣ-
тити) m 'пророк' — од верската
терминологија ~ Гу најдуха удѣл
ина јаблѣка с'ад'ѣи'и пружѣтитис
Иеримѣјас [MS,t,59].

прухурѣсува* impf 'напредува, побе-
дува' ~ прухурѣсаха нѣтр'ѣ пак у
душ'мѣнинут, гу прѣјат стратигѣс
[MSt,73]; ~ прухурѣсуват на мурабѣ-
ту (= напредуват во војната) [MS,s,-
90].

пручѣсте pf 'направи нешто да биде
чисто, уредно' ~ во младѣициут
шо-бѣше дуждѣну ду-мѣн и ми-ричѣ:
“Бѣј-Вѣни, ки-си-зѣвѣиш идѣн вѣрин
другѣр и ки-ѣиши фил'ѣн мѣсто, ки-
гу-пручѣистиши — тѣм дека-бѣле
пѣртизѣјнто” [БМ(В)191] — во
контекстот имаме додаток за место
без предлог: и ки-ѣиши фил'ѣн мѣсто,
што се третира за влијание од
балканската јазична алијанса.

пручитѣве impf, в. прочита ~ на-
сабѣл'ту станѣва цѣрут, сѣ из-
мѣва... ѣ на-пинѣрта, кѣга пѣл'е,
гѣлѣпчѣту уд мѣмта... Тѣгѣиш он
гу-фѣјка гѣлѣпчѣту зѣ-дѣ-гу-крѣне,
пѣл'е — кнѣга уздѣла. А зѣва тѣ
кнѣгѣта, а пручитѣве — тѣкѣ и
тѣкѣ. “Бре! — тѣгѣ цѣрут си рѣкѣл
— а-изгурѣк кѣрка ми!” [БМ(В),195];
~ “ут-кѣде, кѣко вѣе знѣете ѣти
ви-и-мѣјка?” — “Тѣтко-ни ни-
кѣжѣвѣише, тѣ шѣ-ни-и пѣрѣтѣтко.
Он не-нѣиол пу Вѣрдѣр у-сѣндукут;
и нѣја стѣнѣме, шѣ вѣкѣт, он кѣ-
ни-гу-пручитѣвѣише тѣ сѣндуѣк дѣка
цѣрѣки сѣндуѣк” [Вѣв(Кр),302] —
проширена употреба на предлогот

пу (< 'по' — со редукција) наместо
'во': не-нѣиол пу Вѣрдѣр у-сѣндукут.

пручѣјна adj, m, f 'познат-а' [MS,s,90]
— според Малецки со една форма
е покриен и машкиот и женскиот
род, што зборува дека односнава
граматичка категорија во Долно-
вардарско не функционира, или
функционира само делумно; за ова
има доволно примери во речничката
граѓа, но и во граматичкиот дел;
сп. ~ пручѣјна крѣш'а (= позната
сорта на круша) [MS,s,90]; и:
пручѣен ~ му-вѣка: “Хѣ, гѣзда,
шѣ си-чѣдиши?” — “Ка-нѣшту дѣ-
ми-јѣдѣ. Јѣ-сѣм пручѣен нѣ-цѣл свѣт.
Кѣа ки-чѣјѣт жѣнта ми-бѣгѣла кѣд-
ѣдам јѣс. Знѣчи нѣмам нѣкѣкѣво чѣс”
[Вѣв(Кр),305]; в. прочут.

прушѣте pf 1. 'помине низ некаде' ~
тѣмо зѣмат, гу-прувѣл'ѣт сѣрѣјо,
нѣзувио, дѣпка нѣпѣрѣвѣт и гу-
пѣштѣт нѣго пѣрво уфнѣтре.
Ричѣли: “Ти ки-вѣдиши, ки-прушѣ-
тиши сѣкѣде, стрѣжѣрто ки-ис-
тѣпиши, ти-си јѣнѣк, ки-дѣјдиши пѣсле
ки-нѣ-зѣкѣриши, ки-ѣдуме, ки
упл'ѣчкуме сѣ” [ПД,168]; 2. — (се)
'си направи прошетка' ~ Имѣл пѣш-
ка и-кѣ-е слѣбѣден, излѣвал низ-
бѣиѣро, ѣтѣпѣл, не-ѣтѣпѣл, нѣкому
нѣишто, кѣ-се-прушѣта. “И-тѣ из-
лѣвај, вѣка, прѣшѣтај-се... ѣко
нѣѣма, имѣиш пѣри дѣ-си-кѣпиши,
ѣма... нѣишто бѣлно дѣ-не-гѣ-
утѣпѣиши” [ЛС(К),127]; 3. изр.: нѣс
дѣвѣјс и дѣвит рѣки ки-т пружѣте
и пѣ жѣдѣн ки-тѣ вѣрне (= се ка-
жува за човек што се однесува
несериозно, што лаже) [ПК,2(182)].

прушѣтува* impf, в. пружѣте 2. ~ му-
вѣка (на детето): “Ас ѣдѣн дѣн кѣ-
ѣмѣрам, ѣма кѣ-ти-ѣставам ѣдѣн
ѣсѣр”. Вѣка: “Кѣжи тѣте?” “Нѣ-
е лѣиѣо дѣ-с-прушѣтуваиши... низ
бѣиѣро” [ЛС(К),127].

наџа дујна-џузилијка [ИГ,114]; ~ едѝн маѝи и жѝена нимаѝе деѝца. Фто̀-бра жѝена му бѝла на то̀а. Ут па̀рвата има̀л дѐте и мо̀ма [ИГ,108]; ~ тогас тој вели на нивѝастата му: "варај, па̀рво лѝбу, ету глендаш тос самовила, што ѝди тука: тебе тој за ти везми, мени ки ми изѝади" [V,PM,226] – случај на нерегуларност во конгруенцијата (именката од ж. род оди со замена од м. род): ету глендаш тос самовила; 2. 'најпознат, најбогат' ~ да знаѝеш, ча ми е татку ... којто е па̀рв ѝмфа-ириѝа, и не, што ми веѝиш, не сам каѝа̀р да глѐдам таква жѝена [V,P-M,12]; ~ "Ка е арно Госпу̀д нека даде!... Сус радуст темел' са удире; сус радуст да са пукриѝе, сус радуст оѝин да са навале! Сус радуст госте да прачеке, сус радуст госте да испрате!... да им се пите уѝакут,... уѝакут да и са лаге! Првна да са лаге! [ТГ,296]; и: па̀рв* ~ фѝа̀рли про̀с (sic!) окно̀то адна заѝиѝена то̀рба и иштѝе са̀бри (собори) ка̀шната, като̀ фѝа̀рли то̀рбата. И што да вѝди ф неѝе? Што бѝѝе па̀лна па̀ри. И то̀га са восра̀дова охчѐре, и зѝма па̀риѝе и ста̀ва па̀рф на сѐлото [V,PM,261]; ~ послушаха на старо̀ут човек, отвори́ха порта̀та; ету и то̀ва дѝате, што вел'ахми по̀нагори, про̀мина, гу фатиха, гу сториха цар. Тогас кату́ чу́ха братите му, отидо́ха при него: стрѝадно̀ут са чини гинира̀л па̀рв, а најма̀лкото са чини па̀ша [V,P-M,231]; ~ е та̀, пѐсна на ка̀жу́-ф-иѝе учѝта̀ло адно врѐме к-о̀да̀х на-па̀рво удлѐние, к-у́члиѝте. Кут-ка̀-о̀да̀хме, адна гудѝна две уди́и и то̀лко биѝиѝе. Сѐтне учѝта̀ло ни-ка̀жува́и дру̀ги кумѝтски пѐсни, ама на̀-мо̀-жум, не зна́м [ПК,2(253)]; односно: пѐрв ~ господа̀рот позна́и и заедно̀ч

направи́ други магази́и и гу извади́ чира́к на писа́рат, му даде́ и па́ри сирмае́, и така́ гу извади́ де́тето, гу промина́ пе́рв писа́р [V,PM,153];

3. 'најголем' ~ на́што се́ло са́-ви́кише Мура́рци. Тва́ би́ше гуле́мо се́ло. Уф-уко́лита би́ше па́рво. Три́ста и-пе́а́се ка́шти би́ше. Се́ кристе́не, не́мише ни́каква дру́га ве́ра [ПК,2(215)]; 4. 'добар мајстор' ~ му направи́ де́сет кора́би, ги на-па́лни сто́ка, му даде́ и еди́н пра́в гимии́а [V,PM,13]; в. **пřавна** и **па́рвиј**.

пřавáлин adj 'нешто, предмет на кој има отворено дупка' ~ *ло́ке во́да али́с пра́вáлин* [ПК,2(151)].

пřавáре pf 'престигне, стигне порано, пред другите' ~ *то: би́ше ка́зали́и, а́ма да́лак му-ви́ка: ту́к. Ка́-за́ли́иши, ус-а́дна у́гла ко-чи́не, ки-му-ту́ре ади́н то́с, ду-та́м е́ј. Се́ка́де изле́ве, ту́к изле́ве, ту́к изле́ве (покажува на различни места на телото), и уф-но́со изле́ве. Ка́ту чи́р е. Ка́зали́иши, то: е ло́шо не́што. Ако на́-мо́ји до-пřавáриши са́то те́ло ки-т-jo-фа́те и гуто́ф-си* [ПК,2-(239)]; ~ *а́ј да-пува́ркиме да́ не не́ пра́варе* (или: **пřа́сти́гне**) (= да побрзаме да не стигне пред нас) [ПК(Крец)]; обичај: — пред да дојдат сватовите кај невестата пусес-тримте ќе донесат еден кулак (специјално месен леб), со кој ќе ја канат нивестта. Овој кулак треба снот “до залак” да се изеде, сватовите да не праварат [ТГ,174]; и: **пřивáре*** ~ *та то́ј и́скаши́ја да та гра́бне, пак ја́, бти му надви́вам и пpивáрих та та́ обзе́х, и сегá то́ј ма мло́гу гарези́и и те́ра кола́ј да ма отpене* [V,PM,260]; ~ *и катó навáреви́ло де́тето, на кра́ј касаба́та, сла́хал са едно́ ко́се да и́де от ло́ф, та му*

река́л: “Доб́ра сpе́шита!” А де́тето ни му отгoвóрилу. И ко́сето што да пра́ви, отишeл по еди́н дру́к па́т та го пpивáрил и па́к му река́л: “Доб́ра сpе́шита” [V,PM,256].

пřавáруве impf 'престигнува некој што бил понапред', в. **пřавáре** ~ *пу-па́то о́де, ва́рза́л-га́ та́а куби́лта на́-не́куј да́рми, на́-не́куј ба́иp. Бли́жна́л па́рста́но, а́ј го ко́јно, ка́к му са́-ка́че и пpа́-ва́руве. Ву́јна́та ка́ гл'а́до́ла, са́-чу́де, н'о: зна́т ко́ј е́ј* [ПК,2(231)].

пpавéно* adj 'сторено, приготвено, уредено' ~ *ви́ка идну-да́скáл, му-ве́ле: “Слу́шáј, ви́а де́ца́та уд-у́тре у́ча́т. К-и-у́чиши ду-два́јсет гуди́ни. На́друф не́! Има ме́сто пpавéно. Ки-ја́да́т, ки-ни́ја́т-на́тре* [ДК,130].

пpави́де (и: **пpиви́де**) pf 1. 'почна да гледа, некој што бил слеп', в. **пpави́дуве** ~ *и-јо́н река́л: Афéндо, да разгле́дам. Исус ричé на не́гу: Обиди, ве́рата тфóа ти лекува́. И на то́а са́ат си пpави́де, и о́диши пу не́гу, и му сла́виши на Бо́га. И са́то сфéт ка́ виде́, му са́ пpифали́ на Бо́га* [MV(K),280]; 2. изр. **видéх, пpави́дех** (= бев принуден) ~ *Пу-адна́ нидéл'а дигна́ме-са́ за́-До́јpáн. На́-пpа́каpá на-До́јpáн. Уд-де́ме уф-Сфит-Или́цката ца́рква. Та́м ма́јка-ми умpé. Устанáме: петгуди́ишина се́стра, ас и гуди́на́к бра́т. Видéх, пpави́дех, на́-че́до ме́с-то, шо ви́кме ни́а, да́дех га́ се́стра́-ми, да́дех-гу и бра́тчи́то* [ПК,2(359)]; ~ *ни́а сја́а не́јки- ме да́-фа́тме тук не́каа по́сала́м ка́шта, ми́слиме да́-са́-ва́рниме па́к до́лу. Се́дме та́м на́-мира́та. Арно́-ама виде́ме, пpави́деме са́-бутна́ме уф-а́дна виpáн ка́шта* [ПК,2(Ним-261)]; ~ *ки-до́, су́х ле́п на́-вечáр, к-о́де да́-на́се о́фци не́ма ја́де́не, о́ни са́-на́ја́де́ли, не́ма ни́што на́-не́го. Видéл, пpивидéл, си-*

зіме, дігне шéјчто, тук дудéл, прā-
таā снāа. Оти дудéл, нéјкат да-
сā-вiiит [ІК,2(Іц-287)].

प्राविदुवे (сā) іpf 'почнува да гледа
тој што бил слеп' ~ вōа знајāl и
гāлāбско да гувōре... и тiā
гāлāбто си прāкāжувāле: "Да му
пūштиме аднō пéро, дā си-ј чéпне
ōчте, ки пūлédне". И му пūштūвāt
аднō пéрце и вōа, алāки, гу нāјдūве,
си чипūве аднōто ōко – му сā
प्राविदुवे [ІГ,114].

प्राविकावे іpf 'гласно извикува' ~
іде пāјтōнут на мéстто, зпiре,
гулémцут гу прāвiкāве урāчут:
"ки-м-гу дāјш тōа дéтто на мéне.
Кōлко пāри сāкиш ки-ти дāдум"
[ІГ,111]; в. **प्राविका**.

प्राव्ण (и: **प्राव्णि**) adj num (m || f), в.

'प्राव' 1. ~ јāхна кōн'у, ги фтāса
цāр'у, з'éнт'уфци и ги устāви и
прифтāса прāвнa на мурабéту тōј
[MSt,35] – во -текстот среќаваме
несоодветна конгруенција: **प्राफтāса**
प्रावнa на мурабéту тōј; ~ пуртука-
лāта хич' и ни удрумōни, сāс умō
си р'éч'и: "ōшти прāвнa в'éч'ер,
гл'édaj ш'то ми вилi" [MS,t,29]; ~
пак сā фāтат да игрāјат кумār';
пак гу пāти кутū прāвната пāтка,
му ги з'éха парiт'а [MS,t,9]; ~ се
пуфтурūват двéте прāвни рé-
дишта [ME(P),95]; ~ семиту прāв-
нāтā гудинā гу давā бегут, напкум
сā чинā купцку [ME(P),87]; ~ ут
имиштитā нā ва рāмнинā сākā да се
знаат вијā тритā... прāвнуту ј зā
полјту узгорā [ME(P),80]; ~ дāли
си чула, рāзбрāла, [от ки тā тéбе
јустāват, [оти нé си јубава, [като
прāвната годiна, [и повтōрната
нидél'а? [ІГ,107]; сп. **प्राव्ण** л'ан;
сп. **обичај**: – кога родителите на
девојката и на младичот ја договараат
свадбата се прави веселба со јадéне,
пиење, се прават колачиња и **प्राव्ण**

л'ан ~ на четвāртот рано зентјут
ки акалеса десетина моми, и род-
нини и нероднини. Сички ки дојдат,
за фāтат да месјат колачинта, и
таја, што ки мјаси, да е дева сос
мајка, сос татку... онаја дивојка за
надјани от зентјут фесот... за пе-
јат песни свадбарски, прајат много
колачинта шарени и един гол'ам
л'ан, којто се вели **प्राव्ण** л'ан, това
што ки го поклонуват на нункото
[V,PM,246] – во извадокот имаме
употреба на предлогот от со значење
на посвојност: ... онаја дивојка за
надјани от зентјут фесот (м. 'на
зетот фесот').

प्राव्णि **पेटलि** 'времето пред да се
зазори' – штом ќе запеат **प्राव्णि**
पेटलि значи дека заминала сред
ноќ (или **प्राकृषила**) и дека се
ближи зора. Сп. верување: тогаш,
штом ќе запеат **प्राвте** **पेटलि**
исчезнуваат и **луштути** (= злиге
духови) и тој што сака да патува
може слободно да се движи.
Народот верува дека ако сепак
петлите запеат на **पूर्ण** а кучињата
лаат тоа е знак дека ќе дува ветар.
Кога петлите пеат а сè останато
молчи тоа е знак дека ќе заврне
дожд, ако пак во тој момент мага-
рето зарика значи дека некој ќе
умре [TG,10]; сп. уште: ваја застра
станама рано уште ка фатија
प्राव्णि **पेटलि** да пејат [TG,17].

प्राव्ण adv в. **प्राव**у ~ **प्राव**но дудé
свéкурут. Мā арисā сус вūјкото на
мōмчто. Нā нидél'та дудé мōмчто.
Сā глидāме сус нéго [ІГ,116]; ~ ки
зімāт еднā бéла рiза, тōѓи ки-ј
пréгнāт, хūмут; уф еднā чāша вiно,
ка а нāпāлнат, ки пūштāт пāри уф
нāтре. Ут вiнцто ки дāде прāвнo
на мōмчто, нāпкум на нивéстта
[ІГ,117]; сп. изр. **प्राव**но да **अनात**
उम्रिनि **दुशि** – верување: ниту еднa
жена нема да вкуси од првите

плодови, особено од оние од своја бавча, додека не раздаде за душа. Првата лубеница од бостанот мора да се подели за душа, било што да се случи, бидејќи треба прво да апнат умрини души. Исто така кога се точи вино или ракија, прво ќе се истури малку на земјата и тогај ќе се каже: “Нек са напијат и умрин-те” [ТГ,33].

правнодјак m 'црковен великодостојник' (од религиозната терминологија) ~ на Свѣтиц правномучник и правнодјак Стѣфан [MV(K),306].

правномучник m 'маченик, светец' (од религиозната терминологија) ~ на Свѣтиц правномучник и правнодјак Стѣфан [MV(K),306] – во текстот среќаваме нерегуларна замена на големата носовка со у: **правномучник** – несомнено се работи за црквенословенизам (веќе имаме истакнато дека нормален рефлекс од споменатава носовка во обие говори е гласот **ѣ**, сп. **мака**).

правнородник m 'првенче, првородено дете' ~ да ка станал Јосиф ут собуут, чинил катѹ как му пувел'а А нгелот Господинов, и а зѣл жѣнати му. Да не а знаиши на неа вики, дури си рѣди дѣтиито правнорѣдник, и му кажѣ на ѣмито Исус [MV(K),-305].

праву adv 'прво, најнапред' ~ гу нѣта праву ч'убанину: “ти ш'тѣ р'ѣч'иш' за тѣс фѣтуграфија?” [MS,t,25]; ~ с'ѣднува бабата на крусноту, з'ѣва инѣ прѣнчки и фѣш'та с'ѣфт'ѣ, с'ѣфт'ѣ (праву, праву) да навѣва [MS,t,7]; ~ т'ут'ѹн'у за да сѣ с'ѣј тр'ѣбува праву да гу с'ѣјми с'ѣм'ату [MS,t,4]; ~ ги наревами праву прѣнч'киту, му прумѣнами на с'ѣкуј прѣнч'ка и инѣ карѹлч'а [MS,t,6].

правуслѣвче n 'назив за цитотуку крстено-ното бебе' ~ как сѣ-крѣсте, кѣ к-ѣт тѣм нѣ-врѣтта нѣ-цѣрквѣта виѣкат: еврѣјче о-дујсѣх, правуслѣвче ти-гу-зѣх, трѣ нѣти кѣже и виѣ гѣре мо-ј-кѣжно ѣмто [ПК,2(243)].

правустиѣнка f, zool. 'крава што прв за пат се тели, прворотка' [ПК,2(89)].

правѣрѣвѣ* impf 1. 'кога завршува ткаењето на едно платно, на крај треба да се правѣрѣвѣ' ~ на шо ки гу зѣвијш крѣсното – зѣвѣртѣл'ка (се вика). Па кѣ ки-сѣѣриѣ платното сѣ вѣле правѣрѣвѣум [ИГ,121]; 2. 'ќе стави крпа врз рана, односно врз болно место и ќе го врзе' ~ гуиѣ преврзала Руѣа, [с алова шарветка, [глава преврзала Руѣа, [с белоградска шимијка. [Кажѣ Руѣо, кажѣ дуѣо, [јуд што болна лежиши? [ТГ,38].

правѣрнуве impf 'обраќа, превртува' – сп. го објаснувањето за поимот:

пѣличник: ~ ѣѣлѣзн'ѣ дѣл шо гѣ сѣче зѣмѣта, уд гѣре па ѣма ѹѣшо, то: а правѣрнуве зѣмѣта [ПД,121].

правѣртул'ка f 'таа што брзо го менува мислењето и односот, што лицемери' ~ зѣр нѣ-а-знајш каквѣ правѣртул'ка-ј [ПК,2(89)].

прагач m 'волнен скутник, го носат жените', а ѣко-ј ут плѣтно, памѹчно пѣ прѣдник сѣ виѣе (Ник) [ПД(118)]; ~ и гѣвуло ѣде нѣ-чѣшмѣта, сѣлѹки чѣшми нѣли ѣма. Бѣбѣта ѣде дѣ-с-нѣнѣ: вѣда уд-чѣшмѣта, ус-пѣлѣн прѣгач лѣн – кумѣте. И-вѣле: “Е, дѣ-тѣ-фѹкне, ѣј ти прѣси кумѣте, а јѣ тѣѣѣо мѣш дѣѣ лири ми-дѣдѣ, скријѣл-ѣј ут-тѣбе [ПД(144)]; ~ нѣкаѣ жѣна шо пѣркѣжуве и шѣ-ј и шо нѣ-ј, зѣ-н'ѣѣ виѣкат: ѹдѣрана-ј ус-мѣкѣр прѣгач [ПК,2(205)]; ~ тѹнтѣлче имѣло гѣре нѣ-крѹшѣта, нѣл' гѣвул. И триснѹве тѹнтѣлчѣто крѹшѣчки,

бабѣта ги збирѹве, уф-прагѣчо ги-
турѹве. Ка-ј-турила уф-прагѣчо:
“свѣл'-се бре тѹнтѣлче, рѣкла, нѣ-
баба д-иј нѣпѣлните уф-торбѣта
тиѣ крушички!” [ПК,2(253)]; и:
прегѣч ~ а та чѣлта шу-пѣднѣла
таму, ѣ нѣшѣл цѣруво сѣн. Уд
мѣрѣк нѣјна чѣла. Му-вѣле: “Кѣј к-
ѣ-нѣјде вѣа чѣлѣта ину-прегѣч лѣри
ки-му-дѣм”. И клѣшѣл дѣе жѣни
дѣ шѣтѣт. Ут-сѣло нѣ-сѣло [ДК-
121]; ~ таѣ чѹна ѣ зѣва, ѣ-зѣнѣсѣфа
у-плѣнѣнѣта, му-и-извѣжѣа бѣите,
ѣ-устѣва таму дѣка плѣче. И нѣјна
ѣ-ублѣкѣфа, ѣ-нѣридѹва. К-ѣ-вѣишѣл
цѣру, сѣ-нѣл'ѹтѣл пѣјке. Му-рѣкѣл:
“Тѣкѣѣ нивѣста!?” Пѣ му-дѣишѣл
пу-ину-прегѣч лѣри [ДК,121]; ~ кѣ-
сѣ-опѣше пѣјас и прегѣч сѣ-алтѣн'ѣ:
тѹри на-рѣцѣте грѣмни стрѣбрѣни,
– тѣја ги-кажѹваме кѣлби; ѣма грѣм-
ни од мѣда, мѣдени грѣмни (сп. стсл.
мѣдѣ 'бакар' – лексички архаизам);
и: **прегѣч** [ПК,2(88)].

прагледѣ* pf 'упати поглед, погледна'
~ сѣбѣјл' стѣнѹват, прѣглѣт,
прѣглѣт тѣкѣ плѣнѣнта, нѣли пулѣни
ѣма. Е, рѣкѣл: “сѣа дѣ-ѣма, чѣфките
нѣ-пулѣнта дѣ-стѣнѣт ѣфѣи”. Пѣ
чѣфки литѣли тѣкѣ, “крѣж, крѣж”
прѣвѣли. О-оп, чѣфките ѣфѣи
стѣнѹвѣт [ПК,2(228)].

прагнѣ: (и: **прагнѣи**)* pf 'стане мек и
полугнил' (сѣ однесува на плодови
од дрвото **скоруша**, тѣе зреат доцна
наесен) ~ слѣче нѣ гѣрничѣта,
дрѹго дѣрво-ј тоѣ, дудѣка нѣ
прагнѣт и тѣ: нѣ сѣ јѣт, само
ги немме нѣѣ [ПД(124)].

прагѹворѣ (прагѹворѣ) pf 'зборнѣ' ~
ѣк кѣјш адно дѣбѣр дѣн нѣ-чѹвѣк,
нѣма дѣ-т пѣдне ѹстѣта, прѣгѹворѣ,
зѣшѣ си-чѹвѣк [ПК,2(180)]; ~ јудѣх,
јудѣх, малѣ, ду срет пѣти, [ду срет
пѣти, [на сѣ вѣрѣх, малѣ, на и рѣчѣх: [Дубру
вѣчѣр! [дѹри тога, малѣ,

јудгѹворѣ, [прагѹворѣ: [“Ела вѣчѣр,
лудѣ, на вѣчѣри, [пу вѣчѣри!” [ТГ,50];
– Ако нѣкој во шѣла на ткајѣчката
кѣ ѣ кѣже: “Как, как, сѣ кѣне, сѣ
кубѣ!” Таѣ обѣчно му одгѣвѣра: “Изи-
кут да сѣ прагѣризѣи, ка (како)
пугѹди!” [ТГ,364]; односно **пругѹворѣ**
~ “Мѣлѣеѣ, шѣ ѣрно дѣте, ѣма нѣмо.
Нѣ збѹрѹва. Трѣ гѹдѣни нѣ збѹрѹва”.
– “Кѣко ма нѣ збѹрѹва? Тѣ збѹрѹва”,
му вѣле. – “Е, кѣк кѣ-прѣјѣме дѣ-
пругѹворѣ?” [ДК,129]; в. **пругѹвѹрѹва**.

прѣдѣвѣ (сѣ) impf 'признава дѣка е
пѣбѣден' ~ Сѣ бурѣл'ѣ бѣите и
Јѣрѣм Мѣнарѣто пѣпсѣл. “Нѣ мѣ-
жѹм, рѣп сум на тѣбѣ, кулѣ”. Сѣ
прѣдѣвѣ и гу вѣрѣѹве зѣ вѣратѹт
ус синѣиѹрут зѣ кѣјнут, кѣнѣсѣве
[ИГ,113]; ~ ут кушѹл'ѣта рѣвѣрто
сѣ уф мѹстѣкѣте (во шлѣмот). Ка
кѣ флѣзе дѣма тѣ дѣ-ј зѣмѣиш
– кѣ-т сѣ-прѣдѣдѣ нѣпѣкѹм. А зимѹве
кушѹл'ѣта и вѣа му сѣ прѣдѣвѣ
рѣп нѣ дѣтѣто [ИГ,114]; и: **пра-
дѣвѣ** – кога кѣ дојдѣ Сѣ. Атѣнас
тогѣш е стрѣт зѣма. Тѣшѣко е до
Сѣ. Атѣнас, а шѣтом тој кѣ помѣне
и тоѣ шѣто му бѣше зѣ умиѣрајѣне –
нѣ сѣ прѣдѣвѣ (= и тој шѣто му
бѣше зѣ умиѣрање нѣма да умрѣ)
[ТГ,27].

прѣдѣвѣкѣ* impf 'силно извѣкува' ~
ѣни вѣкѣт: “Мѹмчѣ, мѹмчѣ”, нѣ
рѣзѣбѣрѣме, нѣ знѣјѣме шѣ-ј мѹмчѣ, нѣѣ:
“дѣте, дѣте”. И нѣѣ пу-нѣх и сѣ-
кажѹјѣме пу-сѣлѣто тѣкѣ. Ода: пу-ѣсѣм
дѹиш тѹгѣј бѣлгѣрскѣте вѹјѣнѣи, нѣ
ѣда: пу чѣтѣвѣрѹјѣца, пу-ѣсѣм сѣ-
стрѣја: пѣто цѣл гу-фѣкат. И нѣѣ
кут-дѣца сѣ-прѣдѣвѣкѣме [ПК,2(217)];
в.: **прѣдѣвѣкѣ**.

прѣдѣ impf, в. **прѣдѣи** ~ му вѣлѣ нѣ
цѣрѣја: “ѣ, цѣрѣју, тѣзи чѣвѣци прѣд-
јѣт, ѣмѣ да нѣјдиш чѣвѣк дѣ нѣ е
прѣдѣл, ѣт кѣк сѣ рѣдѣи, ѣн да гу
сѣи!” Тогѣс цѣрѣјѹт му вѣлѣ: “ѣ брѣ,

сѣнку, ам дѣка ѿма човѣк, без да прѣди!" [V,PM,155].

прадиш* m 'смрдливи гасови што човек (или животно) ги испушта низ дебелото црево, прдеж', в. **прадни** ~ едно време едѣн цар имаши жѣна трудна и, кога бѣла околo на деветѣ мѣсици близу вѣки за да роди, едѣн дѣн, кату седјали со с царјут, са лафували (погрешно пишува: 'лофували'; сп. лаф = збор), царѣцата, от млогу товар, што имала, от-прѣт царјут прѣднала. Царјут, кату чу прѣдишат, си разлутѣ млогу [V,PM,155]; ~ уриге, му-бѣрбѣре курѣмо. Или прѣјдѣл или тѣка ѿма, то: уриге, му-вѣкѣт. Или то: сѣ-прѣтѣл, ки-уриге. Германците не прѣдѣшо, тѣа пѣвѣке га мѣзат, тѣа уригѣнто [ПК,2(240)].

прадни* pf 'кога испушта смрдлив воздух од дебелото црево' ~ ади кату вѣчѣр'аха, еднѣту дѣте прѣднѣ на софрата [V,PM,26].

прадѣјдин adj 'тој што не е од тоа место, што не е староседелец, што е дојден од некаде' ~ нѣсилѣнито еј пѣвѣке уф-Арсуво, старѣ Крундѣрци. Укулу шѣј-сѣдам кѣшти сѣ-нѣши, укулу тринѣјсе сѣ-прѣдѣјдини, ама пак не сѣ-тѣкѣи, дурѣанчѣне ѿма, мукринчѣне ѿма, па сѣ-нѣши, ама "гѣркумѣне". Главнѣ дурѣјсте сѣ-нѣши, тѣка чѣсто нѣшо гувѣрат, дѣ-тѣ-ј мирѣк дѣ-ј-слѣиши [ПК,2(Креп-307)].

прадукѣре* pf 'приближи, донесе близу каде што треба, во случајот до договор' ~ е, му-искѣрѣт ејн пѣсуш, гу-искѣрѣт нѣ-пѣзѣро. Сѣте одѣт тѣм, зѣрѣво жѣво ус-тѣтѣку-му сѣ-кат дѣ-нѣпрѣват пѣзѣрѣк, ама нѣкуј не смѣе дѣ-оде кѣдѣ-нѣго. Тѣмѣм ко-прѣдукѣрѣт на пѣзѣр-лѣко, оно ки-рѣче: "Еј, ут-тѣп пѣ-уѣан ним зѣми" [ПК,2(Нѣм-271)].

прадѣлѣжѣ* pf 1. 'настави да прави нешто', в. **прадѣлѣжѣве** ~ трагнѣве, тѣмка ѿмише едѣн тѣрла уф-тѣрѣко време. И дѣтѣто прѣво нѣ-тѣрлишѣѣта одѣ. Нѣ-тѣрлишѣѣта не-нѣјдѣл нѣкуј. Рѣчѣл: "Ки-прѣдѣлѣжѣм". Пѣминѣл, тѣм еднѣ сѣло... Ет ти ејн старѣ чувѣк, нѣ-нѣко: пѣтѣка [ПД,147]; ~ "слѣиши, му-вѣле, кѣ ки-ти-дѣде он нѣ-тѣбе злѣтнѣо пѣрѣхѣд, пѣмѣро и вѣзѣнто тѣ, рѣчѣ, нѣ та: дѣта дѣ-дѣјдиши па прѣ-мѣне тѣка; нѣкуј зѣлиф имѣло тѣмка, уд-мѣрто. Ки-сѣ-нѣјдѣме, рѣчѣл, и пѣсле ки прѣдѣлѣжѣиши зѣ-дѣма" [ПД,148]; ~ имѣло нѣко: време тѣрѣѣца бѣрте. И-тѣѣ трагнѣли дѣ-бѣркѣт кѣсмѣт, рѣбота. Пѣту-вѣли шо-пѣтувѣли, ги-стѣмнѣло ду-нѣко: вудѣнѣѣца. И-рѣчѣли: тѣк ки-прѣспѣме ва-вѣчѣр, пѣсле ки-прѣдѣлѣжѣме пѣ-нѣтѣм [ПД,167]; 2. 'кога нешто трае, опстојува' ~ Тѣѣ сѣ-вѣкали русѣлиѣ... Кѣпте му-бѣли тѣрѣки, ама нѣ-кѣпта имѣло пѣ кѣс, сѣ-знѣло, не сѣ-Тѣрѣци, от сѣ-хрѣстѣне. И тѣѣ русѣлиѣ игрѣјали нѣши ѣра, кѣкушѣки ѣра, ама нѣ тѣрѣко ѿме ѣрта сѣ-вѣкали. И тѣка сѣ-прѣдѣлѣжѣло дѣлѣго време уф-кѣкушѣкоо кѣѣ и сѣ-рѣширѣло и фѣтили ус-тѣѣ ѣра да-зѣѣрѣт пѣри, дѣ-гѣрат ѣѣрѣки, учѣлишѣта [ПК,2(Креп-305)] — за ова в. поопширно во текстот на заглавниот збор русалиѣ.

прадѣлѣжѣве* impf 'наставува да го прави истото' ~ и му-вѣке мѣмѣта: — Ама што-хѣбава прѣкѣсѣка ми-гувѣриши, ес тѣлку гудѣни жѣвѣм тѣк, тѣкѣѣ прѣкѣсѣка не-бѣх-чул, прѣдѣлѣжѣви, прѣдѣлѣжѣви! [ВК, -284].

прадѣнуве pf 'го помине денот' ~ нѣѣѣ кѣ пѣтувѣме, кѣ пѣтувѣме, аднѣ време кѣга сѣмѣна, па нѣ-тѣѣ мѣсто. Усѣмѣна, па тѣм, нѣ-аднѣ мѣсто, Жѣнѣко му-вѣкѣт, ф-Жѣнѣкуто пѣле. И дѣшѣе, јѣ кути чѣра кѣ

рбсише, тйкй... "Слуши, вйкум нй-тб: другйро, ай к-бйме нй-тййа кймйнто гбре. Ки-лйгнйме, вйдйн ки-прайдйнуваме" [ПД,172].

пражэне* pf 'повторно се ожени' ~ сй-прайжинй, уддй ут-тйрйн нй-глок, сййа нй шб-й сй пугудй адйн пйййндурко (пйййййца) [ПК,2(207)]; ~ имйл нёко: врёме нёка: жёна, сй-прайжинйла, сй-праймайжйла. Е, нёгво аднб и нёйно аднб, мбмичка имйла, двё сй-чинйли. Е, та: жёна майжб-й утивйл сё нй-лоф. Утивйл нй-лоф, катйдйен ййрбййи нусувйл [ПК,2(258)] — во кукушкйот говор жената: сй майже, овде запышаното: нёка: жёна, сй-прайжинйла възможно дека е под влййййне на говорот на староседелцйте во Струмйчко; и: **прежени*** ~ едын-цйр, сёа кйту-дйтто как вйше, имйл идна-убйва мбма, лйчна. Ама, са-преженил тб цйрут, устанйл мак-йййа. Нйм, тй макйййта шо-му-бйла на тй мбмта, сакйла да-а-закбле [БМ(36),197]; односно: **прижени** ~ Туку нёйсине, аднб дйе устйнй, бно уд йгла (йнекцййа) сибйп сйкйто устанй, сййа ус-паййрййи бде. Здрйво бйше дйтто, йнжйекцййа кй му удрыа, устйнй сйкйто дйтто. Е, сййа рйббте, сй-прайжинй [ПК,2-(Иц-289)].

празйрник m 'зелник со праз, печен во фурна' [ПК,2(89)]; исто така: ус-прас крйшник [ПК,2(244)].

празйа m 'расад за праз' [ПК,2(89)].

празйрке impf 1. 'сйрка' ~ сё тук праййрке уф-нас; 2. 'надгледува' ~ дйчкйта и-устйвум сйми, йма майка бде ги-прайрке пу-два-трь пйти нй дёне, дудйк да-дбм йска уд-нйфта; 3. — (се) 'се насыра низ тенка ткаенйна' ~ тй сй-празйрке фуската, пбдйгни сй-йа, да-нй тй-сй-глёде [ПК,2(89)].

празйрне pf 'погледне на брэйна, сйрне',

в. **празйрке** ~ бде бна да-шйте, да-рйбрте, да-кряде, бн ус-дйцта сёде. Лйсйцта рёкла: "Да-нй сй-изгбрте!" Огйн навйлыла, турйла да-сй-варе нёшто, фйсул'. Тбб сакйло да-празйрне. Бйм — с-удавйл ф-тёнцйрто [ПК2(234)]; и: **призйрне*** ~ и кату останала трудна, йа не ймйши од радост. Алй дошло врымйа за да родй. Пйрво вйкнайи двё старй бабй, за да йа отродйат. Двёте бабй са чудйат, што да прават, и л'у призйрнеха за да вйдат... заеднош на бабйте душа му изл'али [V,PM,275] — во текстот ймйме уште едын случй на употреба на сврзникот алй со адверсатйвно значёе: **йа не ймйши од радост. Алй дошло врымйа...**, освен тоа како посебност треба да се истакне лйнеарйзацийата: глаголот и заменската форма се одделени со негацийата: **йа не ймйши** м. 'не йа ймйши'.

празнаа pf 'прифатй како реалност некойа неприййатност' (в. **празнаве** 1.)

~ уф Граймйдна май-интйрсйрше адно мёсто: май-излйжй адйн дёдо ут-Пббвдйф, дбйдын уф Рйдуво нй гбсте. Вйкум: "Уд-дйк сй бйче тй!" Вйке: "Ас сум уд-дбл, уд-Граймйдна, кй бйгйме уф-аднй кймйне зйкупйх аднй пйри". Ас уддйх тйм, нййдйх аднй кулйшйне, рйскупйме кймйнто, йма нй нййдйме нйшто. Ут-тйм сёт-не, нййдйх аднй уд-Мбкрйне, нй-Пйндйлыуф Мануш прайф бйрчёт. Нййкй да-празнаа от-ёй бйрчёт. Тйм, уф-Мурйрйи, нййдйх кулу седймнййсе-усумнййсе кйшты кулйшйне. Ус нйх нйпрайвйх мйлко маабёт, йма нёчйс маабёт. А нййнбго май-арйсй уф-Лагадйна, не уф-Мурйрйи. Ут-Сухо на-вйкй чй-сто макйдбнцко сйгувбрат, дур пбйрно и уд нас. Уф-Лагадйна над двёста и усумсё кйшты йма нйшй. Тбб е мёсто кулку пулвйна Струмйца [ПК,2(Крец-308)];

и: **призна́ве** ~ змео се-зачудил и си-помислил *оти Гуптино е-стварно ного силан. Ама пак не-сакал да-му-се-предáде, на-толкаф човек да-му-призна́ве оти е посилан* [ВГ-(Мир),272].

празна́ве impf 1. 'прифака некоја вистина иако му е непријатна' ~ *дурмин о-видех ка о-зима и па не призна́ве, ачик-аши́ре ко́руф ма-пра́ве* [ПК,2-(153)]; 2. 'оддава почит, признание (пр. за некаква услуга)' ~ *(ти) ма-сва́риш ра́ботта, ма-испра́ви па́ш-ка́та и са не призна́ве* [ПД,137]; и: **призна́ве*** ~ *ми са убиса́а на-вра́то, аска да-ј ранум то́лко вре́ме и па не призна́ват* [ПК,2(176)]; ~ *некаа же́на нóго зна́а да са-пра́ве а́рна, ма́жо ка-за́сáке нóго, ни́куј дру́к не призна́ве* [ПК,2(190)]; ~ *(ти) ма-сва́риш ра́ботта, ма-испра́ви па́ш-ка́та и са не призна́ве* [ПД,137].

праймове impf 'зема, добива' ~ *а́дно вре́ме ко́ли о́даа, не́мше дру́го. Ја-ра́иш шó б́аа та́кви, о́даа нис мо́јто сéло, ми ва́рваа, но́саа, кукуше́нки, же́ни ут-Ку́куш, да-та́ргуват. Оти Со́лан мо́ре, ма́дам, сто́ка ут Со́лан зи́маа на-Ку́куш но́саа* [ПК,2(Иц-280)]; ~ ... *а Со́лан би́ше, шó да-ти-ка́жум! Мо́ж да-сте-удде́ле, уф-Со́лунско, не́сте удде́ли?! А та́ка, да зна́јте ка́кво-ј. Сто́ка пра́ймáхме, ки-до́нсаа же́ито, то́ги уф-ти́а гуди́ни же́ито иска́рува́а нóго. Та́тко тук ки тва́рише адна́ ко́ла чини́ца, же́ито, уф-Со́лан ка-но́сише, ка-пруда́јше уф-Со́лан. Оти то́ги, то́о вре́ме, де́к та́кво, јо́к чу́шки, јо́к т'ит'уне, та́к-ви ра́боти* [ПК,2(Иц-280)].

прака́жаве* impf 1. 'зборува' ~ *Гу фа́р-л'ат на буни́штто. Та́м си ле́же. Пумина́ле адни га́лабе. Во́а зна́јал и га́лабско да гувóре... и ти́а га́лабто си пра́ка́жувале: "Да му пу́штиме а́дно пéро, да си-ј че́пне о́чте, ки*

пуле́дне" [ИГ,114]; ~ *она тргна́ла сусе ја́рци, сусе ко́зи да оде на ја́з-ла́к, да лету́ве уф плани́на. Иде́ки пу па́тут се си пра́ка́жувала: "Три, ја́ре в плани́на! – Серем се Сечку на бра́дина!" – Сечко ка чу́јуве, му падна́ло криво, па си ути́де пра Баба марта и фа́ти да и са мо́ле да му пу́зaиме три дни он да владе́је* [ТГ,13]; ~ *уф Сту́јака́во пра́ка́ж-ва́т куту уф на́с (Мачуково – македонско село до Балканските војни, сега, за жал, на грчка страна) ~ та́тку му и ма́јка му ола́рак си пра́ка́жувале: "ца́рут гуле́ма ву́на утву́рил, во́јска́та а здру́бил; има́ло ни́коа ду́јна-гу́зилу́жа та́м, за не́а са ти́нал"* [ИГ,115] – во контекстот имаме употреба на зам. придавка **ни́коа** м. 'некоја'; 2. 'озборува' – *скоро секое село си има свој светец (патрон), тогаш е селска слава, а се држи и панагур. Тргува́јки од тоа дека ќе до́дат чу́жди л'у́ге селаните се спремаат како за Велигден. Често зборуваат: "Море да сме сами, ко́ји му гле́де оти неи́што нема, или неи́што е кусо? Ама ки до́дат чу́жди л'у́ге, па уд них срамота (погрешно пишува: 'њих'). Ки на пра́ка́жуват дудек ки са живи!"* [ТГ,218]; в. **приказува**.

прака́ре* pf 1. 'однесе' ~ *на-на́јде то́о Ту́рчино, на-ну́си до́ма. "Та́тку-ти, ви́ке, а́к на-му́жéх до-спа́сум ба́р на-ва́ска да-ва́-кур-тули́сме". Удде́ме уф-не́го. Пу адна́ ниде́л'а дигна́ме-са́ за-До́јра́н. На-пра́кара́ на-До́јра́н* [ПК,2(359)]; 2. 'помине од еден на друг крај' ~ *ка́раме, ка́раме ду-Дими́р Иса́р, на-мо́сто, та́м не пуми́нуват дуби́цте. Расту́рин мо́сто гла́вин'о, на-ло́тки на́пра́вин, та ма́нда́ре ту́рски, та́м куту рóбе пума́гат, бутат на на́рóдо, да-пра́кара́т дуби́цте. Бу́тат, е-еј, ко-збе́ра́т дуби́тко, ма-*

га̀рто не́ о̀де, ко-ди́гнат на́-ра̀ци. И пра̀ка̀ра̀ме мо̀сто [ПК,2(219)]; 3. 'помине некаде извесно време' ~ и-та̀м устáна̀ме. Уф-ади́н куна́к се́да̀м ка̀шти са́-збра́а, та́м. Една́ же́на, н-ади́н Ба́дник, Бу́жик, гу-за́пáли, изгу́ре то: куна́ко. Си́чко изгу́ре... Пра̀ка̀ра̀ме та́а два́-три́ гуди́ни. Са́-ра́стури́ ву́жна́та. Ко́ј умре́ – умре́, ко́ј жи́в си-ду́јде [ПК,2(261)]; ~ Са́-пра́бра̀ме, на́-за́ка̀ра́: на́-Ба́ла́сца. На́-за́ка̀ра́: на́-адна́ ка́рпа, ја кути-та́: со́ба ка́-ј... На́тре гре́: та́ ка́рпа́та. Пикна́-на́ та́м, ту́ка, ве́ле, ва́да̀н ки-дину́вате, ве́ча̀р, ви́ке, та́м, на́-то: ја́вур ки-са́-сва́лите. Пикна́-на́-та́ма́, де́но гу-пра̀ка̀ра̀ме, а́рно, то́пло, ка́ма̀н ама-то́пáл [ПД,173]; ~ пра̀ка̀ра̀ме та́а зи́ма та́м, ви́кме: "На́-про́ла́т ки-с-жо́дме, ки-и-жо́дме, са́-сто́пле, ка́к де́-ј ки-с-пудре́де". И та́ка́, та́ка́, устáна̀ме та́м [ПК,2(219)] -- уште една́ потврда за широката употреба на перфективниот презент: са́-сто́пле, ка́к де́-ј; 4. 'преживее, остане жив' ~ Бига́ме трина́јста гуди́на. Е-ка́к, зна́м-ли ка́к? Би́ме до́ма е́то, уф-ка̀шти, уф-се́лто. Во́јни по́напрет́ и́даа, за́-та́м ва́рваа, на́ Со́лун, пут-Ку́куш удо́ло-ј Са́ра́го́л', де́ка ма́шинта за́пáре. Е, ут-та́м на́-на́м, Со́ла̀н би́ше, ут-та́м стана́ бо́жо. Зна́ји ка́ и́даа – куту ка́ча́ма́к ка́ ва́ра̀т. Мо́жо та́тко жни́јаа ду-па́то, ду-ма́де́то ус-два́на́јс ду́ши та́јфа: тво́јта мо́ма, мо́јта, не́ зна́м на-ко́ј, збра́ни пума́гаа та́м. И ва́рват ву́јници и ви́кат: "Чи́чо, чи́ја-ј та́а та́јфа?". Та́тко ви́ке: "Мо́ја-ј". "А-бе, ти-си-лу́т, бе́ги до́ма по́скоро, ј́тре не́ са́-зна́а на́-та́ка́-ли ке́-ј, на-ва́ки-ли-ке́-ј". И, ут-та́м, на́-фу́три-на́та та́ргна́хме да́-бе́гме...Ка́кво́ бига́не? Ко́ј де́к са́-на́јде... И та́ка́ дунце́а ма́лице ле́п туга́ј, та́-апа́на̀ме. Ко́ј умре́, умре́. Ани́и кру́ши, на́пи́-се е́да, а́ни не́што уф-три́те де́на

адно́ш. На-усумна́јсе гуди́ни та́кви, мла́ди шо́ би́а се́ изумре́а. Изумре́а та́а, не́ зна́м ка́ква ра́бота, мла́ди шо́ би́а се́ изумре́а, ни́а устанáме, малéчки о́ти, не́ ја́ме то́лко не́ли, ус-шо́ де́-ј ки-пра̀ка̀ри́ш, ма́лчко к-а́пниш. А ста́ржоо, ва́зраси́н'оо са́к-са́-на́ја́де. Не́ли? Се́ изумре́е пу-па́то, та́м. Ма́јка умре́, та́тко умре́. Е, адна́ ду́пка ку́ку-ту́к шо́ да́рже та́а уда́ата, иш́ти'оо ко́ј за́-гла́ва ко́ј за́-ра́ци, иш́ти'оо та́м. И-на́ка́а уф-на́тре. Са́-на́па́лни та́а ду́пка́та. Но́го чу́веци за́трупáа та́м. За́сма́-рде́ си́чко уд-Ду́пница на́-ва́м, иште по́нава́ки [ПК,2(Шек-277)] – се́кава-на́, доживува́а од Во́јната 1913 на Го́це Нико́лов од с. Ше́керли́ја, Ку́кушко; 5. 'кога некој ќе го надмудри другот' ~ ту́к, са́ба́линта, би́л' на́-ме́не, има́ адна́ о́фца, са́ка́т да-пру́да́т мо́јте, не́ма мле́ко. Зе́а да́-ми-на́рка́жуват на́-ме́не. "Слу́-ши, на́-то́о ну́к-ми, мо́лчи та́м-ти. Ја́с сум пра̀ка̀ра́л ду-се́га но́го. Ја́с, ви́кум, ка́ ки-утка́ра́х на́-гра́до да́-пурда́м мо: сто́ка, са́-на́бе́ра́т ку́лу ме́н чу́веци" [ПК,2(241)].

пра̀ка̀ра́ве* impf 'потерува, тера да помине' ~ на́ ста́рга ги пра̀ка̀ра́ва́т о́вците, да́-ј ма́лза́т; се́да́т де́вју́ца или тру́јца, ги ма́лза́т [ПД(126)].

пра́ки pгаер 1. 'преку' ~ пра́ки ми-ну́та (на секо́ја мину́та не́што станува) [ПГ(Фур)]; и: пра́ку ~ та́ка́ иште́ ка́ спа́ле, ка́ пла́ка́ле и де́вју́ца, то́а де́тто ка́ пла́ка́л, са́лзите ут о́чте пра́ку пе́рницта ду́ душе́гут пра́туни́ле [ИГ,112]; ~ ки зи́ма́т една́ бе́ла ри́за, то́ги ки-ј пре́гна́т, ху́мут; уф една́ ча́ша ви́но, ка́ а на́па́лнат, ки пу́и́та́т па́ри уф на́тре. Ут ви́нцито́ ки да́де пра́вно на мо́мчто, на́пкум на ниве́стта. На́пкум ки гу пра́фа́р-ла́т ви́нцито пра́ку ниве́стта и пра́ку мо́мчто [ИГ,117]; и: пре́ко ~ се

разбуди, Ванѓелино, црна Арапина, [што-ј записал, Ванѓелино, пати и друмуве, [и што веле Арапине, ем гворе, џанум: "Дали знајиш ил' не знајиш, Попово Јуванче: [оти сум ти јас записал сè бели друмуве, [и не давам преко нхка пиле да пралете [ТГ,40] – уште еден пример за проширената употреба на множинската наставка -и кај еднословни именки: пати м. 'патишта': што-ј записал, Ванѓелино, пати и друмуве; 2. изр. **праќи плет не видел** (= се кажува кога некој несмасно постапува' [ПК,2(189)].

праќлаве impf 1. 'става од еден сад во друг, од едно место на друго' ~ *ним приклави уд-брашанто*; 2. fig. 'зголемува, кажува невинности' ~ *молчи, ним си-приклави ного* [ПК,2(89)].

праќрасте pf 1. 'кога верникот со прстите од раката допира до четири точки од своето тело (челото – стомакот – левото и десното рамо) и така испишува крст', освен в црква или гробишта, се прекрстува и дома, пред да почне да јаде; на вечерата, додека не се прекрстат сите домаќинот не почнува да јаде, и тогаш прашува: ~ "Са пракрстите сите?" и не чекајќи одговор почнува да крши од лебот [ТГ,19]; – во контекстот имаме употреба на прашална реченица без партикулата (да)ли: "са пракрстите сите?", што се третира за балканизам; и: **прекрасти*** ~ *напкун отидоха тија гувадаре; софрата кладена, ама не прекрстил да фани да јади* (овде има испуштање на повратната замена) [МС(В),97]; односно: **прикрасти** ~ *утрината стана сиромашат от сонот, са уми лицето, са прикрасти и киниса да си иди. На патију гу и фатил един даи, един страшии облак... и запријал*

на една страна дури да мина облакот [V,PM,93]; ~ *после за растрошии един кулак от оние, што сторили на пентук, и ки го фърли напрег и насат, за ирмен за си прикрасти три крастови* [V,PM,250]; 2. изр. **си-најдел црква дек да са-прикрастиш** (= личноста од која бараш помош, односно со која соработуваш не е сигурна) [ПК,2(194)].

праќажлиф adj 'се кажува за личност што многу зборува, понекогаш и досадува' ~ *праќажлива навѣста* [ПД(116)].

праќалве* pf 'удри, притисне, скине' ~ *сј-о: праќалвал прѣстут* [ПК(Мор)].

праќалвано adj 'нешто на кое се познаваат траги силен притисок, односно од удар' [ПД(115)].

праќардаше impf 'претера во некои барања или настојувања' [ПД(134)], [ПК,2(89)].

праќарце* pf 'помине некако, преживее' ~ *га-праќарцаме зимта* (= ја истеравме некако зимата) [ПК(Ним)]; в. **праќаре** 4.

праќаршањ adj 'нешто скршено, во случајот: со скршен 'рбет' ~ *детто са-цајуве гувѣдар уф-сѣлто и мајката да-насат гувѣата. Е, тоо дете пураснуве ергѣнин. Рабутили адна гудиѣна-две-три, виѣе искаруват гувѣта да-насат, глѣде детто, адна змиѣ праќаршаѣна, лѣзе* [ПК,2(215)]; ~ *сабајл'та ка станали, на-друѓут ден, па ги-искаруват дубиѣте, поѣол ѡѡт таѣка. Глѣде вѣртат гувѣта, глѣдат адно праќаршаѣно маѣе. Шаѣено маѣе. И таѣа маѣто ѡ-фаѣите у-стаѣно, гу-клаѣе уф-ѣѣѡ* [ПК,2(262)]; ~ *на-трѣтјо: ден па, ѡи поѣѡѣѡ ѡѡт, глѣде адно праќаршаѣно кѣѣѣѣѣ, кѣѣѣѣѣ. И неѣо ѡ-фаѣите у-стаѣно, и неѣо ѡ-зѣѣѣѣѣ и неѣо ѡ-клаѣе таѣм уф-*

кулибата [ПК,2(262)].

пралéже pf' преспие некаде за нок или две' ~ и идаа на-вечърти, лéжаа тамка уф-нашто село. Тиа камиларе гу-прудават тоо место... Тоо чувек бише побугат, на утвурн ан, на идаа камили, ама по-малко. Па имше камилуки дикан (ан?), за камили да лéжат на-вечър. Оти знајш, ки-дојдат ут-Кукуш, ки-доот, ки-пралéжат уф-село, ут-Солан ки-доот уф-там, уф-село ки-пралéжат [ПК,2(Иц-283)]; ~ Баиш уф-жéтва сме бигали... Питровдан. Ут-ка бигаме таа вечър, уддеме уф-Кукуш лижаме. Имáхме там адна кума, там уф-них лижаме. Таа вечър ка прá-лижаме сётна нема лижаме, сётне, сётне, бéги, бéги [ПК,2-(Иц-283)].

пралéте pf 1. 'почне да лета'; 2. 'со летање помине над нешто' ~ ниле на-мóж да-пралéте [ПК,2(188)]; ~ се разбуди, Вангелино, црна А ратина, [што-ј записал, Вангелино, пати и друмуве, [и што веле А ратине, ем гуворе, манум: "Дали знајиш ил' не знајиш, Попово Јуванче: [оти сум ти јас записал се бели друмуве, [и не давам преко нхка ниле да пралете" [ТГ,40].

прал'атар m 'мало пиленце' ~ мал-лечко нил'анце, ка ки пралéте сáфтé (за прв пат – објаснување за називот **прал'атар**) [ПД(126); ~ нил-чките ка фáитат да-сá-учат да-лétат и-вúкме прáлитарчита; 2. fig. 'мало, мило дете' ~ вúј-ги шо-с-убувички, прáлитарчита; ој на-баба прáлитарчитта, дујдели они на-гóсте [ПК,2(89)].

прáм (и: на-прáм) rгаер 'изразува сопоставување, споредба – наспрема' [МЕ(Р),175] ~ на-прáм н'бо то не-ј ништо [ПК(Гар)]; в. **прáмо**.

прáместе (сá)* pf' се измести од едно на друго место' ~ дујдé адно нарицёне Гáрцте сá-прáместат. Примíре бидело, прáмире. Фрáнцý-јсто, Англичáнто – мiр, Гáрцте да-с-јот дома, да-сá-вáрнат на на-нијнто место [ПК2(223)].

прáмин* adj 1.(в. **прáвна**) ~ прáм-најут, ш'у гу пáта, му р'éч'и: "с'ét' тукá и за најдиш' рáбута" [MS,t,-81]; 2. 'важен во извесна хиерархија' ~ тас момата му вели на царјувут син: "милички мáжу, јазе имам четиријсет братка харамии, оние требува да ги земеме тука". Тогас пратиha л'уди от царјут и едно писмо от джун'а гóзели, от нхната сестра... Тогас царјувут син сички ги промина, прáмини ги стори на конакут му [V,PM,214].

прáмисл'áве (си) impf' си помислува' ~ "Ка сакиш д-сá-бијме у копи (= со копја) или да сá-бóрма?" – "А, рéкал, чум ме е у копи!" "Ки-гу-фáтум, си-прáмисл'áве, ки-м-гу ск'инум вратут куту на кукóшка" [ИГ,113].

прáминe pf' се придвижи, помине преку нешто' ~ најмел-се Гóце Делчуф вујвóда, [ус-нeгáфта вёр-на дружи́на, [уф-Кукушко рáмно пóле, [дудéк да прáминáт гра-ницта, [пáрва нушка пукна́ла, [Гóце гу уф-гáрди рáни́ла, [в-лeвáта страна уф-сáрцето [ПК,2(Крец-296)].

прáмо rгаер 'за означување време кога нешто се случува, пред друго нешто' ~ имше некаа кола, сá-накачúме сáмо нia децта, бáре не óдíme пéшки. Стáрте сá-изна́мáчúа, тá сáс-нúх: а-брá, а-брá прáмо Питровдин, на-двe дeна стигна́ме уф-Думáта... пусидeме двá-трí дeна, кá фáтúа да-мрúят, фáтúа да-мрúят чувeци. Нeкаа бóлес сá-пу́жавí, нe з́нам, испáнска бóлис, кóј-з́наá

ка́квѣ бѣше. И ву́нѣ, уми́рат чувѣци. Ут-на́ште сѣла ѓ́н чувѣк, та́м уф-а́дни сли́ви, на́-пуд-Цума́та уддо́лу, чаи́ре ѓ́мше, та́м сидѣме, умре́. Ни́а к-о́диме на́горе да́-изва́рвеме, а ба́ба пу-на́с га́ уставѣме. И, а́дно вре́ме ѓ́-го ѓ́де а́дин чувѣк, на́митна́л че́р-гата на́-га́рбо, ду́де. Гле́дум ба́ба га́-не́ма. Ве́л'ум: “Де́ка-ј ба́ба?” “Е, умре́ ба́ба-ти, ве́ле, та́м га́-зари́ах уф-е́дин енде́к, га́-пукри́х”. Еми, шо́ ки-чи́не. Ет та́кво на́што бе́гине би́ше [ПК2(Шт-249)] – текстот претставува автентична приказна од информаторот Диниш Митров род. 1899 во с. Штемница, Кукушко, за голготата низ која минале бегалците од Кукушко за време на Втората балканска војна 1913, кога грчката солдате́ска го уништи́ла градот Кукуш и неко́лку десети́ци села во околи́ната. Настан што не смее да се забора́ви.

прама́же* pf 'се кажува за жена кога повторно ќе стапи во брак, така е по правило, но во случајот: кога маж ќе се прежени' (?) ~ би́ли ма́ш и же́на, са́-чини́ли, са́-прама́жѓ́л ма́жут. Се́тне же́нта дунце́ла мо́ма и ма́жот имáл и о́н мо́ма. Две́ мо́ми би́ли тѹ́а. И-сја́а же́нта ут-ма́жут мо́мта не́а-са́ке, га́-не́же [ПК,2(Иц-285)].

прама́кне* pf 'извлече, скришум однесе нешто' ~ шо ѓ́мше на́-ба́хчата се́ он пра́макна́, на́ се́стрите ни́штитчко не́ да́де [ПК,2(193)].

пра́нука́ве* impf, в. **пра́на́куве** ~ удде́ме пу-ре́кта, флизе́ме уф-е́дна је́ла шо-о-ви́кме ни́а, та́ма да-пра́нука́вме. Ле́п не́ма, во́да не́ма, ни́што не́ма. Де́тто на-и́и́чка на-ма́јка-ми пла́че, о́но па́ ки-на́-изда́де. И флизе́ме та́ма, мра́фки ки-на́-дуја́дат. И-ма́јка-ми ви́ке: “Де́ брѣ Ри́сто, ти са́-мо́че? Да му да́јме, ви́ке, на́-де́тто, зе́р ки-н-изда́де” [ПК,2(Ал-358)] – употреба на

прашална реченица без партикула (балканизам): “Де́ брѣ Ри́сто, ти са́-мо́че?” – во текстот ни е претставено трагично доживување на информаторот (непознат) од с. Алексово за злосреќната судбина на бегалците од Кукушко 1913, кога мајка, којашто во градите нема млеко, му ги натопува прегорените усни на детето со мочка, за да престане да плаче, да не ги издаде детското плачење кај грчките војници.

пра́на́куве impf, 'ја помине но́кта, преспие некаде' ~ Ду́деме, ду́деме ду-ка́јничето (изворче), ама-не́ на́-пуштѹ́ват уф-се́лто да́-о́даме, уф-Тудора́во, а́де го́ре уф-пла́нинта. “Ту́ка (ри́че), ва́ ве́ча́р ки-пра́на́ку-ва́те, у́тре та́м на́-ти́ѹ ка́ма́не ки-са́-сва́лите и-ни́ѹ ки-изле́зѹ́ме, ки-ва́-пра́че́ка́ме”. Арну-амѹ то́ѹ де́н тре́ска вра́с-тре́ска на́-ме́не [ПД,-173]; ~ о́дат уф-а́днѹ вудни́чка. И уф-та́а вудни́чка́та, та́м, ки-пра́-нуку́ват о́ни. Ку́лу стрѣ́т ве́ча́р ѓ́де ме́чка́та: “Ии-и, са́м ло́ф ми-до́и́ал на́-но́га”. “Ее-е, ку́ту-те́п ју́на́ци за́т-вра́тта ви́сат” [ПК,-2(Ним-276)]; и: **пра́нуштѹ́ве*** ~ са́-ва́рна́х на́-то́ѹ ме́сто, гле́дум не́ма ни́куј. Ви́кум: ки-сто́ѹм ту́ка, та́ка си-ве́л'ум уф-а́ка́ло де, не́ли ка́ ки-уста́виш а́дин ше́ј тре́ба да́-са́-пува́рниш да́-гу-пу́те́риш. Ста́на́ стрѣ́т но́ш, ни́што не́ са́-ја́ви... И ва́рвум низ-а́днѹ да́рва пу-ба́йро, си-ве́л'ум: “Ки-те́рум да́-пра́нуштѹ́вум ве́ча́р” [ПД,173].

пра́нч'ка f l. 'гранка, стап, пра́чка' ~ на́ну́лнува́ми два́јси, три́јси ка́ла́м'а ... з'ѣ́вами пра́нч'ки, ка́рул'ки, ко́ли и му́туви́луту и пр'ѣ́луту [MS,t,6] – уште еден случај за проширената употреба на множинската наставка -и кај еднословни именки: з'ѣ́вами пра́нч'ки, ка́рул'ки, ко́ли ; ~ ни

имаха сас ит'о да куп'јат, з'еха пу-ина пр'анч'ка, ст'ориха ч'ив'ја ... и ф'ат'аха да р'јјат [MS,t,48]; ~ сид'аха сас дирминч'јјата, си м'ар'аха п'лкат'а, кутр'јји п'огу-л'ама, сас ид'на пр'анч'ка [MS, t, 78] – во текстот се зачувани траги од назалниот изговор кај големата носовка: **пр'анч'ка**; сп. **ц'ан**; 2. 'прат со кој се навива основата на кросното' ~ с'еднува бабата на крусноту, з'ева ин'а пр'анч'ка и ф'аш'та с'афт'е, с'афт'е ('пр'аву, пр'аву') да навива [MS,t,7]; ~ аку н'ама пр'анч'ката с'а ни в'ј [MS,s,90]; 3. 'врвка (?) од тутун кога се суши' ~ сандалу станува ут н'ет', ут и'ес пр'анч'ки, ус'ахнува сандалу закацини пу и'ајкит'а, пу стр'ахата [MS,t,5] – проширена употреба на предлогот пу наместо 'на': **ус'ахнува сандалу закацини пу и'ајкит'а**.

прападне (и: **припадне**) pf 1. 'кога некој или нешто влегува внатре в земја, кал и сл.' ~ **каж'ах**: "Ај к'ојме ут-ц'аро ки-к'рад'ае". С'е си-иск'аж'ал он: "Пиш'ин, р'екал, г'а-убраме ма:зата. Е-ш'о кулај н'ајдете: к'атр'анин к'азан тур'ите, там д'а-пр'ападне уф-ка'зано. Добро, пр'ападна мо: г'азда, ама дудека му-з'агине г'лава'та ас мо:з'ех и н'а-мужете до:пузнајте [ПД,170]; ~ уф-з'емта пр'ападнах [ПК,2(207)]; 2. 'исчезне' ~ **кад'а** пр'ападна ва толку живина? [МЕ(Р),77]; 3. 'се кажува кога некој ќе доживее сериозна загуба, односно **ке** западне во сиромаштија' ~ **в'икме** нешто ак з'агубиш, ја п'а д'а д'а-ти пр'ападне им'ане, туг'ај ки-р'ечии: аска си-изм'их р'ацто ут-т'оо и т'оо ш'еј [ПК,2(193)]; ~ **ш'о-с'а** з'адумил си т'олко, гим'ијте не-т пр'ападнаа [ПК,2(157)]; ~ **един** човек по дно врем'ја и сед'јал на една касаба,

имал сирмае, жарно работиши; дој-де на иликиа, си ожени за една вдовица жена. Кату си ожени, припадна много сиромаш, и жената му тешка си чини [V,PM,161]; 4. 'кога нешто биде уништено' ~ **одат** на'учниц'ит'о и-Насрадин О'а г'р-п'итат: "К'ога ки-припадни св'ето!" Он м'удар, и-он с'а-насм'ал на-ти'а тр'и четири д'уши, т'и'а на'учни л'у'ди, се-насм'ал [ЛС(К),120].

прапажде impf 'се губи, пропаѓа' ~ с'а в'ике д'ек има трес'илиште, не'ко-кал, не'ко: д'упка, д'ека гни'јало тамка с'ато, зн'ачи д'ека пр'апажде [ПД(129)]; – "ки-тур'те ед'ин казан катр'ан на-вратта. Т'о: катр'ано не п'уште кулај д-изл'езе чув'еко, ама не'ка-ј д'алб'око". Дру'гата в'ечар т'и'а пак уд'иле д'а-к'радат, г'азта уд'ил нап'рет. Ама има прим'ка с'ја. Из-ми'карчато устан'аве, а г'аздата нап'реди и т'ап у катр'ано пр'апажде [ВД(Ник),279]; и: **прапаж'е** ~ **ваа** вил'ала: "уд мене п'о-уб'ава не'ма на-ду'јната", он п'а вил'ал "п'о-с'илин јунак не'ма д'а има на св'етут". Ка удир'ал на з'идут, гу турувал, р'акта пр'апаж'ала ув з'идут [ИГ,112].

прапаре pf 'влезе, дојде' – но обично со негација и во контексти слични на овој што следува: ~ **детто** устана тамо, са мислише, к'ао д-оде, си риче на умут: "К'-одум на царцката мандра!" А пак на таа мандра не бише кабил чувек да пр'апаре ут ного кучи'на [V,PM,295].

прапејве (и: **прапејве**) impf 'кога жена над гробот на скоро починат член од семејството тажно плаче со солзи и нарекува' [ТГ,31]; **прапејват** само жени и девојки, а мажите никако. Мажите плачат така што само сл'ази ронат; но глас не пуштаат; ~ "Слу'ши-мур, р'ач'ел, т'олко ма-пр'асили, ч'им с'акиш д'а-ти-кажум и ки-ти-

кажум, ама първо шо-ки-наредум
ки-направиш. Вăри чиница, меси
пўни, пустели, суреди и напкум
јас ки-лэгнум, к-умрум, ти ки-мă-
прапелиш" [ПД,153]; ~ пустăл'ала,
бн л'ăгнал и свѣштте ѓ зăпăлила и
са: ко-прапеле [ПД,153]; – ако при
ткаењето жиците се заплеткуваат
или се кинат, тогаш таа што ткае
ќе каже: *псешика работа! Капа да
ти падне, да не са врниш да си а
земиш. Седни па прапејви!* [ТГ,364].

прапеле (сă) impf 'се превиткува, се
препелка' (пр. од болки) [ПК(Грам)];
в. **припелка (сă)**.

прапече* pf 1.'кога нешто ќе биде пре-
греано на огин – до степен на изго-
реност'; 2.'кога сонцето силно пече'
~ напкум ки гу прăфăрл'ат винто
праку нивѣстта и праку момчто.
Пусѣстримте каа носăт вонка да
сă пруитăве. Пѣат: уф јунăкăви
двори,[слăнце прăпичело,[уф момини
двори,[роса зăрусіла [ИГ,117].

прапечуве (се) impf 'се грее на сонце'
~ Кă пуглѣднуват сел'анто: нă-
мăгăрто вăлк. "Бреј, вăлк, гл'адăјте,
вăлк, дăржăјте". Удрăт ус-стăн,
ус-кăмăне, удрајт, гу-прапѣпăт.
Избигăл нă. Избигăл ама глăдин,
папцăл веке, нă-мôш д-бде. Уддѣл
нă-некуј прăпик неде, нă-неко' слăнце.
Прапечуве се ду-ѣдно лóзе [ПК,2(216)].

прапие* pf 'испие течност повеќе от-
колку што треба, отколку што е
нормално' ~ уриге, му-бăрбóре
курѣмо. Или прăјăдѣл или тăкă
ѓма, то: уриге, му-вѓкăт. Или то:
сă-прапѓл, ки-уриге. Германците не
пăрдѣшо, тăа пóвике га мрăзат,
тăа уригинто [ПК,2(Грам-240)].

прапитăве (се) impf 'живее некако,
задоволувајќи ги само основните
потреби' ~ уд-ниѓфте искăруве
кулку дă-сă-прапитăват бни двѓј-
цта [ПК,2(89)].

прапѓшуве impf 1. 'остава наследство
на некого (во писмена форма)' ~
тејко нă-мѣн и нă-дóда ни-прапѓшă
сѓчко; 2. fig. -- кога човек е тешко
болен се вели дека **прапѓшуве** ~
нă ли прăпѓшувиш? [ПК,2(89)].

прапл'уве* pf 'пливајќи помине низ
некоја водена површина' ~ Фăтѓ-
ла да-ј прăфтăсăве тăа, мóмта шо
јаде. Фăрл'ѓла стóмнăта –сă чинѓла
вóда – нă мужăла да-ј фтăсе. Прă-
пл'увăла нă пу минăла вóдта
[ИГ,109]; в. **приплива**.

прапѓке* pf 'почна да пука' ~ нăпăлнѓх
бчте да плăчум. Глѣм кăм-зăвуда
сă-вѓтрѣе некуј, ама не-мóжум да-
гу-разлѓчум шó-ј. Мă-пуитѓа, ас
тăрчум, бни прăпукăа, бдум кăт
мăјка [ПК,2(Ал-358)]; ~
бăлгăрските вујници флизѣа уф-
Мóкрăне с-нóжyфто нă-пѓшките,
терат пу-кăштите дă-нема Гăрци
устăнни уф-сѣлто. Прăшитăа
кăштите, испăднăа сѣлто нă-вонка.
Пă прăпукăа и цѣл дѣн куришумто
свирѣѓ нăд-нăс, ѓјде низ нăшо двор:
нă-у, нă-у [ПК,2(Мор-222)]; ~ Кă
бизăме ли? Пăсăхме нис-пóл'то.
Гăрците уз-дóл кă нăстăпваа, сă-
глѣјше бил' кă ѓдаа. Нѓа фăтѓме
дă-бѣзме, а нă уд-дóл адни бѓга-
рски вујници тăм нă Гăрдѓшитто
(<'Градиште' top.) нăше, нăт-сѣлто
прапукăа... [ПК2(Пос-290)].

прапурдаве* impf 'го продава она што
самкот го купил, но за повисока
цена' ~ Тѓрчин адѓн прăпурдăвăл
пѓшки на кумѓтто, сă-вѓкăл
Гăфур-ăга. Нусѓл аднѓч пѓшки, му-
ддѣли шѣјсе лѓри. Сѣтне Тѓрчино
фăјке, уф-тăквѓ сăндăѓи нăредăве
мăстăгăрки и-нóсе, и прудăве
нă-кумѓтто, му-зѓме пăрте [ПК,2-
(Крец-311)].

пра́с f 1.'многоу ситна земја, како прашина' ~ *сто́риxa ч'иви́ја ... и фáт'аха да рíјат. Рíјат сáс прáн-ч'кит'а, ја м'áтат прáстá сáс ш'импíт'а* [MS,t,8]; ~ по дно време един уврејн от оних, што фр́акат на Солун прáст, излеваши ва́нка, и тој, кату фр́акиши прáст, си

уморил, велаши "ох" и седна да си почини тамо [V,PM,234]; ~ да и таја турлија прѣс шо се наогја ув нашто полје... шо му велиме нијѣ "гјерик" не јѣ толку нисуклива [ME-(P),75]; ~ кѣрцката земја-ј песо-клива, цѣрвеница, цѣрна прѣс, бела прѣс [ME(P),78]; сп. ~ сѣдѣве – ут прѣс шо сѣ – бил'уре, уд чинго – бѣшкѣ, и пѣјѣта (од порцелан). Тука пѣвѣци вѣкат, не вѣкат мисѣре [ИГ,120]; ~ и ино пѣл'ѣ вѣкаш'и : "кутри за в'ѣни ут тѣс лѣскавѣта прѣс пиш'ман за стѣни" [MS,t,60]; сп. ч'ѣрна пѣрѣс, ч'ѣрв'ѣна пѣрѣс (= глина) [MS,s,90]; уште и: 'сад за вода од "прѣс" [ПД(120)]; 2. 'вид земја со жолта или црвена боја' ~ тѣ-ј зѣ-мѣжне нѣ-зѣмници (= подот од собите) уф-кѣшти [ПК2(89)]; 3. изр.: чѣику сѣмо су-инѣ-рѣка прѣс сѣ-нѣсѣтѣ (= природата на човекот е таква што го тера да приграби повеќе за себе) ~ шо дѣ-му-клѣјш – сѣ не сѣ-сѣте. Утѣишѣл нѣкуј стѣр чѣек, пѣучѣн, му-вѣле: "Шѣо-е бе, шо? Чѣкѣте!", му-вѣле. Нѣ-вѣ му-тикнѣло. Зѣва иднѣ-рѣка прѣс, му а-фѣрл'ѣ узѣбра – стѣна. Чѣику сѣмо су-инѣ-рѣка прѣс сѣ-нѣсѣтѣ [ДК,-151]; прѣс и плѣва 'безброј предмети, суштества, еден покрај друг' ~ вѣјска бѣше прѣс и плѣва [ПК,2(189)]; праи прѣст и пѣпѣл (= раздробѣ, уништи нешто) ~ си завратѣја еднош на л'ѣво, еднош направо; душа не оставѣ жува. Тогѣс отѣва и на цѣрѣут од крѣстот на дол гу праи прѣст и пѣпѣл, од крѣстот нагори гу оставѣ здрав [V,PM,226] – во текстот архаизмот **прав** 'десен' е зачуван во прилошка форма: **завратѣја еднош на л'ѣво, еднош направо; прѣс на прѣс** – во минатото кога ги закопувале старците не правеле ковчези туку ги закопувале така, без ништо, тоа

го викале: **прѣс на прѣс**, т.е. меѓу две земји [ТГ,255].

прѣсѣ (и: прѣсѣе) pf 1. 'го исчисти житото од нечистотиѣ' ~ (тѣкѣ) сѣ вѣке тоо, (станува збор за направата **дѣрмон**), жѣтто шо ки сѣ клѣ: уф нѣго дѣ сѣ прѣсѣ: [ПД(122)]; 2. 'ис-тури сѣтни работѣ, пари и сл. (во случајот врз главите на сватовите)' ~ уф нидѣл'ѣ сѣбѣѣлѣнта ки дѣт сѣфѣтѣве. Нѣвѣстѣта ки-ј прѣчѣе на вратѣта, ки-гу пулѣдне мѣмчѣто низ прѣстѣнут, ки-ј прѣсѣе сѣфѣтѣвѣто сус ичѣмѣн, шѣкѣр и бубѣкѣрно сѣме [ИГ,117].

прѣсѣве impf 1. 'помине низ сѣто бѣшѣо и сл.', в. прѣсѣ: 1.; 2. прѣсѣ: 2. ~ кѣ-кѣ излѣзѣт уд-вратѣта нѣвѣстѣта и зѣто сѣ-прѣсѣват ус прѣсѣв; прѣсѣво-ј уд-наѣт, бубѣк сѣме, учѣмѣн и дрѣбни пѣри [ПК,2(90)] – во контекстот имѣме употреба на именка во служба на атрибут: **бубѣк сѣме**, наместо 'бубѣкерно' – според обра-зец од тур. јѣзик; сп. уште: ~ прѣсѣво сѣ-прѣве ус учѣмѣн, сѣмки ,... сѣтѣни дѣнѣрчѣта [ПК,2(88)] – во текстот ја среќѣваме старѣта мно-жѣнска наставка за ср. род -ѣта, што не се употребува во норматив-ниот исказ: **сѣтѣни дѣнѣрчѣта**; сп. уште: спрѣти празникѣт **Мѣрѣтѣни** според обѣчајѣт дѣмаќѣнкѣта зѣма и стѣва во иѣрамот (волнѣна прѣстилѣка) бѣло прѣсо, и со нѣго прѣсѣѣе околу куќѣта, [ТГ,16] – суѣверѣе; 2.: ~ нѣшто ѣк не сѣ-ј фѣтѣло (пр. кога се сѣе цѣвеке) сѣ-прѣсѣѣе бѣш аднѣш [ПК(Гѣр)].

прѣсѣле (сѣ)* 'се прѣфрѣли да живѣе од едно во друго мѣсто' ~ И тѣѣ русѣлѣј изѣрѣјѣли нѣши ѣра, кѣкушѣки ѣра, ѣма нѣ турѣко ѣме ѣрта сѣ-вѣкѣли... Нѣшѣте коо сѣ-прѣсилѣли тѣринѣјѣста гудѣна, кѣ избѣгѣли тѣка,

тоо оро са-раширило и тука [ПК,2(Крец-305)].

прасенно adj 'се кажува за материја која што од употреба станала тенка' ~ *то-ј истенчино уд-носне, би малце ки-са-скине. Прасенно-ј некоо килимче-ли, некоо чаршаф-ли, са-прасирке* [ПК,2(90)].

прасили pf 'принуди, натера' ~ *та: ка са-фтирили: "Кажу да-кажу, кажу да-кажу, парите уд-дек-са и ни толо бугати шоб са-чиниме". – "Слуши-мур, рачел, толо ма-прасили, чим сакиш да-ти-кажум, ама парво шо-ки-нарэдум ки-направиш. Вари чиница... јас килегнум, к-умрум"* [ПД,153] – прави впечаток присуството на архаичниот сврзник **чим** наместо 'штом': **чим сакиш да-ти-кажум**.

прасин adj 'нешто направено од глина (уд прас)' ~ *ниа имме прасин мисур за-јурт, глигосин-еј, ак сакиш да-т-јо дам* [ПК,2(90)].

прасица f, zooI. 'свиња што има мали прасиња'; со исто значење: **матурца** ~ *прасицта са-упрасила девит прасинка* [ПК,2(90)].

праскач* m, zooI. 'вид дива птица со тувка на главата' [МЕ(Р),175]; ~ *тука се плодат ногу лиут, така има ут пилците лиутут шо се јада: дива папиј, куклики, дива кукошки... праскача* [МЕ(Р)76]; во Кукушко го имаме запишано истиот назив: **праскач** 'вид шатка' [ПК,2(90)].

праслика* pf 'кога нешто повторно се фотографира, односно копира' ~ *и ки-кажум, би читиристотини гудини пустот русалијте. Дур нејсе и парва гудина тиа бра, песни, русалијки, ги-јскараме уф-ноти: Садум-десет и парва гудина ги-нусиме уф-Загрен, са прасликаа и русалицките, макидошки бра са-чиниа уф-дукумент, уф-ноти* [ПК,2(Крец-305)].

праслуша* pf 'прифати нечие барање, послуша' ~ *един маи и жена нимале деца. "Боже, боже вил'але, врак чедо да имум, чедо да видум". Гос-пут и праслушал и рекал: "Дил'ми сакте..."*. Му дал [ИГ,109].

праслушаве impf 'прислушува, настојува да чуе нешто' [ИГ,127].

прасна миса f 'бокал' ~ *уф-н'аа са-клаве вино. Глигосна-ј и уд-вонка и фнатре, повичко има кафени буи. Свете, га-носаа за суиш адно време на-свадби* [ПК2(90)].

прасна паница f 'сад од земја (специјален вид глина)' [ПД(120)]; од Кукушко: *и она-ј ут-прас, уф-н'аа си-ручакме, она не-ј глигосна* [ПК,2(90)].

прасна тава f 'поголем сад во кој се става јадење да се пече, не е длабок' ~ *она-ј глигосна уд-натре, н'аа га-вукат и гувеч, от са-праве уф-н'аа гувеч* [ПК,2(90)].

прасне* pf 'почна силно да трча' ~ *прасна да бега* [ПК,2(166)]; ~ *Стојко си сабл'а извади, [на-наша глава-ј отсече, [праснали сватове да-бегат, [през девет села десето, [стара планина стигнали* [ПК,2(236)].

праснува impf (и: **спраснува**), в. **прасне** ~ *спраснува кон'ут* (= коњот почна силно да трча) [MS,s,90].

праспи pf 1. 'ја помине ноќта во сон, некаде (и некако)' ~ *имало неко време трујца брате. И-тиа трагнали да-бајркат касмет, раббота. Патували шо-патували, ги-стимнило ду-неко: вуданица. И-ричели: тук ки-праспиме ва-вечар, после ки-прадалжисме по-натам* [ПД,167]; ~ *они викат: "Мумче, мумче", не разбирме, на знајме шо-ј мумче, ниа: "дете, дете". И ниа пу-них и са-качујме пу-селто така. Ода: пу-осам*

дѹши тугăј българските вујници, не
ода: пу чăтвăрѹѹца, пу-осăм сă-
стрѹја... И тăа вѣчър рăспуридіа
пу-кăштте, прăспăа вујскăта
[ПК,2(217)]; ~ дѹдѣ чѹк-ми, и кăжсă:
"Ајде бѣгат сѹте, ки-бѣзме гăре".
И уддѣ сѣлто, пригнă адѹн сизвър,
адна кѹла прăгнăа. И нѹа пу-чѹко,
имăхме пѣ-чѣс глăви гувѣда и двѣ-
трѹ кѹзи, и зăбрăме и кăрăме. Прăво
на-Штѣмница ѳдме, тѹ-ј нă-гѹре.
Уддѣме тăа плăнинта, прăспăме
нѹкта [ПК,2(218)]. Давајки илус-
трація за односнава лексема ќе го
претставиме искажувањето на Магда
Петрова, род. 1905 г. во с. Крецово,
Кукушко за тоа како го доживеала
измачувањето и прогонството на
кукушаните за време на Втората
балканска војна 1913 г.: ~ пăмтум
от бѹме нă нѹвăта. Дăржсах нă-
чѹко дѣтто. Мѹјте: мăјка, чѹна,
жнѹјаа, жѣтва. Питрѹвдин бѹше...
тăтко-ми бѹше па-зă-ангăрѹа дă-
нѹсе, сă-дѹгал аскѣрут, к-утстăпăт.
Чувѣте сă-збрăа, а нă нăс ни-кѹлта
ни дѹма, уд-акăл излизѣа. Чѹко шѣјве
бѣре, нѣмме кăк дă-тăргнѹме. Нѣкуј
уд-нѹвăта бигăа, сăрпуфто фăрлѹа,
кă си-бѹа: гѹли рăѹи, тăкă шѹте,
бигăа. Нă бѣли гăшти, кă жнѹјăли.
Кăк жнăли, тăкă бигăли. Ду-Кѹкуш,
сѣтне ут-тăм нѣкуј шѹ имат
руднѹни си-зѣе пу-нѣшто. **Прăспăме**
уф-Гăрбăшѣл' нă-мѣрта, зимăме едѹн-
двă чѹфта вăлѹве, шѹ знăјме ду-дѣк
ке-ј, ду-дѣк нѣ,... Уд Гăрбăшѣл' удѹме
уф-Кѹкуш. Прăво вăрвѣме низ Кѹкуш,
нѣ устăнăме. Аскѣро пучнă да ѹде.
Вујниците пучнăа дă-дăват бискувѹ-
ти, от имăли дѣчка дѹма. Жăлно
бѹше. Сѣтне ич нѣ зăстăнăме, нѹгде.
Сѣ вăрвѣме. Ут-Кѹкуш сѣтне кă
испăднăме, кă фăтѹа пăто зă-
Бугăрја пукрăј Стрѹма, пукрăј
Стрѹма, ду-Самукѹф стигнăме. Нă-
мѹсто, е тѹ мѣсто јас гу-зăбрăвѹх
(се мисли на мостот на Струма,

преку кој поминале "бижанците").
Чăйр бѹше, мăјка-ми бѹле тăм сă-
рăзбулѣ. Удѹх, сакăх чѹрба уд-вујни-
цте. Дѣк спрѣ вујнăта, спрѣме и
нѹа. С-умурѹа и дубѹцте, с-умурѹа
и чувѣте. Испупăѹцăа, кѹлко дѹши
измрѣе пу-пăто, е-е. И мăјките си-
ј устăваа дѣцта пу-пăто. Видѣх, јă
уд-Куѹмăрлѹа, тă-ј уф-Сѹфја, сјаа
нѣ-ј жѣнна, другăрка ми бѹше, зăдно
учѹме, гă-устăвѹла мăјка-ј, нă-мѹж
дă-а-нѹсе вѹке гăаре. Арно ама уд-
Куѹмăрлѹа а-нѹте кумишѹкта, рѣкла:
тѹо килѹмче-ј нă-бăпта Рѹша и
мѹмта нѣјна-ј. Гă-зѣла. И такă кă
сă-стигнăли и гă-дăде мѹмичката,
зăдно учѹме бѹле... Ут-Сăмукѹф нѣ
удѹме уф-дрѹго сѣло, прăво тѹк сă-
вăрнăме ѳти тăтко чѹл, чѹјал сă-
тѹк нăши криѹвăне, си дѹдѣме уф-
Сикѹрник. И јăј-го, шѹ вѹкат ут-
тринăјста, емѣн, блѹзу, нă-кăде
сидумдисѣ гудѹни кă сме тѹка. Шѣјс
дѣвит гудѹни кă сме тѹк, чѣдо. Ми,
нѹго мăка истиглăме, нѹго. Прѣного
[ПК,2(Крец-296)]; 2. – (сă) 'кога на
човека ќе му се присака да спие' ~
пăрво стрăжăрчѹл нăј-гулѣмѹо брăт.
Двă нѹжа уф-рăѹите дăрже, а-па
ин-кăжсăл ѳти ус-двѣ глăви-ј та-
лăмјăта. И-кѹга вѣч зă-нѣгувѹто
врѣме, дудѣка му-сă-прăспăло, не-
дѹдѣла лăмјăта, ѳн гу-рăзбѹде
срѣднио брăт ПД,167].

прăс-пăт adv 'прекутруппа' ~ уд-нăшто
сѣло ду-грăдо прăс-пăт ѳјме, нѹ-
блѹско нѣ-ј [ПК,2(90)].

прăстăмница f 'мрежа за фаќање
риби во Дојранското Езеро, со
средна големина, ја влечат б ду-
ши' [ПД(128)].

прăстѣгнин adj 'убаво, прибрано облечен', орр. на **рăспăшии** (= *некуј не ул'удин, не прăстѣгнин, лигаф*) [ПК,-2(191)].

прăстѣге impf 'доаѓа на некое место', в. **пристигна** 1. ~ *одат там. Одаве писмута нă-жѣн-му. Гу-избрічăт, гу-урѣдăт, и свăдба пучнăли. Вѣјнта мѣзика а-викнăли там свѣре, англиската. Уф-ни-дѣл'та и ѓн прăстѣге, и тѣо тăргѣфѣо. Кă-с-свалѣл, ѓде там уф-негво, дă-кăжме двѣр, кă глѣ-де шо: свѣрки, сă-чѣде: шѣ-ј тăа рăбѣта!* [ПК,2(Ним-272)].

прăстѣгнуве impf 'достигнува' ~ и, *стăнăли сăбăјле дă и тѣа пу-нѣх, сă-рăзбудѣли, глѣат ги нѣма дѣц-та и тăргнăли пу-нăто. И дѣ дă-ј прăфтăсăт ... И, а-бре, ѣ-бре, зимăли мигдăн, удѣли бăјă вѣреме, ама нă-ј прăстѣгнуве, нă пу-нѣх* [ПК,2(Мор-228)].

прăстин m 'краен дел од рака или нога', в. **прăс** ~ *умрѣ и зингѣнут, и гу купăа. И си а зѣ ѓчитѣ уф пѣкул, да флизѣ уф тѣмно на мăка, а гледă на Авраăм ут далѣко, и на Лăзар уф пазѣвата нѣгова. И ѓн му викнă, да ричѣ: Тăтко А враăм, прѣсти ми, и пѣшти на Лăзар, да си натѣпи на крăнинто прăстин уф вѣдата, да ѓѣди да ми си разлăди изѣкот* [MV(K),274]; суфиксот **-ин** е прилично фреквентен во говорот на с. Кулакија, сп. **гѣлин** наместо 'гол', **мăртфин** наместо 'мартоф' ~ *нѣто ут мăрт-фин нѣкој да стăни, не ки му слѣшат* [MV(K),274].

прăстинче n, dem., в. **прăстăн** ~ *ка си утишал на вечарта, го утвурѣл, а нашал момата. Измикарката му, ка и гу видѣла прăстенут, рекла: "Што убаво прăстинче!"* [V,PM,-270].

прăстăн m 1. 'символичен предмет во форма на круг (од злато или сребро), кога се склучува брак младоженците си ги разменуваат меѓу себе, но ги носат и како украс' [ПД-(Фур)], ~ *а тѣа ушници и прăстено, и имам ошти един чифт билиц'уга, га имам от татка ми ошти* [V,PM,69]; и: **прăстин** ~ *и путѣру и гу спѣва, гу устăв'ѣ прăзин; извăж'да и прăстин'у ут нѣјн'у прăс, си гу клăва на нѣгуву прăс* [MS,t,21]; ~ *му вилѣ: "с'ăј сарăта, ш'ѣ за стѣриш'?" "за и ѣзма, вилѣ, идѣн прăстин!" "сăс тѣс му ни апудѣк-суваш'", вилѣ* [MSt,71]; односно **пăрстăн**; 2. **прăстин** 'дел од церемонијата кога се склучува веридба' (се разменуваат подароци — симболи) ~ *"дилму тѣлѣс м'а милѣва мумăта, нѣка стăни рăбутăта и у нид'ăл'а за дад'ѣми гул'ам прăс-тин"; ... му вилѣ мумăта ... : "знăш' какфѣ прăстин да нагутѣиш'?" на тăтку за ѣма тѣп цѣха, на мăјка за ѣма тѣп купрѣнин, на м'ѣн'а за ѣма пидис'ѣт пинѣѣлари"* [MS,t,28]; ~ *сă такмѣват, пѣш'тат прăстин и на пѣтнăјсит'ăх брăк за стѣрат* [MS,t,15]; ~ *нѣс д'ѣн' на прăстин'у цăр'у ги густѣ* [MS,t,29]; 3. изр.: **не-к ми-вăрнат пăрстăно** (стројниците) (= се кажува за нешто што не е толку важно) ~ *кăк дă нѣ, ки-сă-спрѣмум, сăнки стрѣјниците ки-ми вăрнат пăрстăно* [ПК,2(181)].

прăстăпуве impf 'згазнува преку нешто'; fig. изр.: **сј-ѣ прăстăпуве изѣко** (= има говорна мана; в. **изѣк**) [ПК,2(195)].

прăстăпұл'ка f 'вид пита' ~ *тă-ј пу-гăча наутлѣа, ѣбуво ишăрăна ус-бунѣла, пѣсѣл'на ус-шикѣр, намă-жна ус-ишăрлăн, дă лăске. Сă-прăве кă забѣдуве дѣтинѣто, нѣјсто му-ј-вăрсѣват ус-цăрвѣн кѣниш, гу-*

тува́руват са́чки, се́тне ус-ба́лтиа гу-се́чат ко́нцо, а на́-гла́фта м-о-ка́риат пуга́чта. Се́тне па́рчи́на пуга́ча но́сат нис-куми́ијте. То́о аде́т гу-пра́ват не́куј и сја́а, да не́ на́ге де́тто, да́-си-та́рчке по́лесе́но [ПК,2(90)].

пра́сушувe impf 1. 'кога ќе пресекне некоја вода, пр. извор, односно река' ~ Га́лик ми́навише пра́з-на́што по́ле, о́јше Але́ксуво; о́н би́ше гра́ница. Пра́сушувe ле́тно вре́ме, не́ма во́да, са́мо зи́мно вре́ме има́ во́да. Ло́ша ре́ка би́ше, пра́више иште́ти [ПК,2(Мор-216)] – во контекстот е регистриран уште еден случај на беспредлошки додаток за место, што се третира за влијание од балканската јазична алијанса: **о́јше** Але́ксуво (м. 'за А лексуво); 2. 'кога ќе пресекне млекото од крава, односно од овца' ~ **кра́-ва́та пра́сушувe** (кога престанува да дава млеко) [ПД,157].

пра́сана* pf, в. **пра́сушувe** ~ **пра́сана́** **кра́ва́та** (= кога ќе почне да дава малку млеко) [ПД,157].

пра́т (н: **па́рт**, **пра́нт**) m 'стап, прачка' – на прашањето колку души има во семејството попот (на Тановиќ) му одговорил: "Не знам, 15 ли 17 ли, **који знаје!** Трабуве да земум **един пра́т**, да флезум уф куки, па да и истерум сите на вонка, а ти да застаниш на врата па да броиш!" [ТГ,280]; ~ **лафат бугарџи** **ам** су **вија́** мени: **месту** **пустолицу-ту** **-а́р** (има) **-ра́** пр. **пра́т** м. **па́рт** [МЕР,81]; ~ **мрежата** (за ловење на **рибата сом** во Дојранското Езеро) е закачена на тркалезни **па́ртувe** во вид на **инка**, од последниот круг (се вика **га́зник**) **сомот** не може да се врати' [ПД(128)]; ~ **огра́да** **плета́на** **ут па́рте** [ПД(120)]; ~ **плитини́ца** не **ви́ке** – **туку** **плет**. **Ус па́рте**

[ИГ,120]; ~ **се́ди ма́дро**, **зе́р ак** **зе́мум а́јн па́рт да́-т на́ша́рум га́зо** **ки-м-за́по́мниш** [ПК,2(95)]; во с. Зарово е регистрирана форма со зачуван назализам: ~ **пра́нтиту** **иса́хнаха** [ПсС(3),67]; кај Малецки **пра́нт** [MS,s,90]; в. **пра́вча́ка**.

пра́т (<'пред') ргаер 'на предната страна' ~ **има́ не́куј пра́ве ло́шо за́т чуве́к**, **а пра́т не́го са́-пра́ве а́рин** [ПК,2-(197)]; ~ **ми́гу но́јзте** на **чурба́ицата** **испа́ге пра́т ца́рут**. **Му пра́ве адна́ тимина́** и **му ка́жувe**: "Ца́ро, **река́л**, **да́ ти ка́жум зашо́ са́ насмија́ та́а ри́абта** на **ца́рицата**" [ИГ,111].

пра́тепе* pf 'изнатепа силно некого' ~ **то: са́-изла́жсал** **на́**, **ка́чил-се** **на́-ма́га-рто** и **о́де уф-сре́т-се́што**, **а ма́га-рто** **рикну́ве**. **Ка́ пугле́днуват сел'а́-нто: на́-ма́га́рто** **ва́лк**. "Бре́ј, **ва́лк**, **гла́дајте**, **ва́лк**, **да́ржајте**". **Удра́т ус-ста́п**, **ус-ка́ма́не**, **у́дра́т**, **гу-пра́-тепа́т**. **Избига́л на́** [ПК,2(Мор-216)].

пра́тепина* adj 'се кажува за некој што доживеал силно физичко насилство' ~ **са́-вече́** **кут пра́тепина** **зми́а** [ПК,2(196)].

пра́тече pf 'се појави течност од некаде' ~ **сите́** **друга́ре** **скина́ја**, [и-ас са́-сегна́х да-ски́нам], [ло́за на́го́ре ма́ле се ди́гна], [л'у́то се ма́мо нал'у́тих], [изва́дих но́ш уд-ну́жни́ца], [уо́режа́х, ма́мо, ло́за ут-ко́ра́н], [уд-ко́ра́н ка́рви пра́тече́] [ПК,2(Крец-315)].

пра́то́не* pf 'кога мала количина течност, во вид на капки помине преку некоја преграда' ~ **така́** **иште́** **ка спа́ле**, **ка плака́ле** и **дву́јцата**, **то́а де́тто ка́ плака́л**, **са́лзите** **ут о́чте пра́ку пе́рницата** **ду душе́гут пра́туні́ле** [ИГ,112].

пра́то́нуве impf, в. **пра́то́не** [ИГ,128].

пра́тресе* pf 'кога некој ќе изврши детална проверка кој што има кај себе' ~ **ка́** **бига́ме а́с би́х иди́најсе-**

дванáјсе гудíни. Сè пáмнум. Нèли кумитéт бíше áдно врéме у-на́с. Е, кá пучíнаа дā-сā-спрémат ву́нiíte: Бугáрто и Сāрбáто, Гāрците дā-сā-бiит сāс Тўрците и Тўрците зимáа сўмна. Фатiа да-тérат пушки уф-нарóдо дā-нèма, дā-нè-ј ўдрāт уф-грāп. Сiте сèла и прāтрисéа, шó фатiа чувек – зāтвурiа [ПК,2(Мор-217)].

пратурин adj 1. 'кога нешто не е подредено како што треба' ~ *сiте шéјве бiа прāтўрни* (биле во безредие); 2. 'тој што имаа брux, што е искилавен' ~ *тóо нáк, глèј го кáк óде, чiниш прāтўрин* [ПК,2(90)].

пратўруве impf 1. 'префрла нешто од еден сад во друг' ~ *мáтницта уд-бўтимó прāтурéјте-ја уф-вèдāрто*; 2. 'преполнува некаков сад' ~ *сā-прāтурi лáткāта*; 3. – (св) 'си додава, измислува' ~ *тáа гулémта снáа нóго си-прāтўруве, дā прāве кáвзи сáке, ки-ј-скāре брāтто, а тóлку áрно живёуваа* [ПК,2(90)].

прāфке impf 'кива' ~ *кá прāфке чувéк трибўве дa-си-клáде рāк- та нā-ўстта; óш аднóч кá прāфкиш тўр-си рāкта на-ўстта* [ПК,2(90)].

прāфне pf 1. 'летна' ~ *прāфнā на-аднóч врāпчāно*; 2. fig. 'порасна детето' ~ *на-аднóч прāфнā тóо вāи́то дéте* [ПК,2(90)].

прāфтáсāве impf 'достигнува' ~ *и ки-нисáл'е да бéгāт. Фāтiла дa-ј прāфтáсāве тáа, мóмта шó јáде. Фāрл'iла стóмнāта – сā чинiла вóда – нā мужáла дa-ј фтáсе* [ИГ,109]

прāфāрле* pf 1. 'крене, измести нешто' ~ *ки зiмāт еднā бéла рiза, тóги ки-ј прéгнāт, хўмут; уф еднā чāишa вiно, кá а нāпāлнāт, ки пушiтāт нāри уф нāтpe. Ут вiнцiто*

ки дāде прāвно на мóмчто, нāпкум на нивéстта. Нāпкум ки гу прāфāрл'āт вiнто прāку нивéстта и прāку мóмчто [ИГ,117]; ~ *една едра тупола имише тамо, фати а искурна, си а прāфарли на рамутó му, са пушти на аскерут* [ДК,296]; и: **прафрле** – народот верува дека кога паѓа град Господ сака да ги казни луѓето. За да се заштитат пукаат со пушки. Освен тоа го исмеваат попот сос следниве зборови: “Мулеки за дож, си а прафрлил,... (зборот молитва не го кажуваат)... на на место дож град!”

[ТГ,432]; и: **прифāрли*** ~ *му-дāшле кóлку сáка дā-сā-нāи́е бинiца и идну-гулémó гāрне зā-дóма. Ама нāту бiл плāни́нцки и дилéку и пустāнāл. И нāи́āл нā-нāту идну-стāп. Гу-зél стāпу и гу-нāврāл нā-рāчкāта и гу-прифāрл'āл прику рāмо* [ДК,152]; ~ *лэгнаха баишкā, тóј турi сáбјата у средјā. Тјāнака прис вечерóт прифāрли рāка нā врāх нéгу, сā посјāчи мáлко рāката, гā трāгнā и му не кáза на нéгу. Тóј сиромāх знāиши, чā нé му бéиш жéна, не сáкаши злó да чiни нā нéја* [V,PM,145]; 2. и: **префāрле** 'премине преку некоја, условно речено, пречка'

~ *от ка префāрлил вагичката, на мужел вике да оде пу него. Други нāт си пофалил царут душегут (постил'ак). Братјата пофалиле А латувут инди, бил поарин* [V,PM,272]; ~ *един цар отишал да лове зајци. Испаднал един зајц, пуштил āртто (тазијте) да гу тāрчкат; āртто тāрчкаки го префарлиле ридут* [V,PM,52]; ~ *чул Алате, са пуштил по него. Ка префарлил вагата, фатил да вике: “Е! Алāте, жал,“жал! Не ти давум паунут”. Па Алате бил прекāлнан от Бога да на може да помине вагичката”* [V,PM,272]; ~

та: мómа́та рéкла: "Бра́то, зе́ми-ти брíчо, а́с ки-зе́м, рéкла, грéбино, ки-бе́гуме нíа". Димéк чу́жали мо́мата и де́тто о́ти та́ка гуво́ра́т ма́йка-ј и та́тку-ј. "Ма́йка и та́тко ла́гат да-на-за́кол'ат, нíа ки-бе́гме". Ка́ уди́ли, уди́ли, а́дна го́ра пра́фър-ли́ли [ПК,2(Пл-258)]; ~ уса́мна́ло са́бајл'та, ки-са́-спре́ме к-о́де на́-ло́ф. Оде на́-го́ре. Изле́ве ади́н за́јц, о-фа́шите за́јц о-да́ве на́-ца́ро. Ои-ади́н на́к да́ве на́-тоо́ ца́рско: си́н. На́-трéтјоо́ за́јц фа́ти́л а́мса́ли-цку́то ма́де на́-го́р. Пра́фърли́л а́дна ту́мба за́га́ро са́-чи́ну́ве де́те [ПК,2(Ним-269)]; 3. – (са) 'се пресели од едно на друго место' ~ и на́пкum, на́-про́литта, ка́жса́а к-о́рме, о́ти уф-Мо́кра́не са́мо о́сам ка́и́ти íмие уста́нни ут-ти́а ни́нте... И си́деме та́м два́најс гуди́ни го́р-до́лу. Ут-три́најса́ ду два́с не́т. Ка́ ду́јдеме на́-два́с читва́рта, на́-два́с-не́та са́-пра́фърли́ме ту́к, уф-Бу́ри́суво [ПК,2(Мор-222)]; 4. 'навлезе во нова возрасна фаза' – кога човек ќе ја префрли педесеттата година, тогаш се кажува дека веќе е дедо, или стар **чувек**; ако е богат и ако има големо семејство, за неговиот живот се вика дека е **бегув**, т.е. дека живее како бег [ТГ,273].

прафърл'уве impf 1. 'покрива' ~ пра́-фърли́ а́јн ча́риша́ф на-кре́вито, ки-до́от го́сте; 2. 'претерува, поминува преку она што е норма' ~ ми-пра́фърли́ га́аре, к-о-у́друм [ПК,2-(90)]; 3. 'преминува од едно место на живеење во друго', в. **прафърле** 3. ~ са́-пра́фърли́ уф-на́ска да-се́де га́аре [ПК(Гар)].

працврастуве impf 'прави да биде нешто стабилно, односно спојува едно со друго' ~ (тоо) *ио гу пра́цвра́стуве те́глуто* (= дрвото што го спојува ралото и јаремот) на́ бу́јдну́го (= јаремот), гу-фа́шите – објаснување

за називот **ка́йш** (= привој) [ПД,121]. **праце́де*** pf 'за да биде млекото чисто се става во **циди́лка** (вид тканина што има ситни дупчиња низ кои поминува млекото и така се чисти) ~ *цви́ка са́-ви́ке та́а шó са́-це́де ут-си́ра́нто. Та́а за́-пудва́ра́т, по́двара са́-ви́ке. Цви́кта ка́-ту́риши уф-ба́ка́ро, ка́-пудва́риши, ка́-пра́це́диши. Се́тне по́дварта ка́-иска́риши, и н'а́ ка́-пра́цејши и о́на уф-циди́лка ка́-ту́риши, са́-чи́не та́м. Цви́кта се́тне га́јре ка́-шу́тниши, шó ки-ј-пра́виши, во́да ста́ну́ве [ПК,2(Пл-256)]* – наместо долгата форма за директен објект 'неа' се јавува номинативната **она**: **и она уф-циди́лка ка́-ту́риши**; ~ *ки-ј измо́л-сат о́фци́те,ки-пра́це́да́т мле́кто. Ак са́киши д-о: пу́тси́риши к-о: пу́т-си́риши, а́к не́ ко:уста́виши з-у́тре. Ка́ гу-пу́тси́рувиши на́днóч ки-му-ту́риши ма́јата (= сириште). Ка́ ки-му-ту́риши ма́јата о́но ки-са́-фа́те [ПК,2(Пл-255)]* – во контекстот прави впечаток развојот на вокалното л во 'ол' (**измóлсат**), што претставува исклучок, наспрема регуларната замена 'а́л'. Бидејќи долновардарските говори не допираат со говори што го познаваат односниов резултат, останува да се претпостави внатрешен развој, односно лабијализација, под влијание на соседното билабијално **м**.

праце́не* pf 'даде оценка, заклучи' ~ *на́ куми́и́нта Ил'о́ купте́н е́фтино, ни́ско му го (мо) пра́цини́ле титу́но [ПК(Гар)].*

прачэ́ке* pf 1. 'излезе во пресрет на оној што доаѓа' (да го поздравува и сл.), односно прими, дочека гости дома (пр. кога е празник) ~ *ма́ за́ста́наа на́ вра́тта уф мо́мчто, испа́дна свéкурут и свáка́рвата, ми да́деа еди́н ле́п пра́д ме́не, ма́ пра́чикáа сус ле́п, му са́ за́клајна́х*

три пѣта, им бѣкнах пиши́н на нѣх
рѣка [ИГ,117]; ~ таа има чти́р-
сѣт души́и бра́тја, сѣ на пу́шка сѣ.
Кѣ-о́ји та́мка, ки та прѣ́чѣка́т...
ки-испа́дне она, ки-т да́де сла́тко
(ди́ско), ка́вѣ к-ти да́де, – уф о́чте
не́ма да а пуле́дниши [ИГ,112]; ~
увча́рут радостин прѣ́нијут Св. Јуван
си гу пра́чекуве куту ка треба и си
бил ного радостин, оти и он са
збрка уф свет. Ама уд неко́лко де-
на, пумину́ве попут крај него и му
веле: “Знаши, утре е Св. Јуван!” –
“Ими не́кни бише Св. Јуван, мер
утре па!” Нејсе и тоа ден си гу
пра́чи́кал [ТГ,26]; ~ уф ни́де́л’та
саба́а́линта ки до́ат сфа́та́ве. Нивѣс-
тта ки-ј прѣ́чѣке на вра́тта, ки-гу
пуле́дне мо́мчто низ прѣ́ста́нут, ки-
ј прѣ́сѣе сфа́та́вто сус и́чумѣн, ии́кѣр
и буба́кѣрно се́ме [ИГ,117]; ~ па́м-
нум и дру́го, сѣ уф-на́с че́тта а-
нусува́а. Ка́ ки-до́јдат, та́тко си-
убле́че: две́ чи́фта обе́ла, кужу́ф,
ба́лто́н. На́-дру́мут кѣ́от да́-ј-
прѣ́чѣке, за́ да́ до́јдат уф-на́с. Чи́ко
па́ ки-бра́не кучи́нта да́-не-ла́ат. Дур
да́-ј-прѣ́чѣке и се́лто ки-са́-ба́сти́се
[ПК,2(Кр–294)]; и: **при́чека*** ~ му-
ти́кна́ло да́-о́де у-пла́ни́нта де́ка
та́рла́та да́-пуса́ка уд-уфча́ритѣ да́-
му-да́да́т ма́лку бини́ца за́-да́-са́-
на́пи́е. Уфча́рте гу-при́чи́ка́ле, му-
да́ши́ле ко́лку са́ка да́-са́-на́пи́е бини́ца
и на́ кра́ју му-да́ши́ле идну-гуле́мо га́р-
не за́-до́ма [ДК,152]; ~ ка се јава
от Ара́плијте Ѓуро, ети та́рчаха
солунските граѓани да го при́чекат
[МС(В),98]; ~ ка ути́ши́ле уф пра́-
сите, си та́рча́ло са́то бил’ук уф
мо́рито... Па пра́фча́рити си би-
га́ле и ути́ши́ле уф гра́дут. Ету и
са́та гра́да испадна́ла да гу при́чекат
[МВ(К),265]; ~ субра́ле па́к при́-
те́л’чки идну-тува́р да́рва, гу-тува́р-
ва́т ма́га́рто и си-гре́де до́ма де́тто.

– “А бре, си́нко, ма́јка́-му гу при́чека,
а бре, си́нко, шо́ сто́ри ти то́лку
де́на? Ја́с е́т та́-при́жа́л’а” [ДК,-
149]; 2. ‘дочека нешто в раце’ ~
пусле́днуто бра́т ка́ту-шо-гу сре-
л’а́л: уд-ко́лку виси́на да́-па́дне чувѣ́к
ја́с ки-гу-при́чѣка́м уд-ди́леко, шо да́-
не-са-уби́е” [БМ(В),195]; ~ А́јде,
ца́рут ки-а-ре́ше ва́ ра́бота. Оат
на ца́рут су-ке́рка-му. Радо́син ца́рут
е, шо на́прави́те? – се́га да́-ви́јма
на-ко́го при́па́ја. И пупи́та са́те
ко́ј шо ра́бути. “Е, мо́мта си-
па́ја́а́ше, не? Аку не-а-при́чѣка́ше во́
ма́лиут не́ли ки са-уте́пи́ше?” –
“Ки-са-уте́пи́ше”; то́гај на́-не́гу
при́па́ја [БМ(В),196]; 3. ‘доживее,
дочека некој настан’ (сп. ги зборовите
на кумот кога благословува на
крштевката на детето) ~ Госпу́т да
му да́де касмет и здра́ве. Да е
живо, да е здра́во, и Госпу́д да да́де
винчи́нија да пра́чеке и он така да
се пуна́ше! [ТГ,115] (в. кај заглавниот
збор **пуна́ше се**); 4. ‘сретне, односно
дочека некаде неког’ ~ ко́га са́-
ва́ри́нах ма́-пра́чи́каа на́-па́тут и
ма́ убра́а [ПК(Га́р)]; ~ ду́јдеме, ду́јде-
ме на́-ка́јничѣто, а́ма не́ на́-пуш-
ту́ва́т уф-се́лто да́-о́дме, уф-Тудо́-
ра́во, а́јде го́ре уф-пла́ни́нта. “Ту́ка
(ри́че) ки-пра́на́кѣвате, у́тре та́м
на́-ти́а ка́ма́не ки-са́-сва́лите и-ни́а
ки-изле́за́ме, ки-ва́-пра́чѣка́ме”
[ПД,173]; ~ кога една вечар, пред
сла́нце зао́гајне един чувек пу
дру́мут трче ли трче. Арами́јата
ка гу виде оти са варке, му скина
една лубаница и испадна да гу
пра́чеке, да му ја да́де. Али тоа
што трчи́ше не са́ке да заста́не,
да ја земе. Воа му вели: “Стој, бре,
на ти една лубаница, и речи: Бог да
просто” [ТГ,147] – во текстот има-
ме школски пример за употреба на
адверсативниот сврзник **али**: **испадна**
да гу пра́чеке, да му ја да́де. **Али**

тоа што трчише не саке да застане;

5. 'ја спречи болеста да се шири' ~ *Кәту чир е. Кәзәлиниш, то: е ләшо нәшто. Ако нә-мәји до-прәвәриши сәто телә ки-т-јо-фәте и гутәф-си. Тук ми-излизе, фәтих әс гә-стигнах үбуво и кә-стујә и кә-сту-јә, и сәбәјлинта зә нә-тәкә, нә-тәкә дә-гине. Гинә, гинә, кә видех әс әти гу-прәчикәх дә-сә-шире...* [ПК,2(239)]; 6. изр.: **други торник да не та прачека!**; **Св. Никола да не гу прачекиш** – клетви запишани во Гевгелиско [ТГ,8]; од истиот регион: **нидел'а да не прачекум, ако сум рекла** [ТГ,308]; сп. пожелувања (исто од Гевгелиско): штом ќе седнат сите, домакинот ќе се прекрсти, ќе **благу-слове**, ако работат се кажува: **“А јарлија работа! Сус здраве да са прачеке вршејне!”** (ако жнеат), **“сус здраве да гу прачекме воја леб!”**; ако окопуваат пченка: **“Госпуд да даде здраве и време, сус леко да и суберме...!”**; ако копаат лозје: **“Госпуд да даде век и здраве, сус мирак груздубер да прачекме, пакмез да варме, вино да правме...!”** [ТГ,19]

прачекәве impf 1. 'дочекува гости за празник' ~ *тоа прастанал на ваја работи, дунесуве една овца и дубије име Јуван. Увчарут радостин првнијут Св. Јуван си гу прачекуве куту ка треба* [ТГ,26]; 2. 'срекава некого на пат' ~ *на үтрәта дән сәбәалинта, нә сә фәшкәт, сә бәрәт ду вәчәрта. Пә нә мужәл да нәдвие нү тәа, нү тәа. Кә си бәдәт вәа нәнәк'и, тәа нәвәк'и, вәа дәтто гу прәчәкәве адна бәба* [ИГ,113]; ~ **“Дек, кәжәли, к-әјме дә-сә-нәтуме?”** – **“Ај к-әјме нә-пәпо, ән ги-знә-зәкәнто”**. **Уддәли нә-пәпо. Дәб-ро-ама гәвуло сә-чинәл пәп и-ги-прәчәкуве нә-пәто. Нә-истинско: пәп нә бәдат, не-ј-пуштүве** [ПД,165]; в. **причикува**.

прәчичка f, dem. 'мала прачка' ~ *дјә-волот га отвори. Имаши нетри әф кутәата еднә прәчичка, га зема дјәволат прәчичката әф ракәта му и му вәли на човәко: “е, што сәкаш сегә да ти даде кутәата?”* [V,PM,148].

прәчүве (сә) impf 'се присторувa, се прислушува нешто' ~ *лисүнта ричәла: “нәшјо сәјбиа има нәка гуләма бил'а”. “Ај марү, спүј тү”, кәжәла мөчкәта. И вәлко тәкә: “Спүј, тәкә т-сә-прәчүве нә-тәбе”. Пә ги вәке тәо. Чүла мөч-ката, тәп синцү-ро, пүшта се пу-нәто* [ПК,2(Мор-229)]; в. **прич'үј (сә)**.

прәшете* pf 'се движи без работа, разгледа, намина' ~ *әс бих уф-Күкушко, дөле, ус-автумбүл, ги-прәштәх сите сәла, сите, ду-күче, ду-мөтро... пәрво утиах уф-Дрәгу-мүрци. У-Дрәгу-мүрци гу-нәјдөх Ди-ниш Гәл'уф. Он-әј нәш чүвөк: Уф-Дрәгу-мүрци има әсум кәшти нәши – Мәкидөнци, дрүјсте сә-Гәрци* [ПК,2(Крең-306)]; ~ *вәчәрта една гәрчка пәтрәла пуминә. Сәбәјл'то нәма нүшто, бәлгәрските вүјници флизәа уф-Мөкрәне с-нөжсуфто нә-пүшките, тәрат пу-кәштте дә-нәма Гәр-ци устанни уф-сәлто. Прәшитәа кәштте, испәднәа сәлто нә-вөнка* [ПК,2(222)] – случај на употреба на беспредлошки дода-ток за место: **испәднәа сәлто нә-вөнка** (м. '... от сәлто нә-вөнка'); и: **прешета*** ~ *малој моме јубава,[дур јубава, сенлива! – сата каза прешитах,[твоје лико не најдех,[дур јутидох в Цариград,[тамо ти најдох лико* [ТГ,52].

прәшетуге impf, в. **прәшете** ~ *уф-Нимәнци тәм г-утипәли Түрците нә-Милән, нә-Гөце Дәлчув брәт-му... нәли кумити, прәшәтуват тәм*

вечър, вечър шетат, дене шетат, ама да-на-мѡж да-ј-вѡдат бѣјсте. Кá уddѣл, кá чинвáл, нѣкуј Турчин излѣгáл. Он пã пýзãт-кáмино сã-кријáл, Милáн. Тѡ пýсти Турчино, кá фãрлilл прáво г-удрил уф-глáвãтa [ПК,2(256)];

праширин pf 'кога нешто ќе зафати поголем простор' ~ и сѣтне утишили да-тѣрãт цãрква прã-рlмскo-елãдlка. Он рѣкãл: "Ки-ви-дãм цãрква уф Сблãн, áк бlјте кãтулlци". И тãкã стãнã-ли кãтулlци... Кãтулlцвyто ут-тѡ-ј прãширно уф-Кýкушко [ПК2(Крец-306)].

прашина f 'магла од ситни честници од нешто, во случајот ситен прав од еден вид печурка' ~ то: тãркãлто, а врãс тѡо тýка прãс пуминá и мã-изгурѣ. Чурãно áс искãрум, глѣдум мálчкo сã-дãрже нѡхyто. Гу-вãpsáx кãпlно лlсто. Ут-тãа кãпlнтa лlсто нãждѣх пýфкa, гу-вãpsáx. Сã-јãде пишlн (пyфкãтa), кãту гãбa, нãпкyм ки-исããне, излѣве прãшина, ама нѡго нѣшто-ј тãвã (= многу е корисно), кãфѣно-ј [ПК,2(240)].

праштила f, pl. 'врвките со кои се врзува (стега) престилката'; сп. обичај: ~ кога се пораѓа трудница бабата што доаѓа да помага прво ќе ја симне шамијата, ќе ги одврзе прãштилата од престилката (во говорот ирам) и потоа со марама три пати благо ќе ја удри по половината, зборувајќи: "Свита Бугуројца на помуш да ни биде!" [ТГ,105].

псалт m 'тој што пее в црква заедно со свештеникот' ~ му вилл: "за ти дãм бш'ти парl да пѡш', да нãјдиш' идlн псалт хýбав да т'ã науч'и да псаллш" [MS,t,26].

псалтика pl 'книги (пр. за црковно пеење)' ~ тогас скороу беа из-лãли новите псалтика; детету, кату

знаиши мãра от старите, сакаиши да си научи и от новите [V,PM,37].

псãла, и: пцãла* impf 1. 'кога свештено лице пее в црква' [MS,s,91] ~ тѡј и вилл: "н'ãј ч'ѣркфа да пѡш' сабãлин да фãтиш' да псãлаш" [MS,t,27]; ~ му вилл: "за ти дãм бш'ти парl да пѡш', да нãјдиш' идlн псалт хýбав да т'ã науч'и да псаллш" [MS,t,26]; ~ "ина-лѣјка, му-вѣле, си-зãбѣсу нã-нãшкãтa, си-сѡбра трѡ рlбл". – "Е, литурлјте?" Му-вѣле: "Нã-ину-пѡп тãму, му-вѣле, утилду му-пумѡжи дã-му-пцãлãм, му-вѣле, ми дãди трѡ литурлј" [ДК,118]; ~ тогãј за викнат и попот, за донесат и едно бл'удо пишеница варена и една литургуа, за благослови попот, ки прекади на сичките тãмѡ; вел'ãже: "Свãтиј Бѡже". После това псалит на празникот тропариш [V,PM,251]; 2. 'пее' (птица) ~ прул'ѣтна пил'ãту на гѡр'ã и фãти да псã-ла и тѡј фãти да гу гл'ѣда [MSt,45].

псãлан'ѣ* п 'пеење в црква' ~ и ја пlта: "как т'ã арѣса псãлан'ѣту?" [MS,t,27].

псалтир m 'книга со псалми' (извадоци од Библијата) ~ ѣм и вѣли: Как вѣлити вlã за Христѡс, чlш сlн да бlди? Вѣл'ãт на нѣгу: Да-вlдуво. Вѣли на нlх: Ими как Давlд му вlка на нѣго у-дýхот Афѣндо, шо му вѣли уф псалтирут [MV(K),270].

псето p, zool. Canis familiaris 'домашно животно, што ја чува куќата и домашните животни' ~ кãто си качиши на скалата, дур да влезе на крал'уватa одаја, детето од три дана кãто беиш хвãнал да мо дãва каришлãк на крал'ã, да му отговарјã преслатки збори, да мо вѣли на кралy, зãшто не излѣзи да го сретне, да го брани от псѣтите [V,P-

пу (и: по) праер 1. 'укажува на простор со кој господари некој (во случајот со земјата)' – наместо предлогот **на** ~ *на вџа саат си радувал Исус уф сарцито, да риче: На тебе, Татко, сѧ испувјидувам, Стопан на небито и пу зѣмн'ата* [MV(K),262]; 2. 'пространство во чии граници се врши дејството', со значење: **на, низ, по,** ~ *видѣ две каици шо стојале уф блатуту, на рибарити испаднале уф каицити, а миша гринут. Па он а флѣгал уф идно каик, шо беши ут Симона, му пита на негу да гу влѣчи мало ништ'о пу сѹхуту*

[MV(K)272] -- во контекстот се забележуваат две посебности: прво употреба на предлогот **од** кога укажува на посвојност: **кайк, шо беши ут Симова** (м. 'на Симона') -- со ова и со други карактеристики јужните македонски говори се вклучуваат во оние што трпеле силно влијание од балканските (несловенски) јазици; второ: проширена употреба на предлогот **уф** (<'во') наместо 'од' -- **па рибарити испаднале уф каиците, а мина грипут** (м. 'испаднале од каиците'); ~ **гу нита ...**: "гу ни дава на м'ен'а, да гу јахна да са раи'етам пу с'елуту?" [MS,t,20]; ~ **как б'агаи'и пу сукáку, вид'а инá порта утворина** [MS,t,56]; ~ "за ш'етати пу сукáциту, кату прóсјац'ету ут кáш'та на кáш'та!" [MS,t,84]; ~ **доишл Човéшноу Сйн да прибéri загубéното. Ка вéлите вíа? Аку му са чíни на нéкој да има сто óфци, и да си загíни идén ут нíх, не устáва деведéјсет и дéвет, да ки кинíса пу планíнити, да нáла загубéното?** [MV(K),262] -- случај на нарушена конгруенција: **да си загíни идén ут нíх** (м. 'една' -- од овците); ~ "н'áсá јáс кáту вáм будалá да фáтам н'és, ш'у хóд'ат пу зим'áта, јáс фáш'там да л'áтат на вит'арóт" [MS,t,75]; ~ **дјатето зема ушниците, пу лагáмот (= подземен ходник) пак излезе аф бабината кáшта. От тамунака отиде праве на куумциата на дјуканот** [V,PM,68]; ~ **сá прим'áн'а у нас рúба куту мисинч'íната ... и нáк пу бахч'áта на гóр'а на дóл, ја прáви хардауи'** [MS,t,33]; ~ **и отаму кату сос крила и летнал по син'у небо, да беши изл'ал на едно широко поле** [V,PM,181]; ~ "сегá ми е стрáм кáк да излéзам прét господáро ми и прет човéците, и

затовá хóдја по тáја гóра" [V,PM,21]; ~ **и еднош излезоха по гората сос жената му, на Бога се верно мол'аха, хем вел'аха: "милчки Боже, на нам от сарце чендо да на дадеш, та нека е и змиа!"** -- во контекстот имаме уште една потврда за тоа дека во овие говори остатоците од падежниот систем кај заменките недоволно функционираат: употреба на полната заменска форма за дативен предмет **нам** во комбинација со предлогот **на** (**на нам от сарце чендо да на дадеш** -- во др. говори: 'нам', односно 'на нас'); ~ **синóт му, што и бíл мlóгу хáрин, милостíф и прáв човéк, кладé тил'áл да вíка по пазáрите: "нá козу íма тáтко му да дáва пет пáри, да дóјди сјакој да си ги зéми!"** [V,PM,108]; ~ **кату га најдех, си облагнах та фатих по сичката кáшта да терам** [V,PM,40]; ~ **кату са вревиши таја болка, от реч на реч отиде, са причу дур на царјут. Тогас царјут турил тел'али да викат по секој село и по секој грат: кој да знаи таја болка, от дека испаднала, млого мижде има от царјут** [V,PM,194]; 3. 'кога укажува дека во одреден простор нешто постои' (често со значење 'во') ~ **мáлéчко кúче, тíа пу градо ги íма, тíа сítните кучíна** [ПД(125)]; ~ **тај трéва зá бíшките, нíско рáсте, пу-зéмáта-ј то, жáлти кíткички сítни цáфте** [ПД(123)]; ~ **си застанá (пишува 'растана' -- евидентно печатна грешка) прóстум, и ричé на нíх: Кóј ут вáс нéма грéх, тóа нéка фáрли кáмин нáпри наврáс нéа. Ка и слушáле тíи, и пу сáрцито си знáја сéкој, фáтíле да бéгат** [MV(K),316]; ~ **некој од них имáт и пу друзи села, ама малцá куки** [ME(P),86]; ~ **пу-јнó вр'áм'а Нaстрáдíн-**

хóм'а и уч'ёл на фúрната [MS,t,56]; ~ и тугáс гу пúш'тами вíнуту, гу напулнува́ми пу ба́нч'фит'а и пу варé-литу [MS,t,4]; 4. 'укажува на управеност на движење, наместо **кај** ~ едно време имаши един сиромаш, којто пу сапунциите носиши пепел и са храниши [V,PM,47]; ~ са чини хикимџи́а, оти́де по касабите, шéтал, хем викаши: "хекимџи́а! – ко́ј са́ка ста́ра бо́лка да излеку́ва?" [V,PM,28]; ~ и си чини богатјувата керка л'аставичка и чини да летни. Царјув син просрја ра́ка да га фати богатјувата керка за паишката, и остана опаишката на негу, и л'аставичка летна по небету [V,P-M,73]; ~ испáдни пу пáтиштити и пу гради́нители, и ко́ј ки на́јдиши ка́ни гу, да са́ напáлни ку́ката ми... Оти но́гу л'уди канéти, да ма́лци са́ чисти [MV(K),278]; ~ тојнака, как га зема грошовету, га тури аф пазвата му и тра́гнал да иди по пубратимиту му [V,PM,33]; ~ идáл до́ма ка́жувáл: "Мé-ј ма́ка, вика́л, зáшó да-кра́де пу-сирма́штити́ј. Нé-ј а́рна та́ ра́бота. Ка́ ко-зéме шéјо, ка́ ко-уткра́де му-ужди́рум пу-а́јн шáмáр" [ПД,169]; 5. 'укажува на место каде нешто е ставено, со значење **на** ~ сандáлу ста́нува ут п'ét', ут ш'és прáнч'ки, уса́хнува сандáлу зака́цини пу ш'áјкит'а, пу стр'а́та [MS,t,5]; 6. 'кога нешто некому е упатено ~ пéтте ле́ба на вéчáра и́мин дéн; на за́стрáта ки до́е по́пут да ди́ге пáнаг'и́а. Ко́ј са́кише, зако́л'áвише курба́н, ко́ј са́кише варéно гу да́ваа пу куми́иј, пу рудни́ни [ИГ, 118]; ~ ке-се-бéрат свáтове да-ке-зéват што-ке-зéват рабóти за-мóмáта. Мóмчето ке-и-ку́пи ти́ја рабóти: черéпи ке-ку́пи, папу́ци, ке-ку́пи покривáло – по́ о́чите му-гр-

ту́рват на-невéстáта, да-не-се-гле́да неvéстáта [ВЕв(Бар)]; ~ и́маше три́ партиза́јне та́м, гу свáлија ут-куби́лта са́марут, гу скина́ја ... извади́ја три́ пи́штоли, ги кла́деја у-са́марут и три́ кнѝги и ми ричéја: вјáјни-а куби́лта сéга óди у Б́зуву. Ка́-ки-óдиши ду-Б́зуву адин ста́п пу-куби́лта да-и-замíниши Гáрците [БМ(Сар),204]; 7. 'да укаже дека нешто се случува во оме́ген простор, со значење: ме́ѓу ~ фáш'та да бр́ка пу партáлиту, фустáн'а три-сé, там гл'éда, тука гл'éда [MS,t,11]; 8. 'укажува на управеност на движење, наместо **кај** ~ едно време имаши един сиромаш, којто пу сапунциите носиши пепел и са храниши [V,PM,47]; ~ тојнака, как га зема грошовету, га тури аф пазвата му и тра́гнал да иди по пубратимиту му [V,PM,33]; ~ идáл до́ма ка́жувáл: "Мé-ј ма́ка, вика́л, зáшó да-кра́де пу-сирма́штити́ј. Нé-ј а́рна та́ ра́бота. Ка́ ко-зéме шéјо, ка́ ко-уткра́де му-ужди́рум пу-а́јн шáмáр" [ПД,169]; 9. 'укажува на следење, наместо **по** ~ "Ште, изле́зе Кекаро и Бо́јко, двојца". Ти́ја бе́ха овчари. Напкун ха по ни бре! Они ка видеха, што ки фатиме, а вáрлија кабаницата [МС(В),92]; ~ и тојнака, кату виде веки злоту сè по него ходи, са покаја [V,PM,40]; 10. 'усмереност на дејството, наместо **на**, од' ~ и рече сос умот му: "Еј гиди глава, алтини и сребро ми давали, не сам земал, да си чинам кату татко ми чорбаџи́а, л'у земах един тас, што не врјаднува двајси гроша!" И кату се науми това, гу удри по земјата тасот, гу разби" [V,PM277]; ~ утринта рано трагна́ли двата да б́јагат. Кату чу татку и, ча побегнаа, ха и зел

после да а тера и а пристигна на пѣнтјут. Ама младата самовила знајала многу, та фати на јунакот, гу удри по земјата [V,PM,-279]; 11. 'укажува на цел на движењето, со значење за, односно на' ~ пишии ки доѣт линѣрки, двѣнајсѣт жѣни (армасѣрки) пу ма-лѣчкут нишиѣн. Дѣсит дѣши армасѣре; свѣкурут, дѣвирут, ки дунѣсѣт алтѣјне, пѣпѣци, купрѣнин кѣврѣк, шѣмиѣ, кѣлба, сѣнка, спѣлѣто [ИГ,-116]; ~ "Шѣ дѣ-напѣрѣм, шѣ бѣше тѣте?" – "Ми-тѣт-ти, рѣчѣл, сѣн-ко кѣк бѣше-жѣф ѣмише ѣдна пѣш-ка, ѣдише пу-лѣф, лувѣи: бѣше" [ПД,154]; ~ "Јѣс, рѣчѣл, тѣкѣ, тѣкѣ, ѣдум пу-крѣѣне нѣ-вѣчѣр, рѣчѣл" [ПД,169]; ~ Исус гувѣри, да рѣчѣ: Нѣ сѣм дѣдѣн за дрѣго нишѣто, тѣку пу ѣфѣтити загубѣни на Из...-ѣка зѣмн'а. Жѣната ка дѣдѣла, му са пуклѣни на нѣгу, да вѣл'ѣла: А фѣндо, помѣлуј ми [MV(K),272]; 12. 'во некоја временска секвенѣа се случува нешѣто' ~ по грозди време и собрала една кошничка грозди, и со една игла зарната ги дупѣши и на дупките дрѣбна ѣтрова посѣпа [V,PM,213]; ~ нѣту тѣј да га вѣди, нѣту жѣ- нѣта нѣгу, та утрѣнтѣ ѣшѣти по зѣр'ѣта да га ѣстѣви пѣк жѣнѣта сѣма [V,PM,10]; ~ кату гу зѣ тѣјмјусукот харѣмиѣта, му вѣли на ѣрѣјут: "ѣрѣју, по шѣто време да дѣјда утрѣ на кѣнаѣут?" [V,PM,210]; ~ ѣтиде ѣрѣјув син на ѣѣриѣте, лѣгнаха двѣта близу-близу; ама ѣстом по рѣниѣта хрѣтлѣнту сос ѣпѣшѣката си зѣмуѣше ѣт рекѣта вѣда и напѣрѣкаше ѣколу момѣта трѣвите [V,PM,71]; ~ бѣстанѣт стѣна кату ѣрман, хѣм и вѣрѣзал либиѣници многу. По либиѣници време тѣтко ми и вѣхнал пѣнтѣлот

и јазе котката [V,PM,202]; ~ пуч'иваши't'ém, пуч'иваши't'ém си дој-
дух у с'елуту сабаќари'и (пу пруж-
зър'ани = во мугрите) [MS,t,2]; ~
вѣл'ат на нѣгу Ученици'и: Дидаскале,
сѣга ти саќале да ти фрѣцкат су
камини Јудѣите, па таму саќаи да
си одиш? Гувѣри Исус: Нѣ ѿ двана-
десет саќта дѣнут? Кој пууди'л на
дѣнут, нѣ си сунѣа, ѡти му сѣ
глѣда виделот, и аку пубди нѣкој пу
ноќа, сѣ сѡпка [MV(K)286] – во
текстот имаме прашална реченица
без партикулата '(да)ли': Нѣ ѿ дванаде-
сет саќта дѣнут?; 13. 'означува време
по некој настан (пр. по некој праз-
ник)' ~ пу-Питрѡвдин, уф-таа пѣкта
жѣга избига'ме уд-дѡл; ~ пу рѣчѡкут
ки пулѣгна'т ма'лце. Напѣкунта ки
дѡе, на ки ужѣина'ват. Икинди'а. Ки
ска'лѣкѣт лук уф уцѣт и ки ужѣина'т
]ИГ,119]; ~ да как сѣ сфѣриши'ле
днѣти уф литурги'и'и, си утиди
дѡма му, и пу ти'и днѣти напѣкон
устанѡ тѣшка Елиса'ва жѣната му,
и си скрѣиши'и пѣт месѣци, ем вѣлеши':
Ету така ми чинѣ Гѡспот на мој-
ти днѣ... да сѣ чѣнам ризѣл пу
л'удито [MV(K),272]; ~ Царјут му
рекла: "да дојдиш утри по пладнина"
[V,PM,210]; ~ пу ик'инди'а уше един
саќат или двѡ ки рѣботѣт, к-си бѡт.
Шѡ е дилѣко нѣва, и пѡ-рѡно си
ѡдѡт]ИГ,119]; 14. 'укажува на
состојба на времето (како метеоро-
лошки поим)' ~ пу-таа ма'глата, а
ту'к, а там сѣ-изгубѣме...; 15 'за
искажување дека нешто се врши
сообразно според нешто друго' ~
дека, по приказната, са напија вода
Артаксеркувјут аскер, ут коа се
јсуши Галик [ME(P),72]. 16. 'кога
нешто се замотува (во случајот
околу прстот), наместо предлогот
околу, односно на' ~ тогѡс ти'нака
да ги фѣтиши да им скѣиши по еднѡ

влакно от пашките и по едно влакно от шията; влакната тинака да ги завиеш по прастит'а ти [V,PM,124]; 17. 'упатува на редослед: едно зад друго' ~ му докара и една паница просу. Как чини да му гу турни аф кошничката, са турна на земјата. Сакаши да гу собере тјанака, тојнака не оставиши: сакаши сам да гу собере от земјата по едно по едно зърно; подолу на истата страница: ки гу собрам по зърно по зърно [V,PM,72]— плеонастичка употреба на предлогот **по**: по едно по едно зърно наместо 'едно по едно'; односно по зърно по зърно место 'зърно по зърно'; ~ и разбрахми шо са истина негуво кажувани. Има и бишти дружи нозу, колко а чинил Исус; тиа аку сакаа да са пишат сати иден пу иден, сита дунјата, ка си умам, не беши кабил да и прибере книгити шо ки са писаа. А мин [MV(K),...]; ~ отидоха на сиромашовата нива, најдели крушата, по крушата и плочата [V,PM,32]; 18. 'упатува на распределба' ~ најдоха на пѣт'у един човек, којто имаши на двете му ноги пу две мелници [V,PM,44]; ~ з'еват котката и курдисуват крусноту, закувават два коли, клават и пу идин камин' на крајо [MS,t,7]; ~ вразач'инут ха... вразува снѣпи; пу д'есит' снѣпи ха праи става [MS,t,66] — присуство на множински форми кај еднословни именки со наставката **-и**: **вразува снѣпи; пу д'есит' снѣпи**; ~ умрентујут длаговал на три арнауту по сто гроша, и арнаутиту не оставиха да гу зарѣјат ... му даде по сто гроша на секој арнаутин [V,PM,33]; ~ едно врја́ме три аргати побратими би́ли, работеха и троицата по шејсѣт пари на ден, работи́ха така́ мло́гу врја́ме [V-

PM,118]; ~ царцките л'уди си собра́ха меѓу нѣ́ха, збо́р чина́т, ка́к да чина́т. Еди́н от нѣ́ха ве́ли: "ѳлан, а́ди да и́дими на́ аргати́но, што затвори́ царјут, да са пи́тами, бе́лким ѳн зна́е, ча́ то́јнака ра́боти по шејсѣ́т па́ри!" [V,PM,118]; ~ и-то́ до́ктуро ве́ле: "Ја́с у́тре уна́дѣн си-ѳдум, пу-то́ на́-ме́н ме-во́л'ѣта, аку са́киши да́-ми-да́јш до́бро, аку-не́ ки-ста́нум ки-с-ѳдум". Не́-му-се-да́ва на́-ца́ро [ПД,149]; 19. 'кога нешто се врши под одредени услови' ~ де́јна а пра́ват пу ле́тну сла́нце[но́јкја се ту́рва пу мисичи́на [ME(P),95]; ~ да ти ш'ту ста́нна до́л на дво́ру ди́рата за уста́ни да пу ди́рата за т'а фа́т'ат [MS,t,22]; ~ гу имале не са́л са́т Постул, пу приказните на нашите силја́не, ми дистинѣ-двѣ́најсит села на́окулу [ME(P),85]; 20. 'за означување на заедништво, придружба, наместо со' ~ и кога са чини на петнајси или на двајси години, татку му гу зема пу негу да гу чини пепеларин: негов заная́т да гу научи. И дете́то, кату беши мло́гу умно, послуша на татко му и отиде пу негу [V,PM,47-48]; ~ бре-ту́ка, бре-та́м, царска́та мо́ма а-не́ма. Ву́јни́ ца́ро пуи́чил, чина́л, на́-мо́жа́т да-зе́мат. Ти́ жи-во́тните, ме́чките, лиши́ците, ва́лците са́-бури́ле, уд-го́ре ка́мѣ-не пуи́чувале. И-ра́чѣл ца́ро: "Не́-ма фа́јда, ја́с то́лко во́јска иста́-пах з-ѣ́дна иче́рка, да́ј ки-ви́да́ме пу-ба́би, пу-ма́ги". Не́ли та́кви ста́ри же́ни има́ло, ма́ги: шо-пра́вила — ма́-ге́сници [ПД,154]; ~ "как ки идими на халваџината, да имаши пи́ла по тебика та да фатиши дингилите да ги делаши, да си разбие кучи́та" [V,PM,56]; ~ затова отидоха един ден, му вел'ат на царјут: "царју, ах царју, харну сега гу имаши това ју-

нак по тебика, но да имаш на протудраку гялăбите, сетника друг кату тебика нема да има на земјата" [V,PM,44]; ~ му са поклони и му рече: "ми некеи и меника да дојдам по тебика?" [V,PM,44]; ~ тој, кату излезе един ден заран вѣнка, ету гленда един калабалѣк да иде каде неговата златна кула, и кату не имал по негу друг човек да пусни, за да са научи, толкос калабалик што сака [V,PM,216] – во контекстот имаме употреба на свврзникот да со интенционално-декларативно значење, наместо 'дека': **гленда един калабалѣк да иде**; 21. 'кога укажува на предмет за кој некој се фаќа' ~ **он риче: Ниму плаќати, не умре, туку спии. И са смејале су негу, знаја шо умре. Па он а-извади сѣти надвор, и а фати на неа пу раѣити, а вика, да му риче: Мома, стѣни си. И сѣ варна дѣшата на неа, и станѣ на тѣа саѣт** [MV(K),27] – имаме случај кога во функција на вокатив се јавува номинативна форма: **му риче: Мома, стѣни си**; 22. 'кога упатува на нешто' ~ **да застанѣ З..., риче на Исус: Ету пулувиѣната стока, Афѣндо, му давам на сиромѣсити; и аку излажѣх некуа пу ѡкут ки му сѣ вѣрнам читѣри кѣта** [MV(K),280]; 23. **други** случаи: **а.** кога предлогот пу е удвоен: ~ **идѣн ч'ув'ѣк ... клѣва лѣзи на рѣпкит'ѣ и двамина дѣш'и имѣт пу-пујнѣ кѣлч'ѣ и ги фѣтѣскѣт лѣзит'ѣ** [MS,t,4]; **б.** со предлогот на ~ **ут там, н'ѣ закарѣах у Бад'ѣмч'ифлѣк и там с'ад'ѣхми пу на с'ѣдим, ѡсим м'ѣјинѣ'ѣ** [MS,t,2]; **в.** со бројната форма 'една' што се редуцирала во на ~ **утѣдѣх пу-на дв'ѣ гудѣни на нос занѣѣт' да ш'ѣја** [MS,t,87]; ~ **му удѣи у нус'ѣт'ѣ пу-**

на дв'ѣ брѣдва, му разбѣи нус'ѣт'ѣ [MS,t,77].

пу (< 'повеќе') adv ~ **и стујѣ пу на пѣтнѣјси дѣи и ѣди с'ѣтн'ѣ динк-ш'ѣјѣта да гу стѣри д'ѣнѣгуви** [M-S,t,5].

пу: interj 'служи за засилување, да укаже дека нешто се прави во голема мерка' ~ **пѣпо сѣѣ: вѣке: "Е Лѣдо, ричѣл, не-бѣише мѣрфѣт тѣ нѣ-гѣл гѣс дѣ-мѣ-рѣскѣкувиш вѣдѣн, сѣѣ: ки-свѣриш сус-жѣнта зѣдно к-игрѣме"... бѣкѣлѣм сѣга, гутѣви, к-игрѣт ѣро. Кѣ зѣсвѣруве тоѣ, мѣш и-жѣна, пу', дѣм стѣнѣло, игрѣт** [ПД,163].

пуѣпка f 'јадење наутро' ~ **нѣ дѣругѣ мѣсто вѣкат ѣнак, нѣѣ вѣкме пуѣпка...** ~ **бујѣрум нѣ-пуѣпка** (= повели на поѣадок) [ПК,2(90)].

пуѣпне pf в. **пуѣпнуве** ~ **кѣ к-ѣјме на жѣтѣва, ки пуѣпнѣме, ки зафѣтме. Ми ѣма лѣпче, ѣма лѣкче, ѣма сѣрѣн-це – кѣј шо ѣме. И ки зафѣтме дѣ жнѣјме. Ако зѣбѣве рѣчѣкут, пѣ к-си ѣпнѣме, нѣ ки тѣрпнѣме – шо вѣл'ѣт** [ИГ,119]; ~ **от не идиш, снајѣ,[заедно да ручме?]** **рѣчѣк ти истина!** [што си вѣле Јѣна,[вѣле ем гѣворе:["Мѣле, мѣла мѣле,[гѣведа кѣ тѣрах,[јѣф мѣјѣка се вѣрах,[тамо си пуѣпнах,[сѣга не-м са јѣде" [ТГ,330].

пуѣпнуве impf 1. 'јаде наутро, пред да почнат со полските работи (купајне, кусејне, жнѣјајне и др.), специјално јадење за пуѣпка, не се спрема' – кога пуѣпнуват в поле, на нѣва, јадат: лѣб, сѣрење, лѣк, ѣдносно ѣна што ѣстанѣло ѣд вѣчерѣта [ТГ,19];

2. 'јаде набрзина, каснува' ~ **пѣчѣк-јѣ, сѣѣѣ ки-дѣѣ, пуѣпнуве** [ПК,2(90)].

пуб'асн'ава impf 'станува бесѣн, ѣфѣтѣн ѣд болѣста беснѣло' – ѣвносно за

куче ~ пуб'асн'а куч'ату [MS,s,92];
сп. уб'асн'а.

пубѐрка f 'берење на изостанати плодови од главната берба (пр. ореви) ~ *ѓомити на пубѐрка биџми, ама ништо не најдѐхме* [ПК(Мор)].

пубесне pf'кога човек ќе биде каснат од бесно куче може да пубесне, или да избиснеје'. Дека е човекот *фатен уд бес* се познава по тоа дека непрестано чувствува како нешто да му се врти во главата и добива несвестица. Постојат 2 начина на народско "лекување", првиот се состои во тоа со остар брич да му се малце исече сината жиличка што ја имаме под јазикот и да истече малку крв, тоа се вика *да му се сече бес*; вториот начин на лекување е следниот: човекот влегува во длабока каца полна со вода што треба да му допира до устата, потоа се зема угорен вршиник и со него го горат по темето толку колку може да издржи [ТГ,237] – се разбира дека денеска ваквиот начин на "лекување" не се практикува.

Пубијн Камин top. – во селото **Богородица** (*Бугуројца*) веднаш над црквата има мал рид што се вика *Пубијн Камин* – името го добил по тоа што има забоден (*пубијн*) камен во висина околу 2 м., а во обем колку еден обичен човек. Преданието зборува дека на тоа место имало некогаш манастир што се викал *Св. Тодур*. Кога е срушен манастирот не се знае, но останало преданието и тој камен. Навечер, спроти празникот *Св. Тодур* тука доаѓаат нероткињи не само од с. *Бугуројца*, туку и од други соседни села и во самракот по три пати ќе се завртат околу *Пубијн камин*, верувајќи дека магијата што некој ја фрлил врз нив ќе биде раскината и во иднина ќе можат да родат [ТГ,64] – суеверие.

пубилѐн* adj 'нешто што добило боја на снег, на млеко' ~ *та́м де́ка-ј пубилѐна бубѐта, да-рѐчме шо-са́ке да-на́јде ме́сто за-кужѐруви да-ви́е, ки-са-пубѐле пу-ти́е ве́јкте, бе́ла ки-би́де, са́та буба ки-са-нака́че на-ве́јкте* [БМ(Стр),201].

пуби́рук m, в. **пубѐрка** [ИГ,128].

публеде* pf'кога некој од преголема возбуда, особено од страв, ќе ја изгуби бојата на лицето, и ќе стане блед' ~ и, *та́ка, гу-фа́ти на-та́кво де́јту, во́јникут, и во́ риче́: "А, доло ки-ма-чи́ниш!?" И, во́ га-зе́ва маши́нската пу́шка, да́мек, ки-гу-стрѐл'а. То́гаш, во́јни́ци гу-фа́тија... и са-спаси́ то́. А то́ публиде́, ка́ту-во́сук са-пра́ви* [БМ(В),193].

пубр́атим* m 'многу близок пријател, како брат' ~ едно *вр'аме* *имаши един поп; сос цар'ут са били млогу достови и побратими били* [V,PM,106]; ~ *напкун* *Милош каниса род роднини, да ги гости, и побратиме* [МС(В),97]; ~ и *гостил сичките побратими негови и јунациту, и пак сос свирката му и сторил млого ахенг на гостите негови* [V,PM,107]; ~ *ка́к оти́ваши на па́т'у, аф една́ го́ра голе́ма не́три гу стр'ати еди́н го́л чо́век и му вели: "де́ка иди́ш така́ бе побр́атими?"* [V,PM,20]; – народот *пубратимто* ги третира за полубраќа. *Пубратиме* се постанува на различни начини: 1. *свадбински пубратим* – таткото кога жени син, во договор со семејството избира два младичи кои на свадбата ќе помагаат и тие стануваат *пубратиме* со младоженецот. Кога ќе отидат по невеста и кога ќе ја поведат тие секогаш се со младоженецот; 2. *има пубратиме* што стануваат на тој начин *што се крстени во една вода*. Тие се сметаат

потполно како браќа; ако пак се случи во иста вода да бидат крстени машко и женско, тие стануваат: *пубратим* и *пусестрима* – тие не можат да стапат во брак; 3. 'полубрат (брат по првото млеко што го зацисале две деца)' – откако ќе се роди бебето прво ќе му дадат малку шеќер и зејтин и веднаш потоа треба да се задои, но не го задојува мајка му, туку ќе повикаат некоја позната жена којашто доји, т.е. има мало дете, таа ќе го задои и ќе го дои 2-3 дена додека да добие млеко породилката. Така овие две деца се третираат за *пубратиме*, бидејќи цисале исто млеко [ТГ,107]; кога детето ќе порасне, жената што го задоила ја вика *сут-ана* (мајка по млеко); 4. '*пубратиме* пу крф' – кај двајца блиски пријатели, другари, може да се роди желба да се ородат, да станат *пубратиме*, во тој случај ќе се боцнат малку на рацете, ќе си пуштат крв, а потоа еден од друг ќе лизнат од крвта' [ТГ,277].

пубърке (и: **побърка**) pf 'побара' ~ а *кога станá, просикот фати, си вра́за пак чакши́рат му, побърка на земја́та за да везми крива́кот, но не можá да гу најди. Кату ахкаши и пешкаши про́сикот за крива́кот, един човек пита го: "што́ дедо ахкаш и пешкаш така́?"* [V,PM,189] – во текстот е регистрирана збороформата **чакши́рат** (= панталоните), што ја немаме сретнато на друго место; ~ *он ки-на пубърке ка-к са-на́де на-тесно* (ќе не побара кога ќе му притребаеме) [ПК,2(197)].

пубърке pf 'стана неурамнотежен' ~ *детто бил на-но́л'то. Имáло утép-но ту́рски ву́нник. И тиа́ саа гу-фа́јка́т детто да-ка́же ко́ј-утипа́ Ту́рчинут. То́о дете река́л: "Не зна́м". Му-удри́ли ку́текут, о-пубърка́ли и ка́жáл: "кричува́не".*

"*Ко́ј-са́?" "Ми́цо Па́нја́отуф и Го́це Кл'áнкуф"* [ПК,2(Кр-294)].

пубъркин adj 'се кажува за човек што не расудува правилно' ~ *гле́ј-си рабо́тта, не о-гле́ји пубъркин е́ј, ус не́го ки-са́-распра́виш* [ПК,2(189)].

пуварке pf 'побрза' ~ *што си веле Сту́јан,[на стара му ма́јка:["Ма-ле, стара мале,[ти стара вам-тирке́!]* пуварки се, мале,[два гроба ископи,[еди́нјут за Јана,[а други́јут за мене!"] [ТГ,331].

пуведе pf 1. 'земе со себе во друштво' ~ *сношти је Јанка јув село влегла,[ха́јде, Јанке, за вода да та поведáм,[диво́јчице малечка, да та зал'убам! – Јуф село влегла, бајрак развила,[ха́јде, Јанке, за вода да та пуведáм,[диво́јчице малечка, да та пол'убам* [ТГ,290]; 2. 'потера' ~ *ја нусиле јуф кулиби,[јуф кулиби пра трлото,[малце време пустујало,[малце време пред вичери,[си пуведе млади Сту́јан,[си пуведе дробно стадо* [ТГ,103].

пувее (са́)* pf 'се раздвижи малку воздухот, се освежи' ~ *да́-са́-полуфти́ре: изва́ди-ј тиа́ ва́лнуш-ти́нте да́-са́-пувее́т на́-ва́здух* [ПК,2(90)].

пувее pf '(да) појава малку на коњ' ~ *на-ко́јно са́-ка́чи да́-пувее́ ма́лчко, да́-пра́иете ус-ко́јно* [ПК,2(90)]; сп. **вее** 'јава'.

пувел'а f, 1. 'заповед' ~ *Детто са́ пучуди́л... си ре́кло на́ умут: сто́ј да па́днум и ја́с едни́ш, да ви́дум, шó ки-пра́ве во́а та́тко. Ка́ на́жге́ детто о́дма пувел'а ут ца́рут да гу ва́рзат детто* [ИГ,114]; ~ *ко́ј са́ка да слу́ши мо́а пувела́, ки разби́ра за приказната, утде́ка ут Го́спот, и́лим ја́зе уд у́м са́ прикажу́вам* [MV(K),256]; *вели на них́ Исус: Мо́јо јаде́нито, да чи́нам пувел'ата на*

то̄ шо ми пуи́ти, и да сфа́риам неговото ла́ф [MV(K),-258]; 2. 'желба' ~ на то̄а вре́ми, ду́дѣ и́дѣн ти́јан чо́вѣк на Исус, му ду́кима́саши на не́гу, и му ве́лиши: Дида́скале, ко́-ј пувѣ́л'а по́напре́жна и гу́лема на но́мута? [MV(K),258]; 3. 'благослов, овластување' ~ и тога́ ки-ни́са за да и́ди на господа́ро му и сос бо́гува пове́л'а не страда́ ни́шту аф морету [V,PM,14]; ~ ре́кал: Заи́т'о си расчу́дите ло́шо уф са́рцити ва́ш. Шо́-ј по́кула́ј да ре́чам: ти и прустѣ́ни грѣхове, и́ли да ре́чам: ста́ни си, и хо́ди си? Илим, аку́ са́кати да пи́ка́сати шо Чове́шното Си́н и́ма пувѣ́л'а наврас зе́мн'а-та да пруи́тава грѣхове [MV(K),-266]; в. повелѣа.

пувѣлба f, 'наредба', в. **пувѣл'а** 1. ~ сна́ата ду́дѣ, да́дѣ пувѣ́лба и у́ддѣ; а́ска но́го, но́го пувѣ́лби не́-са́кум, да́-зна́јш [ПК,2(90)].

пувѣлин m 'тој што повела, господар' ~ и засидна́, си прикажу́ваши уф ка́йкут на инса́нут. Ка си папса́ вики да прикажу́ва, риче́ на Си́мона: Влѣ́чи гу се́ја на да́лбо́ко, и фа́рла́јте гри́пот ва́шо да ло́вите. И угвори́ Си́мон, да ре́кал на не́гу: Пу́вѣлин, са́та но́ка си умури́хми, да ни́шт'о не́ фати́хми [MV(K),272].

пувѣлнин m, в. **пувелин** ~ ре́кал Пе́тро: Пу́вѣлнин, сфа́тут ти сте́гат и ти ти́ска́т... Исус па риче́: Ми фа́ти и́дѣн; о́ти ја́с пи́каса́х шо испадна́ куве́т уд ме́н. Да как си виде́ же́ната шо не́ма да си скри́и, ду́дѣ путрисе́на, и му кажá на не́гу за и́т'о сибе́п гу фа́ти, му си кажá на не́гу а́лут [MV(K),276]; ~ да ут та́мо ки фа́тат да са́ разде́л'ат о́ни ут не́гу, риче́ Петро́с на Исус: Пу́вѣлнин, а́рно и ту́ка за на́с да би́дими [MV(K)...].

пуви́ѣ impf 1. 'повиткува, пр. бебе во пелени' — сета грижа околу малото дете ја има мајката. Таа ги пере пелените, таа гу пуви́ѣе и разви́ѣе, она го учи да јаде, она се [ТГ,117]; 2. — (сѧ) 'се завиткува'; сп. — **побут** 'растение, то: сѧ пуви́ѣе пу не́ко: да́рво, сѧ пука́чуве, ца́фте бе́ло цве́тче и фи́но мири́се на сла́тко' [ПД(123)]; 3. изр.: не́ ко: пуви́вум (= нема да му допуштам некои работи, нема да го галам) [ПК,2(182)].

пувидлив adj 'се кажува за човек што е скроман и послушен', пр. изми́карут може да биде ву́лувар, урач, дрвар, или и едно и друго, но ако е мо́лав (со блага природа) и пувидлив, тогаш со него се добро постапува, дури може и да ужива [ТГ,274].

пуви́јак m 'мало бебе што сеуште го завиткуваат во пелени' ~ шо́ пла́чиши али́с пуви́јак, за́страм-се, не́ си ма́лѣчук [ПК,1(90)].

пуви́јен adj 'завиткан' ~ месту ка́лтак фес пуви́јен су ца́рнѧ ширвета, ка му велѧ́т они шами́јѧ [ME(P),81]; ~ то́ са́-ју́ме: "Ко́га ки-пура́сте та́ и ко́га к-а́-зе́м ја́с? Ко́га ки-са́-сто́ре да́-са́-же́на́м? К-а́-че́ка́м ја́с!?" И о́н ста́нѧ пуле́ка-пуле́ка а́-зе́ва кут-шу-бе́ше пуви́ена, на́дру а́-за́ка́чфа на́-ко́лја́та на́-пли́тиши́ча́та и да́-гу-не́ма, изле́зе [ДК,151] — во контекстот има уште еден пример за употреба на презент од перфективен глагол: **и да́-гу-не́ма, изле́зе** (м. 'излегува').

пувла́де* pf 'совлада некого, го оневозвозможи' ~ а́рно а́ма е́то не́стрѣ́ка, гу-стри́тел Турчи́но и ду́дѣло ду-ло́шо, са́-збури́ли. Са́-збури́ли Турчи́но и де́лт Го́це. На́ муже́л Турчи́но до-пувла́де на́-де́лт Го́це. Де́лт-Го́це о-пувла́ди́л не́го [ПК,2(Креп-311)].

пувлѣ́че (сѧ) pf 'си замина, се откажа од нешто' [ПК(Шт)].

ците". Вѣкум: "Вѣјко, ду-нашите дѣ-пуитиши ѿн чувѣк уд-вѣшите... дѣ-ми-зѣме рѣби нѣ-мѣне и-сѣстра-ми и жѣнта дѣ-дѣат ду-тѣка" [ПД,173].

пувърнич m, в. **пувъртки** – тоа е обичај поврзан со свадбата: в среда навечер дефинитивно завршува свадбата, а в петок навечер кај младите доаѓаат братот на невестата со тројца свои другари. Со себе носат и поклон со што ја канат невестата да дојде на гости кај своите родители. Пуклонут се состои од пугача и типсија сарлија (= слатка пита, налик на баклава). Гостите тука се веселат ду никое доба. Утредента зетот, невестата, свекорот, свекрвата, деверот и еден пубратим се спремаат да одат на пуврнич уф нивестин татко и мајка. На пуврнич се оди спроти недела. Штом ки се притемни, ќе тргнат сите убаво облечени куту за госте носејќи поклон пугача, млечник (= баница со млеко на среде) и карта (специјален дрвен) сад сус вино; тука ќе преспијат и утредента одат заедно в црква. Идната недела младиот пар ги кани на пуврнич или (з)и пуврнуве кумот [ТГ,192]; ~ си засука Вангелина скути ем ракаве,[си замиси Вангелина два чиста кулака,[оти к-оде Вангелина јуф мајка на госте,[Вангелина, леле џанум, в-татко на поврнич [ТГ,40]; во Кукушко запишавме: ~ уд-нидѣл'та напкун нивѣстта и зѣто одат уф-баапта нѣ-рѣчѣк (нѣ-пувърнич) [ПК,2(91)].

пувърка* impf 'враќа нешто' ~ ѿде цѣро, глѣде кѣшти. И ѿјде гѣ-дѣве мѣмата. Гѣ-дѣве и на пувърткие, нѣл' нѣ-пувъртки ѿт, да-пувърнат нѣвѣстта – пувърнич, нѣ-недѣл'та гѣ-пувъркат, га-пувърнуват прѣ-тѣтку-ј, дѣ-сѣ-вѣат, цѣро закѣле адна крѣва [ПК2(233)].

пувърнуве* impf, в. **пувърка** ~ и ѿјде

гѣ-дѣве мѣмата. Гѣ-дѣве и на пувърткие,... га-пувърнуват прѣ-тѣтку-ј, дѣ-сѣ-вѣат [ПК,2(233)].

пугѣзе pf 1. 'притисне со ногата, згазне'; 2. изр.: **о пугѣзуве лѣфо** (= не се држи до договореното) ~ нѣ о пугѣзуви лѣфо шѣ сј-ѿ: дал, ѿк си чувѣк нѣ ко-пугѣзиши...

пугани дни pl 'времето од Божиќ па до Вудици се вика Пугани Дни'. Некои ги викаат **Некрстени дни**, а други **Ристосуви дни**, поради тоа што во тие дни Христос не бил крстен, и ѣволите се труделе да го излажат да не се крсти и да не се исполни волјата Божја. Се верува дека во тие дни сиот свет, и растителен и животински е усмерен против човекот. Во овие дни не треба ноќта никаде да се оди, а особено уд вичери па ду први петли [ТГ,12]; сп. од Кукушко: **пугѣни дѣнуве** ~ тѣа дѣнуве уд-Бужѣк ду-Вудици, стѣрте вѣкат кѣркѣнѣл'то шитѣли, зѣтѣо и-вѣкат пугѣни дѣнуве [ПК,2(91)].

пугѣча* f 'голем леб печен во тепсија или подница' ~ дујдѣл кѣрѣ-кѣмѣлта и вике: "Чѣшѣл, пѣшѣл дивѣјко, ки-ти-мѣтум црѣвата!" "Е, сѣаа, рѣкѣл, кѣче, мѣче, пѣ-тѣлче, кѣ дѣ-кѣжум?" "Е, кѣ ки-кѣји, рѣкѣл, кѣ си јадѣ сѣаа пугѣча и такѣ ки-кѣји сѣаа сѣаа" [ПК,2(Иц-285)]; ~ грлото ји било, мале,[куту остра сабја,[ус-тата ји била, мале,[чаша фи-кијова,[лицето ји било, мале,[тиквешка пугача,[очите ји биле, мале,[кустуренски црѣши [ТГ,52]; ~ му-вѣле нѣ-мѣжут: "Оди дѣ-гу-пѣлѣи кѣсмѣтум". Мѣжут ѿде дѣ-гу-пѣла кѣсмѣтум. Она мѣсе ина-пугѣча ут-пѣпѣл. Нѣма дрѣго нишито. А-клѣва у-иднѣ-тѣрба [ДК,126]; ~ дал' си чула Като, разбрала,[тѣѣјут

вујко, Като, свадба ки праве[свадба ки праве, Като, син ки си жене?[ки те викат Като, за пусестрима,[ти да месиш, Като, бели пугачи,[бел' пугачи, Като, бели пуклојне [ТГ,156]; сп. верување: – кога е новина (млад месец), а девојката прв пат ќе го види, треба да се фати за кос-ланките (плетенките) и да викне: “На тебе бела пугача, на мене дла̀га коса” – запишано во Дојран [ТГ,433].

пугачица f, dem., в. **пугача** ~ кога ма̀же јуд урајне,[они на пустели. – Е бре ма̀жо, мили ма̀жо,[мошне се разбулех,[ми тикнало пунудица,[на кукошкица,[ми тикнало рујно вино,[богме три-гудишино,[ми тикнало пугачица,[богме уд чиница [ТГ,39-40].

пугледне pf, 1. 'упати поглед', ~ аман, Петре, милин ступано,[ка кајдиса ка на устави!?![оти, Петре, така прави,[који на деца мирам ки даде,[на сираци леб ки даде!?![така ки се ма̀чат и путиркат,[оти немум јаска никуј,[ни рода-руднини, ни татко ни мајка,[на кого молба ки правум,[који ки ма пугледне и пра-гледне? [ТГ,264]; и: **пулѐдне*** ~ Е, ут-та̀мка тоа̀ рачѐл: “От та̀ка та: лиси́ца да̀-ви́ка, сто́ј да̀-пулѐднум”, ка пулѐдна̀л: Ри́би. “А, рачѐл, кѐмо лиси́це, ти́, уд-де́ка ти́я̀ ри́би?” [ПД,157]; 2. 'му се поврати видот, почна да гледа' (тој што порано бил слеп) ~ тја тога искарала водата, от кладнецо што била, дала ја на царѝка̀та керка̀, да си умија с неја̀ очите и, л'у как са̀ умила, завчас погледнала [VPM,282]; ~ на кулата једин камен да кла-дат, от този кладнец, шта са̀ застои и ништа са̀ убарја̀. И една чаша вода да земат от този кладнец, да отнесат на царска̀та керка̀, да са̀ умија с неја̀, завчас шта са̀ излекува и шта погледне

[VPM,282]; ~ Ергѐн ста̀нал, ергѐнче. И та̀а ба̀ба̀та ре́кла: “Си́но, с-ка́чиш н-а́јн па́рч, ф-срѐт на̀-го́рта́ има адна̀ ја̀бу́лка, к-о́ји к-а-зе́миш та̀а ја̀бу́лка и адно́то око́ ки-м пуглѐдне”. То: са̀-ка́чил на̀-па́рчо [ПК,2(230)]; ~ пучна̀л да̀-пла́че то́: ма̀лѐчкуто, ви́кал: “Да̀-зна́: то́: шо-му-иска́ра́ о́чите, да̀-о́де на̀-та́: во́јчка̀та, има́ло не́ка: во́да та́мо, да̀-с-изми́: о́чите, ки-му-пуглѐднѐт”... И-о́ни гу-удне́са̀т та́мка, то́: си-изми́: о́чите и-пуглѐдне, о́чите му-ни́кна̀т па́к [ПД,166] – во контек-стот имаме уште еден случај на употреба на перфективен презент: то́: си-изми́: о́чите и-пуглѐдне.

пугл'ѐндува impf 1. в. пуглѐдне; ~ ре́ка̀л: “Бре́ј, за̀-ме́не ме́сто! Ама ка-угуле́л-па́к! Ка-удрипуве́л! Бра́да пушти́л, не́-се-зна́а, о́ти он би́л. И ва́рве, ва́рве-си пу-па́тут: о́де, о́де, на́мира-гу а́нут. Се́дне ду-че́шмата да̀-се-изду́ше... и ми́јки-се, пуглидну́ве на̀-го́ре, ви́жде пуртре́тут [BK,283]; 2. 'се грижи за нешто, внимава на нешто' ~ пугл'ѐндувај мо́јту ма́лку дур да до́јда ја́с (= внимавај на моето дете додека да се вратам јас) [MS-s,92]; и: **пулѐднуве** ~ един гуви-дар бил куптен будала. Него го раниле селски, вадан ки му даиш ти леб и вичера, утре дру́кут, демек, сус ред. Една застра нешто са нал'утуве, и ка е кинисал да оде сус гуведа леб не зимуве. Тоа на кого бил ред му давал леб, ама воја јок; са л'уте, лебут не гу пулѐднуве [ТГ,372].

пугл'ѐндува̀ни п 'поглед, согледување'; сп. поглѐдани и по́глиндук [MS,s,86], сп. и: пуглиднуватă.

пуглиднуватă п 'поглед, погледнување' ~ идно пуглиднуватă на̀ јапи́јте гирек на̀ ја́рѝи́јте, гирек на̀

а́лэ́кчи́те ... достá ј да́ ви́да́ чу́век...
[МЕ(P)85].

пугла́вэсуве impf 'удира по глава со нешто' ~ *ка о-пугла́вэсуве ус-ад-но да́рво ду́р са́-за́нурка́ чу́ве́ко* [ПК,2(91)].

пугла́вэте pf, в. **пугла́вэсуве** ~ *и у́дде́л по́по на́-ба́ма. То: ши́ре сус-вре́ж-ка́та, бра́т-му ма́ру́ве сус ку́тлата. Е, ка́ гу-за́сенáл на́-ба́ма, се́не. Пугла́днáл на́-го́ре, та́м по́по. Ка́ о-пугла́вэте́ е́дин ка́мáн и-по́по та́мо устáнáл, на́врáс кирми́јте си-умрэ́л* [ПД,161].

пугла́ште impf 1. 'човек пугла́ште кога го стега грлото, и не може да голта' ~ *ка-к му-за́лэгне на́ чу́век он пугла́ште, за́луко му-сто́о уф-га́рáл-то; исто ка́-ј бо́лин му-са́-су́ше га́-рáлто и он пугла́ште* [ПК,2(91)]; 2. чу́век пугла́ште и ка́ има́ ма́ка (пр. кога доживеал некоја непријатност); **односно:** ~ *ка́ ла́же чу́век са́мо пугла́ште, óти кри́ф-еј не́што. Ка́ ки-ка́же са́мо пугла́ште, са́-ми́сле ка́ да́-изла́же* [ПК,2(242)].

пуго́де pf 1. 'удри таму кај што сака, згоди'; 2. 'наиде на она што го бара, го сретна тоа што му треба' ~ "Де́к, ка́жáли, к-о́јме да́-са́-пи́туме?" – "Ај к-о́јме на́-по́по, он ги-зна́: за́ко́нто". У́дде́ли на́-по́по. До́бро-ама га́вуло са́-чи́на́л по́п и-ги-пра́че́куве на́-па́то. На́-иста́нско: по́п не́ о́дат, не-ј-пу́штáве. – "Де́к о́јте бра́-де́ца?" – "А-ми́, ра́че́ле, ни́а о́даме на́-по́по, на́-сја́ пугуди́ме" [ПД,165]; ~ *и-са́-чи́не вла́ди́ка га́вуло, ја́-ти-гу на́-па́то ги-па́рчека́л.. "А-ба́ ни́а о́даме ду-те́бе, а́ма не́јсе та́-пугуди́ме ту́ка на́ па́то"* [ПД,165]; 3. 'задоволи, исполни нечии желби' ~ *оти́шел сиро́мах па на́ жена му да си пита и ја вели: "ох, жену,*

крал'у ме најде тешка работа, да мо најда едно дете от три дана кариилик да мо даде, отговор да мо одговори; как да чинам, да по-годам таја вол'а?" [V,PM,244] – во контекстот имаме употреба на кратката зам. форма за прав предмет **ме**, место дативната 'ми': **крал'у ме најде тешка работа**; ~ *до́д Ра́јна на́ мра́ва не́ на́га́зну́ше, а́ма на́ не пугуди́ на́-сна́ата* [ПК,2(185)]; 4. 'кажа точно' ~ *Ако некој во шала кажува: "Как, как, са́ кине, са́ кубе!" Тка́жката обично му одговара: "Изи́кут да си пра́јадиш, та́ков ла́ф да не пра́говориш!" ... "Изи́кут да си пра́гриши, ка́ (како) пугуди!"* [ТГ,364]; 5. – **са́** 'се згоди' ~ *му-ре́ка́л: "Ако мо́же да́-спи́јам ту́ка". – "Е, а́рно, му-ре́кле. Не́мме ме́сто, ма́ ела́ј!" Е, му-кла́шле до́лу да́-спи́е. Ти́а има́ле же́ни́чко руде́но. Тре́тта ве́чер де́тто са́-пугоди́ та́му* [ДК,151]; ~ *са́-пра́жини́, у́д-де́ ут-та́ра́н на́-гло́к, сја́а на́ шо́-ј са́ пугуди́ ади́н ти́јанду́рко (пи́јаница)* [ПК,2(207)]; ~ *Не́ли та́кви ста́ри же́ни има́ло, ма́ги́ шо-пра́ви́ле – ма́гесни́ци. А-пу́шчи́ле ба́ба́та, а-па́-то-де́те бил на́-ло́ф, са́ма са́-пугуди́ла мо́ма́та. А-изла́жэ́ве ба́ба́та: "Та́ка шче́рко, уна́ка шче́рко", а зиму́ве* [ПД,154]; ~ *младо си саках, мале,[лудо си зимах;[се пугудило, мале,[се булникаво, мале,[се булникаво* [ТГ,141]; 6. – **(си)** 'кога нешто е соодветно, односно што одговара' ~ *ти́јанака па́к утри́нта оти́де на́ ца́рјут, му ве́ли: "ца́рју, ја́зе дојдо́х е́ди́н ла́ф да ти ка́жа, а́ма не зна́м дали́ ке си пого́ди ла́фот ми". Ца́рјут га ве́ли: "ка́жи, Ки́ра Ма́ргу, што́ са́каш?" – "Ца́рју, тво́јта мо́ма да га да́диш на́ мо́ј бра́т Па́но́л, би́ва ли, не би́ва?"*

[V,PM,140] – употреба на кратката зам. форма за директен објект **га** наместо дативната 'и': **цáрјут га вé-ли...**; сп. верување: – *торникут* се третира за несреќен ден во неделата, особено еден саат од него (не се знае кој е) и затоа тој ден не се започнува некоја голема работа, бидејќи може да се **пугоде на лош сат**. Името на денот 'вторник' се среќава и во една тешка клетва: **други торник да не та прачека!** [ТГ,8]

– суеверие; 7. – **(са)** 'се договори' ~ ни кинисаме *оти чујаме да он има една арна бахча, а уф неја една арна трандафилова китка. Нија пак имаме един арин каранфил, па дујдеме да са пугодме: или ти да ни ја даиш, или пак нија да ти гу тислим чинме!* [ТГ,162]; ~ *Вујната пучнала уд-Амбáр-Кóј, уд-Девé-Карán. У-тáм тóпут фáтíл дá-бúе нá-кáт-Кúкушко. Нá-Пит-рóвдин, нá-дéно, сме бéгни. Спру-му-Питрóвдин нá-вéчáрта нé сá-пугудíли Гáрцте и Бугáрто. И-мáли дóгувор нáпишно. Фáтíли вујнá, óти Сóлáн сáкáла Бáлгáрија дá-гу-дáрже. И кá-ј зáфáјкат нá-нáште, уф-жéтва, гóли, гóли бигáли* [ПК,2(Креп-308)]; ~ и са-стáрио му-вéле: “Вáри вáдáн нá-цáрицáта тí кавé”. – “Ама, рáчел, цáрица-ј, тá-ј жéна; áј ус-цáро, рáчé, и óн мáш и áс мáш нá сá-пугудíме, ами ус-жéни, рáчé, кáк ки-сá-рáзбéрáме!” – “Нé, нé, рáчé, тí, ут-сéга нá-тáм... сé ти ки-вáриш кавéта” [ПД,145] – како морфолошка посебност треба да се истакне присуството на старата множинска наставка **-ета**, кај именките од с. род: **кавéта**.

пугодуве impf, 1. 'удира таму кај што сака, згодува' ~ *кá-напáлнíл Ивáн усумнáјсе гудíни, бíл нóгу сíлáн иргéн. Он... шáтáл пукрáј Вáрдáр*

пу-зaлéнте ливáди. Уз-нéгувáта стрé-ла пугудувáл и нíле кугá лéте [ВД,277]; ~ *И-Стóјче видéл гáаре óт ки-с-уткрíит, и-едíн Арнóтин пукнóве и Арнóтино гу-субóруве нá-Милáн, гу-пугóдуве уф-óкто... тáрче и аскéро. И уддéли тáм, сíте сá-збрáли, ус-кáмине сá-гу-дугитáли на Милáн Дéлчуф, брáт нá-Гóце Дéлчáф* [ПК,2(Ним-274)]; 2. 'препознава'; сп. верување: – кога на болниот ќе му се влоши ситуацијата, одат кај некоја Циганка која умее да прави и да расипува магии, да гледа и да пугодува од што боледува болниот; таа уште “знае” и да ја опише жената што ја направила магијата и други празноверија [ТГ,-250]; 3. изр. **се пугодуве на аминут** (= се исполнува во моментот) – *крштеникут* покажува огромна почит кон кумот, дури поголема отколку кон родениот татко. Крштеникот се плаши од клетвата на кумот како од огин. Нивната клетва е тешка и на **аминут се пугодуве** (во моментот се исполнува) [ТГ,275]; **о-пугудí уф-крíлто** (= направи погрешен избор, пр. за соработник).

пугóжде, и: **пугажé** impf 1. 'удри каде што треба, згоди', сп. верување: – на **Бадни вечер** пушката (ловциска) треба да се остави на земја, да се земе секира и да се замавне како да ќе ја удрите и да речете: “*Баја пушка арно не пугажé, ки ја закол'ум!*” На тоа некој од домашните ќе проговори: “*Аман, ти са мол'ум – остави ја за воја пáт, ним а закол'уви, ки лове и право ки пугодуве* [ТГ,387]; 2. 'кога нешто одговара' ~ *нóго-ј кáсметлиá, сé му сá-пугóжде, ус-гóспо вичирáл* [ПК,2(205)].

пугоре pf 1. 'кога нешто гори, но за кусо време'; 2. fig. 'кога на усните ќе се појави кора – од исцрпеност,

“Блăгуслѡвна да-си, кá ки-пáгу-вѡриши, кá ки-с-јѡдиши дѡма, злáто и стрѣбро уд-устта да-ти-пáге” [ПК,2(Крец–301)]; 2. – (сá)'се појави' ~ Уддѣле нá-пулунуш, ка-урáле, ка-друбѣле, ка урáле, ама нѣкуј не-испáднáл, бѣле лѣгнáни. Другáта вѣчáр рáчѣле: “Нѣ к-ѡме нá-дѣн нá-плáднина дá брáме д-испáдне и цáрска́та мѡма”... тáкá нáпáвѣле и испáднáла мѡмáта нá-бáлкѡно. Тáмáн сá-пудáдѣла нá-бáлкѡно, брáл'то сá-пушчѣле уд-гѡре, а-фáтѣле, а-нусѣле [ПД,154]; ~ и хи рече: “Лѹбе, мáлка мѡме, мѡе веселѹ, на скѹта ти мáлку шта задрѣмам, та да глѣдаш прос (sic) злáтна пенѡкѹра, аку да вѣдиши от нáзи бáрчѣна да са подадѣ н'áква мáгла, и на чѣса да ма рѹкаш [V,PM,260]; ~ и змиѣта заспá на мѡмини скѹта. И заминá мáлко врѣме, и са подáде мáлку маглѣца и вáрвѣше насáм, и момáта нáхтѣа да гу пурѹка [V,PM,260]; 3. 'се вклучува во разговор, неповикан' ~ тѹ нá шѡ сá пудáвиши кѡга нѣкуј нѣшто нѣ тá нѣте, куту нáрле прáд магáре!! [ПК(Гáр)].

пудáпка f 'јадење наутро' ~ сáбáј-л'áн ак áпниши мáлко (Ник), в.: **пуáпка** (Пат) [ПД(118)].

пудáре* (и: **пудáре**) impf 'даде нешто во знак на благодарност' ~ влѣве тѡѡ вáлко, мѡре Кѡста, и лисѣцта му-вáрзѹве врѣјкта устта. “Ајде, сјáа шѡ чѣкиш, му-вѣле нá-урáчо, зѣми устѣно, тѣслáта: дѣсит дá-јдриш, адѣн дá брѡјш”. Кутѣк, кутѣк, гу-спрустѣрáт нá-вáлко, гу-мáнат на-тáкá. Е сјáа, урáчо вѣке на-лисѣцта: “Шѡ сáкиш нá-тѣп дá-тá-пудáрум?” [ПК,2(Ним–266)]; ~ лисѣцта му-вѣле: “Јáс мѡжáм дá-сѹдáм, áма дá-сá-удвѣе ут-тѣлут, дá-зáстáне нá-пáтут дѡлу. Јáс ки-

зáстáнáм нáстрѣди и ки-сѹдáм: кѡј-е крѣф, кѡј-е прáф”... –”Е, сѣга, лисѣцта му-вѣле, нá-мѣне, вѡ дѡбро шу-ти-гу-нáпáви, шѡ ки-ми-пудáриш [ДК,137]; ~ Стѡјна му велѣ-гѡри: [– “Јѡј чѡбáнче, хáжвáнче? [Извáди мѡма бѡ бáл Вáрдáр, [Јѡднѣси јá у дѡмá ú, [мáјка ú за тá пѡдáри, тѣнка кѡшѹл'á лѣне-нá; сѣстра ú за тá пѡдáри, [сѣн'á рѣзá вѣзáнá” [ПсС(3),75]; ~ му ре-кал: “Как, ѡ пријател'у, да сам не засмјан и радостан? Господ ми је подарил еднá ступаница толко добрá и умнá, штѡто никак си ни може н'áкѡј да јá излáже”. Овчáро му рекал: “Ако ми дадеш един ниш-јан... јаз шта јá излáга”. Тој му рекал: “Шта ти дам нишјан, али пак ни ште можеш да јá излá-жеш” [V,PM,280] – во контекстот имаме уште еден пример за присуството на адверсативниот сврз-ник **али** наместо 'ама, но': **шта ти дам... али пак ни ште можеш да јá излáжеш**.

пудбёре* pf 'изврши груб притисок'

~ Ама скáрáа-се Бугáрто ус-Гáр-ците за-Сѡлун. Стипáа-се тáм. Пучнáа вујнá. Бугáрска вѡјска нѣ-мише, слáбо нá-Сѡлун, дáл' íмише адна дивѣза, нѣмише ајн-две пѡлка. И Гáрците цѣла дáржáва кá пудбрá, пучнáа тѣá тѡпуве дá-пѹкат уф-сѣлта, запáл'уват сѣд-бите, жсѣтта. Кá пучнáа бѹ, бѹ-бѹ. И тáвá пѡл'то стáнá, Сѹлѹн-цкѡто Пѡле, кадѣш цѣло [ПК,2-(218)]; ~ –”Еј, вѣка, си-плáниши, тáа нѣ-е-длáбѡка”. “Кáкѡ нѣ-е-длá-бѡка, кáмини нѡси, вѣка, нѣ-е-длáбѡка!” И-бн сѣлáн сѣлáн се-пáј сáс-кѡн'ѡ. Твá квá гѡ-пѡдбрáл, тѡа-е сѣлáн, ѡт-плáнѣнá дѡвá, пѡдбрáл, тѡј нáднáл ѡт-кѡн'ѡ вѡ-вѡдáтá, и-вѡдáтá г-ѡднѣлá [ЛС-(К),119].

пудбукна̃н adj 'човек потечен од пиене алкохол' (Дој), со исто значење во Патарос: **бубунесал** (ут пи̃не), во Николич: **пуддѹн** и **спуфтѣсан** [ПД(115)].

пудбушин adj, в. **пудбукна̃н** [ПК,2(91)].

пудваре* pf 'кога цвика ќе се стави на оган за да се добие **пѡдвара'** ~ **цвѣка сѧ-вѣке тѧа шѡ сѧ-цѣде ут-сѣрѧнто. Тѧа гѧ-пудварѧт, пѡдвара сѧ-вѣке. Цвѣка кѧ-тѹриш уф-бѧкѧро** (= назив на сад, позајмен од името на материјалот од што е направен садот – **бѧкѧр**), **кѧ-пудварѣш, кѧ-прѧцѣдиш. Сѣтне пѡдварта кѧ-искѧриш, и н'ѧ: кѧ-прѧцѣјш и ѡна уф-цидѣлка кѧ-тѹриш** [ПК,2(Пл-256)].

пудваруве impf 'става на огин смеса од благо вино (**шира**) и бела, пичена прс, тоа се **пудваруве** и на тој начин се продолжува трајноста на **пикмезут** што се добива со варењето на **ширата'** [ТГ,356].

пудвѣе (**пудвѣ**) pf 'исчисти жито (од сламки и сл.) со помош на ветер' ~ **кути лунѧта** (објаснување за називот **јава**), **цѣла нѧпрѧвѧна уд дѧрво, зѧ вѣјне нѧ вѣѧо; сѧ упутрѣбуве кѧ ки дѡ жѣтто дѧ сѧ пудвѣ** [ПД(122)].

пудвѣдин adj 1. 'свиткан, наведнат' ~ **мѧт чувѣк ѡде пудвѣдин, чѣниш нѣкуј дѣдо дѣ-ј; сп. уште: тѧквѡ-ј дѣтто пудвѣдно, чѣниш нѣшто нѣ знѧа, ѧма ѡн нѧ-ѧѧвуло дѹпката а-знѧа; 2. 'растение зафатено од гранче што било свиткано и ставено в зем'ѧ' ~ **нѧшѣоо трѧндѧфул ут-грѧнка-ј пудвѣдин. Кѣ-т-пудвѣдум и нѧ-тѣбе на ѣсин** [ПК,2(91)].**

пудвези pl 'дел од орачката опрема' [ТГ,326].

пудвѣс m 'дел од опремата кога се преде со фурка' ~ **тѡ-ј кулѧнче, ус-нѣго сѧ-вѧрсуве кѧдѣл'та, вѧлната**

за-фѹркѧта [ПК,2(91)].

пудвисне pf 'кога коњот ќе испушти глас, пр. кога кобилата го бара ждребето' ~ "за дрво да врзиш **Стано**,[мој ми брза којна **Стано**,[кога којна, бела **Стано**,[висне и пудвисне, **Стано**,[и кога ки чујиш, **Стано**,[тогај да се сетиш, **Стано**,[и мен да ме смислиш, **Стано**!" [ТГ,94].

пудѡне* pf 'потрча по неког со мера да го фати' ~ **уф-Крѣѧѡво зѧпрѣхме тѧм нѧ-чѣшмата, сѣтне утѣѧхме нѧ-цѧрквѧта, уф-цѧрквѧта ѣмаа кѧриштѣнка, флизѣме. "Шѡ бѧркте", нѧ-нѣтат. Г-излѧжѧме нѧ-тѣа тѧм, н-ѧдна жѣна ѧс и-кѧжѧх: "Дѣтто-ј бѡлно, сѧкме дѧ-зѧнѧл'ме свѣшта". Ама ѧс зимѧх, о-сликѧх кубѣто. Видѣ ѧјн мѧт пѡп, кѧ нѧ-пудгунѣ, ут-тѧм кѧ мулитнѧме, испѧднѧме нѧ-Енешѣвско: нѧт** [ПК,2(Креѣ-307)].

пудѧзник m ~ **тѡ-ј кулѧн шѡ стѡо пут-нѧшкѧта нѧ-мѧгѧрто ли, нѧ-кѡјно ли** [ПК,2(91)].

пудѣге impf 1. 'крева нешто, го става на повисоко место'; 2. 'кога на човек му доѧѓа да поврати' ~ **ми-са пудѣге** (односно: **надѣге**) – ако му се повраќа; 3. изр.: **мѧксус гу пудѣге** 'го провоцира (да каже нешто)' [ПД(134)].

пудѣгне (и: **подѣгне**) pf 1. 'крене', в.

пудѣге 1. ~ **Тѡѧ имѧл нѣкуј кѡш. Пут-кѡшо, кѧ дѹдѣле дѧ-гу-тѣрѧт, пут-кѡшо, значи: ки-гу-пулѹне кѡшо вѣз-нѣго... Ама ѡни стѧнѧле нѧпкумте, зѣле дѧ-чинѹвѧт, пудигнѧле кѡшо: јѧ ти-гу пут-кѡшо. Гу-нѧјдѣле и гу-фѧтѣле** [ПД(159)];

~ **нѧ-бѧбѧта ѣма дѹпкѣчка еднѧ, мѧлѣнкѣчка, тѧм ѣма тѹрѧно мѧлѣзо. Тѡ: мѧлѣзо нѣ знѧм кѧ сѧ-вѣке. Нѧ-нѣго зѧстѧнуве дѡлн'о: крѧј нѧ-вѧртѣнто и-тѡ-ј мѧлѣзно. Лѡс – зѧ до-пудѣгнѧт кѧмѧно** [ПД,171] – од

описот на деловите на воденицата;
~ на нивата, има една плоча; да
подигнити плочата, у-дёл неа има
един казан алтани [V,PM,32]; ~
Напёл'н'а ги в чувал (парите) и отива
на тиклата: "Ач аврам, капа
авраам! Ач аврам, капа аврам!"
Оназ тикла – дигни се, дигни се,
похлупи са, похлупи са. Ни-мој да
излезе!... подигни са, панны пак,
подигни са – панны пак [ВД(Кал),-
334]; ~ и никој ни са е покачил на
небето, сада нова ишту слезе от
небето, човештија син, де то е на
небето та катү Мојсеа как поди-
гна земята на пүстината така
тр'абова да са подигне и ч'улештија
син [ВД(Тр),327]; 2. 'изгради (пр.
кука)' ~ ет-на-пример уф-нашто
село има дистина, двајсе души
сирутини, устанале уд-рато избо-
рани, на-може да-пудигне кашча,
нема алат, нема работа [ПД,143]
– лексемата **рат** (= војна) освен во
материјал снимен во Дојран од по-
којниот д-р А. Поповски, ја имаме
запишано и во соседното село **Фурка**.

пудигнин* adj 1.'кога нешто е ставено
на повисоко место, поткренато' ~
пүтиши кашите какви бија? Еми
ја, ниски кашити, не такви високи
куту-сјаа шо имме правини кашити.
Ниски кашити така, некуј малко
пудигнини, такви бија [ВК(Шт),-288];
2. fig. 'ангажиран, организиран' ~
мајка-му и татку-му Гърците ги-
фатили и ги-затворили уф-кунакут,
ама секаа веча р-два-трүјца
манували кој му-причело. Зато и
некаа мисија – фрџанска, пудигнина
ут-калугирките ут-Солун дүдела уф-
Амбар-Кож, там уф селто и видеа
деца затворни и нарот затворно,
там уф-кунакут. Една момичка
испаднала, га питаа: "Дека-ј
мајка-ти и татку-ти?" Момичката
рекла: "Е, мајка и татко там-са

уф-ректа закол'ни" [ПК,2(Креп-
-304)].

пудигнуве impf, в. **пудиге** 1. ~ долн'о:
крај на-вартенто, дека варте на-
бабата, са-вике бот. Бабата-ј пуд-
чарго, долу, она гу-дәрже вартенто
удгоре. Сус-бабата гу-пудигнуват ка-
мано, гу-спуштуват, какво сакат
брашно да-мел'ат: поситно или
поедро [ПД,171].

пудлизе pf 'тече по малку, двај заб-
ележливо' ~ ај-га дека-ј пүкнина
стомната, ут-тук пудлизе, зато-ј
таа вода пут-стумнарнико [ПК-
2(91)].

пудлошка f 1.'кожа од овца, исчис-
тена, но со волна заедно, се кори-
сти за седење и одмарање' ~ тејко
ки-са-пустел'ше пудлошката ду-
уако, там си-лејше; 2. fig.: ~ шо
сүкиш адни кори, алис пудлошки (се
однесува на кори за пита ако се
многу дебели) [ПК,2(91)].

пудмѐстин* adj 'кога нешто од едно
место е ставено на друго' ~ Са-
викум Гоце Ристуф Николуф, родин
сум уф-Күкушко, уф село Шикирлиа.
Ут-Күкуш саат и десит минути.
Лажса нема уф-мен. Двајсе кашити
бише. Се ристене. (Сега) нема наши
там. Нема ус кој д-удговорши. Кү-
куш дудек гу гледум пудмѐстино
на-нам. А тоо ритче Свити Ѓорге
шо гу викаа, гулем рит, така си-
стоо куту растурин, ископин.
Значи уф Күкуш дека-ј бил, ста-
ро. Кашити дек са-били, диќане,
тама баја лири најдели [ПК,2-
(Шек-277)].

пудмётка f 1.'дебела кожа (ѓон) што
се става на кондурите здола'; 2.
изр.: **колько чифта пудмётки скина**
(= се кажува кога некој многу трчал
за да заврши некоја работа) ~ дудек
да-најш работа сколько чифта пуд-
мётки скина? – Чеки, чеки, ки-вијш

и-тѣп тă-чѣке [ПК,2(170)].

пудмистувачкă f 1. 'промена, измес-тување' ~ *бејзте шо сакаа то правиа уд јăрăиѣте му: немаше жăлѣувачка ни утки пудмистувачкă* [МЕ(Р),85]; 2. 'сопка' (се става за да не може да се движи некој, односно да падне) [МЕ(Р),175].

пудмишка (и: **путпăзва**) f 'внатреш-ната, долната страна под рамото накај градите' ~ *си-ј-стопли рăц-то уф пудмишкăта* [ПД(Фур)].

пудничарка f 1. 'нечиста крпа, служи за бришење на **подвица** (црепна) от-таму името'; 2. изр.: **стăнăла алис пудничарка** (= се кажува за жена што е неуредна) [ПК,2(195)].

пуднѡве* pf 'кога нешто повторно се актуелизира' ~ *тăа рăбѡти сă уд-замăно, сјаа пăк и-пăват, пă и пуднувăа* [ПК,2(204)]; сп. пожелу-вање: ~ "На новјут гост Госпуд нова нафака (среќа) да му даде! Сус таква радуст Госпуд сите брат-ја да и зарадуве, и дека треба да се вrne! Ваја гудина винчае, Госпуд да пувеле уд гудина воја време мăшко дете да крстиме! Умакут да гу пудновиме. На младенци Госпуд кас-мет да им даде! Мир и милост меѓу нив да биде. Сус мед и млеко да се ранат!" [ТГ,184].

пуднѡшки pl 'дел од разбојот' ~ **скрип-чијната** (се прицврстени) на **кѡшнич-ки**, шо сă зăкăчăвăт на **нишăлките**. На **нишăлките** ки вăрзиш **пуднѡшки**, **стрăпăл'ки** [ИГ,121].

пудѡи* pf 'кога стопанот ќе помогне новородено јагне да се научи да смука млеко од вимето на овцата' ~ *кѡга ки-сă-ујагне ѡфѣата, ѡна ки-зăме ки-гу-изблѣже јăгнето, ки-гу-учѣсте, пѡсле трѣба дă-гу-пудѡиш, знăчи дă-ѣице. Кă ки-гу-пудѡиш, ѡн ки-сă-нăѣче, вѣч дăрѣио дѣн сăм ки-мѡже дă-ѣице* [ПД,156].

пудрасте* pf 'порасне, стане поголем, но не за многу' – *квачката веднаш не ја пуштаат слободно да се шета туку првата недела ќе ѝ врзат за ногата некоја кирѣија (голема шајка) за да биде малку подвижна додека пилињата не пудрастат* [ТГ,402].

пудрѣде (сă)* pf 'се ситуира' ~ *дѣсит гудѣни кă сă уф-гăдо, гăаре фатăа кѡрăн, сă-пудридѣа* [ПК,2(209)]; ~ *си-л'ăгнăле, утринтă пут-нѣрницта нăјдѣл дѣе лѣри. Пучнăле пѡ-бугăтичко дă-сă-ублѣчувăт, дă-сă-рăнăт. Вăјн си-купѣле нѣвичка, утре кѡјнче, рăлю и-тăкă пучнăле бугăти дă-сă-чинувăт. Убуво и-кăиича си-нăпăрăвѣле, си-пудридѣле сăто* [ПД,152]; ~ *пăкăрăме тăа зăма тăм, вѣкме: "Нă-прѡл'ăт ки-с-јѡдме, ки-ш-јѡдме, сă-стѡпле, кăк дѣ-ј ки-с-пудрѣде". И тăкă, тăкă, устăнăме тăм* [ПК,2(219)].

пудрѣдăн* adj 'среден, приготвен како што треба' ~ *флизѣме уф-гăдо, срѣт гăдо (Петрич). Имше ѡјн сăат, гу-рăстурѣли, сăато на-кăмбă-нта, сăат дă-чѣке, тăкѡв. Гу-рăсту-рѣа, дă-нѣ рăбѡте. Нѣа флизѣме ф-ăдни тѣрски двѡруве, ѡма двă мѣсца сѣ пу-кăро сме, кăт чăдăрлѣи, кăту Гѣнци. Бижăнăц, нѣма нѣишто... "Е, е, вѣкат, сă-услужудѣ вѣк гăјре. Пуд-рѣдăна-ј гăјре. Ки-ш-ѡдме гăјре"* [ПК,2(221)].

пудреме pf 'поспие' (малку) ~ *пă пуудѣле, пуд-ѣдно дăрво сăд-нăле дă-сă-пучѣнăт и л'ăгнăле тă-кă дă-пуспѣт, дă-пудрѣмăт. Пăт дăлк. И-нѣко пѣл'ăнѣе фăтѣл дă-чăрчѡре* [ПД,153] – несоодветна конгруенција: подметот во среден, а предикатот (л-фор.) во машки род: **нѣко пѣл'ăнѣе фăтѣл (дă-чăрчѡре)**.

пудрукаш'т'ем adv 'проколнувајќи' ~ и дијатаксува паш'ата на аскеру, гу звáж'дат ч'урбаи'ијата ут каиш'тата пл'уиш'т'ем и пудрукаш'т'ем [MS,t,48]; в. **подрука**.

пудро п 'ситен козметички прав што жените, поретко мажите, си ставаат на лице' ~ нóго пудро сá-нипéле тáа вáишта мóма, алис бýл'те [ПК,2(91)].

пудстрмин m 'кратко јаже закачено на долната даска од страната на самарот, што служи за товарење' – откако ќе се подигне вреќата и ќе се потпре до страната на самарот ќе се покрене **стрминот** и вреќата ќе легне. Пудстрминот личи на **стрмино**, само е помал: ако е самарот нов и не е лигнан, лесно може да се **праврате** односно да се (на)стрaне; за да не се случи тоа предните нозе од коњот се вовлекуваат во пудстрмино и самарот не може да падне]ТГ,420[.

пудсофа f 'дел од главната просторија во **анот** (вид **хотел**)' – на времето (пред Балканските војни), кога немало граница меѓу Вардарскиот и Егејскиот дел од Македонија, стоката до Солун и назад се пренесувала со **кирации** и **арабаци**. Бидејќи се патуvalo со денови тие имале "станици" – **анови** каде што нокевале; од Гевгелија до Солун ги имало овие анови: Стојаково, Нови-Хан (во близина на с. Калиново), Јенешки-Хан (во близина на с. Инешево, каде што се двои патот за Кукуш), Женско, Али-Хозино, Три-Хана, Дудулар, Тумба-Хани и Солун. Главната просторија на анот била поделена на два дела: пудсофа – широк дел во чија позадина имало јасли за коњите и за биволите, на другата страна што се вика **софа** се наоѓало огништето околу кое одмарале и спиееле **кирациите**]ТГ,430[.

пудсуке* pf. 1.'завитка нешто, пр. ракави'; 2. fig.'започне засилено да работи' (откако претходно си ги подвитка ракавите, за да не се валкаат) ~ она си купила риба ми јангула, [риба ми јангула и зелен ми бардак, [и зелен ми бардак и пара јотрова, [она си е дошла уд нова пазара, [и се пудсукала, вичера да праве [ТГ,99].

пудуен* и: **пуддџи** adj 'отечен, здебелен' ~ ут-шó-ј тóлко пуддџи тó нáијо кумиш'иá: уд-рáк'и ли, уд-бóлис ли, кóј знáа?; ~ то: шó-ј уд-рáк'иá издџи – пуддџи му-в'икиме н'иá, пуддџи мó-ј л'ицто [ПК,2(Грам-240)]; ~ кá-мири'ле, кá-мири'ле – сéгде. "Сéа, рéкле, дéка д-óјме? У-нá-дéуто к'јк'áтá к-óјме, при-тá пуду'ента". Мáишч'эáтá и-в'иá: "Елáте, елáте, елáте". Ма нé-нá нéа. Нéа а-зéвa, а-клáвá тáму, уsáди, кáј кукушáрнику [ДК,121]; ~ е, áр-но. Пу-н'икуј дéн вá мáишч'эáтá сá-убл'экфа, убл'экфа и нéјна к'ерка. Инá-пуду'ена, инá-гн'усна б'ила. Вáа б'ила нóгу лéпa, ч'упатá [ДК,120] – во контекстот правилото за удвоен објект не функционира, отсуствува личната заменската форма: сá-убл'экфа, убл'экфа и нéјна к'ерка (м. 'ја облекфа'); в. **пудбуши** и **пудбукни**.

пуду'не* pf 'кога ќе се раздвижи воздухот, односно кога ќе се појави ветар' ~ и с'ичките от'идоха на хóро, и нáзи гиздaвáтá мóма и т'јá дóјде тáм на хóру. И игрáеха млóгу кату на Вил'игден. И на чesá пуду' т'ихан в'јатар, јуди са св'иáа сас в'јатар [V,PM259]; ~ "Пушчи, рáч'ел, са-лупáттá". И пушч'ил лупáттá, фá-т'и'ле дá-си-п'рáвáт мабет тáм. Ти кáк-си, ти шó-си, сá-мáбит'и'ле дв'ујцáтá и пудунáло нéко: вéтáрче. Ги-нус'ил са: дéка-ј нáиштá грáницá, дóле, тугáј нéмиш'е грáницá [ПД,146];

и: **пѹдуна** ~ лѣгнала-е Бѣса, море, заспала, [пѹт-ѣдно дѣврѣ, мѹри, маслинка, [пѹдуна (пишува: 'подума' – печатна грешка) в'атар јут-мѹри, [скаршила грана маслинка [ЛС(К), 134] – во текстот срекаваме употреба на именка во служба на атрибут: **скаршила грана маслинка** (м. 'маслинова гранка' – образец позајмен од турскиот јазик).

пудупашник m 'колан што го подржува самарот на коњот да не оди напред' ...; в. **пудгѣзник**.

пудѣржавѣ impf 'дава подрашка' ~ Каде саато три тѣргнаме. Прѣво ут-каде Штѣмница на-горе, да фѣтѣме за-Круша Плана. Бѣлгѣрската вујска фѣтит фронт на-Круша Плана. И-вѣкат: "Бигѣте, ваа вѣчѣр гл'адѣте да-пумѣнте Круша Плана. Нѣа ки-пудѣржавѣме бѣино на Круша Плана да-мѹж да-ј-збѣѣте прѣку Димѣр Исѣр. Да-измѣнте на-мѹсто на Струма". Да-мѹже нѣрѹдо сѣ-истѣгле [ПК, 2(Пос-290-291)].

пѹ-ѣндрѹ adv, opp. на 'ситно' ~ ама, пѹ-идна нидѣл'а ки-пѹчне црѣвче да-са-пѹјавѹве ѣндрѣчку и ки-пѹчѣши пѹ-ѣндрѹ лѣшче да-дрѹбѣши, пѹ-ѣндрѹ, пѹ-ѣндрѹ [БМ(Стр), 201]; ~ дѹлн'ѹ крѣј на-вѣртѣнто, дѣка вѣрте на-бѣбѣта, сѣ-вѣке бѹт. Бѣбѣта-ј пуд-чѣрго, дѹлу, ѹна гу-дѣрже вѣртѣнто удѹбре. Сус-бѣбѣта гу-пудѣгнуват кѣмѣно, гу-спѹштѹват, кѣквѹ сѣкѣт брѣино да-мѣл'ат: пѹсѣтно или пѹѣдро [ПД, 171].

пѹжа f 'женско сѣ уште некрстено бебе' [ПД(117)].

пуж'али* pf 1. 'почувствува жал, сожали' ~ излѣзи нѹз д'ѣн' мѣч'ката да пасѣ и гу најди малкуту там д'ѣ плѣч'иш'и, гу пуж'али, си гу з'ѣ сѣс н'ѣја на рѹпката [MS, t, 16]; ~ су-ришѣто и су-дѣрмун нѣ-сѣ пѣлне вѹда. Плѣче, чѣне, вѣка, цѣка – нѣма.

Е, сѣ-субрѣле вѣрѣците, а-пужѣл'ѣле бѣбѣта. Му-рѣкле: "Бѣбо, дѹпри ри-шѣтто! Ки-си-истрѣсиме нѣа трѹ пѣрдѹфите, ки-пѣднат у-ришѣтто, ки-нѣпѣлѣши вѹда" [ДК146]; ~ чѹвѣ-кот, кату чу такѣ, гу земѣ и кинѣса да гу кѣра на домѣ му, зашто мѹгу гу пожали [V, PM, 8]; ~ еднѣ дѣска ѣмѣши под нѣгу и си бѹриши сос стрѣшните далѣѣ аф морѣту; и кату го вѣдоха от далѣку, гу пожа-лѣха, ча сѣкаши да си одѣви [V, PM, 24]; ~ дождѣ стѣрата само-вѣла, га најдѣ умрѣјана, мѹго га пожали и нѣ сѣкаши да га зарѣи, л'у направѣ едѣн сандѣк от злѣто, га кладе нѣтри аф сандѣко, га закарѣ на вѣх еднѣ чѣшма, га положѣи, тамо га оставѣи [V, PM, 133]; 2. – (са) 'се ожалости' ~ уврѣјот рѣчи, ча умрѣа синот му, фѣтил маѣстори, сос чарна бѹја му почарнаха каштата, дѹри кирѣмидите, и мѹго са пожали уврѣјската кашта [V, PM, 238]; ~ кату жал му падна, и станал, отишел у дома му пожален и на маѣка му ја велѣаши: "мале, мила мале, дѣнеска излѣзох сос јунацѣту и јѣзе да си радувам на ѣ'умбушѹт, но повѣки си пожалих, сѣракот, зашто они си фалѣаха" [V, PM, 196]; ~ маѣтеа и, как пак ја вѣде, мѹгу са пожали, как пак жува да ја вѣди. И пак мѹгу сос ум са вѣртѣаши, как да најди колај, да ја погуби царјѹвата мома... ~ тогѣс тѹј, кату чѹ такѣ от гѹспѹдѣрка му, мѹгу са пожали [V, PM, 27]; 3. – (са) 'се пожали' ~ утѣди усрѣди у-ѹрмѣанѹт нѣгде (некаде). "Урѣи-сѣ дѹлу!", вѣле. И му-зѣва флѹринѹт. – "Амѣн, вѣле, шѹ сѣкѣш зѣвај, устѣј-мѣ жѣва!" Мѣсѣчѣнта удѣрѣла, нѣма нѣкуј у-ѹрмѣанѹт дѣка да-сѣ-пужѣле. – "Мѣсѣчѣно, вѣле, бѣди сфѣдѹк тѣ!"

[ДК,139].

пуж'ал'ова impf, в. **пуж'али** [MS, s,95].**пуж'иви*** pf 'помине дел од животот' ~ *не е ма́лце, бра́т, три́цџат-гудíни да не-са-ви́јме. Ним-са-секи́рај, не́ма да-си-о́јш о́ште-ва́ ниде́л'а, у-ниде́л'а-ј прóчка, не́ка пуми́нат де́нуфте (празни́ците), ки-пусе́дме ка́ту-бра́т и се́сра, ки-са-пу́жйвме трóшкичка, ним бе́ри га́јле за-та́мка* [БМ-(Сар),203].**пуж'ла́т'ава*** impf 'станува жолт, по-жолтува' ~ *гу дра́ж'ими три дни на с'а́нка, пу́ж'ла́т'ават хубав'а дра́нц'ету* [MS,t,5]; ~ *пу́ж'ла́т'ават листáта* [MS,s,95].**пуж'а́лти*** pf, в. **пуж'ла́т'ава** ~ "т'е-сá сафí зла́ту!" ... "да́ј да ч'о́п-ними иди́н да ви́дими и т'ес так-фа́-сá?" ч'о́пнуват иди́н, пу́ж'ал-т'а ка́ш'тата [MS,t,86]; ~ *сла́н-ца́то си гра́ло и са́ правило, чи ни а́ гла́да, та́ са ва́ртала по на́го, и от мно́го ва́ртана́ око́ло сла́нца́то и ма́ка пожа́лтала та станала китка сла́нцогра́в* [V.PM,288]; и: **пужа́лте*** ~ *али́с типóн се-ј чини́л, ка́-ј пу́жа́лтел* [ПК,2(151)].**пу́зад** праер 1. 'кога нешто е назад -- зад' ~ *уф-Нима́нци (село на се-вер од Кукуш), та́м г-утипа́ли Ту́рците на́-Мила́н, на́-Го́це Де́лчув бра́т-му... не́ли куми́ти, пра́ше-туват та́м ве́ча́р, ве́ча́р шéтат. Ка́ удде́л, ка́ чинва́л, не́куј Ту́рчин изле́гáл. Он на́ пу́зат-ка́мино са́-крија́л, Мила́н. То́ пу́сти Ту́рчино, ка́ фа́рлил пра́во г-удри́л уф гла́вата* [ПК,2(256)]; ~ *се́тне адна ба́ба на́јде́ла адна́ далáнка, га-зима́ла та: далáнката -- ка́рала кра́вата. Та: далáнката га-зима́ла, до́ма га-кла́ве. До́ма га́-кла́ве пу́зad-вра́тта. Ими та: да́ла́нка мо́мата би́ла.**Се́тне ка́-к-удде́ла ба́нта да-иска́ре кра́вата, таа се́ ки-исчи́сте* [ПК,1(260)]; -- ако некое дете е немирно ма́йка му ќе го скара: "Ама ја го дедо Божик пу́зad вра́тта! А ко та чу́је, ки са нал'уте, на утре не ти донесуве ништо" ... [ТГ,84]; -- 2. 'кога нешто временски е многу близу' -- кога ја носат постелнината на Вардар, каде што ја чука́т и низ вода пуминува́т, секој знае и кажува дека пана́гирот пристигнал и дека е пу́зad вра́та (во близина) [ТГ,218].**пуза́дина*** f 'она што е останато назад, како резерва' ~ *а на́-тиа́ ту́ка за́пнели уф-ка́штите те́рат ја́де́не, те́рат па́ри, на́а да́-јм ка́жме, ама ни́што га́рчки не́ ра́зби́рме. И се́тне уста́на ф-се́лто еди́н тако́в, што́-ј пуза́динта, убо́с пу-ста́ро са́-ви́кише* [ПК,2(Мор-223)].**пуза́име** pf 'земе нешто со намера да биде вратено, позајми' ~ *она тргна-ла сусе ја́рци, сусе кози да оде на ја́зла́к, да летуве уф планина. Иде́ки пу па́тут се си прака́жувала: "Три, ја́ре в планина! -- Серем се Сечку на бра́дина!" -- Сечко ка чу́јуве, му паднало криво, на си утиде пра Баба марта и фати да и са моле да му пуза́име три дни он да владе́је* [ТГ,13].**пузвuléние** п 'дозвола да се стори нешто' ~ "ки-му-ка́јш, а́ку са́ке ца́ро да́-та́-за́пре, ја́с не́-сум са́-мо за́-тво́јо гра́т до́ктур, не́гу сум за́-це́л све́т. Мо́же д-и́ма и на́-дру́го ме́сто та́кво де́те, да́-гу-изл'а́кувум. Ја́ на́-ме́не пузвuléние да́-ста́нум, да́-ста́нум да́-си-о́дум" [ПД,148] -- во текстот имаме уште еден аргумент за тврдењето дека во југоисточните говори сеуште егзистира адверсативниот сврзник **него (негу)** паралелно со 'туку': *не́-сум са́мо за́-тво́јо гра́т до́ктур, не́гу сум за́-це́л све́т*; за ова в. во

граматичкиот дел.

пуздрáве* pf 'кога некој со зборови или со друг гест покажува почит кон личноста што ја среќава' ~ *сã-свãл'ува нã-дóлнãтã зéмнã. Кã-сã-свãл'ил нã-дóлнãтã зéмнã, удéл пу нéкуã нãт нãис-плãн'интã. Нãóјгã тãм ãнã-бãбã у-ãнã-кул'ипкã. А-пуздрãв'ил бãбтã, а тã нãк-гу-пукãн'илã дã-влéзе у-нéјнтã кујкã* [BB(Kp),311].

пузилинéе pf 1. 'ја промени бојата на зелено, стане зелен'; 2. изр.: **пузилинéл куту гури́да** (= се кажува за човек што е многу налутен) ~ *дујдé рãстрéсин, пузилинéл куту гури́да, нã-мóјш лãф дã-му-кãјш* [ПК,2(189)].

пузнајáту adv 'забележливо' ~ *ри-дииттã и долииттã сã јзрãм-нувãт и кãту рãмнинã (јаваш-јаваш), не пузнајáту се спушкãт нã долу* [ME(P),79]; сп. **нé пузна-јãх кã стигнãх ду тýкã** (= брзо дојдов) [ПК(Мор)].

пузнајáт* adj 1. 'известен, значаен по нешто' ~ *Постул му ј чифлик на тримина: два бези Турци и еден чифутин – пузнатјут Саул Модјано* [ME(P),83]; ~ *имало блато, шо му велјãт "Кангãл'ичко блато", ама то и помалечку и не е толку пузнато* [ME(P),77]; 2. 'тој со кого се познаваме' ~ *ка сã сфãриш'ил сишрот, да ки стãнат ки си удéле, дéтито Исус устанã на Јерусалим; Јóсиф и Мãјкã му не знајãле. Трач'иã шо б'ил су друж'инатã нãпри, уд'иле бãјã виздén и гу пãлаа на рудн'инити и на пузнајáти л'ýди* [MV(K),308]; како именка, **в. пузнајник** ~ *он нé бéиш в'идело, туку да нã кãжи за в'идело. Шо и в'идело истин'ичко, шо му сфéти сéкој чóвек шо и уф инсãнот, бéиш на инсãнот, и инсãнот зарди нéго сã чин'и, да нé гу*

пузнајãле, на пузнајáтитe дојдé да не гу прибрãле [MV(K),251].

пузнајник* m 'близок, познат, пријател' ~ *не е видел ништо от шо му-ј најмилó на дујнатã: род-роднина, пузнајници, другаре ут дитинството* [ME(P),68].

пузãвãркуве impf 'позабрзува' ~ *кã идe на кãд-дóмã бãјã пузãвãркуве* (аргументот се однесува на домашно животно) [ПК,2(91)]; в. **пузãрке**.

пуигра(а)* pf 1. 'игра за кратко време (во случајот оро)' – *пубратимто* (на младоженецот) по вечерата одат на "машката" свадба, *малце да пуиграјат* [TG,173]; ~ *Кутéк, кутéк, гу-спруст'ирãт нã-вãлко, гу-мãнат на-тãкã. Е сјãа, урãчо в'и́ке на-лис'ицãтã: "Шó сãкиш нã-тéп дã-тã-пудãрум?" "Нéјкум ништо, сãмо ки-ми-дãјш аднã квãчка ус-дванãјсе пил'и́нã, дã-си-пуигрãм ус-н'и́х мãлко"* [ПК2(Ним-266)]; ~ *нãм, уттãм, дур дã-сã-нãпрãве нивéсттã азãр, свирéјã, игрãјã, ајд тувар'иã рãбóт-те. Уттãм кинисãјã, на-цãрквãтã ут'идијã. Сã-извин'чãјã у́бзã, нивéсттã дãрувã. Уттãм, си-дујд'ијã ут-цãрквãтã, пуигрãјã нã-гумнуту трó* [БМ(Цр),206]; "А-бé, вéле, дéдо шó тãа лис'и́цã пу-тéбе óде?". "Остãј, óстãј бãбо, тãа лис'и́цã, сјãа н'иã ки-ј дãјме аднã квãчка, вéле, ус-дванãјсе пил'и́ци дã-си-пуигрãа ус-нéã" [ПК,2(Ним-266)]; и: **поигра*** ~ *един ч'ул'ак изл'авал много пãтјã на едно мјãсто с трамбула, да си по-дрãнкува. Еднãч, кãто си там дрãн-кал, ч'улã го една змијã и изл'алã да поиграјã* [V,PM,282]; ~ "от што му сã в'иде на н'и́х и нã доб'и́ците кãјд'иãтã ми хãрнã, фãтихã с'и́чки да играт. Сéтни јãзе што кãбããт имãм?" Тогãс кãд'иãтã му најдé нã нéго прãвинãтã и му вéли: "св'ирни мãлко, и јãзе да поигрãм сóс мoјã-

та кади́јка!" [V,PM,127]; 2. 'стапи во љубовна врска' ~ тогај бабата гојори на куконата: "е!, м'аним куко-на јаз, да сам кату тебе млада, тос јунак, што промина от тука, го викнувам един веч'ар да поигра с него!" [V,PM,165].

пуидѝн (< пу иди́н) 1. *пим* 'едеи' ~ *прумина* пуидѝн *м'ајѝни*, си дојди и ч'урбар'ијата у зурта́ [MS,t,17]; ~ *прумина* пуидѝн *сат'*; *м'а* пак вили́: "тос ч'ув'а́к, а́ку ни зна́ј да вр'а́ј, јаз за сá уб'а́са" [MS,t,30]; ~ *ста́наха* хазáр', фл'азуха у пујна́ *ва́рка* и *тра́гнаха* [MS,t,68]; ~ *з'евами* лóзит'а и *м'е* сá удбирáни пујна́, пујна́, с'е ра́вни лóзи [MS,t,3]; ~ *пу-идѝн* м'а́јѝни *два́* [MS,s,92] (приближните броеви иди́н и два́ ги среќаваме одделени со именка, освен тоа во последните два контекста предлогот *пу* може да се сфати и како посебна говорна единица); 2. *проп*: 'некој' ~ *тра́гна* утýк, ути́ди и *м'а* у Сулýн; *ни́та* на ки'ену-духијуту: "такфóс пуидѝн ч'ув'а́к ни *прумина* утýк?" [MS,t,29]; ~ си вил'а́т ч'убáниту: "да по́јми пуидѝн д'е́н' да гу фáтими тузѝ д'áтинци" [MS,t,16]; ~ да гу ни утфóри пу-идѝн 'да не го отвори некој'; ~ ути́ди ... *на́јди* по́пут и гу пáта: "и́мати пуидѝн хитра Пётри?" [MS,t,75]; 3. 'никој' (било кој) ~ "и *ш'то* пра́ви там нáс мóма?" – ја *ни́та* бабата; – "мумáта тáм ја-д'е́, *ни́ј* сáс измика́рмит'а, ни мó-ж'и да по́ј пуидѝн *ни́ту* *ни́л* билé" [MS,t,21]; ~ *изва́ж'да* нóж'у за да гу за́ко́ли; и то́ј гл'е́да, н'е́ма пуидѝн *наóкул* [MS,t,18]; ~ *кóн'у* сá плáш'иш'и ут с'áнката-му и пуидѝн ни мóж'иш'и да гу при́ближ'и [MS,t,59] (= никој не можеше); ~

ја затфóри фóтуграфѝјата у иди́н дулáн ... ја закл'у́ч'и и устáви васајéт на жинáта-му, тóс дулáн да гу ни утфóри пуидѝн [MS,t,9]; ~ д'áт'а-ту и ж'инáта-му сá синусуват: "за стóрим иди́н будрýм, пуидѝн да гу ни зна́ј" [MS,t,12]; ~ си вили́: "ут н'áсá по́хубаф д'е́н' ни мóга да на́јда ... пуидѝн н'е́ма да м'а вѝди, да тра́гна кусим'ó да вѝдими за до́јди кóн'ч'а́ту?" [MS,t,33]; 4. 'некаков' ~ гу *ни́та* *наш'áта* "хич' ни вѝд'а д'áзунд'а пуидѝн вóгни?" [MS,t,54]; ~ *Прул'етнаха* ут Ки́рим кутý пујн'е *пи́ца* и *ш'ту* *имáш'и* сф'áт пу ра́бута, *ш'и́ч'ки* си устá-наха *пухáхани* [MS,t,58]; 5. 'нешто' ~ "на м'е́н'а ми кла́ди иди́н тра́н, на н'е́ја, кóгу зна́ј, пуидѝн ка́кó кóл и кла́ди!" [MSt,78] – во контекстот среќаваме употреба на формата за директен објект: *кóгу* наместо номи-нативната 'кој'; 6. *изр. пујно́ вр'áм'а* (= во минатото, некогаш) ~ *пујно́* вр'áм'а и бѝл иди́н ч'урбар'и́ја и *таки'иде́псувал* ут с'éлу на с'éлу [MS,t,9]; ~ иди́н и ути́вал *пујно́* вр'áм'а за да ра́бути [MS,t,18].

пујáвуве (са) *impf* 'се покажува, се најавува' ~ ама, *пу-идна́* *ниде́л'а* *ки-пóчне* *црáвче* *да-са-пујáвуве* *е́н-дра́чку* и *ки-пóчниш* *пý-е́дно* *ли́шче* *да-дрóбиш*, *пý-е́ндро*, *пý-е́ндро* [БМ(Стр),201].

пујáта f 1. 'просторија во која се чува стока' ~ *то-ј* *згра́дичка* *на́права́на* *де́ка* *живе́е* *гулémта*, *е́драта* *сто́ка*, *уф* *а́тáро* на *ка́шита*, мóже и *пóда-лечко*; *пујáта-ј* *шóм* *живе́е* *сто́ка*, *гувэ́чко*, *ми́сл'ум*, *ста́вело* [ПД(126); сп. сеќавања на информаторот за стопанскиот живот во Кукушко, меѓу другото го објаснува и називот *пујáта* ~ *си-вика́ли*: "Аа-а, *ни́а* *тýк* *не-сéдме*, *ни́а* *ки-ш-óјме* *дóма*" ...*нашо*:

*тáтко ду-вáдин, ду-дéк умрé, óн сè лáгише Кúкуш, сè ки-ш-óјше нã-Кú-куш, нé тúка, нé тúка, нé му дáј дã смýсле. Сáмо Кúкуш ки-ш-óм, уф-Кúкуш, вíкше, Кúкуш и дрúго нíш-то. И нã-мужé д-óде, тúка си-умрé. И ус-Кúкуш нã-ýстта сј-умрé. Имáли тáм нóго гулéми двóруве, úбуви. Шéјсе глáви гувéда јáс пóмнум уф-двóро сãс-тéлци кá имáхме. Ки-спáднат ут **пујáтта** прáво сј-óот, си-пáсат, бес гувидáр, нíкãкоф гувидáр пу-нíх, нíкãкво, нíшто [ПК,2(Пос-293)]; ~ уднãтpe имáја: тримóј, удáј, чãрдáци, мутлáци, кирáли, мусáндри и дулáпи. А уднáдруф: гулéми двурóј, ãрóј, пујáти, кучíни, плéмни и гулéми ãмбáри [ДК,154]; 2. од Гевгелиско (кај Иванов) – пујатка и пујата 'широка стрea, откриен трем, сушилник, место за одмарање, чардак' [ИГ,127]; слично запишавме и ние при истражувањата од Кукушко: ~ сýшина ду нéкуј сýд, пут-срéјте, зã стóка [ПК,1(91)].*

Пујацка Река top. 'место покрај река во с. Николич, Дојранско; порано тука имало **пујáти** (простории во кои се чувало стока)' ~ гувéйтa ги-збíрãме нã-еднó мéсто, нã-Збирáлто, и ут-тúка пóсле ги-нóсãме нã-Сýјте Чéшми, Икíмци, Сýа Река, **Пујацка Река** (имиња на места во околината на споменатово село) [ПД,156].

пујка f, zool. 1. 'мисирка'; 2. fig. 'навредлив збор за неснаодлив човек' ~ кá-а нãвидéл тáа глáфта алíс пујка; кут пујка нã-мóже дã-сã-снáјде [ПК1(91)].

пујрá (и: пóјра) f 'долниот, тесен дел од **буката** (= корито низ кое се дотерува вода во воденицата), кога излегува водата низ **појрата** удира силно во **колото**, коешто го врти воденичниот камен' [ПК2(87)]; ~

пу-н'о: пумíнуве вóта. Дудúве ду-тãрáк – тíã-сã нãрédáни прãчки кóј-шo-зãдãржувãт дã-нé-флéзе уф-бúкãтa гúбре, грãнки. Пóсле уд-бéнто, прãку-тãрáко флéве у-бú-кãтa. Бúкãтa дóлу тéсна-ј, тã-сã-вíке пујрá [ПД,171].

пујнóш' adv 1. 'понекогаш' ~ 'јáс му дáдух инá гãска, да ми спич'е, ... и ми вилí, ч'а прул'етна, хíч' пéч'ина гãска прул'етнува пујнóш'?' [MS,t,57]; 2. 'еднаш' ~ за ми дaд'éш' идíн дисáјк парí да да јáхна кóн'ч'ату да да си прим'ãн'а пујнóш' [MS,s,92]; в. **пуидин**.

пукавица f 'шум од пукање' ~ уд-дéк íде тáа пукавица кóј знáа!? Сп. и: ~ **пукутéвица** сã-чú кãд-вас снóшти, сéтне и áдна шãмãтá, шó бíше тáа рãбóта нé-знáм [ПК,1(91)].

пукајán* adj 'тој што изразува жалење за некоја лоша постапка' ~ тукú ки дóјди врémитo, и сéга-ј, óти тíи прáвинти пукајáни л'удí ки си пук-лaнúат на Тáтко су сè сãрци и прáвина; óти и Тáтко такфíи пáла шo си пуклaнúат на нéго [MV(K),256]; ~ Ету јас ки пúштам Ангелот мóј нãпри на тéб, вó ки испрáви пãту-ти при тéбе. Глáс вел'áла уф пусталíа: Исправéјти пãтут Господíноф, рáмно чинéјте пãтíчкити нéгува... и да кажúва крãстéнио пукајán да си мíи грéхови [MV(K),307].

пукајáние* п 'изразена жалост за некаква лоша постапка' ~ такá му бéши писáно да си чíнат сúти шo бéа писáни на М... нóмото и на Профíтити и уф кнíгити зãрди мéн... óти такá му бéши писáно, и такá му бéши да си мãчи Христос, и да си прикажúва пукајáнитo на л'удитo [MV(K),260].

пукајачка* f, в. **пукајачке** ~ така му било да сѧ маѧчи Христос, и да уживеи ут умреиш на трѧта дѧна, и да си прикажи на негувото ѧми пукајачката и простѧнио за грѧхови на сѧто инсѧн [MV(K),335].

пукајне* п 1. 'кога пука пушка или др. оружје' ~ едно-време пукна идна бѧмба. Су-пукѧјнто бѧмбата нѧе видема плѧмин сѧ-дигна, свѧтло, и пучнаа пушки, имѧјзери да-пукѧт [БМ(В),191] – в. **пукавица**; 2. 'кога од пченка (посебен вид) на огин се пржат пуканки (шапки)' [ТГ,347].

пукака* pf 'посере' (детски израз) ~ кѧци, кѧци, баба! – баба прела две клупцијна, [да и клала на бочвата, [дошло јаре пукакало [ТГ,118].

пукалнѧнт adj 'тој врз кого "има фрлено клетва", проколнат' ~ тѧтку м'ѧ имѧш'и пукалнѧнт, да бѧх стѧнал магар'ѧ, с'ѧ м'ѧ прустѧ тѧтку [MS,t,55].

пукалн'ѧ pf 'упати клетва, проколне' ~ "ѧ за т'ѧ пѧсна сѧгѧ, амѧ гл'ѧј, да му ни фт'ѧсаш' на тѧтку-ти, да т'ѧ пукалн'ѧ пак да стѧниш' магар'ѧ!" [MS,t,55]; ~ как вид'ѧ ч'ѧ така стѧна, гу пукѧлна Крѧлу Марку, му р'ѧч'и: "тузи, ш'ту ми гу стѧри ни на Бѧга дѧш'ѧ да да-д'ѧш' ни на з'ѧм'ѧ кѧкал да кла-д'ѧш'!" [MS,t,39]; и: **покалне*** ~ га глѧда ламјата, чѧ липса едѧн дал сѧс дѧсет јѧбѧлка, сѧкаши да пукни и гу покална така: "ѧх Бѧже, кѧј искина далѧт сѧс дѧсетјѧ јѧбѧлки? Ако е жѧна, мѧж да си чѧни, и ѧко е мѧж, жѧна да си чѧни?" [V,PM-113]; ~ го ударила јѧче по рѧкѧтѧ с-једно даро. Детето зело да плаче. Мајка хи как ч'ула, излела та ја поклепа и рекла: "Дано, керко, да сѧ хич ни наврѧши, и на животе

си дете да не видиш!" [V,PM,292];

~ мајка хи сѧ разбол'ала и ја праиш-тала да хи донесе вода студена. Тја ни ја слушала. Тога мајка хи ја поклепа и рекла: "Да сѧ, керко, по кѧшитите навѧрташ и да сѧ л'у жѧлиш, чи ни ма си слушала!" [V,PM,292].

пукане* pf 'упати покана (пр. за посе-та)', в. **пукѧнува** ~ дудѧка дѧ стѧг-нат ду-него, угладнѧле и нѧго сѧ-измурѧле. Прѧд-грѧтските вѧрти ги-срѧтнал едѧн стѧр чувѧк и ги пита дѧка ѧдат. Стѧраѧо тугѧј ги-пукѧнил да-ѧѧдат при-него да живеѧт [ВД,277]; ~ цѧрут дѧшѧл зѧпувѧт ѧ-ѧѧт сѧти тѧму дѧ-прѧвѧт гѧзба, дѧ-сѧ-гѧстѧт. И-пукѧнал сѧти сѧла. И ѧни сѧ-ублѧкле, сѧ-стурѧле [ДК,120]; ~ е, вѧ нѧшту дѧте Ми-ци па му-сѧ-згудѧл никуѧ-бѧлтијка прит-негу, тѧ фѧртумта а-сичѧл. Вѧѧве Марѧшка унѧтре, кѧј ки-ѧ-фѧте – нѧ Нула. А-фѧјке Нула – уд-зѧмин а-стѧркал'ѧла у-тѧ кѧлта. И тѧкѧ виѧе сѧ-влизѧле унѧтре, не-и-пукѧниле [БМ(Цр),207]; ~ ѧрно-ѧма, ѧдно дѧн тѧтку-му нѧ-дѧјто зѧфѧтил дѧ-си-ѧѧрѧсуѧа и ут-кѧ-бѧше сѧ ѧѧр и-пукѧнил сѧте сил'ѧјна и нѧпрѧвил ѧдна ѧбѧва гѧзба [БЕВ-(Кал-293)]; ~ пѧ-виѧѧ: Нѧ-е тѧѧ јѧдини зѧ-чѧв'ѧко, зѧ-ѧлишѧтѧ си. Оти ѧбл'ѧчѧн. Ас кѧѧ-ѧѧѧх ниѧкој не-ме-пѧкѧни, сѧѧ зѧ-ѧлишѧтѧ ме-кѧнити", виѧѧ. "ѧј дѧгледѧни"; си-зѧминѧл [ЛС(К),120].

пукѧнет adj ~ ут-кѧ-бѧше сѧ ѧѧр и-пукѧнил сѧте сил'ѧјна и нѧпрѧвил ѧдна ѧбѧва гѧзба. Зѧјдно су-силѧјнта бил пукѧнет и пѧпут [БЕВ(Кал),293.]

пуканувачка* f 'покана' ~ пуканувач-ката на Г. Лавров за ва работа, на коѧ му сѧ кѧних јѧс ѧша утѧмна [ME(P),70].

пукачуве (сă) impf 'оди нагоре', и **пукăци (сă)**, сп.: **пóвут** 'растение, то: сă пувíве пу нéко: дăрво, сă пукăчуве, цăфте бéло цвѣтче и фíно мирíсе' [ПД(123)].

пукăш'та (сă) impf 'се искачува'; ~ д'ăт'ăту пак стăнува нóс в'ѣч'ер ... са пукăш'та пу скáлата на гóр'а, как си утíваш'и с'ѣ [М-S,t,22]; ~ тóс сă пукăш'та на врăх м'амíјата ... сă фăрл'а ут м'амíјата за дóл [MS,t,56]; ~ и сл'ава тóј ут думá; андúс да нóј на теáтpуту сă пукăш'та гóр'а на бр'аствó [MS,t,21].

пúке (и: **пúка**) impf 1. 'стрела со оружје, пр. со пушка' [ПК(АК)]; ~ **пúка сăс тyфѣјк** (= стрела) [MS,s,93]; ~ **кă-дyдѣ Пíю, а́дно Пíю, а́дyт е тó, чýкăт нă-пóртăта, нѣ-утвára... Кó и-глѣда чѣтникyт зăстăнăт су-пúш-ката тăкă зăтскриѣно и утвára ут-гóре су-пúшкăта. Гóре пăтóн í-мăше. Ут-пăтóно фăтíу дă-пúка. И утвурíја óгин [БЕВ,299]; ~ **Стu-пáа-се тáм. Пучнáа вyјнá... пучнáа тíу тóпyве дă-пúкат уф-сѣлта, зăпá-л'уват сѣдбите, жíтта. И тăвá пóл'то стăнá, Сулúнкотó Пóле, кă-дѣш цѣло [ПК,2(218)]; ~ кá бигáме, yд-Нимáнци кá излизѣме нíу yддѣме нă-нăшто сѣло, нă-Плăнíца. Плăнíца пóнăтăкă е, óна нѣ бíше зăпáл'на. Си-пуминáме, вyјнáта сă-бíт дóлу нѣл'. Нíу биз-вyјнá бѣгме. Пу-нás нѣмше дă-пúкат, áмá пóл'то гó-рише гáре [ПК,2(250)]; 2. 'памукот кога созрева чашката во која стои се отвара и се кажува дека **пyке**' – на Гургевдин има обичај да се оди в поле, да се направи л'ул'ка од јаже; се л'ул'ат обично децата и младите, но се случува на лулката да седне и некој возрасен и тогаш кажува: "да са зал'ул'ум, да ми бубак пyке" [ТГ,70]; 3. изр.: **пúке уд******

мăки (= многу се јадосува) ~ и **вúке**: "А́де мăр, ут-кóга си-удѣна". Тăа мóмичкăта рѣкла: "Еми мáле, чѣшмата дăлѣко-ј". "Е-шó стóмната нáчнина?" "Сă-нăпí аднá стáра бáба". Мóмичкăта гyвóре, yд-ýстта сѣ стрѣбро и злáто í излѣве. Еми, тăа пúке yд-мăки [ПК,2(Креп-302)]; **пúке дăрво и кáмăн** (= се кажува за зимно време кога ќе фати голем студ) [ПК,2(189)]; клетва: **пyки да пyкнyш** (= јади и од јадење пукни, умри) [ТГ,320].

пúкне pf 1. в. **пúке** 1. ~ **едно-врѣме пyкнá идна бóмба. Су-пукáјнто бóм-бáта нíе видѣмá плáмин сă-дигнá [БМ(В),191]; ~ И мóјто тáткo, тyвáрíме, чинíме и сăбáјлинта мáјка кí-нă-јспрáте дѣцта, кá кí пúкне гáрнáттa прику кáштта и вáлóвто, адíнјyт нă-гóре, адíнјyт нă-дóле о-уднисѣ [ПК,2(Иц-282)]; 2. 'кога ќе се скине кората од рана, пр. од чир и ќе истече гнојта' ~ и **рибата гу зема пак на гáрбо и гу промина оданат. И л'у дојдоха на крајта, тојнака от страх га удри рибата сос папуцут на гáрбо. Раната ониј час пукна, и уздравјала рибата [V,PM,100]; 3. 'умре неочекувано, од преголеми напори (физички или психички), односно од урок – суеверие' ~ "сă размислих за братовите ми малечки и за брат ми и за снаха ми. Скоро да ми носиш на брат ми, зашто кí пукнам" [МС(В)96]; ~ **един ден са субрале сите жита. И дудека са фал'аа сите заедно,... белото просо ... и им рече: "Мулчејте, мулчејте, ајнаци менабетлер! Трабуве една гудина чувек да чека, па така да му дајте леб... Ама јас! – За 90 дена никнувам, израстувум и леб дунесувум". И чиницта и ичуменут и ржста, ка чујаа вија лакрдији,******

толко са устраија, дури на среди пукнаа уд мака [ТГ,343]; ~ нос кон', ш'у јахаи'и д'аду, падна на п'ант'ут, пукна кон'ут [MS,t,80]; ~ јас за ти дам иди'н кон'у тук да јакниш', колку мож'и да трач'и и д'е за ти пукни кон'у, друк за ти дадат [MS,t,19]; 4. 'се измени, се претвори во нешто друго' ~ сабаљинта ки-спадне ц'аро на-лоф. Оде, са-иште на-тук, на-там, адно време ка са-пуштуве на-ка'т гор'та (коњот). Заминауве адна тумба тоо ајг'аро, којно, пукнал, са-стуруве адно дете и иде си дома [ПК,2(Ним-270)]; 5. изр.: **пукта жега** 'летно време, кога ќе фати голема жештина (околу пладне)' ~ дек к-о'ји уф-пукта-жега баи; чеки нек са-ра'зладе малчко бар. Пукта-же-га-ј уф-жества време, на-пладнина [ПК,2(92)]; **пукна топо** (= се кажува кога ќе се заврши некоја важна работа) [ПК2(149)] – веројатно потекнува многу одамна кога важните настани (почеток, односно крај на воен судир и сл.) се соопштувале со пукање на топ; ~ **пукна ут ив'ат'у** (= цркна од злоба, од инает) [MS,s,93]; **му пукна зл'ашката, отиде на д'јавола** (= умре од нервоза) [V,PM,117]; **ут-ка'т г'а'зо да-си-пукниш** (= кога некој премногу ги нервира другите) [ПК-2(207)]; **да пукниш булаки!** – клетва (= да умреш); со исто значење: **пукнале да пукните!**; **да-пукниш, д-умбриш** [ДК,107]; сп. уште: **испукале и изгибирисале!** [ТГ,122].

пукница f 1. 'јадење' ~ за-јадинто ви'ке пукница мајката, ка са-л'у'те на-де'цта; [ПК,2(92)]; ~ само за-адна пукница ра'мбиме, за- друго динар не устануве [ПК,2(189)]; 2. fig. 'јад, мака, тешкотија' ~ уд-них пукници са-нап'алних: цел живот

само пукници... арно не сум видела, ки [ПК,2(92)]; сп. уште: **пукници зб'ире** 'се секира' ~ мајкта-ј само пукници да-зб'ире [ПК,2(190)].

пукнува impf 'умира од преголеми напори', в. **пукне** ~ на'ж'да и дру'гајут кон', пукнува [MS,t,80].

пукорин adj 'тој што е помирлив, што ги избегнува конфликтните ситуации' ~ да-ведиш гла'ва, да-си пукорин, да не са-кариш, ус с'ите да-пумину-виш [ПК,2(183)].

пукрај праер 1. 'во близина на нешто (односно на некого): до, кај, крај' ~ гу з'еват про'с'аку, гу зака'руват гор'а пукрај цар'у [MSt,24]; ~ утиди гор'а пукрај игу'мину, гу пита: "уд'е си ти? ут кутри манастир?" [MS,t,45]; ~ и си дојди долу пукрај ман-и'о-ји и ман-и'о-ји си дојди, гу кало-сур'иса [MS,t,35]; ~ и си вили: "спулај-му на Г'оспут', тос в'е'ч'ер са биш'-ти тук, утр'а за си по'да дум'а пукрај тајфа'та-ми!" [MS,t,42]; ~ ама ин'а бабич'ка ја пузн'а мума'та, заш'то ути'ва д'ат'а пукрај н'еја [MS,t,22]; ~ гра'мнува цар'у иди'н ками'и'к на гул'амит'а з'ент'уфци: "дол б'ре к'ерати у кукуш'карнику в'а при'ага вам!", си гу запи'ра Кел'еш'у гор'а пукрај н'егу, куту' цар' [MS,t,37]; ~ за ин'а гуди'на н'етр'а са науч'и да п'сала и са вр'на пак дојди пукрај цару'вата мо'ма [MS,t,27]; ~ ја цал'уват, се прустуват, [ред си чеке млади Сту'јан, [ред си чеке да-а цал'уве, [да цал'уве, да са просте, [не му дават нејни брат-ја... [си испадна и уд цркви, [си утиде ду то стадо, [да гу насе пукрај село [ТГ,202]; ~ иди'н тра'н и кла'ва у ганс'от на му'хата, ја м'етнува и н'еја пукрај арасла'нут [MSt,77]; и: **покрај** ~ отиде покрај

морету, најде едн гимиџа, гу на-
зари за да гу закара на една касаба
кату на Шам [V,PM,8]; ~ покрај
морето са седјали два базиргани и
еден крапачин, трите на бун се
зборили [V,PM,242]; ~ пил он тамо
вода, и заеднош са чини елин сос
големи рогови. Тогас тој елин и
сестра му излезоха долу у рамно
поли, најдоха една чеџма, покрај
чеџмата имало един гол'ам брјаст
[V,PM,240]; ~ кату позна сам, ч'а
ки умри, викна детето покрај негу
и му вели: "а бре синку, гледаш ли,
јаже веки ки умрам" [V,PM,7]; ~
донели софра на цар'увата керка,
седна сос мајка и да вичерат, и
тојнака седна покрај неа [V,PM,34];
2. 'во споредба со' ~ да видите
авиолиата, што утепа филдиџите
и фил'ут, он је јунак на земјата,
та аз покрај негу не сам ништу!
[V,PM,44]; 3. 'освен' ~ у-идну-турџко
село идну-газда пу-име Мустафа,
пукрај друк дубитук имал и идна-
малачка. Су-неа живал и си-и-ранал
деџата су-млеко [ДК,154]; 4. 'наедно
со друго' ~ и т'е му р'екуха: "јала!
сирмаси сні, н'емами друга удаја
пџики, ама пукрај нам промин' и
ти!" [MS,t,15]; ~ утиди там на
ина каџи'тичка, с'ад'аш'и ина баба
и вили: "бабу, јас иш'та да с'ада
пукрај т'еб'а!" ... два, три дні с'ад'а
там пукрај бабата [MS,t,21]; ~ и
цар'у гу пусна на бахч'ата да рабу-
ти пукрај бахч'иван'ијата [MS,t,33];
~ на-стр'аш'та имаш'и ина мандра;
ч'убаниту ут-стр'аш'та ги гледаха
пукрај меш'л'антата ч'а има и ино
д'аџинџи [MS,t,16]; ~ и т'а имаш'и
малки меш'л'анта, ги дујаџи'и; пукрај
н'ејнит'а ... гу дујаџи'и и мал'еч'куту
[MS,t,16].

пукрива *imprf* 1. 'кога врз нешто се
става покривка' ~ "м'ен'а мајка
м'а има науч'ену сас лирину јор-
ган да м'а пукрива" [MS,t,50]; ~
му-вилеле: "Брат брат не ране –
тешко то шу-гу-нема!" И то шџ
праве идну-ден? Зева идну-овен,
у-закџл'ва, у-пикнува у-избџта дџ-
лу, гу-пукрива [ДК,152]; ~ ста-
нува ж'ината-му, клава идн пр-
скефал дџл јурган'у, гу пукрива дур
гор'а [MS,t,13]; и: **пукриве** ~ дабуви
кџлуве, сџ заџџиџат уф земаџа пуд
вџта и пџсле ки сџ наредџат кутџи
каџиџа. Ка ка: чџтиџиџи ус читџри
куџета, сџ пукриве уд горе [ПД,128];
2. 'става покрив на кука' ~ не а
пукрива и не а чинџ миримет сџта
кукџа и така тро пу-тро а устава
тикмиџ да сџ дутурџ [ME(P),86];
3. – (сџ) 'кога некој си става наметка,
се наметнува (со нешто)' ~ кепе... –
покрива, штоту са покриват
чџбаниту, кога даџди [V,PM,33];
4. 'се простира' ~ не ув блатџкџут
урман, шо е припџлнет су вода, ами
ув вреџут, шо гу пукривџиџи полџто
[ME(P),77].

пукривајне п'кога врз нешто се става
покривач, во случајот вел со што
се покрива лицето на невестата' –
во неделата пред свадбениот
церемонијал младоженецот
невестата ја дарува со: џубе свитџни
(од чоја), пуџтавено сус лисџџини
(кожа од лисџа или од нешто друго),
папуџи пџлни (пишува: пџани,
погреџно), иџкер, чурапе, каврак
за клајнајне, каврак за пукривајне
(вел со бела, порано со црвена, боја),
ниџистџинка китка (џенче) и др.
[ТГ,174].

~ гу-пуканува вълкут к-у-госте. Заврүва ину-казан вода, му клáva ину-стапче, му-фърл'а ину-виленце узгора. Му-веле нй-вълкут: "Дя-дóйш ки-тй-гóстйм" [ДК,118]; ~ а-набóжмá лисйцйтá, му-веле: "Сйте зйцй ми-сй-бййт пёзa". —А, нé

бѣри гѣјле, му-вѣле, и зѣ-зѣјците ѡма кулѣј". И-пукѣнѣва сѣте зѣјци. Му-вѣле лисѣцѣта: "Е, нѣ-фил'ѡн мѣсто ѡма ѡна-крѣша. Ки-дѣјте к-а-чѣкаме" [ДК,118].

пукѣснѥ pf 'касне нешто малку' ~ сиднѣле дѣ-вечѣрѣт. Нѣ-кѣчито му-дѣва. Кѣчито вичѣра – жѣнта вѣрѣана. Кѣ вичирѣле турлѣнките му-и-дѣшле нѣ-жѣнта. Стѣнѣват нѣрѣнто. Му-дѣшил лѣп дѣ-пукѣснѥ [ДК,127].

пул m 1. 'светликави (во различни бои) сосема мали крукчиња за украсување на крпи за забрадување' ~ кѣ сѣ-ј нѣридѣла пѣлуве, аѣс Туркѣина; ~ Нивѣјсти иднѣ време и-пѣвеа, нѣ-нѣште мѣста, тѣа гѣре ут-Иѣциѣву нѣ-гѣре, су шѣрове или сѣгѣа му-се-вѣкѣше рѣвѣто нѣ-нивѣјсти, су-кѣлѣк нѣкуј, тѣа су-пѣлуви, зилѣни шѣрвѣти [ВЕв(Ил),306]; 2. 'мала метална на-права со која се прицврстува нешто што е лесно, пр. хартија на сид, на дрво – патент' ~ ѣјн пѣл дѣ-зѣбѣдѣм, дѣ нѣ лѣтке тѣа кнѣгѣта нѣ-ѣмѣут; 3. 'нешто без вредност' ~ тѣѣјта кѣрка нѣ-нѣрте пѣл нѣ вѣке [ПК,2(92)].

пулѣге (са) impf 'следува на некогѣ нешто, му припаѓа' ~ му-сѣ-пулѣге нѣ-нѣго дѣ-ј кѣштѣта (се однесува на делба на имѣт) [ПК,2(92)].

пулѣзе pf 1. 'помине извесен простор на лактен на раце и нѣзе'; 2. изр.: чѣзда вѣшка го-ј пулѣзѣло (= има добиено некое наследство) ~ сѣм дѣ-нѣпѣве тѣлѣкава кѣштѣта нѣ-м сѣ-вирѣве, чѣзда вѣшка го-ј пулѣзѣло [ПК,2(211)]; мѣрѣви мѣ-пулѣзѣа (= почувствував голема непријатност) ~ кѣ мо-видѣх рѣнта, мѣрѣви мѣ-пулѣзѣа [ПК,2(177)].

пулазе pf 'така се вика кога на празникот Мартинѣци рано наутро дојде некој'. Тоа утро се пулазуве. Сп. верување: ако човек (или жена) има арин и лек полаз, а тоа се познава по тоа далн таа година, кѣ им биде успешна економѣјата, тогѣш самите домаѣини го повикуваат или му даваат порака уште прѣтходната нѣк, утрѣдѣнта, рано, додека уште нема дојдено човек, да дојде и да ги пулазе. Кога пулаза-чѣт кѣ влѣзе в куѣи и поздравѣ со дѣбрутѣро, веднаш седнува до огинѣт и почнува со задникѣт да се врти како кокошѣката на јѣјца кога сака да ги размѣша. Тогѣш на огинѣт кѣ ставѣ гранѣчиња што ги дѣнѣл од двѣрот. Овѣе гранѣи се викаат пѣлѣи. Кога кѣ ги фрлѣи врз огинѣт благѣсловѣва: "Пѣлна куѣа бирикѣт; сус крави, сус тѣлѣи, овѣи, кукошѣи, пѣлѣи, јѣјца; на сѣте Госпѣд да даде касмет, на неармѣсѣно – армѣсѣница; на нежѣсинѣно – жѣна, на жѣсинѣни дѣца; на дѣца здравѣ и касмет и уд Госпѣд на сѣте здравѣ и касмет!" [ТГ,16]; в. пѣлес.

пулазуве impf в. пулазе ~ тоа утро се пулазуве (на празникѣт Мартинѣци). Пулазувајнѣто може да биде дѣговѣрено, а може да биде и сосѣма случѣјно [ТГ,16].

пулѣта* f 'големѣ прѣтсѣбѣе, по цѣлата дѣлѣжина на куѣата, нешто како балѣон, покрѣено, но ѣтѣворѣно напѣред (во старѣте куѣи чѣрдаѣ)' ~ дѣца игѣјѣјѣт-сѣ нѣ-пѣлѣтѣта [ПД(119)]; ~ и т'ѣ... утѣва у дѣругѣта удајѣа, сѣ прим'ѣнѣа у н'ѣјнит'ѣ рѣби... и исп'ѣва ут вѣнк на пѣлѣтата [MS,t,26]; ~ ја з'ѣва јѣблѣкаѣта цѣриѣѣта, сѣ утѣва гѣр'ѣа на пѣлѣтата [MS,t,31]; кај Д. Иванѣв (од Гѣвгѣлиско) – пѣлат, пѣлатѣка се јѣвува со пѣвѣке значѣња: 'рафт', 'душѣме', 'таван во куѣата', 'прос-

торија на спрат (**горница**); Малецки во разговор (во Солунско) запишал:
~ **пулата каишта** (= висока кука)
[MS,s,93]; сп. **јаслак**.

пуле* *imprf* 1. 'гледа' ~ и така на 105-годишен човек – ала(х)-билир може да и повиче – **камет** биде да **пулам** на стари години [МС-(В),77]; ~ **шо ки ви́де?** **Ина-ма-латка са-ва́рте уна́тре**. **Литаши-тем не-са уда́вѝа де́цѝа**. **И-крѝва**. **Ко́га и-пу́ле – де́ца**. **То си нима́л де́ца, пу́стјут**. **Си-и-зе́ва, си-и-пура́сту́ва** [ДК,114]; ~ е, она **зе́ва ину-су́то, зе́ва но́шфите, зе́ва бра́шино, о́де ки-ме́се**. **Гу-кла́ва на́опко си́тто**. **Се́е ба́ба́та, она а-пу́ле удуз-го́ра** [ДК,116]; ~ **ви́дема шо ви́дема, пу́лима шо пу́лима ама и вре́миту се чини за кинисувата** [МЕ(Р),68]; и: **пул'а ~ ич на-мо́ж да-пул'а** (= не може да гледа) [МЕ(Р) 90]; 2. 'обраќа внимание' ~ **Си-и-ва́ја́нува́т ко́јнут и кубѝлта**. **Та кубѝлта би́ла спѝрлна, и та́ же́нта би́ла тру́дна, та́ ко́јнчу са-зауму́рѝлу, присвизга́лу**. **Ма́јку-му, му-река́л: "пу́лиш ва, му рекла́, ја чтири ду́ши, ти две ду́ши, но́јш, са-умури"** [БМ(ЗБ),199]; 3. 'се грижи' ~ и **ба́ба́та му-испу́шту́ва идна́ плу́та сирѝ́не, две́...** – **"Пу́ити го́спуди, ба́ба не́мам да-ма-пу́ле, де́ца не́мам да ма-пул'а́т"** [ДК,117]; ~ **му река́л: "Уд-ва́-де́н ни ба́бичка ке-да-слу́шаш, ни де́ду-ти! Ки-си-се́диш, ки си-ја́јш, ки-си-пи́јш и ки-си-а-пу́лиш ра́бојчка́та** [БМ(ЗБ),198]; ~ **он му берѝ акут на́ негу, он пул'а за́ ку́ките** (=... тој се грижи за одржување на куќите) [МЕ(Р),90]; – во текстот наместо зам. придавка 'негов' посвојноста се изразува со предлогот **на** + полната форма за директен објект: **му берѝ акут на́ негу** (м. 'му бере неговиот ак'); ~

пу-вре́ме замина́л то́ ста́рјут на́к, то́ шо му-ј-да́ди́л тѝе па́рте, му-река́л: "Ка́ о́јш се́га? Та-пул'а́т, та-пул'а́т!" – **"Ма-пул'а́т", река́л** [БМ(ЗБ),196]; 4. – **(са)** 'се гледа', в.

пуле 1. ~ на **ветѝрут и на зајди-сла́нца са пу́ља ут селто Па́јик пла-нина** [МЕ(Р),70]; ~ **напкун са́ завѝрте едниш са́ пу́ли то́ј Шамли́јско дели́че и дигна́ Гуро пи́јаница** [МС(В),98]; 5. – **(са)** 'се забележува' ~ и **аку не пру́шта́вати на лу́дито каба́тити на ни́х, ни́то Та́тко ва́ш ки ви прѝсти ва́ши грѝхови**. **И ко́га по́стити, ни́м да си чѝнити кату́ опаки же́лови, шо си расипу́ат ли́цито ни́хно, да си пу́л'ат на сфѝтут шо по́стат** [МВ(К),282]; ~ **ама идно пу́рамнува́јна на́ тѝја́ гудѝни су сѝгаи́ните са́ пулја́ оти тога́ј ја́раи́јте на́ погу́лемите мал-са́јби́ј биле по-арни** [МЕ(Р)85]; 6. – **(са)** 'се интересира' ~ **устинаа за чѝфлиците и фатиа да пулја́т са́л на́ то ка́т може да́-јспа́дна повичкја́** [МЕ(Р),86]; 7. – **(са)** 'се чини' ~ **ура́чут са́-чу́ди́л – чу́ди́л и си-река́л на́-ју́мут: "Ај да́-ви́дме и во́ мура-фѝт на́-де́уту" и зау́рал та́ка, ка́ му-ка́жа́л ста́ришут; ка́-изва́ди́л три-читѝри бра́зди, де́ду Го́спут гу-пу́питал: "Е, му-ве́ле, и-са́-на́смију́ва, ка́ ти-са́-пу́ле се́га ура́јниту?"** [ВВ,309].

пуле п 'младо магаре, прле' [ПК,2(92)].

пуледица* f 'зимно време кога паѓа леден дожд' ~ **ла́дан ве́тар и до́ш ко́га са́ пулѝду́ве зе́мата** [ПД,130]; ~ **ка си дуна Сечко един ветар и до́ж, ка си зафати една лапавица... чувек уд студено уф миши́ји дупки да са на́пѝке**. **Ба́бата сусѝ кози и ја́рци ка а фати пулѝди́ца и она и ја́рци са шѝкурусаа** (се вкочанија) и **који дека си бише там си устана**

[ТГ,13]; од Кукушко: ~ уф-сечко
ка-фатї айна пуледица да-на-моји
да-настапиши на-зёмта, на-чурәне
боаа л'ујто [ПК,2(92)].

пулédне pf в. **пул'гéда** ~ гу фърл'ят
на бунитто. Там си лэже. Пуминале
адни галáбе. Воа знајал и галáбско
да гувóre... и тиа галáбто си пракá-
жувале: "Да му пуитиме адно пéro,
да си-ј чéпне óчте, ки пулédне" [ИГ,-
114]; ~ уф нидел'та сабаáлнта ки
доат сфатáве. Нивестта ки-ј прачé-
ке на вратта, ки-гу пулédне момчто
низ прáстáнут, ки-ј прасéе сфа-
тáвто сус ичумén, шикёр и бубá-
кёрно сéме [ИГ,117].

пулédуве impf 'кога дождот што паѓа
веднаш замрзнува' ~ ладан ветър
и дош кога сá пулédуве зéмáта
[ПД,130].

пулéзе pf 'првото доаѓање наутро на
гости на празникот св. Варвара (од-
носно Свети Рангел и Врбница).
Според верувањето, дали гостинот
има "лесна рака" или не, ќе зависи
каква среќа ќе има во семејството'
~ на Варвара сакум Шил'ка да ма
пулéзе, от има лесна полизиа [ПК,2-
(166)]; в. пулазе, пóлес.

пуленá* (в. пул'ана) f 1. 'рамно,
затревнато место в планина, пла-
нинска ливада' [ПД(129)]; ~ сá-
бајл' ста́нуват, прáглéт, прáглéт
та́ка пла́нинта, нéли пулéни има.
Е, река́л: "сја да-ума, чафките
на-пулэнта да-ста́нат óфци". Па
чафки литáли та́ка, "крéж, крéж"
правíли. О-н, чафките óфци ста́-
нува́т [ПК,2(Мор-228)]; ~ тóо
дétто, пáсéјки ко́јсте пулэнта,
ближнáл пáрстино, áјн ко́јн та́р-
че, та́рче пáрд нéго... кáчил-сá на-
ко́јно, кáжáл "Збóзум ма́јко!" "Чéки
си́но, дéк к-óји, áс ки-до́м". Тóо
буцна́л ко́јно, па н-áјн пáрч сá-ка́чила,
ба́ба́та [ПК,2(Мор-230)] – уште

еден случај на беспредлюшки додаток
за место: пáсéјки ко́јсте пулэнта (м.
'на пулента'); како што е познато
оваа посебност се третира за вли-
јание од балканската јазична алијанса;
2. 'дел од нивата намерно оставен
необработен' [MS,s,93]; 3. 'широк,
рамен простор пред куќата' ~
нара́чај, моме, порáчај[кога ки
метат пулена[и твојта пулена
да а изметат [ME(P)100]; 'двор' ~
бегут му дава на јáрацијта: кука́
су трéмишта́, килар, аáрá,
кушуварник и са́мáлáкá су пуленá
[ME(P),87]; сп. тор. Полéница
Пáтéчка (сп. патéчка = тесен пат,
врвица) (Савек, Валовиште) – стсл.
по́лиана [ЈИ,Ми..., 175].

пули́* (и: пул'áј*) pf 1. в. пулиáве 1.

~ хај си стана, хај си зима једна
ругузна,[си ја зави, си ја врза куту
права свека,[јуд удзгоре ја пулија
сус смола и катран,] како, манум,
ја запали уд пладнин сабајлин,[она
му свитила, манум, дур ду црна мрака
[ТГ,42]; ~ ара́тликут и жé'ината
му на ара́тликут ха пул'áха гáс
[MS,t,74]; ~ хајде дошло вре́мја
да идат на ба́н'ата́ сос други
мо́ми, и детето сос тја́х. И като
застáнало на вратата, заспа́ло,
на́к ко́сето го по́сечи сос но́еја
и са скрíи. Кога́ изл'áli мо́мите
от ба́н'ата́, детето сосéчено. И го
пол'ала назика мома от живата
во́да, ста́нало [V,PM,258]; 2. изр.:
ма́ пули́ја вре́ла во́да (= нéшто ло́шо
áк ти на́пра́ве нéкуј) [ПД,137].

пулијн* adj 'наквасен, натопен со теч-
ност' ~ туку сум ти, лудо, уд
мајка рудена,[уд мајка рудена на
сам ден Благувиц,[на сам ден
Вилигдин, лудо сум крстена,[сус
рујно, благо вино, лудо, сум бај-
нана,[сус бело млеко, лудо младо,
пулијана [ТГ,96]; ~ Тóо пáрста́но

пул'ка f 'млада кокошка, јарка' [ПД-
,126]; сп. празноверие: ~ *ако си
петле чопни си пашка, ако си
пул'ка — крило си чопни* — ова го
зборуваат додека го држат пилето
в рака потоа ќе го пуштат и ако се
чопне за опашка — значи дека е
петел, а ако се **чопне** за крило

значи дека е **пул'ка** — [ТГ,402]; ~ *жа́лта пу́л'ка пудбу́лена, пуд-бе́л мису́р пу́лупе́на* — брзозборка, се повторува повеќе пати [ПК,2(92)].

пумагајне п 'кога некој нема доволно работници во семејството односно нема пари да плати *измика́ри* (за земјоделски работи), во таков случај, на празничен ден му доаѓаат познати на *пумагајне*, односно на *ја́рда́м* (= помош, турц.). Обично доаѓаат младици и девојки, а домаќинот им дава само јадење, а не и пари [ТГ,327].

пумагач т, в. **пумага́ч'ин** ~ и са *чинил* Пруфи́тин и вел'ал: *Благу́субе́н си, Го́споди, Бо́га на́ша Израи́л'ка, шо си уми́л и си дава́л, и а чини́л си имда́т и пумага́ч на тво́ити л'уди да уткíнат* [MV(K),322]; сп. верување: -- кога ќе дојде Св. Атанас тогаш е *стрет* зима. Тешко е до Св. Атанас, а штом тој ќе помине и *тоа* што му беше за *умирајне* — не са *прадауве* (= и тој што му беше за умирање нема да умре). *Свити Атанас се смета како пумагач и другар на Св. Андон* [ТГ,-27]; ~ и *он а зéл на не́гу уф ра́йцити, и благосови́ на Бо́га, и риче́: Сэ́га, Го́споди зéвај си на измика́рут, катú как си ре́кал су ми́рну; е́ту а виде́ле о́чити ми пумага́ч на́ш, шо си азирдиса́ на о́чити на са́ти л'уди; ви́дело да би́ди на инса́нут* [MV(K),-313].

пумага́ч'ин т 'тој што помага, помошник' ~ му *вилу́*: “*дунéсух иди́н пумага́ч'ин, да ми пума́-га!*” [MS,t,73].

пума́ге (и: **пума́га**) *imprf* 'кога некој му пружа помош на другиот' ~ *л'угáто шо ги фати́ш да ти пума́гáт на гúмнуто, о́ни ки ти ра́бо́та́т* [ПД,122]; ~ *не мо́жи не́кој да ра-бо́ти измика́р на две́ а́ги; о́ти или идно́то ки си милу́ва, и на дру́гут*

ки гу ка́сканди́са; или на идно́то ки му пума́га на дру́гут ки гу нати-ми́са. Не́ мо́жете да рабо́тите на Го́спот и на Дја́волот [MV(K),264] — интересно дека во Евангелието (Кулакиско), што, се разбира, се однесува на христијанската религија, среќаваме многу турцизми и имиња на турски великодостојници, каков што е случајот во контекстот: *измика́р на две́ а́ги* (сп. уште: *јузбашија* и др.), што зборува за силното присуство на турскиот елемент во овие краишта; ~ “*иди́ш у м'е́н'а да рабу́тиш?*” *ја́с íмам ка́финé и за пума́гаиш' на гу́л'а́мá-т'а́ гарсо́ни!*” [MS,t,81]; ~ И уг-вори́ Симо́н, да ре́кал на не́гу: Пу́ве-лин, са́та но́ка си умури́хми, да ни́иш'о не́ фати́хми; íлим за тво́ја пувéла да а фáрлам грíпут. Как му фáрл'але, затфо́риле но́го ри́би уф грíпут, дýри ки си ски́ниши. И а ви́ка́ле на дру́гарите шо би́ле уф дру́гут ка́икут, да до́јдат да и пума́гат [MV(K),272] — една посебност во врска со членот: во контекстот имаме пример со “двоен” член, и на определбата и на именката, што не е обично во литературниот исказ: *биле уф дру́гут ка́икут*; сп. благослов: — на свадбената вечера прв благушове кумот: “*Дубре са субраме и дубре фтаса́ме! Госпуд ни пума́ге, здра́ве ни даде, ил'ада утиде́ме, ил'ада и един ду́јдеме. На новјут гост Госпуд нова нафа́ка (сре́ка) да му даде! Сус таква ра-дуст Госпуд сите братја да и зара-ду́ве, и дека треба да се в́рне!!*” [ТГ,184].

пума́к т 'некој што не е Турчин а ја прифатил муслимската религија' ~ *ути́ахме уф-сéло Кре́ца́во... са́-сва́лме на́-че́шма́та Кипа́рис... а сли́ка́х че́шма́та, о́ти на та́а че́шма е́-ра́нин Ри́сто... ку́кушки ву́јво́да. Ут та́м ути́ах на-руса́лици́те гроби́ш-*

та. Уф-Креџаво не́ма на́ши ни-ади́н, са́мо Га́рци и пума́ци, та́ка ра́зба́ркини [ПК,2(Креџ-307)].

пумѣва* *imprf*, в. **пумит'б** ~ с'една мума́та и ка́та саба́лин и на ви-ч'еро́ и пуме́ваши'и ка́ши'тич'ка́та [MS,t,62].

пуми́ж'ду ргаер 'пومهу' ~ пуми́ж'-ду на луз'ету с'а́х миси́р'; пуми́ж'-ду на миси́р'у с'а́х фасу́л [MS-,s,93]; сп. **миж'ду**.

пумине (и: **помини**) *pf* 1. 'се придвижи, пројде од едно на друго место' ~ Учени́ците дава́ле на сф́етут; и си́ти јаде́ле, и си прија́де́ле. И шо арти́рисува́ле кума́ти, и крина́ле, и убра́ле двана́дест ко́ши па́лни. На ва́ час пувел'а́ Исус на Учени́цити да фл́езат уф ка́икот, да по́мини ута́ди [MV(K),266] – уште една потврда за посочената морфолошка специфичност: проширена употреба на множинската наставка **-и** кај еднословни именки: **двана́дест ко́ши па́лни** (м. 'кошови', за ова в. во граматичкиот дел); ~ де́цта о́варт-за́варт на́-лебо. Диме́к гла́дни са́, ки-пуми́нат, ки-за́ми́нат, ки-си-ска́ршат ле́пче [ПК,2(187)]; сп. клетва: – кога ќе тргнат на пат ќе се прекрстат и ќе се помолат на Бога: “Госпуди Бо́же и Свити Димитри́е, на души́мајне бастрет да им се фате (= да бидат оневозмо́жени), да не ма ви́дат, да не ма чу́јат, крај них ка ки пуми́нум, каман и дрво да са чинат, сус рат да пуми́нум!” [ТГ,306]; ~ искара́јт-ме на дру́м, на субе́рут, [ле́ле за ба́јраку́т ко́јну ми ва́рза́јте, [на но́јзте пи́смо испи́ија́јте, [на са́рце́то пи́ле Ста́но, [ки́тки наси́ја́јте, [ко́ј да по́мине – се́ да си ски́не [ИГ,108]; сп. верување – спроти празникот Св. Чтирасат девојките вражат за да дознаат кој ќе им биде избраник: во самракот ќе отсечат

гранка од црница и со неа одат до некој поток или бразда со вода, и ставајќи ја гранката преку браздата ќе речат: “Кој ми је удилен (опреде́лен) ва́ја вечар не́ка до́јде на во́ја мос да пумине и уф нас да до́јде!” Девојката ова три пати ќе го повтори со верба дека но́кта ќе го сонува својот избраник [ТГ,46]; 2. 'пролета (птица)' ~ ка́ па́жфе де́тто о́дма пувел'а ут ца́рут да гу ва́рзат де́тто. Гу фа́рл'а́т на́ буни́шито. Та́м си ле́же. Пумина́ле адни га́лџбе. Во́а зна́јал и га́лџбско да гуворе [ИГ,114]; 3. 'измина време' ~ пумина́ иди́н д'е́н', пумина́ха два́ дни ... д'а́т'анту фа́ти да са́ ч'у́ди [MS,t,84]; ~ ут-ка́-пумина́ле два́јсе гуди́ни, са́-дука́ра́ло ре́т то: та́рго́вацо да́-до́: па́ уф-то́: се́ло. И у́де. Ве́ча́рта си-но́јме акра́но, уф-кава́не́то пуса́де́ле и уddéле на́-о́рто. Туга́ј, е́дно вре́ме, се́ на́-па́то са́-бра́ле, игра́јале н-е́јн та́пан [ПД,151]; ~ амá туку речи и нема́ ден да́ пумина́ и да нема́ ув у селту и некуј гос-Турчин [МЕ(Р),-84]; ~ и са́ набли́жиа уф се́лото шо о́диа, па о́н при́делу́ваши да́леко ут ни́х да си о́ди. Да му са́ мо́лиа на не́го е́м ве́леа: Ела су на́с, о́ти умра́кна́, и пумина́ де́нот [MV(K),253]; 4. 'начин на кој живее, односно го исполнува времето' ~ “и'о пра́ити, ка́к пумина́хти то́лку вр'а́м'а?” – “на́ј мло́гу ху́баја! ти́ ка́к пумина́! [MS,t,86]; ~ и му-ве́ле: “Ва́ но́ш у-те́бе го́стин-сум”. “Арно, де́тто му ве́ле, е́лај! Има иди́на-уда́ја”. – “Та́а шу-е, му-ве́ле, ки-пуми́нуме” [ДК,128]; ~ да́-гле́јме да́-пуми́нме а́рно, шо́-к-ни уста́не дру́го, го́сте сме на́ ве́ко...; ~ ох, милна мале, милна мале! [на кого ме уста́ви, милна мале? [дали ме пу́расна и сури́ди, [на си риче стиге га́јри, [

она може сама да се гледе?! [ти са суриди и киниса, [ама не питиш и за мене, [как ки пуминум, век да викувум [ТГ,264]; сп. **помиш** [ПК,2-(157)]; 5. 'оздрави' ~ **коба пұл'ат**: "Ету-гу во!" Дѣ бѣкалѣм, ўдри дѣрво, ўдри дѣрво – гу-избигале. Излѣгал. – "А-а, систричко, шоб ми стори? Мѣ-утипѣја уд-бѣј", му-веле. – "Е, то нѣ-е ништо, му веле. Ки-ти-пумине" [ДК,118]; верување: – кога на вториот ден од Велигден се прави црквениот ритуал крхци, жените што имаат болни деца ќе ги завиткаат во крпи и ќе ги остават на патот, преку нив да поминат **крхците** – болеста да пумине [ТГ,63]; **куту на куче ки пумине** (изрека; се кажува кога некое дете ќе падне, односно ќе се удри) [ТГ,247]; 6. 'кога нешто ќе биде воврено во тесен простор и извлечено од другата страна' ~ **кој-што ми-дади, мори јабалка, [зилѣн да-биди, мори как-неји. [Кoj-што ми-дади, мори, пѣрстино, [приз-негѣ да-гѣ, мори, поминат. [Кoj-трѣтјо ми-мѣни, мори, џѣлувна, [дај-ми-гѣ, бѣжи, мори, за-негѣ** [ЛС(К),134] – во текстот има неправилна употреба на заменката за дативен предмет: **неји** наместо формата за директен објект 'неа': **зилѣн да-биди, мори как-неји**; 7. изр.: **уд-мѣн нѣк пумине** (= нема да се лутам) ~ **за тѣа маабѣте** **шо си-ј кажувала трѣбе да-т сѣ-л'утум, ама ај по-стѣра си, уд-мѣн нѣк пумине** [ПК,2 (204)].

пуминва *imprf* в. **пуминува** ~ **си грѣде бѣбѣта. Плаче, плаче, шоб да-пѣе? Пуминват вѣрѣците. – "Шѣ плачиш, бѣбо, џѣл дѣн, му-веле тѣка!" – "Бре, нѣ-мѣж да-гу нѣпѣлнѣм ришѣтто вода"** [ДК,116]; ~ **Ину-вѣре нѣ-зѣмѣн имѣше инѣ-лисѣца, ину-вѣлк. Лисѣцѣта излѣгла нѣ-пѣтут и лигѣла. Е, пуминва попут, си веле:**

"Ај мѣ инѣ-лисѣца" [ДК,143].

пуминува (и: **поминуве**) *imprf* 1. 'проаѓа',

в. **пумине** 1. ~ ама уд неколку дена, пуминуве попут крај него и му веле: "Знаиш, утре е Св. Јуван!" – "Ими некни бише Св. Јуван, мер утре па!?" Нејсе и тоа ден си гу праџикал [ТГ,26]; ~ и ногу друзи турлиј треви и билјки и зѣрди ут шо не сѣ пуминува ут урман [МЕ(Р),-76]; ~ на тоа вѣре, кѣ си на-ближѣи Исус на Ј..., идѣн слѣпин си сѣдиши на пѣтут и пѣсиши. Кѣ слушѣ сѣѣт шо пуминува, пѣташи: Шо и вѣ гирулѣи? [MV(К),280] – сп. специфичност во зборообразувањето: проширена употреба на суфиксот **-ин**: **слѣпин** наместо 'слеп'; на друго место имаме забележано **гѣлин** м. 'гол' и др.; 2. 'изминува време' ~ **Кога пуминуве дистина дена, некуј човек на му веле: "А, утре ки дојме уф тебе на ракија, утре е Св. Јуван!"** [ТГ,26]; 3. 'начин на живеење' ~ **имѣло двѣ-ца бѣте, а нѣго љбуво пуминувале. Добро-ама гѣвуло ги-видѣл ѣти нѣго љбуво пуминуваѣт и-ѣдин дрѣк сѣ-ранѣт... И-тѣка гѣвуло гу-пѣднѣл мѣка ѣти толку ѣрно да-пуминѣт** [ПД,165]; ~ **кузум, браче Ристо, ного ти са мол'ам: [клајне да му чиниш, [мѣчин помин пуминувум, [ни на леб сум ни на вода; [кука празна растурена; [нема никуј кој да пите, [жива ли сум ил умрена** [ТГ,265]; ~ и црева са баре карат, а кам да са не карме нија, тоа особено важи за оние што работат заедно и затоа постои изреката: "Сус ѣбанѣија поарно са пуминуве" [ТГ,319]; 4. 'се протега' ~ **во лаф поминува узгорѣ ут друмут сѣл уф сѣлто Илѣијву** [МЕ(Р),82]; 5. 'има добри односи со некогѣ' ~ **да-вѣдиш гѣва, да-си пукѣрин, да нѣ сѣ-карѣи,**

ус сите да-си-пуминуваши [ПК,2(183)]; 6. 'се задоволува со нешто, не бара повеќе' ~ не одат ув таквијă кăвинијă, кăдă имă ... којнак... ами поминува су 1 улнук (1 копејка) кафе [МЕ(Р)86]; 7. 'се преселува од едно во друго населено место' ~ сил'ајнту... фăтијă дă гу уставăт селту и дă пуминувăт или нă Пазър или нă Солун [МЕ(Р)91]; 8. изр.: **низ вода пуминуве** 'кога пере без врука вода и без сапун'; сп. – една недела пред селскиот панаѓур ќе натоварат на кола јоргани, душеци, перници, черги и др. и сето тоа ќе го однесат на Вардар и тука ги **чукат и низ вода пуминуват** [ТГ,218].

пуминувајна* п 1. 'движење преку нешто, или низ одреден, ограничен простор' ~ тука има мос и за пуминувајнто преко не плајкјат сѝл пишаците [МЕ(Р)72]; 2. 'оставање во наследство' ~ амă су поминувајнту ут таткуту на синувјту на имајнту, оно се повикјă и повикјă сѝ друбело [МЕ(Р)83].

пуминувајтă* п, в. 'пуминувајна' ~ пуминувајнту ут иден чифликј нă друкј мојшă дă бидă или скришум нојкјтă... [МЕ(Р)88] – интерес претставува образувањето на гл. именка со наставката -јтă (< -јте, во Еницевардарско финалното -е се редуцира во -ă).

пумит'е* pf 'исчисти со метла, измете' ~ и вили стăрата да и пумит'е кăш'тата, да и дукăра и мрăва вѝда [MS,t,63]; и: **помит'е*** ~ вели на женă му: "нăша си на тѝј чăс, жѝну, л'у ајди зѝми мѝтли, да ѝдими да га помитѝми брăтовата ми кăшта!" [V,PM,19]; односно **помети(е)** ~ на стрѝда рано за кладе нивјастата, да пере неколку ништа, за остави сетни на зѝлвата перанету, тѝја за помете кăштата

[V,PM,250]; ~ излѝла девојката, да помети рамни двѝри еден ден. Проминали кралски сеизи приз рамно ѝ двѝри, да напујат бърза кон'а, и видѝла сеизиту на девојката. Шѝаштисали, штото прогледот му си земă [V,PM,243]; ~ му порăнче пак: "утрината да дојдиш да сфѝриш, да играја хоро, ча много биендисах тојто сфѝрини!" И он стана та утиде у дома му, речи на мајка му: "мале мѝла, да пометѝш старата нăша кăшта!" И мајка му помѝла хубаве [V,PM,197]; ~ тăмо најдѝ еднă мрăфкана дѝпка; фатѝ, га раскопă мăлко онăја дѝпка, пот нѝа најдѝ еднă паратѝрка; га отвѝри, влезѝла нѝтри, тăмо најдѝ самовѝлѝки конăци. Си укачѝ гѝри, најдѝ неизметѝну, неисчѝстину. Она фатѝ, помѝти, изчѝсти [V,PM,132].

пумка f, bot. 'израслинка на гранче од која ќе се развѝе цвет – пупка' [MS,-s,93].

помладјаи pf 1. 'стане помлад' ~ момата му вели: "хубаве царју ми велиш, но нѝа имаме един адет и потребува адетот да гу сторѝми. Адетут на и, тос човек, што ми донеси тука, да палими една хурна, да гу кладеми нетре на хурната: аку помладјаи, от три дни сетне са винчавами" [V,PM,212]; ~ му рече: "ох синко, ти да поѝш да стоѝш тамо, те за ти кладат на хурната; јазе човек за стана и за дојда да влѝза у хурната, тебе зи тѝја извадѝа вунка, и ут трѝте дѝна сетне да дојдиш тамо да викниш: излазох и помладјăх" [V,PM,212]; 2. **пумладе (са)*** 'се возобнови' – објаснувањето за значењето на односниов глагол го даваме во контекст (извлечен од етнографски материјал); сп. магија за преземање на млекото и маслото од туѓи добици, со цел да ги пренесе

на своите кои треба да се *пумладат* и да даваат повеќе млеко; жената што ја прави магијата на туѓата стока, кога излегува од шталата со пепел *прасејувe* и кажува: “на мене млеко и масло, на тебе г...”, т.е. **кај компијата сè да се запусте**, а кај неа сè да се *пу-младе* (= да дава повеќе млеко) [ТГ,66] – се разбира дека ова е дел од народниот фолклор од минатото.

пуможе pf 1. 'кога некој даде помош (со работа или со подароци)' ~ *идну-дén дётто, таму дека биреше дърва, му-сă-јави нѝкуј-си фѝл'. И гу-пѝле шу-сă-мăче дётто, па и му-пумóгѝл фѝл'ут. Па, му-рѝкал фѝл'ут: “устăни да-си-жѝвиме зăјно у-плăнина”* [ДК,149]; ~ “*ина-лѝжа, му-вѝле, си-зăбѝсу нă-пăшкăта, си-сôбра трô рѝби*”. – “Е, *литурѝјте?*” Му-вѝле: “*Нă-ину-пôп таму, му-вѝле, утѝду му-пумóжи дă-му-пѝлăм, му-вѝле, ми-дăди трô литурѝј*” [ДК,118]; 2. **верување** – човекот многу често се обраќа кон Бога да му помогне, сп.: – наутро откако ќе се измијат луѓето, ќе си ја симнат капата; ќе се свртат кон исток или кон иконата, ќе се прекрстат три пати и ќе ги изговорат овие зборови: “Госпуди Боже! Свита Трујца, да ни пуможиш! Свита Нидел'о и Свита Бугуројцо, мајка Ристова, ни дадејте здраве и касмет и бирикет. На душмајне бастрет да фатиш, рѝци да им са исушат, нози да им са фатат. И как е арно така да биде!” [ТГ,18]; или: тој што кумот го држал гол в раце при крштивката, тој мора многу да внимава да не го навреди кумот, зашто ако кумот го *паклăне*, “не можат ни три владици да му пуможат” [ТГ,308]. Денеска младите ретко се молат на Бога, сепак кога ќе започнат некоја

поголема работа често ќе кажат: “Госпуди *поможи!*” Или ќе се прекрстат и ќе кажат, ако имаат некој покрај **себе**: “*Ајарлија зафашикајне!*” [ТГ,18]; – поздравување: ако на пладне се сретнат двајца луѓе, помладиот го поздравува постариот со: *Пумож Бог!*, а овој му одговара: *Дај Бу добро!* [ТГ,315]; **в. помогне.**

пумóли (са)* pf 'кога ќе побара поддршка, односно помош' ~ *тôј му кăзува: “хѝч' ниш'там ш'тô-гуди дрѝгу да м'а устăјити да сă пукăцам гôр'а ... и да сă пумôл'а на Гôспут”* [MS,t,23]; ~ *к'ѝлешăт отѝшăл кăде-дѝтто и му-речѝл: “Сегă јăс, на-тѝбка к'и-те-јăдам. Дѝтто кăзăло: “Чѝкај да-ôдăм, да-се-помôл'ам на-Бôга да-ми-прôсти грѝхове”* [BC(Гр),295]; ~ “*Жѝно, вѝле, ки-ти-кăжăм. Идну врѝме нă-инă-пăшиѝца, вѝле, јăс му-бѝ измика̀р, сѝтне сă-рѝши ѝ-зăклă, му-зѝ вô флô-ринут*”. *Кôа сăка д-ă-зăкôл'ăм му-сă-пумôли: “Ајде мисичѝно, нѝма нѝкуј, бѝди сфѝдук тѝ!”* [ДК,140]; ~ *зѝл-ја и на-сестрă-му и катô-видѝли тăм едѝн конăк голѝм, качѝл на сестрă-му гôре и зѝл ôн кучѝн'ата и отѝшăл да-шѝта. Катô-видѝл да-лѝтат едѝн бул'ук чăфк'и, се-помôлѝл на-Бôга: “Гôсподи бôже, вѝа да-ми-дăдеш ôвце”* [BC(Гр),294] – во контекстот се забележуваат неколку граматички посебности: предлогот **на** како придружник на директниот објект – **зѝл-ја и на-сестрă-му... качѝл на сестрă-му гôре**, второ: множинска форма кај именките од ж. род со наставката - **е** : – **вѝа да-ми-дăдеш ôвце**, трето: атрибутот поставен во постпозиција во однос на именката – **едѝн конăк голѝм**, четврто: употреба на сврзникот **да** во интенционални, декларативни реченици: **видѝл да-**

пунóво adv 'кога нешто се повторува'
~ *áјде, рачéл, са нáсáд д-óдáме,*
прã дéдо и прã-бáба, нá пу-нóво
свáдба [ПД(152)].

пунóсе pf 1. 'понесе' ~ "тебе ак та
видат,[море врашко чедо,[ки
та прават, џанум,[парче пу пар-
че,[залче пу залче,[мрава што
пуносе" [ТГ,102]; ~ *пол'е, пол'е*
широко, ф тебе бил'ки секакви,[
мирисл'ави јубави,[пол'е, пол'е
широко,[мома јоде за вода,[
бикар јоде пу неја,[викна бикар
продвикна:[Бре стој, моме, пу-
чекај,[да ти стомни пуносам [ТГ,-
368]; 2. 'кога нешто е усогласено,
кога може да се поднесе' ~ *éј гу*
ја́динто, нéк ја́де, áк му пуно́се
мааде́то [ПК2(178)].

пунуда (и: **пóнуда**) f 1. 'нешто за
јадење што се носи на болен' ~
си земá пéте пáри и изл'áзи на
пáтју, најде калíнки да прода́ват,
купí една калíнка да га прáти на
мáјка му пóнуда... му вéли: "нá тáја
калíнка, дá га заkáраш нá мáјка
ми пóнуда от мéника" [V,PM,109]
– во текстот среќаваме уште еден
пример за употреба на сврзникот **да**
во декларативно-интенционални кон-
струкции, место 'дека': **најде калíнки**
да прода́ват (в. во граматичкиот дел);
~ *разбулел се дете нежинено,[нити*
жсинено, нити армасано,[пусакало
нешто пунуда,[нешто пунуда, шикер
црни сливи [ТГ,158] – во контекстот
имаме школки пример за несоодвет-
на конгруенција, т.е. за нерегулар-
ности во категоријата род: **разбулел**
се дете неживено (за ова в. во гра-
матичкиот дел); ~ *нема никуј који*
да му носе,[који да му носе нешто
пунуда,[се удбрала мома уд сред-
село,[мома уд сред-село башта ми
тирзијка [ТГ,158]; ~ *цáрски сáн си*

разбол'á, сáчки пóнуда му нóсат, не
ја́ди. Мома́та вéли на ба́бата: "мáј-
ко, дá му чíнам и ја́зе една пíта,
нá цáрјув сáн да му заkáраш пóну-
да!" [V,PM,134]; сп. – кога болеста
ќе земе замав се јавува на родни-
ните, и нивните жени доаѓаат да го
убидат болниот, и по тој случај
носат пунуда на болниот, како:
пугача, чорба русник, гутвено или
пичено пиле, сирење, лубеница,
калинка, партукал, лимон, миндале
и др. Посетителите го храбрят
болниот и секогаш разговорот
завршува со мислата: "Ки даде
Госпуд, ки уздравеје. Ка је Госпуд
не је никуј... Ако саке Госпуд не му
е мáка" [ТГ, 228]; 2. '**покана**' – кога
детето ќе почне да оди мајка му ќе
замеси **пугача** и откако ќе ја испече,
им испраќа на соседите по едно пар-
че, зборувајќи: ~ *Јува́н (или Ристо,*
или...) прауди и ви пуштуве пунуда
да дојдите да гу видите [ТГ,122].

пунуда рашадија f – првиот ден по
свадбата (понеделник) околу пладне
кај младоженците доаѓа мајката
на невестата, заедно со неколку
роднини, да ја убидат (посетат)
младата невеста. Сите носат пунуда
рашадија (= алва од нишесте,
скроб). Откако ќе бидат почестени
со истата алва, ќе поседат малце
и си заминуваат (ТГ,187).

пунудица f в. **пунуда** ~ кога ма́же јуд
урајне,[они на пустели. – Е бре
ма́жо, мили ма́жо,[моине се разбу-
лех,[ми тикнало пунудица,[па куко-
шкица [ТГ,39-40]; ~ *три́ гуди́ни,*
ма́ри Ка́то, три́ гуди́ни, áјди де,[
три́ гуди́ни, Ка́то, бо́лен ле́жа,[тí
не до́јди, ма́ри Ка́то, тí не до́јди,
áјди де[тí не до́јди, Ка́то, да́-ма́-
ви́диш[да́-дунéсиш, Ка́то, пуну́дица
[ДК,157].

пунта f 'некаков вид болест' ~ *еј, кога бех на 20 години дети, паднах болин демек от пунта* [МС-(В),76].

пунагубруве* impf 'става губре (на нива) од време на време' ~ *има пе-чѐс гудѝни а пунагубрувам нѝвичката, та̑ арно ми-рѝжде* [ПК,2(92)].

пубѝ pf 'оди за кратко време' ~ *на-лај си, и ѝбиди ѝти Профѝтин чо-вѝк уф Галилеа не испа̑и. Да пак ви̑и Исус а ви̑а, ѝм вѝле: Ја-сам ви̑делот на сфѝтут; ко̑ ѝди пу мѝн, не̑ ѝ каби̑ да си пубѝи уф темни̑а, туку ки си зѝми ви̑делот на живѝот ду ве̑а* [MV(K),262]; ~ *вѝл'ат на не̑у Учени̑ити: Ди̑аскале, се̑га ти сака̑е да ти фра̑кат су ка̑мини Јудѝте, на та̑му сака̑и да си ѝдиш?* Губѝри Исус: Не̑ ѝ двана̑десет са̑та-дѝнут? Ко̑ пуудѝл на дѝнут, не̑ си супну̑а, ѝти му са̑ гле̑а ви̑делот, и а̑у пубѝи не̑ко̑ пу но̑а, са̑ со̑пка

[MV(K),286]; ~ *да та̑мо шо си ла̑фа и са̑ чу̑даа, и ѝн Исус ка си набли̑ѝ пубѝиши су ни̑х. Па ви̑и не̑ му пузна̑але на не̑го* [MV(K),253] – во контекстот имаме проширена употреба кратката форма за индиректен објект му во служба прав предмет, наместо 'го': **не̑ му пузна̑але на не̑го**, од друга страна во истата реченица директниот предмет е во придружба на предлогот **на**; ~ *на̑ пуудѝле, пуд-ѝдно дру̑го дѝрво са̑дна̑ле да̑-са̑-пучи̑на̑т и л'а̑г-на̑-ле та̑ка̑ да̑-пуспи̑т, да̑-пудре̑ма̑т. Па̑т да̑лк. Не̑ко̑ ни̑л'а̑нѝе фати̑л да̑-ча̑рчо̑ре* [ПД,153]; ~ *пуудѝле ма̑лѝе, го-срете̑ле не̑та̑лут. И му-вѝле и то̑ј: “Де̑ка, по̑брати̑ми, ке-ѝјте?” И-ти̑а на̑ му-вѝл'а̑т: “По-ка̑смет”. И-то̑ му-вѝле на̑: “Не̑ ке̑-ма̑-зѝва̑те и мене̑?”* [BM(Cap),314].

пуп interj 'за подражавање на шумот што се создава кога нешто ќе падне

(пр. на земја)' ~ *ста̑на, утвѝри врати̑а и дѝаку̑т пуп! на зим'а̑а* [MS,t,68].

пупа f 1. 'вид земичка, мало лепче' ~ *да мели̑и колку две-три оки, да го замеси̑и една пупа, да да оди̑и на па̑тут, дек ке зами̑не Ристос, да му речи̑и: “Даскале! Ти са мол'ум, воа леп е но̑ф, да гу благослови̑и да е бла̑к!”* [V,PM,294]; ~ *“Слу̑иши-мур, ра̑чѝл, то̑лко ма̑-пра̑си̑ли̑, чи̑м са̑ки̑и да̑-ти-ка̑жум и ки-ти-ка̑жум, а̑ма па̑рво шо-ки-на̑ре̑дум ки-на̑пра̑ви̑и. Ва̑ри чини̑а, ме̑си пупи̑, пус-те̑ли, суре̑ди и на̑пку̑м ја̑с ки-ле̑гнум, к-ѝмрум”* [ПД,153]; ~ *си-пра̑ва̑хме та̑кви̑ пупи̑, ут-те̑стто шо̑ ме̑са̑хме ле̑бо, да̑-ј-за̑ла̑жувме де̑чката. Не̑ку̑ј па̑т ги-пра̑ва̑хме ус-ши̑кер̑че...; ~ Се̑тне̑ же̑нта̑ дунѝѝла̑ мо̑ма и ма̑жот им̑ал и ѝн мо̑ма. Две̑ мо̑ми би̑ли̑ ти̑а. И-сја̑а же̑нта̑ ут-ма̑жут мо̑мта̑ не̑ а-са̑ке, га̑-не̑јке̑. Е, шо ки-пра̑ве: фа̑јке̑ ѝ-изме̑су̑ве а̑дна бе̑ла пупа̑. И, та̑а пупа̑ га̑-та̑рка̑л'у̑ве. Та̑а пупа̑ де̑к к-о̑де, уф-не̑ка̑а вуди̑ни̑а* [ПК,2(Иц-285)]; 2. fig. 'ниска, дебела жена' ~ *Ва̑ни̑а-ј кут пупа̑, за̑та̑ва̑-ј та̑ко̑ф за̑а̑р* [ПК,2(92)].

пупадија f 'жена на поп' ~ *горе доло, Катери̑но, [горе доло ју̑ф по̑пове, [по̑пут нема пупади̑а, [теб ки те чине Катери̑но, [теб ки те чине пупади̑а, [ти да му меси̑и, Катери̑но* [ТГ,100]; ~ *ѝдну вре̑ме си-жи̑ва̑ја̑ле ѝди̑н по̑п и ѝдна пупа̑ди̑а. Пу̑-не̑ку̑лку гуди̑ни̑ уф-ни̑јнит бра̑к пучна̑ла несло̑-акта̑. Пупа̑ди̑ата̑ че̑сто па̑та са̑-на̑јду̑вала ус-ѝди̑н ни̑јн куми̑и̑а* [ВГ-(Бог)275].

пупадика f, в. **пупадика** ~ *е-напкунта*, *му-са-удило пу-нужда на-тва дѣтѣн-цито, а-на-та: пупадикѣта, на-попо жѣна-му ричѣл*: “Лѹдо, однес-о: тва дѣте нѣк са-рѣскане” [ПД,163] – во текстот има уште една илустрација за тоа дека категоријата род (во говорите што се предмет на нашиот интерес) не функционира редовно, сп.: **пупадикѣта, на-попо жѣна-му ричѣл** – субјектот во ж., а предикатот (л-формата) во м. род; за ова в. поопширно во граматичкиот дел ~ *е ут-тамѣ, којсте – цел ден ин-сви́ре сус-то: свирѣло – на-можѣт да-насѣт, глѣдни само скѣкат. Каки-дојдат, плѣтиштта ги-изѣдува́ли пу-гради́нте, те́рат шѣ да-ја́дат, не́ма. И-пупадикѣта му-ричѣл на-попо*: “По́не, ричѣл, оди ви́ди, то: Лѹ-то ут-ка́ флизе́ – а-на-си-кажѣл ѓти Лѹдо мо-ј-ѣмүто – којсте плѣтиштта ги-ја́ат ве́чѣрта” [ПД,162] – во илустративниот контекст прави впечаток проширената употреба на множинската наставка **-иштта**: **којсте плѣтиштта ги-ја́ат**.

пупѣја* f в. **пупадика** ~ *идну-поп литу-рисфа на-дру́го село. И то́ литурѣ-те и-но́се, ... на-пупѣјата му ве́ле*: “Бунда ти но́сам пупѣе” [ДК,118]; ~ *и пупѣјата си-ѣ-исфѣрли бун-дѣта у-огнут. Кба к-испу́л'ѣт – лисѣѣта избига́наа. – “Е, шѣ си-сто́ри, ма́р пупѣја? Лисѣѣта жи́ва би́ла!”* [ДК,143] – во последниот контекст номинативната форма е употребена со значење на вокатив: **ма́р пупѣја?**

пупѣрин adj 1. 'полиен со вру́ка вода'; 2. fig. 'многу загрижен' ~ *удде́ Пит-ру́ш кут пупѣрин, му-ј уткраде́ли па́рте* [ПК,2(171)]; 3. изр.: **кут пупѣрна во́шка** ~ *но́го на́дју́н то́о ва́ијо зѣт ма́ри, кут пупѣрна во́шка,*

ла́ф не кажѣ́ве [ПК,2(172)].

пупѣруве impf в. **пупѣре** ~ *тиѣ чувѣ́ци шо-ми-ј дунѣ́е на-спи́јне ни устѣ́ва сирми́а, сја́а са́ке да са-ври́јме, да-са-пупѣру́вме, да-с чи́стиме уд во́ш-ки* [ПК,2(194)]; сп. **са нап'ѣкува** [MS,s,93].

пупика́ва (са́) impf 'се помочува' ~ *д'ѣт'ѣту ут стра́ха са́ пупика́ва* [MS,t,11].

пупла́днина f 'времето меѓу ручек и вечера' [MS,s,84].

пуплитне́јн adj 'се кажува за човек со бледо, измачено лице' ~ *жѣл-то́сѣн, блѣт чо́вѣк* [ПД,115].

Пупѣво top. 'македонско село од северната страна на Езерото, Дојранско (за жал денеска во Грција), за време на Втората балканска војна низ него поминале колоните бегалци од Кукушко на патот кон Пиринска Македонија' ~ *Ниѣ ут-там са́ба́линто фа́наме Пупѣво. Адно село́ Пупѣво, а та́-ка-ј, нис-стрѣ́т не́го за́минаме. Там ѓдни гуле́ми брѣ́стүве ѣ́ма, та́а кра́ј. Ја́ ѓште са́-гле́ет там уд-До́јра́н. Че́шма там, на са́-плѣд-нува́ме. На дла́гүто уде́не тре́бе да-плѣдну́виш. Плѣднува́ме там, ка са́-зала́ди, ве́чѣр та́ргна́ме ту́ка на-ка́де Би́лахца-ј та́ва, Пурѣ́ де́ка-ј* [ПК(Пос-290)].

пупра́ве pf 1. 'направи да профункционира нешто што било расипано' ~ *аңѣ́јата гу-гле́де не́го, на-ра́ѣе гу-да́рже. И днѣ́с та́ка – у́тре та́ка, днѣ́с та́ка, у́тре та́ка и аңѣ́јата пупра́ве-си а́нут, пупра́ве си-ста́и, купѣ́ве си-па́јто́н и де́тто сус-па́јто́ну си-ше́те из-гра́дут* [ВК,282]; 2. 'дотера' ~ *то́га му-те́кнало ѓти и-на-то́ј, и-на-д'ѣдо-му му-кажѣ́л*: “А с га-на́правѣ́х та́а ра́бота, ѣс-сам у́чан да-по́пра́вам, и-затва́ ѣс го-по́правѣ́х тво́јо рако́пи́с и га-зема́х

кёрката" [ЛС(К),127]; 3. – (са) 'се збогати' ~ дава хи мулето, итјува на пазар', напазар'ува, накупова на децата јад'ане пеиин'. Гладни... и им купува дрехи да са облекат. А пак брата му бил поп. "Ех – каа – нашија брат зашто тај се поправи, толко чорбарија стана, ниви купи, олове купи, сичко има – казва, от де толкова пари?" [ВД(Кал),334]; 4. 'се здебели' ~ са-пупрѣвила, ного арна станала [ПК(Пл)]; ~ минало вр'ами, а-на-фараон му-се-сан'и на-сан, изл'агали кај-Нил, каде, и-кај-реката, седам крави. Ранити, дебели, гбени, гбени, ама посли ниф изл'агали слаби, одвај одат, ги-изл'али на-горенити, а-на исти така останали, не-се-поправили [ЛС(К),112]; 5. fig. 'среди нешто' (во негативна смисла) ~ е, во дисетарут кариш-нас сус-шмајзерут у-нас навартен. Па, едін, су-идна машиница пушка, војник врѣс-нас седе. Он гледа, демек, шоб станува су-диситарут. "Защо ти шмајзерут гу-имаш у-на-рбодут, у-цивилте?" "Теп не-т нитам зашоб, зашоб не, јас тебе доло ки-т-пуправам!" [БМ(В),193].

пупретка* f 'вид седења' – група од девојки и млади жени зимно време, навечер одат дома кај некоја од девојките на **пупретка**, тука времето го исполнуваат со предење (оттаму и називот **пупретка**), но и со шег и песни; истото го прават и во рана пролет, кога зимата се уште се чувствува, но сепак сонцето грее топло, тие се собираат преку ден на некој *завит* (= заветрина – место што не го фака ветар) и тука работат по цел ден – низ шали, песни и приказни [ТГ,366]; ~ ниа немѣхмехни офци, ни крави, ни којне. Ад дојме на-пупрѣтка. Нивѣстта ка-ј млада к-оде уф мајка-ј на пусѣтка [ИГ,119].

пупрѣче pf 'оневозможи, спречи' ~ бига́ле шо бига́ле и прѣт-да-а-фтасѣт грѣни́цта гѣвѣлут са-разбудѣл. Ка-са-разбудѣл пу́ле – жѣна не́ма. Са-пушѣл пу-зѣмја да-лова, да-пала. Не́ма. Пу-не́го де́бре, де́бре, пре-кра́ја и-фтасѣ и та́м ки-ј-пупрѣче [БМ(В),196].

пуприка́же (си)* pf 'проговори, прозбори' ~ да́не́ска шѣте, у́тре шѣте, и сус-ца́рска́та мо́ма се-ра́згува́рѣт. Дне́с се-ра́згува́рѣт, у́тре се-ра́згува́рѣт и фли́зѣт уф-адна́ грѣди́на, де́ка не́ма ного на-ро́т и се́днат на́-адна́ ма́са, си-пуприка́жѣѣт за́-л'убо́в. И се-аре́сѣт [ВК,282] – уште еден случај што потврдува дека во југоисточните говори перфективниот презент е реалност: **фли́зѣт уф-адна́ грѣди́на, ... и се́днат на́-адна́ ма́са.**

пупула f 'пердув' [MS,s,93]; сп. **п'ѣру, пирѣп'ка.**

пупунѣсин adj 'здрвен, вкочанет', "како пупуниц" [ПК(Ал)].

пупуниц (и: **пупи́ница**) m, zool. 1. ~ то-ј пу́ле, пѣе на́-про́лит, кул-Бла́гу-виц, он еј шѣрѣн, бѣло ца́рвѣнко, има цуцу́лче на́-гла́фта. Пѣе: пу-пу-пу, кулку ја́рбица-ј, ак-та́-пра́бие са́бајлин на́-гла́дин ку́рем, ки-т-сма́рде ди́о -- суеверие; 2. bot. 'растение со црвени цветови, но не мирисат убаво' ~ тре́ва ка-ј млада га́-ви́кат ма́чиц, га́ бѣрат за зе́ле. Ка́-к пурѣс-не, пу́ште висо́ки ра́чки, на́-ва́ро да́ве пу́пки, са́-ра́спу́кат, ца́фат кут-афио́н. Не́куј га́-ви́кат бу́лка, ниа́ **пупуниц** – случај на употреба на перфективен презент: *са́-ра́спу́кат, ца́фат кут-афио́н*; 3. fig. 'со негативен однос: се кажува за мал, низок човек' ~ ви́дѣ-оо али́с пупу́ниц (пупѣ́нц) ка́ о́де [ПК,2(92)].

Пупуша top. 'могила, вештачки направена среде поле' (Серско), топонимскиот назив е изведен од апелативот **пупуш** 'папок' (според формата) [ЈИ,Ми..., 179].

пупадиче n, bot., *Matricaria camomilla* 'лековито полско цвеќе, камилица' (Пат), во Гевгелиско: **рѣмбјн** [ПД(122)].

пуразгворе* pf 'позборува' (малку)

~ един ден са субрале сите жита, малце да се пуразгворат. И дудека са фал'аа сите заедно, и ... прено зафати чиница(та) – кара башак – да са фале, вил'аки: "Мене сите ма палат. Ма јаде и крал' и сирумах... и кога са розгѣат трабувум, и кога умираат – на трабувум!" [ТГ,342].

пураснан* adj 'оформен, израснат' – првата година кога е дојдена на младата невеста и "гледаат низ прсти". "Нека и е прустено! Уд чужда е кука! Не е пураснана уф нас, па да знаје пу кејфут да ни чине" [ТГ,283].

пурасне pf 1. 'се однесува за жив организам којшто со текот на времето се оформува, станува поголем' ~ Та: вѣчѣр бни пѣ ки-пѣвѣле пѣржѣшка, имале рѣдѣно дѣте, жѣнѣко. Тѣмѣм сѣ-чинѣло пулѣнуш дѣдѣле нѣрѣчнициите и пучнѣле да-кажѣват. Пѣрвѣта рѣчѣла: "Е, дѣ-ј жѣва и зѣрѣва, дѣ пурасне гулема..." Дрѣгѣта: "Кѣ ки- пурасне, то: цѣ-ј дѣдѣн нѣ-гѣсте мѣш дѣ-ј бѣде"... [ПД,151]; ~ аман, Петре, милин ступано, [ка кѣдиса ка на устава!?! [који на дѣца мирам ки даде, [на сираци леб ки даде!?! [така ки се мѣчат и путиркат, [зашто, Петре, јас устанах, [... дѣца који ки ни пурасне, [који на пѣт ки ни јискаре? [ТГ,264]; – кога новороденчето прв пат ќе го залула бабицата ќе го благослови со овие зборови: ~ да биде здрав, да биде касмитлија, сус леко да пурасне,

ерген (или мома) да са чине, татко и мајка да зарадуве, уф село да са лаге, биз него ништо да не биве, сите на него да са питат (од него да бараат совети), поп да биде, гѣк да биде, учител да биде книга да знаје, сус сој соп да устареје, жѣна да дубије, дѣца да дубије, дѣца да изгледе, дѣца да изжѣне, гулема старос да дучеке!" [ТГ,109]; ~ не слѣшат дѣцѣта, а не знаат каквѣ мѣка се-ј јѣдѣло дѣдѣк дѣ-ј пурасниш, уд мѣфка (ди-ј нѣпѣвиш чувѣци) [ПК,2(204)]; ~ рѣсте висѣко нѣ гѣре, кѣ ки пурасне стаблѣто дѣве куту бѣцки; гулеми листа дѣве уд дѣлу [ПД(123)]; – на крѣтевката кога го даруваат детето, кога оставаат по некоја пара покрај перницата ќе речат: ~ Ајде, гулемо да пурасне, братѣ (или сестриѣка) да си купе; ако детето молѣе ќе продолжат: глѣдиш ли гу, укубетут нијѣдин! Се разберѣве, па види ка молѣе за пари!, ако пак плаѣе: бре, бре, бре, ки се кажѣе дека е! И оти бил јунак, па знајал да плаѣе. Ох, ох! Грубутија нијѣдна! – Укубет и грубутија – така викаат за да не го "урочат" [ТГ,116]; ~ разглѣдѣјти ѣрно пилѣштити на нѣбито, шо нѣто сѣјат, нѣто жнѣат, и Тѣтко вѣш уф-нѣбито и рѣни... Учѣјтисте ут сфѣтиѣте уф-урмѣнут как пурѣстат, нѣто сѣ мѣчат [MV(K),264]; 2. 'кога ќе се зголеми нешто што не е живо, пр. имот' (примерите не се многу, но сепак ваквата употреба на гл. **пурасне** е реалност) ~ ариѣвиту повикѣј пурѣстеа, имајнту сѣ раздѣруби, борѣувѣ фѣтиѣ да јспливѣват [ME(P),86]; ~ дѣ-ѣма нѣго уд-нѣшите бизѣнѣци тѣм. Кѣ уддѣе уф-Сѣфѣја, нѣмиѣ нѣрѣт нѣго. А кѣ уддѣе уд-нѣшите Макидѣнѣци: "Сѣфѣја, вѣкат, сѣ-наплѣди сѣга, пурѣснѣ Сѣфѣја. Нѣрѣт сѣ-

пуртукала́ m (f) 'потсмешливо обра-
 кање кон оној што продава пор-
 токали' ~ *д'е си с'ад'аха, сѧ
 гутф'аха, ч'а за си л'егнат, му вили
 мумата ...: "е брѧ пуртукала́, как
 б'аш'и, да как ста́на!"* [MS,t,29];

~ оти он имаше нает пишин да ода на јдно руско село кај иден му другар, там да пуседа тро и напкун кајда стреди на Бугуројчинут месин да трајгна [ME(P),67]; и: **пуседе*** ~ *ка ђ-зѣпѣлиѡ Кѣлинуво, ѡс там бѣх. Уддѣх Кѣлинуво нѣ-гѡсте дѣ-пусѣ-дум. Тугѣј стѣнѣ тѣѡ чѣдба. И нѣште тѣпѣт и Тѣрцте тѣпѣт. Адно-врѣме Тѣрцте пѡсустрѣшиѡ* [BK(Мал),289]; во текстот имаме додаток за место без предлог: **уддѣх Кѣлинуво нѣ-гѡсте** (наместо 'во Калиново'); ~ мајка им си насмеала и рекла: "Јазе сум сиромашка; мојте моме не и зеваи". Царут и зевал. Ка пусиделе малце време, најстина пѣрвната и втората правиле, куту как рекле [V,PM,267]; ~ е бре, дивојче

јубаво, [седни де да пуседиме, [гледи да се пугледиме, [јоти ки се поделиме, [далеко ки си падними [ТГ,100]; ~ не е малце, брат, тријсџт-гудини да-не-са-вијме. Ним-са-секирај, нема да-си-ојш бште-ва нидел'а, у-нидел'а-ј прчка, нека пуминат денуфте (празниците), ки-пусеоме кату-брат и сесра, ки-са-пуживме троишкичка, ним бери гажле за тамка [БМ(Сар),203]; односно:

поседи ~ кату немаши пари, што да чини, отиде на един ахтарин да поседи неколку дена [V,PM,34].

пусере* pf 'исфрли фекалии од дебелото црево' ~ они л'у сед-наха, тојнака на брата му вели: "брате, мени ми са пикаи! Ки си потика от тука"... Пак от ма́ра час сѣтни са посера тојнака от-гори. Бизирѓаните фати́ха да ве-лат: "о-хо-хо! лопова лопови́ца по дја́дова бради́чка!" [V,PM,126]; ~ т'е ут стра́х н'етр'а са пусира́ха [MS,t,69]; ~ а хитра Пётри ут стра́х напáлни гáш'тит'а (са пусира́) [MS,t,75].

пусестрима f 'другарка на невестата, таа учествува во свадбениот церемонијал' ~ дал' си чула Ка-то, разбрала, [твојут вујко, Като, свадба ки праве, [свадба ки праве, Като, син ки си жене?[ки те викат Като, за пусестрима, [ти да месии, Като, бели пугачи, [бел' пугачи, Като, бели пуклојне [ТГ,156]; ~ нап-кумта ки-зѣме таткото шó да биде ут ру́бта, ки блáгушóве, ки фáрл'е уф-куфчѣгут. Ми-ј да́ве гáјре, алáл ми-ј чине. Ма́јката ки фáрле и она та́ка. Ами љмие мо́мта пусестрими? Они ки-ј надѣпл'аа ру́бте, ки-ј напáлнаа куфчѣ́зте и ки-ј за́кл'учáт [ИГ,116-117]; ~ пусестримте пѣат: вóди бра́че, вóди, [прет кум да а нóшиш, [кум ка а дару́ве ду́јна ем

на́ра́нса [ИГ,117]; ~ ела ми ела, пусестримо! [деј, гиди, ветка пу-сестримо, [да ми седниш ду ме-ника, [ду меника ле ду кулено, [да распетлиш де ред пител'ки [ТГ,95]; в. **посестримка**.

пусѣтка f 'гостување но на кратко време'

~ нѣ́ нѣмáхме ни о́фци, ни крáви, ни ко́јне. Ад д-о́јме на-пупрѣтка. Нивѣ́стта ка-ј мláда к-о́де уф ма́јка-ј на пусѣтка [ИГ,119].

пусиа f 'заседа' ~ и как отидоха аф една гора, аф едно тјасно месту, Дели-Димо влезе аф пусиа и му вели: "скору...извади на мегдан парите ти, за да добиеш душата ти, ча ке да ти изјада, ча от Дели-Диму бегаиш, а не знаиш, ча сос негу ходиш!" [V,PM,67]; ~ вѣчарта, два-трои́ца билѣ ловѣ́иш, ко́лку билѣ, ви́кат: "Слу́шáј, кáко мо́жи нѣ́ да-гò-зѣ́мме дете́то, да-гò-спáсими, нáли". И-пóмислили, ке-ста́вими за́с'áда. За́с'áда знáиш шò ки-се-рѣче: пуси́а [ЛС(К),108].

пусидал'ка f 'девојка од соседно село дојдена да помага кај роднини кога има селска слава и панаѓир. Таа може да остане кај роднините уште ден-два и по празникот и затоа ѝ викаат **пусидал'ка** [ТГ,223].

пусиделник m – игра на зборови, се римува со **пуниделник**; фактички сите имиња на деновите имаат парници што се изведени според желбите на мрзливите луѓе, сп.: **пуниделник** – **пусиделник**, **торник** – **удморник**, **среда** – **непреда**, **читврток** – **запрток**, **питок** – **на пазар**, **сабу́та** – **глава мија́јне**, **нидел'а** – **уф прква удејне** [ТГ,9].

пусинее pf 'добие модра боја' ~ е, то́-ј' чѣ́р, он ки-пусинее, нá-вáро ки-пúште гно́ишта. Та́-ј сѣ́нка, сѣ́н-ка́вица, ки-ј-до́: áјн бурúн, та́кво́ гно́јче. Кáк сá-скáне та́а гно́јчта и

то: *сінкăвѣцта пулѣка, пулѣка сѧ-зѣме, сѧ-зѧгубе* [ПК,2(Грам-240)].

пусинувајне п – семејство (маж и жена) што немаат деца (немат ут срце чедо) можат да посинат некое дете, тоа се вика **пусинувајне**. Детето на тие што го усвоиле им вика татко и мајка, а они ги викаат син и ќерка [ТГ,276].

пусѣнук m 1. 'посвоено машко дете' [ПК,2(93)], односно: 'дете преземено од други родители' [ПК,-2(Грам-243)]; – посвоеното дете, ако е машко се вика **пусѣнук**, а ако е девојче – **пукерка**. [ТГ,276]; 2. 'пусѣнук се вика и син од првиот брак на еден од сопружниците' [ПД(Фур)].

пусѣпин adj 'кога нешто ќе се покрие со пепел, со брашно или нешто слично' – пр. лебот кога се пече во подница е **пусѣпин** со врука пепел, со жар [ТГ,300].

пусѣпува impf (в. **посѣпа**) 'покрива некој простор со нешто ситно, пр. со брашно' [MS,s,94]; сп. **насѣпува**.

пусѣрич m 'погрден збор – посерко' (обично се кажува на дете) [MS,-s,94].

последук m 'кошулката во која се наоѓа бебето пред да се роди' – се случува бебето да се роди сус кушул'а, во таков случај се верува дека таквото дете е *ајарлија* и *касметлија*. За таквата кошулка (*последук*) се верува дека има чудотворна сила, па дури тој што ја има кај себе не може ниту куршум да го *фати* (погоди) [ТГ,106].

послѣдѧн* (и: *сѧдѧн*) adj 'нешто што е сосема на крај' [ПД(Фур)]; ~ *послѣднута брѧт кѧту шо-гу срет'ѧл: уд-кѧлку висѣна дѧ пѧдне чувѣк јѧс ки-гу-причѣкѧм уд дилѣко, шо дѧ-не-са-убѣе* [БМ(В),195]; ~ *Тѧ билѧ лѧша жѣна и му-реклѧ: "Нѣка дѧ-умрѣш, ѧмѧ-ѧскѧм дѧ-ми-кѧжеш"*.

И чул'ѧкѧ са-призѧтвил зѧ-умирѧчкѧ. Кѧзѧл-хи дѧ-утрѣби жѣту дѧ-умѣси хл'ѧп и дѧ-свѧри фѧсѣл зѧ-прѣкѧдѧ. Сѣчку билѧ гутѧу и тѧј утишѣл зѧ-послѣдѧн пѧт дѧ-си-видѣ кѧшитѧтѧ [ВД(ГБ),331]; ~ – "Е, сѣга, зѧ-тфѧјто ѧтѧр ки-ти г-узѧрѧвѧм. К-ѧјш ки-му кѧјш нѧ-сѣн-ти тѧѧ: "Оти ми пусѧка нѧгу нѧри, му-вѣле, мѧ-нѧл'ѣти". Ки му-кѧјш тѧ-ка. К-ѧ-вѣкне нивѣстѧтѧ, му-вѣле, ду-нѣго. "Елѧј мѣла! Елѧј злѧтна! Нѧ-послѣден пѧт". Д-ѧ-фѧте зѧ-рѧка [ДК,123] – во контекстот имаме "изместена" употреба на предлогот **на: нѧ-послѣден пѧт** (м. 'зѧ послѣден пѧт'); сепак неколку реда подолу среќаваме: *зѧ-послѣден пѧт*.

послушѣве impf 'прифаќа нечии сугестии' ~ "К-ѧјш, рѧчѣл, ки-вѣкѧме тѧм нѧ-упишѣнѧтѧ, ки-чѣкѧт бѧрѧбѧно: мѧшко дѣте сѧ-прудѧве нѧ-тѧлко гудѣни, сѧмо зѧ-тѧлко нѧри. Тѧ цѣна, ни динѧр здѧлу, ни динѧр гѧре". – "Дѧбро", рѧчѣл. Гу-послушѣве тѧткѣто нѧ-сѣно [ПД,144]; ~ "А мѧри бѧбо, вѣле, нѣли-ј срѧмѧта и грѧѧта уд-чувѣците тѧкѧф дѧ-мѧ-глѣдѧт. Оди, му-вѣле, мѧ-зѧкѧпи тѧм уф-бунѣшчѧто, бунѣшче вѣкѧме ни ѣубрѧто дѣка о-фѧркѧт, сѧмо глѧ-вѧтѧ дѧ-ми-сѧ-глѣде". И тѧ: жѣна о-послушѣве, ѧде гу-зѧкѧпѣве [ПД,144]; в: **послушѣѧѧ**.

пусмѣе (сѧ) pf 1. 'се насмеа за кратко време'; 2. изр.: **пусмѣјѧл-сѧ ѧрбѣл нѧ-штѧрбѣл** (= кога нечија неуспешност се користи за прикривање на сопствените слабости) [ПК,2(190)].

пусмртче п 'дете родено по смртта на таткото' [ТГ,130]; пр. за суеверно лекување: – ако некој има отечени жлезди се "лекува" така што дете **пусмртче** три саботи по ред, пред да допре до огин, ќе плукне по жлездите – ; нешто поприроден е

вториот начин на лекување: на местото каде што има отечени жлезди се става крпа со варен ориз од што кожата се дупнува и жлездите истекуваат [ТГ,243].

пуснант* adj 'оставен да виси, пуштен'

~ *ти да глендаш хубав: гол'амата* (пишува: 'кол'амата' – очигледен превид, уредникот на Зборникот ставил sic!) *кога ки изл'ази, за има двете рањки на главата и кладени, стрјадната за има рањијате и на појас, јазе сам нај-малка, рањијате ми ки ги имам пуснанти надолу, мени да земиш!* [V,PM,279] – во текстот ја среќаваме конструкцијата: **има (нема) + гл. придавка**, и тоа во првичната фаза кога придавката се сложува со предметот на кој се однесува: **рањцјате ки ги имам пуснанти**.

пусни* pf 1. 'испрати' ~ *веки не можав да тарпи боликата на детето му, пусна жената му на владиката да гу викни* [V,PM,40]; ~ *пусна паишата л'уди да терат, кој гу утепа* [V,PM,27]; ~ “*си жал'а, мајко, ризикó, [ризикó, мајко, нареко!]* *нефелно момче сам зела, [нефелно, младо федице!]*” – “*Пусни го, Стано, [пусни го в гора зелена, [белки го ваљци изедат]*” [ПсС(3),73]; 2. 'даде' ~ *кону гу викаха “Вукéфалус”;* *му гу пусна баки'иш'* [MS,t,59]; 3. 'отргне, извлече животно од запрега' ~ *достигнаха ду ламината земја при ливадите, пуснаха таму мулитата да попасат* [V,PM,44]; ~ *за умрјакни, за запра блувету и за ха пусна да пуч'инат* [MS,t,65] 4. 'ослободи' ~ *ниа не ти чиними ништу на тебика, л'у ки пратими хабер на татко ти, да ни прати пари и да ти пусними тебика* [V,P-

M,26]; ~ *тогај хекимџиата му вели на царјут: “похарно е, царју, да извадиме от зиндано три харамие, нешин да мо везмими по един филман крав с твој нештер, та да ги пустнеми от зиндан'у, да сетне да земим о-твојата рака крав”* [V,P-M,168]; ~ “*а за т'а пусна сига, ама гл'еј, да му ни фт'есаиш' на татку-ти, да т'а пукалн'е пак да станиш' магар'а!*” [MS,t,55]; 5. 'остави нешто да виси, односно да падне' ~ *видох сос учите ми, ча една гарга, кату л'атаиш, гу имаиш карагрошут на устата и гу пусна* [V,PM,40]; 6. 'кога со притисок ќе се ослободи течност од нешто' ~ *Петри извади идно ице ут м'ибот, гу ст'егна ицету сас каминут набун и пусна ода* [MSt,75]; ~ *за дад'е млогу грóзди ... за гу змáчками у пátусу и така за пусними ма́с* [MS,t,4]; 7. 'израсне растение, односно дел од растение' ~ *раишта си пусна сáнкó* (зн.'пушти стебленце') [ПсС(3),67]; в. **пушти**.

пусóле pf 'со ситни работи, пр. со зрна, покрие нешто во тенок слој' ~ *ричел: “Ки-земиш, ки-фáтиш едiн гáвул, ко-изгóриш, уд-негувáта пéпáл ко-пустéлиш мóсто и нiкој не-мóже дá-гу-рáстýре вéче”.* – “*Ми, ричел, ас шó ки-фáштум гáвуле, тi гутóф-си, фáтáн*”. *Зéме, гу зáпáле нéго, гу-изгóре. Гá-пусóле пéпáлта и-гутóво, мóсто не-гу-рúше вéче нiкуј* [ПД,166] – во последните реченици имаме неколку примери со употреба на перфективен презент: **Зéме, гу зáпáле нéго, гу-изгóре. Гá-пусóле пéпáлта.**

пуста adj (m и f) 1. 'нешто напуштено', пр. **пуста кáшта** (= кука во која никој не живее) [MS,s,94]; и: **пáст*** ~ “*Ки ти кажум едно нешто, ама*

пустел'а f 1. 'направа врз која човекот легнува да спие, т.е. дебела и мека постилка врз која човекот одмара' ~ еј, боли^н леже грејин Ил'о, [на мека пустел'а... [еј, дружијна гу чекат, Ил'о, [на Солун да јоде, [ох, на Солун да јоде, Ил'о, [жито да туваре [ТГ,38]; ~ кога мајже на јурајне, [они на мијани, [кога мајже јуд урајне, [они на пустели [ТГ,39-40]; ~ Зашо така вашо Дидаскало седи су имрукчи^и и су грешни л'уди да јади су них зајно? Исус ка слуши^а му рекал на них: Нема^т касавет здравјити л'уди ут икимци^иата, туку болнити шо лежат уф пустелјата [MV(K),300]; ~ Карáјанáвта кука бише та^ква: ка ки фл^еји уф ку^кта, на д^есно има удајка (за госте), направо тр^емче, на л^ево килáрче. Килáрч^то за синду^уте, пустел'та на^рид^ена та^м [ИГ,119] – контекстот упатува дека под поимот **пустел'а** се подразбираат не само работите врз кои се леже, туку и она со што човек се покрива; и: **постел'а** ~ “не ми потáнаа ниту корáбите, ниту пáри ми липсуват, но снóшти, кату си лигнахми на пóстел'а, от нéколку чáс лóшо сóн засонíх”

[V,PM,30]; ~ купи́л: по́стел'а, перници и дру́ги рабо́ти, што му требу́ваха [V,PM,19]; ~ тогас негов лала стори тертип, аскерот опрегна и кучиата сос четри кон'а ба́рзи. Постелаха нетри у кучиата се златни постел'а, фати царјут, са прости сос царицата и вјахна на кучиата [V,PM,210]; ~ што н'ашту му аресаши за ка́штата, и купи́л: по́стел'а, перници и дру́ги рабо́ти [V,PM,19]; кај Малецки: по́стел'а и по́стелка [MS,s,87]; 2. изр.: на́-пусте́л'а-ј (= тешко е болен) ~ до́м до-ви́м Ко́л'о, ви́кат на́-пусте́л'а би́л, не́ зна́јш шó би́ве, л'у́де сме [ПК,2(185)]; со блиско значење: на́-пусте́л'а ле́жи (= боледува) ~ еј Југнин, Југнин, доба́р јунак [три гудики боли́н на пу́стел'а ле́жиши [ME(P),101].

пустеле* pf 1. 'пригответи постела за спиење' ~ ути́ди го́р'а ж'и́ната, му пу́стила́ иди́н ја́так за да си ле́гни [MS,t,37]; ~ ути́духа на́т-р'а ... си пу́стила́ха да пуч'и́нат [MS,t,84]; ~ а́ј саа́ ки-пусте́ле на́-да́-си-ле́гнат, да́-спиа́т. На́-де́т-то и на́ де́ут. Ка́ си-лигна́ле де́-уто ре́ка́л; "Де́те, ас шó-к ра́-бо́тум и ти то́о". "Арно, ре́ка́л, де́до". Де́ут на́преде ут-та́а кра́ј на́-си́до, на́-та́а кра́ј са́-ва́ргале, де́тто пу-не́го са́-ва́ргале [ПК,2-(Крец-299)]; 2. 'ја подреди собата со постилки' ~ ка́ си ла́филе, на́пкум на́гулемата мо́ма ре́кла: "Ма́ле! Да ма́ земе ца́рут на син мо́ жена, ки́ му пу́стел'ум и уб-лечум арно удаите". Вто́рата ре́кла: "Ме́н, да ми земе ца́рут на син-мо, арно ки́ гу. приче́кувум, ки́ гу дуче́кувум" [V,PM,267]; ~ "Слу́иши-мур, ра́чел, то́лко ма́-пра́сили, чи́м са́киши да́ ти-ка́жум и ки́-ти-ка́жум,

а́ма на́рво шо-ки-на́ре́дум ки́-на́пра́виши. Ва́ри чини́ца, ме́си пу́пи, пу́стели, су́реди и на́пкум ја́с ки́-ле́гнум, к'-у́мрум" [ПД,153]; ~ "ни́е да-с-гу-де́лне да-н-са́-ска́рне. И та́ка́ ки́-н-гу-де́лиши ти́". "А́рну", ре́ка́л кади́јта. Фа́тил а-пу́сла́л уда́јта су-ки́лиме [БМ(36),197]; 3. 'размести нешто во тенок слој (пр. врз земја)' ~ ка́ ко́-пусте́л'а́т жи́тто то: са́ ви́ке вра́х [ПД,122]; ~ как са́ ва́ри хубаво чу́менот, го́ ту́рих на вре́ки и го́ посла́х на зе́мен. И та́ка ле́гнах ва́рз не́го [МС(В),76]; ~ ри́чел: "Ки́-зе́миши, ки́-фа́тиши еди́н га́вул, ко́-изго́риши, у́д-не́гува́та пе́пал ко́-пу́стелиши мо́сто и ни́кој не-мо́же да́-гу-ра́сту́ре ве́че" [ПД,166]; в. **постила**.

пустени* p'кога не се користат во исхраната маснотии – пост' ~ во́а Евангелие са́ пе́и и за са́ти ма́р-твити, за ду́ши, за са́та гуди́на, за Бу́жик, за пу́стени́то за ме́со, и за си́рната субо́та, и за Ту́-дориц, и за Вели́кин Ма́ртфин [MV(K)331].

пусти* impf 'уништува' ~ а на́-та́тку-ми пре́д две́ де́на ути́де а́кција, бе́ше риба́р он, а́кција и дру́зи, да́-и-кре́ва́т ше́ива шо́-и́ма́ше та́му, да́-не́-и-пу́ста́т во́ата [БЕВ,297].

пустина* f в. **пустила** ~ и ни́кој ни са́ е пока́чил на не́бе́то, са́да но́ва ишту слéзе от не́бе́то, чело́веш-ти́ја си́н, де́то е на не́бе́то та́ кату́ Мо́јсеа́ как поди́гна зе́ме́та на пу́стината та́ка тр'а́бова да́ са поди́гне и чу́лешти́ја си́н [ВД(Тр),-327].

пустаде pf 'доживее несреќа' – во илустрација на заглавниот збор ќе го претставиме искажувањето на **Гоце Петров** (чий родители се од с. Крцово) за уништувањето на

Кукуш и за страдањата низ кои минале Македонците од спомена-тава регија за време на Втората балканска војна 1913 г. ~ Вујната пучнала уд-Амбар-Ќој, уд-Деве Каран. У-там топут фатил да-бие на-ка-Кукушко. И тиа чувџи устанали зад-вујниците гачки и сј-устанали, нима-са ка-да-бегат. На-Питровдин, на-дено, сме бегни. И ка-ј зафакат на-наште, уф-жџе, голи, голи бига-ли. Огину-т пучнал ут-Стрезуво, према Амбар-Ќој ка са-дигнуват, зима-т на-ваки, пу-странта, пу-Галик. Едни зима-ли пу-Рослуфската Река, едни пу-Галик и са-јспаднали на-Гавал'анци. Уд-Гавал'анци ка запирдашават на-кад-Карасуле, топафто. И ка зима-ли пу-вотут, пу-Ректа, пу-зад Билахца и дујдели, са-лижа-ли таа вџа-р на-Гор Тударак. Уд-Горан Тударак ка му-та-ргнуват, излеват на-Ливадаво. Уд-Ливадаво излеват на-Струма, на-мостут. Мостут не паднал на-Струма, мостут паднал на-Кресна. На-правили дру-к мос да-пуминат. Тама-ј удавна Чапразафта фамил'а, целта. А-бе, ја-ги Чап-расци уф-Струмица ги-има устанно неку-ј. Ка с-јо-стиснала жџента де-тто, та-ка га-најдели долу чак ка-да бајните, Ма-рако-стинцките бајни. Там га-најдели, де-тто стиснико и та-ка умринки. Колта му-са-убарнала уф-ректа. Мостут паднал и та-ка уф-ректа са-ј-здавила та-фамил'а. И ден да-неска му-стоо ка-ишта уф-Кукуш. Ас-бих уф-таа ка-ишта, утидах. Ка к-о-ји Милет Бахчта уд-десна страна, пу-т-патот-ј ни-шта ка-ишtica, стоо кут-ди-канче. Тама-ј Чапразуфта ка-ишта. И ут-Шопавци адна фамил'а- пу-страдала-ј туга-ј, са-ј-здавили на-Струма, ама то-ј чак на-Кресна. Струма они га-минали ус-кула-ј. То-бо на-рот бе-прад-вујната, кој де-к на-јдел. Е-

е колк има пу-пато за-копино. К-умре, ко-за-копат, к-умре, ко-за-копат. Уста-вали пу-пато и де-чка. Де-чка има уста-вно. Колк има е-е-е, но-гино пу-пато: за-ви-го, о-став-го, за-ви-го, о-став-го. И та-ка на-кум и-бра-ла вујната да-неку-ј чак уф-Аликсандрува болница и-на-јдел у-Софја. А неку-ј кој умрел, там са-ј-за-купали. Там г-уста-вили, пу-патишtica. Но-го-ј те-шко би-ло та-ва там. Но-го ма-ка-ј би-ло бе-гинто на-шо, о-ти го-ли, го-ли сме бига-ли. Ниа ад-ин ка-риштан-ик им-ме сјаа уф-Софја живе-е, он ус-адна то-рба и ад-но де-те и адна мо-мичка та-ка-ј кини-син, гол, ка жнал та-ка бигал. До-ма си-чко уста-вино, уф-Кукушко, на-што дол. А па-една на-ша ба-ба, сис-тра-ника, она га-ддели да-дика на-неку-ј до-ктур уф-Кукуш. Она устанала, си-пра-бра-ла на-рте, сјаа има фа-брика за-па-пуци уф-Атина. Е-е она збра-ла на-рте, от-туга-ј си-чко ус-та-нала. И ка ра-спра-ве она, ка ду-јдели на-вџа-рта, та-ва би-ло гро-зно. Ни-с-селто гу-ве-да ри-кат, не-ма кој ди-ј-пра-бере. Уф-Кре-цаво устанала адна Ка-та Ми-ри-анува са-ма, ни-ку-ј, са-мо ци-кала, та-рча-ла ни-с-селто, ни-ку-ј не-га-за-лнат, не-та-мам ста-нала. По-л'то пучна-ло да-го-ре. Ут бир-ке-то ни-што не са-збра-ли, из-гу-рело по-л'то. Се-ка ка-ишта-ј за-па-л'на. Ка-ишта не уста-вили адна. Уф-Кукушка укол'а, са-мо има уста-вно дис-ти-на-петна-јсе ка-ишти уф-Драгу-мирци, дру-го се-ј-из-го-рно. У-Кре-цаво-ј уста-вно са-мо ца-рка-фта и две ка-ишtica. Ар-мутчи-ј-цело бри-ишно. Са-ри-гол'-е-ј устанало, а тиа дру-кте се-ла се са-из-го-рини. Из-го-рни-са. И се-тне са-ги-ра-стуру-вали (ка-иште) за-рди на-ри. Ста-русиделци не-ма у-Кукуш, ни ад-ин, ни за-лек. Са-мо уф-Ар-са-во има ста-русиделци. А-ли-нус то-ги-ј пу-нишtica, ут-ко-рин е-ј ис-ка-рно [ПК2(Кре-ц-309-310)].

што многу ослабнал' ~ *шó му-ста́на*
на-то́о чуве́к, ка́ се-ј пусви́тил, ста́-
на́л ко́ска и ко́жа, идва́ј óде [ПК,-
2(197)].

пусаќалник m, в. **пусаќник** ~ *ерге́но*
шо-о-са́ке мрмта-ј пусаќалник [П-
К,2(93)].

пусаќалница f, в. **пусаќница** ~ *мо́м-*
а́та па́ шо-а-са́ке ерге́но са́-ви́ке
пусаќалница [ПК,2(93)].

путам adv 'згора' ~ *два́јси (два́јсти)*
путам 'нешто над 20', кај Малецки:
'околу 20' [MS,s,94].

путана adj 'неморална' (курва) ~
"заи'ó, вили́, маскара́-са́?" – "да-
и'ó, вили́, ж'ината-ти путана-
ј!" [MS,t,70]; неморалната жена
освен путана уште ја викаат **га-**
зина, односно **уруспија**, сп. (кај
Малецки) **руспија**.

путемне* pf 'кога нешто ќе добие
темна боја' ~ *седум де́на сиде́к,*
ни́ леп, ни́ вода; уста́ ми-путим-
не́ла, кёрка пла́ка до́ма, јас за-
утипа́јне! Е, имал Го́спут за-ме́н.
Па́ са-пувра́тник ду-до́ма, па́ си-
прибра́к де́ца [БМ(Сар),204].

путера f 'вооружена група што пре-
барува и напаѓа' ~ *и не-би́-час,*
пу-вре́ме, фра́п – иде́ една-путе́-
ра ут-то-се́лто, а уд-дру́си се́ла,
да-ка́жма, ка́у-патро́ла – гуле́ма
патро́ла, ама тие́ су-сидумде́јса́т,
су-сто́ ду́ши патро́ла бе́ше, гу-
убикóлува́т се́лто [БМ(В),191].

путере* pf 1. 'побара' ~ *са́-ва́рна́х*
на́-то́а ме́сто, гле́дум не́ма ни́куј.
Ви́кум: ки-сто́ам ту́ка, та́ка си-
ве́л'ум уф-ака́ло де, не́ли ка́ ки-
уста́виши ади́н ше́ј тре́ба да́-са́-
пувра́нниши да́-гу-путе́риши. Ста́на
стрéт но́ш, ни́што не́ са́-ја́ви [ПД,-
173]; ~ *паи́óвите л'уди ко́лку*
потера́а, на́кој на́ можа́а да фа́тат
[V,PM,27]; ~ *и дја́дотó му ка́зал:*

"Да са ва́рнеш, си́нко, да му поте́раш
пет ко́н'а натоваре́ни: еди́н сос
пчени́ца това́рен, дру́к сос ме́т и
еди́н сос про́со, и еди́н на те́бја,
дру́гуа за нева́јстата" [V,PM,258];
2. 'израсне, се развие (за растение)'
~ *Тоги ара́мијата гу запитал: "Ими*
как ки пузна́јум оти ки ми са
простат?" А дуовни́ко му ричел:
"Сеј еди́н бустан пукра́ј неку́ј дру́м,
а уф стреди забоди́ еди́н изгори́н
врбов ко́л... И кога тоа ко́л ки
путере, тоги зна́ј оти Госпу́д ти
прусти" [ТГ,147]; ~ *тоа вил'а́јки,*
емен си зима пушката... Таак! и
чувеку́т на место си падна. Кога
ки се врне назад, и кога гледа́ врбов
ко́л путирал ца́ли ластаре [ТГ,147].

путир m 'чапа (убаво изработена, за
свечени моменти)' ~ *гл'е́да на гла-*
ва́та-ји иди́н и'анда́н' сф'а́ти ... и
у страна́та не́ја́ иди́н пу-ти́р
и'урбе́т' [MS,t,21].

путирча n, dem. од **путир** 'чашка' [M-
S,s,94].

путарке* impf 'грубо отстранува, турка'
~ *аман, Петре, мили́н ступано,* [ка
кајдиса ка на уста́ви!?!... ко́ји на
деца́ мирам ки да́де,[на сира́ци леб
ки да́де! така ки се ма́чат и
путирка́т,[сите деца́ сус татко
ки бидат,[сите деца́ татко ки си
чекат – тво́јте деца́ гре́јни пилци́,[
гре́јни пилци́ бис сидело [ТГ,264].

путиске impf 'притиска' – некои **јургане**
(дебел покривач) се полни со крпи
и се толку тешки, што човек ако
се најде под нив му се чини како
да гу путискат деви́т вампи́рина
[ТГ,22] – податоците се однесуваат
на периодот од почетокот на 20.
век.

путисне* pf 1. 'се нафрли врз не-
кого, го обори на земја, го при-
тисна' ~ *напкун са хва́рлија от ко-*
ните, ма путисна́ха на мен, ми

вѣрсиа рѣците и нозите [МС(В),74];
 ~ ас зимѣх, о-сликѣх кубѣто. Видѣ
 ѡн млѣт нѡп, кѣ нѣ-пудгунѣ, ут-
 тѣм кѣ му-литнѣме, испѣднѣме нѣ-
 Енешѣвско: нѣт и утиѣхмѣ зѣ-
 Крундѣрци. Едѣн чувѣк нѣсше ѡфци,
 вѣкум: “Бѣче дѣј ѡдна ѡфца бѣ”.
 “Ела, двѣ ки-т-дѣм”. Утиѣх прѣ-
 нѣго, вѣкум: ѡк-м-ѡдѣре ко-путиснѣм,
 стар чувѣк ѣј [ПК,2(Крец307)]; ~ и
 кѣ нѣближѣла лѣмѣта, лисѣцѣта прѣ-
 во: лѣап курѣмо, гѣ-путиснѣ, гѣ-
 сувлѣде. Тѣо Арѣпино тѣрче, сѣ-
 нѣмѣчкѣл крѣф, ѡде, кѣжѣве: “Ас
 г-утиѣх” [ПК,2 (229)]; ~ кѣ о-
 путиснѣ: ѡдри, ѡдри, кѣфте о-напрѣ-
 вѣ, нѣ вирѣм ѡд-нѣго гѣаре чувѣк дѣ
 бѣде [ПК,2 (202)]; 2. ‘се најде под
 нешто тѣшко, притиснат’ ~ се пузу-
 дило, малѣ,[сѣ булникаво, малѣ,[сѣ
 булникаво, сѣ трискал’аво,[сум гу
 пуштила, малѣ,[на тѣја нива, малѣ,[
 девѣт погуна,[сум правила, малѣ,[
 слатук ми рѣчок,[зѣлен ми зѣлник,[
 кога утиѣх, малѣ,[рѣло си стоје,[
 нѣго гу нѣма,[гу путиснѣла, малѣ,[
 гулема гкуда [ТГ,141]; ~ ѡма тѣо
 бѣл нѣшто рѣзвѣратин чувѣк. Пучнѣл
 пу-жѣнтѣ д-ѣј-гѣне тѣм, д-ѣј-зѣкѣчу-
 ве. Дур нѣкѣ: нѣ-сѣ-ј дѣла и сѣкѣл
 цѣцкѣта и жѣнтѣ умрѣла з-ѣн-дѣвѣ
 дѣна. Кѣ си-нѣкла лѣп нѣ-тѣ: мѣсто,
 тѣм гѣ-путиснѣл [ПК,2(221)].

путиснуве* impf ‘врши притисок врз
 некого, го прогонува’, в. **путисне**
 1. ~ едѣн урѣч сѣјѣл дѣвѣ дѣна, нѣ-
 трѣтѣоо дѣн фѣрле врѣјкѣта нѣ-
 стрѣна. Кѣре он вулѣфто, сѣтнѣ
 глѣде двѣјѣ лувѣиј кѣ о-путис-
 нуват н-ѣдин вѣлк нѣкѣде нѣго бѣш
 [ПК,2(264)].

путисува impf ‘прска со вода, навадува’,
 сп. **напрѣскува** [MS,s,94].

путип’тѣра f ‘вид црпка; во други
 источни говори **лејка**’ [MS,s,94].

пѣтка f ‘полов орган кај жените’; сп.

псовка: **пѣтка-ти мѣјч’ина** [MS,s,94].

путкаде pf, в. **путкадуве** ~ Лѣто, мѣлѣч-
 кио, сѣмо тимѣн зѣл, тимѣн шо-
 путкадувѣт нѣ-грѣбиштѣта. Ут-
 тѣмѣка, кѣ-сѣ-сѣлѣлѣ, удѣле нѣ-ѣдна
 гѣричѣка и-гу-зѣпѣлѣли то: тимѣно.
 А-нѣ-нѣ-Гѣсно гу-булѣл зѣбо, удѣл,
 си-путкадѣл зѣбо, му уздѣрвѣл
 [ПД,162]; ~ сѣја гу тѣре чувѣко, кѣј
 гу-зѣпѣлѣл то: тимѣн тѣка. Гу-нѣдѣл.
 “Ти гу-зѣпѣлѣ то: тимѣн?” -- “Аз
 гу-зѣпѣлѣх”. -- “Аз, вѣкѣл, зѣп мѣ-
 бѣлише, двѣ нѣдѣли гу-нѣсѣх, ми-уз-
 дѣрвѣ ут-тѣо: тимѣн, кѣ о-путкадѣх”
 [ПД,162] – уште една потврѣда дека
 остѣто-цитѣ од падежнѣот систем
 кѣј заменѣкѣтѣ во односнава рѣгија се
 сериозно засѣгнѣти: форматѣ за
 субѣјѣкт во рѣченицѣта **аз** се јѣвува
 во функција на прав предѣмет (наместо
 ‘мене мѣ’): **Аз, вѣкѣл, зѣп мѣ-бѣ-**
лише; – сп. уште едно суеверѣе: “се
 случува породѣлѣкѣта (ѡко е слаба и
 изнемошѣтена) да ја гѣзи сенѣка”, за
 да се “ѡдбрани од ѡваа болѣст”,
 навѣчер, ѡтѣѡко кѣ се затѣвори
 портѣта, куѣтата и постѣлѣтата на
 породѣлѣкѣта кѣ се попрсѣкаат со
 свѣтена водиѣца и кѣ се наѣкадат
 (путѣкадат) со темѣјан, таѣа шѣто
 лушѣутишѣтѣ кѣ побѣгнѣт од куѣтата
 [ТГ,111].

путкадуве* impf 1. ‘кога попѣт на гро-
 бишѣта или в црѣква, со запѣлен
 темѣјан, ја мѣвѣта каѣилѣницѣта и го
 шири мирисѣт на темѣјанѣт’ ~ ут-
 тѣм тѣјѣ сѣ-сѣлѣлѣ, двѣјѣцѣта
 брѣтѣја. Е, сѣја то: гулѣмиѣо брѣт
 зѣл тѣјѣ нѣ-ѣрни шѣѣве, а то: Лѣто,
 мѣлѣчѣкио, сѣмо тимѣн зѣл, тимѣн
 шо-путкадувѣт нѣ-грѣбиштѣта
 [ПД,162]; 2. ‘се путѣкадуве и ѣовек
 кога во нѣгова блиѣзина кѣ се крѣне
 дѣм (ѡд било шѣто) и кѣ дѣпре дѣо
 нѣго’. Сп. суеверѣе шѣто се практи-
 куѣвало во минѣтѣто: -- нѣѡѣи, за
 да се зашѣтитѣт, во сабѣта наутро
 се путѣкадуѣват сус мѣѣѣѣѣна косѣ

– [ТГ,111]; в. **путкадувајне**.

путкадувајне п – против болеста *треска* во минатото се преземало и вакво суеверно лекување: ќе најдат, ќе се исечат влакна од грбот на мечка што ќе ги измешаат со трева *сарацалија* на што ќе се додаде *крпа* од облеката на болниот и неколку капки катран, сето тоа ќе се стави врз една ќерамида и ќе се запали в сабота наутро, и така запалено ќе му се поднесе на болниот да вдише од димот. Ако тоа не помогне, т.е. ако треската продолжи, тогаш ќе се организира, со помош на мечкарот, болниот да биде газен од мечка зашто веруваат дека треската се плаши од мечката и потоа ќе се изгуби [ТГ,230].

путка́жуве impf 'кога некој пренесува непријатни работи за некого на трета личност' ~ *на́кливѐтуве, то: шу путка́жуве и на́бѹтуве, то: сѐ адно́ пу-дру́го. Кливѐте, а́ма дру́жете по-гуле́ми на́дда́ват* [ПК,2(Грам-242)].

путка́ре* pf 'почне да расте' ~ *ут ка́ о-искупа́ме тит'у́но но́го путка́ра́, сја́а да́-му-за́ва́рне адно́ до́хче* [ПК,2(190)].

Путкина Во́да top. 'пукнатина на карпа од која истекува тенок млаз вода' (*Караташ*, *Валовиште*) [ЈИ,Ми..., -179].

путкрена pf 1. 'подигне, стави на повисоко место' ~ *му-вѐле: "Пут-крѐни са́ трѐ ту́ка има́м ину-ни́што, му-вѐле, д-изва́дам се́тне к-а́-кла́м со́фра́та"* [ДК,118]; 2. 'напредна во економска смисла' ~ *неј́кји пита́јна оти пукрај дру́гото и во гу путкрена на Постол* [МЕ(Р),71].

путкул'а́ва (са) impf 'застанува на колена', в. **поткол'ани** (са); сп. **кл'ѐк-нува** [MS,s,94].

путку́мник m 'вториот сведок во

свадбата, втор кум' [ПД(117)]; [ТГ,169].

путку́мница f 'жената на **путку́мник**ут, таа стои покрај **кумата**' [ТГ,169].

путну́ве (са) pf – ако детето многу мокри и плаче, се кажува дека има **клину́ве**, ако не поминат сами од себе тогаш *са путну́ве*; сп. суеверен начин на лекување (забележан во минатото): ќе отсечат од гранка на смоква 40 парчиња, долги 3-4 см., и во сабота рано наутро одат со детето на селската река, ќе го одвиткаат детето до половина, ќе се земе едно парче од споменатите 40 и со него ќе му го измерат к... на детето и ќе го фрлат тоа парче в река или пак на суво зад себе со зборовите: *Ако са мокри – да истечат, а ако са суви да са исушат!* Така ќе сторат со сите 40 парчиња, едното парче го фрлаат в река, а другото на суво [ТГ,123].

путна́зва f (и: **путми́шка**) 'долната страна од градите накај **мишката**' ~ *си-ј-сто́пли ра́цто пут-на́звата* [ПД(Фур)].

путне́че (са) pf 'се загрее, се затопли' ~ *има́ше адна дру́га лиши́ца. А на ва́лко се́ко: са́ба́јле иде́л на́-го́сте у-не́а. Са́ба́јле ки-на́ва́ле б́гино лиса́цта и он к-о: да́-са́-путне́че на́-не́ј'о: б́гин. "Е-е-еј" – си-ви́ке она. "О-о-ој, ко́ј ви́ке?"* [ПК,2(226)].

путпира́чка f 'дел од разбојот' ~ *пре́дното кро́сно е ра́сцѐпино. (Има) ста́п за за́пира́јне за́дното кро́сно – путпира́чка* [ИГ,121].

путпи́са* pf 'со своерачен потпис потврди нешто' ~ *риче́, ја́ же́нта ки-ти-а до́нсам, а́ма са́мо идно́ ки-са́ка́м ут-те́п. Шо́? Аку ми-путпи́саш, риче́, хо́тел Ма́кидо́нја́ (мо́жи да́ би́ди) и фил'ан ду́кан, то́ и то́. Ама само ма́лчи, да́-не ла́фиш, да́-не ка́жуваш оти ми-*

бигă жѣнта [ВѢв(Кор)305]; и: **пѣтпѣши** ~ ас, кôа ке-излѣзам да-говôрам, тôгăј ке-гô-ôслôбôдити. А ôн напôравал тесамент. Кôа гô-судат ôди, гô-наканува на-д'ôдô-му да-пѣтпѣ-ши, пă да-гô-ôслôбôди ôд-бесѣлка [ЛС(К),126].

путпушкјă* impf 'во однесувањето е толерантен, попустлив' ~ по-кротките бези по-путпушкјăт, по сертă по грабăт [МЕ(Р),85].

путпăржуве impf 'става запршка, гô запржува јадењето' ~ путпăржѣ-ô фăсъл'ô [ПК,2(93)].

путпăршка f 'кога се приготвува храна на крај се става **путпăршка**' ~ тô-ј ôдна лăжѣца брăино, ôдна глава кумѣт, цăрвѣн пипѣр и мăрснѣна, сă-испăржуве и сă-клăве нă-фăсъл'-ли, нă-нѣкаа друга мăнѣа [ПК2(93)].

путрăга f 1.'проследа'; 2. изр. гу-зѣа **путрăга** (= почнаа да го следат) ~ и-нусѣа дѣтă и си-вăрнăа ôни, кăту кумѣсиа тăм. Вô дѣте гу-зѣа путрăга зă-лôшо мислѣјне кумѣсиата [ВѢв(Кор),304].

путрѣбе pf 'почувствува потреба од нешто' ~ нă-другăта вѣчăр: вăлко, мѣчкăта, зăјѣите, сѣт сă-изридѣ-ле. "Ими, рăчѣле, ти ки-нă-рăниши уф-та: дăлга зѣма и-тăкă ки-пăржѣвѣме. Ни, шô-ки-ти-путрѣбе нă-тѣбе, ки-ти-спумôгнăме" [П-Д,154].

путрѣсе* pf 1.'го потресе болеста', в. **путрѣсуве** 1. ~ вѣли на нѣгу: А бизвѣрна рôда, дѣри кôа ки бѣдам су вăс? Дунсѣјти гу вăка на мѣне. И му дунсôа на нѣгу кăд нѣгу. Да кă гу видѣ, скôро емѣн гу путрисѣ на нѣгу рăгăта, и паднă на зѣмнѣата, си вăлкаши су пѣна уф устата [MV(К)285]; 2. – (сă) 'се потресе, се растрепери' ~ ем вѣлиши на нѣгу: Афѣндô, да бѣши тѣка, нѣ умѣраше

мôјот брăт. Исус как а видѣ на нѣа шô плăкаши, и на Чифутити шô си дуждѣле су нѣа шô плакăле и ôни, сă размăтѣ дѣшата, и сă путрисѣ снă-гата му [MV(К),287]; ~ и сăти л'удѣ пăк сă мôлиа на Бôга нăдвор на саатут на тимнѣан шô испăги. Ету му си кажă Ангелут крă нѣгу Господѣнѣкѣт, шô стôиши уф дѣснѣ уф валтăрут на проскомодѣата. Да ка гу видѣ Профѣтин Заарѣн сă путрисѣ и сă уплаши [MV(К),294]; ~ га гу виде у дома му, са потреси и еднош тече на кадиата, зема един музурин, отиде у дома; гу земаха лудојут, гу занесоха отпрет кадиата [V,PM,230].

путрѣсуве impf 1.'прави нешто да се тресе'; 2. fig. 'измачува некого, односно прави да доживува големи непријатности' ~ шô ôде дă-ј-путрѣсуве чувѣцте кôј знăа ?!; – (се) ~ бигăјки нôго сă-путрисѣме нѣа кукушѣне [ПК,2(93)].

путрисѣн* adj 'возбуден, загрижен, исплашен' ~ рѣкал Пѣтро: Пувѣл-нин, сфѣтут ти стѣгат и ти тѣскаш... Исус па ричѣ: Ми фатѣ идѣн; ôти јас пикасăх шô испаднă кувѣт уд мѣн. Да как си видѣ жѣната шô нѣма да си скрѣи, дуждѣ путрисѣна, и му кажă на нѣгу за шт'ô сибѣп гу фатѣ, му си кажă на нѣгу алут [MV(К),276]; ~ бѣши писăно: Дѣх Господѣново... ми пуштѣ да сă радѣвам на сиромăсити, да и лекѣвам на тѣи шô са размăтѣни уф сăрѣцѣто, да си кăжам на кôлитѣ здрав, и на слѣпитѣ да глѣдат, и на путрисѣни-ти да си пруштăват [MV(К),291].

путрисилаќ m 'измачување, малтре-
тирање' ~ *шó-ј тóо путрисилаќ*
ут-тебе, шó-ј тáа чóдба [ПК,2(93)].

путроше pf 'кога нешто ќе нестане,
пр. пари, односно некој продукт' ~
Служба, а?! –А-а тоја е замански
адет. Их, што са работи работаа
тоги! Тија адете сега и нема, и
забравија. Ама куту как тија адете
са забравија – така и Госпуд на
забрави! Дека ваден чувек има тол-
ко да путроше за една служба
[ТГ,208].

путсире pf 'така се вика процесот кога
од млеко со помош на сириште се
прави сирење' ~ *млéкуто кá ки-сá-*
измáлзе сá-цéде сус цéтка, а-сírнóто
нá, кá ки-сá-путсире сá-цéде сус-
цáдáлка. Тá-ј ут-плáтно. Кóга сá-
измáлзе, кáде нáс тóка, сá-исцéдуве
и пóсле, кóга е óште тóпло, сá-
турúва сírиште и сá-турúве нá-
тóпло мéсто дá-сá-фáте [ПД,156];
~ *ки-ј измóлзат óфците, ки-прáцé-*
дáт млéкто. Ак сáкиш д-о: пут-
сírиш к-о: путсírиш, áк нé ко-
устáвиш з-ýтре. Кá гу-путсírувиш
нáднóч ки-му-тúриш мáјáта (=
сириште). Кá ки-му-тúриш мáјáта
óно ки-сá-фáте [ПК,2(255)] --
развојот на вокалното **л** во 'ол' не
е типичен за југоисточните говори,
сепак примерите: **измолве, измолче**,
не се позајмени, туку се резултат на
внатрешен развојот (лабијализација)

путсиреве* impf, в. **путсире** ~ *ки-ј*
измóлзат óфците, ки-прáцéдáт
млéкто. Ак сáкиш д-о: путсírиш
к-о: путсírиш, áк нé ко-устáвиш
з-ýтре. Кá гу-путсírувиш нáднóч
ки-му-тúриш мáјáта (= сириште).
Кá ки-му-тúриш мáјáта óно ки-
сá-фáте [ПК,2(255)].

путстриќ m 'делумно стрижење на

овците' ~ *óфците и-стрижат уф*
пúкта-жéга нá-курéмо и кул-нáш-
кáта, тóо о-вúкúме путстриќ. Сп.
уште: ~ Тúше-ј нá-путстриќ уд-
зáстрин, óш гу нéма дá-сá-вáрне
[ПК,2(93)].

путулéјко m 'човек што се прави нап-
вен, а "зад грб" врши лоши работи'
~ *áрин путулéјко-ј, дýр дá-вúји ки-*
тá-зáгáзе [ПК,2(93)]; в. **путулин**.

путулин adj 'човек што работи под-
молно' ~ *нáпнутулин ут-сúте-ј тóо*
вáш Гóне [ПК,2(93)].

путунуа pf 'се губи во водата, пото-
нува' ~ *рéкал: Афéндо, áко си ти,*
пóвели да дóјдам кáт тéп јáс пу
вóдата. Он му рéкал: Ела. И слизé
уф кáикут Пéтрос, си газá уф вóда-
та, да си óди кáд Исус. Нúли бéиш
вéтар сúлин, му паднá стрáх; да
зафатú да путунуа [MV(K),267]; в.
потáни.

путрáгне pf 'повлече' ~ *ýсто-ј то-*
трéва, ширóчки лúста дáве; кá ко-
путрáгниш óдма куту кóнци сá чинú-
вáт [ПД(122)].

путрáгнуве impf, в. **путрáгне** ~ *Бúкáта*
дóлу тéсна-ј, тá сá-вúке пујрá. Прá-
ку-нéá, óти-ј тéсна, вóта сúлно удíре
нá-чáрго. Нá-пујрáта сá-турúве éд-
но дáрво шó-сá-вúке сáвáк. Кóга
сáвáко сá-путрáгнуве нáзáди, тугáва
вéч вóта чúсто удíре нá-чáрго и
вáрте вуднúцата [ПД,171].

путурчáк m 'пејоративно обраќање кон
Македонец, христијанин што ја сменил
верата, односно станал Турчин'
[MS,s,94]; в. **путурчин**.

путурчин adj 'тој што си ја сменил
верата, од христијанин го прифа-
тил муслиманството, т.е. се по-
турчил' (во минатото двата поима
имале исто значење) ~ *тó дéут*
Трáјán лáни умрé. Он, мáјка-мо бúла
потурчина за-нéкуј Турчин. И-рудúла

две деца. Едното Трајан, едното Ил'о ги-карсти́ли. Ка бига́ли, сестра-ј риче́ла: “Ел ма́р-до́до ус-на́с, да́-не та́-изго́рат”. Она ре́кла: “Де́к ма́жут и-а́с та́м” [ПК,2(Крец-312)].

путфрлено adj, п (во случајот поименчена придавка) – додека не се крсти бебето не смее да се вади надвор, исто така не смее да се бакнува бидејќи се мисли дека е нечисто, а го именуваат со различни имиња, ако е машко: *путфрлено, гупче, цуре, шилежје*, ако е женско *пу́же* [ТГ,113].

путчу́куве impf 'лесно удира' ~ *ста́ра-сум ја́, не́ ки-се́дум. Са́ма че́ра ис-пра́х. Три́-арни́ј во́да кла́дех. Сна́ата ка́пна ви́кајки: “На́-мо́јш ма́ле, на́-мо́јш ти́ да́-пе́риш”. Ка́ испра́х ми-ве́ле: “Ашколсу́н ма́р ма́ле, а́фири́н”, ма́-путчу́куве пу-га́рбо* [ПК,2(Иц-286)].

пута́рче pf 'побрза' ~ *а́к пута́рче ва́рако ки-ј па́дне, чи́ниш* [ПК,2-(155)].

пуке́рка f 'усвоено женско дете' – семејство (маж и жена) што немаат деца (нема́т ут ср́це чедо) можат да посинат некое дете, ако е девојче се вика – *пуке́рка* [ТГ,276].

пуфа́л'уве (са) impf 'искажува пофални зборови' ~ *ца́рица́та са́-пуфа́л'уве на́-шче́рка-и́ о́ти у́буво ка́ве ва́рил си́но на́-ка́ва-ми́та, а и де́тто би́ло у́буво, мла́до, за́-жа́нува́не* [ПД,145]; ~ “што́м не́миш ни́куј, ти: па́ на́-ме́не ки-са́, не́го ти ку́ти ста́р ги-чу́ви ти: па́ри”. На́-дру́го де́н ца́ро са́-пуфа́л'уве на́-ца́рица́та: “Е, ве́ле, ца́рице, уф-на́шио ка́ваи́и: и́ма е́дно де́те, се́га шó пра́ве едни ка́ве́та, не́ са́мо, ве́ле, шо́-ј ка́ве́то, и де́тто, да́-гу-ви́јш, уф-ча́ша до-испи́јш” [ПД,145] – во контекстот среќаваме две граматички посебности: прво, присуство на адверсативниот сврзник **не́го** наместо 'туку, но':

што́м не́миш ни́куј, ти: па́ на́-ме́не ки-са́, не́го ти ку́ти ста́р..., втората посебност е во врска со линеаризацијата: кратката заменска форма се јавува во препозиција во однос на глаголот во императивни форми: **ти ку́ти ста́р ги-чу́ви ти: па́ри** (м. '...чуви ги'); и за едната и за другата в. во граматичкиот дел.

пуфа́шта impf 'ангажира' ~ *му-ве́ле на́-та́тку-му: “А́ј, та́тко, ки-си-о́јме се́га до́ма”. – “Де́ о́ше де́!” – “Не́, и́мме но́го па́ри”, му-ве́ле де́тто. Де́тто зна́е ко́лку па́ри зе́л ут-кра́лицка́та ке́рка. Е, си́ гре́дат до́ма. Де́тто пуфа́шта ма́јсто́ри да́-пра́ве ку́јка гуле́ма* [ДК,128] – во контекстот имаме обратен ред: атрибутот доаѓа зад именката: **да́-пра́ве ку́јка гуле́ма**, што се третира за влијание од балканските јазици.

Пу́фе Дереси́ top. 'рекичка' (турц.) [ПД,135].

пуфка́ f 'мешунка полна со кафеен прав, се фаќа на некои растенија' (возможно дека е вид печурка) ~ *а́с ки-чи́нум та́ка, ле́бо до-за́ка́чум на́-ко́лта, то: та́рка́нто, а вра́с то́о ту́ка пра́с пуми́на и ма́-изгу́ре. Чура́по а́с иска́рум, гле́дум ма́лчко са́-да́рже но́хуто. Гу-ва́рсах ка́пино ли́сто. Ут-та́а ка́пинта ли́сто на́јде́х пу́фка, гу-ва́рсах* [ПК,2(240)] – во текстот забележуваме две посебности, прво: употреба на именка како атрибут на друга именка (образец позајмен од турскиот јазик): **ут-та́а ка́пинта ли́сто**; и второ – присуство на перфективен презент: **чура́по а́с ис-ка́рум**.

пуфто́ри* pf 1. 'кога нешто по втор пат се врши, односно се јавува' ~ *е́, се́га, му-ви́ка, гуспу́дин, риче́, ја́ мо́жи не́ка́кво, а́ма ту́ка па́к ки-ви-пуфто́рма се́га. Да́-ви́ите ка́к и-ми́ло куче́нци́то. Ви́-гу куче́нци́ту. Гу-ви́ка. Удри́-му идно́ ста́п* [БЕВ-

(Кор),305]; и: **похтори** ~ пак пох-
торил хизмикарја му та го попитал:
“Каже ч'орбажи!” И бјазарганина
му казал: “Ето такаф ми е каулја
сас царја: “До три дни ако да ни
му кажа, главата ита ми зема”
[V,PM,256]; 2. — (сă) 'се ожени
повторно' ~ биши'и идиш ивдувец...
сă пуфтори тој, з'е ина друга ж'ена
[MS,t,61]; ~ една ж'ена пуфтурила,
имала две ќерки. Едната гă-нуса, нејна-си.
Едната га заварила, уд-мăж-иј. И така царут г-арисал мă-
жуфта ќерка. Киркиникта г-ари-
сал, не нејнта [ПК2(Крең-299)]; ~
един цар от ж'ена останал вдовец,
и от ж'ената му останала една
момичка малка до осам година.
Момичката кату останала сирачка,
царјут ја пусна на една друга мома,
ча да са учи марафети... Татку и
сакаши да си пофтори, да земи
друга ж'ена [V,PM,275]].

пуфторин* adj, num 1. 'нешто што
следува зад она што е прво, втор'
~ Исус му рекал на негу: Да си
милуваши на Стопанот, на Госпо-
ти, су сѐ сарцито и су сѐ ду-
шата и су сѐ разумут твоја. Ваа
ј напрежна и гулема пувела. Поф-
турна пак кату неа токму: да си
милуваши на кумишата кату теб
[MV(K),270]; 2. 'тој што повторно
стапил во брак' ~ адно време
имало ејн чувек дувец, зимал пуфто-
рна ж'ена. Имали две деца: адна
мома (мома во Долновардарско
значи женско дете воопшто, дури и
бебето ако е женско пак е мома,
додека во соседните источни говори
значи 'девојка') и адно дете [ПК,2-
(227)].

пуфторно adv 'по втор пат појавено'
~ пуфтурак сă ви́ке и неко: ситно
нешто шо ки испадне пуфторно,
да речаме грезде или пă сăјал си

неко: жито, а пуфтураци напкум
испаднали [ПД,122]; в. **пофтур**.

пуфтор'ува* impf в. **пуфтори** ~ се
пуфтуруват две́те правни редишта
[ME(P),95]. Заб.: во синтагмата: **две́те**
редишта имаме интересна употреба
на множинската наставка **-ишта** во
пример со избројана множина.
пуфтурак m 'сено од второто (есен-
ско) косење, уф други села му
викат **отăва** [ПК,2(93)]; ~ пуф-
турак сă ви́ке и неко: ситно нешто
шо ки испадне пуфторно, да речаме
грезде или пă сăјал си неко: жито,
а пуфтураци напкум испаднали
[ПД(122)].

пухахан* adj 'загледан' ~ ш'и́ч'ки си
устанаха пухахани за да ги гл'е-
дат т'ăх, ем си вил'ăха “такфес
пилца н'емами вид'ану дур сизă”
[MS,t,58].

пуха́ска (си) pf 'се загледа' ~ и
прул'етна пил'ату на гор'а и фа-
ти да псала и јас си гу пухасках
мрăва дур сă загуби пил'ату [MS,-
t,45].

пуцко n, zool. *Podiceps minor* — тоа е
мала страшлива птица со црвено-
пепелави пердуви. Има мали нозе
и на секој прст одделно кожиче
за пливање. Се храни со риба, а
нејзиното месо се јаде [КД,57] —
станува збор за птица што заедно
со други видови птици — преселници
во зимските месеци доаѓаат крај
Дојранското Езеро, а рибарите се
помагаат со нив во рибарењето.

пуцарвинее impf 'кога нешто добива
црвена боја, поцрвенува' ~ **стрă-**
млиф чувек некуј, ка-к фате да
гуворе нешто **стра́мно**, ки-пуцарвинее
алис **ра́к** [ПК,2(191)].

пуцарнуве pf 'кога нешто добива црна
боја' ~ то: у **житто** излече, гат,
има царни **зăрна**, уд н'о: пуцарнуве
брашнуто (објаснување за растението

ка̀рбол' = какол) [ПД(123)]; в. **почарни**.

пучаствуе impf 'кога ќе дојдат гости им се подава нешто да каснат, односно да се напијат' ~ *ее, сјаа дру́гут ца́р па́-с-има́л куту ни́а ка́ имме де́н, не́ли пра́зник. Са́-збра́ли, и о ви́кале на́родо. Ца́рица пуча́става́ла, пуча́става́ла на́ го́стто, а́ма кути чуве́к са́-јпа́жсала́ не́ли, са́-јпа́рде́ла. Ца́рут му-па́дна́л ша́нут, о́ти са́-јпа́рде́ла, зи́ме га́-па́па́да́ве* [ПК,2-(Креп-300)].

пуче impf 1. 'длабоко се наведнува, со целото тело кон земјата, пр. во таква положба се ставаат децата кога играат "дла́га ма́га́рица"; 2. сп. го обичајот: ~ *ка́ са́-ка́ришат де́цта ус-ја́јца на́-Ви́лигдин, адно́то да́рже ја́јцто, а дру́кто ужа́ди́ре уд-го́ре. То́о шó о-да́рже ја́јцто са́-ви́ке о́ти пуче* [ПК,2(93)].

пучека* impf 'застана, причека некого' ~ *кинисал Марко да шете...[пу него Струма нивеста,[еј, што му веле гворе:["врни се Марко, ступа-но,[врни се малце пучеки![јас правих рибник јангулник,[сус кого јас ки гу ручам!?"* [ТГ,53]; ~ *пол'е, пол'е ши-роко, ф тебе бил'ки секакви,[мири-сл'ави јубави,[пол'е, пол'е широко,[мома јоде за вода,[бикар јоде пу неја,[викна бикар продвикна:[Бре стој, моме, пучекај,[да ти стомни пуносам* [ТГ,368]; ~ *чаморишата момата ја зема, дјадото го оклава; ја окачи момата на кон'ут, фати да хојсда на братите и. И тој отдалеку фати да вика, го дочуха и го почакаха дури дојде* [V,PM,-234]; ~ *"ним ми раздигај јадови,[јадови моји дертови,[чунки са мал-це мојите,[а што да правум и сус твоји?"* – *"Хеј, море, лудо и младо,[...изорај рамни дворове,[пусејај моји јадуви,[пучекај што ки ти никне,[*

ако ти никне бусилче,[боса ки безум пу тебе" [ТГ,100].

пуч'иваш'т'ем adv 'одмарајки' ~ *пуч'и-ваши'т'ем, пуч'иваши'т'ем си дојдох у с'елуту саба́кариш'и* [MSt,2].

пучиве* (и: **пучива**) impf, в. **пуч'ини** ~ *удíme цел де́н, на́-дру́го де́н, на́-втор́о де́н на́ са́-на́јде́ме са́с-та́тко, ма́јка, та́м ка́де Сими́т-ли́а. Та́м та́ргна́ме де́к Цумја́, Бла́гоју́вгра́т. Та́м пучива́ме пе́-че́с де́на, не́м га́ре, ра́спра́сна́л-се на́родо. Ду́јде: Бу́га́рто да́-бра́нат ви́ке на́-ка́д Цума́ја, ка́д-Ду́пница на́-го́ре* [ПК,2(191)]; ~ *адни ара́миј имáli но́го па́ри. И си́дна́ли да́-пучи́ват та́м. И-ади́н к-о́де да́-са́-мо́че ду-ва́лко. "А, а, пезеве́нк, шó те́риш ту́к, ма́-јзмуча́!"* [ПК,2(191)].

пучивка f 'одмор' ~ *Адно́ вре́ме тра́г-на́ме га́ре на́-го́ре, пу-Ба́ласца. Тра́г-на́ ади́н да́-на́-во́де сус-ко́јн. То́а ади́-нjo веле: "Сту́ши, веле, ти́ кут-ка́ на́ во́диш ни-ади́н чуве́к на́-мо́же да́-прими́не гра́ница. Ти́ ки-уста́ниш, ви́ке, уд-за́т, ас к-о́м на́пре́д. На́ два́ са́та па́т, ади́н са́т пучи́вка"* [ПД,174]; ~ *са́-ка́чи́а, на́ но́сат за-ка́т До́јран. Ут ка́д-Нику́лич, та́мам уде́ме, едно ту́р-ско се́ло има́ бли́зо, пучна́а да-ви́кат: "Ни́а к-о́дме ут-ту́ка за-До́ј-ра́н", ама на́-ву́ска́та га́рката-ј на́-пучи́вка на́ Но́ф-До́јран, сја́а шó-ј* [ПК,2(356)]; в. **почи́нка**.

пуч'ини (и: **почини**)* pf 1. 'се одмори' ~ *те́лус ути́ди у ч'урба́и'јата думá, с'една́ха, пуч'ина́ха, са́ кирáса-ха* [MSt,48]; ~ *афу́ пуч'и́на, му ви́ли на́ да́т'анту: "ско́ру ста́н' хаза́р' да б'а́гами"* [MS,t,84]; ~ *ути́духа на́тр'а ... си пусти́л'а́ха да пуч'и́нат* [MS,t,84]; ~ *до́јдох дур на́ Му́ша-ма́та ху́бав'а, с'една́х да пуч'и́на там'а...~ "ми т'а стра́х, ту́к ти-*

ј. врит'енуту, ама с'едни два, три дни да пуч'иниш!" [MS,t,63]; ~ и си дојди удол иди́н бѹк, д'е б'аи'и и Кел'еш'у там, и са запр'аха да пуч'инат [MS,t,36]; ~ за бра пулуви́н вр'а́тин', за ха остаја да пуч'инат олуве́ту [MS,t,65]; ~ за умр'акни, за по́јат у думá, за́са му́јат са́с о́да, за с'еднат у думá, за пуч'инат [MS-t,67]; ~ тамо најдоха един брјаст големо, та седнаха у-дол сјанката му, да починат там [V,PM,181] – во контекстот среќаваме уште еден пример за нарушена конгруенција (именката во машки, атрибутот во ср. род : **един брјаст големо**); ~ сетне рекоха: "ајди да а зар'ими, да кога за си в'рнеми от курбет, тогас пак а разр'авами, а делими!" Ха зар'аха пак тамо и си отидоха. Неколку време сетне отиде един Турчин тамо да почини под сјанката [V,PM181]; ~ на оновá брјаст дојдо́ха едни́а базир'ани со́с четири́јси това́ра не́што тимјан и во́сок, под се́нката разтовари́ха и седна́ли да почи́нат. Они л'у седна́ха, то́јнака на бра́та му ве́ли: "бра́те, ме́ни ми са́ пика́и! Ки си по́тика от ту́ка" [V,PM,126]; 2. 'умре' ~ "...тако́в-да-си. Не-н'аи́то бо́лно, го-вид'а́л-си, та́му ле́жи бо́лно, не́го ќе-го-уте́наи. Не́ го-уте́нај, да-го-зе́меш, да-го-леку́ваи". – "Арно, та́то". Ка-почина́л та́тко-му, дојде́л и он... почна́л да-ше́та [ЛС(К),127].

пучинатка f'одмор, кога нешто мидува' ~ дури ка́икут ки са́ уда́виши ут далга́тити, па он спи́иши. И ути́дуа Учени́цити ... ем му ве́леа: Афендо, да ни чу́иш, е́ту ки си заги́ними. И ве́ли на ни́х: А ма́ло-ве́рни, о́ти такви́и плаши́иви сти? То́га станáл, и прика́лнá на ветри́-

итити и на мо́рито, да са́ чини́л мо́иши пучина́тка [MV(K),297].

пуч'инува* impf в. **пуч'ини** [MS,s,92].

пучинувајне p'одмор' – по секоја напорна работа следува **пучинувајне** (или **удмурувајне**), на пр. при жниењето, откако ќе се истера една **поста** (= дел од нивата, во вид на лента на која истовремено жнеат неколку жетвари одеднаш), односно откако ќе се изврзат снопјето, натаму кога окопуваат пченка, откако ќе се ископаат 4 реда, пак следува **пучинувајне**, косачите исто така прават **удмурувајне** по три или четири **намлии** (= искосени редови) итн. [ТГ,21].

пучинувачка f'одмор, починка' – при полските работи **удмурувајнто** наутро трае малку; најдолго е околу пладне; попладне, откако ќе поминат најголемите жештини, т.е. кога малку ќе се залади, **пучинувачките са малечки** [ТГ,22]; **в. пучинатка**.

пуч'уд'ува (са) impf, в. **почу́ди** (са) [MS,s,92].

пуше́та* pf'се раздвижи' ~ лиси́цта ути́ишла, си-лигна́ла у-а́дна тре́ва, на́-а́дну сла́нце та́ка, и спи́е та́му. Те́та Бра́на пуши́тала узго́ра и а́-виде́ла та́м де́ка ле́же. И ути́ишла, а тра́чила спи́е. Ту́пни ту́ка, ту́пни та́му, не ма́рда и́ч [ВВ(Кр),314] – во текстот е присутен лексичкиот архаизам: **трачи** (= верува, претпоставува).

пу́ши* impf 'вдишува дим од цигари, од тутун' ~ "Ка́ ки-па́дниши, ра́че, на́-до́лу уф-лива́јте, та́м има, ра́че, ки-та́-пра́срeтнáт две́ кучи́јна, еднóто, ра́че, бе́ло, еднóто, ра́че, ца́рно... Шпи́рто, ра́че, има́и?" "Не́ пу́шум, ра́че, де́до не́мум" [ПД,147].

пушка f 1.'рачно огнестрелно оружје' ~ и јаз скокнувам ортана, зевам

пушката и викам: “Дур орда бе” [МС(В),93]; ~ *рабојтаме са минија*: му са зе пусатут (нема изим да носат пушки и калачки а ками и револја пак дистур) [МЕ(Р),88]; ~ *Даштарчинката*, като погол’ама, скрила паритја,... Синчато кога попораснало, пак го питала: “Да си имаиш, брача, пари, што ку си купиш?” – “Пушталка и пушка, састричко” [V,PM,291]; ~ *тоа вил’ајки*, емен си зима пушката... Таак! и чувекут на место си падна. Кога ки се вrne назад, и кога гледа врбов кол путирал цали ластаре [ТГ,147]; ~ *ас уф-пуфабрикте работах*. Тула фабрика рабутих, после уф-таа Арсанало. Знаи-ли Арсанало шоб-о-викат. А дно време сус-пушки, не кути-сјаа [ПК,2(Иц-284)] – во текстот се присутни две граматички посебности, прво: беспредлошки додаток за место – *тула фабрика рабутих* (м. ‘во тула фабрика...’), и второ: именка употребена како атрибут на друга именка – *тула фабрика* (м. ‘туларска фабрика’); ~ *најмел-се Гоце Делчуф еувбода*, [ус-негафта верна дружина, [уф-Кукучко рамно поле, [дудек да праминат границата, [парва пушка пукнала, [Гоце гу уф-гярди ранила [ПК,2(Крец-296)]; ~ *Не-ни купии пу-инџ-пушка д-бјме да-лоџме*. – “Зашит да-н-ви-купам, синко, му-веле, да-ви-купам” [ДК114] – присуство на перфективен глагол во презент: *не-ви купии* (м. ‘не ни купуваи’); ~ *пукна пушка, леле*, [пушка пукна, ниле Стано, [дурџи гора јекна – јунак си падна [ИГ,108]; 2. ‘пукање со пушка’ ~ *напкун имаше един другар на среишта, патардијата га чу и как чу и пушката, тјрча и кажа на селото* [МС(В),75]; 3. изр.: *се на пушка са* (= вооружени се, пушките

се до нив) ~ *таа има чтирсат души братја, се на пушка са*. К-бјш тамка, ки та прачекаат... ки-испадне она, ки-т даде слатко (диско), кавѐ к-ти даде, – уф бчте нема да а пуледниш [ИГ,112]; сп. верување: *пушка ако чује – абер (глас) ки му дојде* (= ќе слушне новост) – толкување на сон [ТГ,313].

пуш(т) adj ‘неморален, развратен’ ~ *Ф...-ут стуја и за негу вџа си молиши: Госпот, исполјајти, шо не сам кату друзити л’уди, лоши, криви, пушти, ја кату ва јумбрукчиата. Постама дваиш на нидел’ата* [MV(K)-280] – во контекстот имаме случај на употреба на номинативна форма наместо очекуваната вокативна: *си молиши: Госпот, исполјајти* (наместо: ‘Господи...’).

пуштџен* adj ‘испратен’ ~ *Јас не можам да чинам ут мен сам ништо, кату как а слушам, садам; и моата садба правина и; оти некам да биди моата пувѐла, туку Таткувата пувѐла шо ми има пуштѐно* [MV(K),331]; ~ *или кога ки дојди Богомолсноу, то шо ки ви пушкам јас ут Татко ми, Сфѐти Дух истинцко, шо и пуштѐно* (пишува: *поштѐно* – возможно дека мешањето е поради неинтензивниот изговор на неакцентираниите *о* и *у*) *ут Татко ми, то ки ви кажси зарди мене. И виџи па ки кажсити шо сти биле ут крај су мене зајно* [MV(K),297].

пуштлук m ‘разврат, неверство’ ~ *никој не-ј добар, сал идџен Госпот. Пувѐлити и знаиш: Пуштлук нџму чџни, нџмо отџпај, нџм кради, лажовин да не бидиш; да имаш тимџа на татко ти и на мајка ти. Он му рекал: Сџти вџа а чувџх ут младус ми* [MV(K),278]; ~ *ричѐ на татку му: Ету толку гудџни шо*

ти рабóтам, и нéкој пãт нé ти расипáх кéфут, и нé ми и дáде и на мéн иднá кóза, да си радúвам јáс су пријáтил-ми; да вóа сýн ти, шó ти јадé сãта стóка пу пуштлúкут [MV(K),181].

пушти pf 1. 'испрати', в. **пушка** ~ "... јáс-сум цáрува кéрка и-мá-пуштí: мéне дá-мá-изéде лáмјáта". И-óни ричéли: "Дóбро, ричéли, штóм тã-пуштíли дá-тã-јáде лáмјáта, си-óди-си тí... нáс нéк нã-изéде". И-óни, вéчãртa, лéгнат дã-спíт, áли си-устáвãт стрãжãр, бýдãн [ПД,167] – во контекстот има неколку граматички (дијалектни) посебности: прво во врска со линеаризацијата – двојна употреба на кратката заменска форма: и постпозитивна и препозитивна во однос на глаголот во императив: – **си-óди-си тí... нáс нéк нã-изéде**, тоа напомнува на преодниот момент кога стариот редослед бил истиснуван од новиот (за ова в. во граматичкиот дел); второ – присуство на адверсативниот сврзник **али: óни, ... лéгнат дã-спíт, áли си-устáвãт стрãжãр**; и трето – употреба на перфективен презент: **лéгнат дã-спíт**; ~ **напкун** ка ги пуштиха писмата, солунските граѓани сã качиха на солунската тумба [MC(B),97]; сп. обичај: – младоженецот го кани кумот за да венча со овие зборови: "Клајне и здраве имате уд татко и мајка, да знајте оти уф нидел'а ки треба да доите да венчите, и за тоја ви гу пушти воја кулак (= паурче сус ракија, китка, пугача и карамфил). На тоа кумот одговара: "И ти им чини клајне и здраве" ... [ТГ,160]; ~ и така ги вãрна и ги прави тешика свадба и ги гости цел месец и напкун ги пушти на града Будима [MC(B),96]; ~ му вели: "нели прати

ти една книга на твојта л'уба да пала една мома на Танковата шикија и да е прилика на неја?" И он рече: "пуштих" [MC(B),94]; ~ то царското бостанцијче му вели: "нија имами цар много богат, не сака хазна, тој ми пушти или твојта глава да земам или ..." [MC(B),94]; ~ б'ет му сã вíд'а на ч'урбац'ијата, ш'ту за ја в'ени арáпч'ату мумáта и си вили сãс умó: "за гу пýсна арáпч'ату да гу брка Гóспут' " [MS,t,14]; ~ "на-ти т'ес двáта пуртукáл'а да ха пýсниш' на жинáта-ти!" [MSt,86]; 2. 'престане да држи нешто в рака и го остави да падне' ~ он кату влезе нетре да пиј вода, излезе една самовила, пусна капакот, го закл'учи нетри. Фатил царцкото дете да плачи [V,PM,207]; ~ **Нáпкун** ка: зíмãт, ка: клáат на стрéди, ки гу зíмãт и мóмчто – и двúцта ду едно дрúго. Ки зíмãт еднá бела рíза, тóги ки-í прéгнãт, хумут; уф еднá чáша вíно, ка а нãпáлнãт, ки пуштãт нáри уф нãтре [ИГ117]; ~ "Пушчи, рãчел, са: лунáттa". И пушчíл лунáттa, фãтíле дã-си прáвãт мабет тáм. Ти кáк-си, ти шó-си, сã-мáбитíле двúцãта и пудунáло нéко: вéтãрче. Гинусíл са: дéка-ј нáшãта грáница, дóле, тугáј нéмише грáница [ПД,146]; 3. 'ослободи' ~ **зãпáли-си**, **зãпáли-си Шар-Плáнина**, áјди, [а пóтрупã а пóтрупã три-јúнãкã, áјди, [три-јúнãкã, три-óфчãрã, [паревó óфчãр, нãрв-јó óфчãр жáлнó мóлe, áјди, [пуштí менé, пушти мéне Шар-Плáнина, áјди [ЛС(K),133]; ~ **о-пíтãт тáм шó дã нãпрáвãт**: "Кáк кулáj дã-нáјме, дã-ни-кájш?" – "Кулáj, ричéл, китúрте едín кãзán кãтрáн нã-врат-та. Тó: кãтрáно нé пуште кулáj дã-излéзе чувéко, áмa нéка-ј дãлбóко" [ПД,170]; ~ "Аман, Трајко, да си

жив, остави тој човек, што сакаш
ки ти дадиме"... напкун как ми
молиха и хатарот да не ги кърша,
го пуштих [МС(В),92]; ~ дојди
вр'ам'а да н'а пуснат [MS,s,94]; ~
и дојди тузи дека ипта у апріл сә
пүштаха нәш'та илик'ја [MS,t,3]
= 'да нә ослободат од служење
војска' – во двата последни
контекста; 4. 'испушти животно на
слобода, потера' ~ рәнута станәх
на-ш'ести, си-ч'иних идин ч'әј, са-
напих, пуштих дубицигу (пишува:
'бубицигу' – печатна грешка?) на
гуидаро, излэгух на-кавинету, пих
идно каве [ВБ(Нер-339)]; ~ та-
баббата пуштила кравата нә-гу-
вәата... устанала круши да-бере.
Неко: дәрво [ПК,2(252)]; ~ ка
усамна, пуштиха коните на зеле-
на ливада – коните да попасат,
а они малци да илиндисәт [МС-
(В),95]; ~ имал нику лошо куче,
старо. Гу-манува у-врәјкито и гу
носе. Чека лисичата сәга, кфачка
ки-му-дунесе. Но, кә-му-сә-наблизи,
му-гу-пүшта то кучито [ДК,138];
~ един цар отишал да лове зајци.
Испаднал един зајц, пуштил әртто
(тазијте) да гу тәрчкат [V,PM,52];
~ на ногу места има ногу куриј,
дека ка ки си пуштәт силјајнту
дубиците не си-ј припалуват цела
гудина [ME(P),77]; 5. 'направи да
потече некоја течност' ~ му веле:
"пүли тука! Камину да-гу-стиснам
– вода ки-пүшчәм". Му стиснува
урдәта су-та торбата и пүшча вода
[ДК,119]; ~ Царут им рекал: "Ма-
најте се ут тука, голоташе!"
Пуштил лүде да и испадат. Голем-
јут брат пуштил морето и издавил
сите [V,PM,270]; ~ стомнәта тоне,
нәтонуве, избәрш-а, она пак пуш-
тила маллчко [ПД(129)]; ~ му-

пуштил крәф (= со нешто му ја
пробил кожата, пр. со рог, за да
истече крв – начин на лекување); ~
К-ә-вукне нивестата, му-веле, ду-
него. "Еләј мила! Еләј златна! Нә-
пусләден пәт". Дә-фәте зә-рәка и
дә-му-гу-фәте мәлечкуто прәст, дә-
му-гу-кәсне сүлно, дә-му-пүшче крәф
[ДК,123]; 6. 'направи, овозможи да
влезе' ~ кај ки најдох, на која арна
нива одих, и пуштах овците нәтри
[МС(В),92]; 7. 'одвитка нешто (пр.
ракави), направи да бидат некре-
нати' ~ и она пушти скути и рәкави
и повина лицето, сә чини гајлилија
и отиде дома [МС(В),96]; 8. 'ис-
пружи нешто, подаде' ~ трети пәт
утишле. Царут пуштил аскерут мо,
да и истепе. Този стреднјут брат
пуштил ногата, гу урнисал сәт
конак. И малечкут пуштил во-
деничарскут камин, сәт аскер и
царут и истепале [V,PM,270]; ~ И
слизә уф кәкут Пәтрос, си газә
уф водата, да си оди кәд Исус.
Нили бәши вәтар сүлин, му паднә
страх; да зафатү да путунуа, а
викә ем царкә: Афендо помози.
Па Исус а пушти рәката, гу фатү
[MV(K),267]; ~ одеки по конецут,
утишила на колибата кә-де момата.
Момата затворила вратта.
Самовилта ү рекла: "Пушти си
прәстот низ прозорецут!" Момата
си гу пуштила. Самовилта и клаве
един прәстен и умире момата [V,P-
M,269]; ~ и сичките отидоха на
хоро, и нәзи гиздавата мома и
тјә дојде там на хору. И са еви
един чјул'ак сас сүф кон, дојде
фаф хорото на среде сас коне и си
пусна раката та фәти хобавата
мома и е дигна [V,PM,259]; ~ "А
мәр лисүцо, вәл'әт, ки-тә-пүтәме
ништо" (т.е. нешто). – "Пүтәте!",
веле. – "Јас ә-извәду вә змүјта уд-

огнут, веле. А-пушти гагата и пу-
гагата, пу-гагата, ми-са-сфи на-
тилут, окуто сака да-ми-гу-извае.
Дали у-право-е? [ДК,137]; 9. 'пушти'
~ р'еч'и: "јас за изл'а!" гу враџаха
са с идна хортума, гу пуснаха пулека,
пулека дол [MS,1,86]; 10. 'бутне,
турне' ~ пумнал ајн уфчар: "шо
мајр кума лесо плачиш?" "Ми, ф-
мојта дупка има јарче живудерче".
Имал карлик тоо уфчаро; бутне
карлико, гу-фатил за-ногата. После
гу-пуштил карлико уфчаро, качил
некуј чикор, жила тегле [ПК,2(233)];
~ "свал'-се бре Тунталче, рекла,
на-баба д-иј напалнине уф торбата
тија крушички!" Са-свал'ило
Тунталчо, ги-збаруве круите, ги-
туруват диј уф-торбата, на-
Тунталчо гу-грабнала, гу-пуштила
уф-торбата [ПК,2(253)]; 11.
'придвижи некој механизам, стори
да се слуша музика' ~ са-раз-
мишле таму. Пушчиле музиката и
тија, димек, ногу арна музика имале.
– "Да дојдите!, му-рекле, да-вијте
шо музика имме и шо јадајне у-
пампурот". Пампурот у-морт
[ДК,131]; 12. – (се) 'се нафрли, се
устреми' ~ са уплаших, са тромак-
сах; един сон соних, една змија ка
се пушти да ми хапни [МС(В),95];
~ ка ми видеа, што водих харам-
јата, емен го видеа, го познаа –
го имаха карстен, и едни са пуштиха
и ми фатиха кон'от [МС(В),91]; ~
една едра тупола имише тамо, фа-
ти а искурна, си а прѣфарли на
рамуту му, са пушти на аскерут
[ДК,296]; ~ Кучишчата ка ки-са-
пушчат уф-тебе, пушката би ка
ка-зимиш да-напалниш. Ки-м-
клэкниш на-кулена и двата да-ги
утемиш [ПД,147]; 13. – са 'почна да
трча' (силно) ~ хитра Пётри
сигнува ут огнут идна гул'ама

гур'ана драва и са пуш'та да гу
т'ера попут [MS,t,75]; [MS,s,94];
~ чул Алате, са пуштил по него.
Ка префарлил вагата, фатил да
вике: "Е! Алате, жал, жал! Не ти
давам паунут". Па Алате бил пре-
калнан от Бога да на може да
помине вагичката" [V,PM,272]; 14.
– са 'се одмрзна, се стопи' (ако
нешто било замрзнато, пр. јадење,
дел од облека и сл.) ~ са-пуштил
мразут; са-пуштила таа логта
[ПК(Гар)]; 15. – (са) 'се оддели' ~
па гувори Ангил, да му риче на
негу: Ја-сам Гаврил шо са вѣртам
накри Бога, и си пуштих ут негу да
ти кажам на тебе, и да ти носам
виј радосни чудби [MV(K)295]; 16.
– (си) 'се симна' ~ и на шеста
месици па си пуштил Ангил Гаврил
ут Бога на грат Галилеа, на Чиста
Дјева армасана су мајс, имито му
Јосиф, уф кука Давид; и имито на
Момата Марија. Ка си дујда Ангел
Господиноф кад неа, риче: Радуј-с
прирадосна [MV(K),315]; 17. – (си)
'влезе' ~ ка слуша шо и Даскалот,
си убличе мубету (оти било голин)
и си пушти уф морието. Па дружите
Ученици дујделе су кајкут. Ка
испаднале на сѹхуту, а гледат огин
запалена, и риба шо си пѣчиши, и
лѣп [MV,K,338]; 18. изр.: бабага грѣш
давала да са пуште (= не треба да
се прекинува започнатата работа,
независно што ни се чини тешка)
[ПД(137)]; пуштил корѣне (= заседнал
некаде, зафатил позиција); пуснал
хабер (= се јавил, соопштил нешто)
~ та и пуснал хабер на татко му
сос писмо, ча си чини цар на
самовилите, та да дојди и татко
му при негу [V,PM,216]; ~ она шо
праве? Ут-сфѣштте направа, гоа
мајртовец, да-рѣчат оти чупата у-
мира и д-а-закѣпат. И му-пушта

на-царут абѣр ѓти цѹпѹта ѹмра [ДК,144]; со блиско значење: **пуштѹл слѹх** (= почнал да шири некаква информација) ~ **пуштил слѹх от брѹт-му најдѣл пѹри** [ПК(Гѹр)]; **пѹшти-си-ј нѹјсто кѹлко тѣ-ј дѹѹк јурѹѹно** (= сообрази се со можностите) ~ **нѣ глѣди шѹ ѹмат л'ѹјто**, **глѣди кѹлко мѹѹиш тѹ, пѹшти-си-ј нѹјсто кѹлко тѣ-ј дѹѹк јурѹѹно** [ПК2(190)]; **да си пѹсна вудѹта** (= да одам по мала нужда) ~ **игрѹјат, игрѹјат, сѹ умури мумѹта и му вили на нѣгу**: “да нѹа дѹл, да си пѹсна вудѹта” [MS,t,9]; истиот изр. од Кукушко (со фонетска модификација): **бѹх дѹ-си-пѹштум вѹота** [ПК,2(190)]; **пѹш'та идѹн тилигрѹф** (= испрати телеграма) [MS,s,94]; **се пусна черквата** (= кога ќе заврши божјата служба) ~ **на една черква, бѣха собрани сѹчките прѹсици отвунка, чѣкаха милостина от човеците** (пишува: ‘човеците’ – печатна грешка). **Тогас и нос човек, што му прави тѣс мурафѣти, отиде на черквата, истом кога пусна черквата** [V,PM,189]; ~ **му вѣли**: “Господѹр, тѹј чѹвѣк је тѹј брѹт сѹс децѹта му!” **Такѹ и женѹте не мѹѹѹа да га познѹјат женѹта му. Пуснѹла черквата, сѣкој чѹвѣк отиде на кѹштите му** [V,PM,148] – уште еден пример за упростување на падежниот систем: номинативната форма се јавува во функција на вокатив: **му вѣли**: “Господѹр, тѹј чѹвѣк...”.

пуштѹве* *impf* 1. ‘испраќа’, ~ **и уф стѹро врѣме, и тѹг'и тѹкѹ имѹло, дѹјнѹ-ѹзуилијка. Имѹло јѹдѹн цѹр и нѹго јѹнѹци и вѹјскѹ пуштувѹл, нѹ мужѣле да а зѣмѹт** [ИГ,112]; ~ **рѹчѣл**: “А брѹ-дѣфо, ричѣл, тѹ уше-шѹ ѹма дѹ-вѹјш уд нѹс. Нѹѹ, ричѣл, ичѹмѣно дѹ-то-и-жнѹјме, а пѹсмо дѹ-пуштувѹиш нѹ-жѣн-ти, до-нѹсѹме,

ут-нѣпѹл лѣп дѹ-н-нѹпрѹвѹт, кѹчѹна, мѹчѹна дѹ-кѹле, ич-шѹ нѣ-сѹ-јѹде” [ПД,159]; 2. ‘остава нешто’, – **чи-ничката** (покрај: мисирката) се сее во редови; **штом урачут ќе изора две бразди, друг зад него пуштуве семе, што орачот кога ќе се поврати лесно (со малку земја) го покрива** [ТГ,333]; 3. ‘средува некој да оди некаде’, ~ **тѹ: дѣте сѹкѹло дѹ-ѹче. Мѹјка-му гу-пуштувѹла нѹ-ѹка д-ѹде. Е, дѣк к-ѹде? Гу-пуштили уф-нѣкуј бунѹр дѣтто. Имѹло дѹл нѹрѹт** [ВК-(Мал),290]; “Дѣк, кѹжѹли, к-ѹјме дѹ-сѹ-нѹтуме?” – “Ај к-ѹјме нѹ-пѹпо, ѹн ги-знѹ: зѹкѹнто”. **Уддѣли нѹ-пѹпо. Дѹбро-ама ѹѹвѹло сѹ-чинѹл пѹп и-ги-прѹчѣкуве нѹ-нѹто. Нѹ-истѹнско: пѹп нѣ ѹдат, не-ј-пуштуве** [ПД,165]; 4. ‘прави да потекува течност’ ~ **дѹд Рѹјна, ѹти а-бѹле глѹфта, чѣсто си пуштуве крѹф ус-нѹивѹци, сѣтне пѹ-ѹрно ѹ еј** [ПК,2(194)]; 5. ‘турнува, бутнува’ ~ **ѹма кѹ сѹ-сѹѹлило сѣтне дѹ-збѣре крѹште имѣн нѹ-Тѹнтѹлчо гу-фѹште, уф-врѣјкѹта гу-пуштуве, гу-вѹрсѹве, гу-нѹсе дѹма. Кѹ у-нѹсил дѹма... Кѹ бѹише, е сѹ: нѹ зѹбрѹвѹх, нѣм аѹл дѹ** [ПК,2(254)]; ~ **бре-тѹка, бре-тѹм, цѹрскѹта мѹма а-нѣма. Вѹјнѹ цѹро пушчѹл, чинѹл, нѹ мѹжѹт да-зѣмат. Тѹ: живѹтните, мѣчките, лишиѹците, вѹл-ците сѹ-бурѹле, уд-гѹре кѹмѹне пушчѹвѹле** [ПД,154]; 6. изр. **пуштуве клајне** (= испраќа поздрави) – како што гостот ќе донесе поздрави од своите, исто така и домаќините нив ги поздравуваат и им пуштуват клајне [ТГ,222].

пушќа и: **пѹшта** *impf* 1. ‘испраќа, дава нешто со порака да биде однесено некаде, односно предадено некому’ ~ **пѹшќ'ѹ син му да винчѹе[пѹшќ'ѹ внук му на крѹштѣјне[сам утишѹел на мѹл ѹрмас** [ME(P),95]; ~ **зѹ во**

време пушкă нă Солун и нă Пазър
 бăкишии нă негуви пријател'ă ут
 20-30 тувари [ME(P),91]; ~ ја пұш'-
 та Кел'еш'у и н'егувата ж'ена да
 пбј да брăка инă ж'ивина да му
 дадат да пбј и тбј за л'ак [MS-
 t,36]; ~ му ги дава парит'а на-
 сат' цар'у и кониту и суварит'у,
 му пұш'та идін тилиграф и матку-
 жу, оти "з'ент'у и тфбјта мбма
 тук сă" [MS,t,30]; ~ сă такмбват,
 пұш'тат прăстин и на питнăјсит'ăх
 брăк за стбрат [MS,t,15]; ~ јăхнува
 д'ат'а кон'у, прумина прис силата,
 м'ата парі и л'уд'ету ут дблу би-
 рат и си вил'ат: "Гбпут' парі ни
 пұш'та" [MS,t,20]; ~ и пұш'та л'уди,
 ги ус'ăкуват, ги прав'ат трі грѣнди
 и ги дукăруват ... д'е рăбут'ăха
 мăстурету [MSt,44]; ~ му пұш'и
 н'етр'а: "тузі д'ат'а, ш'ту гу пұш'-
 там сăс ж'ивинит'а, дур да дбјда
 да гу нăјда испăстрину" [MS,t,17];
 2. 'престанува да држи нешто и го
 остава некаде (да падне)' ~ иш'ти
 нăјмрăва ш'ес дұш'и, иш'ти идін
 да м'аска ч'изіји, друк да пұш'та
 кбр'ин'а [MS,t,5]; ~ квă се-врăтили
 дбма, а-бн парити без-да-видат тїа,
 квă-сă уф-рдăјата, внутри, чувăли-
 ти нăдвор, тбј рдвăрзал едін чувăл
 и ги-пұштал парити внѣтре
 [JIC(K),113]; 3 'дава можност некој
 да заміне, да оди некаде' ~ та
 изважда бозлугана, та фати д'а-
 дото да вика: "аман брате".
 Чаморциата от аман не зева, туку
 му вели: "Дјадо дур не ми кажиш,
 дека и момата, не ти пуштам
 жив" [V,PM,234]; ~ един сироман
 човек имаши едно дете; от малку
 гу пушташи на скол'уту [V,PM,37];
 ~ сироманот ... чинил едни конаки
 кату цар'увите; синот му гу пуш-
 таши на скол'уту, са учаши [V,

PM,33]; 4. 'прави да потече некоја
 течност' ~ остануваха рибите аф
 суха земја, баилдисуваха, и пак га
 пушташи от устата му водата, и
 живуваха рибите [V,PM44]; ~ (за)
 д'есит' дні завіра пăтусу и дувір'а
 (пăпсува вар'ăниту) и тугăс гу
 пұш'тами вїнуту [MS,t,4]; 5. 'се
 јавува нов изданок, се развива гра-
 нка' ~ т'а му вилі: "брбј ги рбгувѣ-
 ту! кблку ч'атал'а іма, тблкус гудіни
 іма; кăта гудіна инб ч'аталч'а
 пұш'та" [MS,t,19]; ~ кузă за фăти
 да пұш'та кїтка удгбр'а и тугăс
 фăш'тами да гу бир'ем [MS,t,5];
 ~ за пруминăт питнăјси дні с'етн'а
 нарăст'ува, пұш'та трі, ч'ѣтир лис-
 тă [MS,t,5]; 6. 'ослободува (пр. од
 затвор)' ~ нă-нѣгб тбгă гр-тѣк-
 нăлб. И вїка: "Вăше велїчество, ас
 квă-б'ăх у-зăтвор, тăм іма едін
 чбв'ăк, ... мѣне ме-пұштаа нă іста
 слўжба, а-дрўгїо нă-смăрт" [JIC(K)-
 ,112] – во текстот има уште еден
 пример за нерегуларната употреба
 на заменските форми: кратката форма
 за директен објект го наместо да-
 тивната 'му': нă-нѣгб тбгă гр-тѣк-
 нăлб (м. 'му текнало'); ~ с'ă јаз за
 т'а кұп'а пăк амă т'а ни пұш'там
 в'ѣјки [MS,t,55]; 7. 'дозволува' ~
 брăкаха изін за да си дбјдат... царут
 ги ни пұш'таши'и [MS,t,58]; 8. 'одвр-
 зува добиток и го пушта да оди
 некаде' ~ гуворі Исус на нѣгу, да
 му рѣкал: Опак човѣк, сѣкуј ут вăс
 нѣ си пұшкі вблут іли магăриту
 ут јаслата уф сұбута, и а нбси да
 и напбї? [MV(K),278]; 9. – (са) 'се
 одделува, се откачува' ~ ти давами
 това перо и, кога ки ти дојди некоја
 газа на главата ти, да туриш перо-
 то на вогин да велиш "тутуш" –
 си закашита секој нешто, "тептер"
 и са пушташ [V,PM,96]; 10. – (са)

'се управува, тргнува' ~ лисицата ричела: "наијо сајбиа има нека гулема бил'а". "Ај мари, спиј ти", кајжала мечката. Па ги виќе тоо. Чула мечката, тап синциро, пушта се пу-пато [ПК,2(229)]; 11. изр.: уд-бацата не пуште го-спо (за да успеат работите не е доволно да се чека од Бога) [ПД,138].

пчалт m 'тој што во црква пее заедно со попот'; сп. религиозен обичај: — на средниот ден од Вилигдин, по службата божја селаните одат на рид сус крхи. Кога тргнуваат луѓето што ги носат иконите ќе се наредат и тоа прво оној со крстот, а по него оние со иконите, а свештеникот и пчалтут ќе пеат "Христос воскрес". По нив одат останатите луѓе, жени, девојки и деца [ТГ,62].

пчувице* pf 'умре' (за животно) ~ ка ни пчувица којнут сите плачехме [ПК,2(93)].

пчела f, zool. Apis mellifera 'тенкокрилен инсект што од цветниот прав прави мед' ~ та му дал косето пет кон'а натоварени сас што појскал, и, катб стигнал на крај морето, натурил по сүхо пченицата, меда, просото, ... та са собрали пилетата, пчелите, мрфките [V,PM,258]; ~ фати детенто, му вели една приказна на кусету: "пубратими! татко ми едно времја беши мал педесет кошови пчели; ката ден мухате, кога хождаха да пасат, ха бројаши, и пак вечер, кога дохождаха, ха бројаши" [V,PM,202]; ~ тогај му дадоха пџт и едно мишијанче и му рекоха, кога ки стани ихтиза аскер от мраве, тогај това мишиан да го клава на вогинот — "ниа фтасувами тамо". И така помина от мравјате, дојде на пчелите [V,PM,157]; ~ рекал на нџх: Имати ништо за

јаде ни тука? Па вии му дале на него рџба пичена идно дел, и ут пчелити мет [MV(K),260]; Малецки запишал: пш'ела [MS,s,92].

пчелок m, bot. Melissa officinalis 'растение чии лисја имаат многу убав мирис, со таа трева ги мамат пчелите да се приберат во кошот' — пчелинок, матичина [ТГ,399]; сп. го објаснувањето за односниов назив од Кукушко: ~ мирислива трева, ус-н'аа мажсат кошуфто на-пчел'те — да-с суберат, от мирисе на слатко; во некои села, пак од Кукушко, пр. во Грбашел ја запишавме разновидноста: челбџник [ПК,2(93)].

пченица* f, bot. Triticum vulgare (sativum) 'житна култура (растение и плод) од којашто се прави леб' ~ та му дал косето пет кон'а натоварени сас што појскал, и, катб стигнал на крај морето, натурил по сүхо пченицата, меда, просото, пак конете сосјакал [V,PM,258]; и: пчинџца ~ да-си-зџмиш сџгвар валове, [да-си-бџиш раџни дворуве, [да-си-сџиш бџла пчинџца,] пчинџца бџла на-уџгар [ПК,2(Пл-253)]; односно пш'инџца ~ идџн пџп утџди на удинџцата да м'џли пш'инџца [MS,t,78]; ~ и за фџтиш' да урџш', за фџрлџш' с'џм'а на инџ л'џха џти пш'инџца, џти ич'умџн [MS,t,6].

пчилар m 'човек што чува, одгледува пчели' [ТГ,399].

пчиларник m 'место каде што се поставени кошовите од пчели' [ТГ,399].

пчиничка f, bot. *Zea mays* 'житна култура, пченка (плод и растение)' ~ *тогај крајта блатто пустолци, елбет и друјзте сила шо сã крајта блатто, садиа пчинички* [ME(P),77]; ~ *ут 20 гудини наприт, летто, коа бишã кусу воата, садиа пустолци пчинички* [ME(P),80]; ~ *зã фãсулјут и бустанут, аку сã на мистијнтã нã пчиничките, ти сã лагãт за пчиничкã* [ME(P),89]; ~ *лозјãтã и пчиничките сã рãботãт су киријã: 20 гр. лирã 100 погунут лозã и 10 кутли погунут пчиничкã* [ME(P),89].

пи'итó п 'вид јадење' (печено) ~ *д'ã-дуту и рãкла: "да заклóими д'ã-т'ãнту, да гу стóрими пи'итó!"* [MS,t,80].

пи'ифрїса* pf 'избере' ~ *вїкна с'é-луту да гу пи'ифрїсат и да гу звãдат прбедрус на крãтусут* [MS,t,-86].

пãдãрница f 1. 'кулпика на-нãко: дãрво нãпрãвна, тãм лижãл пãдãро' (= човек задолжен да го чува родот по бавчите, лозјата, нивите); 2. fig. 'мала, неугледна кука' ~ *зãсрãм-сã мãрї, испãднã уд-аднã пãдãрница и нãго фãтї дã-знãји* [ПК,2(93)]; 3. во Драмско (с. Височен) J. Иванов запишал тор. **Пãдãрницата** 'ридишта' – според апелативот пãдãрница [JI,Ми...,179].

пãдїне impf 1. 'се изместува од повисоко, на пониско место, пага' ~ *сã-субãрвãт ãскãрте, г-утãпат. Гу-зãклãле, гу-извãрїле. Она дãка пãдїне кóска сã ã-бãре и плãче. Она цãл дãн плãче и нã-нїкуј нã кãжãвã* [ДК,116]; ~ *и бãбãта му-испуштãвã иднã плãта сирãјне, двã... – "Пуштити гóспуди, бãбã нãмãм дã-мã-пãле, дãца нãмãм дã-мã-пãл'ãт". Му-спуштãвã вã øше*

иднã – му-пãдїне и чикїјкãтã нã-бãбãтã [ДК,117]; ~ *"Ки-нãпрãвите един ут-смóква фãк, кó-курдїсãте, ки-сã-фãте øн. Кã ки-му-удрите кутãко, ки-ви-кãже øб дã-нãпрãвите зã-дã-нã пãдїне мóсто"* [ПД,166]; ~ *сã-нãл'ути слãпјут и ут-крóштитã нã-мãчкãтã узгóре му-сã-фãрл'ã. Пã-дїнã нã-мãчкãтã узгóре. Мãчкãтã фãтї дã-бãга. И дãка к-òде? Прãво у-кãпїнтã* [ДК,136]; ~ *"Е, рãкãл, тãбе бãш сãã кã сум углãдãл, тãбе нãмã дã-ти-прóстум". "Е, рãкãл, їм, рãкãл, нã-нóјсте øднї шилизїнã, їскар-їј пã, нãпкум, пóлãсно дã-мã-јãдиш". И тóã øде нãсãт, а-тóã му-удре øднã, уф-чãлто риткãнїцã му-дãве. И вãлко пãдїне тãм нãде* [ПК,2(Мор-224)]; и: **пãјдїне*** ~ *сã-пукрївãе ут-гóре и ут-стрãните су-трãска, нãврãс лãстã сã-бãре блãто и сã-пукрївãе сус-блãто, øти ти: ãчкувутó (ãчкó – име на езерска птица), ти: сã-нóго лóши и пãјїнãт уф-блãтто, уф-трãскãтã уд-гóре кути кãмãн* [ПД,128]; ~ *спãзã-ј уд øгино пãпãлтã сус мãлãчки жãр-чиштитã. Ки цãрпниш ут-шпóрто, мãкãр уф-пãпãлãрникó, жãр øо пãјїнãне øл – спãзã тã-ј* [ПД,135]; односно: **пãждїне** ~ *"а-бе, ричãл, дãка-ј кóжтã?" Дãрво удгувóруве ли, дãрво, нã удгувóруве. "Мãјкã-ти", ричãл. Ус-бãлтїтã, а-бре, а-бре, гу-нãсãчуве, тó: дãрвутó пãждїне, пãри пãлãн у-нãтре. Сãã сãм не-му-умã: øо-дã-нãпрãве...* [ПД,135]; 2. изр.: **глãвãтã дудãк нã пãдне, ўјо нã пãјдїне** (= навиките и карактерот не се менуваат) [ПД,137]; **крóштитã пут-кóрãно си-пãјдїне** (= генот е важен фактор, односно: какви родители – такви деца) [ПД,137]; **ã-пãдїне кãбãтлїã** (= ја прогласува за виновна) ~ *чупãтã си-тїишлã кãј-тãткó-му. Му-зãле Арãните пãт ш'ã-*

ди лири... Арно. Воа... сега знае, си-веле: "Шо ми прае жента?". Мор жента ѝ-пади́не ка́бѣтлѣа сега, ама жента не-е крѣва [ДК,131]; **во́нка па́ди́не** (= се кажува за човек што има епилепсија) ~ **вункаши́лѣ**, **во́нка па́ди́не**, **ло́ша бо́лис**, **во́нкаши́на бо́л'-ка та́а** [ПК,2(Грам-240)].

па́днал л-фор. со значење на при-давка: 'паднат' ~ **по́сле петна́јс де́на та́ргна́ме та́м на́-до́л**. **Па́-с збра́ме дисти́на ка́шти** **уд-Мурáрци**, **та́ргна́ме**. **Мо́стут ра́сипин**, **та́м а́јн мо́с па́днал**, **шлѣза́н би́ше**, **па́днал**, **с-убисѣл та́ка**. **Ејн дру́к ѝмше**, **о́н на́-це́ло ди́гнин** [ПК,2(Мор-220)].

па́дна́т* adj 1. 'легнат на земја' ~ "**На́-за́т**, **веле**, **ва́рни-са́!**" ~ "**Ја́ма приа́-те́ли-сна́!**" ~ "**Не́-сна́ приа́те́ли**, **веле**. **На́за́т на́-мо́ж да́-би́јме приа́те́ли**. **Ко́а ки-си-гу-ви́јш де́тито ти па́д-на́то**; **ко́а ки-си-а́-ви́дам ја́с па́шка́та скина́та** [ДК,142]; 2. fig. 'исцрпен' (физички, материјално и сл.) ~ **не́-куј-си гу-учѣл де́јту ногу...** **Ех**, **си-ва́рна́лу де́јту**, **а́ма гу-на́јдо́ва та́т-ку-му да́нама́на**. **Му-па́дна́ жа́лус на́-де́јту за́-та́тку-му**. **Арѣ́л но́гу пу-кни́ги**, **пу-та́м**, **пу-ва́м**, **за́губи́л но́гу**. **Е**, **то́гај де́ј-ту са́-на́жа́л'и ка́-гу-ви́де та́тку** **му то́лку па́дна́т** [БЕВ(303)]; в. **па́дна́н**.

па́за́рчин де́н 'еден одреден ден од неделата кога на пазариштето се изнесува многу стока, особено зем-јоделски производи' ~ **уф-Стру́мица о́јме са́мо па́за́рчин де́н (са́бута)** [ПК,2(93)].

Па́злак top. 'често име на места со многу камења и ниска растителност'; Ј. Иванов наведува дека доаѓа од "префиксот *па-* + *-злак* = место со слаба почва поради што растенијата се закржлавени" [ЈИ,Ми...,180].

па́за́рѣа* m 'тој што оди на пазар да продава производи' ~ **на́-лисѣ́ѣта ѝ-са́-пра́јде́ли ри́би**. **Лизна́ла на́-а́дин дру́м** **и са́-чина́ла са́нким у́мра́на**. **Пу-то́: дру́м ва́ре́ли уд-вре́ме на́-вре́ме па́за́рѣа** [ВК(Пат),285]; од Воденско, кај Будишевска: **па́за́рѣа** [BV,128].

па́јто́н m 'запрежно превозно сред-ство за луѓе, кола убаво украсена, коњите исто така се со украси' ~ **во́а си о́ре**, **то́а сидна́л да́ ја́де**. **Јаде́ки та́м**, **а́дин па́јто́н пу па́тут**, **ни́куј гуле́миц**, **ни́куј па́ша уф на́тре** [ИГ,110]; ~ **де́тто**, **то́а ма́лѣ́ку́т га́вул**, **му ви́ке на́ ву́јку му**: "**да́ гу за́приш па́јто́нут**". **Оде**, **гу за́пи́ре на́ па́тут** **и во́а ма́лѣ́ку́то де́те**, **га́вулут**, **пра́фта́сáл** [ИГ,110]; ~ **де́тто му ви́ке на́ ву́јку-му**, **ка́ ви́де́л па́јто́нут о́т ѝде у́зго́ре**: "**во́а ки ма́ ку́пе ме́не**, **да са́киш но́го па́ри биле́ (барем)**" [ИГ,111]; ~ **ину-гинира́л ину-вре́ме има́л ину-мо́ма́к**. **Су-па́јто́нут се́ки ве́чер жента́** **и не́го** **и шита́ше**. **Се́ки ве́чер та́ му-бе́ше ра́бо́тта на́-то́ измика́рут** [ДК,139]; ~ **а́нција́та гу-гле́де не́го**, **на́-ра́ѣ гу-да́рже**. **И днес та́ка** ~ **у́тре та́ка**, **днес та́ка**, **утре та́ка** **и а́нција́та пу́пра́ве-си а́нут**, **пу́пра́ве си-ста́и**, **купу́ве си-па́јто́н** **и де́тто сус-па́јто́ну си-ше́те из-гра́дут** [В-К,282].

Па́ке́тѣ pl. 'фамилијарно име на дој-денци од Кукушко' ~ **Па́ке́тѣ кут кучи́на-са́ а́дин за́ дру́к**. **Ак мо́јш ка́жи не́што ло́шо за́-ни́јн**, **о́чте ки-ти-ј-зв́аат**, **и́ч** [ПК,2(171)].

Па́кларја́ top. 'падина, ниви изложени на сонце' (меѓу *Саракој* и *Старчишта*). Според Ј. Иванов "Из-ведено од стсл. *пъкъ* (во случајот поради силниот припек) и наставката *-ар*; сп. *пек-*, *пекло*" [ЈИ,Ми...,180].

палаврати m 'несериозен човек, сите знаат дека многу лаже' [ПД,116].

палдам m 'дел од опремата на коњот' ~ 'то-ј кулан, му-са-клаве пут-пашката на-којно-ли, на-магарто-ли, да-не му-беге сумаро' [ПК,2(95)].

палена* f 'платнена завивка со која се повива мало дете (бебе)' ~ зимуве, кути ка била уф-паленте а дигнуве... а наденуве на кол вонка. Са-качуве на-бродо, с-избегуве [ПД(151)]; односно: **пл'ана** [MS,s,84]; pl: **палени** ~ ут-пилени са-глејше от не-к-си-пракопцан [ПК,2(207)] – се кажува за немирно дете што било лошо и кога било мало; ~ нивјастата му отишла на Костадиновата кишта, на Костадинова мајка вели: "варај мајко, миличка бабо, дали ми сакаш тоа вечер на тебе госка да бида, ча имам тузи малко дете без пл'ани, да не гу помразна ванка?" [V,PM,228].

паликар* m 'убаво дете' ~ убуфте паликарчта на-баба, ми-дудее да ма-зарадуват [ПК,2(94)].

палин* adj, 1. 'сад или нешто слично во кој има ставено работи колку што може да собере, орр. на празен', ~ и на дружете аку не повика бярм цела гудина му биа палини кошувјту рана [ME(P),90]; ~ хеј мори, моме јубава, [јубава дури сенлива! [што ти е бело то грло, [куту на филцан то дано! [филцан је палин ракија [ТГ,159]; ~ му вели: "а бре гледаш ли тиа дванајсите делви, штото са палини сос алтани, и пак не кајдисах да дам едн грош за онаја риба" [V,PM,17]; ~ прогледна на гори каде дървоту и, кога виде харно, дървоту е било ... палино сос драгоцени и многу скъпи камини [V,PM,7]; ~ искарал

кратуната и аколата та му казал: "Сас ај тазикани кратуна примерих и на аколата писовах". И като зел царја аколата палина нули, не можил да собере колко оки са. И така побјадил царја [V,PM,256]; ~ "м'а-и страх да ми-ха ни езмими!" "ама будала... пампбр' палин имами смокфа тојт'а за појми да езмими!" [MS,t,86]; ~ испадна... Пётрос, и извади гринут пу сухуту, палино беши риби гулеми сто и педесит и три; да толко шо биле, не си скина гринут [MV,K,338] – употребата на атрибутот во пост позиција во однос на именката: **пампбр' палин, риби гулеми** и сл. е позната и од други говори, но во југоисточните е повеќе присутна, бидејќи тие се вклучуваат (со повеќе елементи) во зоната, каде што било силно изразено влијанието од балканската јазична алијанса; и: **пулин** ~ утиди, утиди мрџа палнт' и најди ина неш' пулна л'абуви [MS,t,61]; ~ ти дукарахми ш'урбет', пулин б'аши'и путир'у [MS,t,21] – во случајот имаме две посебности: прво еднословната придавска форма **палн** (: **пулн**) се проширила во двословна **пулин** за да се запази симетрија според формите на другите родови и за множина (**пулна, пулно, пулни**) и второ под влијание на соседното билабијално 'п' **палин** се изменило во **пулин**; ~ т'а му сторила ина пита, нестр'а с'е лири пулна [MSt,34]; ~ утиди нос в'еч'ер у негу на гости, утиди сас де'а вр'атиш'та книги пулно [MS,t,37]; ~ и т'а му дава ина гаска пулна лири нестр'а и му вили: "самос да си ја изид'еш" [MS,t,33]; 2. 'комплетен' ~ на за палини сурат на во нешту нејкат забравувајна: цариките и селиките давачки (сп. употреба на определената придавска

форма: **пӑлни**) [ME(P),91]; сп. уште: **пӑлна мисинч'йна** (= полн месец) [MS,s,87].

пӑлне* impf 1. 'во некаков сад, од-носно во одреден простор става нешто' ~ *И-зимале, а-дигнале; не-ли бѳжа пувилѳ, шу-вѳл'ят, а-пӑпӑрчѳле плѳчѳта, испӑднало сѳ злато, удѳбѳло. "Ајде, рӑчѳл, са-нѳ-тѳ: рӑбутнѳците, пӑлнѳјте у-врѳјките кѳлко мѳжѳте"* [ПД,150]; ~ *Там уф-брѳго нӑпӑрно кӑјниче, тӑкӑ куту-штѳбил', пу-брѳго истѳчуве. Такӑ мӑлчко сус-чӑшка да-мѳјш дӑ-нӑтѳјш. Адно лѳсто бѳше чѳпче, дӑ такӑ си-пӑлнӑхме вѳјчка* [ПК,2(247)]; 2. – (са) 'влегува и исполнува некој простор' ~ *бат-му титӑл: "Е, кӑжӑл, гувѳята кӑк ки-ј-дѳл'ӑме, уд-нѳх пѳшѳн ки-зӑфӑтӑме?" – "Кӑк ки-ј-дѳлӑме, рӑчѳл, кѳј уф-кѳј аӑре к-ѳдӑт, нӑ-него ки-сӑ". Он мѳсле ѳти нѳво мѳсто негӑвӑто, сѳ там к-ѳдӑт, а не ѳде нѳкуј тӑмка. Сӑ-пӑлнѳле, сӑ-пӑлнѳле сѳ нӑ-вѳткуто мѳсто* [ПД,161]; 3. изр.: **ми сӑ-пӑлне дѳшѳта** (= се радувам) ~ *ка-к вӑ вѳдум мӑ-сӑ-пӑлне дѳшѳта* [ПК,2(176)]; **уд-него сӑмо утрувӑчки сӑ-пӑлнум** (= се кажува кога некој со постапките ни создава големи грижи) [ПД,131]; **сј-ѳ: пӑлне дѳбо** (= се кажува за некој што набрзина се богати, односно што краде) ~ *шѳм рӑбѳте уф-дикӑн сј-ѳ: пӑлне дѳбо* [ПК,2(195)]; **ус-страх сӑ-пӑлнӑхме** (= живеевме во голем страв) ~ *Гоце Дѳлчуф сѳ уф-нӑшто сѳло ѳјше. Турѳте ӑ-тӑкӑ ду-нӑс, ӑ-тӑкӑ едѳн ду дрѳк, ду-нӑс бѳа. Кӑ ки-трѳпше до-искӑрме ут-сѳлто, ус-страх сӑ-пӑлнӑхме, ее, а-тӑкӑ бикѳл'ӑхме* [ВК(Мал),289].

пӑлниш' m 'полна месечина, односно нешто исполнето' [MS,s,87].

пӑлно adv 'многу' ~ *уд-нѳгу врѳме тӑт-*

ку-му уд-мӑка умрӑл. Устӑнѳва сӑм вѳ. Шѳ ки-пӑве сѳга! Пӑри нѳгу, кѳјѳки пӑлни. Тифтѳри – шу-бурчувӑле цѳла дӑржѳва. Лѳри – пӑлно. Ут-тӑму вѳка никѳлку ӑргӑти [ДК,130].

пӑлѳк m 'неколку ракатки жито ож-неани и оставени на земја' ~ *пѳвике рӑкӑвѳвки ки нӑпӑрвӑт пӑлѳк, а пѳвике пӑлѳзи снѳп; пѳвике снѳпи ка ки-ј збѳрӑме пӑрвӑт стӑва* [ПД(122)] – во текстот имаме уште еден случај за проширената употреба на мно-жинската наставка **-и**: **снѳпи** (кај еднословни именки); претпоставка е дека се работи за позајмен образец; в. во граматичкиот дел; сп. од Гевгелиско: 'ожниени класје пред да ги врзат во сноп се викаат **полок'** [ТГ,336]; во Кукушко запишавме: *пѳвике рӑкувѳтки пӑрват ӑјн пулѳк* [ПК,2(92)].

пӑлӑштѳсуве (са) impf 1. 'се задр-жува некаде (без ангажман)' ~ *дѳк сӑ-пӑлӑштѳсуве кѳј гу-знӑа тѳлко врѳме*; 2. 'се забавува, односно се залажува' ~ *шѳ сӑ-пӑлӑштѳсуви ус-дѳчкӑта ѳлӑн*; сп.: *зӑпӑлӑштѳсј-ѳ: дѳтто дӑ не-плӑче пу-нӑска* (= залажи го со нешто, да не плаче) [ПК,2(95)].

пӑл'ӑвѳцко мѳсо n 'старо месо' (сп. **пӑливѳт**) ~ *уф-кӑсӑпниѳта, сӑмо ӑдно пӑл'ӑвѳцко мѳсо, дрѳго не* [ПК,2(95)].

пӑмнил m – 'оската што го поврзува воденичкото коло со каменот и така со вртење на колото, односно на каменот, житото се меле' [ПсС-(3),60].

пӑмпурѳтка f 'направа на 2 тркала, се движи со помош на бензин – мотор' [ПК,2(95)].

пaнѓарица f 'големо девојче коешто се игра со помали деца' ~ *зaстрaм-се мари, тoлкува пaнѓарица, си-зaигрa-jaлa ус-мaлeнкитe дeчка* [ПК,2(95)].

пaндур m 'некој вид курир (во минатото)' ~ *пу-aднo вpeмe рaниja тija Тyрцтe aднo ут-нaштe, ут-кумиттe. Димитрe му-вika нa-пaндурут шo-бeшe уф-сeлтo, му-вeлe Мицo, oди зeвaј aднo килo ичумeн, стo килa (килo ки-биде oсум кyтии, oсум кyтии, тija-сa пу-двaнaјсeт, oкyлу стo килa). Oди зeвaј, вija пцeтa нe-сe придaвaт, дa-и-изгoримe тyкa* [БЕв,296]; ~ *пу-aднo вpeмe сe-сфaли нa-yтpoтo јyзбaшиjaтa ут-гpaдyт, ут-Пaзaр, дa видe шo-стaнa тa рaбoтa. Кa-сe-сфaли нa-сeлтo, гу-бaрa сeлтo, гу-зaгpaди тaм и дa-видe кaк бeшe тa рaбoтa, кoј бeшe и му-кaжaа, гу-фaтиja пaндурут Мицo* [БЕв,296].

пaникoт m 'широка пштина со прегради за носeње лeб на фурнa' ~ *тa-ј дaска, рaздeл'нa-ј нa-пpагpaди, уф-сeкaа пpагpaдa сa- турyвe пу-ajн самyн дa-киснe, сeтнe сa-нoсe нa-фyрaнтa*; и: **пaникoт** [ПД(133)]; oднoснo: **пaникoтa** ~ *уф-н'aа киснe самyнo, лeбo* [ПК,2(95)]; М. Малeцки вo Сoлyнскo зaпишaл: **пaнaкyтa** [MS,-s,82]; [BS,124].

пaница f 1.'сад вo кoј сe стaвa jaдeњe'; вo нeкoи рeгии сe кoнкpeтизирa кaкo: 'дрвeн сaд' ~ *пиjатки ги-викумe ти-плиткички шo-сa a дaлбoкa aкo-ј пaница сa-викe... уф пaница сa-кaлвe лyк* [ПД,120]; ~ и зaeднoч цaрjут зeмa eднa злaтнa пaницa, aф нeа тури eднo живo мишчe, гу пoхлyпи и гу зaкapa aф нихнaтa yдaјa пaницaтa, гa клaдe гoрe aф пoлицaтa и нa тjах му вeли: "тaјa пaницa дa гa нe бapнити, чa л'y дa гa бapaти кe дa ви изгoн'aм oттyкa"

[V,PM,64] – нeрeгуларнa yпoтpeбa нa пpeдлoгoт **уф** (вo) нaмeстo 'нa': **гa клaдe гoрe aф пoлицaтa** (м. 'нa пoлицaтa' – пoкaжyвa дeкa нeштo сe нaoгa oдoзгoрa, a нe внaтpe), зa oвa в. вo гpaмaтичкитo дeл; ~ *тaјa мaнaбeт жeнa бeши зaлyд'aлa, дyр дa oтвopи пaницaтa, и кaк гa oтвopи, пoбeгнaлy oнo шeј oт нeтри* [V,PM,65]; ~ *тoгaс диввишинoт му дaдe eднa пaницa зaкл'yчeнa – aф пaницaтa нeтри имaши нeцeнeти кaмини и бизeр – тa му рeчe: "нa ти нa тeбeкa, cинкy, тaјa пaницa, тa кoгa ки cакаш нeштo oт цaрjут, дa му гa дaиш пaницaтa"* [V,PM,142]; и 2. 'нeштo штo мoжe дa сe coбepe вo сaдoт **пaницa'** ~ излeзe нaј мaлкaтa мoмa дa кyпи и му вeли: "кaк ги пpoдaвaш вpeтeнa-тa?" Тojнaкa oтгoвopи нa нeа: "coс пapи нe ги пpoдaвaм, тyкy coс eднo "xa-xa!" и eднo "хи-хи"! и eднa пaницa пpocy" [V,PM,72].

пaнт' (и: **пaт'**) m 1.'мeстo зa пoми-нyвaњe oд eднo нa дpyгo мeстo (личи нa ширoкa и дoлгa лeнтa) – пaт' ~... ги нaкapa цaр'y, стoр'aхa идин бyдpyм "лaвиpинтy". Зa дa фл'aзи ч'yв'aк, сaс кyлaј фл'aвa-ш'и, aлa зa дa сл'aзи, ни мoж'иш'и дa нaј пaнт' [MSt,58]; ~ сa вapнa нaзaт' дa види, ш'o дa види : идин пoп сaс иднo мaгaр'a jаxнaнт и вpaви пaнт'yт [MS,t,70]; ~ yтиди, yтиди мpавa пaнт' и нaјди инa пeш' пyлнa л'aбyви [MS,t,61]; ~ пpавy пy пaнт'o y Сyлyн [ПcC(3),64]; ~ иди-ш'и нa пoлyвиниjy пaнт', исл'aвaш'и дjaвyлy, му бpакaш'и вoдa ... и му jа cпивaш'и вyдaтa [MS,t,44]; ~ вили... : "pастyвapи дpyгajут кoн' нa пaнт'yт тyвap'yт дa jаxни д'aдyтy!" [MS,t,80]; ~ бoсa мoмa рeкa пpегa-зилa, [дa нaжниje poснa дитилинa, [

да наране јунакова којна, [ем гу ране, ем му порачуве: ["Јади, јади јунакова којна, [ду нидел'а пѧт ки да путуваи, [пѧт ки пѧтии за млада нивеста" [ТГ,164]; ~ утивал пујно вр'ѧм'а за да рабути и гу стр'ѧл идин харамѧја на пѧнт'о и му браќаи'и парѧ [MS,t,18]; ~ ојди на ино с'ѧлу, фтѧса на крајо, зѧма гу фѧти гул'ѧма на пѧнт'о [MS,t,15]; во западната и северната регија од Долновардарско (или од Солунско) нема траги од назализам: ~ ут нѧвата ѧдам, Нѧдо, на пѧтут гу стрѧкам [на пѧтут гу стрѧјкам, душо, твојто стапу ѧру [ME(P),98]; ~ на тоѧ времи, удеки пу пѧтот Исус, а виде идно човек шо беиши слѧп ут кѧ си роди. И му питаа Ученициѧи неговѧ, ем вел'ат: Дидѧскале, кој и грешѧ, воѧ, ѧлим тѧткото, ѧли мѧјка му, да си роди слѧп? [MV(K)258] – во контекстот се повторуваат некои регионални граматички посебности, прво во врска со засегнатоста на категоријата род (несоодветна конгруенција): а виде идно човек; второ: нерегуларности кај заменките во употребата на прав и неправ предмет: и му питаа Ученициѧи неговѧ, наместо: 'и гу питаа'; 2. 'воден пат' ~ на пѧт'у му текна и речѧ на гимѧиѧата: "браѧе ... туку да ѧдими на друго место, дека вѧрви стоќата по-скѧпа" [V,PM,14]; 3. изр.: нѧ-пѧто дѧ н'оо стрѧтум (= кога двајца се мразат и не сакаат да се видат) [ПК,2(185)]; здрав чувек секуј пѧт парѧ чине (изрека: од здравниот човек секогаш има некаква корист) [ТГ,247]; си-праве пѧт а. (= се упатува некаде) ~ и сѧ пу пѧтут си оѧиши, и на сѧкој грѧт и на сѧкоа сѧло си при-кажѧваиши, и пѧт си правѧиши за Јерусѧлим [MV(K),329]; б. (= прави

добрини на блиски или подалечни луѓе со цел да му вратат кога ќе му затреба) [ПК,2(194)]; сп. уште: кѧд му-ј пѧтут (= за каде тргнал) ~ ки та свѧлјат ут дубитукут и ки та клаат да носиши или да ојш пу нѧх там кад му-ј на нѧх пѧтут [ME(P),74]; един ден пѧнт (= растојание што може да се помине за еден ден) ~ тогас Бѧлгариноѧ и зема двете магаринѧа от дѧјадото и, вѧхнал на еднојут, отиде един ден пѧнт; утрината и вѧхнал на другоѧо [V,PM,180]; односно: неколко саати пѧнт ~ отиде неколко саати пѧнт и, га гленда, отпрѧјат него си запали един сиѧин воѧин, пламин здига дур на небету [V,PM,175]; пѧт да ни чине (= да ни го стори патот отворен, прооден) ~ јазе да ти купам, Злато, [руба, мѧшка руба: [сармѧлија ле ѧмадан, [ајѧалија фустѧн, [оти наиши са-дер-венти, [страиши ле дервенти, [који ки те виде, Злато, [сѧ пѧт да ни чине [ТГ,94]; ~ кѧта сто гудѧни станѧва и пујно тѧвма - тѧфѧта гѧска прул'ѧтна, утиѧди да ти на-прави пѧнт'о [MS,t,57]; роди ме, мале сус касмет (или касметѧија), па ме фрѧи на пѧт (= многу работи во животот зависат од добрата или лоша среќа) [ТГ,313]; пѧт-парасѧ 'давачка, такса за поминување низ мост, или пат' ~ анѧаријата за пѧтииштата кѧто коѧ сѧ сиче, иѧко оѧа живѧ сѧл ув оѧа полоиш кѧлѧп кѧто – пѧт-парасѧ [ME(P),74]; глендај си пѧнтѧо (= замѧни си, оди, не ме вознемирувај) ~ мѧмѧ му велѧ-гѧбри: ко си ергѧн, постој, чѧкај, [да ти дѧм кѧтка мѧшѧнѧ; [ко си жѧнен, глендај си пѧнтѧу, [глендај си пѧнтѧо, скрѧиши си врѧто!" [ПсС(3),74]; гу-зѧ пѧтут (= тргна да оди некаде, замина) ~

имаше идну-стар чбек идну-време. Идну-дете си-имаше. Гу-зе дѣтито да-гу-носе у-нику мѣсто дилѣку на-скул'о да-уче дѣтто. Гу-зе пӑтут, гу-носе, нѣсе, нѣсе ... Дѣо, стар чбек [ДК,140]; ~ царцките синувѣ збор чиниха и рекоха меѓу них: "ади братја, да оставиме тука пот камин'ут наше прѣстени и да зѣми секој по един пӑнт, да бӑркаме тасот". Така чиниха, секој земаха по един пӑнт, хождат [V,PM,236]; ~ фати тја, му дала на чобанот, му даде нејните нивјастинѣки руби, и он даде на неа неговите чобанските руби. Са миниха, пак тја зема пӑнтјут, отишла пак на Стамбол кату чубан [V,PM,239]; ~ ја клӑва на кӑн'у на кӑч'у... си прул'ѣтнува утам и кӑрат, кӑрат, з'ѣха млогу пӑнт' [MS,t,23]; **исправѣјтѣ пӑтот** 'тргнете, заминете' ~ ричѣ: Ја-сам глас шо вѣкам на пустѣлиа: Исправѣјтѣ пӑтот Господиново [MV(K),252]; ~ ут крӑј ут Евангѣлјот Исус Х...-ува, Син Господиново, катѣ как и кажӑле Профѣтити: Ету јас ки пѣштам Ангелот мѡј напри на теб, во ки испраѣви пӑту-ти при тебе [MV(K),307]; ~ Глас вел'ала уф пустѣлиа: Исправѣјти пӑтут Господиноф, рӑмно чинѣјте пӑтичкити негува [MV(K),307]; **кога ќе-му-пӑдне пӑт** (= кога ќе се јави згоден момент) ~ свѣкарут ќе-отиде у-момата на-годиӑна, на-половиӑна, кога ќе-му-пӑдне пӑт, – за-свӑдба да-се-прикажѣват. Ќе-каже свѣкарут: "Ќе-дајш момата, за-ф-недѣл'а свӑдба да-праѣвѣме?" [ВЕв(Бар)].

пӑнча (и: стѣска) f ~ ӑк зѣмиш тӑка, уф едната рӑка, а ӑк зѣмиш уф дѣте грӑс [ПД(115)]; од Кукушко: ~ кӑ к-аа-напӑлниш адната шӑка ус-урѣс-ли, ус-фасул'-ли, то-ј пӑнча

[ПК,2(95)]; ~ пӑнча та ин вѣкат тӑа (покажува на собрани прсти и отворена дланка). Ус-пӑнча та зѣмиш, или вѡјчка сӑ-напѣиш или шо било. Зѣмиш адна пӑнча вѡјчка, си-шмӑркнувиш. Пӑ сӑшто, ја тӑка, зѣмӑл-си пӑнча урѣс или фӑсул'. И стѣска вѣкме, кӑ кӑ-стѣснѣш – та сӑ-вѣке стѣска. Ус-дѣте пӑнчи грӑс ки-грӑбнѣш, то- му вѣкат грӑс [ПК,2(239)].

пӑнӑгӑа f 'специјален леб што се носи в црква за здравје' [ПД, 118]; на **пӑнӑгӑата** се втиснуваат фигури и знаци со **паскурник**, **пӑнӑгӑата** се крши, се дели и се прави **нафора** што им се дава на верниците; сп. изр. **диге пӑнӑгӑа** (= верски ритуал кога свештеникот пее врз специјално приготвен леб за в црква); фактички церемонијата тече вака: откако попот ќе отпее некоја молитва над сад со пченица, односно над **пана-гиата** (: пупа), потоа ќе го повика оној чија е **панагијата**, ќе му ги укрсти рацете и преку нив ќе стави марама, врз марамата ќе го стави лепчето, потоа и самиот свештеник ќе ги стави рацете врз лепчето, односно врз рацете на верникот и сето тоа заедно ќе го подигне и спушти три пати со зборовите: "Велико име Свѣта Трѡјца, При-свѣта Бугуројца, пумилуј нас" [ТГ,91]; ~ **пѣтте лѣба на вѣчӑра ѣмин дѣн**; на застрӑта ки дѣе пѡпут да дѣге пӑнӑг'ӑа. Кѡј сӑкше, закл'ӑвиш курбӑн, кѡј сӑкше варѣно гу даѣа пу кумиѣј, пу рудниѣи [ИГ,118].

Пӑнӑјотуф 'презиме запишано во Кукушко' ~ **дѣтто бил на-пѡн'то**. И-мало утѣпно тѣрски вѡјник. И тѣа сӑа гу-фӑјкӑт дѣтто да-каже кѡј-утипӑ Тѣрчинут. Тоо дѣте рѣкал: "Не знам". Му-удрѣли кутѣкут, о-пубӑркали и кӑжӑл: "криѣѣне".

“К’ој-с’а?” “Ми’цо Па’нај’отуф и Го’це
Кл’анкуф” [ПК,2(Крец-294)].

Панарліґ тор. име на село во Кукушко,
на југ од пл. Круша' ~ *імәхме*
плінна нја близу, ама уд-Рамна (име
на село) *нә-гѳр. Ут-Кара-мутлі нә-*
гѳр, ут-Сардумліа нә-гѳр. Тја биі
планінуки мѳста. Панарліґ *пу-страді*
планінта бише. Плянінта сә-вік-
ше Дула-тепе [ВК(Шт),288].

папѧс m 1. 'свештеник, поп во православно црква'; 2. 'носечка потпорна греда во кровната конструкција на куќа' [ПК.2(95)].

на̀псува́чка f' кога организмот е многу исцрпен' ~ *то́ги са-ра̀бо́тше ду-на̀псува́чка* [ПК,2(95)].

папуда f, bot. 'мешунасто растение од типот на гравот' – ~ зрната *жълти са, можат и кафјави, има една малко сиво-бела и жълта* [ПД(123)]; во Кукушко запишавме: ~ *бона-ј кут-фасул'о, жълта-кафјави, не са-наваруве и нема такóf слач кут-фасул'о* [ПК,2(95)]; ~ *разбулел се дете нежинено, [нити жинено, нити армасано, [пусакало нешто пунуда, [нешто пунуда, шикер црни сливи, [шикер црни сливи, варена папуда* [ТГ,158] – за називот **папуда** Тановиќ го дал следново значење: 'грав од најлош вид'; кај М. Малецки објаснувањето за нијанса се разликува, односно е обопштено како: "др'ébна фасул" [MS.s,79].

пăпучăр* m 'мајстор што прави, од-
носно поправа кондури' ~ уф-
Мура́рци *ѝмше двѣ млі́на на га́с,*
на-га́зија, двѣ млі́нуве ѝмше. Сѣ́лто
бі́ше ку́лк пулві́на гра́т. Га́с вудині́ца
му ві́кахме. Пăпуча́ре ѝмше, на́што
сѣ́ло пра́ку петна́јсе ду́ши пăпуча́ре
[ПК2(216)].

папаларник* m 'преграден дел од шпоретот во кој паѓа (се собира) пепел-

та' ~ спўза-ј уд-огино пѣпайта сус
малѣчки жѣрчишта. Ки цѣрнниш
ут-шпѣрто, макар уф-пѣпайларнико,
жѣр шо пѣјиме дол – спўза та-ј
[ПД.135].

пѣпѣл'ѣф* adj 'нешто што има боја слична на пепел' ~ *пѣле-ј тѣвѣ, нѣмѣлѣчко уд чѣфкѣта, ѓн ѣј сѣво, пѣпѣл'ѣво* (објаснување за птицата **киркинѣс**). *Киркинѣс сѣ-вѣке и зѣ-чувѣк шо гувѣре тѣнко* [ПД,126]; ~ птицата **врѣнишчѣ** има *пѣпѣлѣва бујѣ* со бели перца [ПД,127]; ~ птицата **дрѣјка** има *пѣпѣлѣва бујѣ*, долги нозе и долга шија како **пѣликѣн** (штрк) [ПД,127].

пър-пър interj 'извик кога се тера
магаре' ~ *ка̋к са̋ ва̋ркаха ут
дра̋вата, иди дӳр на пулуви̋нӳ па̋нт',
му вили̋: па̋р! на мага̋р'ату* [MS,t48]

първак f 1. 'првата ракија што истекува од казанот кога се вари, таа е многу лута и се користи како лек' [ПК,2-(Креп-95)]; 2. 'првенец, најспособен' ~ е, да́ве-му сто́ ли́ри, о́де уф-гра́до, са́-буну́ве у-во́јнта му́зика, музика́нт да́-с-уче. Иде гуди́нта, иде-си до́ма. Ама-с-нучи́л музика́н, пѐрва́к. Гу-ни́те та́тку-то: "Ка́к бе́ си́но, шо́ напра́ви?" "Ни́ш-ви́ке та́те, о́ште адна́ гудина, ве́ле" [ПК,2(Ним-270)]; ~ о́де уф-адно́ каави́не ко́мар де́к игра́ат. Са́-нучу́ве ка́ртциа́ пѐрва́к. Иде до́ма, па́ гу-ни́те та́тку-му и ба́ч-му, ба́ча́в-цте. "Ка́к бе́ си́не, шо́ напра́ви ва́а гуди́на?" "Та́те, ни́што" [ПК-2(Ним-271)].

първарка f, zool. 'крава што прв пат се отелува', в. **първускина** [ДК, -104].

първиј* и: **първна** (m и f) adj, num
'прв, претходен' ~ *кога ки осумна,*
тогас вѣкат първиј маж, пак никах
га чинат [V,PM,10]; кај Малецки:
първна (първна) – и за машки и за
женски род (уште една потврда дека
категоријата род во овие говори не
функционира, односно функционира
само делумно); сп. *първна бра-*
туч'енди; първна нук (= правнук)
и *прумлук* [MS,s,90]; в. **прав.**

първижничка f, zool. в. **първарка** [Д-
К,104].

първија сѐн 'сонот што го фаќа чо-
века веднаш по заспивањето, тогаш
многу тешко се разбудува' ~ и
тија сагласили, решили да-го-утепаат.
И легнали вѣчарта и, се-нареди (оти
вѣчарта, кај-дванјаси, едѣн сѐто,
темоќ първија сѐн) кој как ки-стигни,
кој копач, кој балтија, кој дѣрво, и
дека лѣжи. А-он мудар. Кѣл едѣн
труп озгора и-го-покрил [ЛС(К),117].

първа раќа 'првата фаза од некоја
работа, пр. кога се игра карти,
кога се бере тутун и сл.' ~ *му-ги-*
земѣли сѣте парѣ на капетѣно, тиѣ,
дружити комарѣѣ. Тој му-вѣка,
детѣто: "Дѣј-ми едѣн лира, де'а, ас
да-фѣрлам, вѣка, да-вѣдам зѣро".
Фарлиѣ. Шо милѣва, тѣа, готѣво.
Дубеѣи, душеѣи, сѣти. Тој сѣ прибиѣа.
Ни-и-прибрѣл парѣти. Сѣга, дојде
за-брѣдо. На-де'а раѣи, на-първа раќа,
половинта брѣт, на-де'а раѣи, брѣдо
бѣш, ѣ'ѣл, ни-го-зѣва и-брѣдо
[ЛС(К),125].

първо adv 'понапред' ~ "е братку,
как ти неќам? Ама да ти кажа
първо, дека ќе да идам, та, аку
сакаш, ела!" [V,PM,43]; ~ *тогас*
тој му и рекла на нѣх: "јазе ја
скокнувам, ама сакам първо сос
ѣарјут да чинам здрав и јак па-
зарлик сос писмо и сос мјухјурја"
[V,PM,185] – нерегуларност во

конгруенцијата: *тој му и рекла на*
нѣх; ~ Пу-пѣту влѣгѣл у-иднѣ-
ѣиѣилница зѣ-дѣ-кѣсне нѣиѣо, ама
нимѣл скѣршена пѣра. Пѣрво г-
упѣтѣл ѣиѣѣта дѣли мѣже дѣ-
јѣде нѣиѣо, ама кога ки-сѣ-вѣрне
уд-гурбѣт дѣ-му-плѣте [ДК,155]; и:

първно ~ *туга, стѣро вѣеме, тѣка*
имѣја – клѣпа нѣ-вѣртта. И тѣн
вѣртта, си-ѣде дѣма. Си-първно
вѣѣрѣле унѣтре, дѣмѣк, си-вѣѣрѣле
ѣрно, си-пѣвѣле кѣјѣ ѣѣла вѣѣер.
Нѣранто: "А бе ѣѣур, му-вѣле, а бе
кѣурѣе, зѣвѣј дѣѣ лири и ѣј си!"

[ДК,134]; односно: **пърно** ~ *утѣиѣлѣ*
тѣм вѣа, зѣлѣ да-гу-тѣске нарѣдут
за-да-вѣзе ѣна пѣрно и су-бѣкѣвѣјѣта
да-му-дѣде на-нѣвѣстта да-ѣмре
[БМ(36),199]; кај М. Малецки (од
Солунско): 'најпрво, на самиот
почеток' [MS,s,90]; сп. **пиѣ'ѣн.**

първускиѣа f 'крава што прв пат се
отелува' (Дој), во Ник: сѣфтѣшка
[ПД(125), в. **първарка.**

първарзе pf 1. 'врзе повторно (да
биде сигурно)'; 2. 'направи преврска
на рана' ~ *нѣ гу пѣрварзѣла ѣрку*
[ПГ(Фур)].

пѣргуф adj 'брз, многу подвижен' ~
му спѣре рабѣтта, пѣргуф ѣвѣк
(= брзо работи, му напредува
работата) [ПД(116)].

пѣрдѣлин* adj 'утврден, определен' ~
фѣтиѣли ѣни, избѣѣали. Избѣѣали, и
тоѣ ги-сѣтиѣл ѣдно вѣеме, зѣл пу-нѣх
дѣ-тѣрѣе, пу-пѣто. Дѣбро ама, ѣн
имѣл пѣрдѣл'ѣно, нѣгуво мѣсто, ут-
тѣм нѣтѣкѣ нѣ мужѣл, знѣѣи куту
гѣраницѣ [ПД,159].

пѣрдиѣ f 1. 'исплетени трски во правоа-
голѣна форма', во др. говори: 'леса'
– врз **пѣрдиѣта** се остава свѣлената
буба да се развива; во врска со тоа
во Гевгелиско го има следниот обѣѣај:
на *Вѣлики ѣѣтѣртук*, пред да огрее
сонѣето една **пѣрдиѣ** ќе се намѣѣѣѣ

со тенок слој од говедско лајно, кулику за адет, потоа се остава еден корен коприва, а од страна ќе се обеси една глава лук – за да чува од урок – суеверие [ИГ,127]; [ТГ,58]; 2. **пјардиата** се користи и за прегради, во случајот: 'ограда на трло' ~ *ричѐ Гóспот на Чифу́тити шо си ду́дѐле ка́д не́го: Исти́на, исти́на ве́л'ам на ва́с, то́а шо не флѐва ут в́рата уф ма́ндрата о́фца, туку́ си качу́а пу парди́ити, то́а ара́миа и батакчи́а* [MV(K),319] – во контекстот имаме случај кога атрибутот е во постпозиција во однос на именката: **уф ма́ндрата о́фца** (м. 'уф офцката мандра'); 3. **fig.** 'изразито слаба жена' ~ *ка́ се-ј чини́ла та́а ва́шта сна́а али́с пјарди́а, на-зи́до да-за́лѐтиш* [ПК,2(95)].

Пјардикон' тор. 'многу стрмно место во Горно Броди, Серско'. "Композитум образуван според моделот: глагол во заповедна форма + именка. Името кажува што прави коњот кога се искачува по стрмно место" [ЈИ,Ми...,180].

пјардóло adv 'удолу' ~ *и-во ути́-шáл на-плани́нта. Ва́рте ле́во-де́сно, на-можи́л да-му-и-уткра́де. И-тува́риле аскѐрте ма́ските су да́рва и-са-ва́рнале пјардóло да-си-гре́дат. Во шó прáве? Оде на-прет, са́-убису́ва су-гла́вта пјардóло на-адна-бу́ка* [BK(Ран),323].

пјаржéшка f 'гоштемка што се организира на третата вечер откако ќе се роди бебе, тогаш се пржат лангиди' ~ *Било до́цка́на и то: та́ргова́цко видѐл де́ка свáтѐ: уф-не́ко: ка́шча... фл'áзѐл уф-дво́ро и-чужна́л на-вра́тта. Ти: испáднaле, гáздите, и-о-пра́ймале на-гóсте. Та: ве́чар о́ни на ки-пра́виле пјаржéшка, имáле рóдано де́те, жéн-цко* [ПД(151)].

пјаржи* impf 'приготвува јадење на огин, но не со варење туку со пржење

(пр. колбаси)' ~ *ути́дак у-Са́ркину́ву, ути́дак го́ре у-плани́нта, најде́к три́мо́ми и ка́пиданут – пјаржи́а дрóп. И са-на́смија́ме, са-на́смија́ме. И, кинисáк на́, си-бизáк* [БМ(Сар),204].

пјаржѐве* impf 'кога животното преживар повторно ја прежвакува храната, прежива' [ПГ(Фур)]; ~ *Он ми́сле óти но́во ме́сто не́гáвaто, се́ та́м к-о́да́т, а не́ о́де ни́куј та́мка. Са́-пáлни́ле, са́-пáлни́ле се́ на-ве́ткуто ме́сто. Уф-но́во а́р, та́мка уф-но́вото ме́сто, удде́л са́мо е́дин во́л. Ве́чарта не́ма ко́ј да́-му-да́де ака́л, а- пá-во́ло си-пáржѐва́л* [ПД,161].

пјаржѐвне* п 'чинот, активноста кога животното ја прежвакува храната', в. **пјаржѐве** ~ *Уф-но́во а́р, та́мка уф-но́вото ме́сто, удде́л са́мо е́дин во́л. Ве́чарта не́ма ко́ј да́-му-да́де ака́л, а-пá-во́ло си-пáржѐва́л. Лу́то му-ви́ке: "Ним-ми са́-крѐви ки-та́-за́кол'ум". Во́ло на́ си-пáржѐ-ве, шо-зна́е во́ло, си-пáржѐ-ве. Он зна́чи то-пáржѐва́нто гу-ла́гал за са́-крѐве* [ПД,161].

пјаржáн* adj 'јадење што е приготвено со пржење, не со варење' ~ *уф-лу́пка́та са́-ту́ре, ни́а му ви́-ка́ме ка́та́к, у́рда, пáржáни ја́-ца, шо би́ло, ги но́са: уфча́рто* [ПД,120].

пјарла́нто п 'тенка (свилена) женска шамија' [BV,137].

пјарле п 1. 'младо магаре'; 2. изр.: **та́рче куту пáрле прáт ма́гáрица** (= кога помладиот соговорник не го дослушува постариот, односно не го остава да се доискаже) [ПК,2(200)].

пјарли́а f 'округло парче даска, убаво изработена, мазна, жените ја користат за месење' [ИГ,128].

пјарли́ву маслу 'масло што не се користело многу време и поради тоа станало негодно за употреба'; со исто значење: **миризли́ву** [MS,-

пърске *imprf* 1. 'кога некоја течност ќе биде разложена на ситни капки што се движат'; 2. 'кога ситни делови од нешто леткаат на различни страни' ~ *ка оде жéнта, јабулката си-ј ди́ге гра́нуфто, таа нǎ-мóж да́-фа́те, да́-ски́не. "Сéч-га́ ца́ро таа јабулката". Га-сичу́ве, а́рно а́ма чука́јки, ка́ а сичува́л, да́рвото па́рскáл, дува́ро пра́сукна́л не́каа трéс- кичка уд-ја́булката* [ПК, 2- (Крец-300)]; 3. 'ги варосува сидовите' (во минатото варосувањето се вршело со метла, со прскање) [ПД-, 114]; во Солунско (според Малецки): **пǎска** (*сǎс ва́р*) [MS-, s, 90].

пърстегне (сă) pf 1. 'се облече прибрано, стегнато'; 2. 'сериозно се приготви за некоја важна работа' ~ *вике*: "Мăјко, не-пăсме гăаре гувѣда. Сјаа ас пурăснах ергѣнин, к-ѳји, ка-териши царуфта мома дă-сă-жѣнум"... Е, к-ѳде, зă-чѣдо зă-атăр, мăјка, к-ѳде. Сă-пърстегне бăпта море Кѳста, ѳде и *вике*: "Цăре, а-сум дѳждăна стрѳјник" [ПК,2(263)].

пъртизан m 'припадник на организирианиот отпор против фашизмот во Грција и Егејска Македонија' ~ *во* младѣнциут шо-бѣше дудѣну думѣн и ми-ричѣ: "Бăј-Вăни, ки-си-зѣвăи идѣн вѣрин другăр и ки-ѳји фил'ан мѣсто, ки-гу-пручѣстиши – тăм дека-бѣле пъртизăјнто" [БМ(В),191]; ~ *имăше* трѣ партизăјне тăм, гу свăлија ут-кубѣлта сăмарут, гу скинăја ... извăдија трѣ пѣштолѣ, ги клăдѣја у-сăмарут и трѣ кнѣги и ми ричѣја: вѣјăни-а кубѣлта сѣга ѳди у Бѣзуву. Кă-ки-ѳдиши ду-Бѣзуву адин стăп пу-кубѣлта дă-и-зăмѣниши Гăрцте [БМ(Сар),204]; ~ *ѳе*, аѳѣн имѣше сăјмѣнин, јѳк до-чѣне сѣ шѣтише пурѣкта. Ас нусѣх лѣп, ки-м-јѳ-дăйт: ајдѣе, вăрвум аска, нѣма шѳ. Стрăх, не стрăх. И сјаа кă-дудѣе нăише пъртизăне, пă уѳѣх. У-Вăрвăрица сум-нусувăла лѣп и јăдне [ВК(Мал),290].

пърч m, zool. 'некастрирано машко од коза, служи за приплод' [ПГ(Фур)]; ~ и тăвă стăнăло гулѣмо дѣте. Ергѣн стăнăл, ергѣнче. И тăа бăбăта рѣкла: "Сѣно, с-кăчиши н-ăјн пърч, ф-срѣт нă-гѳрта има аднă јăбулка, к-ѳји к-а-зѣмиши тăа јăбулка и аднѳто ѳко ки-м пуглѣдне". То: сă-кăчѣл нă-пърчо [ПК,2(230)]; ~ пърчо тăрчăл, то: уддѣл, скинăл аднă јăбулка, дăдѣл нă бăбăта. Тăа издѣла јăбулкăта и

пуглиднăло аднѳто ѳко. Пѳсле нѣкуј дѣн пă гу-пѣише [ПК,2(190)]; ~ кăчѣл-сă нă-кѳјно, кăжăл "Зѳѳгум мăјко!" "Чѣки сѣно, дѣк к-ѳји, ас ки-дѳм". Тѳо буцнăл кѳјно, пă н-ăјн пърч сă-кăчѣла бăбăта. Дудѣл ду-аднă рѣка, кѳјно пумнăл рѣкта, пърчо н'а-пумѣнуве [ПК,2(230)].

пърч-пърч interj 'извик за терање кози' [ПД(126)].

пърчка f 'стап, прат' ~ *Тѳ му рѣкăл*: "Арно. Јас кă-ки-му-кѣпăм уни-чѣјли, ас и-зăбѣсе инăи нă-пѣрунут-му гѳре, ас пăднăт тѣа чѣјлите ут-пѣрунут, тугăј к-ă-зѣăм дăскăмѣцăта"... А тăа имăла инă-тăкфă пърчка, ѳше и-дупрѣла су-пърчкăта чѣјлите и пăднăле дѳлу [ДК,147]; ~ *нă-ти-ѳ*, вѣле, то: шпѣрто, ки-зѣриши сăчки, пърчки, ки нăвăлиши еѳѣн ѳгин, ки-ј-изѳриши, ти-двăтѣ кѣчишча, ама цăрнуто ајрѣа, бѣлутѳ ајрѣа [ПД,147]; ~ *тѣа рăботат*, ѳн сѣднăл нă-бăмăтă, нă-ѳмăкѳ. Едно вр'амѣ, нăли дѳлу пѳвисѳко, жăрта дѣкă-ѳ. Зăпѳмнили-сте вѣе. И-ѳн, еднă пърчка, еднѳ стăпчи и-сăмѳ гѳриши пѣпѣло [ЛС(К),110]; и: **пърчка** ~ *тѳ*: сă-вѣке бѣнт. Пу-н'ѳ пумѣнуве вѳ-та. Дудѳве ду-тăрăк – тѣа-сă нăрѣ-дăни пърчки кѳј-шо-зăдăржувăт дă-не-флѣзе уф-бѣкăта гѳбре, грăнки [ПД,171]; односно: **пърчка** ~ царјувата мома кинисала дă иди и пак на мăјчин грѳ са поплачи, и пак от грѳ глас са ѳ чуло: Нѳмѳј плачѣш, мѣла керку! Л'у дека имаш зăкопани двете прачки, жăлтата дă земѣиши и сос неа царјувѳто дѣте дă гу учѣиши. И кату ки са научѣи, после теби ке ти сака [V,PM,276]; ~ и кога приближѣсѣа веки покрај касабата, у стрѣдја пăтјут бѣха приботнăнти трѣ прачки, еднă зелѣна, другă жăлта и трѣта царве-

на [V,PM,282] — во контекстот имаме неусогласеност во развојот на големата носовка: **пърчка** (**пърчка**) и: **пращка** — оваа последнава излегува од дијалектната норма; в. **пращичка**.

пърша f 'ситни луспи што се јавуваат на кожата од главата — првут' [ПД-(130)]; ~ **целта глава ме-ј** **пърша** [ПК,2(95)] — привидна употреба на кратката форма за директен објект **ме** во функција на дативната 'ми', фактички се работи за асимилација и редукција на допирот меѓу заменската форма и 3. л. од 'сум': **ми** + **е** > **ме** + **е** > **ме-ј**.

пършбле impf ~ **ка** **варне** **снэк** или **дош** **пу** **малчко**: **ва-дан** **цел ден** **пършбле** **снэк** [ПД,131]; ~ **да-пу-варкиме**, **фати** **да-пършбле** [ПК,2(95)]; од истиот корен во чешкиот јазик постои глагол со значење 'врне'.

пършбл'ка f 'остаок од пржено и топено свинско месо, цимирика' [ПК,2(95)].

първну adv 'напред, пред другите' ~ **тузи** **битиснува** **първну** **заи'то** **караф** **тич'е** [MS,t,40]; в. **първо**.

пържл'ф adj 'лут' (пр. **пържл'ф** **пипер**) [ПД(119)]; и: **пържл'ф** 'нешто што има лут вкус' ~ **шб** **зе** **ајн** **пържл'ф** **пипер**, **уф-устта** **не** **са-клаве** [ПК,2(95)].

пърход m 'направа (голема) за движење по вода, пренесува патници, стока' ~ **е**, **тоо** **търговиц** **са-качуве** **уф-пърходо**, **дистина** **души** **министаре** **сус-него**. **Пърхутчиита** **запале** **пърходо**, **ут-там** **пърку-Итал'ја**, **на-скел'то** **излеват**, **са-свал'уват** **ут-тамка** [ПК,2-(Ним-271)]; ~ "слуши, му-веле, **ка** **ки-ти-даде** **он** **на-тебе** **златнио** **пърход**, **пампоро** и **вагошто** **ти**, **раче**, **на** **та** **дата** **да-дојдиш** **на** **пра-мене** **тука**; **некуј** **залиф** **имало** **тамка**, **уд-морт**. **Ки-са-најдаме**, **рачел**, и **после**

ки **пърдължиш** **за-дома**" [ПД,148]; ~ **ка** **са-испалнуве** **времето** **дудека** **му-рачел** **деуто**, **на-та** **дата** **да-са-најдат** **на** **там**, **о-запире** **пърходо** **там**, **накаде** **границата**, **да-претста-ваме**. **Изл'азел** **такка**, **рабутниците** **си-имат** **јадне**, **пијне** [ПД,150]; ~ **кавицицкио** **син** **ич-гу-нема**, **он** **чека** **датта**, **а** **они** **един ден** **порано** **прас-тигнале**. **Утринта** **о-курдисуве** **пърходо**, **златнио** **пампор**, **стигнуве** **дено**, **ги-пукажуве** **пърите** **га-зуме** **царската** **мома** **за-жена** [ПД,151].

пърхутчи* m 'тој што управува со

параход' ~ **е**, **тоо** **търговиц** **са-качуве** **уф-пърходо**, **дистина** **души** **министаре** **сус-него**. **Пърхутчиита** **запале** **пърходо**, **ут-там** **пърку-Итал'ја**, **на-скел'то** **излеват** [ПК,2-(Ним-271)]; ~ **напишуве** **адна** **гулема** **книга**, **писмо** **демек**, **га-даве** **на-пърхутчи-та**, **а** **он** **таа** **нидел'а** **устане** **уф-С...**, **да-кажме**, **де**. **Г-испраште** **них**. **Шб** **пишал**, **пишал** **тоо** **търгофцо**, **пърхутчи-та**, **сј-о-клаве** **писмото** **уф-мебо** и **на** **са-варинат** [ПК,2(Ним-271)].

пъркурник m ~ **то-ј** **дарвино** **капаче**, **шарено**, **ус-него** **са-шарат** **пана-гитје** [ПК,2(95)].

пастраница f 'добра домаќинка, што знае ред и економичност' [ПК,2(95)].

път m 'линијата со која косата на главата е разделена, патец' ~ **изреш-се**, **исправ-го** **тоо** **път** **малко**, **ка** **с-јо** **напращила**, **чиниш** **кукошките** **тја-ријали** **коста** [ПК,2(95)].

път m (се јавува зад броеви или определби: друг, некој, често и сл.; означувајќи повторување, односно еднократност на некое дејство) ~ **един ден** **прати** **от** **един** **побратим** **да** **тера** **десетина** **гроша** **на** **заим**, **не** **му** **дадоха**; **друг** **път** **сам** **терал** **от** **друг** **пријател**

[V,PM,7]; ~ кѣде-на́ска двѣ-пѣти и-стри́жѣме. Пѣрвѣта вѣлна а-вѣ-ка́ме ста́ра вѣлна, се́га про́л'ѣтта шо-ки-са́-стри́жат, а вто́рѣта пѣ, е́сѣнта стрі́жѣна, та: ја-вѣ́каме ја́рина [ПД,157]; ~ и с'ѣтн'а за гу ва́дими ка́та д'ѣн' и два пѣнт'а на ди́н'о [MS,t,4]; ~ е́дну вре́ме си-жи́вајѣле е́дин по́п и е́дна пу́пѣѣа. Пу-не́кулку гу́дѣни уф-ни́јнит бра́к пучна́ла неспѣ́кта. Пу́пѣѣата че́сто пѣ́та са́-на́јдува́ла ус-е́дин ни́јн кум-и́ѣа [ВГ(Бог),275]; ~ нас гу́дѣна ш'ту и са́ с'ѣ́ј, д'ѣ́сит', двана́јси пѣнт'а тр'ѣ́бува да са́ скупа́ [MS,t,4].

пѣ́та impf 'прашува', в. **пѣ́та** ~ с'ѣ́ ја пѣ́та: "ни́ч'ку, ко́гу т'а иба́?" [MS,t,78] – ген.-акуз. форма **ко́гу** употре́бена со значе́ње на номи-натив, место 'кој': "ни́ч'ку, ко́гу т'а иба́?"; ~ "ка́к пруми́на то́с вѣ́ч'ѣр, Пе́три?" – "то́с вѣ́ч'ѣр мло́гу зно́ј имѣ́х!" ~ ути́ди... на́јди по́пут и гу пѣ́та: "има́ти пуи́дѣн хи́тра Пе́три?" [MS,t,75]; ~ "с'ѣ́дни – ви́ли – на та́с купѣ́н'а, ја́с – ви́ли – за ја пѣ́там ни́ч'ката" [MS,t,78]; ~ ути́ди на па́лат'ут и гу пѣ́та му́мѣта: "и'о́ сто́ри?"... ~ "ја́с за љз'а на-ва́нка да пѣ́там, бе́лки на́јда пу ина́ ра́бута" [MS,t,84]; ~ ни зна́јаш'и н'ѣ́фту; с'ѣ́дна на сука́кут и гу пѣ́тат: "и'о́ бра́каш' ту́ка?" [MS,t,81].

пѣ́те* impf 'оди, патува' ~ боса мо́ма река прѣга́зила, [да на́жније росна дити́лина, [да на́ране јуна́кова ко́јна, [ем гу ра́не, ем му пора́чуве: ["Ја́ди, ја́ди јуна́кова ко́јна, [ду ни́дел'а пѣ́т ки да пѣ́туваши, [пѣ́т ки пѣ́тиши за мла́да нивѣ́ста" [ТГ,164].

пѣ́те́ка f 1. 'тесен пат, врви́ца' ~ ки-та́ стрѣ́те адна́ пѣ́те́ка и пу н'аа ки-фа́тиши; ~ тра́гну́ве, та́мка љми́ше

е́дни та́рла уф-ту́рѣко вре́ме. И де́тто пра́во на́ та́рлиши́чѣта о́де. На́-та́рлиши́чѣта не́-на́јде́л ни́куј. Ра́-чѣл: "Ки-пра́дѣ́лѣсум". Пу́мина́л, та́м е́дно се́ло... Ет ти е́јн ста́р чувѣ́к, на́-не́ко: пѣ́те́ка [ПД,147]; 2. изр.: (пѣ́те́ка) и пу н'аа **ки-фа́тиши** (= ќе тргне́ш по неко́ј пат); со исто значе́ње: **зе́ла инѣ́-пѣ́те́чка** (в. под заглавниот збор **пѣ́те́чка**).

пѣ́те́чка f, 1. в. **пѣ́те́ка** ~ и чу́пѣта ѣ́-уста́вѣл и си-ти́шѣл та́тку-му до́-ма. Чу́пѣта но́шѣ́та пла́че, ви́ка, ци́ка... не́ма, де́к д-о́де? Са́ма, ни́где. И зе́ла инѣ́-пѣ́те́чка, пѣ́ти́ка. Ој ти́шила, ти́шила на́шила инѣ́-ка́ливи [ДК,147] и: **пѣ́ти́чка*** ~ катѣ́ как и ка́жѣ́ле Про́фѣ́тити: Ету́ ја́с ки пу́штам Ангѣ́лот мо́ј на́при на те́б, во́ ки испра́ви пѣ́ту-ти при те́бе. Гла́с вел'ѣ́ла уф пу́стѣ́ѣа: Исправѣ́јти пѣ́тут Госпо́ди́ноф, ра́м-но чи́не́јте пѣ́ти́чкѣ́ти не́гува [MV-(K),307]; 2. изр.: **ки испра́ви пѣ́ту** (= ќе тргне́ по патот); ~ вел'ѣ́л: Бла́гусу́вѣн си, Го́споди, Бо́га на́ша Изра́ѣлѣ́'ка, шо си уми́л и си да́вѣл, и а чи́ни́л си имѣ́т и пу́магѣ́ч на тво́бити л'у́ди да утѣ́кинат. И ти́, де́ти, ки си чи́ниши Пру́фѣ́тин Госпо́ди́нуф; да ки си о́диши на́при при Госпо́ди́новото ли́ц, да ки си чи́ниши аза́р пѣ́ти́чки не́гува [MV(K),-322].

пѣ́ти́ка f, в. **пѣ́те́чка** ~ Чу́пѣта но́шѣ́та пла́че, ви́ка, ци́ка... не́ма, де́к д-о́де? Са́ма, ни́где. И зе́ла инѣ́-пѣ́те́чка, пѣ́ти́ка. Ој ти́шила, ти́шила на́шила инѣ́-ка́ливи [ДК,147].

пѣ́ти́ло п'страда́ње, ма́чноти́ѣа' ~ ре́ка́л:

"Шо́ ки-ма́-изѣ́диши, ѣ́с сум ста́ра. Ас љ́м ѣ́дно ја́гнинѣ́, шо́ љ́буво, мла́до, ки-то-дука́рам, ко-изѣ́диши". "Е, ка́к ки-би́де?" "Ви́кни: пѣ́ти́ло, пѣ́ти́ло уф сре́т о́фѣ́и са́-скри́ло и ја́с ки-то-дука́рам" [ПК,2(224)]; ~ и-ва́лко: "Пѣ́ти́ло, пѣ́ти́ло, до́јѣ́и

јѡгнито". А пѣтило, сѧ-нѧпѣтила, уф-срѣт ѡфците лигнала [ПК,2-(Мор-224)].

пѣтин* adj 'нешто што се однесува на пат' ~ удгудина, ако бијме здрави и живи и него ки гу зем или ку ки гу пуштам (демек ки му платам пѣтините ариови) [МЕ(Р),...].

пѣтир m 'мала бочва' [ПК,2(95)].

пѣтиште n, в. **пѣт'** ~ војската на-идно-пѣтиште бѣше, а то пѣтиште, ѡти баирливу мѣсту-ј, кѧ-ту-роуви прѣвѣно, дѡлбнѡту мѣсту [БМ(В),193] – наставката -**иште** не внесува стилска обоеност; во Солунско Малецки забележил вр'ѡтиш'ти место 'вреќа' [MS,s,128].

пѣткѡница f 'шлаканица, тепачка' [ПД(116)].

пѣтник* m в. **пѣтувач** ~ на во извор пѣтниците пазарејна и силјајнто ут друјзте села на окулу гу велјат "Бајната" [МЕ(Р),69]; ~ Е, бре добри, три пѣтника, [што идите јуд то село, [зашто чукат камбаните, [камбаните црковишни!" – "Дил ни питаши, млад Стујане, [дил ми питаши ки ти кажме; сеј јумрела, бела Јана" [ТГ,202]; ~ идну-пѣтник ѡдѡл нѧ-гурбѣт. Пу-пѣту влѣгѡл у-иднѧ-ѡицилница зѧ-дѧ-кѡсне нѡишчо, ѡма нимѡл скѡршена нѡра [ДК,155]; и: **патнек** ~ стѡнува дѧ-си-ѡде. Оде нѡгу пѣт. Гу-фѡтило нѡку дѡи, нѡку гѡрмитѡни у-нѡку пустиѡѡа мѣсто – нѣма дѣка дѧ-сѧ-склѡне. Бѡло идну-видѣло тѡму. Оде тѡму, рупнува нѧ-врѡтта. Излѣга гѡздѡта. Му-вѣле: "Јѡс-сум, му-вѣле, пѣтнек, дѧ-сѧ-склѡнѡм вѡ нѡи тѡка" [ДК,127].

пѣтпѡдак m, zool. 1. в. **пѣтпѡлѡк**; **пѣтпѡдашка**; 2. fig. 'човек со мал раст' ~ тѡо тѡѡѡо кумиѡѡа аѡѡс пѣтпѡдѡк-ѡј [ПК,2(95)]; и: **патпѡдѡк**

[ЛС(К),96].

пѣтпѡдашка m, zool. в. **пѣтпѡлѡк** [ДК,104].

пѣт-пѡл'ѡк interj 'подржување на звукот што го испушта птицата **пѣтпѡлѡк'** ~ Уф-пѡл'то нѣе: пѣт-пѡл'ѡк, пѣт-пѡл'ѡк. Гу ѡма уф-нѡвѡите (ѡбјаснување за птицата **пѣтпѡлѡк'**) [ПД,126];

пѣтпѡлѡк m, zool. 1. *Coturnix coturnix* 'потполошка, препелица' ~ то-ј сѡвичко, мѡлѣчко нѡле, бѣли дѡмки ѡма низ нѣго; уф-пѡл'то нѣе: пѣт-пѡл'ѡк, пѣт-пѡл'ѡк. Гу ѡма уф нѡвѡите, нѡско лѣте и кѡга л'ѡтнуве брѡмче [ПД(126)]; и: **путпулѡк** 'вид птица, поголема од гулаб' [ПГ(Фур)]. (Освен **путпулѡк** кај ловѡиите во Гевгелиско ѡмилен лов, од птиците, се уште следниве: дѡва гѡска, дѡва пѡпија, јѡрбица, дѡроп'а, чѡфрлига, смуквар – ѡмилена храна му се смоквите) [ТГ,385]; 2. fig. – со негатѡвна конѡтѡѡија: 'човек со низок раст' ~ вѡдѡ-ѡѡ мѡр кут **путпулѡк** кѡ сѡ-ј рѡишѡѡл [ПК,2-(93)].

пѣтрѡла f 'вооружена единица (ѡбично мала од неколку души, но според потребите може да биде и голема), што се движи и врши контрола' ~ вѡчѡрта една гѡрчка пѣтрѡла пумѡнѡ. Сѡбѡјл'то нѣма нѡишѡ, бѡлгѡрски-те вујѡиѡи флизѡа уф-Мѡкрѡне с-нѡжсуфѡ нѧ-пѡишките, тѡрат пукѡишѡте дѧ-нѣма Гѡрѡи устѡнѡни уф-сѡлѡто [ПК,2(222)]; ~ и не-бѡ-час, пу-врѣме, фрѡп – ѡде една-путѡра ут-тѡ-сѡлѡто, а уд-дрѡсу сѡла, дѡ-кѡжмѡ, кѡ пѡтрѡла – гулѡма пѡтрѡла, ама тѡе су сидумдѡјсѡт, су-стѡ дѡишѡ пѡтрѡла бѡше, гу-уби-кѡлувѡт сѡлѡто [БМ(В),-191].

пѣтувач* m 'човек што патува', в. **пѣтник** ~ сеѡ можа чувек тѡка да нѡјда сѡл неколку трага кѡту во

паџурче n, dem. 'мал сад со "праќца" за пиење ракија' [ПД, 120]; како илустрација за називот **паџурче** ќе дадеме два текста во кои се претставени два обичаи од Гевгелиско, едниот е врзан за празникот **мртвин**, а другиот како се "пречекува" Божиќ: — кога е *мртвин* жените *раздават* јадење за умрените; по некоја од жените во црквата ќе донесе *паурче* или *крундирче* со ракија и пред да почне да *раздава* ќе го послужи

попот и луѓето што таму ќе се најдат. Тогаш секој ќе рече: “Госпуд да их просте, рај да им даде, уд лошо да и куртулисе, на тоја век да им се најде!” – Сите останати одговараат: “Амин” [ТГ,32]; – на Бӑдни вечар домаќинот ќе праша: “Сите ли сме дома?” “Сите сме” – му одговараат домашните. “Азӑр ли сте?” (дали сте готови?) продолжува да прашува домаќинот. “Азӑр сме” – одговараат. “Е, тоги, ајде да гу викиме дедо Бужик на вичера”. Потоа ќе се крене домаќинката и ќе ја стави софрата на горни кӑт и кога сѐ ќе се нареди на софрата, тогаш едно од децата ќе го земе лебот со заманска пара, другото дете ќе земе парче сарлија (= слатка пита, вид баклава), а третото паурче со ракија, ќе појдат до вратата и ќе викнат: “Еи дедо Бужик, да вичерме!” [ТГ,82].

пӑхка* impf 'турка' ~ да намаж'ат ч'етирт'ӑх куи'ӑнта на купријата, ти с'етн'а кӑлку да пӑхкаш', ни мӑш' да ја турниш' [MS,t,24]; ~ тогај бабата гојори на куконата: “е!, џ'аним кукона јаз, да сам кату тебе млада, тос јунак, што промина от тука, го викнувам един веч'ар да поигра с него!” Кату чу куконата така, си разл'ути мошне, да фатила да ја пӑхка параманата и да ја пл'уи, вел'ајке: “фту! маскаријку, вунк от дома ми!” [V,PM,165].

пӑхни* pf 1. в. **пӑхка** ~ му клӑваш'и и-на рӑпката на устӑта, иди́н гул'ӑм кӑмин' да ни мӑгат да гу пӑхнат мѣш'л'ӑнтӑта [MS,t,16]; ~ она зѣ јатагӑнӑт и сиднӑ узӑт у-палхирӑт да-чѣка. Тӑкмо у-полунош палхирӑт фатӑ да-трӑпка, и мӑмата дигнӑ јатагӑнӑт и застанӑ прӑфцом. Иднӑ си-пӑхнӑ хармијата глӑвата мѣгу жил'ӑста мӑмата го-удрӑ со-јатагӑнӑт [ВЛ(Ај),338]; 2. fig. 'натера'

~ јӑзи му бех хизмикар, ӑми д'ӑволом такӑ ми дупнӑ, ми расинӑ душӑта ми, ми чалдӑса умот ми и ме пӑхна, гу утепӑх [V,PM,28].

пӑхнува impf, в. **пӑхка** [MS,s,95].

пӑше n, zool. 'ждребе' (млад коњ) [Д-К,104].

пӑшица f 'жена на паша (= турски великодостојник) ~ “Кӑжи, вѣле, кӑжи шӑ бѣше тӑ, тӑ смивӑтто?” – “Жѣно, вѣле, кӑ-ти-кӑжӑм. Идну-врѣме нӑ-инӑ-пӑшица, вѣле, јӑс му-бѣ измикар, сѣтне сӑ-рѣши ӑ-зӑклӑ, му-зѣ вӑ флӑринут” [ДК,140].

пӑшкӑл m, zool. 'свилена буба од лош квалитет' [ПК,2(96)].

пӑштӑмӑл m 'скутник од платно дома ткаено' (Пат) [ПД(118)]; ~ пӑштӑ-мӑло-ј ткӑјн уд-вӑлнӑно [ПК,2(96)].

ОДБРАНИ ГРАМАТИЧКИ ПРАШАЊА

ЗА ПРВИТЕ ИСТРАЖУВАЊА НА МАКЕДОНСКИТЕ
ГОВОРИ ВО СОЛУНСКО

1.1 Македонските говори од околината на Солун побудија интерес во славистичката наука некаде кон средината на 19 век со објавувањето на дописка од солунското село Висока во весникот *Светник* (1/29, 7. 10. 1863 г.)¹. Од дијалектните карактеристики на односнава дописка можеше да се заклучи дека се работи за многу архаичен говор во кој се зачувани повеќе посебности што напомуваат на старословенскиот јазик, поправо на јазикот на Светите браќа Кирил и Методи.

Само две години подоцна дописката стана пошироко позната и достапна за специјалисти од односнава област откако проф. М. Хатала ја препечати во хрватското списание *Књижевник* (2, Загреб, 1865, 471–474).

Архаичноста на односниов говор претставен во дописката ќе ја илустрираме со примери во кои се чуваат назалните гласови: *гленда се допис-никѣт; пѣнтѣт по којто вѣрвеше училиштето ни; причина штото чандата ни не напреддваха; никак да напредвѣт по рѣнководството на грацкото учение; г-н Неофит пѣнтоваштем ... со коите он се мѣнчеше.*

1.2 До која степен се зачувал назалниот изговор во Солунско се потврдува и со случаи во кои среќаваме назални гласови што не се етимолошки, односно неоргански: *бѣнчѣ (прајат убрѣнч за бѣнчѣ); дѣнгу (дѣнгу като вѣнци); мѣнгла (мѣнгла падна, мѣнгличаву врѣями); стѣнкло (стѣнклуту сѣ здруби).*

И така оваа новинарска дописка, иако без научни претензии го отвори прозорецот на говорите во Солунско, поправо на македонскиот народен јазик кон славистичкиот свет.

2.1 Меѓу првите слависти што побрзале кон Солунско треба да се спомене В. Облак² којшто уште кон крајот на минатиот (сега веќе предминатиот) век, зимата 1891–1892 г. го посетил Солун и неколку села во Солунско, таму останал до пролетта (март 1892 г.); во меѓувреме го привлечол вниманието на турската полиција, им станал сомнителен со своите активности при собирање на дијалектниот материјал, поради неупатеност и неукост на полицијата дури бил и затворен; подоцна го ослободиле но со интервенција на австриската дипломатија. Тој, како бивш студент, а подоцна и соработник на познатиот славист, проф. на Универзитетот во Виена, В. Јагич (значаен подржувач на тезата за македонското потекло на дијалектната база на старословенскиот јазик), си поставил за задача да ги истражува говорите од околината на Солун. Од селани во Солун собирал материјал од сушкиот говор (од источната солунска регија), уште и од северната (регија), од селата: Градобор, Ново Село, Бугариево, Ватилак, Вардаровци. Исто така

¹ Антон ПОПСТОИЛОВ, *Село Зарово, Солунско (историко-фолклорно и езиковедско истражување)*, Софија: БАН, 1979, 5–152.

² Ватрослав ОБЛАК, *Македонски студии*, Љубљана: Заедница на македонските културни друштва во Словенија, 1994.

во Солун од мајстори - ѕидари од Дебарско тој ги истражувал говорите од селата Галичник, Клење и Обоки.

И навистина во говорот на с. Сухо (во близина на Лагадинското Езеро) нашол траги од некогашниот назализам, со коишто се потврдиле податоците од споменатата дописка во в. *Саветник* од с. Висока (1863), и на тој начин отпаднал најважниот аргумент на оние слависти што се залагале за т. н. *Панонска теорија*. Впрочем во Воведот на трудот во којшто се објавени резултатите од истражувањата во Солунско – *Macedonische Studien*, печатено посмртно (Виена, 1896) среќаваме: "Словенските дијалекти во Македонија се во повеќекратна смисла од особен интерес за славистичката филологија. Пред сè, тие се од решавачко значење за прашањето за татковината на старословенскиот јазик. Без вистинско познавање на јужномакедонските дијалекти, особено на дијалектот што се зборува во околината на Солун, не е можно конечното разрешување на прашањето за старословенскиот јазик."

Иако книгата *Македонски студии* има чисто лингвистички карактер, сепак В. Облак не можел до крај да се ослободи од наметнатиот проблем околу карактерот на македонското население и македонскиот јазик. Тој се обидува да дискутира за тоа прашање и искажува свои ставови во врска со разрешувањето на македонското прашање. Притоа, очигледно е дека Облак тешко се снаоѓал во мрежата од пропаганди од соседните земји, коишто кон крајот на минатиот век особено се беа засилиле во Македонија и со сета жестокост настојувала оформувањето на македонската национална посебност да го оневозможат и да го изместат од својот природен тек. Во нивните аспирации им помагаше аргументот - непостоење на македонска државност (во односниов период Македонија е сè уште турска провинција, додека трите соседни земји се беа веќе ослободиле и меѓу главните задачи на државната администрација беше настојуванието Македонија да се стави во сферата на своето влијание).

Сепак за тоа дека бугарскиот јазик не го знаел Македонецот од Солунско евидентно се забележува во описот што го дал Облак за својот информатор од с. Сухо (Солунско): "Во Солун запознав еден помлад занаетчија од Сухо, кој е тука само нешто повеќе од една година. Пред тоа за подолго време не го напуштил своето родно село. Тој не посетувал бугарско основно училиште, не знаеше да чита и пишува бугарски и бугарскиот писмен јазик му беше непознат. Тој зборуваше чисто на својот роден дијалект".

2.2 Сериозен прилог кон прочувањата на архаичните говори во Солунско дава и Антон Попстоилов, којшто како директор на Гимназијата во Солун имал можност да посети некои од околните села. Своите впечатоци од односниве патувања, што ги направил во почетокот на векот, со извесен осврт и на дијалектот ги објавил во студијата *На гости во Зарово и Висока*³, каде што покрај другото прави и осврт на дијалектот истакнувајќи некои карактеристики што напомуваат на старословенскиот јазик.

Специфичноста на односниов говор многу релјефно ни ја претставил Попстоилов низ разговорот што го имал со човекот што го допраќал од Солун до с. Зарово, имено на прашањето: "Зошто не зборува како другите селани?", тој му одговорил: "Господине, ти самиот слушна дека нашиот говор не е да се зборува пред свет. Јас сум превозник (кирација), одам на многу места, никаде не зборуваат како во нашето село; штом ќе почнам да зборувам по нашински (по селски) ми се смеат."

³ Антон ПОПСТОИЛОВ, в. фуснота 1.

Неговиот заклучок дека говорот во солунските села стои најблизу до кирило-методиевскиот јазик јасно се наведува во студијата "Остатоци од назализмот во солунските села Зарово и Висока."

2.3 Освен за зачуваниот назален изговор на големата и мала носовка Попстоилов се задржува уште на неколку карактеристики во кои се назира архаичниот карактер на односните говори: "Изговорот на *jam* во заровско-височкиот говор (Лагадинско)", "Прилог кон македонските говори", "Редукција на самогласките *a, e, o* во заровско-височкиот говор".

Треба да се одбележи и статијата за специфичниот развој на стариот вокал *ы* во говорите во Солунско, кој заедно со веќе споменатите архаични посебности, претставува "еден од суштествените признаци со кои се решава прашањето за татковината на Кирило-методиевскиот јазик. Сега веќе, продолжува авторот, никој не се сомнева дека првите богослужбени словенски книги пишувани од Светите браќа биле на солунскиот дијалект."

Во врска со демографската состојба треба да се истакне дека за време на Втората балканска војна 1913 г. едно од трите лагадински села – Зарово доживува страшен погром, тоа беше опожарено и комплетно уништено (од грчката солдатеска). Другите две села Сухо и Висока иако незасегнати од погромот, останаа под грчка власт, народот беше угнетуван и му се забрануваше да зборува на својот јазик; за ова со носталгија истакнува Попстоилов: секако не е тешко да си претставиме каква тага ќе го опфати научникот кога по 50–60 год. ќе ги посети овие села и наместо со архаичниот јазик, најблизок до јазикот на Св. Кирил и Методи ќе се сретне со грчки јазик, со грчки народни песни и обичаи.

Попстоилов, како и Облак станал жртва на својот научнички интерес, имено поради дијалектолошките истражувања бил затворен од турската полиција и в затвор го задржале скоро 3 месеци (поточно 83 дена), бидејќи им биле сомнителни некои зборови со зачуван назализам (*рѣнка, мѣнка, пѣнт, ерембица*) што ги нашле во неговиот бележник и поради својата неукост ги третираше како револуционерни, шифрирани пораки.

3.1 Интересот кон македонските говори во Солунско продолжува, така Јордан Иванов во париското списание *Revue des etudes Slaves* 1, Парис, 1922, 86–103, се објави со статија *Un parler bulgare archaïque*, во која не запознава со дијалектен материјал што го запишал во солунските села Зарово, Сухо и Висока што ги посетил за време на Балканските војни 1912–13 год.

Во вториот дел од статијата Иванов, меѓу другото дава список на лексеми и изрази во кои се чува старословенскиот изговор на големата и мала носовка во сушко-височкиот и заровскиот говор. Иванов се задржува уште на едно интересно (и до тогаш необработено) прашање, во врска со нарушената конгруенција, како "фрапантен податок" за зачуван краен *ер*, на крајот на збороформи што завршуваат на група согласки, наведувајќи примери од типот: *тој тѣј му реклѣ, ендрѣ грат падна, скѣмна ли-ј тјутјунѣ* и др. Ваквото објаснување, иако модифицирано подоцна го прифатил и М. Малецки, т.е. споменатите случаи тој ги објаснува (пак од еуфонични причини) со појава на *вторичен ер* што се развил на крајот на некои збороформи – придавки и партиципи (*л*-форми), коишто завршуваат на 2 или 3 консонанти, подоцна слично објаснување среќаваме и кај Зб. Голомб, тој ги дава примерите: *мокра m., f., мокруп. ; мандра m., f., мандруп.*

Подоцна за ова тврдење на Иванов се појавија и други мислења, имено Ст. Романски споменатите објаснувања ги третира како неосновани,

односно "како лажни остатоци од крајниот *ер*", според него се работи за остатоци од сложена придавска контрахирана форма.

Сите споменати толкувања на односите, навистина необични случаи од Солунско имаат фонетски карактер. Обратно, нашите повеќегодишни истражувања на долновардарските говори ни даваат доволно основа вниманието да го свртиме кон морфолошкиот фактор. Во тие иследувања недвосмислено се потврди дека говорите во југоисточниот егејски дел, а тоа значи и во Солунско, се силно опфатени од нерегуларности во категоријата род, односно од изразен стремеж за елиминација на родовата опозиција, пр. кај Ст. Романски среќаваме: "... во Пазар и за машки и за женски род се употребува само формата за среден род". Така што и случајот *тој рекла* би можел да се приопшти кон споменатите случаи на нарушена конгруенција, без да се бараат комплицирани објаснувања какво што е она со развој на *вторичен ер* на крајот на збороформите. Како потврда да споменеме дека освен примерите на кои се повикуваат и Ј. Иванов и М. Малецки и Зб. Голомб, ние констатиравме и обратни случаи: кога субјектот е во женски, а предикатот (т.е. л-формата) во машки род; така во Кулакиското евангелие среќаваме: – *вѣли на нѣа...: ѳрно си рѣкал, шо нѣмаиш мѣиш ѳти нѣт мѣжи имѣл си*; исто во Зборникот на Верковиќ: –... *и она отидел, гу бакна рѣнката и тој ја дава един алтин многоценно*; од Мегленско: – *вѣ, ѳти му кажѣл змѣјта, разбираѣл*. Други случаи за нарушена конгруенција има безброј: – *и му носѣл на нѣх на високо планина сѣми* (Кулакија); – *шо ѣма пуд вѣ-дѣрвѣчту* (Мегленско); – *му р'ѣчи сѣѣт'ата "млогу ѳстра нѣиш" ѣмаиш* (Солунско); – *флѣзло и дѣтето в бунѣрја нѣло и тој* (Верковиќ)⁴ итн.

4.1 Независно што обемената збирка *Lidové povídky jihomakedonské z rukopisů St. Verkovičových* се појави дури во четвртата деценија од 20. век (Прага, 1932), сепак рускиот проф. П. Лавров, во Предговорот напишал дека Зборникот "стои во врска со првото издание на народните песни, собрани од Ст. Верковиќ", напечатено во Белград 1860. Значи земено хронолошки низ овој обемен Збор-ник (содржи околу 130 текста приказни и еден опис на обичаи од Солунско) можеме да ја проследиме јазичната состојба во Солунско (и Серско) некаде од средината на 19 век. Иако во самиот Зборник не се споменува кој ги запишувал приказните, сепак индиректно узнаваме дека се работи за еден ракопис на што укажува авторот на предговорот од Зборникот проф. П. А. Лавров. Тоа подоцна го потврди проф. Бл. Конески, врз основа на анализа на текстовите како и врз основа на кореспонденцијата на Верковиќ. Натаму Конески го открива и идентитетот – се работи за познатиот учител од с. Висока Христоѣул Божиков, којшто се споменува и во др. материјали; инаку тој е роден во соседното село Сухо (како што веќе споменаваме тоа се две села коишто заедно со с. Зарово го оформуваат јадрото на најархаичниот македонски говор, што се наоѓа североисточно од Солун, во областа Богданско).

Зборувајќи за споменатиот запишувач Конески ќе истакне: "Тој човек бил добар раскажувач. Користејќи спонтано елементи од народната поезија, тој во својот расказ внесува свежина и поетичност. Неговите дијалози се живи, облагородени со попрефинето обраќање. Една блага

⁴ Коста ПЕЕВ, *За една морфонолошка посебност на југоисточните македонски говори анализирана и од полски слависти*, Славистички студии, Скопје: Филолошки факултет, 1989, 98-106.

слаткоречивост ги надahнува неговите приказни што спаѓаат несомнено меѓу најрепрезентативните обрасци од нашата народна раскажувачка уметност"⁵.

Во врска со националното чувство и определба на Христодул Божиков, Конески ќе истакне: "Во писмата на Христодул Божиков доаѓа до израз негативниот однос спрема грцизмот и турската власт. Дури и во приказните тој не можел да не се искаже како Македонец на начин што ни е познат и од други изјави од истото време: *Тогас господарот му вели на писарот: 'Така да знајте, от Македонска земја какви духови испаждат!'*" (стр. 153.) Тој е заправо само еден од претставниците на солунскиот круг, којшто меѓу другото во тоа време настојувал да се развие во Солун еден македонски културен центар ... Луѓето од овој круг оделе кон создавање на еден писмен јазик врз пошироката основа на говорите во Солунско и, се разбира, со примеса на црковнословенски и други словенски елементи, што би се вклучиле во таа писмена форма. Затоа и записите на Христодул Божиков не можеме од јазична страна да ги сведеме на полно до еден локален дијалект, без да водиме сметка за тој поширок фон, врз кој се вршел изборот на особеностите за писмениот јазик што требало да најде употреба во македонските краишта."

5.1 Секако најсериозен придонес кон истражувањата на говорите во Солунско претставува активноста на проф. М. Малецки, којшто во почетокот на четвртата деценија од нашиов век, поточно 1933 г. се упатил од Јагелонскиот универзитет (Краков) кон најистурениот југоисточен пункт од словенската јазична општност, кон периферните македонски говори во Солунско, веќе споменатите села Сухо и Висока. Тука тој останал цели 3 месеци, иако условите за дијалектно истражување, па дури и живеење биле многу тешки. Да не заборавиме дека тој дел од Македонија тогаш, како и денеска, се наоѓал во состав на Грција, а на грчката власт ѝ пречела секоја активност што не одела во прилог на нејзините настојувања за елинизација на Јужна Македонија.

Резултатите од своите истражувања планирал да ги претстави во 3 тома, за жал успеал да реализира само 2 под заеднички наслов⁶. Прераната смрт и виорот на Втората светска војна го спречиле Малецки да го докомплетира трудот со граматичка обработка на материјалот што би претставувал трет том во едицијата. Односнава работа ќе ја доврши неговиот студент Зб. Голомб, којшто 1958 год. докторираше на оваа тема. По 2–3 години тезата беше објавена под наслов: *Два македонски говора (на Сухо и Висока во Солунско)*, МЈ, 11–12, Скопје, 1960/1961, и 13–14 Скопје, 1962/1963. На тој начин беше пополнето она што недостасуваше во мозаикот од описот на солунските говори.

2003 г.

⁵ Блаже КОНЕСКИ, *Македонскиот 19. век*, Скопје, 1986, 159.

⁶ М. MAŁECKI, *Dwie gwary macedońskie. Suche i Wysoka w Soluńskiem I - Teksty*, Kraków, 1934; 2 - *Słownik*, Kraków, 1936.

РЕДУКЦИЈА НА ФУНКЦИОНАЛНОСТА НА ЗАМЕНСКИ ФОРМИ ВО МАКЕДОНСКИТЕ ГОВОРИ ВО ЈУГОИСТОЧНИОТ ЕГЕЈСКИ ДЕЛ

кон истражувањата на Зб. Голомб

1.1. Голем број истражувачи од соседните но и од подалечните славистички центри не случајно се определиле да ги испитуваат јужните македонски говори, затоа што на повеќето од нив, како дијалектолози им било познато дека имено говорите што зафаќаат периферна позиција по правило нудат богатство од информации, прво од зачувани архаизми коишто служат како препознатлива врска со постарите фази од развитокот на јазикот, тоа истовремено значи и можност за откривање на прекинати изоглоси со други словенски јазици, но од друга страна во нив исто така се среќаваат ред иновации, пројавени главно од контактот со соседните јазици, особено ако се тие генеолошки подалечни и неродствени. Интензивните контакти со односните јазици создале услови за билингвизам, и го отвориле патот кон јазична интерференција.

Меѓу припадниците на споменатите различни етнички групи, со многугодишното продолжително заедничко живеење (во централниот дел од Балканот, обединети во т. н. "балканска алијанса"), биле исполнети нужните екстралингвистички услови за "јазична симбиоза". Сепак во тој "балкански јазол" од нации, националности и различни јазици се мисли дека македонските говори во долновардарскиот дел најинтензивни контакти имале со говорот на Власите (според Голомб)¹, уште и со турскиот јазик.

2.1. Дел од познатите специфичности што во македонскиот јазик се развиле под влијание на "балканската јазична унија" и со кои се дезинтегрирал од останатите словенски јазици (присуството на глаголски конструкции со помошниот глагол *има (нема)* + *глаголска придавка*, препозитивна употреба на заменските клитики во однос на глаголот, употреба на предлогот *од* "како граматички показател на односот за припадност во конструкции што го заменуваат стариот посесивен генитив-датив" и др.), доскоро се третираа како регионално врзани со западното македонско наречје, но последните истражувања што ги вршевме во југоисточните македонски говори од егејскиот дел укажуваат дека односните дијалекти не само што ги споделуваат овие карактеристики, туку некои од нив ги среќаваме во доразвиени форми и проширени значења. Во овој момент само ќе ги споменеме: натамошно упростување на падежниот систем кај именките (пр. отсуство, иако некомплетно, на вокативот, натаму отсуство на акузативот кај личните имиња), а особено прави впечаток редукцијата на падежните остатоци кај заменските форми (на кои основно ќе се задржиме), натаму проширената употреба на предлогот *од* – под влијание на ароманскиот и грчкиот јазик, возобновување на множинската наставка *-е* кај именките од женски род, раширена особено во микротопонимиската граѓа, под влијание на ароманскиот јазик, изразито присуство на примери со нарушена конгруенција од контактот со турскиот јазик, од истиот јазик се позајмени и моделите на синтагми со непосредно прибавување на атрибутот – именка кон друга именка, случаи на двојна определба – со член и показна замена (од грчкиот јазик) и др.

¹ Зб. ГОЛОМБ, *За "механизмот" на словенско-романските односи на Балканскиот Полуостров*, Македонски јазик 21, 1970, Скопје.

2.2. Она што е констатирано за балканскиот карактер на македонските говори: дека граматичката структура во голем дел е позајмена од соседните несловенски јазици, од социолошки аспект наоѓа поткрепа во искажувањата на А. Попстоилов, за турското влијание врз југоисточните говори, конкретно врз населението во с. Зарово како пр. тој го наведува следното: кога жената поздравува маж таа се поклонува прво на десната, а потоа на неговата лева страна, исто како што прават Турците за својот празник Бајрам; друг пр.: кога маж се поздравува со постара жена, ѝ ја бакнува раката на две места згора на "китката", а третиот пат ја допира до своето чело².

Зб. Голомб, во познатата студија за македонските говори во Солунско (работена врз материјалите собрани од М. Малецки), зборувајќи за тоа каков одраз има губењето на деклинацијата во врска со структурата на реченицата дава преглед на функционалноста на кратките заменски форми во изразувањето на односот меѓу *подметот* и *предметот*. "поради отсуството на синтетичка (изразена со наставки) деклинација и во принцип слободниот ред на зборовите во реченицата во нашите говори нема можност за формално разликување на *подметот* од *директниот предмет* со помошта на тие во повеќето индоевропски јазици нормални средства. Па се јавува нов формален показател на односот *прирок* (*преоден*) – *директен предмет* во лицето на *заменската проклитика* што прави фонетска целост со *прирокот*. Бидејќи нашите говори ја имаат категоријата граматички род кај именките, личната проклитичка замена (асс. sg. m. -n.: *гу*, f.: *ја/а*, асс. pl. за сите родови *ги С // ха В*), претставува доволен показател на синтаксичкиот однос *прирок : директен предмет* при кое личната наставка на глаголот претставува показател на односот *прирок : подмет*." За да заклучи (истиот): "заменските проклитики (во асс.) што стојат постојано во погоре приведените примери кон *прироците* не се излишен плеоназам, туку неопходен елемент што влегува во системот на јазикот и што врши точно определена функција на формален показател на синтаксичкиот однос"³.

Како екземплификација за споменатото организирање на деловите во реченицата (меѓу *подметот*, *прирокот* и *директниот предмет*) следува реченицата: *Цар'у кџштата си ја битиса*, која што ги задоволува поставените тези.

Кон коментарот на Зб. Голомб во врска со вклученоста на родот во изразувањето на спометиве синтаксички релации, ние ќе истакнеме дека најновите истражувања на говорите во југоисточниот егејски дел, потврдија дека категоријата род во повеќе говори, особено во Еницевардарско, недоволно функционира, што од своја страна сигнализира дека личната проклитичка замена не е во можност редовно и успешно да ја врши функцијата "показател на односот *прирок : директен предмет* – *прирок : подмет*".

3.1. Заклучокот на кој укажува Зб. Голомб се базира врз споменатиот материјал од с. Сухо и Висока. Она што останало незабележано и на кое сакаме да обрнеме внимание е аргументот дека неретко среќаваме случаи кога заменската клитика што треба да го детерминира *директниот предмет* се јавува и во *дативни конструкции*, што зборува дека таа не може да се третира како неопходен туку како дополнителен показател на синтаксичкиот однос.

² АН. ПОПСТОИЛОВ, *Село Зарово, Солунско (историко-фолклорно и езиковедско иследвање)*, Софија: БАН, 1979, 5-152.

³ Зб. ГОЛОМБ, *Два македонски говори на Сухо и Висока во Солунско*, МЈ, 11-12, 1960/61, 13-14, 1962/63, Скопје.

4.1. Во богатиот *Зборник* на Верковиќ⁴ бројот на примери во кои кратките заменски форми за директен предмет се јавуваат во дативни конструкции е толку голем што не можат да се третираат за случајни пропусти: – *изл'ала на месинчината да ја вели: "месинчино мила ..."* (м. 'да ѝ вели) (214); – *бех забравила да ја кажа на мајка ми* (м. 'да ѝ кажа) (218); – *и тој ја вели: "камет сакам"* (м. 'тој ѝ вели') (230); – *на бабата га фтекнуа, зема едно ма́чле и едно кутле* (м. 'ѝ текна) – *после отиде пак на царската мома да ја вели на неа* (м. 'да ѝ вели на неа'); – *и тој ја дава адин алтин многоцено* (м. 'ѝ дава'); во текстовите од Малецки (иако поретко) среќаваме аналогни примери: – *нос, ш'ту гу звад'ахми за пикмес гу клавами у казаниту, гу фърл'ами и пеп'ал н'етр'а* (м. 'му фрламе')⁵. Во Кулакиското евангелие⁶ исто така има примери во кои дативните конструкции се маркирани со заменски клитики за директен предмет: *си дошле кри него, распитаа на него, ем гу велееа* (м. 'ем му велееа') (272); меѓутоа, исто така, испишавме повеќе реченици во кои се јавува нерегуларност од обратен тип; заменската клитика за индиректен предмет (*му*) се јавува во акузативни конструкции: – *да му распитаа ученицити негови, ем гу велееа* (м. 'го распитаа') (273); – *му падна уф гърдити, му гуи́на да му бацүваши* (285) (м. 'го гушна да го бацуваше'). Внимание заслужуваат и случаите во кои клитиката *ја* (за директен предмет од 'таа') има навлезено во сферата на дативни множински конструкции: *и он а риче на них: "а неразбрани, да тешки уф сърциту"* (м. 'он им рече') (Кул, 253).

5.1. Од досега кажаното излегува дека мешањето на заменските форми главно се случува на ниво на акузатив и датив. Но од консултираната опсежна граѓа излегува дека во југоисточните говори односнава појава (нерегуларна употреба на падежните остатоци кај заменките) е понапредна, бидејќи е опфатен и номинативот, така што изразноста на односот *подмет – директен предмет* не може да се потпре само на заменските форми. Сп. примери: – *чини една кратунка, га тури аф чеишмата. Она веки га оставиха, не га открадоха* (м. 'неа веки га оставиха') [Верк., 67]; – *јазе, кубилата ми е трудна не-ти-га давам* (м. 'мене, кубилата ми е трудна'); – *некоја богатска мома да не земиш, туку брат ти, што има една хизмикарка, она да га земиш* (м. 'неа да га земиш') [Верк, 85]; – *на мојта кџи́та има седéло, ви́ка, и он га-лекува́х* (м. 'и него га-лекува́х') [Лаб., Серско, 129]; – *то човек. да не беши, јазика беши на два мојто живот* (м. 'мене ми беше...') [Верк., 81]; – *сétне пóдвартa ка искáриш... и она уф-цидѝлка ка тóриш* (м. 'и неа уф-цидилка ка туриш') [Пеев, Кук., 2, 256]. Освен во **акузативни**, имаме запишано случаи кога **номинативот** го покрива индиректниот предмет: – *вѝли на нѝгу: Пријáтил, кáк си дүјдѝ тѝка, шо немáл си рѝба за свáдба. Пá он му паднá тѝшко* (м. 'нему му паднá тѝшко') [Кул, 270]; – *и он нѝкој нѝ-му обрáшта внимáниш* (м. 'нему нѝкој нѝ-му обрáшта') [Лаб., Серско, 129].

Упростувањето на заменскиот падежен систем на ниво на долгите форми може да се следи и на Запад: "Во нашите говори се забележуваат некои понатамошни израмнувања во промената на личните заменки... Во западното наречје се забележува процес на навлегување на долгите форми за акузатив и во сферата на индиректниот предмет: *нас ни* (спрема *нас не*), *вас ви* (спрема *вас ве*), *нив им* (спрема *ним им*). Се слуша и обратна замена: *ним ги*... Сите овие

⁴ Lidové povídky jihomakedonské z rukopisů St. Verkovičových, v Praze, 1932.

⁵ M. MAŁECKI, Dwie gwary macedońskie. Suche i Wysoka w Sołwńskim 1 – Teksty, Kraków, 1934; 2 – Słownik, Kraków, 1936.

⁶ A. MAZON – A. VAILLANT, L'évangélaire de Kulakia. Un parler slave du Bas-Vardar, Paris, 1938.

појави се израз на општата тенденција во развитокот на нашиот јазик за редуцирање на морфемите во деклинацијата"⁷.

Сепак, поинтересни се случаите забележни во јужните (егејски) говори во кои среќаваме конструкции што дефинитивно отстапуваат од нормите на литературниот исказ (замена на долгата со кратка форма): "Се поставува прашањето за можниот контакт во овој поглед со ароманскиот. Општата состојба на еден говор како кулакискиот, во кој туѓото воздејство е очевидно во повеќе посоки, па случаите како: *сетне на ти ќе ти кажа*; – *не те сакам на ти* (Киреч-кој, Солунско), во кои имаме навистина изразито отстапување од словенската синтакса, – можат само да одат во прилог на една таква претпоставка"⁸.

Од направената анализа може да се заклучи дека аналитизмот во југо-источните македонски говори навлегува посериозно и во сферата на заменките; дури и во употребата на оние падежни остатоци што се неопходни во нормата, конкретно во изразувањето на директниот и индиректниот предмет многу често констатиравме нерегуларности. Се разбира дека јазикот, за да ја зачува изразноста на односните синтаксички релации, ги вклучува додатните средства, коишто во ситуацијата стануваат првостепени, а тоа се можностите што ги дава контекстот, артикулацијата во живиот говор и др.

⁷ Бл. КОНЕСКИ, *Историја на македонскиот јазик*, Скопје, 1982, с. 147.

⁸ Бл. КОНЕСКИ, в. фуснота 7, с. 147.

СКРАТЕНИЦИ

- А,БТР – Л. Андрейчин и др., *Български тълковен речник*, София 1963.
- БМ – Ст. Бојковска – Максимовска, *Дијалектни текстови од Мегленско*, Македонистика, бр. 5, Скопје, 1992.
- Б(М,В,СД,К) – Т. Бицевски, *Македонски народни песни од Мегленско*, Македонско народно творештво, 6, Скопје 1985; *Македонски народни песни од Воденско*, Македонско народно творештво, 8, Скопје 1989; *Македонски народни песни од Серско и Демирхисарско*, Македонско народно творештво, 13, Скопје 1997; *Македонски народни песни од Кукушко*, Македонско народно творештво, 9, Скопје 1989.
- Б,ОГ – П. Бицевски, *Орловото гнездо*, Скопје 1996.
- В (V,K,S) – W. Budziszewska, *Słownik bałkanizmów w dialektach Macedonii Egejskiej*, Warszawa 1983 (V – Воден, K – Кукуш, S – Солун).
- ВГ,БЕР – В. Георгиев и др., *Български етимологичен речник*, София 1971...
- В,СД – Б. Видоески, *Говорот на селата Плевна и Горно Броди, Драмско*, МАНУ, Прилози XXII, 2, 1992.
- ВБ – Б. Видоески, *Текстови од дијалектите на македонскиот јазик*, Скопје 2000, ВГ (од Гевгелиско: Мач – Мачуково, Ст – Стојаково, Гав – Гавото, Мир – Миравци, Бог – Богданци, Пир – Пирава), ВД (Д – Дојран, Ник – Николич), ВК (од Кукушко: К – Кукуш, Пат – Патарос, Шт – Штемница, Мал – Маловци, Пл – Планица, Иц – Ицеларе); ВС (од Солунско: Кир – Киречкој, Град – Градобор), ВЕв (од Еницеардарско: Ев – Еницевардар, Бар – Баровица, Кр – Крушаре. Кор – Корнишор, Ил – Илициево, Кон – Кониново), ВВ (В – Воден, Крон – Кронцелево), ВМ (од Мегленско: Сар – Саракиново, Стр – Струпино, Тр – Тресино, Цър – Църнешеве, Зб – Зборцко), ВК (од Кајларско: Ран – Ранци, Тр – Тречно, Рак – Ракита, Бош – Бошувци), ВД (од Драмско: Фр – Фраштене, Тр – Трлис, Гб – Горно Броди. Кал – Калопот, Кал – Календра), ВЛ (од Лагадинско: Ај – Ајватово), ВБ (од Богданско: Нег – Негован, Зар – Зарово, Вис – Висока, Сухо, Бал – Баливиц).
- V,PM – P. Lavrov a J. Polívka, *Lidové povídky jihomakedonské z rukopisů St. Verkovických*. V Praze, 1932, s. IV-596.
- VM,ESJČ - V. Machek, *Etymologický slovník jezika českého a slovenského*, Prag, 1957.
- Г,ДМГ – Зб. Голомб, *Два македонски говора (на Сухо и Висока во Солунско)*, Македонски јазик, Скопје, XI-XII, кн. 1-2, с. 113-182, XIII-XIV, кн. 1-2, с. 173-276.
- ДВ - В. Думевъ, *Воденскиятъ говоръ*, МакПр, XIII, с.8-42.
- ДК – В. Дрвошанов, *Кајларскиот говор*, Скопје, 1991.

- ДС(Ч) – С. Давкова, *Лексиката на говорот на с. Чифлицик* (Демирхисарско), магистерска дисертација, машинопис, Скопје 1997.
- ИГ – Д. Ивановъ, *Гевгелискиятъ говоръ*, София, 1932.
- КЕ – М. Каранфиловски, *Еницевардарскиот говор*, докторска дисертација, машинопис, Скопје 1995.
- ЛС(К) – Веселинка Лаброска, *Говорот на с. Кула* (Серско), магистерска дисертација, Скопје 1997.
- MS,t,s – М. MAŁECKI, *Dwie gwary macedońskie. Suche i Wysoka w Soluńskim* 1 – Teksty, Kraków, 1934; 2 – Słownik, Kraków, 1936
- МЕ(В) – Б. Ристовски, *"Вардар"*. Научно-литературно и општествено-политичко списание на К. П. Мисирков, Скопје, 1966.
- MV,K – A. Mazon et A. Vaillant, *L'évangélaire de Kulakia un parler slave du Bas - Vardar*, Paris 1938.
- МС(В) – Л. Милетичъ, *Изъ живота на Българите въ Солунско*, МакПр, VIII, София, 1932.
- МЕ(Р) – Бл. Ристовски, *Раните ракописи на К. П. Мисирков на македонски јазик*, Скопје, 1998.
- О,СРЯ – С. Ожегов, *Словаръ русского языка*, Москва 1963.
- ПД – К. Пеев, *Дојранскиот говор*, Македонистика, 2, Скопје 1979 (Д – Дојран, од Дојранско: Ник – Николич, Пат – Патарос, Фур – Фурка).
- ПК,П – К. Пеев, *Кукушкиот говор* II, Скопје 1989 (од Кукушко: Мор – Морарци, Грам – Грамадна, Шт – Штемница, Пл – Планица, Ним – Ниманци, Шек – Шекерлија, Иц – Иделаре, Пос – Постолар, Крец – Крецово, Гър – Гърбашел, Даут – Даутлија).
- ПК – К.Пеев, според лично собрани необјавени материјали: од Кукушко: Мот – Мотулово, АК – Амбар Кој; од Гевгелиско: Којн – Којнско, Ст – Стојаково, Пир – Пирава, Гум – Гуменца, Мач – Мачуково – (материјалите се депонирани во Институтот), од Серско: Сек – Секавец [заедно со А. Поповски], од Драмско: Плев – Плевна [заедно со А. Поповски], од Гевгелиско: Фур – Фурка – (материјалите се депонирани во Архивот на МАНУ),
- PS, ERHSJ – P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, Zagreb, 1971...
- Р,ДГ – Ст. Романски, *Долновардарскиятъ говоръ*, МакПр, кн. 1, София 1932.
- РМЈ – *Речник на македонскиот јазик* I, II, III, Скопје 1961...
- РСХКНЈ – *Речник српскохрватског књижевног и народног језика*, Београд, 1959...
- СК – Д. Сакъов, *Принос към речника на кукушкия говор*, Българска диалектология, III, София 1967.
- ТГ – Ст. Тановиќ, *Српски народни обичаји у ђевђелијској кази*, Српски етнографски зборник, XL, Београд, 1927.
- УЕ – Д. Угриновски, *"Народни обичаи од Еницевардарско"*, машинопис.
- Ф,ЭСРЯ – *Этимологический словарь русского языка*, Москва 1986...
- ШК (К,Д) – К. Шапкарев, *Сборник от български народни умотворения*, т. 1, София, 1968 (К – Кукушко, Д – Дојранско).
- ШК (С,К,Д,Г) – К. Шапкарев, *Избрани дела*, V, Скопје, 1976 (С – Солунско, К – Кукушко, Д – Дојранско, Г – Гевгелиско).

ТРАНСКРИПЦИЈА

ǣ. – Со овој знак го предаваме "темниот вокал" независно од неговото потекло.

ǣ, ȣ, ȡ. – Точката под вокалот го означува полуредуцираниот изговор: ǣ клони кон ǣ, ȣ кон и, ȡ кон у.

ǣ, ȣ, ȡ. – Должината на вокалите ја означуваме со знакот : (две точки) поставен од десната страна до буквата.

ǣ. – Со овој знак го обележуваме широкиот изговор на вокалот е.

л'. – Овој знак го означува полумекото л.

н'. – Со овој знак се означува мекото н'. Во крајната југоисточна периферија, пр. во Лагадинско консонантите си имаат свои меки парници што ги претставуваме на истиот начин – со надреден знак од десната страна на буквата (ð - ð', з - з', т - т' и сл.).

ȡ. – Со овој знак се означува вокалниот изговор на л.

ȡ. – Овој знак го означува вокалниот изговор на р.

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски",
Скопје

✓ 811.163.3'282.4(495.6-12)(038)

ПЕЕВ, Коста

Речник на македонските говори во југоисточниот егејски дел, Б.
4 / Коста Пеев. - Скопје : Студентски збор, 2007. - 470 стр. ;
24 см

На заднината на насл. стр.: Dictionary of Macedonian dialects in
the South-East Aegean part of Macedonia. B. 4 / Kosta Peev. -
фусноти кон текстот

ISBN 978-9989-2474-2-2 (т. 4)

✓ а) Македонски јазик - Дијалекти - Егејска Македонија, југоисточна -
Речници
COBISS.MK-ID 68224010

Коста Пеев
РЕЧНИК
НА МАКЕДОНСКИТЕ ГОВРИ ВО ЈУГОИСТОЧНОТ ЕГЕЈСКИ ДЕЛ

**

Новинско-издавачко претпријатие *"Студентски збор"* - Скопје

**

директор
д-р Томе Груевски

**

главен и одговорен
уредник
д-р Зоран Костов

**

технички уредник
Владимир Лазов

**

дизајн на корица
Игор Настевски

**

графика
Македонски градски мотив, Ѓорѓи Ачески

**

Печатено во "Винсент Графика", Скопје

Издавањето на Речникот го потпомогна Министерството за култура на
Република Македонија.

R 11 1727 / 4

10002275 / 2009

1031798986

ИНФОРМАТОРИ

за

теренскиот дијалектен материјал

Василка Ичова Комарова
(1910-1986) од с. Грбашел.
По погромот на Кукушко
1913 г. живеела во Стру-
мица.

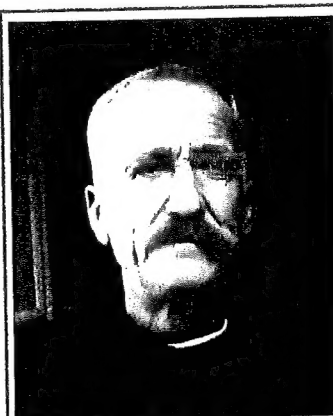
Аспарух Гошев, роден
1903 год. во с. Амбар Кој,
Кукушко. По погромот од
1913 год. живеел во с. Тур-
ново, Струмичко.

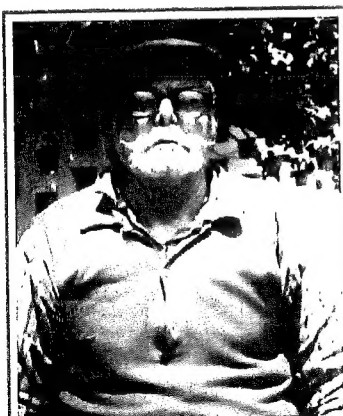
Вангел Арапов, роден 1901
год. починал 1987. По
уништувањето на родното
село пребегал во с. Секир-
ник, Струмичко.

Светла Т. Богоева, родена
1906 год. во с. Коцомар-
лија. По бегането од
родното место (1913 год.)
живеела во Струмица.

Анастас Христов, роден
1895 год. во с. Градобор.
По уништувањето на Ку-
кушко 1913 год. живеел во
с. Секирник, Струмичко.

Милан Гонеv, роден 1906
год. во с. Ниманци. По
Балканските војни пре-
бегал во Струмичко,
с. Еднокушево.

Анастас Јанев, роден 1900
год. во с. Морарци. По по-
громот на Кукушко 1913
год. пребегал во Струмич-
ко, с. Борисово.

